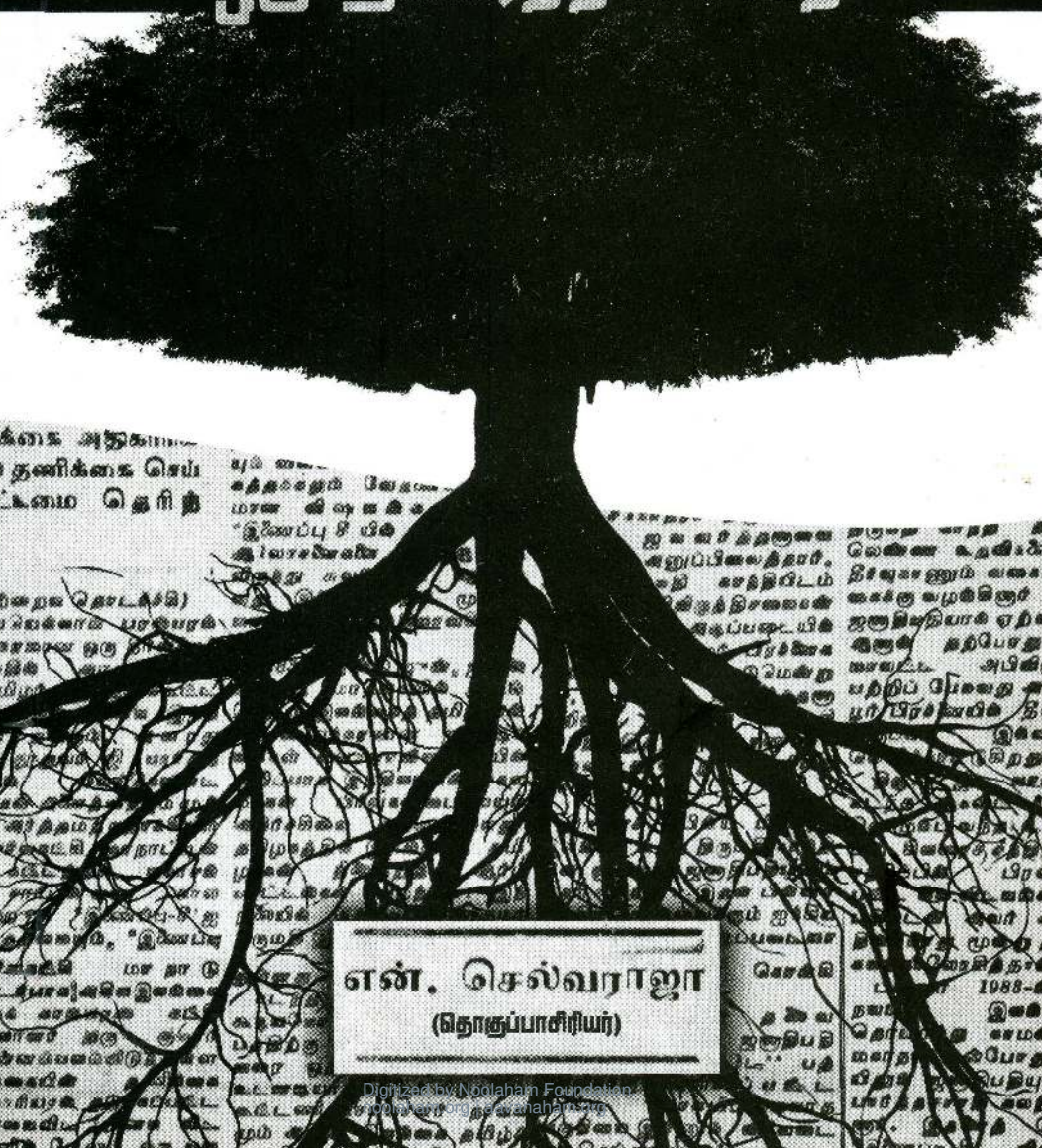

எம்நாடு

ஒரு ஆலமரத்தின் கதை

என். செல்வராஜா
(தொகுப்பாளியர்)

ஈழநாடு: ஒரு ஆலமரத்தின் கதை

ஈழநாடு

ஒரு ஆலமரத்தின் கதை

என்.செல்வராஜா
(தொகுப்பாசிரியர்)

வெளியீடு

அயோத்தி நூலக சேவைகள்
&
குமரன் புத்தக இல்லம்

2019

ஈழநாடு: ஒரு ஆலமரத்தின் கதை

தொகுப்பாசிரியர்	- என்.செல்வராஜா, நூலகவியலாளர், லண்டன்
பதிப்பு	- முதற்பதிப்பு, ஆடி, 2016, மீள்எச்சு 2019
வெளியீடு	- அயோத்தி நூலக சேவைகள், ஐக்கிய இராச்சியம் & குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு - சென்னை
அச்சுப்பதிப்பு	- குமரன் அச்சகம், 39, 36வது ஒழுங்கை, கொழும்பு - 6
அட்டை வடிவமைப்பு	- எஸ். கௌதமன்
பதிப்புரிமை	- பெயர் குறிப்பிடப்பட்ட கட்டுரையாளர்களுக்குரியது 2016.
பக்கங்கள்	- xvi + 255
குமரன் வெ.எண்	- 810
ISBN	- 978-955-659-622-9

Eelanaadu: Oru Aalamaraththin Kathai

(A History of the Eelanaadu, first Provincial Newspaper of Tamils, Sri Lanka)

Compiler	- N.Selvarajah
Edition	- First Edition, July, 2016, Reprint 2019
Publishers	- Ayothy Library Services, United Kingdom and Kumaran Book House, Colombo - Chennai
Printers	- Kumaran Press, 39, 36th lane, Colombo - 06
Typesetting	- N.Selvarajah
Cover Design	- S. Gauthaman
ISBN	- 978-955-659-622-9
Pages	- xvi + 255
Copy Right	- each named authors 2016

© Copy Right 2016

All Rights Reserved. No part of this publication may be reproduced or utilised, stored in a retrieval system, or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of the authors.

யோக முனிவரின் ஆசி

1959ம் ஆண்டு பெப்பிரவரி மாதம் 9ஆம் திகதி அதிகாலை 4.00 மணிக்கு கொழும்புத்துறை யோகசுவாமிகள் “ஈழநாடு” முதல் இதழைப் பார்வையிட்டதும் அருளிய ஆசி:
“நன்றாக இருக்கிறது. நன்றாக வளரும். ஏசுவார்கள். எரிப்பார்கள். அஞ்சவேண்டாம். உண்மையை எழுதுங்கள். உண்மையாக எழுதுங்கள்.”

அணிந்துரை

செய்திகளை 'வரலாற்றின் அரைகுறையான அல்லது மெருகிடப்படாத வரைவு' என்று அழைப்பதுண்டு. அவ்வாறாயின், செய்திப் பத்திரிகை யொன்றின் வரலாற்றை அது வெளிவந்து கொண்டிருந்த சமுதாயத்தின் குறிப்பிட்ட காலகட்டத்திலான வாழ்வியலைப் பற்றிய விபர விளக்கம் என்று நிச்சயமாக அழைக்க முடியும். நண்பர் 'நூல்தேட்டம்' செல்வராஜா அவர்கள் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் வரலாற்றைத் தொகுத்து ஆவணமாக்குவதற்கு முன்னெடுக்கும் பணியை நான் அவ்வாறு தான் நோக்குகிறேன்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து சுமார் மூன்று தசாப்த காலமாக வெளிவந்து கொண்டிருந்த அந்தப் பத்திரிகையின் வரலாற்றுத் தகவல்களை, அது வெளிவராமல் செய்யப்பட்டு சுமார் மூன்று தசாப்தங்களுக்குப் பிறகு நூலுருவில் கொண்டு வரும் அவரின் பணி வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். ஈழநாட்டை ஒரு ஆலமரமாக உருவகிக்கும் செல்வராஜா அவர்கள் அதன் கதை இன்று வரையில் முழுமையாகத் தொகுக்கப்படாமல் இருப்பதை ஒரு பெரிய வரலாற்றுக் குறைபாடாகவே கண்டு அக்குறை பாட்டை ஓரளவுக்கேனும் போக்குவதற்கு தன்னாலியன்ற முயற்சியை சமூகப் பிரக்ஞையுடன் செய்திருக்கிறார்.

ஈழநாடு வெறுமனே யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்த ஒரு பத்திரிகை மாத்திரமல்ல, இலங்கையின் முதன் முதலான பிராந்தியத் தினசரி என்ற வரலாற்றுப் பெருமையையும் அது கொண்டிருந்தது. முதலில் 1959 பெப்ரவரி 11 ஆம் திகதி ஈழநாடு வாரப் பத்திரிகையாக வெளியிடப்பட்ட போது அதில் ஸ்தாபகர் கே.சி.தங்கராசா அவர்கள் பத்திரிகையை வெளியிடுவதிலான தங்களது நோக்கம் பற்றி குறிப்பிட்டிருக்கும் கருத்தை இங்கு மீண்டும் சுட்டிக்காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நம்புகிறேன். 'சொந்த நாட்டில் சகல இனத்தவர்களும் மதத்தவர்களும் அரசியல் பொருளாதார உரிமைகளைப் பெற்று சுதந்திரத்துடன் இணைந்து வாழ ஈழநாடு உழைத்துவரும்; உலக அரங்கிலே பஞ்சசீலம், இணைந்து வாழ்தல் என்ற அடிப்படையில் ஈழநாடு உலக சமாதானத்தை வளர்க்கத் துணை செய்யும்' என்று அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். உள்நாட்டு நிலவரங்களில் மாத்திரமல்ல, உலகளாவிய விவகாரங்களிலும் அக்கறை கொண்டு செயற்படும் ஒரு சர்வதேசிய நோக்குடனான இலட்சியத்தை வரித்துக் கொண்டே ஈழநாடு பத்திரிகை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவரத் தொடங்கியது. ஒரு பிராந்தியத்திலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த போதிலும், உள்ளடக்கத்தில் அது பெருமளவுக்கு தேசியப் பத்திரிகைகளுக்கு இணையான நோக்கைக்

கொண்டதாகவே மிளர்ந்தது. யாழ்ப்பாணக் குடாநாடு இலங்கையின் ஏனைய பகுதிகளையும் வெளியுலகையும் தரிசிக்கவும் வெளியுலகு குடாநாட்டைத் தரிசிக்கவும் மூன்று தசாப்தங்களாக ஈழநாடு அரும்பணியாற்றியது.

ஈழநாடு பத்திரிகையின் வரலாற்றுத் தகவல்களைத் திரட்டுவதில் நண்பர் செல்வராஜா பெரும் சிரமங்களை எதிர்நோக்க வேண்டியிருந்திருக்கிறது என்பதை விளங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கிறது. அப்பத்திரிகையில் பணியாற்றியவர்கள், கல்விமான்கள், எழுத்தாளர்கள், சமூக ஆர்வலர்கள், கலை இலக்கியவாதிகள் என்று பல தரப்பினரிடமும் இருந்தே இவர் விபரங்களை கட்டுரைகள் வடிவில் பெற்று இந்நூலை எழுது கரங்களில் தவழவிட்டிருக்கிறார். ஈழநாடு பத்திரிகையின் கதையை முழுமையாகத் தொகுப்பதற்கு முன்னெடுக்கப்பட வேண்டிய பணி குறித்து அக்கறையை வெளிக்காட்டியிருக்கும் செல்வராஜா அவர்கள் தன்னால் திரட்டப்பட்டிருக்கக்கூடிய விபரங்களின் போதாமை குறித்து புலமை நேர்மையுடன் ஒத்துக்கொண்டிருப்பதையும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அவரது எண்ணம் முழுமையாக ஈடேறுவதற்கு தமிழ்ச் சமுதாயத்தின் பலதரப்பினரிடமிருந்தும் அவர் ஒத்துழைப்பை நாடி நிற்கிறார். அதற்கு உதவ வேண்டியது தமிழ்ச் சமூகத்தின் நலன்களில் அக்கறை கொண்ட சகல தரப்பினரதும் கடமையாகும். பத்திரிகையாளர் சமூகம் இது விடயத்தில் பெறுமதியான ஒரு பங்களிப்பைச் செய்ய முன்வர வேண்டும்.

ஈழநாடு பல தடவைகள் வன்முறைத் தாக்குதல்களினால் பாதிக்கப்பட்டபோதிலும், ஃபீனிக்ஸ் எனும் சுவர்ணப் பறவை போன்று அழிபாடுகளிலிருந்து புதுப்பொலிவுடன் கிளம்பிய வரலாற்றையும் கொண்டது. ஆனால், இறுதியாக மேற்கொள்ளப்பட்ட தாக்குதலில் இருந்து அதனால் வெளிக்கிளம்ப முடியாமல் போய்விட்டது. அது வரலாறாகிப் போய்விட்டது. இது பெரும் கவலைக்குரியதாகும். தமிழ் சமூகத்தின் அடையாளங்களில் ஒன்றாக விளங்கிய 'ஈழநாடு' தமிழ் மக்களின் விடுதலைக்காகப் போராடுவதாக உரிமை கோரிக் கொண்ட ஒரு தரப்பினராலேயே இறுதியில் அழிக்கப்பட்டது என்பது எமது சமூகத்துக்கு அழியாத கரையாகும். தமிழ் மக்களுக்கு மறுக்கப்பட்ட சனநாயகத்தை மீட்டுதரப் போராட்டத்தில் இறங்கிய இயக்கங்கள் இறுதியில் இதே தமிழ் மக்களுக்கு தாங்களே ஜனநாயகத்தை மறுத்ததன் விளைவுகளில் ஒன்றே ஈழநாடு பத்திரிகையின் மறைவு.

9,1/4, அல்விஸ் பிளேஸ்
கொழும்பு 13

வீரகத்தி தனபாலசிங்கம்
பிரதம ஆசிரியர் - 'தினக்குரல்'

24 ஜூன் 2016

முன்னுரை

2005ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 16ம் திகதி. லண்டன் ஐ.பீ.சீ. வானொலியில், இடம்பெறும் வாராந்த இலக்கியத் தொகுப்பு நிகழ்ச்சியின்போது 'ஈழநாடு' பற்றி ஒரு உரையாற்றியிருந்தேன்.

'ஈழநாடு' சார்ந்த சமகால வெளியீடாக கே.ஜி.மகாதேவா அவர்களின் நினைவலைகள் என்ற நூல் எனது வானொலி அறிமுகத்திற்காகவும் நூல்தேட்டத்தில் பதிவதற்காகவும்; கிடைக்கப்பெற்றிருந்த நிலையில், அந்நூலின் பின்னணியில் 'ஈழநாடு' பற்றி வெளிவந்த பிற நூல்களையும் நினைவுகூர்ந்து எனது உரையைத் தயாரித்து வழங்கியிருந்தேன்.

அந்த உரையின் இறுதிப் பந்தி கீழ்க்கண்டவாறு அமைந்திருந்தது:

'ஈழநாடு பத்திரிகையால் வளர்க்கப்பட்ட பத்திரிகையாளர்கள் பலர்தத்தம் பாணியில் தத்தமது பார்வைக் கோணத்தில், தமது வாழ்வனுபவங்களினூடாக சில நூல்களையும் கட்டுரைகளையும் எழுதி வந்திருக்கிறார்கள், இனியும் எழுதுவார்கள். இது அவரவர் பார்வையில் எழுதப்பட்டதால் அனுபவங்கள் தாம் சார்ந்த கொள்கைகளுக்கும், அணிகளுக்கும் ஏற்ப சுயதணிக்கை செய்யப்பட்டவையாகவே காணப்படுகின்றன. புலம்பெயர்ந்து வந்து விட்ட இவர்களால் இந்த ஆலமரத்தின் இறுதிக் காலத்தை சரிவரப் பதிவாக்க இயலாமல் போயுள்ளது. அதில் முக்கிய பணியாற்றிய முன்னோடிகளும் முதுமையின் பிடியில் சிக்கிக் கொண்டார்கள்.

மேற்கூறிய நூல்கள் ஒவ்வொன்றும் 'ஈழநாடு' என்ற ஒரு பெருவிருட்சத்தின் ஒவ்வொரு கிளைகளின் கதைகளாகவே அமைகின்றன. இவை அனைத்தும் ஒன்று சேரும்போது ஒரு வேளை அந்த ஆலமரத்தின் கதை பூரணமாக வெளிவரலாம்.

இன்றைய நிலையில் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் முழுமையான கதை, அதன் பிறப்பு, எழுச்சி, வளர்ச்சி, வீழ்ச்சி என்பன இன்று வரை முறையாகவும் முழுமையாகவும் தொகுக்கப்படாதது ஒரு பெரிய குறையாகும் என்று கருதுகின்றேன். தாயகத்தின் முன்னோடிப் பத்திரிகையொன்றின் தனித்துவமான வரலாறு ஆவணமாக்கப்படல் வேண்டும் என்ற சமூக அக்கறையை முன்வைத்து, 'ஈழநாடு' வளர்த்துவிட்ட பத்திரிகையாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து, இம்முயற்சியை முன்னெடுக்க வேண்டும். தம்மை வளர்த்து

விட்டு இன்று வரலாறாகிப் போய்விட்ட நமது மண்ணின் நாழிதழுக்குச் செய்யக்கூடிய கடமை இதுவாகும். ஒன்று படுவார்களா?’

எனது ஆதங்கத்தை, தொடர்ந்து வந்த ஒன்பது ஆண்டுகளிலும் நான் சந்தித்த அனைத்து ‘ஈழநாடு’ பத்திரிகையாளர்களிடமும் முன்வைத்து வந்தேன். சாதகமான பதில் கிடைக்கவேயில்லை. இறுதியில் கடந்த 2011 இல் தமிழகம் சென்றிருந்தபோது, அங்கு திருச்சியில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்ந்துவந்த கே.ஜி.மகாதேவாவுடனும், பின்னாளில் அமரத்துவமடைந்து விட்ட ‘சசிபாரதி-சபாரத்தினம்’ அவர்களுடனும் நீண்ட உரையாடலை மேற்கொண்டிருந்தேன். (நூல் வெளியிடும் வேளையில் சசி பாரதி எம்மை விட்டுப் பிரிந்துவிட்டது மனதை நெருடுகின்றது). முன்னைய ‘ஈழநாடு’ பத்திரிகையாளர்களைப் போலவே அவர்களது கருத்தும், ‘ஈழநாடு’ பற்றிய வரலாற்றுத் தொகுப்பை அதன் உள்வீட்டுப் பிள்ளைகளாலன்றி, வெளியே உள்ள என்னைப்போன்ற ஒருவனால்தான் பொறுப்புடனும், பக்கச் சார்பின்றியும் தொகுக்கமுடியும் என்பதாக அமைந்தது.

சரி, யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களை ஆவணப்படுத்தியது போலவே, பொருட்செலவானாலும்கூட, ‘ஈழநாடு’ என்ற ஆலமரத்தின் கதையையும், அதன் விழுதுகளின் மனப்பதிவு களினூடாக வெளிக்கொண்டு வருவோம் எனத் தீர்மானித்தேன்.

அதன் பின்னர் இடையறாது தொடர்ந்த எனது கடின முயற்சியின் அறுவடையே இன்று உங்கள் கைகளில் தவழும் இந்த நூலாகும். இது ஈழநாட்டின் வரலாற்றை முழுமையாக வழங்கும் தனிநூலல்ல. ஆயினும், முழுமையை நோக்கியதொரு பதிவாக நிச்சயம் அமையும். இது ஈழ நாட்டின் உருவாக்கத்திற்கும், அதன் வளர்ச்சிக்கும் தங்கள் பங்களிப்பினை வழங்கிய ஆசிரியர்கள், ஊழியர்கள், வாசகர்கள், எழுத்தாளர்கள் என்று பல்வேறு மட்டங்களிலும் இருந்து தேடிப்பெற்றுத் தொகுக்கப்பட்டதொரு தொகுப்பாகும். பார்வைக் கோணங்கள் வேறாக இருந்தபோதிலும், எதிர்காலத்தில் ஈழநாட்டின் வரலாற்றை அறிந்துகொள்ள விழையும் அடுத்த தலைமுறையினருக்கு இந்நூல் ஒரு மூலாதார நூலாக அமையலாம் என்பது எனது அபிப்பிராயமாகும். இந்நூல் வெளிவராதுபோயின் ஒரு வேளை, ‘ஈழநாடு’ பற்றிய வரலாறே ஒரு காலத்தில் ‘கர்ண பரம்பரைக் கதை’யாகிவிடும் என்றும் எண்ணத் தோன்றியதால் எழுந்த தனிமனித முயற்சியே இது.

இந்நூலுக்கான கட்டுரைகளைக் கேட்டு இணையத்தளங்களின் வழியாகவும், 'ஞானம்' சஞ்சிகையிலும், 'தினக்குரல்', 'வீரகேசரி' போன்ற பத்திரிகைகளிலும் 2013 ஆரம்பத்தில் சிறு கட்டுரை வடிவில் ஒரு வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தேன். மின்னஞ்சல் முகவரி தெரிந்த சிலருக்குத் தனிப்பட்ட மின்னஞ்சல் வழியாகவும் தகவல் அனுப்பியிருந்தேன். தொலைபேசி இலக்கம் தெரிந்தவர்களுடன் தொலைபேசி மூலமாகவும் தொடர்புகொண்டேன். "கட்டுரை அனுப்ப மாட்டேன்" என்று எவரும் சொல்லாதபோதிலும் ஒரு சிலரே கட்டுரைகளை அனுப்பிவைத்திருந்தார்கள். நீண்டகாலம் காத்திருந்து, மீள நினைவூட்டியும் பதில் வராத நிலையில், கிடைத்தவற்றைக் கொண்டு இத்தொகுப்பினை நிறைவுசெய்துள்ளேன். அதனால், நான் முக்கியமானவர்கள் என்று நினைத்த சிலரின் கட்டுரைகள் வெளிவராது போனதில் எனக்கு மிகுந்த கவலை உள்ளது.

எனது தேடலுக்குப் பலவழிகளிலும் உதவி செய்த பத்திரிகையாளர்கள், நண்பர்கள், அறிவுஜீவிகள் அனைவருக்கும் எனது நன்றிகளைத் தெரிவிப்பது எனது கடமையாகும். தனது லண்டன் பயணத்தின் போது, தொடர்புகொண்ட வேளையில் 'ஈழநாடு' பற்றிய தனது அனுபவங்களை நேரில் பகிர்ந்துகொண்டதுடன், 'ஈழநாடு' பற்றிய வரலாற்றைப் பதிவு செய்யவேண்டும் என்ற கருவையும் என் மனதில் விதைத்துச்சென்ற பத்திரிகையாளர் எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம் அவர்களுக்கு முதற்கண் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். நான் அறியாத பலரை ஈழநாட்டுடன் தொடர்புள்ளவர்களாக இனம்காணவைத்து கட்டுரைகளைப் பெற்றுத்தர முயன்று ஓரளவு வெற்றியும் கண்ட கே.ஜி.மகாதேவா அவர்களுக்கு முக்கியமாக நன்றி செலுத்தக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். மகாதேவா வின் தூண்டுதல் இல்லாதுவிட்டால், இந்நூல் இவ்வளவு விரைவாக பிரசுரமாகியிராது. பாரிசிலிருந்து, எஸ்.கே.காசிலிங்கம், கனடாவிலிருந்து எஸ்.திருச்செல்வம் மற்றும் லண்டனிலிருந்து ஈ.கே.ராஜகோபால் உள்ளிட்ட பலரும் 'ஈழநாடு' பற்றிய தமது மனப்பதிவுகளை என்னுடன் தொலைபேசி மூலம் பகிர்ந்துகொண்டு அதன் 'விழுதுகளை' எனக்கு இனம்காட்டியு மிருந்தார்கள். அவர்களுக்கும் எனது நன்றி.

இந்நூலில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டிய பல கட்டுரைகள் ஈழநாடு 25ஆவது ஆண்டு மலரில் இடம்பெற்றிருந்ததை நான் முன்னதாக அறிந்திருந்தேன். அந்த மலரின் பிரதிகள் பொது நூலகங்களில் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. வெள்ளிவிழாமலர் தனி நூலாக வெளிவராமல் அதிக

பக்கங்களுடனான 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் சிறப்புப் பதிப்பாக வெளி வந்தமையால், நூலகங்களின் கவனத்தை ஈர்க்கத் தவறியிருக்கலாம். அந்த வெள்ளிவிழாமலர் தனிப்பட்டவர்களிடம் இருக்குமோவென்ற தேடலில் ஈடுபட்டுச் சலித்திருந்த வேளையில், பிரதிபலன் கருதாது, தானே அப்பிரதியை இலங்கைப் பல்கலைக்கழக நூலகமொன்றில் தேடிப்பெற்று, பிரதியெடுத்து, பொறுப்புணர்வுடன் லண்டனுக்குத் தபாலில் அனுப்பி என்னிடம் சேர்ப்பித்த பேராசிரியர் கலாநிதி நமசிவாயம்பிள்ளை வேல்முருகு அவர்களுக்கு எனது சிறப்பான நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

வழமைபோலவே, இந்நூலும் எனது சொந்த நிதியிலிருந்தே வெளி வருகின்றது. மனம் கோணாமல், சிக்கனமான வாழ்க்கைச் செலவின் மூலம், இத்தொகைப் பணத்தை எனக்குச் சேமித்துத் தந்த என் துணைவியார் திருமதி. விஜி செல்வராஜாவுக்கு எனது உள்கனிந்த நன்றியைத் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

வழமையான வழிமுறைகளில் இந்நூலையும் எனது விருப்புக்கேற்பத் தயாரித்து வெளியிடும் குமரன் புத்தக இல்லத்தின் இயக்குநர் திரு.க. குமரனுக்கும் எனது நன்றிகள்.

அன்புடன், என்.செல்வராஜா

20.10.2015

பொருளடக்கம்

அணிந்துரை	vii
முன்னுரை	ix
1. தமிழ் மக்களின் நல்வாழ்வுக்கே 'ஈழநாடு' தன்னை அர்ப்பணிக்கிறது கே.சி.தங்கராஜா	1
2. ஈழநாடு என்றோர் ஆலமரம்: ஒரு வரலாற்றுப் பதிவுக்கான அழைப்பு என்.செல்வராஜா	5
3. ஈழநாடும் அதன் தொடர்புநிலை வலுவும்: விரிவான ஓர் ஆய்வுக்கு ஆதாரமான சில குறிப்புகள் பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி	11
4. ஆலமரத்தின் ஆணியேர் 'தங்கர்' கே.ஜி.மகாதேவா	20
5. தேசிய ரீதியில் கவனத்தைப் பெற்ற 'ஈழநாடும்' திரு.தங்கராஜாவும் பொன்.பாலசுந்தரம்	26
6. ஈழநாடு பணியில் டாக்டர் கே.சி.சண்முகரத்தினம் கே.குப்புசாமி	31
7. மறைந்தும் மறையாத கல்விமான் அல்பிரட் எட்வர்ட் தம்பர் செல்வி குணமணி கதிரவேலு	35
8. ஈழநாடு: இலக்கண சுவாமியார், சிவகாமித் தாயாரின் பூஜாபலன் கீ.இரத்தினசபாபதி	38
9. ஈழநாடும் பண்டிதமணி ஐயா அவர்களும் எஸ்.பெருமாள்	41
10. கலைப்புலவரும் ஈழநாடும்: இலட்சிய இளைஞர்களைக் கவர்ந்தவர் ச.அம்பிகைபாகன்	45

11. வரலாற்றுப் பதிவில் ஈழநாடு 48
கே.ஜி.மகாதேவா
12. திரும்பிப் பார்க்கிறோம் 55
பி.எஸ்.பெருமாள்
13. ஒரு குடும்பமாக வாழ்ந்தோம்! 63
ஈ.கே.ராஜகோபால்
14. ஈழநாடும் அதன் ஊடகவியலாளர்களும் 84
வேற்கேணியன் (எஸ்.பி.கிருஷ்ணன்)
15. ஈழநாடு தன் குடும்பத்தில் என்னையும் 86
ஒருவனாக இணைத்துக்கொண்டது
மாத்தளை ஆ.இராஜலிங்கம்
16. நானும் ஈழநாடும் 90
சாஹித்யரத்னா செங்கை ஆழியான்
17. ஈழநாடு எனது தாய்வீடு 93
எஸ்.திருச்செல்வம்
18. யோகரின் ஆசி நிறைந்த ஈழநாடு நிழல்! 99
அனந்த பாலகிட்டணர்
19. நினைவில் நிற்பவர்கள் 109
சு.சபாரத்தினம்
20. கே.பி. ஹரன் 111
21. நினைவலைகளில் நானும் ஈழநாடு நாளிதழும் 113
ஊரெழு அ.கனகசூரியர்
22. ஈழநாடு நிருபர்கள், ஊழியர்களின் பார்வையும் பதிவும் 118
என்.செல்வராஜா (தொகுப்பு)
23. ஏசினார்கள் எரித்தார்கள் 127
உண்மையை உண்மையாக எழுதுகிறோம்
கே.ஜி.மகாதேவா

24. வாசகர்களின் மனங்களைக் கவர்ந்து இழுத்த
யாழ்ப்பாணத்தின் முதல் நாளேடு 'ஈழநாடு' 132
ம.வ.காணமயில்நாதன்
25. ஈழநாடு ஓர் ஆலமரம் 138
எஸ்.கே.காசிலிங்கம்
26. எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும்!: 144
யாழில் ஆரம்பித்த 'ஈழநாடு' வன்னியில் முடிந்த கதை
கே.ஜி.மகாதேவா
27. ஆசிரியர் ஹரனுடன் அனுபவங்கள் சில 154
எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம் (எஸ்.எம்.ஜி)
28. தவறான கருத்து நீங்குமா? 162
இ.கந்தசாமி
29. ஈழநாடும் அதன் இருபத்தைந்தாண்டு 164
இலக்கியப் பாரம்பரியமும்
கலாநிதி க.குணராசா
30. ஈழநாடு சிறுகதைகள்: ஒரு முன்னுரை 174
செங்கை ஆழியான் க.குணராசா
31. பத்திரிகைத்துறை: சில நினைவுக் குறிப்புகள் 202
எஸ்.பெருமாள்
32. ஊரடங்கு வாழ்வு: அறிமுகம் 218
கலாநிதி பொ.இரகுபதி
33. பத்திரிகைப் பணியில் அரை நூற்றாண்டு 220
எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம்
34. பிரமுகர்களின் பார்வையில் ஈழநாடு 233
என்.செல்வராஜா (தொகுப்பு)
35. ஈழநாடு பத்திரிகையாளர்களின் அனுபவப் பதிவுகள் 246
என்.செல்வராஜா (தொகுப்பு)

தமிழ் மக்களின் நல்வாழ்வுக்கே 'ஈழநாடு' தன்னை அர்ப்பணிக்கிறது

கே.சி.தங்கராஜா

(1959 பெப்ரவரி 11-ல் வெளியான 'ஈழநாடு' முதலாவது வார இதழில், அதன் ஸ்தாபனத் தலைவர் திரு.கே.சி.தங்கராஜா, இப்பத்திரிகை ஆரம்பிக்கப்பட்டதன் நோக்கத்தை விளக்கி எழுதிய கருத்துரை இது.)

'ஈழநாடு' இலங்கையின் வரலாற்றில் மிக முக்கியமானதொரு கட்டத்திலே தோன்றியுள்ளது. சிக்கல்கள் மிகுந்துள்ள இன்றைய நிலையில் எத்திக்கை நோக்கிச் செல்லவேண்டுமெனத் தெரியாது தமிழ் பேசும் மக்கள் திகைத்து நிற்கின்றனர். இவ்வேளையில் 'உண்மை தெய்வீகமானது; கருத்துரைகள் கட்டுப்பாடற்றவை' என்ற பத்திரிகாதர்மத்தை இலக்காகக் கொண்டு, உள்ளதை உள்ளவாறு எடுத்துரைக்கவும், கருத்துரைகளைப் பரிமாறிக்கொள்ளவும் 'ஈழநாடு' உதயமாகியுள்ளது.

தமிழ் மக்களிடையே நிலவிவரும் பலதரப்பட்ட கருத்துக்களுக்கு ஓர் அரங்கமாக உதவுவதற்கும் தெளிவாகச் சிந்தித்து நிலைமைகளை நன்கு ஆராய்வதற்குமாகவே இவ்வார இதழ் வெளிவருகின்றது. இத்தகைய தொரு வெளியீடு மக்களுக்கு அவசியமென்பதில் கருத்து வேற்றுமைக்கு இடமேயில்லை. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலும், மலைநாட்டிலும் வாழும் தமிழ் பேசும் மக்கள் தங்குதடையின்றித் தங்கள் உள்பாங்கை வெளியிடுவதற்கு இன்று ஒரு பத்திரிகை அவசியமென்பதை இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்களின் எதிர்கால நல்வாழ்வில் அக்கறையுள்ள அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வர். இந்த அவசிய தேவையை நிறைவேற்றுவதற்காகவே மிகுந்த இன்னல்களுக்கிடையில் 'ஈழநாடு' ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கைத் தமிழர் அனைவருக்கும் பொதுவான பத்திரிகை இல்லையென்றே கூறவேண்டும். ஒருசில பத்திரிகைகள் உள்வாயினும் அவற்றிற் சில அரசியற்கட்சி சார்புடையனவாகும். வேறு சில சமயப் பற்றுள்ளனவாகவும் பணியாற்றிவருகின்றன.

வெற்றுமையில் ஒற்றுமை காண....

ஈழவளநாட்டிலே பல சமூகத்தவர்கள் இருக்கின்றார்களெனினும் தமிழரின் சொந்தப் பண்பாட்டினையும் உரிமைகளையும் எடுத்துரைக்கும்போது, பிற சமூகத்தினரும் இந்நாட்டில் வாழ்ந்து வருகின்றனர் என்பதையுணர்ந்து வெற்றுமையில் ஒற்றுமை காண முயலவேண்டும். ஒற்றையாட்சி(யுள்ள) இந்நாட்டில் மனித உரிமைகளைப் பெறுவது சாத்தியமானதா? அடிப்படை மனித உரிமைகள் அனைத்தும் நன்கு பாதுகாக்கப்படுமா? அன்றேல் சமஷ்டி தான் இலங்கைக்கு உகந்ததா? மாகாண சுயாட்சிமுறை எமது தேவைகள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றத்தக்கதா? இவை போன்ற கேள்விகளுக்கு விளக்கம் தரும் கருத்தரங்கமாக 'ஈழநாடு' விளங்கும்.

தமிழினத்தின் பொருளாதார நிலை இன்று மிக மோசமாகிக்கொண்டு வருகின்றது. தமிழ் மக்கள் அரசாங்க சேவையை நம்பி வாழும் காலம் மீண்டும் வரப்போவதில்லை. உத்தியோகப் பதவிகள் சம்பந்தமான தேர்வுகளில் அரசாங்கம் பாரபட்சமின்றி நடந்தாலும்கூட இன்றைய நிலையிற் போதிய உத்தியோகங்கள் கிடைக்குமென நாம் எதிர்பார்க்கவே முடியாது. இந்நிலையிலே புத்தம் புதிய துறைகளை ஆராய்ந்து நமது பொருளாதார நிலையைச் சீராக்க வழிவகைகளைத் தேட வேண்டும். தலைமுறை தலைமுறையாகத் தமிழர் வாழ்ந்துவந்த பகுதிகளிற் பொருளாதாரச் சீரமைப்புக்கான புதிய பணிகளை நாம் மேற்கொள்ளவேண்டும். அதனை விடுத்துப் பொருளாதார விருத்திபற்றி வெற்றுரை பேசித் திரிவதில் பயன் எதுவுமில்லை.

பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு உதவ...

பொருளாதார விருத்தி இருதுறைப்பட்டது. ஒன்று தனிப்பட்டவர்களின் முயற்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டது. மற்றது அரசாங்கத்தின் முயற்சியை அடிப்படையாகக்கொண்டது. தனிப்பட்டோரின் முயற்சி அனைத்தும் தமிழர் கையிலேயே தங்கியிருக்கின்றது. இவர்கள் தமிழர் வதியும் இடங்களில் உள்ள மூலவளத்தை ஆராய்ந்து, தகுந்த திட்டத்தை ஒரு முகமாகச் சமர்ப்பித்தாலன்றி அரசினரிடமிருந்து மிகுந்த பயனைப் பெறமுடியாது. வடக்கிலும், கிழக்கிலும் வாழ்ந்துவரும் தமிழ் பேசும் முஸ்லிம்களின் ஆதரவும், மலைநாட்டில் வாழும் தமிழ்மக்களின் நட்புறவும் பொதுவாக இலங்கைக்கும், சிறப்பாகத் தமிழினத்தின் பொருளாதார

வளத்துக்கும் இன்றியமையாதன என்பதை இங்கு எடுத்துக்காட்ட வேண்டியதில்லை.

தமிழரிடையே கல்வி பயின்ற நடுத்தர வகுப்பினருக்கு, அரசாங்க சேவையில் பதவிகள் தேடுவதிலேயே இதுவரை கவனம் செலுத்திவந்தோம். தமிழினத்தின் பொருளாதார வளர்ச்சியைப்பற்றி நாம் சிந்தித்ததே கிடையாது. இது உண்மையாகவே கவலைக்குரியது. கமக்காரரையும், தொழிலாளரையும் எதிர்நோக்கிநிற்கும் சிக்கல் நீங்க இனியேனும் நாம் அயராது உழைக்கவேண்டும். இதனோடு இணைந்துள்ள மற்றொரு சிக்கல் தாழ்த்தப்பட்டோர் எனப் பெயரிட்டு நாம் ஒதுக்கி வைத்துள்ள சிறுபான்மைத் தமிழரைப் பற்றியதாகும். மக்களாட்சி, சமூகநீதி என்றெல்லாம் பேசப்படும் இந்நாட்களிலே தாழ்த்தப்பட்ட சமூகம் என நம்மில் ஒரு பகுதியினரை நாம் ஒதுக்கிவைத்துவிட்டு தமிழினத்தின் உரிமைகளுக்காகப் போராடுவது அர்த்தமற்றதாகும். இவர்களுக்கு விளைவிக்கப்பட்டுள்ள அநீதிகள் அனைத்தும் அறவே அகற்றப்படவேண்டும்.

சாதி மதப் பாகுபாடுகளால் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடியை நீக்கி, தமிழ் மக்களை ஒருமுகப்படுத்தி, அவர்களை ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகளில் வழிப்படுத்துவதற்கு ஈழநாடு பணிசெய்யும். பின்தங்கிய நாடுகளை இன்று பசியும், பிணியும், வறுமையும் வாட்டிவருகின்றன. இவற்றை நீக்குவதற்குப் பொதுவுடமை ஆட்சிதான் சிறந்ததென்ற கருத்து வலுப்பெற்று வருகின்றது. இவற்றை நீக்குவதற்குப் பொதுவுடமைதான் இலங்கைக்கு உகந்ததென ஒருசாரார் கூறுகின்றனர். உரிமைகள் இழந்து நிற்கும் தமிழ் மக்களைக் காப்பாற்றும் சக்தி பொதுவுடமை ஆட்சிக்கே உண்டெனக் கூறுவோருமுள்ளார். இவர்கள் அனைவரினதும் கருத்துக்கள் இப்பத்திரிகையில் இடம்பெறும். வறுமையினின்றும் விடுதலை பெற்று வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கு நிலையான வருவாயைத் தேடிக்கொள்வது பொருட்செல்வத்தைப் பொறுத்தமட்டில் வரவேற்கவேண்டியது தான். அதேவேளையில் அருட்செல்வத்திற்குரிய ஆன்மீகப் பண்புகளையும் 'ஈழநாடு' பேணிக் காக்கும். கல்வி, கலாசார விருத்திகளுக்கான துறைகளில் 'ஈழநாடு' மிகுந்த கவனம் செலுத்தும். இன்று தொழிற்கல்வி உடனடியான தேவைகளில் ஒன்று. கலாச்சாரப் பயிற்சியின் அடிப்படையிலே தான் தொழிற்கல்வி அமையவேண்டும். இத்தனைக்கும் தொழில் வல்லுநர் நாட்டுக்குக் கண்ணின் மணி போன்றவர்கள். இவர்கள் மாத்திரமன்றி, கவிஞர்கள்,

எழுத்தாளர்கள், நாவலாசிரியர்கள், நாட்டியக் கலைஞர்கள், இசை வல்லுநர்கள், தத்துவஞானிகள், எல்லோரும் நாட்டில் பெருக வேண்டும்.

சொந்த நாட்டிலே சகல இனத்தினரும், மதத்தினரும் அரசியல், பொருளாதார உரிமைகளைப் பெற்றுச் சுதந்திரத்துடன் இணைந்துவாழ 'ஈழநாடு' உழைத்துவரும். உலக அரங்கிலே பஞ்சசீலம், இணைந்து வாழ்தல், என்ற அடிப்படையில் 'ஈழநாடு' உலக சமாதானத்தை வளர்க்கத் துணை செய்யும்.

இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்களின் எதிர்கால வாழ்வில் அக்கறை கொண்டுள்ள அனைவரிடமிருந்தும் 'ஈழநாடு' கருத்துரைகளை எதிர்பார்க்கின்றது. அத்துடன் குறைபாடுகளை எடுத்துக்காட்ட வாசகர்கள் தயங்கவேண்டியதில்லை. 'ஈழநாடு' தனது எதிர்காலத்தை தமிழ்பேசும் மக்களிடம் ஒப்படைப்பதுடன் தமிழ் மக்களின் நல்வாழ்வுக்கே தன்னையும் சமர்ப்பணம் செய்கின்றது.

(நன்றி: ஈழநாடு, 11.2.1959)

ஈழநாடு என்றோர் ஆலமரம் ஒரு வரலாற்றுப் பதிவுக்கான அழைப்பு

என்.செல்வராஜர்

(நூலகவியலாளர், லண்டன்)

கே.சி.தங்கராஜா, கே.சி.சண்முகரத்தினம் ஆகிய இரு சகோதரர்களின் உள்ளத்தில் முகிழ்த்த பிராந்தியப் பத்திரிகை ஒன்றின் உருவாக்கத்துக்கான சிந்தனை 1958இல் யாழ்ப்பாணத்தில், கலாநிலையம் என்ற பதிப்பகமாக வித்தூன்றப்பட்டு, 1959 பெப்ரவரியில் முளைவிட்டு வாரம் இருமுறையாக 'ஈழநாடு' என்ற பெயரில் வெளிவரத் தொடங்கி, நாளும் பொழுதும் உரம்பெற்று வளர்ந்து, ஈற்றில் 1961இல் முதலாவது பிராந்தியத் தமிழ்த் தினசரியாக சிலிர்த்து நிமிர்ந்தது. அன்று தொட்டு இறுதியில் யாழ் மண்ணில் தன் மூச்சை நிறுத்திக்கொள்ளும் வரை அதன் இயங்கலுக்கான போராட்டம் ஈழ விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றுடன் பின்னிப் பிணைந்ததாகவே நகர்ந்துவந்துள்ளது.

ஐன் 1981இல் யாழ்ப்பாணப் பொது நூலகத்தையும், பூபாலசிங்கம் புத்தகசாலையையும் கொளுத்திய பேரினவாதத்தின் கண்களுக்கு ஈழநாடு காரியாலயமும் தப்பிவிடவில்லை. அதன் பின்னர் ஈழப் போராளிகளின் குண்டுத் தாக்குதலுக்கும் இலக்காகி, 1988 பெப்ரவரியில் தன்னைக் காயப்படுத்திக் கொண்டது. பின்னர் தொடர்ச்சியான பத்திரிகைச் செய்தித் தணிக்கைகள், அச்சுறுத்தல்கள், பொருளாதார நெருக்கடிகள் என்று சுற்றிச் சூழ்ந்த நிலையில் தொன்னூறுகளின் இறுதியில் தன் இயக்கத்தை நிறுத்திக் கொண்டது.

'ஈழநாடு' தன் இயக்கத்தைத் தாயக மண்ணில் நிறுத்திக் கொண்டாலும் அதன் பெயர் இன்றும் தாயகத்திலும், புலத்திலும் பத்திரிகைகளாக நின்று நிலைத்தவண்ணமே இருக்கின்றது. 'ஈழநாடு' வளர்த்து விட்ட பத்திரிகை யாளர்கள் காலத்துக்குக்காலம் தமது மலரும் நினைவுகளில் தாம் வாழ்ந்து ஊரிப் பங்களித்த 'ஈழநாடு' காலத்தை நினைவுகூர்ந்தவண்ணமே இருக்கின்றார்கள்.

அவ்வகையில் மிக அண்மைக்கால வெளியீடாக எனக்குக் கிடைத்த ஒரு நூல் பற்றி இங்கு குறிப்பிட வேண்டும். தாயகத்திலிருந்து புலம் பெயர்ந்து தற்போது தமிழகத்தில் வாழும் ஈழத்துப் பத்திரிகையாளர் திரு. கே.ஜி. மகாதேவா அவர்கள் எழுதிய 'நினைவலைகள்' என்ற நூலே அதுவாகும். 1940இல் மட்டக்களப்பில் பிறந்த மகாதேவா தனது பதினொராவது வயதிலேயே ஈழகேசரியின் வாயிலாக வி.சீ.கந்தையா அவர்களது வழிகாட்டலில் இவர் தன் எழுத்துத் துறையை விரிவுசெய்து கொண்டிருக்கின்றார். தனது 21வது வயதிலேயே, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் அதன் ஆரம்பக் காலத்திலேயே பயிலுநராக இணைந்து, அதன் உதவி ஆசிரியராகி, பின்னர் படிப்படியாக வளர்ந்து, செய்தி ஆசிரியராகி நீண்டகாலம் பணியாற்றியவர்.

பத்திரிகையாளர் கே.ஜி.மகாதேவா அவர்கள், தனது 30 ஆண்டுக் காலப் பத்திரிகைத் துறை அனுபவங்களை தமிழகத்திலிருந்து புத்தக உருவில் அண்மையில் கொண்டுவந்திருக்கின்றார். தமிழ்நாட்டிலிருந்து மித்ர வெளியீட்டகத்தின் 78ஆவது நூலாக 'நினைவலைகள்' என்ற இவரது படைப்பு வெளிவந்துள்ளது. ஈழநாட்டு அனுபவங்களையும், சிறிது காலம் அதைப் பிரிந்திருந்த வேளையில் மலையகத்தில் நடத்திய 'செய்தி' பத்திரிகை அனுபவங்களையும், பத்திரிகையாளராகத் தான் பெற்ற அனுபவங்களையும் இந்நூலில் விரிவாகத் தொகுத்தளித்திருக்கின்றார். தனக்கு ஏற்பட்ட அனுபவங்கள், மனதை விட்டகலாத சம்பவங்கள், சந்திப்புக்கள், சந்தோஷங்கள் என்று இவர் தனது மலரும் நினைவுகளை 'நினைவலைகள்' என்ற இந்நூலில் பதிவுசெய்திருக்கின்றார்.

இன்று தாயகத்திலும், புகலிடத்திலும் நிலைகொண்டு வெற்றிகரமாக இயங்கிவரும் பல ஈழத்துப் பத்திரிகையாளர்களை உருவாக்கிவிட்ட பெருமையைத் தன்சுதந்தே கொண்ட 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் வளர்ச்சி, அதன் எரியூட்டல் காலம், மீளத் தழைக்க எடுத்த முயற்சிகள், பத்திரிகைச் சுதந்திரத்தை பாதுகாக்கும் பணியில் அந்தப் பத்திரிகைக்கு இழைக்கப்பட்ட இன்னல்கள், துன்பகரமான இறுதிக்காலம் என்று ஒரு பத்திரிகையின் சிக்கல் மிக்க பூரணமான வாழ்க்கையையும் இந்த 'நினைவலைகள்' நூலின் வாயிலாக ஆங்காங்கே வாசகர்கள் ஓரளவு அறிந்து கொள்ள முடிகின்றது.

'ஈழநாடு' பத்திரிகை தமிழர் தாயகத்தில் செழிப்புற இயங்கிவந்த வேளையில், அதனை வளர்த்தெடுத்ததுடன், அதனூடாகத் தாமும் வளர்ந்த

பத்திரிகையாளர்கள் பலர். இவர்கள் அனைவரும் இன்று திக்கெட்டும் பரந்து சிறப்பாக வாழ்கின்றார்கள். பெரும்பாலும் இவர்கள் பத்திரிகையாளர்களாகவே வாழ்கின்றார்கள் என்பது கவனிக்கத்தக்க மற்றொரு அம்சம். அனைவரும் தமது ஈழநாட்டு நினைவுகளை நெஞ்சில் சுமந்த வண்ணமே நிச்சயம் இயங்குகிறார்கள்- வாழ்கிறார்கள். இவர்களில் சிலர் திரு. மகாதேவா போன்று தமது ஈழநாட்டு நினைவுகளை நூலுருவிலோ செய்திக் கட்டுரைத் தொடரிலோ பதிவுசெய்த வண்ணமே இன்றும் புகலிடத்தில் வலம்வந்தவண்ணம் இருக்கிறார்கள்.

'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் வரலாற்றினை ஆங்காங்கே பதிவுசெய்து வைத்திருக்கும் சில வெளியீடுகளை நாம் இனிச் சற்று ஆராய்வோம்.

'ஈழநாடு 25வது ஆண்டு நிறைவுமலர்' 1984ம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியிடப்பட்டதொரு ஆவணமாகும். 56 பக்கம் கொண்ட இப்பிரசுரம், 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் அளவில், அதிகமான பக்கங்களுடன் தனியாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டது. 11.2.1984 இல் யாழ்ப்பாணத்து 'ஈழநாடு' பத்திரிகை நிறுவனத்தின் 25வது ஆண்டு நினைவு தினத்தை முன்னிட்டு வெளியிடப்பட்ட இப் பிரசுரம், 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் சுருக்க வரலாறு, பத்திரிகையாளர்களின் அனுபவக் கட்டுரைகள், சமய, கலை, இலக்கியக் கட்டுரைகள் ஆகியவற்றைத் தாங்கி வெளிவந்திருந்தது. இன்றைய தினம் வரையில் 'ஈழநாடு' பற்றிய விரிவான வரலாற்றுத் தகவல்களைத் தாங்கியதாக வேறெந்தப் பிரசுரத் தொகுப்பும் வெளிவரவில்லை என்றே நம்புகின்றேன்.

இந்த மலரில் பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி அவர்கள் 'ஈழநாடும் அதன் தொடர்பு நிலை வலுவும்: விரிவான ஒரு ஆய்வுக்கு ஆதாரமான சில குறிப்புகள்' என்றொரு கட்டுரையை எழுதியிருந்தார். 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் வரலாற்றை எழுதமுனைபவர்களுக்கு இந்தக் கட்டுரை அத்திவாரமாக அமையலாம். சி.இரத்தினசபாபதி, சி.கணபதிப்பிள்ளை, சு.சபாரத்தினம், கே.சி.தங்கராஜா, புலவர் பார்வதிநாதசிவம், பி.எஸ்.பெருமாள், கே.ஜி. மகாதேவா, சு.வித்தியானந்தன், ஈ.கே.ராஜகோபால், எஸ்.ஆர்.ஞானசுந்தரம் போன்ற பலர் இதில் தத்தமது கட்டுரைகளை வழங்கியிருந்தார்கள்.

அடுத்ததாக நாம் அறியவருவது, 'அமரதீபம்' என்ற தலைப்பில் செட்டியார் அச்சகத்தின் வாயிலாக அச்சிடப்பட்ட மற்றொரு நூலாகும். 76 பக்கம் கொண்ட இந்நூலில், புகைப்படங்களின் துணையுடன் ஈழத்தின் தமிழர் தாயகப் பிரதேசத்தில் முதலாவது தமிழ்த் தினசரியான 'ஈழநாடு'

பத்திரிகையை ஆரம்பித்துத் தமிழ் வளர்த்த பெரியார் அமரர் கே.சி. தங்கராஜா (20.6.1907- 20.7.1987) அவர்களின் வாழ்வும் பணியும் விரிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பல்வேறு சமூகப் பிரமுகர்களின் இரங்கலுரைகள், நினைவஞ்சலிக் கட்டுரைகள் என்பவற்றைக் கொண்டதாக 'ஈழநாடு' ஊழியர்களால் தொகுக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்ட இந்த மலர், 19.08.1987 அன்று இடம்பெற்ற அமரர் கே.சி.தங்கராஜா அவர்களின் சிரார்த்த தினத்தினையொட்டி வெளியிடப்பட்டது.

'என்னுள் என்னோடு' என்ற நூல் எஸ்.கே.காசிலிங்கம் அவர்களால் பிரான்ஸ்: முகுந்தன் வெளியீட்டகத்தின் வாயிலாக (45 Allee Du Moulin Bois, 95470, Vemars, France) மார்ச் 2002 இல் வெளியாகியிருந்தது. 256 பக்கங்களுடனும் அரிய பல புகைப்படங்களுடனும் இந்நூல் வெளிவந்திருந்தது. பத்திரிகையாளர் திரு. காசிலிங்கம் தன் அனுபவங்களை பத்திரிகை அனுபவங்கள், அரசியல், புலம்பெயர் வாழ்வியல் என்ற மூன்று பிரிவுகளில், வகைப்படுத்தி இந்நூலில் தந்துள்ளார். தனது 'ஈழநாடு' பத்திரிகை அனுபவங்களை முதற்பாகத்திலும், இலங்கையில் 1948ம் ஆண்டு முதல் தற்பொழுது வரை இடம்பெறும் அரசியல் நடவடிக்கைகளின் ஆய்வை இரண்டாவது பாகத்திலும், ஐரோப்பிய நாடுகளில், ஈழத்தமிழர் வாழ்வியல் முறைமைகளையும் வளர்ந்துவரும் தமிழெழுச்சியையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் அமைந்த கட்டுரைகளை மூன்றாவது பாகத்திலும் தான்; கண்டு கேட்ட விடயங்களையும் பத்திரிகையாளரின் அனுபவத்திற்கூடாகத் தொகுத்தளித்திருந்தார்.

'பத்திரிகைப் பணியில் அரை நூற்றாண்டு' என்ற தலைப்பில் எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம் அவர்கள் எழுதிய மற்றொரு நூலும் சில காலத்திற்கு முன்னர் வெளிவந்துள்ளது. யாழ்ப்பாணம்: பாரதி புதிப்பகத்தின் வாயிலாக நவம்பர் 2003 இல் வெளிவந்த இந்த நூலிலும், ஈழத்தில் அனுபவம் மிக்க பத்திரிகையாளராகத் திகழும் எஸ்.எம்.ஐ. அவர்கள் வீரகேசரியில் 7 ஆண்டுகளும், ஈழநாட்டில் 21 ஆண்டுகளும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர் என்ற வகையில் தனது விரிவான பத்திரிகைத்துறை அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டுள்ளார்.

இந்தவகையில், 'ஈழநாடு' சார்ந்த அண்மைக்கால வெளியீடாக கே.ஐ.மகாதேவா அவர்களின் 'நினைவலைகள்' என்ற நூலும் அமைந்துள்ளது. இந்த நூலிலும், ஏற்கெனவே மேலே குறிப்பிட்ட மற்றைய நூல்கள் போன்றே நூலாசிரியரின் சொந்த அனுபவங்களுடன் பின்னிப்

பிணைந்ததாக 'ஈழநாடு' வரலாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது. பத்திரிகையாளருக்கேயுரிய சரளமான மொழிநடையில் ஏராளமான தகவல்களைச் சுவைபடக் கூறியுள்ளார்.

வீரகேசரியின் முன்னாள் பிரதம ஆசிரியராகவும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக உதவி நூலகராகவும் இருந்த ஆ.சிவநேசச்செல்வன், 'இலங்கைத் தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், சில குறிப்புகள், என்ற தலைப்பில் **நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள்**, (1974: 345-354) மலரில் வரைந்த மற்றொரு கட்டுரையில் யாழ்ப்பாணத்து 'ஈழநாடு' பற்றி விரிவாக எதுவும் கூறப்படாதபோதிலும் அப்பத்திரிகையின் இருப்பு பற்றி இறுதிப் பந்தியில் ஒரு வரியில் மாத்திரம் கூறப்பட்டுள்ளமை கவலையளிக்கின்றது.

'ஈழநாடு' பத்திரிகையாளர் எஸ். பெருமாள், 'ஈழநாடும் பண்டிதமணி ஐயா அவர்களும்', என்ற கட்டுரையில் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் 'ஈழநாடு' பத்திரிகைக்கும் இடையே உள்ள தொடர்பினை விபரித்திருக்கிறார். இது **பண்டிதமணி நினைவு மலர்**, (1989: 195-196) என்ற மலரில் காணப்படுகின்றது.

'ஈழநாடு' பத்திரிகையால் வளர்க்கப்பட்ட பத்திரிகையாளர்கள் பலர்தத்தம் பாணியில் தத்தமது பார்வைக் கோணத்தில், தமது வாழ்வனுபவங்களினூடாக அதை எழுதி வந்திருக்கிறார்கள், இனியும் எழுதுவார்கள். இது அவரவர் பார்வையில் எழுதப்பட்டதால் அனுபவங்கள் தாம் சார்ந்த கொள்கைகளுக்கும், அணிகளுக்கும் ஏற்ப சுயதணிக்கை செய்யப்பட்டவையாகவே காணப்படுகின்றன. புலம்பெயர்ந்து வந்து விட்ட இவர்களால் இந்த ஆலமரத்தின் இறுதிக்காலத்தை சரிவரப் பதிவாக்க இயலாமல் போயுள்ளது. மேற்கூறிய நூல்கள் ஒவ்வொன்றும் ஈழநாடு என்ற ஒரு பெருவிருட்சத்தின் ஒவ்வொரு கிளைகளின் கதைகளாகவே அமைகின்றன. இவை அனைத்தும் ஒன்று சேரும்போது ஒரு வேளை அந்த ஆலமரத்தின் கதை பூரணமாக வெளிவரலாம்.

இன்றைய நிலையில் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் முழுமையான கதை, அதன் பிறப்பு, எழுச்சி, வளர்ச்சி, வீழ்ச்சி என்பன இன்று வரை முறையாகவும் முழுமையாகவும் தொகுக்கப்படாதது ஒரு பெரிய குறையாகும் என்று கருதுகின்றேன். தாயகத்தின் முன்னோடிப் பத்திரிகையொன்றின் தனித்துவமான வரலாறு ஆவணமாக்கப்படல் வேண்டும் என்ற சமூக அக்கறையை முன்வைத்து, 'ஈழநாடு' வளர்த்துவிட்ட பத்திரிகையாளர்கள்

ஒன்று சேர்ந்து, இம்முயற்சியை முன்னெடுக்க வேண்டும். தம்மை வளர்த்துவிட்டு இன்று வரலாறாகிப் போய்விட்ட நமது மண்ணின் நாழி தழுக்குச் செய்யக்கூடிய கடமை இதுவாகும். ஒன்றுபடுவார்களா?

நன்றி:

IBC அனைத்துலக ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம், காலைக்கலசம் உரை 16.5.2005

மீள்பதிப்பு: 'வேரோடி விழுதெறிந்து' கட்டுரைத் தொகுப்பு, கொழும்பு: ஞானம் வெளியீடு, ஜூலை 2009.

ஞானம்: கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை இதழ் 161, ஒக்டோபர் 2013

ஈழநாடும் அதன் தொடர்புநிலை வலுவும் விரிவான ஓர் ஆய்வுக்கு ஆதாரமான சில குறிப்புகள்

பேராசிரியர் கார்த்திகேச சிவத்தம்பி

I

தொடர்பியல் (Communication Studies) பற்றிய வரன்முறையான பரிச்சயம் இன்னும் நம்மிடையே இயல்புவழக்காகவில்லை. தொடர்பியலின் கீழ் வரும் ஆய்வுத்துறைகள் பற்றியும், தொடர்பியலின் கலைச்சொற்கள் பற்றியும் தமிழியலாய்வுகளில் அதிக குறிப்புகள் கிடையா. தொடர்பியற் பரிச்சயமின்றேல் சமூக நடைமுறை பற்றியும், சமூக அசைவியக்கம் பற்றியும், சமூக நடைமுறைக்கும் சமூக அசைவியக்கத்துக்கும் ஆதார சுருதியாக அமையும் 'மனோபாவங்கள்', 'பெறுமானங்கள்' (விழுமியங்கள்) பற்றியும் தெளிவு ஏற்படாது. எனவேதான் இன்று 'தொடர்பியல்' சமூக அறிவியல்துறையின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகின்றது. சமூக சிந்தனையின் உருவாக்கம் அரசியல், சமூக பண்பாட்டு நடத்தை முறைமை, ஆகியவற்றில் தொடர்பியல் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது.

நமது தமிழ்ச் சமூகத்தின் இன்றைய அசைவியக்கத்தைப் புரிந்து கொள்வதற்கு நமது சமூகத்தின் தொடர்பு முறைமை எவ்வாறு அமைந்துள்ளது என்பதை அறிந்துகொள்ளல் வேண்டும். தொடர்புச் சாதனங்களின் தன்மை, அவற்றின் பயன்பாடு, அவை பயன்படுத்தும் மொழிநடை, அம்மொழிநடையின் உளநிலைத் தாக்கங்கள், உளநிலைகள் ஏற்படுத்தும் மனோபாவங்கள், என இவ்வாய்வு சங்கிலித் தொடராகச் செல்லும்.

நவீன சமூக அமைப்பின் அசைவியக்கத்திலே தொடர்புச் சாதனங்கள் (பத்திரிகை, வானொலி, தொலைக்காட்சி ஆகியன) முக்கிய இடம்பெறுகின்றன. அச்சவழிச் சாதனமான புதினப் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள், நூல்கள் முதலானவை ஒவ்வொன்றும் அததற்கு ஏற்றவகையில் சமூக அசைவியக்கத்தை நிர்ணயிக்கின்றன. அது மாத்திரமல்லாமல், அவை வர்த்தமான சமூக அசைவியக்கத்தின் தன்மைகளை, அதன் செல்நெறிகளை எடுத்துக்காட்டுவனவாகவும் அமைந்துள்ளன.

1958இல் தொடங்கப்பெற்று, இன்று வெள்ளிவிழாக் கொண்டாடும் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் வரலாற்றில், அதாவது பல்வேறு காலகட்டங்களில், அது தனது தொடர்புநிலையை அமைத்துக்கொண்ட முறையில், ஈழத்துத் தமிழ்மக்களிடையே ஏற்பட்டுவரும் சமூக நடைமுறை மாற்றங்களைக் கண்டு கொள்ளக்கூடியதாகவிருக்கின்றது.

ஏறத்தாழ நான்கு ஐந்து வருடங்களுக்கு முன்னர், மற்றைய தினசரிப் பத்திரிகைகளுக்கு 'மேலதிகமாக' வாசிப்புப் பொருளாகவிருந்த 'ஈழநாடு' இன்று யாழ்ப்பாணத்துப் பத்திரிகை வாசகர்களின் கட்டாய வாசிப்புப் பொருளாக மாறியுள்ளமையை நோக்கும்பொழுது, இம்மாற்றம் ஏன் நிகழ்ந்தது, எவ்வெவ்வகையில் நிகழ்ந்தது, எவ்வெம் முறையில் தெரிய வந்தது எனும் வினாக்கள் முக்கியமானவையாக மேற்கிளம்புகின்றன. இவ்வினாக்களுக்கான விடைகள் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் வளர்ச்சியை மாத்திரமல்லாது தமிழ் மக்களின் நிலைமை மாற்றங்கள், சிந்தனை மாற்றங்கள் ஆகியனவற்றையும் புலப்படுத்துவனவாக அமையும். "ஈழநாடு தமிழுக்கு ஆற்றிய தொண்டு" என அடியார் பாவத்துடன் இப்பிரச்சினையை நோக்கினால் கயிற்றை விட்டு வாலைப்பிடித்த கதையாகத்தான் இருக்கும்.

தொடர்பியல் என்னும் பயில்துறையின் கருத்தோட்டப் பின்னணியில், சமூக அரசியல் நிகழ்ச்சிகளை இணைத்து ஈழநாட்டின் வளர்ச்சியை விளங்கிக்கொள்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

II

1958இல் தொடங்கப்பெற்ற 'ஈழநாடு' தினசரி புதினப்பத்திரிகையாக வெளிவந்தபொழுது அது ஒரு 'சாதனையை' நிலைநிறுத்திற்று. இலங்கையின் தலைநகரத்துக்கு வெளியேயிருந்து ஒரு மாகாண நகரத்திலிருந்து வெளியிடப்படும் முதல் இலங்கைத் தினசரியாக 'ஈழநாடு' அமைந்தது. தொடர்பியல் நிலைநின்று நோக்கும் பொழுதுதான் இதன் முக்கியத்துவம் நன்கு புலப்படும்.

இது சம்பந்தமாக முதலாவதாக எடுத்துக் கூறப்படவேண்டியது, யாழ்ப்பாணத்தில் அக்காலகட்டத்தில், நவீன தினசரிகளுக்கு வேண்டிய 'ரெலிபிற்றர்' போன்ற சாதனங்கள் இல்லாதிருந்தமையாகும். உலகச் செய்திச் சேவைகளின் 'ரெலிபிற்றர்' (தொலை அச்சியந்திரம்) இன்னும் தான் 'ஈழநாட்'இல் இல்லையென்றே கருதுகின்றேன். தொலைபேசி வச

திகூட இப்பொழுது உள்ளது போல இருக்கவில்லை. வானொலி ஒன்றுதான் இவர்களுக்கு வரப்பிரசாதமாக அமைந்தது (இப்பொழுதும் அமைந்துள்ளது எனலாம்). இது மாத்திரமல்லாமல் செய்திச் சேகரிப்புக்கான ஓர் ஒழுங்கமைப்பைத் தமக்கென ஏற்படுத்திக்கொள்வதிலும் அமைப்புச் சிக்கல்களும் நிதிப் பிரச்சினைகளுமிருந்தன. அதற்கும் மேலாக பத்திரிகை விநியோகத்திலும் பெரும் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கவேண்டிய நிலையிருந்தது. அந்நாட்களில் ஒரு பத்திரிகை நிறுவனத்தின் விற்பனை முகவர்களாக விருப்போர் மறறைய பத்திரிகைகளின் விற்பனை முகவர்களாகவிருக்க முடியாது.

'லேக்ஹவுஸ்' நிறுவனத்தின் வலுவான ஒழுங்கமைப்பும், 'வீரகேசரி செல்லத்துரை' போன்ற திறன்மிக்க செய்தி நிருபர்களின் செல்வாக்கும் சலபத்திற் புறங்காணக்கூடியவையல்ல. இன்றும்தான் 'ஈழநாடு' அத்தகைய ஓர் ஒழுங்கமைப்பையோ செய்திச் சேகரிப்பு முறைமையையோ நிறுவிக்கொண்டு விட்டதாகச் சொல்லிவிட முடியாது.

ஆனால் நிறுவக நிலைப்பட்ட இந்தக் குறைபாடுகளை 'ஈழநாடு' உணராமலிருக்கவில்லை. 1960களின் நடு, பிற்கூறுகளில் 'ஈழநாட்'டை கொழும்பிலிருந்து வழிநடத்துவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. சிலகாலம் அப்போதைய பிரதம ஆசிரியர் (காலஞ்சென்ற திரு. பிராணதார்த்தி ஹரன்) கொழும்பிலிருந்தே செயற்பட்டுவந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்திற் செய்யப்படவேண்டிய ஒரு முதலீடாகவே கருதப்பட்டு 'ஈழநாடு' நடாத்தப்பெற்று வந்தது. ஆனால் அது தனது பணியினைப் பூரண நிறைவுடன் ஆக்குவதற்கான வளங்களையோ அமைப்பினையோ கொண்டிருக்கவில்லை.

மேற்கூறிய வரையறைகள் காரணமாக 'ஈழநாடு' ஒரு மாகாணப் பத்திரிகையாகவே இயங்கவேண்டிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டது. ஆனால் அந்த வட்டத்தினுள்ளும் அது ஒரு பண்பாட்டுத் தேவையைப் பூர்த்திசெய்தே வந்தது எனும் உண்மை மறக்கப்படக்கூடாது. தேசியத் தினசரிகளின் பரந்துபட்ட செய்தி வட்டத்தினுள் பெருமுனைப்புப் பெறாத, ஆனால் பிரதேச வட்டத்தினுள் நிகழ்வு முக்கியத்துவமுடைய மத, பண்பாட்டு நடவடிக்கைகளை, குறிப்பாக வழிபாடுகள் பற்றிய விடயங்களை முனைப்புறுத்திக் காட்டி அவற்றின் வழியாக ஒரு பிரதேச வாசக வட்டத்தைப் பெற்றிருந்தது. இந்த வழிபாட்டு நிகழ்ச்சிகளுள் யாழ்ப்பாணத்துச்

சைவப் பெரும்பாரம்பரியத்து வழிபாட்டுச் செய்திகளும் சமய நடவடிக்கை களுமே பெரு முக்கியத்துவமுடையனவாகவிருந்தனவெனலாம்.

'ஈழநாட்'ின் இந்தச் சிறப்புச் செய்தியளிக்கை காரணமாக வட, கிழக்குப் பிரதேசக் கோயில்களின் தீர்த்தம், தேர் நிகழ்ச்சிகளை விரிவாகவே செய்தியளிக்கை செய்யவேண்டிய ஒரு நிலை கொழும்பிலிருந்து வெளி வரும் தேசியமட்டப் பத்திரிகைகளுக்கு ஏற்பட்டதெனலாம்.

யாழ்ப்பாணத்தின் 'பிரதேசச்' செந்நெறி எழுத்துப் பாரம்பரியத்துக் கமைய ஈழநாடு செயற்படவேண்டியிருந்ததால் பரபரப்பான செய்தி களையோ அன்றேல் செய்திகளைப் பரபரப்பு ஏற்படுத்தும் முறையில் எழுதியோ வெளியிடும் மரபு 'ஈழநாட்டு'க்கு அந்நியமான ஒன்றாகவே இருந்து வந்தது எனலாம். இவ்விடயத்தில் 'ஈழநாட்'ின் ஆசிரிய ஆலோச கர்களுக்கு முக்கிய பங்கு உண்டு. இவர்கள் பெரும்பாலும் இளைப்பாறிய பாடசாலை ஆசிரியர்களாகவே இருந்தனர்.

பண்பாட்டுச் செய்தியளிக்கையிற் காணப்பட்ட ஸ்திரமான நிலைப் பாட்டினை அரசியலிற் காணமுடியாதிருந்தது என்றே கூறவேண்டும். எனவே அரசியற் செய்திகளைப் பொறுத்தவரையில் 'ஈழநாடு' தனக்கென ஒரு வாசகவட்டத்தை ஆரம்பமுதல் கடந்த நான்கு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வரை வளர்த்துக்கொள்ளவில்லையென்றே கூறவேண்டும்.

செய்திச் சேகரிப்பிலோ அல்லது செய்திப் பின்னணி அளிக்கையிலோ 'ஈழநாடு' கொழும்பைத் தளமாகக் கொண்ட தேசிய தினசரிப் பத்திரிகைகள் போன்றோ, அன்றேல் அரசியல் கட்சிப் பத்திரிகைகள் போன்றோ ஈடுபாடு காட்டவில்லையென்றே சொல்லலாம். எனவே பிரதேசப் பண்பாட்டுச் செய்தியளிக்கை இதன் தளமாக அமைந்தது. அரசியற் செய்திகள் இடம் பெற்றன. ஆனால் இதன் வலுவான தளம் அந்தப் பண்பாட்டுமையமேயாகும்.

இக்கட்டத்தில் 'ஈழநாடு' யாழ்ப்பாணத்தின் மாகாணப் பத்திரிகையாக இயங்கியதா என்ற வினா எழும்புவதில்பே. மாகாணப் பத்திரிகையாக இயங்குவதற்கான வாய்ப்பிருந்தும் வட மாகாணத்தின் சகல மாவட்டங் களையும் வன்மையாக உள்ளடக்கும் செய்திச் சேகரிப்பு முறை அதற்கு இருக்கவில்லையென்றே கூறவேண்டும். சில காலங்கள் மாவட்டச் செய்தித் தொகுப்புக்கள் வந்தது உண்மையே. ஆனால் அவை காரணமாக இத்தினசரி மாகாண மட்டத்தில் 'தவிர்க்கமுடியாத' -இன்றியமையாத- வாசிப்புப் பொருளாக அமைந்தது என்று கூறிவிடமுடியாது. அத்துடன் அண்மைக்காலம் வரை 'ஈழநாடும்' தேசிய மட்டத்தையே தனது செய்திக்

களமாகக் கொள்ளும் ஒரு மனப்பான்மையுடன் இயங்கிவந்தது எனலாம். அவ்வாறு இயங்கமுடியாதிருந்தமை காரணமாக அது உள்ளூர்ச் செய்தி அளிக்கையுடன் திருப்திப்பட்டுக்கொண்டு வந்ததேயன்றி உள்ளூர்ச் செய்தியளிக்கையையே தனது பலமாகக் கருதியிருக்கவில்லை. அதற்கான வழிவகைகளை வளர்த்துக்கொள்ளவுமில்லை.

இப்பத்திரிகையின் ஆசிரிய மட்டம் முகாமை மட்டத்தினை மீற முடியாதிருந்தமை காரணமாகவே இந்தத் திரிசங்கு நிலை (அதாவது தேசிய மட்டச் செய்தியளிக்கைக்கு வேண்டிய ஒழுங்கமைப்பு வலு இல்லாமலும், உள்ளூர்ச் செய்தியளிக்கைக்கான சிறப்புச் செயற்பாடு இல்லாமலும் இயங்கும் நிலை ஏற்பட்டது எனலாம்). இந்தத் திரிசங்கு நிலையினை இம்முதற்கட்டகால விளம்பரங்களிலிருந்து அறிந்துகொள்ளலாம். ஒரு பத்திரிகையில் வரும் விளம்பரங்களைக் கொண்டு அதன் வாசக வட்டத்தினை அறிந்துகொள்ளலாம். 'ஈழநாட்'ின் இன்றைய மாற்றத்தை விளம்பரங்களின் அடிப்படையாகக் கொண்டு விளங்குவது அவசியமாகும்.

இத்தகைய நிச்சயமின்மைகளுக்கூடேயும் 'ஈழநாடு' குறிப்பிட்ட அந்த வட்டத்தினுள் வாசகவலுவுடன் இயங்கிவந்தது. ஆயினும், முன்னர் குறிப்பிடப்பட்டது போன்று, செய்தியளிக்கைப் பூரணத்துவத்தைப் பொறுத்தமட்டில், கொழும்பைத் தளமாகக் கொண்ட தேசியத் தினசரிகளுடன் ஒப்பு நோக்கும்பொழுது 'ஈழநாடு' அவற்றிற்கு மேலதிகமாக வாசிக்கப் படத்தக்கவொன்றாக இருந்ததேயன்றி, அவற்றுக்குப் பதிலாக வாசிக்கத் தக்கதொன்றாக அதாவது "ஈழநாட்டைப் பார்த்தால் போதும் அதிலும் இந்தச் செய்திகள் சிறிதாவது இருக்கின்றன தானே" என்ற மனோபாவத்துடன் அணுகத்தக்க ஒன்றாக 'ஈழநாடு' அமைந்திருக்கவில்லை.

ஆனால் இன்றோ, யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் ஈழநாடு உண்மையில் இன்றியமையாத வாசிப்புப் பொருளாக (அது 'இன்றி' செய்தி அறிவுத் திருப்தி பூரணமாக 'அமையாத' வாசிப்புப் பொருளாக) மாறியுள்ளது. இந்த மாற்றம் எவ்வாறு ஏற்பட்டது என்பதனை மிகச் சுருக்கமாகப் பார்ப்போம்.

III

புதினப் பத்திரிகை பற்றிய ஆய்வு என்ற வகையில் மேற்கூறிய நிலைமை கள், இரண்டு அடிப்படைக் காரணிகளை மையமாகக் கொண்டிருந்தன எனலாம்.

முதலாவது, கொழும்பைத் தளமாகக் கொண்ட தமிழ்த் தினசரிகள் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் (அத்துடன் தமிழ்ப் பகுதிகளில்) தொடர்ந்து பிரச்சினை எதுவுமின்றி விநியோகிக்கப்பட்டதக்க போக்குவரத்து ஒழுங்கு முறையாகும். ஆகாய விமானம், ரயில், வீதிவழிப் போக்குவரத்துக்கள் முன்னர் இருந்தன. தினசரிகள் ரயிலையும் வீதியையும் பயன்படுத்தின. இந்தப் போக்குவரத்துச் சுமுக ஓட்டத்தில் எங்காவது, ஏதாவது ஊறு ஏற்படின் பத்திரிகைகளின் சுற்றோட்டம் பாதிக்கப்படும். அப்படிப் பாதிக்கப் படுவதே செய்தி ஆதலால், தகவல் வேட்கை வாசக மட்டத்தில் அதிகரிக்கும். அதற்கு ஏற்கெனவே உள்ள உள்ளூர்ப் பத்திரிகை உதவத் தொடங்கும்.

இரண்டாவது கொழும்பே எப்பொழுதும் நிகழ்ச்சி மையமாக இருக்குமென்ற அடிப்படையிலேயே மேற்கூறிய நிலைமை தொடரும். அப்படியிருக்கும் பொழுதுதான் கொழும்பை மையமாகக் கொண்ட பத்திரிகைகள் செய்தி அளிக்கையில் முன்னிடத்தைப் பெறமுடியும். இவ்வாறு சொல்லும்பொழுது இன்னுமொரு விடயம் இதனுள் தொக்கி நிற்கின்றது. மேற்கூறிய கொழும்பு மேலாண்மை தொடர்வதற்கு கொழும்பு மையமாக இருப்பது மாத்திரமல்லாமல் யாழ்ப்பாணம், மட்டக்களப்பு, வவுனியா ஆகிய இடங்கள் முக்கிய மையங்கள் ஆகா என்ற நிலைமையுமிருந்தல் வேண்டும். அப்பொழுதுதான் 'ஈழநாடு' எப்பொழுதும் கொழும்பை நோக்கிய பயிராக இருக்கவேண்டிய நிலைமையிருக்கும்.

1977க்குப் பின்னர் இந்நிலைமை மாறியது. முதலில் தமிழ்த் தலைமையின் தளம் மாறியது. யாழ்ப்பாணத்தையே தமது முக்கிய செயற்களமாகக் கொண்ட தமிழ்த் தலைவர்கள் முன்னணிக்கு வந்தனர் (அமிர்தலிங்கம், சிவசிதம்பரம்). இந்தக் காலம் மாறிய தலைமையே உத்தியோகபூர்வ எதிர்க்கட்சியாகவும் அமைந்தது. இது மாத்திரமல்லாமல் இளைஞர் இயக்கங்களின் செயற்பாடுகளும் அவற்றுடன் காரண காரியத் தொடர்பு கொண்டிருந்த இராணுவ-பொலிஸ் நடவடிக்கைகளும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தை அதிகரித்தன. இந்தச் செயற்பாடுகளும் எதிர் நடவடிக்கைகளும் யாழ்ப்பாண மாவட்டம் முழுவதும் பரவியிருந்ததால், "நேற்று எங்கு எது நடைபெற்றது" என்பதைக் கொண்டே இன்று அங்கு எவ்வித சனநடமாட்டம் இருக்கும் அல்லது இருக்கவேண்டும் என்பதை உய்த்துணர்ந்து அதற்கேற்ப நடந்துகொள்ள வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அத்தகைய செய்திகளை வானொலி அறிவிப்பதில்லை. கொழும்பைத் தளமாகக் கொண்ட

பத்திரிகைகளால் உடனடியாகத் தெரிவிக்கவும் முடியாது. இதனால் இவற்றைத் தெரிவிக்கக்கூடிய (சூசகமான முறையில்தானும் சுட்டி எழுதக்கூடிய) உள்ளூர் பத்திரிகைக்கான கேள்விநிலை அதிகரித்தது.

அத்துடன் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தினுள் 1970-77 இல் முன்னெப்போதும் இல்லாத அரசியல் பரபரப்பு நிலையொன்றும் நிலவியது. மாவட்ட சபைகள் பற்றிய எதிர்பார்ப்பு, அதற்கான தயார் நடவடிக்கைகள், இறுதியில் மாவட்ட சபைகள் பற்றி நடந்த தேர்தற் கூத்துக்கள், அதன் பின்னர் வந்த ஜனாதிபதி தேர்தல், அதன் பின்னர் வந்த ஒப்புதல் வாக்கெடுப்பு எனப் பல நிகழ்ச்சிகள் சற்று முன்னர் கூறிய இளைஞர் இயக்க, பொலிஸ்-இராணுவ ஊடாட்டங்களுடன் இணைந்து யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தைச் செய்தி வேட்டைக்கான களமாக்கின. இந்த நிலையில் உள்ளூர்ப் பத்திரிகைக்கு என்றும் தவிர்க்கமுடியாத ஓர் இடம் இருப்பது இயல்பே. உள்ளூரில் நடப்பனவற்றை உள்ளூர்வாசிகள் விரைவாக, விளக்கமாக அறிவதற்கான வாசிப்புப் பொருளாக மாத்திரமல்லாமல் பிற மாவட்டத்தினர் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் என்ன நடக்கின்றது என்பதை யாழ்ப்பாணக் கண்ணோட்டத்தின் வழியாக அறிந்துகொள்வதற்குமான வாசிப்புப் பொருளாக 'ஈழநாடு' அமையத் தொடங்கிற்று.

இந்தப் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டமையாலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் மற்றத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலும் தமிழர் உயிருக்கும், பிரதானமாகத் தமிழர் சொத்துக்கும் முன்னர் நடக்காத முறையிலும் அளவிலும் ஊறு விளைவிக்கப்பட்டதாலும்; 'ஈழநாடு' படிப்படியாக ஒரு கொள்கை நிலைப் பாட்டை வன்மையாக வற்புறுத்தவேண்டி ஏற்பட்டது.

பொலிஸ்-இராணுவத்தின் தாக்கு மையங்கள் பரவலாகி பதற்றம் பொதுப் பண்பாக மாறிவந்தபொழுது 'ஈழநாடு' இந்த ஆசிரிய நிலைப் பாட்டை மேற்கொள்ள வேண்டியது அத்தியாவசியமாயிற்று. இத்தகைய மாற்றம் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகின்ற பொழுதுதான் 1981இல் 'ஈழநாடு' இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் புலமைச் சொத்துக்களில் ஒன்றாகவும் யாழ்ப்பாணத்தின் புலமைச் சுயாதீனத்தின் எடுத்துக்காட்டுகளில் ஒன்றாகவும் அமைந்து வந்துள்ளது என்பதைச் சுட்டும் பொலிஸ் தாக்குதல் நடைபெற்றது. அத்தாக்குதலுடன் 'ஈழநாடு' தேசிய, சர்வதேசிய முக்கியத்துவமுடைய ஒரு பத்திரிகையாயிற்று.

இது 'ஈழநாடு' டுக்கு இரு வகையில் உதவிற்று. ஒன்று அதற்குக் கிடைத்த வாசக அபிமானம்- சர்வதேச கணிப்பு; மற்றது அதுவரை 'ஈழ

நாட்'டின் திடர்ப் புனருத்தாரணத்திற்குத் தடையாகவிருந்த இயந்திரங்கள் ஆகியவற்றை விடுத்து முற்றிலும் புதிதாகப் புனர்நிர்மாணஞ் செய்வதற்கான ஒரு வாய்ப்பு. புத்தாக்கத்திற்கு அழிவும் அத்தியாவசியமாகின்றது.

உண்மையில் இந்த அழிபாடுகளிலிருந்து மேற்கத்திய பாரம்பரியத்திற்கு கூறப்படும் 'ஃபினிக்ஸ்' எனும் சுவர்ணப் பறவை போன்று, 'ஈழநாடு' புதுப்பொலிவுடன் கிளம்பிற்று எனலாம்.

இந்த மாற்ற காலத்திலும், அதனைத் தொடர்ந்தும் வன்மையான ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் எழுதும் ஒரு பழக்கம் ஏற்படத் தொடங்குகின்றது. குறிப்பாக, 1983 யூலைக்குப் பின்னர் தமிழர்களுக்கான பாதுகாப்பான ஒரேயொரு பத்திரிகை ஈழநாடு எனும் உணர்வு வளரத் தொடங்கிற்று. கொழும்பைத் தளமாகக் கொண்ட பத்திரிகைகளுக்கேற்பட்ட அனுபவத்தின் காரணமாகவே இவ்வுணர்வு ஏற்பட்டது. கொழும்பில் இயங்கிவரும் தமிழர் மூலதனப் புதினப் பத்திரிகையைக்கூட யாழ்ப்பாணத்தில் அச்சிடுவதே பொருத்தமானது என்றுகூடச் சிலநாள் யோசிக்கப்பெற்றது.

யாழ்ப்பாண மாவட்ட நிகழ்ச்சிகளிலும் அவற்றை அந்தக் களமட்டத்து அணுகுமுறையுடன் எடுத்துக்கூறுவதும் ஒரு தேசியத் தேவையாகவும் சர்வதேசியத் தேவையாகவும் அமைந்த முறைமையினை 'சற்றர்டே றிவியு'வின் திடர் வளர்ச்சி கொண்டு அறிந்துகொள்ளலாம். இதுவும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்ததே. 'சற்றர்டே றிவியு' எடுத்துக்கொண்ட வன்மையான ஆசிரிய நிலைப்பாடும், இடித்துரைக்கும் மொழிநடையும் 'ஈழநாட்'டின் நிலைப்பாட்டையும் வலுப்படுத்த உதவியிருக்கும் என்பதில் தவறு இருக்கமுடியாது.

1983 வன்செயல்களின் பின்னர் 'ஈழநாட்'டின் அமைப்பிலும் எழுத்திலும் ஒரு முக்கிய பண்பினைக் காணலாம். "தமிழ் மக்களுக்குத் தமிழ்ப் பிரச்சினை பற்றி எழுதுகின்ற தமிழர் பத்திரிகை ஈழநாடு" என்னும் பிரக்கடையுடன் அது பிரசுரிக்கப்படுவதே உலகச் செய்திகளைக்கூட இலங்கைத் தமிழர் பிரச்சினைக் கண்கொண்டு நோக்கிச் செய்திகளை எழுதுவதும், அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிப்பதும் 'ஈழநாட்'டின் பண்பாகின. இந்த எழுத்து உருமாற்றத்தில் தற்போதைய 'ஈழநாடு' ஆசிரியர் திரு. ந.சபாரத்தினத்திற்கு முக்கிய பண்புண்டு. பல்வேறு இன்னல்களுக்கிடையேயும் ஈழநாட்'டின் புதினத் தினசரிப் பண்பைக் காப்பாற்றிவந்த கோபாலரத்தினத்தின் மௌனசேவை, இந்த மாற்ற காலத்திலே நன்கு புலனாயிற்று எனலாம்.

'ஈழநாட்'ின் இந்தப் புதிய தொடர்பியல் வலுவினை அதன் விளம்பரச் செல்வாக்கிற் காணலாம். 1979 முதல் இலங்கையின் தமிழ்ப் பிரதேசங்களல்லாத இடங்களிலிருந்து வந்த தமிழர் முதலீடுகள் யாழ்ப்பாணத்தில் மையங்கொள்ளக் கொள்ள, யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு வணிக விசாலிப்பு ஏற்பட்டு வருகின்றது. இந்தப் புதிய முதலீடுகள் முற்றிலும் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தினுள் தொடர்பு வலிமையுடன் இயங்குகின்ற 'ஈழநாட்'ில் தம்மை வளம்பெறச் செய்வது இயல்பே.

'ஈழநாட்'ின் வாசக வட்டம் யாழ்ப்பாணத்துச் சராசரி மக்கள் என்பது நிர்ணயமாக அந்தச் சராசரி மக்களை நுகர்வாளராகக் கொண்ட உற்பத்திகளை 'ஈழநாட்'ில் விளம்பரம் செய்வது அத்தியாவசியமாகின்றது. இதனால் 'ஈழநாடு' இப்பொழுது முன்னர் எக்காலத்துமில்லாத வகையில் இலாபகரமான நிறுவனமாகவும் இயங்குகின்றது எனலாம்.

IV

இந்த மாற்றத்தினை நுணுகி நோக்கும்பொழுது 'ஈழநாட்'ின் இன்றைய மாற்றநிலை புறத்தாக்கங்களால் நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது புலனாகும். அந்தப் புறத்தாக்கங்களுக்கேற்ற அகநிலை மாற்றங்களும் ஏற்பட்டுள்ளன என்பதும் பிரர்த்தியட்சமாகத் தெரிகின்றது. ஆனால் ஏற்பட்டுள்ள இந்த மாற்றங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு எதிர்காலச் சவால்களைக் கணக்கிட்டு, மேலே செல்வதற்கான ஒரு தயார்நிலை காணப்படுகின்றதா என்பது முக்கியமான வினாவாகும்.

பிரிதொரு தினசரியின் போட்டியற்ற நிலையில் இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்கள் போதுமானவையாகவிருக்கலாம். ஆனால் பிரிதொரு தினசரி தோன்றுவதற்கான கருத்துநிலைச் சூழல் ஏற்படாதா என்பது முக்கியமான வினாவாகும்.

'ஈழநாடு' தனது இன்றைய தொடர்புவலுவை ஸ்திரப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அந்த ஸ்திரப்பாடு ஒரு வணிக முயற்சி மாத்திரமன்று. அது ஒரு கருத்துநிலை முயற்சி, நிறுவக முயற்சி, பிரதானமாக அது ஒரு தொடர்பியற் பணி.

(நன்றி: ஈழநாடு 25வது ஆண்டு நிறைவு சிறப்பு மலர், 11.2.1984)

ஆலமரத்தின் ஆணியேவர் 'தங்கர்'

கே.ஜி.மகாதேவா, திருச்சி

ஈழநாடு என்னும் ஆலமரம், அதன் விழுதுகள் நிலத்தில் ஊன்றி, அதன் தர்மத்தைத் தொடரத் துணைநிற்க, அந்த 'வேர்கள்' இங்கு- இந்த நூலில் கௌரவிக்கப்படுகின்றன. அந்த "ஆலமரம்" ஈழத்தின் தலைநகர் கொழும்புக்கு வெளியே தன்னிச்சையாகத் தோன்றி, சவால்களைச் சமாளித்து தமிழ் மக்களுக்கு, பத்திரிகைத்துறையில் ஆற்றிய பணி மகத்தானது.

1981ம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் முதலாம் திகதி, சிங்கள அரசின் இரண்டு சிரேஷ்ட அமைச்சர்களான காமினி திசாநாயக்கவும் சிறில் மத்தியூவும் யாழ் நகரில் நேரடி நெறிப்படுத்தல் நடத்த, அரசு கமாண்டோ படையினர் அந்த 'ஆலமரத்தை' வெட்டி வீழ்த்திப் பெற்றோல் ஊற்றி, அக்னியில் பொசுக்கிய நிலையில் அந்தச் சுடுசாம்பலில் இருந்து பீனிக்ஸ் பறவையாக உயிர்த்தெழுந்து, சிலிர்த்துக்கொண்டு தனது பத்திரிகைப் பணியை அடுத்த பத்து ஆண்டுகள் வரை தொடர்ந்தது, 'ஈழநாடு' எனும் ஆலமரம். இந்த நிலையில் இன்று அந்த ஆலமரத்தின் ஆணியேவரை நினைவுகூர்வது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். அவர்தான் பெரியார் க.சி.தங்கராஜா அவர்கள்.

தனிமரமாக நின்றபோது, கனவுகள் பல கண்டார். தன்னைச் சுற்றி ஒரு பூஞ்சோலை- தோப்பு வரவேண்டும் என்று எண்ணினார். அந்த நினைவுகளின் உயரிய இலட்சியத்தில் க.சி.தங்கராஜா வாழ்ந்த அந்த எண்பது வருட காலத்திலும் அவர் நிறைவுசெய்த ஆசைகள் ஏராளம். ஆனாலும், பெரியார் தங்கராஜாவை வெகுவாகக் கவர்ந்த துறையென்றால் அது பத்திரிகைத்துறைதான். அவரது இறுதி மூச்சும் இதுவாகவே அமைந்துவிட்டது.

மகாத்மா காந்தி யாழ். வரவு ஏற்படுத்திய தாக்கம்

மகாத்மா காந்தி அவர்கள் 1929இல் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். அவரது ஆழமான உரை, தன்னலமற்ற வாழ்வுமுறை, தேசபக்தி மட்டுமின்றி, அவரது சிந்தனைகள், பேச்சுக்கள், உள்ளடக்கிய நூல்கள் இளம்

உள்ளங்களில் ஒரு பக்தியை வளர்த்திருந்தது. இவற்றை முழுமையாக அனுபவித்த க.சி.தங்கராஜா அவர்களுக்கு- ஒரு தாக்கத்தை, உத்வேகத்தை அவை ஏற்படுத்தியிருக்க வேண்டும். அன்று அவருக்கு வயது இருபத்தி இரண்டு. அரசாங்கப் பணியிலிருந்த அவர் அதிலிருந்து விலகி தனியார் கம்பெனியில் சேர்ந்தார். பதவிகளும், கைநிறைந்த சம்பளமும், உயரிய கௌரவமும் அவரைத் தேடிவந்தாலும், அவரது ஆழ்மனம் வேறு இலக்குநோக்கிச் சென்றதன் பலன், அவரை 'டைம்ஸ்' ஆங்கில பத்திரிகை நிறுவனத்தில் இயக்குநராகச் சேரவைத்து, அவரது பத்திரிகா தாக்கத்துக்குத் தீனிபோட வைத்தது.

அன்று ஐரோப்பியரின் ஆதிக்கத்திலிருந்த 'டைம்ஸ் ஒப் சிலோன்' பத்திரிகையின் நிர்வாகத்தை இலங்கையர்மயமாக்கவும், மூத்த பத்திரிகை யாளர் திரு.பிராங்க் மொறாயசின் பணி இலங்கைக்குக் கிடைக்கவும், ஐரோப்பியரின் பலத்த எதிர்ப்புகளுக்கு மத்தியில் 'லங்காதீப' எனும் சிங்கள தினசரியை 1947இல் ஆரம்பித்து பல லட்சக்கணக்கான பிரதிகளுடன் வெற்றிகரமாக நடத்தவும் பெரியார் க.சி.தங்கராஜா மூலகாரணமாக இருந்தமைக்கு அவரது பத்திரிகைப் பசியே வழிகாட்டியது எனலாம். இவை எல்லாம் ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகையைத் தொடங்குவதைச் சுற்றியே சிறகடித்தது.

அச்சம் ஆரம்பிக்குமாறு இலக்கண சுவாமி அருளினார்

இளம் வயதில் தமிழ்நாடு சென்று, துறவுபூண்டு, தமிழ்ப்பணி, உயரிய சமயத்தொண்டுகளை ஆற்றிப் பரவலாகப் புகழ்பெற்றிருந்த இலக்கண சுவாமிகள் என்னும் ஸ்ரீமத் முத்துக்குமார தம்பிரான் சுவாமிகள், பெரியவர் க.சி.தங்கராஜாவின் தாய்மாமன். கடைசியாக இலக்கண சுவாமிகளை 1948இல் சிதம்பரத்தில் அவர் சந்தித்தபோது "என்ன செய்கிறாய்? ஒரு அச்சம் ஆரம்பித்து பல நல்ல நூல்களை வெளியிடுவது மேலான தொண்டாகும்" என்று கூறி பெரியாரின் இலக்குக்கு அச்சாரம் போட்டார். ஒரு நீண்டகாலக் கனவு 1956இல் நனவாகியது.

முதலில் இலக்கண சுவாமிகள் நூல். அடுத்து பிரசவித்தது ஈழநாடு

"நல்ல நூல்கள்... எனது பத்திரிகை மோகம்..." என்று, தாய்மாமன் இலக்கண சுவாமிகள் தெரிவித்த ஆன்மீகக் கனவையும் தனது தாக்கத்தையும் அடிக்கடி மனத்தராசில் வைத்த க.சி.தங்கராஜா அவர்களுக்கு ஒரு நம்பிக்கை ஒளிக்கீற்று தெரிந்திருக்க வேண்டும். 'கே.சி.ரி.' என்றும் 'தங்கர்'

என்றும் நெருங்கிய நண்பர்களால் செல்லமாக அழைக்கப்பட்ட திரு. கே.சி.தங்கராஜா அவர்களுக்கு தமிழ்ப் பத்திரிகையை, தமிழர்தம் மாநிலத் தலைநகர் யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பிக்கும் நோக்கம் பல ஆண்டுகளாக நெஞ்சை வருடிக்கொண்டிருந்தாலும், உடனடியாகத் தொடங்கியே ஆக வேண்டும் என்ற வைராக்கியத்தை 1958இல் இலங்கையில் தமிழர்களுக்கு எதிராகத் தலைதூக்கிய இனக்கலவரம் தூண்டிவிட்டது.

யாழ்ப்பாணம், வண்ணார்பண்ணை மேற்கில் கோலோச்சிக் கொண்டிருக்கும் சிவன் கோவிலுக்குப் பின்புறமாக தமது சகோதரியின் காணியில் அச்சுக் துவக்க வேலைகளை ஆரம்பித்தார். கட்டிடப் பணிகளை கே.சி.ரியின் நண்பரும் கட்டிடக் கலைஞருமான பெங்களுரைச் சேர்ந்த மனோகர்ராவ் வடிவமைத்தார். கட்டிடம் பூர்த்தியானது. பெயரும் 'கலாநிலையம் பதிப்பகம்' என்று சூட்டப்பட்டது. தனது தாய்மாமனின் திருப்பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கும் முகமாக கே.சி.ரி. அவர்கள் 'பூர்வீமத் இலக்கண முத்துக்குமார தம்பிரான் சுவாமிகளின் நினைவுமலரை' முதலாவது பிரசுரமாக கலாநிலையம் பதிப்பகத்தில் பதிப்பித்து-அச்சேற்றித் தனது பத்திரிகைப் பணிக்கு முழுவதுமாக அர்ப்பணித்துக்கொண்டார்.

கலாநிலைய பதிப்பகம் 1958இல் தனது கால்களை ஊன்றிய சில மாதங்களில், அதன் வெளியீடாக 1959 பெப்ரவரி மாதம் பதினொராம் திகதி, ஈழநாடு வார இதழாகத் தனது பாதத்தை முழுமையாகப் பதித்தது. பின்னர் வாரம் இருமுறையாகி, சன்னாகத்திலிருந்து நீண்டகாலமாக வெளிவந்த ஈழகேசரி வார இதழின் ஆசிரியர் இ.அரியரத்தினம் அவர்களை முதல் ஆசிரியராகக் கொண்டு ஈழநாடு குழந்தையானதும், வீரகேசரி பத்திரிகையின் ஆசிரியர் கே.பி.ஹரன் அழைக்கப்பட்டு, 'ஈழநாடு' தினசரியின் ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட, கல்கி (தமிழ்நாடு) இலக்கிய வார இதழின் ஆசிரியர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களால் 'அரிய இராஜரத்தினம்' என்று புகழாரம் சூட்டப்பெற்ற இராஜ அரியரத்தினம் அவர்கள் ஈழநாடு வாரப் பதிப்பின் ஆசிரியரானார்.

கே.சி.ரி. அவர்கள், 'ஈழநாடு' ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலகட்டத்தில் கொழும்பிலுள்ள சி.எஸ்.ரி. என்ஜினியரிங் நிறுவனங்களின் நிர்வாக இயக்குநராகவும், கிழக்கு இலங்கையிலுள்ள வாழைச்சேனை தேசிய கடதாசி ஆலைக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவராகவும் கொழும்பில் பணியாற்றியதால், தனது இளைய சகோதரரும், ஆயுர்வேத வைத்தியரும், குழந்தைகளின் இரட்சகர் என்று போற்றப்பட்டவருமான கே.சி.சண்முக

ரத்தினம் அவர்களிடம் ஈழநாடு பத்திரிகை நிறுவனத்தின் வளர்ச்சியின் பொறுப்பை ஒப்படைத்தார்.

'ஈழநாடு' பிறக்கும் முன்னர் 1951இல் வண்ணார்பண்ணை நல்ல தண்ணீர் கிணற்றடி (வைரவர் கோவிலடி)யில் டாக்டர் சண்முகரத்தினம் தமது பரம்பரை ஆயுர்வேத வைத்தியத்தைத் தொடர மருத்துவமனை அமைத்து வைத்திய சேவையைத் தொடர்ந்தாலும், 1959இல் ஈழநாடு நிர்வாகத்தின்மீது கவனம் செலுத்த ஆரம்பித்தவர், 1961இல் தினசரியானதும் தனது வைத்தியப்பணியுடன் ஈழநாடு குழந்தையை வளர்க்கத் தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக்கொண்டார், குழந்தைகளின் இரட்சகரான டாக்டர் சண்முகரத்தினம்.

பத்திரிகை அச்ச இயந்திரத்தை கையால் சுழற்றிய டாக்டர்

1964ம் ஆண்டு, வடக்கை பயங்கர சூறாவளி தாக்கியது. உயிர்ச் சேதத்தை விரல்விட்டு எண்ணிவிட முடிந்தாலும், பயிர்ச்சேதம், பொருட் சேதம் என்பவை எண்ணிக்கையில் அடங்காது. மின்சாரம், தொலைபேசி சேவைகள் முற்றிலும் ஸ்தம்பிதம். இரவில் பெற்றோமக்ஸ் மற்றும் மெழுகுதிரி வெளிச்சத்தில் ஆசிரியர் பகுதியும், அச்சுக் கோர்ப்போர் பகுதியும் இயங்கின. சூறாவளிச் செய்தி அறிந்து அதிகாலையிலேயே ஈழநாடு அலுவலகம் வந்த டாக்டர் சண்முகரத்தினம், பத்திரிகை வரவை எதிர்பார்த்து வெளியே அலுவலக வாசலில் ஏஜென்டுகளுடன் ஏராளமான வாசகர்களும் திரண்டு நிற்க, உள்ளே அச்ச இயந்திரத்தை ஊழியர்கள் கையால் சுழற்றிச் சுழற்றி நத்தை வேகத்தில் நான்கு பக்கங்கள் வீதம் பிரசவமாவதைக் கண்டு ஓரளவு பரவசம் அடைந்திருக்கவேண்டும் என்றே கருதுகின்றேன். அச்ச இயந்திரத்தின் வலதுபக்க வட்டவடிவமான உருளையின் துவாரத்தில் தற்காலிக கைப்பிடி அமைக்கப்பட்டு சுற்றத் தொடங்கியதும் இயந்திரத்தில் வைக்கப்பட்டிருந்த பத்திரிகைப் பக்கங்கள் நான்கும் தாளில் அச்சாகி பெருமூச்சுவிடும். இதனைக் கண்டு சந்தோஷ மிகுதியில் டாக்டரும் 'தேரின்' வடத்தைக் கையால் சுற்றி பத்திரிகையை வெளிக்கொணர்ந்தது... இன்று நினைத்தாலும் அக்காட்சிகள் மனதில் நிழலாடுகின்றன. எது நடந்தாலும் பத்திரிகையைப் பிரசுரிப்பதில் தடையெதுவும் ஏற்படக்கூடாது என்பதில் டாக்டர் மிகவும் உறுதியாக இருந்தார்.

சூறாவளியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவும் நோக்குடன், டாக்டர் சண்முகரத்தினத்தின் பெருமுயற்சியால், சில வர்த்தகப் பிரமுகர்களின் ஆதரவுடன் சூறாவளி நிதி சேகரிப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

டாக்டருக்கு வலதுகரமாக யாழ். வர்த்தகரான வி.வீரகத்திப்பிள்ளை செயற்பட்டார். குறுகிய காலத்துக்குள் ஈழநாடு சூறாவளி நிதிக்கு பணமும் பொருளும் தாராளமாகக் குவிந்துவிட்டன. டாக்டரும் வீரகத்திப்பிள்ளையும் தத்தமது வாகனங்களில் புறப்பட்டு யாழ் குடாநாட்டில் பாதிக்கப்பட்ட பல தரப்பு மக்களுக்கும் வேட்டி, சேலை, போர்வை போன்ற துணிமணிகளையும், அரிசி, பருப்பு, சீனி போன்ற உணவுப்பொருட்களையும், பண உதவியையும் தாராளமாக வழங்கினர். செய்திப் பணியில் மட்டுமின்றி இயற்கைப் பேரழிவு நிவாரணத்திலும் ஈழநாடு அந்நாளில் முந்திவிட்டதை நினைத்து, வடபகுதி மக்கள் பாராட்டி வாழ்த்துக்களை பத்திரிகைக் காரியாலயத்துக்கு அனுப்பியிருந்தார்கள்.

பெரியார் தங்கராஜாவின் பல்சுறைப் பணிகள்

'ஈழநாடு' வார இதழ் மொட்டவிழ்ந்து எட்டுமாத காலத்தில் வரையறுக்கப்பட்ட தனியார் கம்பெனியாக ஈழநாடு நிறுவனம் பதிவுசெய்யப்பட்டது. அதன் முதல் தலைவராக பெரியார் க.சி.தங்கராஜா பதவியேற்றார். 'கே.சி.ரி' அவர்கள் தமிழ்ப்பணியில் மட்டுமன்றி சைவப்பணியிலும் முன்னின்றவர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது சேவைக்கு இரத் மலானை இந்துக் கல்லூரி, கல்லூரி விடுதி, இந்துக் கல்விச் சபை, இந்து மாமன்றம் ஆகியவை இன்றும் தூண்களாகக் காணப்படுகின்றன. இந்திய-இலங்கை நட்புறவுச் சங்கம் உதயமானதிலும் இவருக்குப் பெரும் பங்குண்டு. ஈழநாடு வெளிவர எப்படி பத்திரிகைத்தாள் முக்கியமோ, அதற்குச் சொந்தக்காரராகவும் பணியாற்றினார் க.சி.தங்கராஜா.

கிழக்கிலங்கையில் வாழைச்சேனை என்னுமிடத்தில் கிழக்கிலங்கை காகித ஆலைக் கூட்டுத்தாபனம் உதயமாக மூலகர்த்தாவாக இருந்த இவர் 1958ம் ஆண்டு முதல் இருபது ஆண்டுகள், அரசாங்கங்கள் மாறிய போதிலும், அரசு நிறுவனங்களின் தலைகள் மாற்றப்பட்ட நிலையிலும், பெரியாரின் உயரிய சேவைக்கு மதிப்பளித்து அப்பதவியைத் தொடருமாறு ஆளும் அரசுகளால் அவர் வலியுறுத்தப்பட்டாரே தவிர, அரசியல் தலையீடுகள் இடம்பெறவில்லை. அந்த அளவுக்கு சுத்தமான கைகள், சிறப்பான நிர்வாகம், ஆட்சிக்கு வரும் எந்த அரசுக்கும் அந்நியச் செலாவணியை மீதப்படுத்திக் கொடுத்ததும், ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை அளித்ததும் காரணம் எனலாம்.

காகிதக் குப்பைகளை காசுப் பயிராக்கியவர்

ஒரு காகிதத்தை, கடதாசியை, பத்திரிகையை தீயிட்டு எரித்தால் கிடைப்பது சாம்பல்தான். ஆனால், அலுவலகங்களிலுள்ள குப்பைக் கூடைகளில் நிறையும் கடதாசிகள் வீதிகளில் வீசப்படும் குப்பைக் காகிதங்கள், பத்திரிகைக் காகிதங்கள், பத்திரிகைக் குப்பைகளை காசுப் பயிராக்க முடியுமா? பல்வேறு உருவங்களில் வரும் காகிதக் குப்பைகளை காசுப் பயிராக்கி வறுமைக்கோட்டுக்குக் கீழே வாழ்க்கை நடத்தியவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் போதிய வருமானமும் கிடைக்க வழிசெய்தவர் பெரியார் கே.சி.தங்கராஜாதான். காகிதத்திலிருந்து பத்திரிகையை வடிவமைத்த அதே ஆண்டு 1958இல் தான், அவர் கிழக்கிலங்கை காகித ஆலை கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவரானார். காகிதம் குப்பையாக மாறியதும், வறுமைக் கோட்டிற்கு கீழே வாழ்வா சாவா என்று தினமும் செத்துப் பிழைத்தவர்களுக்கு குப்பைக் கடதாசிகளை சேகரித்துவழங்கி அவற்றைக் காசாக்கி வளம்பெற்று வாழ வாழ்வளித்த பெருமைக்குரியவர் கே.சி.தங்கராஜா.

நாடு என்ன செய்தது என்று வானத்தைப் பார்க்காமல், கனவில்கூட நினைக்கமுடியாத ஈழநாடு எனும் தமிழ்த் தினசரி பத்திரிகையை நாட்டின் தலைநகருக்கு வெளியே யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பித்து முப்பது ஆண்டு களுக்கும் மேலாக நடத்தி, ஈழத்தமிழர் சரித்திரத்தில் பத்திரிகைத்துறையில் அழியாத அத்தியாயம் ஒன்றினை எழுதிய கே.சி.ரி.சகோதரர்களான தங்கராஜா-சண்முகரத்தினம் பெயர்கள் என்றும் நிலைத்திருக்கும்.

(ஈழநாடு நிறுவனத்தில் பணியாற்றிய கே.ஜி.மகாதேவா தற்போது தமிழகத்தில் திருச்சி மாவட்டத்தில் வாழ்ந்துவருகின்றார். இத்தொகுப்பிற்காக இவர் எழுதிய கட்டுரை இதுவாகும்.)

தேசிய ரீதியில் கவனத்தைப் பெற்ற 'ஈழநாடும்' திரு.தங்கராஜாவும்

பொன்.பாலசுந்தரம், லண்டன்

ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சி, இனத்தின் அபிலாசைகள், மொழியின் பாதுகாப்பு, கலை கலாசாரப் பெருமை, பொருளாதார விருத்தி, மக்களின் சுதந்திரம், மண்ணின் மகிமை உட்பட மக்களின் உரிமைகள் போன்றவைகளின் நிரந்தரத் தன்மைக்குப் பத்திரிகைகள் உறுதுணையாக இருந்து வந்திருப்பதனைக் காண்கிறோம். உலக நாடுகளே பத்திரிகைகளை இந்த நோக்கில் தான் பார்த்துவருகின்றன. அதனால்தான் 'பத்திரிகைச் சுதந்திரம்' என்ற ஒரு கோப்பு உருவாகியும் உள்ளது.

உலகின் பெரும்பான்மையான நாடுகளும் தத்தமது நாடுகளில் வெளிவந்த, வந்துகொண்டிருக்கின்ற பத்திரிகைகளுக்குத் தமது நாட்டின் பெயரையும் பத்திரிகை ஒன்றின் பெயருடன் இணைத்து வெளியிடுவது இதற்கு உதாரணமாகும். அமெரிக்காவின் குரலாக ஒலிக்கும் 'நியூயோர்க் ரைம்ஸ்' பிரித்தானிய 'லண்டன் ஒப்ஸர்வர்' இந்தியாவின் 'ரைம்ஸ் ஒவ் இந்தியா' உட்பட இன்னும் பல பத்திரிகைகள் தமது நாட்டையும் மக்களையும் பெருமைப்படுத்தி பத்திரிகைகளின் பெயருடன் நாட்டையும் சேர்த்துக்கொண்டன.

இவைகள் தேசியப் பத்திரிகைகளாக மதிக்கப்பட்டன. அவைகளின் செய்திகளும், தலையங்கங்களும் தேச நலன் கொண்டவைகளாக இருந்தன. மக்களின் மனம் அறிந்து, அவர்களின் உணர்வறிந்து மக்களின் மனோ நிலையை யாவரும் அறிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பையும் முன்வைத்தமையால் அந்தந்த நாடுகள் தமது விருப்புக்கமைய முன்னேறவும் முடிந்தன.

வளர்ச்சிகண்ட நாடுகள் மக்களுடன் இன்னும் நெருங்கிய உறவை வளர்ப்பதற்காக 20ம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் பிராந்தியப் பத்திரிகைகளை வெளியிட ஆரம்பித்தன. உதாரணத்திற்கு பிரித்தானியாவை எடுத்துக் கொண்டால் இது புலனாகும். ஒவ்வொரு நகரசபை எல்லைகளுக்கும்

தனித்தனியான பத்திரிகைகள் வெளிவர ஆரம்பித்தன. இதனால் தமது பகுதியில் நடைபெறும் நிகழ்வுகளை உடனுக்குடன் மக்கள் அறியும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது.

இந்தியாவில் வசதிபடைத்த பத்திரிகைகளான இந்து, இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ், ரைம் ஒவ் இந்தியாவும் மற்றும் சில பத்திரிகைகளும் அதே பெயர்களில் முக்கியமான நகரங்களில் தமது பத்திரிகைகளை வெளியிட்டு வருவதைக் காண்கிறோம். தமிழ் நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் தினசரிகள் சிலவும் இப்படித் தமிழ் நாட்டின் முக்கிய நகரங்களில் அதே பெயர்களுடன் தமது பதிப்புக்களை ஏககாலத்தில் வெளியிட்டு வருகின்றன.

இவற்றின் அடிப்படை நோக்கம் மக்கள் நாட்டின் சகல வளர்ச்சிகளிலும் அறிவு பெறுவதுடன் எல்லா விடயங்களிலும் தமது கருத்துக்களையும் பங்களிப்பையும் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதாகவே இருக்கிறது.

இவற்றை எல்லாம் கருத்தில் கொண்டுதான் தமிழர்கள் பெரும் பகுதியினராக வாழும் யாழ்ப்பாணத்தில் 'ஈழநாடு' என்னும் பத்திரிகையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதை ஆரம்பித்தவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபல்யமான வைத்தியர் அமரர் கே. சி. சண்முகரத்தினமும் கொழும்பில் பல துறைகளில் பிரபல்யமாக இருந்த அவரின் சகோதரர் அமரர் கே. சி. தங்கராஜாவும் ஆவார்கள்.

ஈழநாடு பத்திரிகை வெளிவந்த காலத்தில் திரு. தங்கராஜா அவர்கள் அரசாங்கத்தின் கீழ் உருவாக்கப்பட்ட இலங்கை கடதாசிக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவராக இருந்தார். இவர் ஒரு சிறந்த நிர்வாகி. எதையும் சிறப்பாக நடத்தும் திறமை வாய்ந்தவர். கொழும்பு, கோட்டையிலுள்ள 'சங்கரப் பிள்ளை கட்டடம்' என்று அழைக்கப்பட்ட ஏழு மாடிக் கட்டடத்திலிருந்து வெளிவந்த 'ரைம்ஸ் ஒவ் ஸிலோன்' என்னும் பத்திரிகை ஸ்தாபனத்தின் நிர்வாகத் தலைவராக இருந்தவர். ஆங்கிலேயர்களின் நிர்வாகத்திலிருந்த ஒரு பெரிய பத்திரிகை நிறுவனத்தின் பொறுப்பை முதலில் பொறுப்பேற்ற பெருமை இவருக்குண்டு. (கொழும்பில் முதன்முதலாக கட்டப்பட்ட உயரமான கட்டடம் இதுவாகும். இதன் உரிமையாளர் அமரர் எஸ்.எஸ். சங்கரப்பிள்ளை காரைநகரைச் சேர்ந்தவர். இவருக்கு யாழ்ப்பாணத்திலும், கொழும்பிலும் வர்த்தக நிலையங்கள் இருந்தன.)

சாதனையாளரான திரு. தங்கராஜா அவர்களுக்கு அரசாங்க உயர் மட்டங்களிலும், அமைச்சர்கள் மத்தியிலும் 'நிதானமானவர்' என்ற

மதிப்பிருந்தது. அரசாங்க சார்புடையவர்கள் மட்டுமல்ல இடதுசாரிகளும் இவரை சோஷலிஸவாதி எனக் கணித்து ஆதரவு வழங்கினர். வாழ்க்கை முழுவதும் இடதுசாரியாக இருந்துவந்த திரு. பிலிப் குணவர்த்தனா பின்னர் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசாங்கத்தில் கைத்தொழில் மந்திரியாகப் பதவி பெற்றார். அப்போது கடதாசிக் கூட்டுத்தாபனம் நஷ்டத்தில் செயற்பட்டதை இனியும் அனுமதிக்க முடியாதென்று கருதிய திரு. குணவர்த்தனா ரைம்ஸ் நிர்வாகத்திலிருந்த திரு. தங்கராஜா அவர்களை கடதாசிக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவராக நியமித்திருப்பதாக பாராளுமன்றத்தில் அறிவித்தது சபையிலுள்ள உறுப்பினர்களுக்கு எதிர்பாராத செய்தியாக எட்டியது.

அச்சமயத்தில் நான் ஏரிக்கரைப் பத்திரிகையான (லேக் ஹவுஸ்) தினகரன் பத்திரிகையின் பாராளுமன்ற நிருபராகப் பணியில் இருந்தேன். அதனால் இந்த அறிவிப்பை வேப்பங்காயாக மதித்தவர்களை எனக்குத் தெரியும். திருவாளர்கள் லிறில் மத்யூ, கே. எம். பி. ராஜரத்னா இருவரை இங்கு குறிப்பிடலாம்.

சில மாதங்களுக்குப் பின்னர் 'ஈழநாடு' என்ற பெயரில் பாராளுமன்றத்தில் சர்ச்சை எழுந்தது. 'ஈழம்' என்பது தனிநாட்டுக் கோரிக்கையாகும். அந்தப் பெயரை வைத்ததில் உள்நோக்கம் உள்ளது. இந்தப் பெயரைப் பத்திரிகைக்கு வைத்தமைக்கு தனிநாடு கோரும் தந்திரம்தான் பின்னணி என்று பாராளுமன்றத்தில் கண்டனம் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் இதற்குப் பதிலளித்த திரு. பிலிப் குணவர்த்தனா "திரு. தங்கராஜா ஒரு நேர்மையான மனிதர். திறமை மிக்கவர். நிர்வாகத்தில் அனுபவமுள்ளவர். பொறுப்புணர்வு உள்ளவர்" என்று சொல்லிவிட்டு அமர்ந்துவிட்டார்.

இத்தகவலை நான் திரு. தங்கராஜா அவர்களுக்கு தொலைபேசியில் தெரிவித்தேன். என்னுடைய வேலை முடிந்ததும் தமது இல்லத்துக்கு வந்து சந்திக்கும்படி கேட்டிருந்தார். நான் அங்கு சென்று அவரைச் சந்தித்து விபரம் கூறினேன். இந்தச் சந்திப்பின்போது சிங்களவர்களினால் நடத்தப்பட்ட சதம் ஹவுஸ் ஸ்தாபனத்தில் கணக்காளராக இருந்த திரு. கணபதிப் பிள்ளை என்பவரும் சமூகமாயிருந்தார்.

'ஈழநாடு' ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் திரு. தங்கராஜா அவர்களுக்கு திரைமறைவு ஆலோசகர் குழு ஒன்றிருந்தது. ஆரம்பத்தில் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரசின் உப தலைவர் திரு. கே இராஜலிங்கம், காங்கிரசில் பிரபல்யமாக இருந்த திரு. வி. கே. வெள்ளையன் ஆகியோர்

இருந்தனர். இவர்கள் என்னையும் தங்களுடன் சேர்த்துக் கொண்டனர். நாங்கள் மூவரும் திரு. தங்கராஜா இல்லத்தில் அடிக்கடி சந்தித்துப் பேசுவதுண்டு. ஈழநாட்டுப் பத்திரிகையைச் சந்தேகக் கண்ணோடு பார்க்கும் சக்திகளின் கெடுபிடிகள் அதிகரிக்க திரு. தங்கராஜா அவர்களின் வீட்டில் சந்திப்பதை தவிர்ந்து அருகாமையிலுள்ள சிற்றுண்டிச் சாலைகளில் சந்தித்து வந்தோம்.

இக்குழு அமைப்பில் இரண்டாவது அணி ஒன்றும் உருவானது. அதில் உலக வங்கியில் கடமையாற்றிய திரு. பொன்னா விக்கனராஜாவும் ஒருவர். இவர் தீவிர தமிழ்ப் பற்றாளர். துணியும், நிதானமும் உள்ளவர். ஈழநாடு பத்திரிகை தடைகளையும், கஷ்டங்களையும் தாண்டி வெளிவர வேண்டும் என்ற ஆசை உடையவர். அதனால் அவருடனான சந்திப்புக்கள் காலங்கடந்த இரவு வேளைகளில்தான் இடம்பெறுவதுண்டு. (திரு. விக்கனராஜா, சேர். கந்தையா வைத்தியநாதன் அவர்களின் மருமகனாவார்). இவருடன் திரு.கணபதிப்பிள்ளையும் சேர்ந்துகொள்வார். இந்த அணியிலும் என்னை இணைத்துக்கொண்டனர்.

திரு. தங்கராஜா அவர்கள் தமிழர்களின் கலை கலாசார வாழ்வுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர். இதனால் எனக்கும் அவருக்குமிடையில் நெருங்கிய பழக்கம் ஏற்பட்டது. சமூகத்திலும், பொது வாழ்விலும் முக்கியஸ்தர்களாக மதிக்கப்பட்ட தமது ஆலோசகர் குழுவில், பத்திரிகையாளனாக இருந்த என்னையும் இணைத்துக் கொள்வதற்கு அவருக்கு என் மீதிருந்த நம்பிக்கைதான் காரணமாக இருந்ததெனலாம். திரு.தங்கராஜாவின் விருப்பத்திற்கமைய தங்களுடன் சேர்ந்து செயற்பட அழைத்தவர் 'மலையக காந்தி' என அன்பாக அழைக்கப்பட்டுவந்த திரு.கே.இராஜலிங்கம் அவர்கள்தான் என்பதும் என் மனதில் நிறைந்துள்ளது. இவர்களின் ஆலோசனைகளும்; வழிநடத்தலும் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் துரித வளர்ச்சிக்கு உதவியே என்று சொல்லலாம்.

இவர்களின் ஏற்பாட்டின்படி நான் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் கொழுப்புச் செய்திகளுக்கான பொறுப்பை ஏற்றிருந்தேன். மற்றொரு பத்திரிகையில் கடமையாற்றியமையால் என்னால் பணியைத் தொடர முடியவில்லை. ஆனாலும் திரு. தங்கராஜா அவர்கள் அடிக்கடி என்னை அழைத்துப் பேசுவதைக் கைவிடவில்லை. திரு. பொன்னா விக்கனராஜா அவர்கள் உலக வங்கி விடுமுறைகளில் இலங்கை வரும் சமயங்களில் நடைபெறும் ஆலோசனைக் கூட்டங்களில் என்னையும் தவறாமல் கலந்துகொள்ளுமாறு

கேட்டதற்கமைய நானும் அவரைச் சந்திப்பதை எனது கடமையாகக் கருதினேன்.

பிராந்திய ரீதியில் 'ஈழநாடு' பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டபோதிலும் அது வெளிவந்த சில மாதங்களில் தேசிய ரீதியிலான கவனத்தைப் பெற்றுவிட்டதெனக் கூறலாம். இதற்கு 'ஈழநாடு' பத்திரிகை பற்றியும் திரு. தங்கராஜா சம்பந்தமாகவும் பாராளுமன்றத்தில் வகுப்புவாத நோக்குடன் எழுப்பப்பட்ட சர்ச்சைதான் காரணமாக இருந்தது.

'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் ஆரம்பகால ஆசிரியராக திரு. இராஜ அரியரத்தினம் பணியாற்றினார். இவர் சுன்னாகத்தில் இருந்து வெளிவந்த 'ஈழகேசரி' பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்தவர். இவரைத் தொடர்ந்து கொழும்பு 'வீரகேசரி' பத்திரிகையிலிருந்து இளைப்பாறிய திரு. கே. பி. ஹரன் அவர்கள் ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார்.

பெருமைக்குரிய பெரியவர்களுடன் சேர்ந்து 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் அன்றைய வளர்ச்சிக்குப் பணியாற்றியமை இன்றும் நிறைவாக நெஞ்சத்தில் உள்ளது.

ஈழநாடு பணியில் டாக்டர் கே.சி.சண்முகரத்தினம்

கே.குப்புசாமி, தமிழ்நாடு

திரு. கே.சி.தங்கராஜா, டாக்டர் கே.சி.சண்முகரத்தினம் ஆகியவர்களின் சகோதரி மகன் பா.சிவானந்தன் அவர்கள் இங்கிலாந்தில் தன்னுடைய அச்சு இயந்திரத்துறையில் உயர்படிப்பை முடித்துக்கொண்டு நாடு திரும்பியதும் அவருக்காகவும், டாக்டர் குடும்பத்தாரின் மாமாவாகிய இலக்கணச் சுவாமியாரின் சமய, இலக்கிய நூல்கள் சம்பந்தமாக வெளிப் படுத்துவதற்காகவும் ஒரு பதிப்பகத்தை உருவாக்க நினைத்தார்கள். அதன் வெளிப்பாடாக அவர்களது எல்லையிலேயே ஒரு கட்டிடத்தைக் கட்டிமுடித்தார்கள். அக்காலத்தில் கலைப்புலவர் நவரத்தினம் அவர்களின் நூலகமான கலாநிலையத்தையும் ஒன்றுசேர்த்து 1958ம் வருடம் கலாநிலையப் பதிப்பகம் என்னும் ஸ்தாபனத்தை உருவாக்கினார்கள். அதன் முகாமைத்துவத்தை தங்கள் மருமகன் சிவானந்தன் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தனர்.

1958ம் வருடம் இலங்கையில் பெரிய இனக்கலவரம் எஸ்.டபிள்யூ. ஆர்.டி.பண்டாரநாயக்க அரசு காலத்தில் ஏற்பட்டு தமிழ் மக்கள் பெரும் அல்லலுக்குள்ளானார்கள். அதன்போது கொழும்பில் கே.சி.தங்கராஜா அவர்களும் மக்களைப் பாதுகாக்கும் பணியில் ஈடுபட்டு உதவினார்கள். அதன் தாக்கத்தினாலும், தமிழர்களுக்கென கொழும்புக்கு வெளியே ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை இல்லையே என்று எண்ணி, தமிழ்ப் பெரியார்களுடன் கலந்தாலோசித்து, தமிழர்களுக்கென ஒரு பத்திரிகையை கொண்டுவர முனைந்தார்.

இந்த இடைக்காலத்தில் 'ஈழநாடு' என்னும் தமிழ்ப் பத்திரிகையை கொழும்புத்துறை சிவயோக சுவாமியாரின் ஆசியுடன் வாரம் இருமுறை என வெளியிட்டு வந்தார்கள். அதன் வளர்ச்சியும் தமிழ் மக்களின் அமோக ஆதரவும் கைதூக்கிவிட, அதனையே தினசரிப் பத்திரிகையாகத் தொடர்ந்து வெளியிட்டார்கள். அதன் முதல் ஆசிரியராக இராஜ அரியரத்தினம் அவர்களைப் பணியில் அமர்த்தினார்கள். தினசரி பத்திரிகையானவுடன்

கொழும்பிலிருந்து பிரபல பத்திரிகை ஆசிரியரான திரு.கே.பி.ஹரன் முதன்மை ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டு வளர்ச்சி கண்டார்கள்.

பா.சிவானந்தன், கே.சி.தங்கராஜா, கே.சி.சண்முகரத்தினம் ஆகியோரின் கூடப்பிறந்த சகோதரி கமலாம்பிகை மற்றும் கலால் இலாகாவில் ஆய்வாளராக இருந்து ஓய்வுபெற்ற திரு. ஈ.எஸ்.பாலசுப்பிரமணியம் ஆகியோரின் மூத்த புதல்வர். யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியில் படிப்பை முடித்து, கொழும்புக்குச் சென்று மாமாவின் ஆலோசனையின்பேரில் அவர் மூலமாக லண்டன் சென்று அச்சப்பொறியியல்துறையில் தேர்ச்சி பெற்று இலங்கை திரும்பியிருந்தார். பின்னர் அவர் ஈழநாடு நிறுவனத்தில் பதவியேற்று தனது துறைசார் நிபுணத்துவத்தைப் பல்வேறு வழிகளிலும் பிரயோகித்து அச்சத்தொழிலில் பல புதிய விடயங்களை அறிமுகப்படுத்தியவர் பா.சிவானந்தன்.

பிற்காலத்தில் இப்படியாக தமிழ்ப் பத்திரிகைத்துறையைத் தன் மனதில் நினைத்துத்தான் திரு. தங்கராஜா அவர்கள் தனது மருமகனை லண்டன் அனுப்பி உயர்கல்விபெற அச்சப்பதிப்புத் துறையை தேர்வு செய்தாரோ என எண்ணத்தோன்றுகின்றது.

1961இல் யாழ்.செயலகத்தின் முன்னால் இடம்பெற்ற வரலாற்று முக்கியத்துவமான தமிழரசுக் கட்சியினரின் சாத்விகப் போராட்டம் காரணமாக ஈழநாடு பத்திரிகைக்கு மக்களிடையே பெரும் வரவேற்புக் கிடைக்க ஆரம்பித்தது. உண்ணாவிரதம், ஒத்துழையாமை, போராட்டம் தொடர்பான செய்திகளைக் காலை மாலை என பல பதிப்புகளில் வெளியிட வேண்டியதொரு தேவை ஏற்பட்டதனால், ஈழநாட்டிற்கு மக்களிடையே பெரிய மவுசும் ஏற்பட்டது. போராட்டச் செய்திகளால் தமிழ் மக்களுக்கு தமிழ்நாட்டிலேயே பெரிய கௌரவமும் ஏற்படலாயிற்று.

தமிழரசுக் கட்சியின் ஒத்துழையாமையின் முதல் கட்டமாகத் தபால் சேவையில் தனித்தமிழ் முத்திரையின் வெளியீட்டுடன் தமிழரசு தபால்சேவை ஆரம்பமாயிற்று. இச்செய்தியினை முக்கியத்துவப்படுத்தி, காலை, மாலை இரு வேளைகளிலும் சுடச்சுடச் செய்திகள் வெளியிடப்பட்டு அநேகமாக ஒவ்வொரு தமிழ் மகனின் கையிலும்; ஈழநாடு பத்திரிகை இருக்கக் காணப்பட்டது. இதேவேளை எந்த நேரத்தில் அரசாங்கத்தால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறார்களோ என்ற பதற்றத்தில் சுடச்சுட செய்திகளை ஈழநாடு மூலம் அறிந்துகொள்ள மக்களும் பெரும் ஆர்வமாக, பத்திரிகைக் காரியாலயத்துக்கு எந்நேரமும் வந்துபோவது அந்நாளில் கலகலப்பாக இருந்தது.

அதுமட்டுமல்லாது ஈழத்தின் எந்த மூலையில் என்ன நடந்தாலும் ஈழநாடு மூலம் தெரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக நிருபர்களையும் ஏற்பாடு செய்திருந்தமை பெருமிதம் கொள்ளத்தக்கது. ஈழநாடும், நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்துகொண்டே போயிற்று. செய்தியாளர்கள், வாசகர்கள், விளம்பரதாரர்கள், எனச் சகல வழிகளாலும் ஈழநாட்டுக்குப் பேரும் புகழும் கீர்த்தியும் ஏற்படலாயிற்று.

1964இல் புயல் வெள்ளம் என இயற்கைச் சீற்றத்தால் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளாகி மக்கள் சொல்லொணாத் துயருக்கு ஆளானார்கள். புயல் 1964 டிசம்பர் 22இல் இலங்கையின் வடக்குப் பகுதியைத் தாக்கியது. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் ஏறத்தாழ 5000 வீடுகளும் 700 மீன்பிடி வள்ளங்களும் அழிந்தன. பல நெல்வயல்கள் பாதிப்புக்குள்ளாகின. மன்னாரிலும் பெரும் சேதம் ஏற்பட்டது. இவ்வழிவு களினால் 200 மில்லியன் ரூபா பொருளாதார இழப்பு ஏற்பட்டிருந்தது. 350 மீனவர்கள் கடலில் காணாமல் போயினர். அவ்வேளையில் டாக்டர் கே.சி.சண்முகரத்தினம் அவர்களின் ஆலோசனையின்பேரில் ஈழநாட்டின் நிவாரணப் பணிகள் முடுக்கிவிடப்பட்டது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு பல குழுக்கள் மூலமாக நிவாரணம் வழங்கப்பட்டது. டாக்டரும் நேரடியாகச் சென்று மக்களுக்கு ஆறுதலும், பொருள், பணம் ஆகிய உதவிகளும் வழங்கியதை எம்மால் மறக்கமுடியாது.

போக்குவரத்து பாதிக்கப்பட்ட அந்த நிலையிலும் செய்தியாளர்களை ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் அனுப்பிவைத்து சேதவிபரங்களை நேரடியாகப் பார்வையிட்டு, அவற்றைச் செய்திகளாகவும், கட்டுரைகளாகவும் பதிவு செய்து மக்களிடையே விழிப்புணர்வினை ஈழநாடு ஏற்படுத்தியமையும் நாம் பெருமைப்படக்கூடியதாகும்.

புயல், சூறாவளியால் யாழ். குடாநாடு மற்றும் வன்னிப்பகுதி அக்கால கட்டத்தில் பெரும் பாதிப்புக்கு உள்ளானது. அக்காலத்தில் இந்தியா-இலங்கை போக்குவரத்திற்காக இராமானுஜம் என்ற பிரயாணிகள் கப்பலொன்றும் இராமேஸ்வரம்- தலைமன்னார் துறைமுகங்களுக்கு இடையே நடைபெற்று வந்தது. சூறாவளியின்போது அக்கப்பலும் பாதிப்புக்குள்ளாகி தலைமன்னார் துறைமுகத்தில் கடற்கரை மண்ணில் தரைதட்டியது. அதிர்ஷ்டவசமாகப் பிரயாணிகள் எவரும் பாதிக்கப்படவில்லை. இந்தச் சேதாரம் தொடர்பான செய்திகளைச் சேகரிப்பதற்காக ஈழநாடு பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்த திரு. கானமயில்நாதனுடன் என்னையும் தலைமன்னார் துறைமுகத்திற்கு டாக்டர்

அவர்கள் அனுப்பிவைத்திருந்தார்கள். நாங்களும் பஸ், லாரி, வேன் மூலமாகத் தலைமன்னாரை அடைவதற்கு இடையில் ஏற்பட்ட பல சேதாரங்களைத் தெரிந்துகொண்டு தலைமன்னார் போய்ச் சேர்ந்தோம்.

அக்காலத்தில் தலைமன்னார் புகையிரதப் பகுதியில் தலைமன்னார் புகையிரத நிலைய அதிபராக இருந்த டாக்டர் அவர்களின் சகலை (சகலன்) திரு. ஏ.கு.கேந்திரன் என்பவரின் வீட்டில் தங்கினோம். எங்களுக்கு வேண்டிய எல்லா வசதிகளையும் அப்பெருமகனார் செய்து கொடுத்திருந்தார்கள். இப்படியாக எத்தனையோ இன்னல்களுக்கு இடையில் ஈழநாடு சிறப்பாக வெளியாகி மக்கள் மனதில் நீங்காத இடத்தைப் பிடித்திருந்தது பெருமைக்குரியதாகும்.

இப்படியான காலகட்டத்தில் யாரும் எதிர்பாராத வகையில் டாக்டர் கே.சி.சண்முகரத்தினம் அவர்கள் 30.6.1966 அன்று காலமானது அவர்களது குடும்பத்திற்கு மட்டுமன்றி திரு.கே.சி.தங்கராஜா, ஈழநாடு மற்றும் அவரது வைத்தியத்துறையைச் சேர்ந்தவர்களுக்கும் பெரும் பேரிடியாக அமைந்து விட்டமை மீளமுடியாத சம்பவமாகும். அதன்பிறகு ஈழநாட்டின் பத்தாம் ஆண்டு விழா, ஈழநாடு எரிக்கப்பட்டமை போன்ற வரலாற்று முக்கியமான நிகழ்வுகள் நடந்தேறியுள்ளன.

(கே.குப்புசாமி: 1950களில் வண்ணார்பண்ணை நல்லதண்ணீர் கிணற்றடி எனப்படும் வைரவர் கோவிலடியில் டாக்டர் சண்முகரத்தினம் தனது பரம்பரை ஆயுர்வேத வைத்தியத்தைத் தொடர்ந்தார். 1955இல் பிறப்பு-இறப்பு பதிவுதாரராக நியமனம் பெற்றார். டாக்டருக்கு உதவியாக கே.குப்புசாமி அவர்கள் பாடசாலைப் படிப்பு முடிவுபெற்ற சின்ன வயதிலேயே சேர்ந்து தன்னை முழுமையாக அர்ப்பணித்துக் கொண்டார். டாக்டரின் பணிமனையில் ஊழியர் - வரவேற்பாளர் - மருந்துக் கலவையாளர் எல்லாம் 'குப்பு' தான். டாக்டரின் பெரும் நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான குப்பு, டாக்டர் என் என்றால் எண்ணெயாக நிற்பார். அவ்வளவு பணிவு, அடக்கம், ஒழுக்கம். டாக்டரின் நல்ல பெயரை சம்பாதித்த குப்பு, நோயாளர்களின் அன்பையும் பெற்றுக்கொண்டார். 'ஈழநாடு' ஊழியர்கள் அல்லது அவர்களது உறவினர்களுக்கு ஏற்படும் இலேசான நோய்களுக்கு டாக்டர் இல்லாத நேரங்களிலும் மனம் கோணாமல், நேரம் பாராமல் குப்பு சிகிச்சை அளித்ததை மறக்கமுடியாது. சித்த வைத்தியர் கே.குப்புசாமி அவர்கள் 1979வரை டாக்டர் கே.சி.சண்முகரத்தினத்தின் வைத்தியசாலையை நிர்வகித்து பணிபுரிந்துவிட்டு, டாக்டர் நினைவாக கொட்டடி பண்ணை வீதியில் "சண்முக ஆயுர்வேத வைத்திய சாலை"யை நீண்டகாலம் நடத்தி, பிற்பகுதியில் தமிழ்நாடு வந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

(கே.ஜி.மகாதேவா, 'நினைவலைகள்' நூலிலிருந்து)

மறைந்தும் மறையாத கல்விமான் அல்பிரட் எட்வர்ட் தம்பர்

[யாழ்.மத்திய கல்லூரி முன்னைநாள் அதிபர்

[26.10.1904-18.2.1971]

செல்வி குணமணி கதிரவேலு

(உதவி ஆசிரியர், ஈழநாடு)

யாழ்ப்பாணம் பெற்ற கல்விமான்களில் ஒருவர் திரு. ஏ.ஈ.தம்பர். யாழ்ப்பாணத்தில் 1904ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 26ம் திகதி பிறந்த இவர், யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியில் கல்வி கற்றார். விளையும் பயிரை முளையில் தெரியுமல்லவா? இளம்பிராயத்திலேயே கல்வியிற் சிறந்து விளங்கிய திரு. தம்பர் யாழ். மத்திய கல்லூரியிலேயே தனது உயர்கல்வியைப் பெற்று லண்டன் இன்டர்சயன்ஸ் பரீட்சையில் சித்தி பெய்தினார். பின்னர் கொழும்பு சர்வகலாசாலைக் கல்லூரியில் சேர்ந்து அங்கிருந்து லண்டன் பல்கலைக்கழக பீ.எஸ்.சி. பட்டதாரியானார்.

பட்டதாரி ஆனதும் தான் கற்ற கல்லூரியிலேயே பணியாற்ற விரும்பி, 1927ம் ஆண்டு யாழ். மத்திய கல்லூரியில் உதவி ஆசிரியராகக் கடமை யாற்ற ஆரம்பித்தார். சேவையைச் செவ்வனே செய்யும் ஆற்றலும் அறிவும் மிக்க இந்நல்லாசிரியர் தன் சேவையில் படிப்படியாக முன்னேறி 1957ம் ஆண்டு யாழ். மத்திய கல்லூரியின் உதவி அதிபரானார். பின்னர் 1962இல் கல்லூரியின் அதிபர் பதவியைப் பெற்று கல்லூரிக்குச் சிறந்த சேவையாற்றி மாணவரிடையேயும் சக ஆசிரியர்களிடையேயும் நன் மதிப்பைப் பெற்றுத் திகழ்ந்தார். 1964ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் வரை அதிபராகக் கடமையாற்றி ஓய்வுபெற்றார்.

திரு. தம்பர் அவர்கள் நல்லாசிரியர் மட்டுமல்ல. ஒரு சிறந்த தேசிய வாதியுமாவார். யாழ். மத்திய கல்லூரிக்குத் தேசிய உடையில் முதன்முதல் சென்றவர் இவர். இன, மத, வேறுபாடற்ற கொள்கையுடைய இவர் சிறந்ததொரு கலாரசிகர். தமிழர் கலை கலாசாரத்தை வளர்ப்பதில் கலைப் புலவர் திரு. நவரத்தினமவர்களோடு ஒன்றிணைந்து உழைத்தவர்.

யாழ்ப்பாணத்து யோகர் சுவாமியிடம் மிகுந்த விசுவாசமுள்ளவர். அவர் பால் அணுகி அவரது போதனைகளைக் கேட்கப்பெற்றதால் இவர் சமய சகிப்புத்தன்மையுள்ளவராகத் திகழ்ந்தார்.

பொதுச் சேவையில் இவரது பங்கு அளப்பரியது. உலகத்தில் மிகவும் விலையுயர்ந்த பொருள் காலம். ஒரு நொடியை வீணாக்கினால் ஒருவரது வாழ்க்கையே பாழாகிவிடும் என அடிக்கடி கூறும் திரு. தம்பர் தனது இறுதிக்காலம் வரை ஒரு நிமிடத்தையேனும் வீணாகக் கழித்ததில்லை. 1920ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் வாலிபர் சங்கம் அமைக்கப்பட்டது. இந்த சங்கத்தில் சேர்ந்து நாட்டின் நலனுக்காக உழைக்க ஆரம்பித்தார். 1927ம் ஆண்டு மகாத்மா காந்தி இலங்கைக்கு விஜயம்செய்த பொழுது நடைபெற்ற மகாநாடுகளில் தனது நண்பர்களோடு இவரும் கலந்துகொண்டார். இவரும் இவரது நண்பர்களும் காந்தியக் கொள்கைகளை ஏற்று அக்கொள்கைகளை செயற்படுத்த பெருமுயற்சி செய்தனர்.

நாட்டில் ஒற்றுமையும் பொருளாதார சுபீட்சமும் ஏற்பட நாட்டிலுள்ள சகல இனத்தவர்களும் ஒன்றுபட வேண்டும் என்ற பரந்த நோக்கம் கொண்டவர் திரு. தம்பர். இதற்காக அன்றிருந்த சிங்களத் தலைவர்கள் பலரோடும் நட்புறவு பூண்டிருந்தார். இலங்கையின் தேசிய பிதாவும் முன்னைநாள் பிரதமருமான காலஞ்சென்ற திரு. டி.எஸ்.சேனாநாயக்கா இவரது உற்ற நண்பர். முக்கிய விடயங்கள் பற்றி ஆராய்கையில் இவரையழைத்து இவரது ஆலோசனைகளையும் அவர் கேட்கத் தவறுவதில்லை. யாழ்ப்பாணத்து சமூக பொருளாதார அரசியல் விடயங்களிலெல்லாம் திரு சேனாநாயக்கா இவருடன் கலந்து ஆலோசனை நடத்தியுள்ளார் என்றால் அந்நாளில் தேசியம், ஐக்கியம் குலையாமல் இருந்ததற்கு இவரும் ஒரு காரணம் எனலாம்.

திரு. தம்பர் அவர்களது சேவையை ஆசிரியர் உலகு என்றென்றும் மறக்கவியலாது. இவர் அங்கத்துவம் வகிக்காத ஆசிரியர் சங்கங்களே இல்லையென்று கூறலாம். அகில இலங்கை ஆசிரியர் சங்கத்தின் தலைவராக ஆறு ஆண்டுகள் பணி புரிந்தார். அல்லும் பகலும் அயராது உழைக்கும் ஆசிரியர்கள் ஓய்வுகாலத்தில் பணமுடையின்றி வசதியாக வாழவேண்டும். அவர்களுக்கும் மற்றைய அரசாங்க ஊழியர்கள் போன்றே பென்ஷன் வழங்கவேண்டும் என்ற தனது நோக்கத்தை அப்போதிருந்த பிரதமர் திரு. டி.எஸ்.சேனாநாயக்கா, கல்வியமைச்சர் திரு. நுகவலை ஆகியோருடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி ஆசிரியர் பென்ஷன் திட்டம்

வருவதற்கு ஊக்கமளிப்பவராக இருந்தார். இவரது இந்த செயற்கரிய செயலை அகில இலங்கையிலுள்ள சிங்கள, தமிழ், முஸ்லீம் ஆசிரியர்கள் சகலரும் மறக்கவியலாது.

திரு. தம்பர் அவர்கள், நல்லாசிரியர், தொழிற்சங்கவாதி மட்டுமல்ல, சிறந்த கூட்டுறவாளரும் கூட. வட பகுதியின் கூட்டுறவு வளர்ச்சியில் இவருக்கு சிறந்த இடமுண்டு. யாழ்ப்பாண பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சமாசத்தின் தலைவராகப் பல ஆண்டுகளாகக் கடமை யாற்றியுள்ளார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழரின் தனித் தினசரியாகத் தலைநிமிர்ந்து நின்று சிறப்பாக யாழ் குடாவுக்கும் பொதுவாக மற்றைய பகுதிகளுக்கும் சேவையாற்றிவரும் ஈழநாடு பத்திரிகையின் வளர்ச்சியில் திரு தம்பர் அவர்களுக்கும் பங்குண்டு. பத்திரிகை வளர்ச்சிக்குத் தேவையான ஆலோசனைகளை அவ்வப்போது வழங்கி இப்பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக்காகவும் இறுதிவரை இவர் உழைத்தார்.

பரோபகாரார்த்தம் சரீரம் - உபகாரம் செய்யவே உடல் என திரு. தம்பர் அவர்களின் உற்ற நண்பரான கலைப்புலவர் திரு. நவரத்தினம் அடிக்கடி கூறுவார். தம்பர் தன்னிடம் உள்ள பொருளை கேட்பவர்க்கு தேவையறிந்து உதவிசெய்ய சிறிதேனும் தயங்கமாட்டார். தனது செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி என்னவிதமான உதவிகளையென்றாலும் தன்னை நாடி வருபவர்களுக்குச் சலபமாகச் செய்து கொடுத்து விடுவார்.

ஆலோசனைகள் வழங்குவதில் இவருக்கு இணை இவரேதான். நாட்டின் பல்வேறு பிரச்சினைகளால் பாதிக்கப்படுபவர்கள், தங்கள் சொந்தப் பிரச்சினைகளால் மனமுடைந்தவர்கள் இவரை நாடி, தம் பிரச்சினைக்குச் சலபமாகத் தீர்வுகண்டு விடுவார்கள்.

திரு. தம்பர் ஒரு நல்லாசிரியர், தொழிற்சங்கவாதி, கூட்டுறவாளர், சிந்தனையாளர், விடுதலை வேட்கை நிறைந்தவர். கலாரசிகர், சமய சமரச நோக்காளர், சிறந்த ஆலோசகர். இத்தகைய சகல சிறப்பும் வாய்ந்த இவரது மறைவு இன்றைய அரசியல் சூழ்நிலையில் எமக்கு ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். அவர் மறைந்தாலும் அவரது சேவை நமக்கு என்றென்றும் ஞாபகப்படுத்தும்.

நன்றி

'மறைந்தும் மறையாதவர் அல்பிரட் எட்வேர்ட் தம்பர்'. வெளியீடு: யாழ்ப்பாணம், ஈழநாடு விமிட்டெட், 1971.

ஈழநாடு

இலக்கண சுவாமியார், சிவகாமித் தாயாரின் பூஜாபலன்

சீ.இரத்தினசபாபதி

ஒரு மனிதன் தன் ஆயுட்காலத்தில் செய்யக்கூடிய பல தர்மங்களில் பத்திரிகைத் தர்மமும் ஒன்று என்று கொள்ளலாம். ஆனால் இப்பத்திரிகை தர்மம் இலகுவில் செயல்படுத்தக்கூடிய காரியமல்ல. இத்தர்மத்தில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு மூலாதாரம் பணம் மாத்திரம் முக்கியமல்ல. தெய்வ அனுக்கிரகமும் பத்திரிகை படிப்பவர்களின் நல்லாதரவும் தேவை. எந்த இக்கட்டான நிலைமையிலும் மனம் தளராத உள்ளம் உடையவர்களே இத்தருமத்தைச் செவ்வனே செய்யமுடியும். புதினப் பத்திரிகைகளைப் பற்றிய யான் படித்த ஒரு பிரபல நாவலாசிரியரின் சில கருத்துக்களைக் கீழே தருகிறேன்.

“Newspapers begin with the flourish of trumpets, the waving of flags and stirring declarations of principles and resolutions made in the flush of ‘newness’ unleavened by experience. Most of them perish by the wayside torn by the sharp edges of unforeseen circumstance or crippled by the might of the apathy which too often follows enthusiasm. In the wreck, the archivist, the historian and the scholastic vulture will discover the remnants of the tattered flags, the debris of brave intentions and a thousand fragmented hopes of the journalists and their readers.

“Durability demands something more: the ability of men who run the newspaper to keep faith with the managerial and editorial standards they set for themselves and with the readers who have cause to expect a certain consistency and constancy, the capacity to come through the inevitable thoughts of unpopularity, that every newspaper with an opinion must face: the readiness to take sides in a public controversy with only an ideal as its ally; and the knack of being interesting without being superficial and serious without being dull or pompous”

இவை உண்மை பொதிந்த கருத்துக்கள். இதைத் தெளிவாகத் தமிழாக்கம் செய்வது சிரமம்.

ஈழநாடு

யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகை சரித்திரத்திலே காணாத ஒரு சாதனையை 'ஈழநாடு' பத்திரிகை நிறைவேற்றியுள்ளது. இருபத்தைந்து வயதைத் தாண்டிவிட்டது-மகிழ்ச்சிக்குரிய விடயம்.

அண்மைக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலே எத்தனையோ பத்திரிகைகள் தோன்றி இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்தவிட்டன. 'ஈழநாடு' வளர்ந்து தழைத்து புரீலங்காவின் தமிழ் தலைநகரமான யாழ்ப்பாணத்திலேயிருந்து உதயமாவதற்கு தமிழினம் பெருமைப்படவேண்டும்.

யாழ்ப்பாணம், திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு, மன்னார் முதலிய தமிழ்ப் பிரதேசங்களைப் பற்றிய புதினங்கள், திருமண மரணச் செய்திகள், வாங்கல்-விற்றல் விளம்பரங்கள், முதலியவற்றை அறிவதற்கு, முன்பு கொழும்பு பத்திரிகைகளையே நாடவேண்டியிருந்தது. இந்நிலைமையை 'ஈழநாடு' பத்திரிகை மாற்றிவிட்டது. இந்த வசதியை அளித்ததற்கு ஒவ்வொரு தமிழனும் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையை தருவித்து, படித்து நன்றி செலுத்தவேண்டும்.

சிவகாமித் தாயார்

'ஈழநாடு' பத்திரிகை தோன்றிய இடம் சிவகாமித் தாயார் என்னும் சிறந்த சிவபக்தைக்கு உரியது. இவர் நித்திய சிவபூஜைசெய்து வாழ்ந்த இல்லம் 'ஈழநாடு' காரியாலயத்துக்கு வடக்கிலிருந்தது. இவ்வம்மையாரின் இல்லத்திலிருந்து தினம்தோறும் காலை, மாலை, சாம்பிராணி ஊதுபத்தி சுகந்தமும் மலர்களின் நறுமணமும் வீசியவண்ணமேயிருக்கும். அப்புனித இல்லத்துக்கு அண்மையில் தோன்றிய மரம் இன்று பூத்துக் காய்த்துப் பலன்தருகின்றது.

இலக்கண சுவாமிகள்

தம் வாழ்நாள் முழுவதையும் சிவதொண்டிற்கே அர்ப்பணித்த மகான். சிதம்பரம் முத்துக்குமாரசுவாமி தம்பிரான் சிவகாமித் தாயாரின் மைத்துனரின் மகன். தமது 14-ஆவது வயசினிலேயே யாழ்ப்பாணத்தை விட்டுச்

சென்று தமிழகத்தில் சைவ சாஸ்திரங்கள் பயின்று துறவுபூண்ட சுவாமிகள் பல ஷேத்திரங்களையும் தரிசித்து, சிதம்பரத்தில் வாழ்ந்து சிவத்தொண்டாற்றி 1949ஆம் ஆண்டு பரிபூரணம் அடைந்தார். தென் இந்தியாவிலுள்ள சைவ ஆலயங்களின் பெருமதிப்பைப் பெற்ற பெரியார். அரிய பெரிய சைவநூல்களை வெளிப்படுத்த உதவி புகழ் எய்தியவர். அன்னாரின் ஞாபகார்த்தமாகவே அவரின் வழித்தோன்றல்களால் 'ஈழநாடு' ஸ்தாபனம் தோற்றுவிக்கப்பட்டது.

இவ்விரு சிவபக்தர்களின் பூஜாபலனே இன்று 'ஈழநாடு' ஸ்தாபனமாக உருவாகி வளர்ந்தோங்கியதற்கான முக்கிய காரணமென்பதில் ஐயமில்லை.

(நன்றி: ஈழநாடு 25வது ஆண்டு நிறைவு சிறப்பு மலர், 11.2.1984)

ஈழநாடும் பண்டிதமணி ஐயா அவர்களும்

எஸ்.பெருமாள்

(ஈழநாடு பதில் ஆசிரியர்)

இருபதாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், அதாவது ஆசிய நாடுகள் பலவும் தாம் இழந்துவிட்ட சுதந்திரத்தை மீளப் பெறுவதற்காகப் போராடிக் கொண்டிருந்த காலகட்டத்தில் இந்திய மண்ணில் பிறக்கக் கொடுத்து வைத்தமைக்காகவும் அங்கு நடந்துகொண்டிருந்த விடுதலை வேள்வியில் பங்கேற்கக் கிடைத்தமைக்காகவும் கோடிக்கணக்கான பாரத மக்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள், பெருமை கொண்டாடினார்கள்.

இவ்வாறு அவர்கள் மகிழ்ச்சியும் பெருமையும் கொண்டமைக்கு இன்னொரு முக்கிய காரணம் இருக்கின்றது. ஆம் மகாத்மா காந்தி என்னும் காலக் கதிர்வன் அந்தப் பூமியிலே தோன்றி அடிமை இருளைப் போக்கும் விதத்தில் உலகமே வியக்கும்வண்ணம் சாத்வீகப் போரினை வெற்றிகரமாக நடத்திமுடித்த அந்தக் காலகட்டத்திலே தாமும் வாழக்கிடைத்தமையே அந்தக் காரணம் என்க. சுதந்திரப் போராட்டத்தில் பங்கேற்காது போனாலும் மகாத்மாவின் காலத்திலே வாழ்ந்தவன் என்று கூறிக்கொள்வதிலே இந்தியர் அனேகர் பெருமைகொள்வதுண்டு.

ஈழநாட்டிலே பண்டிதமணி ஐயா அவர்கள் சுதந்திரப் போராட்ட வீரரும் அல்லர்; அரசியல்வாதியும் அல்லர். ஆனால் அவர் காலத்திலே வாழக்கிடைத்தமைக்காகத் தமிழ் அறிந்த அனைவருமே பெருமை கொள்ளமுடியும்.

தமிழர் உரிமைக்காகவும் விடுதலைக்காகவும் போர் எழுச்சியொன்று உருவாவதற்காக பயிர் முளைவிட்டு வேரோடித் தழைத்து வளர ஆரம்பித்திருந்த காலத்திலே பண்டிதமணி என்றொரு பேராசானும் தோன்றித் தமக்கே உரிய தனித்துவ முறையிலே தமிழினை வளர்ப்பதில் ஈடுபட்டிருந்தார் என்பதை நினைத்துப்பார்க்கும் பொழுது, அவர் காலத்திலே இங்கே நாமும் தமிழராய் வாழ்ந்தோம் என்று கூறிக்கொள்வதில் நமக்கெல்லாம் பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் ஏற்படத்தான் செய்யும் என்பதை மறைத்திடவியலாது.

பண்டிதமணி ஐயா அவர்கள் (பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை, பிறப்பு ஜூன் 27, 1899- மறைவு மார்ச் 13, 1986) இந்த மண்ணிலே வாழ்ந்து தமிழ்மணம் பரப்பிக்கொண்டிருந்த காலத்திலே தான் ஈழநாடு எனும் இப்பத்திரிகையும் தோன்றி வளர்ந்தது. அப்பெருமகன் போன்ற பெரியோரின் ஆசியுடன் தமிழினத்துக்கும், தமிழர் வாழ்வுக்கும் அது பணியாற்றி வருகின்றது என்று கூறிக்கொள்வதில் தவறொன்றும் இல்லை. அங்ஙனம் கூறிக்கொள்ளக் கொடுத்துவைத்தமையும் எமக்குக் கிடைத்த பெரும்பேறே.

ஈழநாடு பத்திரிகையின் பணியையும் அதன் வளர்ச்சியையும் ஆரம்பம் முதற்கொண்டே பண்டிதமணி ஐயா அவர்கள் உன்னிப்பாக அவதானித்து வந்துள்ளார்கள். அவசியமானபோதெல்லாம் அவர்களது ஆக்கங்களையும் பிரசுரத்துக்குத் தந்துதவத் தவறியதில்லை.

முகஸ்துதிக்காக எவரையும் புகழ்ந்து பேசவேண்டிய அவசியம் அவருக்கு இருந்ததில்லை. ஆனால் பாராட்டவேண்டியவர்களை உரிய நேரத்தில் உரிய முறையில் பாராட்டுவதற்கு அவர்கள் பின்நின்றதில்லை.

1980ம் ஆண்டு ஐயா அவர்கள் எனக்குத் தனிப்பட்டமுறையில் அனுப்பியிருந்த ஒரு வாழ்த்து மடலில் ஈழநாடு பத்திரிகையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்த கருத்துக்கள் இன்றும் நினைவுகூரத் தக்கவை. சிறப்பாக ஈழநாடு வார மலரில் அவர்களுக்குப் பெரும் மதிப்பும் பற்றுமிருந்தது. மேலே நான் குறிப்பிட்ட வாழ்த்து மடலில் “ஈழநாடு பத்திரிகை தமிழ் மக்களின் தவக்கொடை” எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள்.

மிகவும் இக்கட்டானதொரு காலகட்டத்திலே இப்பத்திரிகை ஆரம்பிக் கப்பட்டது என்பது மட்டுமன்றிப் பல்வேறு சோதனைகளுக்கும் முகங் கொடுத்துக்கொண்டு தமிழ் மக்களின் நலனில் அக்கறையுடன் மேற்கொண்டு வந்த பணிகளை அறிந்திருந்தமையாலேயே இவ்வாறு மனம் திறந்து பாராட்டியிருக்கிறார்கள் என்பேன்.

அந்த வாழ்த்துரையின் ஒரு பகுதி வருமாறு:

“ஈழநாடு பத்திரிகை தமிழ் மக்களின் தவக்கொடை. ஈழநாடேயன்றித் தாய்நாடாகிய தமிழ்நாடும் மதிக்கத்தக்க வகையில் ஈழநாடு திசைரி நடந்துவருகின்றது. சிறப்பாக ஈழநாடு வாரமலர், சமயம். இலக்கியம், சிறுகதை, தொடர்கதை, சோதிடம், வைத்தியம், கவிதை என்றின்னோரன்ன எண்ணிறந்த விஷயங்களைக் கொண்டதாய், தமிழ் நாட்டுப் பிரமுகர்களையும் தன்பால் வசீகரிப்பதாய் நடுவுநிலைமை பிறழாது, சிறந்த வார

மலருக்குரிய அம்சங்களில் சிறிதும் குறையாமல் மணம் கமழ்ந்து வருகின்றது.”

இவ்வாறு பண்டிதமணி ஐயா அவர்கள் ஈழநாடு வாரமலரினைப் பாராட்டி எழுதிய காலகட்டத்தில் வாரமலரின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருந்தேன் என்பதை இங்கு நினைவுகூர்வதில் தவறில்லையெனக் கருதுகின்றேன்.

இப்பாராட்டுரையானது தனிப்பட்ட முறையில் அன்றி ஈழநாடு ஸ்தாபனத்தின் தொடர்புடைய அனைவருக்கும் உரியதென்றே கருத வேண்டும்.

1984ம் ஆண்டு ஈழநாடு தனது 25ஆவது ஆண்டு நிறைவினைக் கொண்டாடிய வேளையில் பண்டிதமணி ஐயா அவர்கள் அனுப்பியிருந்த ஆசியுரையானது இப்பத்திரிகையின் ஊழியர்கள், நிர்வாகிகள், உரிமையாளர்கள் அனைவரையுமே மகிழவைப்பதாகவும் ஊக்கம் கொள்ளச் செய்வதாகவும் இருந்தது. அவ்வாண்டு ஈழநாடு வெளியிட்ட 60 பக்கம் கொண்ட மலருக்கு அவர்கள் அனுப்பியிருந்த ஆசிச் செய்தியில் ஒருகாலத்தில் வடபுலத்தில் கொடிகட்டிப் பவனிவந்த ஈழகேசரி இல்லாத நிலையை ஈழநாடு போக்கிவிட்டது எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள்.

அவ்வாசிச் செய்தி பின்வருமாறு:

“மிக்க நெருக்கடியான காலங்களிலும் ஆங்காங்கே முளைகொள்ளும் புதிய புதிய பிரச்சினைகள், அவை முளைகொள்ளும்போதே ஈழநாடு அறிந்து விடுகின்றது. ஈழநாட்டின் முதற்பக்கத்தில், தடித்த எழுத்தில் அமைந்த தலையங்கங்களைப் பார்க்கும்போதே, ஆங்காங்கு தோன்றும் பிரச்சினைகளைக் கணப்பொழுதில் அறிந்துவிடலாம். அதனால் சூரியன் உதிக்கும்போதே வாசகர்கள் கையில் ஈழநாடு உதயமாய் விடுகின்றது.

“நமது நோக்கு என்ற தலையங்கத்தில் வரும் பத்திராசிரியர் உரை, ஊன்றிச் சிந்திக்கற்பாலது. அவ்வப்போது எழும் மனமாற்ற நோய்களையும் நோய்களுக்கேற்ற மருந்துகளையும் அவ்வூரையிற் காணலாம். அதனைப் படிக்கும்போது “யாதும் ஊரே..” என்று தொடங்கும் புறநானூற்றுப்பாடலில் இரண்டாவது அடியாகிய “தீதும் நன்றும் பிறர்தர வாரா” என்ற அடி நினைவுக்கு வரலாம். தலையங்கத்தின் மேலே காணப்படும் மணிவாக்கு தலையங்கத்தின் மணிமுடி எனலாம்.

“ஞாயிறு வாரமலர் இலக்கிய இரசிகர்களுக்கும் ஆய்வாளர்களுக்கும் அரியதொரு விருந்து.

“ஈழநாடு பத்திரிகையை எண்ணும்போது, ஈழகேசரியின் ஞாபகம் வருகின்றது. பத்திராதிபர் நா.பொன்னையா அவர்கள் நம் மனக்கண்முன் தோன்றுகின்றார். 1930இல் ஆரம்பமான ஈழகேசரி பத்திரிகை உலகில் தலைநிமிர்ந்து நின்று அரிய கல்விப்பணியை வளர்த்ததுடன் வெள்ளி விழாவையும் கண்டது. ஈழத்தின் வடபால் ஈழகேசரியைத் தொடர்ந்து வெளிவந்த ஈழநாடு, ஈழகேசரி இல்லாத பெருங்குறையை வாசகர்களிடையே போக்கிவிட்டது எனின் மிகையாகாது.

“ஈழநாடு கால்நூற்றாண்டுப் பருவத்தையடைந்து பத்திரிகை உலகில் இன்று கலங்கரை விளக்காகத் திகழ்கின்றது. இப்பொழுது எடுக்கும் வெள்ளிவிழா, இனி எதிர்காலத்தில் எடுக்கும் விழாக்களுக்கெல்லாம் கால்கோள் விழாவாய் அமைய, ஈழநாடு என்றும் நின்று நிலவுவதாக என்று, தையல்நாயகி சமேத வைத்தீசுவரப் பெருமானை வேண்டுவதல் செய்து வாழ்த்துரை வழங்குவோமாக! நல்வழிகாட்டியாய் வாழ்க ஈழநாடு!”

ஈழநாடு பத்திரிகைக்கும் பண்டிதமணி ஐயா அவர்களுக்கும் இடையில் ஆசிரியர் திரு. அ.பஞ்சாட்சரம் அவர்கள் இணைப்புப் பாலமாக இருந்து வந்தார்கள் என்று கூறுவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

பண்டிதமணி அவர்களின் கட்டுரைகள், நூல்கள் பற்றிய விமர்சனங்கள் முதலியவற்றைப் பெற்றுத்தருவதிலும், வேறு விதமான தொடர்புகளுக்கும் அவர் பேருதவி புரிந்துள்ளார்.

ஸ்தாபனத் தலைவர் திரு.கே.சி.தங்கராஜா அவர்களுக்குப் பண்டிதமணி ஐயா அவர்களின் நீண்டநாள் நட்புண்டு. யாழ்ப்பாணம் வரும் சமயங்களில் ஐயா அவர்களின் சுகம் பற்றி விசாரிக்காமல் செல்லார்.

இவ்வாறு ஈழநாடு ஸ்தாபனத்துக்கும் பண்டிதமணி ஐயா அவர்களுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புகள் நீண்டகாலமாகவே இருந்துவந்தன. அதனால் இந்நிறுவனமும் அதன்மூலம் இந்நாட்டுத் தமிழ் மக்களும் நன்மையடைந்தார்கள் என்றே கருதுகின்றேன். நன்றி!

இது பண்டிதமணி நினைவு மலர் என்ற சிறப்புமலரில் பக்கம்: 195-196இல் இடம்பெற்ற கட்டுரையின் மீள்பிரசுரமாகும். (பண்டிதமணி நினைவு மலர், நூல் வெளியீட்டுக்குழு. யாழ்ப்பாணம்: பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை நூல் வெளியீட்டுச்சபை, 1வது பதிப்பு, ஜனவரி 1989. xxxvi,302 பக்கம், தகடுகள். விலை: குறிப்பிடப்படவில்லை. அளவு: 23.5x18சமீ.)

கலைப்புலவரும் ஈழநாடும் இலட்சிய இளைஞர்களைக் கவர்ந்தவர்

ச.அம்பிகைபாகன்

கலைப்புலவர் க.நவரத்தினம் அவர்கள் தமக்கு முன்னும் பின்னும் இல்லாத முறையில் யாழ்ப்பாணத்தில் கலைக்கு அரும் சேவை புரிந்தார். இலக்கியம், இசை, சிற்பம், ஓவியம், ஆபரணம், நெசவு முதலிய சகல கலைத்துறைகளிலும் ஈடுபட்டார். அவற்றில் சில அரிய பொருள்களைத் தேடித் தம் வீட்டில் வைத்திருந்தார். அவர் மனைவி சாந்தி நிகேதனத்தில் படித்தபடியால் அதன் ஞாபகமாக அவர் வீட்டுக்கு 'சாந்திநிகேதனம்' என்றும் பெயர்வைக்கப்பட்டது. கலைப்புலவருக்குத் தாகூர் போன்றோர், அல்லது ஹொறனை வில்மற் பெரேரா போன்றோர் வசதிகள் இருந்திருந்தால் யாழ்ப்பாணத்தில் 'சாந்தி நிகேதனம்' போன்ற ஒரு ஸ்தாபனத்தை நிறுவி யிருப்பார்.

கலைகளில் கொண்ட ஆர்வத்தினால் அவற்றை வளர்ப்பதற்குக் 'கலாநிலையம்' என்னும் ஸ்தாபனத்தை நிறுவினார். அவருக்கு உதவி செய்வதற்கு இளைஞர்களுக்குப் பஞ்சம் இருக்கவில்லை. அவரிடம் ஒரு ஆகர்ண சக்தி இருந்தது. இந்த சக்தி யாழ்ப்பாணத்தில் இலட்சியங்களில் ஆர்வமுள்ள பல இளைஞர்களை இவர்பால் ஈர்த்தது. இவர்களில் ஏ.ஈ.தம்பர், கே.சி.தங்கராஜா, து.சீனிவாசகம், மு.கதிரைவேலு, கா.வைர முத்து, குமாரவேலு என்போர் சிலர். கலைப்புலவரால் ஈர்க்கப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன். இவருடைய அரிய நூல்நிலையமே என்னை அதிகம் கவர்ந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த தனிப்பட்டவர்களின் நூல்நிலையங் களில் இது சிறந்தது.

கலாநிலையத்தைப் பற்றி மேலும் கூறுமுன் கலாநிலையத்தோடும் கலைப்புலவருடனும் சம்பந்தப்பட்டவர்களில் சிலர் பின்னர் ஈழநாட்டுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டதைக்கூற விரும்புகிறேன். ஏ.ஈ.தம்பர் ஈழநாட்டில் நெடுங்காலம் ஆசிரியப் பகுதியிலும் நிர்வாகத்துறையிலும் சேவைபுரிந்தார். திரு.சீனிவாசகம், நிர்வாகத்துறைத் தலைவராக இருந்து

ஈழநாட்டைப் பேணிப் பாதுகாத்து வளர்த்து வருகிறார். யானும் வைத்தீஸ் வர வித்தியாலயத்தில் இருந்த காலத்தில் ஈழநாட்டுடன் நெருங்கிய தொடர்பு வைத்திருந்தேன்.

கலாநிலையத்தில் பல்வேறு ஆக்கவேலைகள் நடைபெற்றன. வாரந்தோறும் பிரசங்கங்கள், வாரஇறுதியில் இலக்கிய, இலக்கண, சமய, சங்கீத, நடன வகுப்புகள், இவற்றை விட காலத்துக்குக் காலம் இலக்கிய இசைவிழாக்கள், இவையெல்லாம் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் நடைபெற்றன. கலாநிலையத்திலிருந்து “ஞாயிறு” என்னும் உயர்தர சஞ்சிகை வெளிவந்தது.

திரு. தங்கராஜா கொழும்பிலிருந்தபோதும், கலாநிலைய வேலைகளில் அதிக அக்கறை காட்டினார். கலைப்புலவர் ‘தென் இந்திய சிற்பவடிவங்கள்’ என்னும் நூலை எழுதியபொழுதும் அதற்கு வேண்டிய படங்களைச் சேகரித்துக் கொடுத்ததோடு அவற்றைச் செவ்வனே அச்சிடுவித்துக் கொடுத்தார். மக்கள் ஆதரவு போதாமையால் கலைப்புலவர் கலாநிலையத்தை மூடவேண்டி நேரிட்டது. இது பலருக்கு, சிறப்பாக திரு. தங்கராஜாவுக்கு அதிக மனவருத்தத்தைக் கொடுத்தது. திரு.தங்கராஜா கலாநிலையத்தை நிலையான ஸ்தாபனமாக்க விரும்பினார். கலைப்புலவரின் நூல்கள் கலாநிலையத்தில் இருந்த நூல்கள், கலைப்புலவரின் கலைப் பொருட்கள் முதலியவற்றைக் கொண்டே அந்த நிறுவனத்தை ஸ்தாபிக்க விரும்பினார். கலைப்புலவர் வீடே இதற்குப் பொருத்தமானது எனக் கருதினார். ஏனெனில் கலைப்புலவர் வீடு அரிய கலையம்சங்கள் பொருந்தியதாய் இருந்தது.

‘கலாநிலையம்’ என்னும் பெயர் அழியாமல் இருக்கவும் அது செய்துவந்த தொண்டுகளை தொடர்ந்து செய்யவுமே திரு. தங்கராஜா கலாநிலையம் என்னும் அச்சகத்தை தனது மாமனார் இலக்கணம் முத்துக்குமாரத் தம்பிரான் வசித்துவந்த இடத்தில் ஸ்தாபித்தார். இந்த அச்சியந்திரத்தை ஸ்தாபிக்குமுன், என்னை இலக்கண சுவாமிகள் பற்றி ஒரு நினைவுமலர் தயாரிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டார். கலாநிலைய அச்சியந்திரசாலையில் முதல்முதல் அச்சிடப்பட்ட நூல் ‘சுவாமிகள்’ நினைவுமலரே. அச்சவேலை ஒரு சுபவேளையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அச்சக் கோர்ப்பதற்கு முதல் ‘கொப்பி’யை யானே கொடுத்தேன். அன்று கலைப்புலவர், தம்பர், சீனிவாசகம், வைரமுத்து, தங்கராஜாவின் தாய்,

சகோதரிகள், 'இந்து சாதனம்' ஆசிரியர் திரு.சம்பந்தர் முதலியோர் பிர சன்னமாகியிருந்தனர்.

கலாநிலைய அச்சியந்திரசாலையிலேயே 'ஈழநாடு' வாரப் பதிப்பாக வந்தபோது அச்சிடப்பட்டது. 'ஈழநாடு' என்னும் பெயர் வைத்ததற்கு கலைப்புலவருக்கும் பெரும் பங்குண்டு. அவரை ஆலோசியாமல் திரு. தங்கராஜா ஒரு கருமமும் செய்யார்.

கலைப்புலவர் போன்ற இலட்சியவாதிகளின் ஆசியுடன் ஆரம் பிக்கப்பட்ட 'ஈழநாடு' தனது இலட்சியத்தைப் பல இன்னல்கட்கு இடையில் 25 வருடகாலம் காப்பாற்றியது போற்றுதற்கு உரியது. வாழ்க ஈழநாடு.

(நன்றி: ஈழநாடு 25வது ஆண்டு நிறைவு சிறப்பு மலர், 11.2.1984)

வரலாற்றுப் பதிவில் ஈழநாடு

கே.ஜி.மகாதேவா, திருச்சி

பத்திரிகைத்துறைக்கு கௌரவமான வேறு இரண்டு பெயர்களும் உண்டு. ஒன்று மூன்றாவது கண். மற்றையது நான்காவது தூண். மனிதனுக்கு ஆறறிவு இருந்தாலும், பார்ப்பதற்கும் படிப்பதற்கும் கண்கள் இரண்டுதான். ஆனால் பத்திரிகைத்துறைக்கு மூன்றாவது கண்ணும் உண்டு. இதனை ஞானக்கண் என்றோ அல்லது நெற்றிக்கண் என்றோ சொல்லலாம். காரணம் இந்தக் கண் விஷேட தன்மையை உடையது.

சமுதாய நலனில் முக்கிய அக்கறை கொண்ட இந்தக் கண் எதனையும் ஊடுருவிப் பார்த்து இரகசியத் தகவல்களை வெளியிடுவதால் பத்திரிகைத் துறைக்கு மூன்றாவது கண் எனும் சிறப்பு உண்டு. இது தவிர, இத்துறைக்கு நான்காவது தூண் என்ற பெருமையும் உள்ளது. எப்படி என்றால், ஜனநாயகத்தின் காவலர்களான மக்களாட்சி அரசாங்கம், மக்கள் (பாராளு)மன்றம், நீதிமன்றம் ஆகியவை முதல் மூன்று தூண்களாகவும், பத்திரிகைத் துறை நான்காவது தூணாகவும் அமைந்துள்ளது. ஜனநாயகம் என்ற கட்டிடத்துக்கு இந்த நான்கு தூண்களும் அவசியம்.

பத்திரிகையாளனே வரலாற்றை எழுதும் முதல் ஆசிரியன் என்று கூறப்படுகின்றது. அதாவது ஒரு நீதிபதியின் பொறுப்பை ஒரு சிறந்த பத்திரிகையாளன் மேற்கொள்ளுகின்றான் எனலாம்.

கருத்துச் சுதந்திரத்தை வலியுறுத்தும் ஒரு தனி(19ஆவது) பிரிவு, சர்வதேச மனித உரிமைப் பிரகடனத்தில் அழுத்தமாக வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கின்றது. அதாவது எந்த ஊடகத்துக்கூடாகவும் தகவல். எண்ணங்களைத் தேடவும், பெறவும், பரிமாறவுமான உரிமையை இப்பிரிவு உள்ளடக்கியிருக்கிறது. இவ்விதமாக சக்திவாய்ந்த கருத்துச் சுதந்திரத்தின் மீது விதிக்கப்படும் கட்டுப்பாடுகள், நிர்ப்பந்தங்கள் எல்லாமே அப்பட்டமான ஜனநாயக மீறல்களாகவே கருதப்படும் என்றும் இப்பிரிவு வலியுறுத்தியுள்ளது.

கருத்துச் சுதந்திரத்தைப் பற்றி எழுதும்போது செய்தித்தாள்களின் மகத்துவம் சம்பந்தமாக வெளியான ஒரு தகவல் நினைவுக்கு வருகின்றது. அமெரிக்க முன்னாள் அதிபர் தோமஸ் ஜெபர்சன் (1787), மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளைப் பாதுகாக்கக்கூடிய விடயமாக எழுதிய ஒரு குறிப்பில் “செய்தித்தாள்கள் இல்லாத அரசாங்கம் வேண்டுமா? அல்லது அரசாங்கம் இல்லாத செய்தித்தாள்கள் மட்டுமே வேண்டுமா என்று தீர்மானிக்கும் ஒரு சூழ்நிலை எனக்கு எழுந்தால் நான் கணம்கூடத் தாமதிக்காமல், அரசாங்கம் இல்லாமல் செய்தித்தாள்கள் மட்டும் வேண்டும் என்பதை உடனடியாகத் தேர்ந்தெடுப்பேன்” என்று அழுத்தமாகப் பதிவுசெய்திருந்தார் என்றால், பத்திரிகைகளின் முக்கியத்துவம்தான் என்ன என்பதை உணர முடிகின்றது.

மனித மேம்பாட்டுக்குச் சிறப்பாகப் பணியாற்றும் பத்திரிகைகள் வெறும் உதிரிப்பூக்கள் அல்ல என்பதும், பணத்தைவிட காலம் காலமாகத் தேவைப்படும் அறிவுக்களஞ்சியம் அது என்பதும் புலனாகின்றது.

“நமது ஊரில் நமது மக்களுக்காக ஏன் ஒரு தமிழ்த் தினசரிப் பத்திரிகையை நாம் ஆரம்பிக்கக்கூடாது?” ஐம்பதுகளில், கொழும்பு தலைநகரில் தொழில் பார்த்த ஓரிரு தமிழ் நெஞ்சங்கள் இப்படிக் கனவு கண்டன. காலத்தின் கட்டாயமாக தமிழ்த் தினசரியை வடபகுதியில் ஆரம்பித்தே ஆகவேண்டிய அவசிய அவசரம்! கொழும்பில் கிழக்கிலங்கை காகித உற்பத்தி கூட்டுத்தாபனத்தின் ஸ்தாபகர், தலைவர் கே.சி.தங்கராஜா அவர்களிடம் 1956இல் துளிர்விட்ட இக்கனவு பலிக்க வித்திட்டது 1958இல் திட்டமிடப்பட்டு தமிழர்களின் மீது கட்டவிழ்க்கப்பட்ட இனக் கலவரம் தான்!

பத்திரிகை ஆரம்பிக்கும் விஷயப் பரீட்சைக்கு கே.சி.தங்கராஜா அவர்கள் தயாரானபோது, அவருக்கு முக்கிய ஆலோசகராகவும் உறுதுணையாகவும் இருந்தவர் மலையக காந்தி என்றழைக்கப்படும் அமரர் கே.இராஜலிங்கம் என்பதை இங்கு பெருமையுடன் குறிப்பிட விரும்புகின்றேன்.

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்- 1958இல் தான் - யாழ்ப்பாணம் வண்ணை சிவன் கோவில் மேற்கு வீதியில் சொந்தக் கட்டடத்தில் ‘ஈழநாடு’ அச்சகம் நிறுவப்பட்டது. ‘ஈழநாடு’ முதல் (வார) இதழ் 1959 பெப்ரவரி மாதம் 11ம் திகதி வெளிவந்தது. இவ்விதமாகத்தான் நான்காவது தூண் என்ற பெருமையைப் பெற்றது யாழ் ஈழநாடு தினப்பத்திரிகை.

“எண்ணித் துணிக கருமம், துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு” என்றான் வள்ளுவப் பெருந்தகை. ஈழத்தமிழரின் நாடித்துடிப்பறிந்து, அவர்தம் மொழி, கலை, கலாசாரம் பண்பாடு ஆகியவற்றைப் பாதுகாத்து, தமிழர் பகுதியில், தமிழர்களால் ஒரு தமிழ்த் தினசரியை நடத்தமுடியும் என்று சாதித்துக் காட்டியவர்கள் யாழ். வண்ணை கே.சி.(தங்கராஜா, சண்முகரத்தினம்) சகோதரர்கள்.

ஈழத்தின் மூத்த-முதல் தமிழ் வார இதழ் உதயதாரகையும், பின்னர் ஈழகேசரியும் தவழ்ந்து வளர்ந்த யாழ். மண்ணில் 1959 பெப்ரவரி 11ஆம் திகதி குழந்தையாக, வார இதழாகப் பிறந்து 1960இல் வாரம் இருமுறையாக மலர்ந்து, 1961இல் நாளேடாகப் பரிணமித்த ஈழநாடுவுக்கு வரலாற்றுப் பதிவில் ஐம்பது வயதாகின்றது! ‘ஈழநாடு’ ஆசிரியர் பகுதியில் நான் சேர்ந்ததும் 1961 தான்.

செய்திகளில் மட்டுமன்றி, அரசியல், கலை, கலாசாரத் துறைகளிலும் தனித்துவமாக நின்று கட்சி சார்பின்றி சகல கருத்துக்களுக்கும் இடமளிக்கும் தேசிய பத்திரிகையாகப் பவனிவந்து, தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் அபிமானத்தைப் பெற்று, அவர்களின் மேம்பாட்டையே இலட்சியமாகக் கொண்டு பணியாற்றிய ‘ஈழநாடு’ கொழும்புக்கு வெளியிலிருந்து வெற்றி கரமாகப் பிரசுரிக்கப்படும் ஒரு தேசிய தினசரியாக முத்திரை பதித்தது! மக்கள் எதனை விரும்புகிறார்கள் என்பதிலிருந்து விடுபட்டு, சமூகநலனுக் காக எதனை மக்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று எழுதியது ‘ஈழநாடு’! வெறும் விற்பனைக்காக மூன்றாம்தர செய்தி இடம்பெறுவதைத் தவிர்த்து ஒரு தனித்துவமான பண்பாட்டை அது வளர்த்தது.

கோட்டை கொத்தளங்கள், அரசு சார்பு-அரசியல் கட்சிகள் பலம் என்று கொழும்பில் தேசிய பத்திரிகை நிறுவனங்கள் தன்னிச்சையாக கோலோச்சிய காலப் பகுதியில் தலைநகருக்கு வெளியே வட இலங்கையில் அதனை ‘ஈழநாடு’ சாதித்ததும், அத்தனை கொழும்பு தினசரி பத்திரிகை ஸ்தாபனங்களும் மூக்கில் விரல் வைத்துக்கொண்டன. ஒரு பிராந்திய பத்திரிகையை, தேசிய ரீதியில் அது சார்ந்த மக்களால் நடத்தமுடியும் என்று சாதித்த முதல் தினசரி ‘ஈழநாடு’.

பத்திரிகை ஆசை பலருக்கும் ஏற்படுவதுண்டு. நாமும் நடத்தினால் என்னவென்று தினம் தினம் அவர்களுக்கும் கனவுகள் வரும். ஆனால் இந்த விஷயப் பரீட்சையை ஒரு சவாலாக ஏற்று முப்பதுக்கும் அதிகமான

ஆண்டுகள் ஈழநாடு மூச்சுவிட்டது பெரும் சாதனை! அதிலும் 'ஈழநாடு' அன்று அன்றாடம் கண்ட சோதனைகள் எத்தனையோ!

'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் கொழும்பு செய்திப் பொறுப்பாளராகப் பணியாற்றி 'ஈழநாடு' ஆரம்பகால வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்த மூத்த பத்திரிகையாளர் பொன் பாலசுந்தரம் ஒருதடவை தெரிவித்த கருத்து 'ஈழநாடு' பற்றி பலரும் இதுவரை அறிந்திருக்க முடியாத தகவலைக் கொண்டிருந்தது.

'ஈழநாடு'வின் ஆரம்பகாலம் அது. புதுப்பொலிவுடன் பத்திரிகை பவனிவந்தமை, கொழும்பு தேசிய பத்திரிகை ஸ்தாபனங்களின் வயிற்றை மட்டும் கலக்கவில்லை. சில சிங்கள அரசியல்வாதிகள் மத்தியில் சந்தேகங்களையும் உருவாக்கியது. ஈழம் எனும் பெயர் தனிநாட்டைக் குறிப்பதாகவும், வடபகுதித் தமிழர்கள் முன்கூட்டியே திட்டமிட்டு இந்தப் பெயரைத் தமது பத்திரிகைக்குச் சூட்டியிருப்பதாகவும் பல வியாக்கியானங்கள் அவர்கள் மத்தியில் எழுந்து, அது இலங்கையின் பாராளுமன்றம் வரை சென்று விட்டது. இந்த விடயத்தை கொழும்பில் வசித்துவந்த ஈழநாடு நிறுவனரும் அதிபருமான கே.சி.தங்கராஜாவின் கவனத்துக்கு பொன், பாலா உடனடியாகக் கொண்டுவந்தார். ஈழநாடு வளர்ச்சிப் பணியில் அவ்வப்போது மாலை நேரங்களில் தங்கராஜா வீட்டில் நடைபெறும் ஆலோசனைக் கூட்டங்களில் சேர்.கந்தையா வைத்தியநாதனின் மருமகன் பொன்னா விக்கினராசா, மலையக காந்தி கே.இராஜலிங்கம், ஒரு நிறுவன முகாமை யாளர் கணபதிப்பிள்ளை ஆகியோர் நிச்சயமாக இருப்பார்கள். இவர்களில் கே.இராஜலிங்கம் ஈழநாடு முக்கிய ஆலோசகராக, கே.சி.தங்கராஜாவுக்குப் பக்கபலமாக இருந்திருக்கிறார். இதனை சில சந்தர்ப்பங்களில் தங்கர் வெளிப்படையாகவே சிலருக்குக் கூறியிருக்கிறார். இந்த ஆலோசனையின் போது, பாராளுமன்றத்தில் புதிதாக உருவான 'ஈழநாடு' பெயர்பற்றிய சந்தேகத்தை இலக்கிய, சரித்திர, விபரங்கள் திரட்டப்பட்டு ஈழம் என்பது இலங்கையைத்தான் குறிக்கும் என்று ஆதாரபூர்வமாக நிரூபிக்கப்பட்டு அதனை ஒரு தமிழ் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மூலமாக பாராளுமன்றத்திலும் விளக்கப்பட்டது. இதன் பின்னரே சிங்கள இனவாத எம் பிக்கள் 'ஈழநாடு' பெயரை அடக்கி வாசித்தனர் என்பது பதிவு!

மலையக காந்தி அமரர் கே. இராஜலிங்கத்தின் 'ஈழநாடு' தொடர்புதான், ஈழநாடு உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய என்னை 1967இல் மலையக 'செய்தி' வார இதழுக்கு சில வருடங்கள் ஆசிரியர் பதவியில் அமர்த்தி

மலையகத்துக்குச் சேவையாற்ற என்னைப் பணித்ததோ என்று இன்று எண்ணிப் பார்க்கின்றேன்.

அங்குமிங்குமாகச் சில செய்தியாளர்களையும், அவர்கள் குரலில் வரும் தொலைபேசித் தகவல்களையும், வானொலியையும் மட்டுமே தொடர்புசாதனங்களாக ஆரம்பத்தில் பெற்றிருந்த 'ஈழநாடு' எந்தச் சேவை சீர்குலைந்தாலும் கொழும்புத் திணசரிகளுக்குச் சவாலாக, மக்கள் குரலாக எதிரொலித்தபடி வெளிவந்துகொண்டிருந்தது.

சில நாட்களில், திடீரென தொலைபேசி மெளனமாகிவிடும். மின்தடை ஏற்படும். ஆனாலும் ஈழநாடு அலுவலகம் சோர்வடையாது. அச்சகப் பகுதியினருக்கு 'பெற்றோல்மக்கம்' ஆசிரியர் பகுதியினருக்கு (இரவு நேரங்களில்) மெழுகுவர்த்தியும் கைகொடுக்க, அடுத்தநாள் வாசகர் கரங்களில் 'ஈழநாடு' தவழும்.

1964ம் ஆண்டில் வடபகுதியில் ஏற்பட்ட சூறாவளிக் காற்று, மழையினால் எல்லா சேவைகளும் துண்டிக்கப்பட்ட நிலையில் ஈழநாடு ஊழியர்களின் கரங்கள் அச்சக இயந்திரத்தின் உருளையை நகர்த்த, பத்திரிகை ஆமை வேகத்தில் அச்சாகி வெளிவந்த காலமும் உண்டு. இயந்திர உருளையை முதலில் தனது கைகளினால் உருட்டி ஆரம்பித்து வைத்தவர் டாக்டர் கே.சி.சண்முகரத்தினம் என்பது பெருமைப்படவேண்டிய விடயம்.

நிருபர்களிடமிருந்து கிடைக்கும் செய்திகளையும் வானொலி மூலம் பெறும் தகவல்களையும் விரைவாகக் குறிப்பெடுக்க அன்றைய ஆசிரியர் பகுதியினர், செய்தியாளர் எவருக்குமே சுருக்கெழுத்து தெரியாது. ஆனாலும் செய்திகளையும் சம்பவங்களையும் அவர்கள் கடுகதி வேகத்தில் மனசுக்குள் உள்வாங்கி, மூளையில் ஏற்றி அகக்கண் வழியாக நெறிப்படுத்தி அழகுபார்ப்பதில் ஜாம்பவான்களாகத் திகழ்ந்தார்கள்! உலகம் அன்று பரந்து விரிந்து பெரிதாக இருந்தது. ஆனால் இன்று கணனி மற்றும் இணையதள யுகத்தில் உலகம் நன்கு சுருங்கி நான்கு சுவருக்குள் கையடக்கமாகிவிட்டது. அன்று கிடைத்த செய்தியை உறுதிப்படுத்த பகீரதப் பிரயத்தனம் மேற்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இன்று நான்கு எழுத்துக்களை அழுத்தினாலே போதும். பல செய்திகள் "இவ்வளவுப் போதுமா? இன்னும் வேண்டுமா?" என்று கேட்கும்.

'ஈழநாடு'வின் ஆரம்பகாலம் (1961) மிகவும் சிரமமாக இருந்தது. வாசகர்களுக்கு அறிமுகமாகி, அவர்களுக்குள் ஐக்கியமாகி, வாசிப்புப்

பற்றினை உண்டாக்கி, 'நமது நாளேடு' என்ற மனநிலை அவர்களிடம் ஏற்பட அதிக நாட்கள் ஆகுமோ என்று நிர்வாகத்தினர் கவலைப்பட்டாலும், விரைவாகவே 'ஈழநாடு' மக்கள் தினசரியாக மலர்ந்தமை யாருக்கும் அதிகமாகத் தெரியவில்லை. காரணம் செய்திகள், ஆசிரிய தலையங்கங்களின் தரம், உண்மை மொழிப்பற்று எல்லாமே வாசகர்களுக்கு 'ஈழநாடு' விற்பால் நம்பிக்கையை அளித்தது. செய்திகளில் காணப்பட்ட துடிப்பு, வேகம், நடுநிலைமை, நாகுக்காகக் கையாளப்பட்ட முறைகள் என்பன வாசகர்களைச் சுண்டி இழுத்தன. இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக வார்த்தைகள் மற்றும் எழுத்துகளில்; பிழைகள் முக்கிய இடத்தைப் பெறாமல் இருந்தமைக்கு அவ்வேளையில் ஒப்புநோக்காளர்களாகக் கடமையாற்றிய 'புள்ளிகள் ஆண்ட மன்னன்' சசிபாரதி (ச.சபாரத்தினம்), ஏ.வி.மாணிக்கம் ஆகியோரின் பங்களிப்பைப் பாராட்டவேண்டும்.

'ஈழநாடு' ஆசிரியர் பகுதியில் பணியாற்றிய எல்லோருமே எந்த ஏற்றத்தாழ்வுமின்றி, பக்தி சிரத்தையுடன், கால நேரம் பார்க்காமல் கடமை யாற்றினார்கள் என்பதைப் பெருமையுடன் குறிப்பிட வேண்டும். எந்தச் செய்தியும் விடுபடக்கூடாது என்பதில் அலுவலக நிருபர்கள் மிகுந்த அக்கறையுடன் பம்பரமாகச் சுழன்றனர். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மட்டுமின்றி வடபகுதியில் எந்த மூலையில் ஒரு சம்பவம் நிகழ்ந்தாலும் அதனை விபரமாக உண்மை நிலை அறிய மக்கள் அன்று எதிர்பார்த்தது "நாளை ஈழநாடு பார்த்தால் எல்லாம் தெரிந்துவிடும்" என்பது தான். அந்த அளவுக்கு ஈழநாடு மீது நம்பிக்கையும் பற்றும் வைத்திருந்தனர்.

திரு ஹரன் ஐயாவின் அருமையான 'ஈழநாடு' ஆசிரிய தலையங்கம் மற்றும் 'ஐயாறன்' எழுதிவந்த பத்தியும், பாடசாலைகள், கல்லூரிகள் மட்டுமன்றி முக்கியமான அரசு உயர் அதிகாரிகள் மத்தியிலும் பெரும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன. ஒரு நாள் யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் ஆசிரியர்-மாணவர்களிடையே ஒரு சந்தேகம் தலைதூக்கியது! தலையங்கத்தில் காணப்பட்ட ஒரு வார்த்தையில் எழுத்துப்பிழை ஏற்பட்டுவிட்டதாக சர்ச்சை உருவாகியது. 'ஈழநாடு'வின் ஸ்திரத்தன்மையினைக் கருத்திற் கொண்டு அந்த வார்த்தை சரிதான் என்று அவர்களே உறுதிசெய்து 'ஈழநாடு'வின் நம்பகத்தன்மைக்குச் சான்றிதழ் கொடுத்தனர். உண்மையில் 'அச்சுப் பிசாசு' தனது ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தி அந்த எழுத்துப் பிழையைத் தோற்றுவித்திருந்தாலும், 'ஈழநாடு' பிழைவிடாது என்ற நம்பிக்கை மக்கள்

மனதில் அன்று எவ்வளவு வேரூன்றி இருந்தது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டவே இதனைக் குறிப்பிடுகின்றேன்.

இப்படியான எழுத்துப்பிழைகள் ஈழநாடுவில் மாதத்துக்கு ஒரு முறை ஏற்படுவது கூட அபூர்வம். ஆனால் இன்றைய தினசரிகளில் எழுத்துப்பிழை அவசியம் இருந்தாகவேண்டும் என்ற நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு வார்த்தையையும் அளர்த்தமாக்கிவிடும் காட்சிகளை அன்றாடம் காண முடிகின்றது.

ஈழநாடுவின் நீண்டகாலச் சேவைக்குப் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தின் தாய்த் தினசரியைத் தொடர்ந்து பல பத்திரிகைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போதிலும், கால வெள்ளத்தில் அவற்றால் தாக்குப்பிடிக்க முடியாமல் மூன்று தினசரிகளே இன்றும் தொடராக வந்து 'ஈழநாடு' விட்டுச்சென்ற வெற்றிடத்தை நிரப்பிக்கொண்டிருக்கின்றன.

குறுகிய காலத்தில் 'ஈழநாடு' துரித வளர்ச்சிகண்டு கொழும்பு பத்திரிகைகளுக்கே சவாலாகி முதன்மைச் செய்திகளை வெளியிட்டு வாசகர்களின் நிரந்தர இடத்தைப் பிடித்துக்கொண்டதை மறைக்கமுடியாது. 1961இல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற தமிழரசுக்கட்சியின் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தில் 'ஈழநாடு' பல பதிப்புகளைத் தினசரி வெளியிட்டு வாசகர்களின் செய்திப் பசியைத் தணித்ததென்பது ஒரு வரலாற்றுப் பதிவு என்றால், 1981இல் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் இரண்டு அமைச்சர்களின் நேரடி மேற்பார்வையில் கமாண்டோக்கள் 'ஈழநாடு' அலுவலகத்தை பெற்றோல் குண்டுகள் வீசி முற்றாக எரித்துச் சாம்பலாக்கிய நிலையில், அடுத்த ஒரு வாரத்திலேயே யாழ்ப்பாணம், காங்கேசன்துறை வீதியிலுள்ள கலாநிலைய பதிப்பகத்திலிருந்து 'பீனிக்ஸ் பறவை' மாதிரி 'ஈழநாடு' புனர்ஜென்மம் எடுத்ததும், 1988இல் விடுதலைப் புலிகளின் குண்டு வைப்பில் 'ஈழநாடு' மீண்டும் தரைமட்டமாகி ஓராண்டின் பின்னர் வெளிவந்ததும் தினசரிப் பத்திரிகை எதற்கும் ஏற்பட்டிராத அனுபவம் என்று எதிர்காலத்தில் வரலாற்றுப் பதிவு சொல்லும்.

(நன்றி: 'ஞாயிறு தினக்குரல்'; (கொழும்பு) 17 ஆகஸ்ட் 2008)

திரும்பிப் பார்க்கிறோம்

பி.எஸ்.பெருமாள் (பி.எஸ்.பி.)

(பதில் ஆசிரியர்; ஈழநாடு)

வாரமலராக ஆரம்பித்து வாரம் இருமுறையென விஸ்தரித்து நாளேடாக 'ஈழநாடு' பரிணமித்து நிலைத்துவிட்டதன் பின்னணி, சோதனைகளும் வேதனைகளும் மாத்திரமல்ல, பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் தந்திடும் சாதனைகளும் நிறைந்த கதையாகும்.

இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் ஒரு மாகாணப் பத்திரிகை- அதுவும் ஒரு தமிழ் நாளேடு, நின்று நிலைத்துப் பணியாற்ற முடிந்துள்ளமை இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரை ஒரு பெரும் சாதனைதான் என்பதை இத்துறையில் அனுபவம் உள்ள அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வர்.

எதிர்ப்புகள், போட்டிகள், பொறாமைக் குரோதங்கள், மறைமுகச் சதிகள், மொட்டைக் காகிதப் புகார்கள் போன்றவற்றைப் புன்னகையோடு 'ஈழநாடு' எதிர்கொண்டு சமாளித்து வந்துள்ளது. தனக்குச் சரியெனக் கண்ட கொள்கையில் உறுதியுடன் நின்று, சமூக பொருளாதாரத் துறைகளில் பணியாற்றியமைக்காக கல்லெறிகளையும், சொல்லடிகளையும் மாத்திரமல்ல, குண்டெறிகளையும்கூட எதிர்நோக்கியதுண்டு. நாட்டின் நடப்பினை, அவ்வப்போது இடம்பெறும் அட்டூழியங்களை, சாதாரண பொதுமக்கள் மீது நடத்தப்படும் தாக்குதல்களையெல்லாம் விபரமாக வெளியிட்டமைக்காக, துணிச்சலுடன் கண்டித்தமைக்காக 1981 ஜூன் முதலாம் திகதி ஈழநாடு ஸ்தாபனக் கட்டிடம் இரவோடிரவாக முழுமையாகச் சுட்டெரிக்கப் பட்டமை இலகுவில் மறந்துவிடவோ மறைத்துவிடவோ முடியாத சம்பவமாகும்.

யாழ்ப்பாண நகரமே சுடுகாடாக மாறிவிட்டிருந்த நிலையில் மறுநாள் காலை ஈழநாடு காரியாலயத்துக்குத் திரண்டுவந்த மக்கள் சமுத்திரம், அவர்கள் விட்ட கண்ணீர், அதனால் 'ஈழநாடு' ஊழியர்களும், நிர்வாகிகளும் அடைந்த ஆறுதல், இன்றும் நினைத்துப் பார்க்கையில் மனதுக்குள் பெருமையாகவிருக்கின்றது.

ஒரு சாதாரண கையேட்டுக்கு இத்தனை செல்வாக்கா, இவ்வளவு மக்கள் ஆதரவா என மற்றோரும் கூட வியப்படைந்திருப்பார்கள்.

அன்றோடு நிறுவனமும் அதன் தமிழ்ப் பணியும் பூண்டோடு அழிக்கப் பட்டுவிட்டதாக மனப்பால் குடித்தவர்களுக்கு ஏமாற்றம். அதேவேளை பத்திரிகை மீது தமிழ்மக்கள் கொண்டிருந்த அன்பும் ஆதரவும் அதிகரித்து பாச உணர்வாக மாறியது. இதனால் நமது பொறுப்பும்கடமையும் மேலும் அதிகரித்துவிட்டதை ஊழியர்களும் நிர்வாகிகளும் உணரத் தலைப்பட்டனர்.

'ஈழநாடு' என்றதும் கேலியும் கிண்டலும் செய்த பலர் இன்று அதனை வாங்கிப் படிக்க ஆரம்பித்துள்ளனர். விளம்பரம் தரவே அஞ்சிய வர்த்தகப் பிரமுகர்கள் இன்று தம் பொருட்களைத் தமிழ்மக்கள் மத்தியில் அறிமுகம் செய்ய 'ஈழநாடு' மூலமே விளம்பரம் செய்ய முன்வருகின்றனர்.

பத்திரிகையின் ஆரம்பகாலத்தைத் திரும்பிப் பார்க்கின்றோம். ஆசிரியர் கே.பி.ஹரன் அவர்கள் 10ஆவது ஆண்டு மலரில் எழுதிய பின்வரும் வரிகள் நினைவுக்கு வருகின்றன:

“ஈழநாடு வாரப் பத்திரிகை ஆரம்பமாகி ஒரு மாதமாயிற்று. கொழும்பில் வருமானவரி காரியாலயத்துக்கு ஓர் அலுவலகச் சென்றிருந்தேன். “உங்கள் பத்திரிகைக்கு மூன்று மாதங்களுக்கு எவ்வளவு சந்தா?” என்று கேட்டார் அங்கு வேலைபார்க்கும் ஒரு தமிழ் அன்பர். என் பதிலுக்கு அவர் காத்திராமல் “மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் உங்கள் பத்திரிகை உயிர் வாழுமா என்பது சந்தேகம். அதனால் தான் மூன்று மாதச் சந்தாவை அறிய விரும்புகின்றேன்” என்று நையாண்டி செய்தார். என் மனம் என்ன பாடுபட்டிருக்கும் என்பதை விளக்கவேண்டுமா?

வாரப்பதிப்பு மறுவருடமே வாரம் இருமுறையாகி பின்னர் தினசரியாக மலர்ந்தது. பத்து வருடங்களுக்கு மேல் வளர்ந்தோங்கி வருவதைக் கண்ட பின் அந்த அன்பர் இப்போதாவது வருட சந்தா கட்டும் நம்பிக்கையைப் பெற்றாரா தெரியவில்லை.”

இவ்வாறு எழுதியிருந்தார் திரு ஹரன்.

“என்னப்பா என்னவெல்லாமோ கதைக்கிறாங்கள். ஒன்றும் சரியாகத் தெரியுதில்லை. ஒவ்வொருத்தரும் ஒவ்வொரு கதையைச் சொல்லுறாங்கள்”

“ஏன் அந்தர்ப் படுகிறீர். விடியும் வரைக்கும் பொறுத்துக் கொள்ளுமன். காலையில் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையைப் பார்த்தால் விஷயம் விளங்கிப் போகுது”

யாழ்ப்பாணத்தில் இவ்வாறான சம்பாஷணைகளைப் பல இடங்களிலும் இப்பொழுது கேட்கலாம். தமிழ் அறிந்த சாதாரண மக்கள், விவசாயிகள்,

தொழிலாளர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள், முதலியோர் இன்று இப்பத்திரிகையை விரும்பிப் படிக்கின்றனர்.

தமிழ்ப் பகுதிகளில் மட்டுமன்றி, தலைநகரிலும் அன்றாடம் இடம் பெறும் சம்பவங்கள் பற்றிய செய்திகளை கூடிய விரைவாகவும், விபரமாகவும் வழங்குவதில் 'ஈழநாடு' முன்நிற்பதை மக்கள் உணர்கின்றார்கள்.

செய்தித் தணிக்கைகளை மீறிக்கொண்டு அவசரகால நிலைமையையும் பொருட்படுத்தாமல் செய்திகளையும், கருத்துக்களையும் வெளியிட வேண்டுமென சில வட்டாரங்களில் கருதப்படுகின்றது. அவ்வாறு செய்வது தமிழ் மக்களின் நலன்களுக்குப் பாதகமாக அமையாதா என்பதை அவர்கள் சிந்திப்பதாகத் தெரியவில்லை. பத்திரிகையின் நீடித்த சேவை பாதிப்புறாமலும், தமிழ்ப் பிரதேசத்திலிருந்து வெளிவரும் கட்சிசார்பற்ற ஒரே ஒரு குரலும் நசுக்கப்பட்டுவிடாமலும் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டிய நிலையில் நிறுவனத்தினர் உள்ளனர். கத்திமுனையில் நடப்பதுபோல் கருத்துக்களை வெளியிட்டும் தலையங்கங்கள் தீட்டியும் தனக்கே உரிய முறையில் 'ஈழநாடு' தமிழ்மக்களின் அபிலாஷைகளை வென்றெடுப்பதற்கான தனது பங்களிப்பைச் செய்துவந்திருக்கிறது.

'ஈழநாடு' ஸ்தாபன நிர்வாகிகளும், ஊழியர்களும் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் போன்ற உணர்வுடன் பணியாற்றிவருகின்றனர். கஷ்டங்கள், சோதனைகள் தோன்றும் காலங்களில் எல்லாம் என்னதான் சொந்தப் பூசல்கள் இருந்தபோதிலும் ஒன்றுபட்டு நிற்பதனால் பத்திரிகை பாதிப்புறாமல் செயல்பட்டு வருகின்றது.

யோக சுவாமிகள் தீர்க்கதரிசனம்

'ஈழநாடு' ஆரம்பித்த காலத்தை நினைத்துப் பார்க்கின்றவர்களுக்கு சிவ யோக சுவாமிகளின் பின்வரும் மகா வாக்கியங்கள் நினைவுக்கு வராமலிருக்காது. 'ஈழநாடு' முதல் பிரதியைப் பார்த்தபோது, "ஏசுவார்கள் எரிப்பார்கள் உண்மையை எழுதுங்கள், உண்மையாய் எழுதுங்கள்" என்று அவர் கூறினார் என்பார்கள்.

உண்மையைக் கூறினால் ஏசுவார்கள்-எரிக்கவும் செய்வார்கள் என்று சுவாமிகள் அன்றே தீர்க்கதரிசனத்துடன் கூறியுள்ளார். பத்திரிகையை மட்டுமல்ல, பத்திரிகை ஸ்தாபனத்தையே எரித்தார்கள். ஆனால் அது நடந்து ஆறாவது நாளே மீண்டும் வாசகர் கைகளில் 'ஈழநாடு' தவழ முடிந்ததென்றால் ஸ்தாபனத்தில் பணிபுரியும் ஊழியர்களும் நிர்வாகிகளும்

உறுதியோடும் துணிவோடும் செயற்பட்டார்கள் என்பதையே காட்டுகின்றது.

1981 ஜூன் 1ம் திகதி இரவை இன்று நினைத்துப் பார்த்தாலும் நெஞ்சம் துணுக்குறுகின்றது. தேர்தல் பாதுகாப்புக்காக வந்து பாதகர்களாய் மாறிய விஷமிகள் மூட்டிய தீயில் ஸ்தாபனத்தின் முக்கியமான பொருட்கள், இயந்திரங்கள் எல்லாம் எரிந்து சாம்பலானது மட்டுமல்ல, அத்தீயில் இயக்குநர் பா.சிவானந்தனும் விநியோகப் பகுதிப் பொறுப்பாளர் திரு. ஐயா சச்சிதானந்தனும் பலத்த காயங்களுக்குள்ளானார்கள். ஆறாம் நாளே பத்திரிகை மீண்டும் வெளிவருவதற்கு இயக்குநர் திரு.சிவானந்தன் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி அளப்பரியது. எரிகாயங்களுடன் படுக்கையில் இருக்கவேண்டிய நிலையையும் பொருட்படுத்தாமல் அவர் எடுத்த முயற்சி வியப்புக்குரியது.

நாளேட்டினை மீண்டும் வெளியிட முடிந்தபோதிலும் வாரமலர் கடந்த வருடம் (1983) நவம்பர் 6ஆம் திகதி வரையில் மீண்டும் வெளிவருவது சாத்தியமில்லாமல் போய்விட்டது. இப்பொழுது முன்பை விடப் பலவகையில் சிறப்பாக வாரமலர் வெளிவந்துகொண்டிருப்பதை வாசகர்கள் வரவேற்று எழுதுகிறார்கள். 20ஆவது ஆண்டு மலரில் ஸ்தாபனத் தலைவர் உறுதியளித்ததுபோல் பல கஷ்டங்களைத் தாண்டி இன்று புதிய இயந்திரத்தில் 'ஈழநாடு' அச்சடிக்கும் வசதி கிடைத்திருப்பது குறிப்பிடக்கூடியது.

இலக்கண சுவாமிகள் விருப்பம்

'ஈழநாடு' ஆரம்பமாவதற்கும் அது ஒரு தேசியப் பத்திரிகையாக நிலை பெறுவதற்கும் பின்னணியாக அமைந்த சூழ்நிலைகளை ஸ்தாபனத் தலைவர் திரு.கே.சி.தங்கராஜா அவர்கள் பத்தாவது ஆண்டு மலரில் விபரமாக எழுதியிருந்தார்கள். அதில் ஒரு முக்கியமான பகுதி வருமாறு:

"மகாத்மா காந்தி யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தபோது அவரது பேச்சும் தன்னலமற்ற வாழ்வும் ஈழத்தில் - குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் பல இளம் உள்ளங்களில் நாட்டுப்பற்றை கொழுந்துவிட்டு எரியச் செய்ததோடு அவர் காட்டிய வழியினைப் பின்பற்றி அரசியல், சமூக, பொருளாதார, ஆத்மீக விடுதலைக்காக முன்னின்று உழைக்கவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தையும் வளர்த்துவிட்டன. இதே காலகட்டத்தில் கொழும்புத்துறை முனிவரும் வேறுவழிகளைப் பின்பற்றி, பொதுத் தொண்டில் ஈடுபடும்படி மக்களைத் தட்டியெழுப்பினார்.

எனவே இந்த மாபெரும் சக்திகளின் தாக்கத்துக்கு உள்ளான நானும் எனது நண்பர்களான கலைப் புலவர் நவரத்தினம், ஏ.ஈ.தம்பர், ச.அம்பிகை பாகன், கா.வைரமுத்து, து.சீனிவாசகம், மு.கதிரவேலு, கே.குமாரவேலு ஆகியோர் கூடி இவைபற்றி வாதிப்பதுண்டு. பத்திரிகையின் மூலம் அரசியல், சமூக பொருளாதார, ஆன்மீக விடுதலைக்கான பணிகளைச் செவ்வனே செய்யமுடியும் என்ற எண்ணம் எங்கள் அனைவரின் உள்ளத்திலும் வேரூன்றி இருந்தது. அதற்கான வழியில் என்னை அறியாமலே என் உள்ளமும் வாழ்க்கையும் செல்வதாயின.

எனது தாய் மாமனோடு இளவயதிலேயே தமிழகம் சென்று துறவு பூண்டு உயர் சமயத் தொண்டும் தமிழ்ப்பணியும் செய்து வந்தவருமான புகழ்பெற்ற இலக்கண சுவாமிகள் என்னும் ஸ்ரீமத் முத்துக்குமார தம்பிரான் சுவாமிகள் அவர்களைச் சிதம்பரத்தில் கடைசியாக 1948ஆம் ஆண்டு சந்தித்தபொழுது, அச்சகம் ஆரம்பித்துப் பல நல்வ நூல்களை வெளியிடுவது மேலான தொண்டாகும் என்ற எண்ணத்தை என் மனதில் வித்திட்டார்கள். இதே சமயம் இலங்கை அரசியல் விடுதலையடைந்து ஜனநாயக ஆட்சியிலே தமிழர்கள் உள்ளிட்ட சிறுபான்மை இனத்தவரின் நன்மை களுக்கு ஆபத்து ஏற்படவும் நாட்டின் ஒற்றுமையும் முன்னேற்றமும் தடைப்பட்டு அமைதி குலைந்துள்ள நிலையில் யாழ்ப்பாணத்திலே ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை ஆரம்பித்து சிறுபான்மை சமூகங்களின் நியாயமான உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும் தேசிய ஒற்றுமையைப் பலப்படுத்திப் பலவகையாலும் நாடு முன்னேறவும் பணியாற்றவேண்டியது மிக அவசியம் என்பதை உணரலானேன்.

அச்சகம் ஒன்று நிறுவி செய்திப் பத்திரிகையும் வெளியிடவேண்டும் என்ற எனது நீண்டகாலக் கனவு நளவாகக் கூடிய சூழ்நிலை 1956இல் தான் உருவாகியது. முதல் நடவடிக்கையாகச் சில பழைய அச்சியந்திரங்களை வாங்கமுடிந்தது. 1956 ஜூலை மாதம் எனது தங்கையரில் ஒருவருக்குரிய காணியில் காலஞ்சென்ற எனது தாயார் (ஸ்ரீமதி சிற்றம்பலம் தையல்நாயகி) அச்சகக் கட்டடத்திற்கான அத்திபாரம் இட்டார்கள். 1958இல் முதல் கட்டடம்; பூர்த்தியாயிற்று. கட்டடம் முடிக்கப்பெற்று 'கலாநிலையப் பதிப்பகம்' என்ற பெயரில் அச்சகமும், பதிப்பகமும் செயல்பட ஆரம்பித்தன. ஸ்ரீமத் இலக்கண முத்துக்குமார தம்பிரான் சுவாமிகளின் நினைவுமலர் தான் இந்த அச்சகத்தில் முதன்முதலில் அச்சேற்றப்பெற்றது. 'ஈழநாடு' வார இதழ் கலாநிலையப் பதிப்பக வெளியீடாக 1959 பெப்ரவரி

யில் முதன்முதலில் வெளிவந்தது.” என்று அவர் எழுதியிருந்தார்.

‘ஈழநாடு’ வாரஇதழ் ஆரம்பிக்கப்பட்டு எட்டு மாதங்களில், 1958 ஓக்டோபர் 19ஆம் திகதி ‘ஈழநாடு’ நிறுவனம் வரையறுக்கப்பட்ட தனியார் கம்பனியாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டது. இரண்டாம் ஆண்டில் ‘ஈழநாடு’ தினசரியாக்கப்பட்டது.

அந்த நாட்களை எண்ணிப் பார்க்கிறோம். பத்திரிகை மிகப் பழைய யந்திரங்களிலேயே அச்சடிக்கப்படுகின்றன. ஸ்தாபனத்தின் தலைமைப் பொறுப்பைத் தமது தமையனாராகிய (தற்போதைய தலைவர்) திரு.கே.சி. தங்கராஜாவிடமிருந்து ஏற்றுக்கொண்ட டாக்டர் கே.சி. சண்முகரத்தினம் மிகத் திறமையுடன் நிர்வாகத்தை நடத்தி வருகின்றார். மருத்துவப் பணிகளுக்கிடையில், ‘ஈழநாடு’ நிறுவனத்தின் நிர்வாகத்தையும் மேற் பார்வை செய்கின்றார். ஊழியர்களின் சொந்த நலன்களிலும் அக்கறையோடு கவனம் செலுத்துகின்றார். கடமையில் கண்டிப்பும் ஊழியர்களின் திறமையில் நம்பிக்கையும் கொண்ட டாக்டர் அவரவர் தகுதிக்கேற்ப வேதனமும் வழங்குகின்றார். தனிப்பட்ட பாரபட்சம் அவரிடம் இல்லை. எப்போதும் புன்னகை. எந்நேரமும் - இரவு பகல் என்று கணக்கில்லை - திடீர் என வருகைதருவார். உண்மையாக உழைப்பவர்களுக்கு வெகுமானம். சுயநல போலிகளை இலகுவில் கணிப்பிட்டு விடுவார்.

ஸ்தாபனத்தின் எதிர்காலம் பற்றியும், உத்தியோகத்தர்களுக்கான வீடமைப்பு போன்ற இன்னோரன்ன விடயங்கள் பற்றியும் சீரிய பல திட்டங்களை மனதிலேயே உருவாக்கி வைத்திருந்த டாக்டர் அவர்களை அத்திட்டங்களுக்குச் செயல் உருக் கொடுக்கும் முன்பே 1966 ஜூன் மாதம் 30ஆம் திகதி எவரும் எதிர்பாராத முறையில் இறைவன் தன்னிடம் அணைத்துக்கொண்டான்.

இன்று ‘ஈழநாடு’ அடைந்துள்ள வளர்ச்சிக்கு டாக்டரின் அயராத உழைப்பு உரமாக அமைந்தது என்று உறுதியாகக் கூறலாம்.

திருவாளர்கள் ஜே. எஸ்.பாமர், எஸ்.வஸ்தியாம்பிள்ளை, கே.வி. மயில்வாகனம், வி.கந்தசாமி ஆகியோர் பொதுமுகாமையாளர்களாக இருந்து பணியாற்றினார்கள். பின்னர் திரு.வி.முருகேசுவம் பணிப்பாளராகப் பணியாற்றினார். டாக்டர் சண்முகரத்தினம் அவர்களின் மறைவுக்குப் பின்னர், திரு.எம்.வைரமுத்து ஸ்தாபனத்தின் நிர்வாகப் பொறுப்பை ஏற்று அரும்பணியாற்றினார். அவர் விலகியபின் திரு.து.சீனிவாசகம் அப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். இந்தக் காலகட்டத்தில் ஸ்தாபனத்தின்

நிர்வாகநிலையில் பல சிக்கல்கள்-மாற்றங்கள் ஏற்பட்டபோதிலும் அவைகளைப் பொறுமையுடன் எதிர்கொண்டு அவர் சமாளித்து வந்துள்ளார்.

அச்சகப் பகுதி

அச்சகக் கோர்க்கும் பகுதியில் ஆரம்பகாலத்தில் திரு. நாராயணசாமி வீரகேசரியில் இருந்துவந்து பணியாற்றினார். பின்னர் திரு. பி. கிருஷ்ணமூர்த்தி பணியாற்றினார். இப்பொழுது பழைய ஊழியர்களில் திருவாளர்கள் கே.வேலுப்பிள்ளை, வி.பாக்கியநாதன் இருவரும் முக்கிய பொறுப்பாளர்களாக இருந்துவருகின்றனர். சமீபகாலம் வரை அச்சகப் பகுதியின் போர்மனாகவிருந்த திரு.எம்.பாலசிங்கம் அண்மையில் ஓய்வுபெற்றுக்கொண்டார். திருவாளர்கள் சற்குரு, சச்சிதானந்தம், மார்க்கஸ் வில்பிரட், ஸ்ரீசெயானந்தன், தங்கவேலு சிவநேசன், சிவபாலசுந்தரம் சீவரத்தினம் முதலியவர்கள் தொடர்ந்து பணியாற்றிவரும் பழைய ஊழியர்களாவர்.

இயந்திரப் பகுதியில் திரு. பாலசுப்பிரமணியம் பொறுப்பாளராகவிருந்து வருகிறார். திரு.கே.கோபால் பழைய ஊழியராவார்.

நிர்வாகப் பகுதியில் திருவாளர்கள் பொ.சிவசிதம்பரம், எஸ்.கனக சபாபதி, கே.ராஜலிங்கம், திருமதி ஈஸ்வரி பெருமாள், செல்வி சீதாலட்சுமி ஆகியோர் பொறுப்பான பதவிகளில் பணிபுரிந்துவரும் பழைய ஊழியர்களாவர்.

ஆசிரியர் பகுதியில் ஆரம்பகாலத்தில் அமரர் கே.பி.ஹரன் அவர்களுடன் திரு. இராஜஅரியரத்தினம், எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம், டி.எம்.முருகையா, கே.கணேசலிங்கம், முதலியோர் முக்கியமான பொறுப்புகளை வகித்தனர். ஆசிரியர் ஏ.ஈ.தம்பர் அவர்கள் ஆலோசகராக விளங்கினார். செய்தி ஆசிரியராகவும், பதில் ஆசிரியராகவும் பல வருடங்கள் பணிபுரிந்த திரு. கோபாலரத்தினம் சில வருடங்களின்முன் விலகினார். இவரிடம் வேலை பழகிய பலர் இன்று ஈழநாட்டிலும் வேறு பத்திரிகைகளிலும் பணிபுரிகின்றனர். பத்திரிகைத்துறையில் அனுபவம் மிக்க இவர் ஈழநாடு வளர்ச்சியில் பெரும்பங்காற்றினார்.

ஆசிரியர் பகுதியில் ஆரம்பகாலத்தில் பணியாற்றியவர்களில் அ.செ. முருகானந்தம், வி.என்.பாலசுப்பிரமணியம் ஆகியோர் குறிப்பிடப்பட வேண்டியவர்கள். ஆரம்பகால ஊழியர்களில் திரு.ஏ.வி.மாணிக்கம், கே. யோகநாதன், ஆகிய இருவரும் காரியாலய நிருபர்களாக இன்று

பொறுப்புடன் பணியாற்றுகின்றனர். திரு. எஸ்.சபாரத்தினம் வாரமலர் ஆசிரியர் பொறுப்பை ஏற்றுள்ளார். ஒப்புநோக்காளர் திரு.பெரியதம்பி மிகப்பழைய ஊழியர்களில் ஒருவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பத்திரிகையின் நிர்வாக ஆசிரியராக முன்னாள் யாழ். இந்துக்கல்லூரி முதல்வர் திரு.என்.சபாரத்தினம் அமர்ந்துள்ளார். பதில் ஆசிரியராக திரு.பி.எஸ்.பெருமானும் செய்தி ஆசிரியராக கே.ஜி.மகாதேவாவும் பணியாற்றி வருகின்றனர்.

எழுத்தாளர்களின் பங்களிப்பு

'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் ஆரம்பகாலம் முதலே ஈழத்தின் தலைசிறந்த எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், தமிழ் அறிஞர்கள் பலரும் தமது பங்களிப்பினைச் செய்துவந்துள்ளனர். எழுத்தாளர்களை வளர்ப்பதில் ஈழநாடு வாரமலர் சிறந்த களமாக விளங்கிவருகின்றது. இன்று பிரபலமாகத் திகழும் இளம் எழுத்தாளர்கள் பலர் இந்தக் களத்தில் வளர்ந்தவர்கள் எனக் குறிப்பிட வேண்டும். ஈழத்து இலக்கிய உலகின் முன்னோடிகளில் ஒருவரான திரு.அ.செ. முருகானந்தம், 'ஈழநாடு' வாரமலர் ஆசிரியராக பலகாலம் பணிபுரிந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அமரர்கள் இரசி கமணி கனக.செந்திநாதன் அவர்களும், தேவன் அவர்களும், 'ஈழநாடு' ஸ்தாபனத்துடன் கொண்டிருந்த நெருங்கிய தொடர்பு பற்றிக் கூறத் தேவையில்லை.

பத்தாவது ஆண்டு நிறைவின் போது பெரும் பரிசுத்தொகைகளை முன்வைத்து இலக்கியப் போட்டிகளை நடத்தி எழுத்தாளர்களை ஊக்கப்படுத்தினோம். அவ்வாறான சூழ்நிலை இப்போது இல்லை. பெரிய அளவில் கொண்டாட்டங்களை நடத்தும் சூழ்நிலையும் இல்லை. எனவே இப்பத்திரிகையின் போஷகர்களான சாதாரண மக்களுடன் தொடர்ந்து நல்லுறவைப் பேணும்வகையில் இன்றைய மலர் சிறு அளவில் வெளியிடப்படுகின்றது.

இந்த நாட்டின் இலக்கியவாதிகளையும் கலைஞர்களையும் மகிழ்விக்கும் விதத்தில் 'ஈழநாடு' மீண்டும் கணிசமான அளவில் தன் பங்களிப்பினைச் செய்வதற்கு நிலைமைகள் மாறும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது.

(நன்றி: ஈழநாடு 25வது ஆண்டு நிறைவு சிறப்பு மலர், 11.2.1984)

ஒரு குடும்பமாக வாழ்ந்தோம்!

ஈ.கே.ராஜகோபால்
(ஆசிரியர், புதினம், லண்டன்)

பிறந்து, தவழ்ந்து, அளைந்து விளையாடி, வளர்ந்து, ஓடியாடி, உயிராக நேசித்த தாயக மண்ணைப் பிரிந்து, குடும்பத்தோடு லண்டனில் அகதியாகத் தஞ்சமடைந்து இருபத்தொன்பது ஆண்டுகளாகின்றன. நல்லூர் முத்திரைச் சந்தையடியில், ஆறுமாத இளம் கர்ப்பினியை அரச கைக்கூலிகள் ஈவிரக்கமின்றி கணவன் முன்னிலையிலேயே கற்பழித்த கொடூரத்தை 'ஈழநாடு' தினசரியில் எழுதியதால், ஏற்பட்ட கெடுபிடிகளிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள, மனைவியையும், ஐந்து வயது-ஒரு வயதுச் சின்னஞ்சிறுசுகளையும் ஆளுக்கொருவராகத் தூக்கிக்கொண்டு, கொழும்பு போய், அங்கிருந்து லண்டன் வந்து சேர்ந்ததெல்லாம் பழைய கதை!

ஹீத்ரோ விமான நிலையத்துக்கு அண்மையிலுள்ள காமன்ஸ்வேத் அகதிகள் முகாமில், பதினாறு நாட்களுக்குப்பின், 1985 மே 20ம் திகதி, அரசியல் அகதி அந்தஸ்து வழங்கி, லண்டனில் சுதந்திரப் பறவைகளாகச் செல்ல அனுமதி வழங்கினர். எனக்குத் தெரிந்தவரை அந்தச் சமயத்தில், அங்கேயே நடாத்தப்பட்ட விசாரணையின் பின், அப்போது முகாமில் அகதி அந்தஸ்து வழங்கப்பட்ட ஒரே குடும்பம், நாங்கள்தான் என்று நினைக்கிறேன்.

அந்தக் காலத்தில், பத்திரிகையாளன் ஒருவனது முக்கியத்துவத்துக்கும், ஏற்பட்ட பாதிப்புகளுக்கும், விசாரணை செய்த, லண்டன் இமிகிரேஷன் அதிகாரிகள் மதிப்பளித்து எங்களை ஏற்றுக்கொண்டார்கள். "உண்மையை உண்மையாக எழுதுங்கள்" என்று கொழும்புத்துறை யோகர் சுவாமிகள் அருளிய வாக்கைத் தாரக மந்திரமாகக் கொண்டு ஆரம்பித்து நடத்தப்பட்ட 'ஈழநாடு' இதழில் பணியாற்றியதனால் கிடைத்த வரமாகவே இந்த வாய்ப்பைக் கருதினேன். உண்மை என்பதை முழுமையாக நம்ப ஆரம்பித்தேன்.

தாயகத்தில் சுறுசுறுப்பாக என்னை இயங்கவைத்த பத்திரிகைத் தொழிலை விட்டு அந்நிய தேசத்தில் எப்படி வாழப்போகிறேன் என்று எண்ணி எண்ணி விரக்தியின் எல்லைக்கே போயிருக்கிறேன்!

கொழும்பில் 'லேக் ஹவுஸ்' நிறுவனத்தின் தினகரன் பத்திரிகையில் நான் சில ஆண்டு காலம் பணியாற்றியபோது ஆசிரியராக இருந்த அமரர் ஆர்.சிவகுருநாதனிடம் லண்டனுக்குப் போகிறதைப் பற்றி போனில் சொன்னபோது, "இவ்வளவு காலமும் நீ ஒரு ஜேர்னலிஸ்ட் என்று மதிக்கப்பட்டாய். டாக்டர், இஞ்சினியர் என்பது போல இதுவும் ஒரு துறையில் பட்டம் பெறாமல் ஒரு தகுதியைப் பெற்றிருக்கிறாய். லண்டனுக்குப் போய் என்ன செய்யப்போகிறாய்? நீ வேறு ஏதாவது தொழில் தெரிந்தவனா? பட்டம் பெற்றவனா? 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் பிரச்சினை என்றால் 'தினகரனுக்கு' வா! அங்குபோய் கோப்பை தான் கழுவிப் பிழைக்கவேண்டும்!" என்று அவர் சொன்ன வார்த்தைகள் ஈட்டியாய்த் தைத்தன.

அவரது வார்த்தைகள் எனக்கு லண்டனில் சவாலாக அமைந்தன. எங்கள் உறவுகளும் லண்டனுக்கும், ஐரோப்பா நாடுகள் எங்கும் அகதிகளாக வந்து குவியத் தொடங்கினார்கள்.

பத்திரிகைத் தொழிலே லண்டனிலும் என் முழுநேர வாழ்வானது. தன்னந் தனியனாக அதனைச் செய்வதற்கு வழிவகுத்த 'ஈழநாடு' மெளனமாக இன்றுவரை எனக்குள்ளே வாழ்ந்து வழிகாட்டிக் கொண்டிருக்கிறது.

கந்தரோடை ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரியில் படித்துக்கொண்டிருந்த காலம். படிப்பைத் தொடர்ந்து பல்கலைக்கழகம் போகவேண்டுமென்ற ஆர்வத்தை விட பத்திரிகையில் வேலைசெய்ய வேண்டுமென்ற ஆர்வம்-இல்லை, 'வெறி' என்றே சொல்லலாம்!

படித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே, யாழ்ப்பாணம் சுண்டுக்குளியில், ஆசீர்வாதம் மாஸ்டரின் அச்சகத்தில் இருந்து, 'விவேகி' என்ற மாத இதழ் வெளிவந்துகொண்டிருந்தது. மாஸ்டர் எழுதிய பாடப் புத்தகங்களைக் கூடுதலாக அச்சிட்டு வந்தனர். பள்ளிக்கூடம் இல்லாத நேரத்தில், 'விவேகி'க்கு உதவிவந்தேன். பின்னர் என்னை மாஸ்டருக்குப் பிடிக்கவே என்னிடமே 'விவேகி'யை வெளிக்கொண்டுவருகிற பொறுப்பைத் தந்தார். சில மாதங்கள் பள்ளியுடன் விவேகியில் பணியாற்றினேன்.

அந்தக் காலத்தில், இப்போது அமரராகிவிட்ட 'ஈழநாடு' சசிபாரதியின் தொடர்பு கிடைத்தது. (பிற்காலத்தில் அவர் வீட்டுப் பிள்ளையாகிவிட்டேன்). எனது எழுத்தார்வத்துக்கு உற்சாகம் தந்தார். அலுவலகத்துக்கும் சில தடவை போயிருக்கிறேன். அந்த ஆசிரியர் குழுவில் சேரவேண்டும் என்ற எண்ணம் மனதிலே பதிய ஆரம்பித்தது.

'ஒன்றபிள்' பாலசிங்கம் ஒரு காலத்தில் இலங்கை அரசியலில் கால்பதித்து தேர்தல் களம் கண்ட தன்னலமற்ற தமிழ்த் தலைவர். அவரது மகன் பாலசிங்கம் யாழ்ப்பாணத்தில், Blue Ribon என்ற ஹோட்டலை நவீன முறையில் தொடங்கி நாடாத்திக் கொண்டிருந்தார். அவர் ஒரு சட்டத்தரணியும் கூட. சமசமாஜ கட்சியில் பாராளுமன்ற தேர்தலில் பருத்தித்துறை தொகுதியில் போட்டியிட்டிருக்கிறார். அவர் எனது தந்தை யாரின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர். எனக்குச் சித்தப்பா.

இடதுசாரிப் போக்குடைய 'ஈழநாடு' இயக்குநர் டாக்டர் கே.சி.சண்முக ரத்தினம், அவருக்கு மிக நெருங்கிய நண்பர் என்பதை அறிந்துகொண்டேன். அவ்வளவுதான். உத்தியோகபூர்வமான கடிதம் 'ஈழநாடு' அனுப்பியிருந்தது. ஆசிரியர் குழுவில் மூன்றுமாதகாலப் பயிற்சி.

யாழ்ப்பாணம், மானிப்பாய் வீதியில் அமைந்திருந்த 'ஈழநாடு' அலுவலகத்துள் நுழைந்தபோது எனக்குள் ஒரு கம்பீரம். சாதித்து விட்டதாகவோ-சாதிக்கப் போகிறேனோ என்ற மிடுக்கு.

இரண்டுமாடிக் கட்டடம். ஆசிரிய பகுதி, நிர்வாகப் பகுதி ஆகியன மேலே இருந்தன. படிகளில் ஏறி மாடியில் கால் வைத்ததும் வலது பக்கத்தில் யோகர் சுவாமியின் பெரிய படம் ஒன்று தூக்கப்பட்டிருக்கும். பத்திரிகையை ஆரம்பித்த பெரியவர் கே.ஸி.தங்கராஜாவும், தம்பியான டாக்டர் கே.ஸி.சண்முகரெத்தினமும் யோகர் சுவாமிகளுடன் மிக அன்பு கொண்டவர்கள். சுவாமிகளின் ஆசியுடன்தான் பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார்கள்.

எனக்கு வந்த கடிதத்தில் நிர்வாக ஆசிரியர் கே.பி.ஹரன் அவர்கள் தான் கையெழுத்திட்டிருந்தார். நிர்வாகப் பகுதியைக் காட்டினார்கள். தனி அறைக்குள் அமர்ந்திருந்த முகாமையாளர் சீனிவாசன் மாஸ்டரிடம் கடிதத்தைக் கொடுத்தேன். ஒரு இலக்கத்தை மட்டும் அழுக்கி யாருடனோ பேசினார். "ஆசிரியரைச் சந்தியுங்கள்" என்று ஒருவருடன் அனுப்பி வைத்தார்.

கீழே இறங்கி, ஒரே வளவுக்குள் இருந்த பக்கத்து வீட்டுக்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்குதான் ஆசிரியர் ஹரன் அவர்கள் இருந்தார்கள். அது அவருடைய வாசஸ்தலம். எழுத்து வேலைகளையும் சந்திப்புகளையும் அங்கிருந்துகொண்டேதான் செய்வார். குறிப்பிட்ட நேரங்களில் அலுவலகத்துக்கு வருவார். 'வீரகேசரி'யில் நீண்டகாலம் பிரதம ஆசிரியராகப் பணி யாற்றியவர்.

முதன்முதலாக அவரைச் சந்திக்கிறேன். பயபக்தியுடன் பதில் சொன்னேன். அவர் இந்தியாவைச் சேர்ந்தவர். எம்.ஜி.ஆரைப் போலச் செக்கச் சிவந்த மேனி. வேஷ்டி கட்டி, சட்டை அணியாமல், சால்வை போர்த்தியிருந்தார்.

சிறிது நேரத்தில் அங்கு 'கோபு' வந்தார். அவர் தான் எஸ்.எம். கோபாலரத்தினம். 'ஈழநாடு' செய்தி ஆசிரியர். "இவர் உங்களுக்கு எல்லாம் சொல்லுவார். தேவை என்றால் என்னையும் பார்க்கலாம்" என்றார். நான் கோபுவைப் பின்தொடர்ந்தேன்.

எனது பத்திரிகைப் பயணம் ஆரம்பமானது.

பயிற்சிக் காலம் முடிந்து உதவி ஆசிரியர்களில் ஒருவராக நியமனம் பெற்றேன். ஆசிரியர் குழு பகுதியில் நிரந்தரமாக அமர்ந்து வேலை செய்ய, எனக்கென்றொரு மேசை, கதிரை ஒதுக்கப்பட்டது.

உதவி ஆசிரியராக இருந்தாலும் ஆரம்ப நிலையில் இருந்த எனக்கு அரசியல், இலக்கிய கூட்டங்களுக்குச் சென்று செய்திகள், உள்ளூர்-வெளிநாடு பிரமுகர்களது பேட்டிகள், போன்றவையே எடுத்துப் பிரசுரிக்க வேண்டிய பணி.

தினசரிப் பத்திரிகையில் அடுத்தநாள் பத்திரிகையை வெளிக்கொண்டு வருவதில் உதவி ஆசிரியர்கள் பங்குதான் மிக முக்கியம். வடமாகாணத்தின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் நிருபர்கள் அனுப்புசின்ற செய்திகள் தபாலில் வந்து சேரும். அவசரமான செய்திகளை நமது சில நிருபர்கள் பஸ்ஸிலோ, சைக்கிளிலோ கொண்டுவந்து தருவதுமுண்டு. இவற்றைச் செய்தி ஆசிரியர் படித்துவிட்டு, உதவி ஆசிரியர்களிடம் பிரித்துக் கொடுப்பார். ஒரு கலச் செய்தி, இரண்டு கலச் செய்தி, மூன்று கலச் செய்தி என்று குறிப்பிடுவார்;. ஆரம்பத்தில் சிறு சிறு செய்திகளை 'எடிட்' செய்து, தலைப்புகளைப் போட்டு, பழக்கப்பட்ட பின்னர், நானாகவே 'கம்போசிங்' பகுதிக்கு அவற்றை பிரசுரத்துக்கு அனுப்ப அனுமதித்தார்.

அலுவலக நிருபர்களாக இரண்டு மூன்றுபேர் பணியாற்றினார்கள். முக்கிய அரசியல் கூட்டங்கள், மாநகரசபைக் கூட்டங்கள், முக்கிய சம்பவங்கள், நீதிமன்ற விசாரணைகள், தீர்ப்புகள் போன்ற பல்வேறு செய்திகளைச் சேகரித்துக்கொண்டு வருவார்கள். அவ்வப்பகுதி நிருபர்கள் தொலைபேசியிலும் முக்கியமான செய்திகளைத் தருவார்கள். அவர்கள் சொல்வதைக் குறிப்பெடுத்து பின் எழுதி, செய்தி ஆசிரியரிடமோ, அல்லது மூத்த உதவி ஆசிரியரிடமோ காட்டி பிரசுரத்துக்கு அனுப்ப வேண்டும். எதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து செய்திகளை எழுதுவது என்று கைவரப்பெற்ற நிருபர்கள் இருப்பார்கள். ஆனால் சிலர் கடைசிப் பந்தியில் முக்கியமான பகுதியை எழுதியிருப்பார்கள்.

ஒரு செய்தியின் முக்கியமான அம்சத்தை, அந்தச் செய்தியின் முதலாவது வாக்கியமாகவே கொடுத்துவிடவேண்டும். தினசரிப் பத்திரிகையில் செய்திகள் இப்படித்தான் வரவேண்டும் என்பதை சிலகாலத்துக்குள்ளேயே புரிந்துகொண்டு, வாசகர்கள் செய்திக்குள் செய்தியைத் தேடிக்கொண்டிருக்காமல், முதல் வாக்கியத்தில், அல்லது முதல் இரண்டு வாக்கியங்களில் அது தெரிந்துவிடவேண்டும் என்பதே 'ஈழநாடு' க்குள் நுழைந்த சில காலத்திற்குள் நான் படித்த பாடம்.

இப்போதெல்லாம் உலகத்தின் எந்த மூலையில் எது நடந்தாலும் 'நெற்' மூலம் எந்தச் செய்திகளையும் அறிந்துகொண்டு விடலாம். ஆனால் அப்போது இந்த வசதிகள் இல்லை. ரொய்ட்டர் போன்றவை 'ஈழநாடு' அலுவலகத்தில் இல்லை. வெளிநாட்டுச் செய்திகளுக்கு நமது ஒரே சாதனம் வானொலி! இந்திய-பிபிசி-கொழும்பு செய்திகளை குறிப்பிட்ட செய்திகள் ஒலிபரப்பாகும் நேரத்தில் கேட்டு எழுத வேண்டும். வெளிநாட்டுச் செய்திகளை எழுதுவதில் பரிச்சயம் உள்ள இரண்டு. மூன்று உதவி ஆசிரியர்கள் இதனைச் செய்துவந்தார்கள். காலை ஏழு மணிக்கே வெளிநாட்டுச் செய்திகளை எழுதி பிரசுரத்துக்கு அனுப்பும் உதவி ஆசிரியர் வந்துவிடுவார். முதலில் அச்சுப் பகுதிக்குச் செல்லும் செய்திகளும் இவைகள்தான். கொழும்பு 'தினகரன்' பத்திரிகையிலும் இம்மாதிரியான அமைப்பையே அங்கு வேலைசெய்த காலத்தில் பார்த்திருக்கிறேன். ஆளில்லாத நேரத்தில் இந்த வேலைகளையும் எம்போன்ற உதவி ஆசிரியர்கள் செய்யவேண்டும்.

தினசரி முதல் பதிப்பு, இரண்டாம் பதிப்பு என இரண்டு பதிப்புகளை அந்தச் சமயத்தில் 'ஈழநாடு' வெளியிட்டு வந்தது. வழக்கமாகப் பன்னிரண்டு

பக்கங்கள். கொழும்புக்கு முதல் பதிப்பை இரவு மெயில் ரயிலில் அனுப்பிவைக்க வேண்டும். இரண்டாம் பதிப்பு வட பகுதி மக்களுக்கானது. வவுனியாவரை விநியோகிக்கப்படும். இந்த இரண்டாம் பதிப்பில் கொழும்புக்கு அனுப்பப்பட்ட பத்திரிகையின் முதல் பக்கத்திலும், கடைசிப் பக்கத்திலும் உள்ள பல செய்திகளை எடுத்துவிட்டு புதிய செய்திகளையே வெளியிடுவோம். அதுவும் கொழும்புப் பத்திரிகைகளில் வெளிவராத புத்தம்புதிய செய்திகளாக இவை இருப்பதால், 'ஈழநாடு' பத்திரிகையை நமது மக்கள் பெரிதும் விரும்பிப் படித்தார்கள். பல வசதிகளைக்கொண்டு, நீண்டகாலமாக நடாத்தப்படுகின்ற, கொழும்புத் தமிழ் தினசரிகளுடன் போட்டிபோட்டு 'ஈழநாடு' வளர்ந்துகொண்டிருந்த ரகசியமும் இதுதான்!

பகல் இரண்டு மணிக்குப் பிறகு செய்தி ஆசிரியரின் வழிகாட்டலில் முதல் பக்கச் செய்திகளில் உதவி ஆசிரியர்கள் கவனம் செலுத்துவார்கள். தலைப்புச் செய்தியை செய்தி ஆசிரியர் எழுதுவார். அல்லது மூத்த உதவி ஆசிரியர் ஒருவர் எழுதுவார். நான் வேலைக்குப் போய் மூன்றாண்டு களுக்குப் பின்னர்தான் இப்படியான பொறுப்புகளுக்குத் தகுதியானேன்.

இரண்டாம் பதிப்புக்கு வேலை செய்கிறவர்கள் அப்போது இரவு 6 மணிக்கு வருவார்கள். இரவில் இரண்டு உதவி ஆசிரியர்கள் வேலை செய்வார்கள். வானொலி கேட்கவேண்டும். தொலைபேசியில் நிருபர்களின் செய்திகளை எடுக்கவேண்டும். கம்போஸ் செய்யப்பட்ட செய்திகளைச் சரிபார்த்து பிழைதிருத்த வேண்டும். பகல் வேலையின்போது தனியாக பிழைகள் திருத்த (புறாவ் நீடிங்) பகுதி இயங்கும். இரவில் இது இல்லை. உதவி ஆசிரியர்களே இதனைச் செய்ய வேண்டும். இரவுவேலைக்குப் பொறுப்பான ஒரு உதவி ஆசிரியரும்-அவருக்குத் துணையாக மற்றொரு வரும் வேலை செய்வார்கள். அந்த 'மற்றொரு' உதவி ஆசிரியராகச் சிலகாலமும், பின்னர் இரவில் பொறுப்பான உதவி ஆசிரியராகவும் வேலைசெய்த அனுபவங்களும் உண்டு. சாதாரணமாக இரவு ஒரு மணிக்குத்தான் வேலை முடியும். பத்திரிகையை முடித்து மெஷினில் அடித்த முதல் பத்திரிகையைச் சரிபார்த்து நாம் கையெழுத்திட்ட பின்னர் தான் இரண்டாம் பதிப்பு அச்சாகும்.

'ஈழநாடு'வில் தொடர்ச்சியாக பதினொரு ஆண்டு காலம் பணியாற்றி, பின் கொழும்பு 'தினகரன்' பத்திரிகையில் ஏழாண்டுகாலம் பணியாற்றிய என்னை மீண்டும் அதே 'ஈழநாடு' அணைத்துக் கொண்டது. அங்கு மீண்டும் பணியைத் தொடர்ந்தபோதுதான், இராணுவத்தின் வெறித்தனம்

பொதுமக்கள்மீது பதம்பார்க்க ஆரம்பித்திருந்தது. அப்படியான தருண மொன்றின்போது நடந்த சம்பவம் ஒன்று என்னை வெகுவாகப் பாதித்தது. என் உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்பைக் கலந்து எழுதினேன். இதனால் தாயகத்தையே விட்டு வெளியேறவேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலைமையும் ஏற்பட்டது.

'ஈழநாடு' பத்திரிகை யாழ்ப்பாண மக்களின் அன்றாட வாழ்க்கையோடு ஒன்றிணைத்து பயணித்தது. எதற்கும், இந்தப் பத்திரிகையைப் பார்த்தால் அறிந்து கொள்ளலாம் என்ற அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கை மக்களிடம் இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தின் மூலை முடுக்கில் என்ன நடந்தாலும் அடுத்தநாள் காலை நமது பத்திரிகையில் அது இருக்கும். அரசியல் கூட்டங்கள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் செய்திகள், அவர்களது நடவடிக்கைகள், சனசமூக முன்னேற்றச் சங்கச் செய்திகள், ஆஸ்பத்திரிகளில் மக்களுக்கு ஏற்படுகின்ற பிரச்சினைகள், கல்வி-பாடசாலை செய்திகள், யாழ். அரச செயலகத்தின் (கச்சேரி) நடவடிக்கைகள், விளையாட்டு செய்திகள், ஆன்மீகச் செய்திகள், ஆலய உற்சவங்கள், பல்கலைக்கழக செய்திகள், பஸ்-ரயில் பயணிகளின் பிரச்சினைகள், விபத்துக்கள் என்று பல மக்களுக்குப் பயனுள்ள செய்திகள் வெளிவரும் அதே சமயத்தில், கொழும்பிலிருந்து பாராளுமன்ற விவாதங்கள், அரச முடிவுகள், தீர்மானங்கள் என்று தேசிய தினசரிகளுக்கு ஈடுகொடுக்கக்கூடிய வகையில் செய்திகளையும், செய்திக் கட்டுரைகளையும் 'ஈழநாடு' வெளியிட்டு வந்தது.

உள்ளூரில், சில பகுதிகளில் பஸ் சேவைகள் ஒழுங்காக நடைபெறுவ தில்லை என்று பருத்தித்துறை-யாழ் பிரயாணிகள் சங்கம் புகார், குறிப்பிட்ட கிராமத்தில் தபால் பெட்டி ஒன்று இல்லாமல் மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள், சில பகுதிகளில் வீதிப் போக்குவரத்துக்கு ஏற்றதாக இல்லை, கைதடி வயோதிபர் இல்லத்தில் கவனிப்புச் சரியில்லை, ஆங்கில ஆசிரியர் இல்லாமல் இயங்கும் பாடசாலை என்பது போன்ற செய்திகள் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் வெளியான அடுத்த சில தினங்களில் அவை சம்பந்தமாக மேலிடம் நடவடிக்கை எடுத்து குறைகள் நீக்கப்பட்டுவிடும். இப்படியான ஒரு செய்தி நமது பத்திரிகையில் வெளிவருவதனால், மக்கள் பிரச் சினை தீர்க்கப்படுகிறது. அந்தளவுக்கு அந்தக் காலத்தில் 'ஈழநாடு' பத்திரிகைக்கு ஒரு செல்வாக்கு இருந்தது. மக்கள் குரலாக 'ஈழநாடு' மதிக்கப்பட்டது! அரச-பொது நிறுவனங்களில் தமக்கேற்படுகின்ற அசௌ

கரியங்களை 'ஈழநாடு' விடம் முறையிட்டால் அது தீர்த்துவைக்கும் என்று மக்கள் நம்பினார்கள். தமிழ் மக்கள் மத்தியில் அன்று 'ஈழநாடு'வுக்கு ஓர் உயர்ந்த இடம் கிடைத்தது!

செய்திகளில் நம்பகத்தன்மை முக்கியம். பரபரப்பையும், விற்பனையையும் கருதி, மிகைப்படுத்தி செய்திகளை எழுதுவதில்லை. கொலை - தற்கொலை - கொள்ளை - கற்பழிப்பு - கோஷ்டிச் சண்டைகள் போன்றவை 'ஈழநாடு' வில் வெளிவரவில்லை என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். ஆனால் அவற்றை 'ஆலாபரணம்' செய்யாமல், விரசம் இல்லாமல், அவற்றை அவதானத்துடன் வெளியிட்டுவந்தது.

செய்திப் பகுதியில் ஒரு உதவி ஆசிரியராக கடைசிவரை 'ஈழநாடு'வில் பணியாற்றியிருந்தாலும், ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் வெளிவரும் 'ஈழநாடு' வாரமலர் இதழில் 'கலைஅரங்கம்' என்ற ஒரு பக்கத்தை ஆரம்பித்து, யாழ்ப்பாணத்தில் கலை தொடர்பான விஷயங்களை வெளியிட்டு வந்தேன். அத்தோடு 'நம்நாட்டுக் கலைஞர்கள்' என்ற தலைப்பில், வாரம் ஒரு கலைஞரைப் பற்றி எழுதிவந்தேன். வளர்ந்த-வளரும் கலைஞர்களைப்பற்றிய குறிப்புகளை அவர்களின் படத்துடன் வெளியிடுவேன். பாடசாலைகள், சங்கங்கள், சமூக அமைப்புகள் நடத்தும் கலை நிகழ்ச்சிகள் பற்றிய செய்திகள், விமர்சனங்களைப் பிரசுரித்தேன். கண்ணன் கோஷ்டி போன்ற மெல்லிசைக் குழுக்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபலமாக விளங்கின. அவற்றை ஊக்கப்படுத்தினேன்! யாழ். பஸ் நிலையத்தில் காலையிலிருந்து கடைசி பஸ் போகிறவரை, வானொலி நிலையம் போன்று இயங்கிய 'பெஸ்ட்டோன்' ஒலிபரப்பு நிலையத்தில், மிக வயதில் குறைந்த இளைஞர் ஒருவரின் கணீரென்ற குரல் என்னை மயக்க, அவரைத் தேடிக் கண்டுபிடித்து பேட்டிகண்டு எழுதினேன். அதுதான் அவரைப்பற்றி எழுத்தில் வந்த முதல் பாராட்டு அறிமுகம். அவர்தான், இன்று ஐ.பீ.சீ. தமிழ் ஒலிபரப்பில் தன் ஆளுமையை நிலைநாட்டி வருபவரும், ஐரோப்பாவின் முன்னணி வானொலி ஒலிபரப்பாளருமான எஸ்.கே.ராஜேன். ஒரு உதாரணத்துக்குத் தான் இதனைக் குறிப்பிட்டேன்.

இதுபோன்ற விஷயங்கள் பல, என் பார்வையில் பட்டு, செய்தி விமர்சனங்களாகவும், செய்திக் கட்டுரைகளாகவும், நேர்காணல்களாகவும் வெளிவந்திருக்கின்றன. 'ஈழநாடு'வில் 'பாமா ராஜகோபால்' என்ற பெயருடன் எழுதிக் குவித்தவற்றை நினைக்கின்றபோது, எனக்கே இப்போது ஆச்சர்யமாக இருக்கின்றது. மனித அவலங்களை பொறுத்துக்

கொண்டிருக்க முடிவதில்லை. மனதை நோகவைக்கின்ற செய்தியை எழுதும்போது வித்தியாசமாக, செய்தியை வாசிப்பவர்கள் உள்ளங்களைத் தொடவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு அப்போது எல்லாம் எழுதுவேன். அவ்வப்போது வாசகர்களோடு அந்தரங்கமாக உறவாடும் சக்தியை நான் எழுதிய செய்திகள் சில பெற்றிருக்கின்றன.

1968களில் நடந்த சம்பவம் ஒன்று. யாழ்.திருக்குடும்பக் கன்னியர் மடத்தின் பள்ளிச் சிறுமியர் இரு ஆசிரியைகளுடன் பஸ்ஸில் பகல் கல்விச் சுற்றுப்பயணம் சென்றபோது நடந்தது. அந்தச் சம்பவத்தை அறிந்தபோது அது என்னை அழவைத்துவிட்டது. இரணைமடுக்குளத்தில், அந்தப் பள்ளிச் சிறுமியர்களில் ஒருத்தி பலியாகிவிட்டாள். கடைசியாக நீரின்மேல் அவளது ஒரு கையின் விரல்கள் தெரிகின்றன. கடைசி நேரத்தில் தான் இந்தக் காட்சிகளையெல்லாம் கண்ட சில சிறுமியர்களும், இரு ஆசிரியைகளும் கத்திக் குளறினார்கள். ஆளற்ற அந்தப் பகுதியில் எல்லாமே ஒரு கணத்தில் நடந்து முடிந்துவிட்டன. 'ஈழநாடு' தினசரியில் இந்தச் செய்தி முதல் பக்கத்தில் வெளிவந்தது. 'ஈழநாடு'வின் வழக்கமான செய்திப்பாணியை விட்டு விலகி, வித்தியாசமாக எழுதியிருந்தேன். படம் பிடித்துக் காட்டுவது போல, மனதில் அழியாத காட்சியாக அமைந்திருப்பதாக ஆசிரியர் குழுவில் ஒருவர் கூறினார். ஆசிரியர் கே.பி.ஹரன் என்னை அழைத்துப் பாராட்டினார். இந்தச் செய்தியைப் படித்த ஒரு சிலராவது அந்தச் சிறுமியின் ஆத்ம இளைப்பாறலுக்காக நிச்சயம் வேண்டுகல் செய்திருப்பார்கள் என்ற மனத்திருப்தியைப் பெற்றேன்.

இப்போது எல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட செய்திகளை, சம்பவங்களை அடுத்த நிமிடமே படங்களுடன் வெளியிட வசதிகள் இருக்கின்றன. எழுதும் செய்தியைவிட சம்பவங்களின் படங்கள்தான் அதிகம் செய்தி களைச் 'சொல்லுகின்ற' சக்தி படைத்தவை. ஆனால் அந்தக் காலத்தில் உடனுக்குடன் எந்தப் படத்தையும் செய்தியுடன் 'ஈழநாடு' வெளியிடுவ தில்லை. அவசரமான படங்கள் எப்போதாவது யாழ்ப்பாணத்தில் கொழும்பு ஸ்டூடியோவில் கொடுத்து புளொக் செய்து, எடுத்துப் போடவேண்டும். அல்லது வழக்கமாக செய்திகளில் வரும் முக்கிய உள்ளூர் வெளிநாட்டு தலைவர்கள் படங்கள் திரும்பத் திரும்ப போடுவோம். ஆனால் படங் களைப் பற்றி யோசிப்பதில்லை. வானொலி மாதிரி, எழுத்தில் தான் செய்தியின் முக்கியத்துவமே அமைந்திருந்தது.

‘ஏழு வயதுத் தாய்’ என்ற தலைப்பில் ‘ஈழநாடு’ வாரமலரில் நான் எழுதிய உணர்ச்சிவசமான உண்மைச்சம்பவம் என் நினைவில் இன்னமும் நிற்கிறது.

தாய் தந்தையை இழந்த மூன்று சின்னஞ்சிறு அனாதைப் பெண் குழந்தைகள். மூத்தவளுக்கு வயதோ ஏழு. வாழ்வதோ உறவினர் வீட்டில். கஷ்டத்தோடு சேர்ந்த மற்றொரு கஷ்டம் அவர்களுக்கு. ஒழுங்காக நேரத்துக்குச் சாப்பிடாத அந்த உறவினர்களால், அந்தப் பிள்ளைகளுக்குப் பசிக்குச் சாப்பாடு எப்படிக் கொடுப்பார்கள்? உடுக்க ஒழுங்கான உடைகள் இல்லை. அந்த ஏழு வயதுச் சிறுமிதான் தன் சின்னஞ்சிறுசுகளை அக்கம் பக்கத்தில் வாங்கி, அன்றாடம் எப்படியோ பேணும் காட்சியை...ஓ! இந்தக் ‘கதையின் இறுதியில் ஒரு கேள்வி: “கருணையுள்ளம் கொண்டவர்களாகப் போட்டோவுக்குப் போஸ் கொடுக்கின்ற நமது அரசியல் தலைவர்கள், நமது தமிழ் அமைச்சர்கள், வறுமையோடு போராடும் இந்த அனாதைச் சிறுமியர்களுக்கு உதவுவார்களா?”

அப்போது தமிழ் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப் பெற்றவராக பூர்னாவோ அரசில் ஒரு அமைச்சரே இருந்தார். அந்த வாரத்தில் தமிழ் அமைச்சர் குறிப்பிட்ட அனாதைச் சிறுமியர்களுக்கு நிதி உதவி ஒன்றை ஆரம்பிக்கும்படி ஐயாயிரம் ரூபா காசோலை ஒன்றை ‘ஈழநாடு’க்கு அனுப்பியிருந்தார். ‘ஈழநாடு’ நிதி உதவி மூலம் அந்தக் குழந்தைகளின் எதிர்காலச் சீவியத்திற்காகச் சேர்த்துக்கொடுத்த தொகை: ஒரு லட்சம் ரூபாய்! அந்தக் காலத்தில் இப்படியான ஒரு தொகை, இந்தக் காலத்து ஒரு கோடிக்குச் சமம். அந்தப் பணத்தின் வட்டியிலேயே குழந்தைகள் வாழக்கூடிய வழிவகையை ‘ஈழநாடு’ செய்துகொடுத்தது.

எந்தச் செய்தி என்றாலும் அவதானமாக எவரையும் புண்படுத்தும்படி அமையக்கூடாது என்பதில் மிகக் கவனமாக ‘ஈழநாடு’ இருந்தது. ஒருநாள் மாலை- யாழ்ப்பாணம் முற்றவெளியில் நேரில் பார்த்த சம்பவம் ஒன்று என்னை வெகுவாகப் பாதித்தது. அன்று இரவு வேலை. இரவு வேலைக்குப் பொறுப்பாக நான் ஒருவனே இருந்ததால், கடைசிப் பக்கத்தில் மனிதாபிமானமற்ற ஒருவரது கேவலமான செயற்பாட்டை என் பாணியில் எழுதி விட்டேன். அன்றைய பத்திரிகையும் அச்சாகிவிட்டது. வேலை முடிந்து அதிகாலை பஸ்ஸைப் பிடித்து வீட்டுக்குப் போய்விட்டேன். அன்று இரவு வேலைக்கு வந்தபோதுதான், ஆசிரியரைப் போய்ச் சந்திக்கும்படி கோபு குறிப்பு ஒன்றை ‘வாட்ச்சர்’ இராசையாவிடம் கொடுத்திருந்தார். வேலை

தொடங்குவதற்கு முன்பாக பக்கமாக இருந்த அவரது வீட்டில் போய் பார்த்தேன்.

“இப்படியெல்லாம் எழுதக்கூடாது. இந்தச் செய்திகள் எல்லாம் பொலிஸ் ரிப்போர்ட்டை வைத்துக்கொண்டு எழுதவேண்டும். இதெல்லாம் ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் குறிப்பிடப்படவேண்டியவை. எத்தனை ஆயிரம் மக்கள் படிக்கிற பத்திரிகை. எந்தப் பெரிய பொறுப்பான விஷயத்தை உங்கள் இஷ்டத்துக்கு எழுதிப்போட்டிருக்கிறீர்களே. நீங்கள் குறிப்பிட்டு எழுதியவர் நஷ்டஈடு கேட்கப் போவதாகப் பயமுறுத்தி யிருக்கிறார். என்னிடம் கேட்டு விட்டுப் போட்டிருக்கலாமே” என்று கோபத்துடன் பேசினார்.

“இன்றைய பத்திரிகையில் அந்தச் செய்திக்காக மன்னிப்புக்கேட்டு சமாளித்திருக்கிறேன்” என்று கூறிவிட்டு அவர் தொடர்ந்தார்: “எந்தச் செய்தி என்றாலும் பிறர் மனம் நோகும்படியான எதையும் எழுதக்கூடாது. சரியோ, பிழையோ பதில் எழுதுவதற்கு வாய்ப்பு இல்லாதவன் பற்றி அவதூறு எழுதக்கூடாது” - அன்றைய அவரது கூற்று இன்றும் என் மனதில் நீங்கா இடம் பெற்றிருக்கிறது.

அவர் போன்ற ஒருவரை ‘ஈழநாடு’ பத்திரிகையில் இணைத்துக்கொண்டு செயல்பட்டது மட்டுமல்ல, அவரின் கீழ் பணியாற்றியதை இன்றுவரை பெருமையாகக் கருதுகிறேன். நல்லவைகளை நினைக்கின்ற புனிதமான பெரும் பத்திரிகையாளர். அவர் பெயரிலும், அவர் கொள்கையின் பெயரிலும்தான் ‘ஈழநாடு’ வளர்ச்சி பெற்றது. தனி மனித கோணல்களை எழுதுவதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்பதில் மிக எச்சரிக்கையாக இருந்தார். தினசரி அவர் எழுதிய ‘ஐயாறன் எழுதுவது’ பகுதியை விரும்பிப் படித்தார்கள். ‘ஈழநாடு’வின் நிர்வாகிகளான வண்ணார்பண்ணைச் சகோதரர்களான பெரியார் கே.ஸி.தங்கராஜாவும்-டாக்டர் கே.ஸி.சண் முகரத்தினமும் அவருக்கு உயரிய இடத்தைக் கொடுத்து, மதிப்போடு வைத்திருந்தார்கள். இந்த மூவரையும் காலமெல்லாம் மறக்கமுடியாது.

இரண்டு மாடிக் கட்டடத்தில் அமைந்தது ‘ஈழநாடு’ அலுவலகம். மேல் மாடியில் முன்பகுதி நிர்வாகப் பகுதி. நடுவில் பிரிக்கப்பட்டு அடுத்த பகுதி ஆசிரியர் பகுதி. ஆசிரியர் பகுதியில் செய்தி ஆசிரியரும், உதவி ஆசிரியர்களும், நிருபர்களும்! ஒவ்வொருவருக்கும் தனித்தனி மேசைகளும் கதிரைகளும். பிழைகள் திருத்துகின்ற ‘புரூவ் ரீடிங்’ ஆசிரியர்

பகுதியிலேயே இயங்கியது. பெரிய மேசை ஒன்றில் நான்கு பேர் அமர்ந்திருந்து வேலை செய்வார்கள்.

கீழ் தளத்தில் கம்போசிங் பகுதி, பத்திரிகை அச்சிடும் மெசின்கள் போன்றவை. பதினைந்து பேர்வரை ஒரே நேரத்தில் பணியாற்றுவார்கள். அச்சகப் பகுதிப் பொறுப்பாளராக இருந்தவர் அமரர் சிவானந்தன். 'ஈழநாடு' உரிமையாளர்களான அமரர்கள் கே.ஸி.தங்கராஜா-சண்முகரத்தினம் ஆகியோருடைய சகோதரியின் மகன்தான் சிவானந்தன். இவரை ஜேர்மனிக்கு அனுப்பி 'பிரிண்டிங்' பட்டதாரியாக்கினார். 'ஈழநாடு'க்காகவே அவரை இத்துறைக்காகப் பயிற்றுவித்தார் பெரியார் தங்கராஜா.

'ஈழநாடு'வில் அனைத்துப் பகுதிகளிலும் வேலைசெய்த ஊழியர்கள் அனைவரும் ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக, ஒன்றாக வாழ்ந்த நினைவுகளைத்தான், இன்றுவரை சமந்துகொண்டிருக்கிறேன். ஒரு வீட்டுப் பிள்ளைகளாகவே வாழ்ந்தோம்.

பாடசாலையை விட்டு வெளியேறி வேலைசெய்யத் தொடங்கி, பல ஆண்டுகாலம் தொடர்ந்துபணியாற்றியதால் இன்ப துன்பங்களைப் பகிர்ந்துகொண்டு, நமக்குள்ளே சிறு சிறு பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டாலும் தீர்த்துக்கொண்டு, வாழ்ந்த அந்த இனிமையான காலங்கள் இனி வராதா என்று ஏங்கியிருக்கிறேன்!

எத்தனையோ பிரச்சினைகள்...ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு விதம்...

பிள்ளை குட்டிகளோடு குடும்பப் பொறுப்புகளைச் சமந்துகொண்டு இருப்பவர்கள்-புதுக்கத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்கள்-திருமணமாகிற வயது கொண்டவர்கள்-இளம்பெண்கள். தந்தையை இழந்த அந்தப் பள்ளி வயதில்- அம்மா-கடைசித் தங்கைக்கு நான்கு வயதாகிற சகோதரர்களைக் கொண்ட குடும்பத்தின் தலைமகனான என்னால் எப்படித்தான் 'ஈழநாடு'வில் அத்தனை ஆண்டுகள் தொடர்ந்து பணியாற்ற முடிந்தது?

அதுதான் 'ஈழநாடு'வின் ரகசியம்.

சம்பளம் காணாது, இந்த நிலையில் தொடர்ந்து எப்படி வேலை செய்வது? என்பது போன்ற பிரச்சினைகள் அங்கு தலைதூக்கும். பேசிக்கொள்வோம். ஒரு வீடு, குடும்பம் என்றால் எப்படி இருக்குமோ அதேபோன்ற நிலைதான்! என்றுமே அது 'ஈழநாடு' நாளாந்தம் வெளிவருவதைப் பாதித்ததில்லை.

ஆசிரியர் குழுவில் நான் இணைந்துகொண்டபோது, 'புரூவ் ரீடிங்' பகுதியில் பொறுப்பாக இருந்த அமரர் 'சசிபாரதி' சபாரத்தினம் எனக்கு ஏற்கெனவே தெரிந்தவர். நான் அங்கு போவதற்கு முன்னரே அவரது 'சிறுவர் மலர்' பகுதியில் நான் எழுதியவற்றை வெளியிட்டு பத்திரிகைத்துறை 'ஆசை'யை என்னுள் ஏற்படுத்தியவர். படிக்கின்ற போதே நான் எழுதிய சிறுகதை ஒன்று 'ஈழநாடு' வாரமலரில் வெளிவரச்செய்தவர்.

வயது வித்தியாசமின்றிப் பழக ஆரம்பித்தவர். 'ஈழநாடு'க்குப் போனபின்னர், நான் எழுதுகிற செய்திகளோ 'எடிட்' பண்ணுகிற செய்திகளோ 'கம்போஸ்' செய்யப்பட்டு பிழை திருத்துவதற்காக அவரிடம் வரும்போது, என்னைக் கூப்பிட்டு ஆரம்ப காலத்தில் அடிக்கடி கண்டித்திருக்கிறார். "என்ன தமிழடா? எத்தனை பேர் படிக்கிற பத்திரிகை. 'ஈழநாடு' தமிழ் பிழையில்லாமல் வரவேண்டும்" என்பார். "நீ எல்லாம் உதவி ஆசிரியர்?" என்றுகூடச் சொல்லிக் கடுப்பேற்றியிருக்கிறார். 'வீரகேசரி' நாளிதழில் பணியாற்றிவிட்டு அங்கு வந்து சேர்ந்தவர்;. இலக்கியத்தை நேசிப்பவர். அவரைச் சந்திக்க, அப்போதிருந்த பெரிய எழுத்தாளர்கள் கே.டானியல், எஸ்.பொ., டொமினிக் ஜீவா, எஸ். அகஸ்தியர், ரகுநாதன், செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், கவிஞர்கள் இ.நாகராஜன், வி.கந்தவனம் போன்ற பலர் வருவார்கள். வாரமலர் ஆசிரியர் ஒருவர் இருந்தாலும், இவர்தான் உத்தியோகப் பற்றற்ற ஆசிரியர். அவரைத் தேடி வருகின்றவர்கள் எல்லாரும் எனக்கும் அறிமுகமானார்கள். பின்னர் அவர் வாரமலர் ஆசிரியராக இருந்திருக்கின்றார்.

நாட்டு நிலைமை காரணமாக அவர் குடும்பத்துடன் தமிழ்நாட்டில் வாழத் தொடங்கினார். கடந்த பத்தாண்டுகளில் லண்டனிலிருந்து ஒவ்வொரு டிசம்பர் மாதத்திலும் தமிழகத்துக்கு விடுமுறையில் செல் கின்றபோது, அவரையும் மனைவியையும் சில மணி நேரங்களாவது சந்தித்துப் பேசி விருந்துண்டுதான் வருவோம். அவர் மரணிக்கும்வரை திருச்சியில் மனைவியுடன் வாழ்ந்தார். கடந்த ஆண்டு டிசம்பரில் இறுதியாகச் சந்தித்தேன். அதே அன்புடன் என்னுடன் பழகிய அவர், என் நெஞ்சில் மௌனமாக இன்றும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றார். ஒரு சின்ன எழுத்துப்பிழைகூட பத்திரிகையில் வரக்கூடாது என்ற வைரக்கியம் கொண்ட அந்த நல்ல மனிதரோடு வாழ்ந்த காலங்களை இலகுவாக மறக்கமுடியாது.

கணேஷ் என்று அன்பாக அழைக்கப்பட்ட க.கணேசலிங்கம் சிரேஷ்ட உதவி ஆசிரியராக இருந்தாலும், அவருடனான நெருக்கம் ஒரு தனி அத்தியாயம். அமரர் இராஜ அரியரத்தினத்தை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'ஈழநாடு' வாரப்பத்திரிகையாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து, இவர் அங்கு பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தார். குடும்பத்தை சமந்து கொண்டிருந்த அந்த என் இளவயதில் அவர் எனக்கு ஒரு வழிகாட்டி. 'ஈழநாடு'வை விட்டு ஆங்கில ஆசிரியராக அவருக்கு நியமனம் கிடைத்தது எங்களுரில் தான். அம்மாவின் அனுமதி பெற்று, வல்வெட்டியிலுள்ள எங்கள் வீட்டில் ஓராண்டு காலம் தங்கினார். குடும்பத்தில் மூத்தவனாக இருந்த எனக்கு ஒரு மூத்த அண்ணனாக இருந்து, நான் 'தடுமாறிய' போதெல்லாம் சரியான ஆலோசனைகளை வழங்கியவர். லண்டனுக்கு வந்தபின்னர் தொடர்புகள் அறுந்தாலும், நெஞ்சில் நிலைத்து நிரந்தரமான இடத்தைப் பிடித்தவர்.

பத்திரிகைத்துறையில் என்னுடன் இன்றுவரை பங்களியாக இருப்பவர் 'மகான்' என்ற அன்புக்குரிய கே.ஜி.மகாதேவா. அங்கு எப்படி என்னுடன் பழகினாரோ, அதேபோன்று இன்று தமிழ்நாட்டில் திருச்சியில் தனது மனைவி, கடைசி மகன், குடும்பத்தோடு வாழ்ந்தாலும், என்னோடு நெருக்கமாக அன்றைய காலம் போன்று, இன்றும் அனைத்தையும் பகிர்ந்துகொள்பவர். பத்திரிகைத்துறையை மறக்காது மனம்விட்டுப் பேசுவார். சிறந்த பத்திரிகையாளரான கோபுவிடம் 'ஈழநாடு'வில் நான் ஆரம்ப பாடங்கள் படித்தாலும், எனக்கும் மகானுக்கும் அவருடன் ஒரேவிதமான சில கசப்பான அனுபவங்கள் எங்களுக்கு ஏற்பட்டதால், எங்களிருவருக்கிடையே மேலும் நெருக்கம் ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்று நினைக்கின்றேன். கடைசிவரை பொறுப்பான ஒருவராக 'ஈழநாடு'வில் பணியாற்றிய அவர், அங்கிருந்து விலக நினைத்தபோது என் நண்பரான இலக்கிய ஆர்வலரும், தொழில் அதிபருமான ரா.மு.நாகலிங்கம் அவர்களுடன் பேசினேன். அந்த நேரத்தில் கண்டியிலிருந்து 'செய்தி' என்ற வாரப்பத்திரிகையை அவர் நடாத்திக்கொண்டிருந்தார். நாங்கள் இருவரும் 'செய்தி'க்கு வாராவாரம் எழுதிக்கொண்டிருந்தோம். எங்கள் எழுத்துக்களை மதித்து உரிமையாளர் ரா.மு.நா. அவ்வப்போது பணம் தந்துகொண்டிருந்தார். அவர் 'செய்தி'க்கு ஆசிரியராகப் போனதில் எனக்கும் பங்குண்டு. கம்பளை அவரது மனைவியின் ஊர். கண்டிக்குப்

போவதை அவரும் விரும்பினார். 'ஈழநாடு'வுக்கு ஒரு இழப்பாக இருந்தாலும், மகானின் இந்த முடிவு எனக்குச் சரியாகவே பட்டது.

மகான் செய்திகளை வெகுவேகமாக எழுதிவிடுவார். வீரகேசரியிலிருந்து வந்த டி.எம்.முருகையா உலகச் செய்திகளை 3ம் பக்கத்துக்கு எழுதுவார். அவர் இரவு வேலைக்கு வருகிற நாட்களில், மகான் 3ம் பக்கத்தைச் செய்வார். செய்திகளை எழுதுவதில், எந்த விஷயமென்றாலும் ஊன்றிக் கவனித்து, அதனை வாசகர்களைக் கவரக்கூடிய விதத்தில் எழுதி முடிப்பதில் வல்லவர். நாளாந்தம் 'ஈழநாடு'வில் 'இப்படியும் நடக்கிறது' என்ற அவரது கட்டம் போட்ட பத்தி வாசகர்களால் விரும்பிப் படிக்கப் பட்டது. மிக நாசுக்காக எழுதுவார்; சில சமயம் நெஞ்சை நெகிழவைக்கும்; பரபரப்பையும் கிளப்பியிருக்கிறது. இந்தப் பகுதிக்கு நானும் 'சம்பவங்களை'ச் சப்ளை செய்திருக்கிறேன்.

திடீரென்று ஒருநாள் அவர் 'அப்செட்'டாக இருந்தார். யாழ். ஆஸ்பத்திரியில் தன் இளம் மனைவியை முதல் பிரசவத்திற்காக அனுமதித்திருந்தார். அவசரமாக அவருக்கு இரத்தம் தேவைப்பட்டது. இரத்தவங்கியில் அவருக்குச் சேரக்கூடிய குறிப்பிட்ட பிரிவு இரத்தம் இல்லை. பணத்துக்காக அப்போது இரத்தம் கொடுக்கிற 'வியாபாரம்' ஆஸ்பத்திரிக்கு வெளியே, சில 'தடியன்கள்' நடாத்திக் கொண்டிருந்தார்கள். அங்கும் அந்தப் பிரிவு இரத்தம் கிடைக்கவில்லை!

"நான் தருகிறேன்" என்றேன். "உன்ரை பொருந்த வேணுமே" என்றார். ஆஸ்பத்திரிக்கு அவருடன் போனேன். அவருடைய மனைவியின் இரத்த வகைப் பிரிவுதான் என்னுடையது என்பது சோதனையின்பின் தெரியவந்தது. மகானின் பெரிய பிரச்சினை தீர்ந்தது. குழந்தையும் சுகமே பிறந்தது!

லண்டனுக்கு வந்த பின்னர், கடந்த பத்து வருடங்களாக டிசம்பர் மாதத்தில் தமிழ் நாட்டுக்கு என் மனைவியுடன் செல்கின்றபோது எல்லாம் அவரைச் சந்திப்பேன். "இரத்தத்தின் இரத்தமே" என்று தன் மனைவிமுன் அழைப்பதை நான் ரசித்திருக்கிறேன். தமிழகத்திலிருந்து கே.ஜி.மகாதேவா எனது 'புதினம்' இதழில் தொடர்ந்து இன்றும் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார்.

என்னோடு இன்றுவரை மிக நெருக்கமான குடும்ப நண்பராக இருக்கின்ற இரத்தினம் கந்தசாமி 'ஈழநாடு' காலத்தில் நெருக்கமானவர். நான் சேர்ந்த சில காலத்தின் பின்னர் 'தினபதி'யிலிருந்து 'ஈழநாடு'க்கு வந்தவர். திருமணமாகாத இருவரும் மிக நெருக்கமானவர்களாகினோம்.

சில நாட்களில் வல்வெட்டிக்குப் போகாமல், சித்தன்கேணியிலுள்ள அவர் வீட்டுக்குப் போய் அவருடன் தங்கி அடுத்தநாள் வேலைக்கு வருவேன். அவர் தாய், தந்தை, அண்ணா, அக்காமார் என்மீது காட்டிய அன்பை மறக்கமுடியாது. திருமணத்தின் பின்னர் அவர் மனைவி ஆசிரியையான லீலா எங்கள் குடும்பத்தில் இடம்பிடித்துக்கொண்டார். கந்தசாமி கொழும்பு 'ஈழநாடு' அலுவலகத்துக்குப் பொறுப்பானவராகச் சென்றார். 'ஈழநாடு' நிர்வாகி பெரியார் கே.ஸி.தங்கராஜாவின் பம்பலப்பிட்டி புல்வர்ஸ் ரோட்டிலுள்ள இல்லத்தில்தான் கொழும்பு அலுவலகம் இயங்கிக்கொண்டிருந்தது. பாராளுமன்ற அமர்வுகளுக்குச் சென்று செய்தி விமர்சனங்களை எழுதுவார். அமைச்சரவைக் கூட்டங்களுக்குச் செல்வார். முக்கிய செய்திகளை அன்றாடம் 'ஈழநாடு' வுக்கு அனுப்பிவைப்பார்.

அவருடைய பத்திரிகைத்துறை வாழ்வில் நடந்த 'பயங்கரமான' சம்பவத்தினால், அவர் அனுபவித்த வேதனைகளுக்கு நான் காரணமானதுதான் என்னை இன்றும் உறுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. லண்டனுக்கு நான் வந்த பின்னர், 87ம் ஆண்டு ஆக இருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். அந்தச்சமயத்தில் லண்டனில் 'புளொட்' சித்தார்த்தனும், யாழ்ப்பாண எம்.பியாக சிலகாலம் இருந்த ஸ்ரீநிவாசனும் 'புளொட்' இயக்க அறிக்கை ஒன்றைத் தந்து, யாழ். 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் வெளிவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். பழைய உடுவில் எம்.பி.தர்மலிங்கத்தின் மகன் சித்தார்த்தன் என் நண்பர். கந்தரோடை ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரியில் என்னுடன் ஒரே காலத்தில் படித்தவர். "கொழும்பில் 'ஈழநாடு' பொறுப்பாளராக என் நண்பர் கந்தசாமி இருக்கிறார். அவரது விலாசத்தைத் தருகிறேன். அவருக்கு அனுப்பி வைப்புகள்" என்று கூறி அவருக்கு ஒரு கடிதமும் கொடுத்தேன். எனது கடிதத்துடன் அந்தச் செய்தி போனதால் கந்தசாமியும் கொழும்பிலிருந்து அந்தச் செய்தியை அனுப்பிவைத்திருக்கிறார். 'ஈழநாடு' ஆசிரியர் பகுதிக்குத் தவறாது அந்தச் செய்தியைப் பிரசுரிக்கும்படி, அதுவும் அந்தச் செய்தியுடன் தனது கடிதம் ஒன்றையும் கந்தசாமி இணைத்திருக்கிறார்.

கொழும்பு சம்பந்தப்பட்ட செய்திகளை எல்லாம், அப்போது கொழும்பிலிருந்து யாழ்ப்பாணத்துக்கு தினசரி இரவில் பயணிகளை ஏற்றிச் செல்லும் 'பிள்ளையார் விலாஸ்' பஸ்ஸில்தான் கொடுத்து விடுவார்கள். காலையில் பஸ் வந்து சேர்ந்துவிடும். 'ஈழநாடு' அலுவலகம் இருந்த மானிப்பாய் வீதியில்தான் பிள்ளையார் விலாஸ் பஸ்களின் கராஜ்

அமைந்திருந்தது. இதனால் அங்கு போய் சுலபமாகப் பெற்றுக்கொண்டு விடுவார்கள்.

'புளொட்' செய்தியைச் சுமந்துசென்ற 'பிள்ளையார் விலாஸ்' பஸ்ஸை நள்ளிரவில் அனுராதபுரத்தில் வழக்கமான சோதனைக்காக ராணுவத்தினர் நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சோதனையில் கடைசியில் அகப்பட்டது கந்தசாமி 'ஈழநாடு'க்கு அனுப்பிய செய்திகள் அடங்கிய பார்சல்தான். கொழும்புக்கு ராணுவம் பறந்தது. 'புளொட்' செய்திக்காக கொழும்பு அலுவலகத்தில் கந்தசாமி கைதுசெய்யப்பட்டார்.

அவரை வெளியே கொண்டுவர பெரியார் கே.லியும் மற்றும் சிலரும் முயற்சிகள் எடுத்தனர். அதையும் மீறி, அவர் அனுராதபுரம் சிறையில் பல மாதங்கள் அடைக்கப்பட்டார். அவ்வப்போது சிறையில் வழக்கமான சிறப்பு 'விருந்தையும்' அனுபவித்திருக்கிறார். அவரது மனைவியும் குடும்பத்தினரும் இதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். எப்படியோ அவர் வெளியே வந்தார்!

அவர் விடுதலை பெற்றபின்னர், யாழ்ப்பாணம் 'ஈழநாடு' அலுவலகத்துக்கு இரண்டு, மூன்று தடவைகள் சென்றிருக்கிறார். இதனைக் கவனித்த, அங்கு மனேஜராக இருந்தவர், அவரிடம் கூறிய வார்த்தைகள் அவரை ஈட்டியாகத் தைத்தன. "கந்தசாமி! நீங்கள் இங்கு வருவது நல்லதில்லை. தவிர்த்துக் கொள்ளுங்கள்" என்றிருக்கிறார். "யாருக்காகச் சிறை சென்றாரோ, அவர்களே வரக்கூடாது என்கிறார்கள். இதுதான் எனக்குக் கிடைத்த பரிசு!" இங்கு வந்து சேர்ந்ததும் என்னிடம் இதைச் சொல்லி யிருக்கிறார். விசுவாசமாக உழைத்தாலும், பத்திரிகைக்காக உயிரைக் கொடுத்து வேலை செய்கிறவர்களுக்கு இதுதான் முடிவு என்பதை உணர்ந்த கந்தசாமி, கசப்பான நினைவுகளோடு பாரிஸ் வந்து சேர்ந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவரும் 'உதயன்' பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராக இருக்கும் எம்.வி.கானமயில்நாதன், என்னால் மறக்க முடியாத மற்றொருவர்! நான் 'ஈழநாடு'வில் சேருகின்றபோது அங்கு இவர் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். வேலை பார்க்கும்போதே, மாலை நேரத்தில் கொக்குவில் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் படித்துக் கொண்டிருந்தார். என்ஜினியராகவேண்டும் என்று கனவு கண்டவர். ஆனால் பத்திரிகைத் தொழில் அவரை விடவில்லை! கொழும்பு 'தினபதி'யில் அவர் பணியாற்றிய காலத்தில், கொழும்பு 'தினகரன்' பத்திரிகையில் நான் பணியாற்றியதால், எங்கள் தொடர்பு மேலும் நீடித்தது.

பத்திரிகைத் துறையையே தன் வாழ்வாக்கி, தனது கூரிய எழுத்து களுக்காக, தன் ஒரே மகன் அகிலனையே யாழ்ப்பாணத்தில் பலிகொடுத்த எஸ்.திருச்செல்வம் என்னால் என்றுமே மறக்கமுடியாதவர்! அவர் பத்திரிகை வாழ்வு 'ஈழநாடு'வில் ஆரம்பித்ததற்கு நானும் ஒரு காரணம் என்று பல தருணங்களில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 'ஈழநாடு' காலத்தில், நாம் இருவரும் பழகிய நினைவுகள் நெஞ்சில் நிறைந்திருக்கின்றன. 'ஈழமுரசு'வில் அவர் ஆசிரியராக இருந்தபோது, என்னை தனது செய்தி ஆசிரியராக பணியாற்ற வேண்டும் என்று ஒருதடவை வீடுதேடி வந்து கேட்டார். 'முரசொலி' தினசரியையும் அவர் நடாத்தினார். ஒரு தினசரி பத்திரிகையை நடாத்துவது சாதாரணமான விடயமா? அதுவும் ஐ.பீ.கே. எப். காலத்தில்! இந்திய அதிகாரிகளால் கைது செய்யப்பட்டு-காவலில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

பின்னாளில் புலம்பெயர்ந்த கனடாவிலும் அவர் பத்திரிகைப்பணி மட்டுமல்ல, செல்வாக்கு மிக்கவராகவும் திகழ்கிறார். பத்துறை உலகத் தமிழ் வித்தகர்களைக் கௌரவிக்கிறார். என்னையும் என் மனைவியையும் கனடா அழைத்து 'தமிழர் தகவல்' விருது வழங்கிக் கௌரவித்தார். தெளிந்த நீரோடை போன்ற அவர் எழுத்துநடை எனக்குப் பிடிக்கும்.

இன்று லண்டனில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் 'நாழிகை' மாத சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக இருக்கும் 'மாலி' என்ற மகாலிங்கசிவம், 'ஈழநாடு' பண்ணையில் வளர்ந்தவர். அவருக்கும் எனக்கும் நெருக்கமான பிணைப்பு என்றே சொல்லலாம்! எனது 'கலையரங்கம்' பகுதியில் மாலி எழுதுவதில் ஆரம்பித்த நட்பு அது. தமிழ் கலைகளோடு மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டவர். அவரது வித்தியாசமான எழுத்து நடை என்னைக் கவர்ந்தது. 'ஈழநாடு' கொழும்பு அலுவலகத்தில் பணியாற்றினார். பாராளுமன்ற விவாதங்களை செய்திக் கட்டுரைகளாக எழுதுவார். எனக்கு முன்னரே கொழும்பு வந்து விட்டார். லண்டனுக்கு வந்தபோது எனக்குத் தெரிந்த ஒரே நண்பரும் அவர்தான்! லண்டனுக்கு வந்து, அகதி முகாமில் இருந்து, பின்னர் 'சுதந்திரப் பறவையாக' வெளியே வந்தபோது, முதலில் அவர் வீட்டில்தான் சில நாட்கள் தங்கினேன். அவரது விடாப்பிடியினால்தான், அவருடன் சேர்ந்து பங்களியாகத் 'தமிழன்' பத்திரிகையை முதலில் ஆரம்பித்தோம்.

இன்னொருவர் ஜெகதீசன்! என்மீது பாசம் கொண்டவராக பழகினார். சில ஆண்டு காலம்தான் அவர் 'ஈழநாடு'வில் பணியாற்றினாலும், நெருக்கமானவர்களானோம். லண்டனுக்கு அவர் படிக்கச் செல்லும்போது,

அவரைக் கட்டுநாயக்க விமான நிலையம்வரை சென்று வழி அனுப்பினேன். இன்று கனடாவில் குடும்பத்துடன் வாழ்கிறார். அன்று முதல் இன்று வரை எழுதிக்கொண்டிருக்கும் சில நண்பர்களில் ஜெகதீசனும் ஒருவர்.

'ஈழநாடு'வில் பிற்பகுதியில் என்னோடு பணியாற்றிய சில நண்பர்கள் இன்றும் பத்திரிகைத் துறையோடும் ஊடகங்களோடும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இன்று கொழும்பில் Ceylon Today ஆங்கில தினசரியில் பொறுப்பான செய்தி ஆசிரியராகப் பணியாற்றுகின்ற அனந்தகிருஷ்ணன் அவர்களுள் ஒருவர். 'அனந்த பாலகிட்டு' என்ற பெயர் கொழும்பில் பத்திரிகையாளர்-வாசகர் மத்தியில் பிரபலமானது. அமரராகிவிட்ட பழைய நீதிபதி பாலகிட்டுநரின் மகன். நான் எழுதுகிற பாணி அவருக்குப் பிடித்ததினால், என் நட்பை விரும்பியதாகச் சொல்லுவார். நிறைய என்னிடம் படித்ததாகவும் கூறுவார்.

1984இல் சுட்டுக் கொலை செய்யப்பட்ட எழுத்தாளர் காவலூர் ஜெகநாதன் என் நண்பர். அவரின் உடன்பிறந்த தம்பிதான் எஸ்.எஸ்.சுகநாதன். மறக்க முடியாதவராக பழகி இளம் நண்பராக இடம்பிடித்துக் கொண்டவர் எஸ்.எஸ்.சுகநாதன். இந்த அறிமுகம் தான் எங்களிடையே நட்பை ஆரம்பத்தில் ஏற்படுத்தியது. என்னைப் போலவே பத்திரிகையில் ஏதாவது புதிதாகச் செய்துகொண்டே இருக்கவேண்டும் என்ற ஆர்வம் மிக்கவர். அவர் ரஜினியைத் திருமணம் செய்தபோது, அடுத்தடுத்த நாள் என்னையும் மகாதேவாவையும் கரம்பொன் கிராமத்திலுள்ள தங்களது வீட்டுக்கு அழைத்து இருநாள் தங்கவைத்து 'வயிறு முட்ட' விருந்தளித்ததை எப்படி மறக்கலாம்?

லண்டனுக்கு அகதியாக நான் மனைவியுடன் வந்துசேர்ந்த சில நாட்களில், அவரும் மனைவியுடன் வந்துவிட்டார். சில ஆண்டு காலம்தான் அவர்களால் இங்கு தங்க முடிந்தது. ஒரே மகனை பேத்தியாருடன் தாயகத்தில் விட்டு வந்ததால், திரும்ப அங்கு போய்விட்டனர். மீண்டும் போய் 'ஈழநாடு'வில் சேர்ந்து பணியாற்றினார். அந்தச் சமயத்தில் இயக்கங்களினால் பிரச்சினைகள் ஏற்பட, குடும்பத்தோடு சுகநாதன் அகதியாகப் பாரிஸ் வந்து சேர்ந்தார். 'ஈழநாடு'என்ற பெயரிலேயே வாரப்பத்திரிகையை பாலச்சந்திரன், கந்தசாமி ஆகியோருடன் பிரான்சிலும் ஆரம்பித்து நடாத்திவந்தார்.

இன்று 24 மணிநேர புதிய தமிழ் தொலைக்காட்சிகள் வெளிநாடுகளில் ஒளிபரப்பாகிக் கொண்டிருப்பதற்கு வழிவகுத்தவர்களில் ஒருவர் சுகநாதன்

என்பதைச் சொல்லாமல் இருக்கமுடியாது. TRT தமிழ் ஒலி வானொலியை ஆரம்பித்து நடத்தினார்.

முள்ளிவாய்க்காலில் நம் இனத்தையே துடிக்கத்துடிக்கப் பலி கொடுத்த பின்னர் குகநாதன் கோத்தபாயா கும்பலுடன் கைகோர்த்து, அவர்கள் ஊதுகுழலாக தமிழ் டிவி ஒன்றை நடாத்துவதை எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? எப்படியோ அவர் என் 'ஒருகாலத்து' நண்பர்.

'வீரகேசரி'யிலிருந்து வந்த எஸ்.பெருமாள் என்னுடன் நெருங்கிப் பழகியவர். மலையகத்தைச் சேர்ந்தவரான அவருடைய அனுபவங்களை என்னுடன் பகிர்ந்துகொண்டிருக்கிறார். மிக நல்ல நண்பராக என்னை வழிநடாத்தியிருக்கிறார்.

இன்னொருவர் லண்டனில் இப்போது வாழும் மனோகரன் மயில் வாகனம். 'ஈழநாடு' தொடங்கிய காலத்தில் சேர்ந்து பின்னர் 'சுதந்திரன்', 'டெய்லி மிரர்' ஆகியவற்றில் பணியாற்றியவர். அவருடன் வேலைசெய்த அனுபவங்களும் மறக்கமுடியாதவை.

'ஈழநாடு'வில் பணியாற்றிய மாத்தளை இராசலிங்கமும் மறக்க முடியாதவர். லண்டனுக்கு அகதியாக வந்து எங்களுடன் வாழ்ந்தார். இப்போது தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்தாலும், அங்கு போகிறபோது எல்லாம் சந்திக்கத் தவறுவதில்லை.

'ஈழநாடு'வில் சேர்ந்தபோது வாரமலர் ஆசிரியராக இருந்தவர் பழம்பெரும் ஈழத்து எழுத்தாளர் அ.செ.முருகானந்தன். அளவெட்டியில் பிறந்தவர். மாவிட்டபுரம் அவர் சொந்த இடம். வீரகேசரியிலும் அவர் பணியாற்றியிருக்கிறார். யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரிக்கு அருகே தாயாருடன் அப்போது இருந்தார். என்னை அவர் வாழ்கின்ற இடத்துக்குச் சில தடவைகள் கூட்டிச் சென்று சாப்பாடு தந்துள்ளார். தாயார் அன்பாக உணவு பரிமாறுவார். ஒரு குடிசை வீடு அவருடையது. சமையல், படுக்கை எல்லாமே அந்தக் குடிசைக்குள்ள்தான். மெலிந்த உருவம். நாலுமுழ வேட்டிதான் கட்டுவார். தவில் மேதை தெட்சிணாமூர்த்தியின் நெருங்கிய உறவினர். அளவெட்டி செல்லம்மா முருகானந்தனே அவரது பிறப்புப் பத்திரத்திலுள்ள பெயர். வேலையில்லாமல் வாழ்க்கையோடு போராடிய வருக்கு உரிய வேலை கொடுத்தது ஈழநாடு- நிர்வாகமே. ஆசிரியர் குழுவில் ஒரு பக்க மூலையில் அவரது மேசை. வேலை இல்லாத நேரத்தில் அவருடன்தான் எனது பொழுது போகும். எனக்கு அவருடன் பேசிக்

கொண்டிருப்பது மிகவும் பிடிக்கும். மறுமலர்ச்சிக் காலத்தைப் பற்றிப்பேசுவார். சிறுகதைகள் பற்றிக் கேட்பேன்.

நவீன வசதிகள் இல்லாத காலத்தில், பாய்மரக் கப்பலில் வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து அமெரிக்காவுக்கு சென்ற கப்பலோட்டிய தமிழர்கள் பற்றியதொரு தொடரை 'ஈழநாடு' வாரமலரில் எழுதினேன். அதனைப் பின்னர் நூலாகவும் வெளியிட்டேன். இன்றுவரை இது எனக்கு பெருமையையே தந்துகொண்டிருக்கிறது. இதற்காக நான் 'ஈழநாடு'க்கு நன்றிசொல்லிக்கொண்டே இருப்பேன். பரந்துபட்ட பசுபிக் சமுத்திரத்தைத் தாண்டி, பனை உயரத்துக்கும் மேலாக அலை அடித்து எழுந்து கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கும் அத்திலாந்திக் சமுத்திரத்தினூடே ஐந்து மைல் ஆழமுள்ள சமுத்திரங்களில் வீரசாகசப் பயணம் செய்த, அந்த வரலாற்று நாயகர்களான நம் தமிழர்களுடைய வீரதீரத்தை, அஞ்சா நெஞ்சத்தை எழுத 'ஈழநாடு' ஒரு சந்தர்ப்பம் வழங்கியது. இந்தத் தொடருக்காக அன்று கப்பலில் பயணம் செய்த சில தண்டையல்களையும் (காப்டன்கள்), கப்பலோட்டிகளையும் வல்வெட்டித்துறையில் சந்தித்து விபரங்களைப் பலநாட்களாகத் திரட்டினேன். 'ஈழநாடு' வாரமலரில் இந்தத் தொடர் வெளிவந்தபோது மிகுந்த வரவேற்புக் கிடைத்தது.

'ஈழநாடு'வில் நான் பணியாற்றிய காலத்தில் வாரமலரில் 'விபி' என்று அன்பாக அழைக்கப்பட்ட கம்யூனிஸ்ட் வி.பொன்னம்பலம் அவர்களின் சோவியத் அனுபவங்களை அவரிடம் கேட்டுத் தொடராக எழுதினேன். அது வி.பி.யின் சோவியத் பயணக்கதை. அவரை நேரில் சந்தித்து அனுபவங்களைக் கேட்டு எழுதுவேன். 'பேச வைத்தவர்-ராஜகோபால்' என்று வரும். இதுவும் நான் 'ஈழநாடு'வில் பணியாற்றிய காலத்தில் கிடைத்த நல்ல அனுபவம். பின்னர் 'ஈழநாடு' அச்சக முகாமையாளர் அமரர் சிவானந்தன் இதனை 200 பக்கங்கள் கொண்ட நூலாக்கித் தந்தார். பலரும் வாங்கி விரும்பிப் படித்தார்கள்.

இன்று லண்டனில் 'புதினம்' தமிழ்ப் பத்திரிகையை நீண்டகாலமாக நடாத்துவதற்கு முழுப் பக்குவத்தையும் அனுபவத்தையும் எனக்கு அளித்தது 'ஈழநாடு' என்ற ஆலமரமே என்பதைச் சொல்லிக் கொள்வதில் பெருமையடைகின்றேன். நல்லதொரு குடும்பம் பல்கலைக்கழகம் என்றான் ஒரு கவிஞன். அப்படியானால் 'ஈழநாடு' ஒரு பல்கலைக்கழகம் என்று சொல்லலாமா? ஆம்! ஒரு குடும்பமாக வாழ்ந்து பல அனுபவங்களைத் தந்த பல்கலைக்கழகம் அது.

ஈழநாடும் அதன் ஊடகவியலாளர்களும்

வேற்கேணியன் (எஸ்.பி.கிருஷ்ணன்)

(எழுத்தாளர்)

அரச பணியாளனாக நான் கொழும்பு நகரில் வாழ்ந்திருந்த காலத்தில் எழுதிய சிறுகதைகள் சில யாழ்ப்பாணத்தில் வெளிவந்துகொண்டிருந்த 'ஈழநாடு' வாரமலரில் பிரசுரமாகியுள்ளன. அவை செம்மைப்படுத்தப்பட்டு (edited) வெளியிடப்பட்டமையை என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது. அவ்வகையில் ஒரு படைப்பாளியை ஊக்குவித்தவர் அந்நாளில் ஈழநாடு-வாரமலரின் பொறுப்பாசிரியராக இருந்த 'சசிபாரதி' எனப் புனைபெயர் பெற்றிருந்த அமரர் சு.சபாரத்தினம் அவர்கள் என்பதை பின்னாளிலேயே அறிந்துகொண்டேன். என்னுடைய சிறுகதை பிரசுரமாகும் 'ஈழநாடு' பிரதி ஒன்று என் முகவரிக்கு தபாலில் வந்துசேரும். ஏனைய பிரபல நாளிதழ்கள் படைப்பாளிகளுக்குச் சன்மானம் தருவதுபோல் 'ஈழநாடு'ம் தருவதற்கு நிதிவளம் கொண்டதாக இருக்கவில்லை. அப்படியிருந்தும் 'ஈழநாடு' மக்களிடம் தனி மதிப்பையும் வரவேற்பையும் பெற்றிருந்தது.

நான் யாழ்ப்பாண மாவட்ட செயலகத்துக்கு மாற்றலாகி வந்தபின்னர் எழுதும் சிறுகதையை நேரில் சென்று கொடுப்பேன். ஆசிரியரிடமே கையளிக்கும்படி என்னை அனுமதிப்பார்கள். என் சிறுகதையை ஆசிரியர் மேலோட்டமாகப் பார்த்தபிறகு "சரி கிருஷ்ணா... பிரசுரிக்கலாம்... போய் வா" என்பார். இவ்வாறே ஓய்வு நேரங்களில் போய் அந்த நல்ல ஆசிரியருடன் இலக்கிய விசயங்களை பேசிவிட்டுத் திரும்புவேன். கருமைநிற மேனியும் வெண்பற்களும் வெள்ளை வேட்டியும் கைநீள் வெள்ளைச் சட்டையும் இனிய வார்த்தைகளும் அவரை ஒரு தன்மானத் தமிழன் என உணர்த்தின.

எனது சிறுகதை ஊடாக எனக்கு அங்கே பணியாற்றிய வேறும்சில ஊடகவியலாளர்களின் அறிமுகமும் கிடைத்தது. அவர்கள் பலருமே அன்பாகப் பேசுபவர்களாகக் காணப்பட்டனர். ஈ.கே.ராஜகோபால், அனந்த்

பாலகிட்னர், பெருமாள், மாணிக்கம், கா.யோகநாதன் என்போர் நினைவில் நிற்கும் சிலர். குறிப்பாக, யோகநாதன் அப்போதைய அலுவலக செய்தியாளர். எதிர்ப்படுகையில் ஒரு புன்சிரிப்பை உதிர்த்துவிட்டு விரைந்துபோய் தன் இருக்கையில் அமர்ந்து எழுதத் தொடங்குவார். பம்பரம் போல் சுழன்று செய்தி சேகரிப்பில் ஈடுபடுவார். யாழ்ப்பாணம் எரியூட்டப்பட்டபோது, மக்கள் வீட்டைவிட்டு வெளியில் செல்ல அஞ்சிய பயங்கரச் சூழல் நிலவியபோதும் அச்சமின்றி செய்தி சேகரிக்க கொளுத்தும் வெய்யிலில் நின்றவர் யோகநாதன். அவருடைய செய்திக் கட்டுரையை வாசிக்க 'ஈழநாடு' வரும்வரை காத்திருந்து வாங்கிச் சென்றனர் மக்கள். ஆரவாரமற்ற, அமைதியும் செயற்றிறனும் கொண்டிருந்தமை 'ஈழநாடு' நிறுவனத்தின் தனித்துவம்.

(எஸ்.பி.கிருஷ்ணன், 244/4, சுண்டி வீதி, அரியாலை, யாழ்ப்பாணம்)

ஈழநாடு தன் குடும்பத்தில் என்னையும் ஒருவனாக இணைத்துக்கொண்டது

மரத்தளை ஆ.இராஜலிங்கம்

(எழுத்தாளர்)

1983 ஜூலையில் சிங்கள இனவெறியர்களினால் தென்னிலங்கை தீப்பற்றி எரிந்தது ஒரு கசப்பான வரலாறு. அந்தத் தீ என்னையும் விட்டுவைக்க வில்லை. சகலதையும் இழந்துவிட்ட நான் பிறந்த மலையக மண்ணின்மீது வெறுப்படைந்து வடக்கு அல்லது கிழக்கு நோக்கிச் சென்றுவிட முடிவு செய்தேன்.

எனது கல்லூரி நாட்களிலே, 1972களில் இயங்கிவந்த 'கீழைக்காற்று' அரசியல் இயக்கத்தில் நான் இணைந்து செயற்பட்டு வந்ததினால் வடக்கிலும், கிழக்கிலும் நெருக்கமான அரசியல் உறவுகள் எனக்கு இருந்தன. இதனால்தான் வடக்கு அல்லது கிழக்கிற்குச் சென்றுவிட முடிவு செய்தேன். இந்நிலையில் குடும்பத்துடன் வடக்கு நோக்கி அகதியாகச் சென்ற நான் கிளிநொச்சி வட்டக்கச்சி முகாமில் தங்கியிருந்தேன்.

தென்னிலங்கையின் தீயால் பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் வடக்கில் பல்வேறு முகாம்களில் தங்கியிருந்தார்கள். ஈழநாடு ஆசிரியர் குழுவினர் இந்த முகாம்களுக்கு நேரில் சென்று அங்கு தங்கியிருந்த மக்களைச் சந்தித்து அவர்களின் அவலங்களை தகவல்களாக சேகரித்து ஈழநாடு பத்திரிகையில் தொடராக எழுதிவந்தனர். ஈழநாடுவின் ஆசிரியர் குழுவினர் ஒருநாள் நான் தங்கியிருந்த வட்டக்கச்சி முகாமுக்கும் வந்திருந்தனர். இந்தக் குழுவில் சசிபாரதி என்று அழைக்கப்படும் திரு.ச.சபாரத்தினம், ஈழநாடுவின் முதன்மை செய்தி சேகரிப்பாளர் திரு.கா.யோகநாதன், புகைப்படப் பிடிப்பாளர் திரு.தேவா ஆகியோர் இடம்பெற்றிருந்தனர்.

அப்பொழுது என்னுடன் நீண்ட நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்த திரு. சபாரத்தினம் அவர்கள் "ஈழநாடு பத்திரிகையில் வேலை செய்ய விருப்பமா?" என்று கேட்டார். நானும் மகிழ்ச்சியுடன் "ஆம்" என்றேன்.

அப்பொழுது அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட தினத்தில் என்னை ஈழநாடு காரியாலயத்துக்கு வருமாறு கூறியதுடன், ஈழநாடு காரியாலய முகவரியையும் தந்துவிட்டுச் சென்றார்.

அவர் குறிப்பிட்ட தினத்தில் 'ஈழநாடு' காரியாலயம் சென்று திரு சபாரத்தினம் அவர்களைச் சந்தித்தேன். மிக மலர்ச்சியுடன் என்னை வரவேற்ற அவர் 'ஈழநாடு' முகாமையாளர் திரு. சீனிவாசகம் ஐயாவிடம் அழைத்துச் சென்று சிறிதுநேரம் அவருடன் பேசினார். என்னைப் பார்த்து புன்முறுவல் பூத்த ஐயா சீனிவாசகம் அவர்கள் "நாளையிலிருந்து வேலைசெய்ய முடியுமா?" என்றார். சரி என்றேன்.

மறுநாளிலிருந்து நானும் 'ஈழநாடு' குடும்பத்தில் ஒரு உறுப்பினர் ஆகிவிட்டேன். அரசியல், பொது வேலை என்றிருந்த என்னை பத்திரிகைத் துறையில் இணைத்தவர் மரியாதைக்குரிய சபாரத்தினம் அவர்கள் தான். பின்புதான் அவரே 'ஈழநாடு'வின் வாரமலர் ஆசிரியர் என்பதை அறியலானேன்.

'ஈழநாடு'வில் எனக்கு அறிமுகமான மற்றொருவர் செய்தி ஆசிரியர் கே.ஜி.மகாதேவா அவர்களாவார். கண்டி 'செய்தி' பத்திரிகையின் ஆசிரியராக அவர் இருந்த வேளையில் செய்தியில் அவ்வப்போது நான் கவிதை, கட்டுரைகள் எழுதிவந்ததுடன் திரு மகாதேவாவை அங்கு நான் நேரிலும் சந்தித்ததுண்டு. திரு மகாதேவா அவர்களுடன் வேலைசெய்வதை பெருமையாகக் கருதினேன். என்னில் பிரியமானவர் மட்டுமல்லாது எனது சொந்த வாழ்க்கையில் பெரிதும் அக்கறை கொண்டவர் மகாதேவா என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். மட்டக்களப்பை பிறப்பிடமாகவும், திருமணத்தின் மூலம் மலையகத்தை சொந்தமாகவும் ஆக்கிக்கொண்டவர் திரு மகாதேவா அவர்கள். பத்திரிகைத்துறையில் அவருக்கிருந்த ஆர்வம், திறமை, ஊக்கம், இவற்றால் அவரை 'ஈழநாடு' தத்தெடுத்துக் கொண்டமை யானது மட்டக்களப்புக்கு மட்டுமல்லாது மலையகத்துக்கும் பெரும் இழப்பே.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் ஓய்வுபெற்ற அதிபர் திரு.ந. சபாரத்தினம் அவர்கள் அப்போது 'ஈழநாடு'வின் நிர்வாக ஆசிரியராக இருந்தார். இவர் யாழ்ப்பாண மக்களின் அபிமானத்தைப் பெற்ற டாக்டர் சிவகுமாரனின் தந்தையாவார். திரு சபாரத்தினம் அவர்களின் வலுவான எழுத்துக்கள் 'ஈழநாடு' ஆசிரியர் தலையங்கத்திற்கு வலிமை சேர்த்த

தெனினும், அந்த எழுத்துக்களே 'ஈழநாடு'வின் வீழ்ச்சிக்கும் அடிகோலியது என்பது வேதனைக்குரிய விடயம்.

திரு. பெருமாள் அவர்கள் பதில் ஆசிரியராகக் கடமைபுரிந்தார். திரு. ஈ.கே.இராஜகோபால், திரு. எஸ்.எஸ்.சுகநாதன், திரு. பா.அனந்த கிருஷ்ணன், திரு. கா.யோகநாதன், திரு. ஏ.வி.மாணிக்கம், திரு. என்.டி. துரைசிங்கம் உட்பட பலர் அக்கால 'ஈழநாடு' ஆசிரியர் பகுதியில் வலுவான சக்தியாக அமைந்திருந்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மலையகத்தவர்களை யாழ்ப்பாணத்தவர்கள் மட்டம் தட்டுவார்கள் என்ற ஒரு கருத்து நிலவுவது யதார்த்தம். ஆனால் நான் 'ஈழநாடு'வில் கடமைபுரிந்த வேளையில் ஆசிரியர் பகுதியைச் சேர்ந்தவர்கள் மட்டுமல்லாது அச்சகப் பகுதி, விநியோகப் பகுதி, இயந்திரப் பகுதி ஆகியவற்றில் பணிபுரிந்த அனைவரும் என்னுடன் கொண்டிருந்த நெருக்கத்தையும், காட்டிய அன்பையும், என்னை அந்நியப்படுத்தாத உயர்ந்த நோக்கத்தையும் இன்றும் எண்ணி எனது நெஞ்சம் நெகிழுகின்றது.

இந்தப் பட்டியலில் திரு. திரு.ச.சபாரத்தினம், திரு.கே.ஜி.மகாதேவா, திரு.இராஜகோபால், திரு சுகநாதன், திரு.அநந்தகிருஷ்ணன், திரு.துரை சிங்கம். ஆகியோர் என்றும் எனது மனதை விட்டு அகலாதவர்களாக உள்ளனர்.

'ஈழநாடு' குறுகிய காலகட்டத்தில் வெறும் வியாபார நோக்கத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்ட பத்திரிகை அல்ல. குடாநாட்டை கொழும்பு பத்திரிகைகள் கோலோச்சிய காலம் அது. தேசியம் என்ற பெயரில் சிங்கள அரசுக்கு தூக்குக் காவடி சுமந்த காலகட்டம். இந்நிலையில் தமிழ் மண்ணின் பாரம்பரியத்தை, தமிழ் மக்களின் வாழ்வியலை எடுத்தியம்பும் வகையில் தமிழர் பிரதேசத்தில் ஒரு பத்திரிகையைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று பெரியவர் தங்கராஜா அவர்கள் கண்ட நீண்டகாலக் கனவின் வழிவந்ததுதான் 'ஈழநாடு' பத்திரிகை.

'ஈழநாடு' பத்திரிகை தனது ஆரம்பகாலத்தில் பல இடர்களையும், தடைகளையும் சந்தித்தபோதும், வீழ்ந்துவிடாமல் பெரியவர் தங்கராஜாவின் பெரு முயற்சியும், ஆசிரியர் பகுதியினர் மற்றும் ஊழியர்களின் அயராது, தன்னலம் கருதாத கடின உழைப்பும் மீண்டும் நிமிர்ந்து செயற்பட வைத்தது என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை.

'ஈழநாடு'வின் தலையங்கம், கட்டுரை மற்றும் செய்திகள் யாவும் யாழ்ப்பாணத்தை முழுமையாகப் பிரதிபலிக்கும் பிம்பமாகத் தெரியும்.

தேசியம், சர்வதேசியம் பேசுபவர்கள் 'ஈழநாடு'வை 'ஒரு யாழ்ப்பாணப் பத்திரிகை' என்று கூறுவதை நான் அறிவதுண்டு. மற்றும் இப்பத்திரிகை குறுகிய தேசியவாதப் போக்குடையது என்றும் கூறுவார்கள். ஒடுக்கப்பட்ட ஒரு இனம் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதற்காக கொள்கைரீதியில் குறுகிய தேசியவாதம் பக்கம் நகர்வது இயல்பானதே. இது 'ஈழநாடு' பத்திரிகைக்கும் பொருந்தும்.

ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின் இதய நாதமாக விளங்கியது 'ஈழநாடு' பத்திரிகை. அந்த இதயநாதம் எதிர்பாராத வகையில் 1981ம் ஆண்டு பேரழிவுக்கு உள்ளானது வேதனைக்குரிய விடயம். பிரதம ஆசிரியர் ந.சபாரத்தினம் அவர்களின் ஆசிரியத் தலையங்க எழுத்துக்களே இந்தப் பேரழிவுக்குக் காரணமாயிற்று என்று நம்புகின்றேன்.

'சுதந்திரனு'க்குப் பின்பு ஈழத்தமிழ் மண்ணின் பாரம்பரியத்தையும், ஈழத்தமிழ் மக்களின் இதயக் குமுறலையும் வெளிக்கொணரும் ஊற்றுக்கண்ணாக 'ஈழநாடு' இயங்கிவந்தது. அந்த 'ஈழநாடு' வரலாற்றுப் போக்கில் தவறு விட்டிருந்தால்கூட சம்பந்தப்பட்டவர்களை அழைத்து பேச்சுவார்த்தை நடத்தியிருக்கலாம். எச்சரிக்கையும் செய்திருக்கலாம். மாறாக 'ஈழநாடு' மீதான இந்த எரிப்பு நடவடிக்கை ஒரு துன்பியல் நிகழ்வே.

நானும் ஈழநாடும்

சாஹித்யரத்னா செங்கை ஆழியான்

(எழுத்தாளர்)

நாடு அறிந்த 'ஈழகேசரி' என்ற பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவிருந்த புகழ்பெற்ற ஊடகவியலாளர் இராஜ அரியரத்தினம் பின்னர் ஈழநாடு பத்திரிகையின் ஆசிரியராக இருந்த காலத்தில் நான் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப்பட்டதாரி மாணவனாக கல்வி கற்றுக்கொண்டிருந்தேன். ஈழநாடு பத்திரிகை ஆரம்பத்தில் வார இதழாக வெளிவந்தது. பின்னர் தினசரி இதழாக வெளியிடப்பட்டது. ஆரம்ப நிலையிலேயே ஈழநாடு பத்திரிகை என்னைக் கவர்ந்தது. அதனை விரும்பி வாசிப்பேன்.

இராஜ அரியரத்தினத்தின் ஆசிரியத்துவமும், இலக்கியவாதிகளை மதிக்கும் பண்பும் என்னை மேலும் அப்பத்திரிகை மீது ஈர்த்தது. 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் நான் எழுதிய முதல் சிறுகதை 'திருவன்' ஆகும். அதன் பின்னர் பல சிறுகதைகளைத் தொடர்ந்து எழுதினேன். 'கந்தையாண்ணை', 'விழிப்பு', 'அந்திப் பொழுது' எனப் பல சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளேன். இந்த இடத்தில் இராஜ அரியரத்தினத்தைப் பற்றி நான் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்ட ஒரு விடயத்தைக் கூற விரும்புகின்றேன். அக்காலகட்டத்தில் யாராவது ஒரு படைப்பாளியின் படைப்பை வெளியிடுவதாயின் அதிலுள்ள குறைகளை அந்தப் படைப்பாளியின் அனுமதியுடன் திருத்துவார்கள். அதேபோன்று நான் எழுதிய சிறுகதைகளில் அவருக்கு ஏதாவது மாற்ற வேண்டுமென விரும்பினால் என்னுடன் தொடர்பு கொள்ளுவார். உதாரணமாக "செங்கை நீ அனுப்பிய இச்சிறுகதையில் பின்வரும் சொற்பிரயோகத்தை இப்படி மாற்றலாமா என்பதை அறியத்தரவும்" எனக் கேட்பார். அவ்வார்த்தையாலும், வழிகாட்டலும் எனக்கு மிகவும் பிடித்தமானதாக அமைந்திருந்தது.

இராஜ அரியரத்தினத்தின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க ஒரு தொடர்கதை எழுதினேன். 'திருவன்' என்ற சிறுகதையை படித்த அவர் உமக்கு சரித்திரக்கதைகள் நன்றாக எழுதவரும் போல இருக்கிறது. அதனால்

சரித்திர தொடர் ஒன்று எழுதிப்பார் என்று ஆலோசனை கூறினார். அவரது வேண்டுகோளைத் தட்டிக்கழிக்க முடியாது. 'நாகநாட்டு இளவரசி' என்ற தொடர்கதையை ஈழநாட்டில் எழுதினேன். அதற்கு மிகுந்த வரவேற்பு கிடைத்தமையால் அடுத்து 'சித்திரா பௌர்ணமி' என்ற சரித்திரக் குறு நாவலை எழுதினேன். அவரது வழிகாட்டலை இன்றும் நினைவுகூருகிறேன்.

இவ்வேளையில் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் கோபாலரத்தினம், பெருமாள், சசிபாரதி என்ற சபாரத்தினம் ஆகியோர் ஆசிரியர்களாக இணைந்துகொண்டனர். ஈழநாட்டின் வாரஇதழ் சசிபாரதியின் பொறுப்பில் விடப்பட்டது. சசிபாரதி ஈழத்து படைப்பாளிகளை நன்கு தெரிந்தவராகவும் அவர்களது ஆக்க இலக்கியங்களின் கனதியை நன்கு அறிந்தவராகவும் விளங்கினார். சசிபாரதியின் காலத்தில் இளம் எழுத்தாளர்கள் பலர் ஈழநாடு பத்திரிகையின் வாயிலாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்டார்கள் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இன்றைய ஈழத்துப் படைப்பாளிகளில் பலரை வெளியுலகிற்கு தெரியவைத்தவர் சசிபாரதி என்ற உண்மையை யாரும் மறைக்கவோ மறுக்கவோ முடியாது. அக்காலத்தில் ஈழநாடு வெளியீடாக 'கங்குமட்டை' என்ற எனது சிறுகதைத் தொகுதியும், செம்பியன் செல்வனின் நாரித் தொகுதியும், காரை சுந்தரம்பிள்ளையின் 'சங்கிலியன் காவியமும்' நூல்களாக வெளியிடப்பட்டன.

'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் பத்தாவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி அகில இலங்கை ரீதியாக நடாத்திய நாவல், சிறுகதைப் போட்டிகளில் எனது சிறுகதையான 'கங்கை'யும் 'போராடப் பிறந்தவர்கள்' என்ற நாவலும் பரிசுபெற்றன. போராடப் பிறந்தவர்கள் என்ற நாவல் அக்கால சமூக நிலைமையால் 'இரவின் முடிவு' என்ற தலைப்பில் நாவலாக வெளியிடப்பட்டது. அதன் பின்னர் ஈழநாட்டில் தொடர்ந்து பல தொடர்கதைகள் எழுதினேன். வாராவாரம் எழுதிய அக்கதைகளை வாங்கிப் பிரசுரித்த பெருமை சசி பாரதி அவர்களையே சாரும்.

'ஈழநாடு' பத்திரிகை எனது தொடர்கதைகள், சிறுகதைகளை மட்டுமல்லாது பல இலக்கிய ஆக்கங்களையும் தொடராக எழுதும் வாய்ப்பையும் எனக்குத் தந்தது. அதனால் எனது எழுதும் ஆற்றலைத் தூண்டும் ஒரு கருவியாகவும் ஈழநாடு பயன்பட்டது. நான்கு சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் ஐந்து நாவல்களையும் ஈழநாடு பத்திரிகை வெளியிட்ட பெருமைசேர்த்தது.

'கடற்கோட்டை', 'கந்தவேள் கோட்டம்', 'யாககுண்டம்' என்ற நாவல்கள் ஈழநாட்டில் வெளிவந்தவையாகும். வாசகர்களை இலகுவாக இலக்கிய ஆக்கங்கள் சென்றடைய எனக்கு மட்டுமன்றி பல இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கும் உதவிக்கரம் நீட்டிய பத்திரிகை என்ற பெருமை ஈழநாட்டிற்குரியது.

'ஈழநாடு' பத்திரிகை பெருமளவு வாசகர்களைக் கொண்டிருந்தது. அப்பெருமை மேற்கூறிய ஆசிரியர்களுக்குரியது. குறிப்பாக சசிபாரதி 'ஈழநாடு' பத்திரிகை வளர நன்கு உழைத்தவர். இவர் இந்தியாவிற்கு புலம்பெயர்ந்தபின் ஈழநாட்டுடன் எனக்கிருந்த பிணைப்பு தளர்ந்து போயிற்று. எனது இலக்கிய ஆக்கங்களில் பெருமளவு ஆக்கங்களை வெளியிட்ட பெருமை 'ஈழநாடு' பத்திரிகைக்குரியது. எனது இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆதரவளித்த 'ஈழநாடு' பத்திரிகையை நன்றியுடன் இன்றும் நினைவுகூருகின்றேன்.

ஈழநாடு எனது தாய்வீடு

தீரு. எஸ்.திருச்செல்வம்

இலங்கையின் முதலாவது பிராந்தியப் பத்திரிகையான 'ஈழநாடு'வை ஐம்பதாண்டுகளின் பின்னர் மீளநினைப்பதும், அங்கு பத்திரிகைப் பணியை ஆரம்பித்ததை எழுதுவதும் மகிழ்ச்சி தருவதாகும்.

1965ம் ஆண்டு அக்டோபர் பத்தாம் திகதி எனது பத்திரிகை உலகம் இங்குதான் ஆரம்பமானது. உண்மையிலேயே இது ஒரு வகை 'விபத்து'ப் போன்றது.

இப்படி நான் கூறுவதற்குக் காரணம், ஒருபோதும்-எந்த வேளையிலும், நான் ஒரு பத்திரிகையாளனாக வருவேன் எனவோ, அல்லது வரவேண்டுமெனவோ எண்ணியிருக்கவில்லை; கனவு கூடக் கண்டதில்லை

அப்போது எனது வயது 19. எழுத்து, வாசிப்பு என்பவைகளுக்கு அப்பால் செய்தி என்பதில் இருந்த ஒருவகையான ஈடுபாடும், பத்திரிகைகளின் ஆசிரிய தலையங்கங்களைத் தவறாது வாசிக்குமாறு பாடசாலை ஆசானும் 'கலைச்செல்வி' சஞ்சிகையின் ஆசிரியருமான சிற்பி சிவ சரவணபவன் தந்த ஊக்கமும் பத்திரிகை படிப்பதை ஊக்குவித்தது.

இதன் பலனாக ஈழநாடு ஆசிரிய பீடத்தில் காலியாகவிருந்த ஒரு இடத்துக்கு விண்ணப்பத்தை ஒருவகைத் துணிச்சலுடன் அனுப்பினேன்.

அப்போது ஈழநாடுவின் பிரதம ஆசிரியராகவிருந்தவர் கே.பி.ஹரன் அவர்கள். கொழும்பிலிருந்து வெளிவரும் வீரகேசரி பத்திரிகையின் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய ஹரன் அவர்கள் வேலைநிறுத்தமொன்றைத் தொடர்ந்து வேலையிலிருந்து விலகிய பின்னர் ஈழநாடுவின் ஆசிரியரானார். இந்தியப் பிராமணரான இவர், தமது மனைவியும் பிள்ளைகளும் கொழும்பிலிருக்க, யாழ்ப்பாணத்தில் தனித்துக் குடியேறி இப்பணியைப் பொறுப்பேற்றது தனி வரலாறு.

ஈழநாடு 1958இல் வாரப் பத்திரிகையாக ஆரம்பமாகி, 1960இல் வாரமிருமுறையாக வெளியாகி, 1961ல் தினசரிப் பத்திரிகையாகியது.

1961ல் யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்தப்பட்ட தமிழரின் சத்தியாக்கிரகம், ஈழநாடுவின் முக்கியத்துவத்தை வடபகுதி மக்கள் மத்தியில் அதிகரிக்கச் செய்தது.

இதே போல 1964ல் இடம்பெற்ற “கோகிலாம்பாள் வழக்கு” என்னும் உருத்திரபுரம் காசிலிங்க சர்மாவின் கொலை வழக்கு, குடாநாட்டு மக்கள் மத்தியில் பரபரப்பான வாசிப்புத் தீவிரத்தை ஏற்படுத்தியது எனலாம்.

இதனால், கொழும்பிலிருந்து வெளிவந்த வீரகேசரி மற்றும் தினகரன் தினசரிகளைப் பின்தள்ளிவிட்ட ஈழநாடு, வடக்குத் தமிழரின் ஒவ்வொரு வீட்டையும் தினமும் தவறாது சென்றடையும் ஒரு வாசிப்புத் தீனி என்னும் நிலையை உருவாக்கியது.

இந்தப் பின்புலத்தில் 1965இல் அதன் ஆசிரியபீட விஸ்தரிப்பில் புதிய அலுவலக நிருபராக (Staff Reporter) நான் இணைத்துக் கொள்ளப் பட்டேன். ஏற்கெனவே அங்கு அலுவலக நிருபராகவிருந்த கா. யோகநாதனும் நானும் இணைந்து பிரதான செய்திகளை எழுதுபவர்களானோம். (அப்போது எங்கள் மாதச் சம்பளம் 180 ரூபா என்பதையும் இங்கு கட்டாயம் குறிப்பிட வேண்டும்.)

ஆசிரியர் ஹரன் அவர்கள் தினமும் தவறாது தமது ஆசிரிய தலையங்கத்துக்கு மேலாக, “ஐயாறன் எழுதுவது” என்றொரு பத்தியையும் (Column) எழுதுவார். இதனை வாசிப்பதற்கென்றே பெரும் வாசகர் கூட்டமொன்று இருந்தது.

நாங்கள் எழுதும் ஒவ்வொரு செய்தியையும் தவறாது வாசித்து திருத்தங்களைக் கூறுவதோடு, நன்றாக அமைந்தவைகளுக்கு “சபாஷ்”, “பேஷ்” போட்டுக்கொள்வார். இது அவர் எமக்களிக்கும் “ஊக்க மாத்திரை” போன்றது.

பத்திரிகை ஆளுமையில் அமைதித் தோற்றத்துடன் காணப்படும் இவர், ஈழநாடுவின் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் கரிசனை கலந்த கண்டிப்பைச் செலுத்தத் தவறமாட்டார். இதனால், அவர் அலுவலகத்துள் நுழைகிறார் என்னும் போதே, ஆசிரிய பீடத்தில் ஓர் அசாதாரண அமைதி திடீரென உருவாகும்.

நான் ஈழநாடுவில் சேர்ந்த காலத்தில் அங்கு பணியாற்றியவர்களைக் கட்டாயம் குறிப்பிடவேண்டும்.

கோபாலரத்தினம் என்பவர் செய்தி ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். செய்தித் துறையில் திறமைசாலியாக இவர்

விளங்கினாராயினும், நிறுவன நிர்வாகம் ஏனோ தெரியாது இவரை ஒருபோதும் பத்திரிகை ஆசிரியராக்கவில்லை. அவ்வப்போது பதில் ஆசிரியராகவே நியமனம் செய்வதுடன் நிறுத்திக்கொண்டது.

'கணேசண்ணை' என்று எல்லோராலும் அழைக்கப்படும் கணேசலிங்கம் பிரதம உதவி ஆசிரியராக (Chief Sub-Editor) கடமையாற்றினார். பின்னர் பாடசாலை ஆசிரிய சேவையில் தெரிவாகிச் சென்றுவிட்டார்.

எஸ்.பெருமாள், மயில்வாகனம் மனோகரன் ஆகிய இருவரும் வெளிநாட்டுச் செய்திகளை எழுதுபவர்களாகவும், ஆங்கிலச் செய்திகளை மொழிபெயர்த்து எழுதுபவர்களாகவும், உதவி ஆசிரியர்களாக இருந்தனர். அப்போது தொலைக்காட்சி, தொலைநகல் (Fax), ராய்ட்டர் சேவை எதுவும் அங்கு கிடையாது. பீ.பீ.சீ., ஆல் இந்தியா ரேடியோ, இலங்கை வானொலிச் செய்திகளை மிகுந்த சிரமத்தின் மத்தியிலேயே இவர்கள் செவிமடுத்து எழுதுவார்கள். சில செய்திகளை ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளிலிருந்தும் இவர்கள் மொழிபெயர்த்து எழுதுவார்கள்.

பல வருடங்களின் பின்னர் பெருமாள் ஈழநாடுவின் ஆசிரியரானார். மனோகரன் ஆங்கில ஆசிரியராக நியமனமாகி பாடசாலையொன்றில் கற்பிக்கச் சென்றுவிட்டார்.

பாமா ராஜகோபால் என்று அப்போது அழைக்கப்பட்ட ஈ.கே. ராஜகோபால் அப்போது இளம் உதவி ஆசிரியராகக் கடமையாற்றினார். செய்திகளுக்கும் கட்டுரைகளுக்கும் ரசனையான தலைப்புகளை இடுவதில் இவர் கைதேர்ந்தவர். சில சமயம், தலைப்புக்கேற்றவாறு செய்திகளை மாற்றி சிக்கலிலும் அகப்பட்டுள்ளார். இளவயதிலேயே பத்திரிகைத் துறைக்குள் புகுந்த இவர், தற்போது லண்டனில் வசித்து வருகிறார்.

சசிபாரதி என்ற சு.சபாரத்தினம் ஈழநாடு வார வெளியீட்டுக்குப் பொறுப்பாக இருந்தார். யாழ். இலக்கிய வட்டத்தின் முக்கியஸ்தர்களில் ஒருவர் இவர். 'குட்டிக்கதை மன்னன்' எனப் புகழ்பெற்ற சசிபாரதியின் மென்சபாவம் பல எழுத்தாளர்களை ஈழநாடுவுக்கு எழுதத் தூண்டியது எனலாம்.

ஆசிரிய பீடத்திலிருந்த இரண்டு மூத்தோர்களை இங்கு தவறவிட முடியாது. ஒருவர் 'வி.என்.பி.' என்ற வி.என்.பாலசுப்பிரமணியம் அடுத்தவர் 'அ.செ.மு.' என்ற அ.செ.முருகானந்தம்.

வி.என்.பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள், இயல், இசை, நாடக, கிராமியக் கலை வித்தகர். தற்போதைய இலங்கை வானொலி என்பது 1950களில்

கொழும்பு கொட்டா விதியில் 'கொழும்பு ரேடியோ' என்ற பெயரில் இயங்கிய காலத்தில் அதன் நான்காவது தமிழ் அறிவிப்பாளராக இருந்தவர்.

ஒலிபரப்புக் கலையின் பிதாமகர்களான சோ.சிவபாதசுந்தரம், குஞ்சி தபாதம், நாவற்குழியூர் (கே.எஸ்.) நடராஜன் ஆகியோரது சகபாடி.

அ.செ.முருகானந்தன் இலங்கையின் எழுத்துலக முன்னோடிகளில் ஒருவர். மறுமலர்ச்சிக்கால எழுத்தாளர்களுள் மூத்தவர். அமைதியான சபாவமுள்ள அற்புதமான இலக்கியவாதி.

வி.என்.பி அவர்கள் எப்போதும் மூக்குப்பொடிப் பெட்டியுடன் இருப்பார்; அ.செ.மு.அவர்கள் வெற்றிலைப் பெட்டியுடனேயே எவ் வேளையும் காணப்படுவார். முதலாமவர் தாரமிழந்தவர்; இரண்டாமவர் பிரம்மச்சாரி.

இவர்கள் இருவரையும் ஈழநாடுவுக்குக் கிடைத்த சொத்து என்று நான் தெரிந்துகொள்ள மாதங்கள் பல சென்றன.

ஆசிரிய பீடத்திலேயே வயதில் மிகக் குறைந்தவனாக நான் இருந்ததனால், இவர்கள் இருவர் மீதும் வைத்திருந்த அபார மதிப்புக் காரணமாகவும், வயது மூப்புக் காரணமாகவும் மரியாதை கருதி நெருங்கிச் செல்வதைத் தவிர்த்து வந்தேன்.

ஒருநாள் பிற்பகல் வசதியாக இருவரிடமும் மாட்டிக்கொண்டேன். ஐந்து நிமிடங்கள் மட்டும் என்னோடு உரையாடிவிட்டு "பத்திரிகைத் துறையில் ஒளிமயமான எதிர்காலம் உனக்குண்டு" என்ற இவர்களின் ஆசீர்வாதம் எனக்குள்ளிருந்து என்னை வளர்த்தது என்பது உண்மை.

ஆசிரியர் பீடத்தில் உதவி ஆசிரியர்களாகவிருந்த இரு பெண்மணிகளையும் மறக்கமுடியாது. ஒருவர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக புலவர் பட்டம் பெற்ற செல்வி பூரணம் கந்தப்பு, அடுத்தவர் இலங்கைப் பட்டதாரியான செல்வி குணவதி கதிரவேலு.

சில வருடங்களின் பின்னர் இவர்கள் அரசாங்க பாடசாலைகளில் ஆசிரிய நியமனம் பெற்றுச் சென்றுவிட்டனர்.

அக்காலத்தில் ஈழநாடு நிறுவனத்தின் வளர்ச்சியிலும் உயர்ச்சியிலும் முக்கியமானவராக விளங்கியவர் மானிப்பாயைச் சேர்ந்த எம்.வைரமுத்து அவர்கள். இவர் ஒரு ஓய்வுபெற்ற சிவில் சேவை அதிகாரி. சேர் ஒலிவர் குணத்திலக்கா இலங்கை அரசாங்கத்தில் அமைச்சராகவிருந்தபோது, அவரது நிரந்தரச் செயலாளராகக் கடமையாற்றியவர்.

பத்திரிகை வெளியீட்டில் ஒப்பு நோக்காளர்களுக்கு முக்கிய இடமுண்டு. புலவர் கனகரத்தினம், இன்னாசிமுத்து, மாணிக்கம் ஆகியோர் அப்போது பிரதான ஒப்பு நோக்காளர்களாகப் பணியாற்றினர்.

1969ம் ஆண்டு ஈழநாடு பத்திரிகையின் பத்தாவது ஆண்டு. இதனை முன்னிட்டு இலக்கியப் போட்டி, விளையாட்டுப் போட்டி, கலைத்துறைப் போட்டிகள் என்று தமிழர் பண்பாட்டை பிரதிபலிக்கும் பல அம்சங்களைக் கொண்ட விழாவிற்கு ஏற்பாடானது.

அதற்கெனப் பல குழுக்கள் அமைக்கப்பட்டன. தேவன்-யாழ்ப்பாணம் என்ற புகழ்பெற்ற எழுத்தாளரும் கலைஞருமான இ.மகாதேவா அவர்களின் தலைமையிலான குழுவிற்கு என்னை செயலாளராக்கினார்கள். பொறுப்பான பதவியாகவன்றி, பொறுப்புள்ள பணியாக இதனை நான் கருதி என்னாலான அளவுக்கு முழுமையான அர்ப்பணிப்புடன் தரப்பட்ட பணியை நிறைவுசெய்தேன்.

இதே ஆண்டில்தான் ஸ்ரீலங்கா ஆறுமுக நாவலர் சிலை கொழும்பிலிருந்து புறப்பட்டு ஆறுநாள் பவனியாக யாழ்ப்பாணம் கொண்டு செல்லப்பட்டு நல்லூர் கோயில் தெற்கு வீதியில் நிறுவப்பட்டது. இந்த வரலாற்று நிகழ்வில் ஈழநாடுவின் பிரதிநிதியாக ஆறுநாள் பவனியிலும் பங்குபற்றி, உடனுக்குடன் செய்திகளை அலுவலகத்திற்கு அனுப்பியமை புது அனுபவம்.

அந்த நாட்களில் நிதி நிலைமை காரணமாக கொழும்பில் நிரந்தரமாக ஒரு செய்தியாளரை ஈழநாடு நிறுவனத்தினால் வைத்திருக்க முடியவில்லை. இதனால் கொழும்பில் வேறு பத்திரிகைகளில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த பொன்.பாலசுந்தரம், சக்தி என அழைக்கப்படும் சக்திதாசன், மற்றும் பெரி.சுந்தரலிங்கம் ஆகியோரை சமயாசமய நிரலில் அமர்த்தி அவர்களின் சேவையைப் பெற்று வந்தது.

கொழும்புக்கு ஒரு செய்தியாளர் நிரந்தரமாக தேவையானபோது என்னை அங்கு நியமித்தார்கள். பாராளுமன்ற அமர்வு, செனட் சபை அமர்வு, ஆகியவைகளில் பணியாற்றுவது பிரதான கடமை. Lobby Correspondent ஆக பயிற்சி பெற்றதும் பணியாற்றியதும் வித்தியாசமான அனுபவம்.

இவ்வேளையில் லேக் ஹவுஸ் பத்திரிகை நிறுவனத்தில் தினகரன் பத்திரிகை ஆசிரியராக வழக்கறிஞர் இ.சிவகுருநாதன் பணியாற்றிவந்தார். இவரிடமிருந்து வந்த அழைப்பை ஏற்று 1969ம் ஆண்டு இறுதிப் பகுதியில்

தினகரனில் இணைந்துகொண்டேன். ஈழநாடு என்னும் பிராந்தியப் பத்திரிகையிலிருந்து முதலாவதாக கொழும்புப் பத்திரிகையொன்றுக்குச் சென்ற பத்திரிகையாளன் என்ற பெருமையுடன் பன்முகச் சூழல்கொண்ட பத்திரிகை நிறுவனத்தில் என் பணி ஆரம்பமானது.

ஈழநாடு திருச்செல்வம் என்று ஊடக உலகில் அறிமுகமான நான், தினகரன், இலங்கை வானொலி, ஈழமுரசு, முரசொலி என்று தொடர்ந்து இப்போது கனடாவில் தமிழர் தகவல் திருச்செல்வமாக அடையாளம் காணப்படுகின்றேன்.

1965ல் ஊடகத்துறையில் பிரவேசித்து, 1983இல் தினசரிப் பத்திரிகை ஒன்றின் பிரதம ஆசிரியராக வர என்னால் முடிந்ததென்றால் அதற்கு ஈழநாடுவே பிரசவகளமாகவும், ஆரம்ப பயிற்சிப் பாசறையாகவும் அமைந்தது என்பேன்.

ஈழநாடுவே எனது முதலும் மூலமும். ஈழநாடுவே எனது தாய்வீடு.

யோகரின் ஆசி நிறைந்த ஈழநாடு நிழல்!

அனந்த பாலகிண்டர்

(சீரேஷ்ட செய்தி ஆசிரியர், சிலோன் ஓடே)

1981 ஆம் ஆண்டு ஜூன் 1 ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணம் பொதுசன நூலகம் தீயிடப்பட்ட அதே இரவில் அப்படுபாதகச் செயலைச்செய்த அதே காலையர்களால் 'ஈழநாடு' பத்திரிகை நிறுவனமும் தீயிட்டு எரிக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணம் பொதுசன நூலகத்துக்கு நேர்ந்த நிலைமையை அன்று ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் நேரில்பார்த்து கண்ணீர் மல்கியதோடு, யாழ்ப்பாணம் மானிப்பாய் வீதி வழியாக வந்து தீயினால் சோபை இழந்திருந்த ஈழநாடு கட்டிடத்தையும் பார்த்துச்சென்றனர்.

கொடியவர்களின் கொடுந்தீ ஈழநாடு கட்டிடத்தை எரித்திருக்கலாம். ஆனால் அன்று அப்பத்திரிகையை மீளவும் வெளிவரச்செய்யவேண்டுமென்ற அதன் ஸ்தாபகர் அமரர் கே.சி. தங்கராஜா, மற்றும் பிரதம ஆசிரியர் அமரர் என்.சபாரட்ணம் உட்பட பத்திரிகையின் ஆசிரியபீடத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் மனவிராக்கியத்தை அத்தீயினால் எதுவும் செய்துவிட முடியவில்லை.

உடனடியாகவே 'ஈழநாடு' மீளவும் வெளிவரவேண்டுமென அன்று யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமல்ல, கொழும்பிலும் 'ஈழநாடு' அபிமானிகள் பலர் அமரர் கே.சி. தங்கராஜாவுக்குப் பக்கபலமாக நின்று குரல்கொடுத்தனர்.

இதன் விளைவாக காங்கேசன்துறை வீதியில் வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோயிலை அண்மித்த கலாநிலையப் பதிப்பகத்தில் எங்கிருந்து 'ஈழநாடு' ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ அங்கிருந்து உடனடியாகவே அது மீளவும் வெளிவரத்தொடங்கியது.

யாழ்ப்பாணப் பொதுசனநூலகம் தீயில் வெந்து, அங்கு கருகி துகள், துகளாக சாம்பலோடு சாம்பலாக காற்றில் பறந்து கொண்டிருந்த நூல்களின் பக்கங்களைப் பார்த்து கண்களில் கண்ணீர்மல்க, சுப்பிரமணியம் பூங்காவுக்கு அருகே குழுமி நின்றவர்களில் நானும் ஒருவன்.

யாழ் பொதுசன நூலகத்தின் ஓர் அங்கத்தவனாக இருந்து 'முற்றவெளி' ஊடாக மிதந்துவந்த காற்றின் சுகத்தையும் அனுபவித்தவாறு அங்கிருந்த நூல்கள், சஞ்சிகைகள் என்பவற்றை ஆறாமர இருந்து வாசித்த அந்த நாட்கள் இனி மீளவும் எப்போதுவரும் என்ற ஆதங்கத்துடன், கம்பீரமான திராவிடக் கலையம்சத்துடன் களை இழந்திருந்த அந்நூலகக்கட்டிடத்தை வெறித்துப்பார்த்து நின்றேன்.

இதன்பின்னர் 'ஈழநாடு' நிறுவனத்தையும் எரித்துவிட்டார்கள் என அங்கு நின்றவர்கள் சொல்லக்கேட்டு எனது சைக்கிளில் மானிப்பாய் வீதியில் அமைந்திருந்த ஈழநாடு காரியாலயம் நோக்கிச் சென்றேன்.

அப்பத்திரிகை நிறுவனத்தினருடன், தினமும் அதனை வாசித்து மகிழ்ந்த ஏராளமான வாசகர்களும் அங்கு நின்றிருந்ததைக் கண்டேன்.

மனத்தை மிகவும் நெகிழவைத்த இக்காட்சிகள், வெறுமனே இருபெரும் நிறுவனங்களுக்கு ஏற்பட்ட இழப்புகளை மட்டும் என்மனதில் பதியவைக்கவில்லை. மிகக்கொடூரமாக மாற்றமடையப்போகும் அமைதியான யாழ்ப்பாணச்சூழல் குறித்து இடித்துரைப்பதாகவும் அக்காட்சிகள் அமைந்திருந்தன.

யாழ்நூலகம், ஈழநாடு அலுவலகம் தீயில் சேதமுற்றகாலகட்டம். அச்சமயம் யாழ்ப்பாண மாவட்ட நீதிபதியாக இருந்த எனது தகப்பனார் கி.பாலகிட்டணர், எனது வீட்டுக்கிணற்றடியில் நன்கு குளித்துக்கொண்டிருந்த போது அருகே வந்து "க.பொ.த உயர்தரப்பரீட்சையை முடித்துவிட்டிருக்கின்றாய் வெறுமனே காலத்தை வீணடிக்கவேண்டாம். பரீட்சைப் பெறுபேறுகள் கிடைக்கும்வரை ஈழநாடு அலுவலகத்தில் போய் ஏதாவது பிரயோசனப்படுத்திக்கொள். ஈழநாடு பா. சிவானந்தனிடம் எல்லா வற்றையும் கூறியுள்ளேன்."

அன்று எனது தகப்பனார் கிணற்றடியில் காட்டிய வழியே பின்னாளில் எனது பத்திரிகைத்துறை வாழ்க்கைப் பயணமாக அமைந்திருந்தது.

தந்தையார் கூறியபடியே கே.கே.எஸ். வீதியில் அமைந்துள்ள ஈழநாடு கலாநிலையத்துக்குச் சென்றேன். அங்கு பா.சிவானந்தன் அவர்களையும் சந்தித்தேன். ஒரு சுருக்கமான நேர்முகப் பரீட்சை. இதன்பின்னர் ஆசிரியபீடத்துக்குள் நுழைந்தேன்.

ஆசிரியபீட நுழைவாயிலில் எனக்குக் கிடைத்த முதல்தரிசனம் தியானநிலையில் இருந்த யோகர் சுவாமிகளின் திரு உருவப்படம்.

வெறுமனே ஒரு தரிசனம் மட்டுமல்ல. பத்திரிகைத்துறையில் எனது முதல்பிரவேசத்துக்கு ஓர் ஆர்சீவாதமாகவும் யோகரின் அத்திரு உருவக் காட்சி அமைந்திருந்தது.

இதுதவிர அப்புனிதரின் உருவப்படத்தின் அடிப்பகுதியில் எழுதப்பட்டிருந்த வாசகங்கள் எனக்கு பத்திரிகைத்துறையின் முதல் அறிவுரையாகவும் அமைந்திருந்தன.

“ஏசுவார்கள், எரிப்பார்கள், ஆனால் உண்மையை எழுதுங்கள். உண்மையாக எழுதுங்கள்” என்பதே அந்த மகாவாக்கியங்களாகும்.

‘ஈழநாடு’ பத்திரிகையை முதன்முறையாக ஆரம்பித்தபோது, அன்று யாழ்ப்பாணத்தவரது நடமாடும் தெய்வமாக விளங்கிய யோகசுவாமிகளிடம் ஆசீர்வாதம் பெறுவதற்காக பத்திரிகை ஸ்தாபகர் கே.சி. தங்கராஜா அவரது குடும்பத்தினருடன் சென்றிருந்தார்.

அச்சமயம் ‘ஈழநாட்’டன் ஆரம்பத்துக்கு ஆசிவழங்கி, யோகர் உதிரந்த வார்த்தைகளே அன்று என் கண்களில் பதிந்த மகாவாக்கியங்களாக இருந்தன.

‘ஈழநாடு’ முதல்முறையாகத் தீயிடப்பட்டபோது வெள்ளிவிழா ஆண்டை நெருங்கிக்கொண்டிருந்தது.

எனவே யோகசுவாமிகள் எவ்வளவு தீர்க்கதரிசனத்தோடு “ஏசுவார்கள் எரிப்பார்கள்” என்று இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கூறியிருந்தாரோ அது உண்மையாகிப் போயிருந்ததையே அன்றைய அத்துரதிர்ஷ்ட வசமான நிகழ்வு எடுத்தியம்பியிருந்தது.

இதனை நன்குணர்ந்தவர்களாக ஈழநாடு நிறுவனத்தினரும், யோகரது தியான நிலைத் திருவுருவப் படத்தின் கீழே அவர் கூறிய அம்மகாவாக்கியங்களை குறிப்பிட்டிருந்ததை நான் அவதானித்தேன்.

‘ஈழநாடு’ ஆசிரியபீடம் மிக்கலகலப்பாக களைகட்டியிருந்ததையே நான் எனது முதல்நாளில் உணர்ந்தேன்.

யோகருடைய அந்த மகாவாக்கியங்கள் வெறுமனே ‘ஈழநாடு’ பத்திரிகை ஆரம்பத்தின் ஆசீர்வாதமாக மட்டும் இருக்கவில்லை. பத்திரிகைத்துறையில் காலடி எடுத்து வைக்கும் அனைவருக்கும் நெஞ்சில் பதிக்கவேண்டிய ஒரு போதனையாகவும் அது அமைந்திருந்தது.

எந்தவொரு செய்தியையோ அல்லது தகவலையோ பத்திரிகை மூலமாக அல்லது வேறு ஊடகங்கள் மூலமாகவோ வழங்கும்போது,

அவை உண்மைத்தன்மை வாய்ந்ததாக இருக்கவேண்டியதே 'பத்திரி காதர்மம்' எனப்படுகின்றது. இதனையே யோகரது அந்த ஆசியுரையும் சுட்டிக்காட்டியிருந்தது.

இந்நிலையில் யோகரது மகாவாக்கியத்தை தாங்கிய திருவுருவப் படத்தை தரிசித்தவாறே தினமும் ஆசிரியர்பீட அறைக்குள் பிரவேசிக்கும் ஒவ்வொரு 'ஈழநாடு' பத்திரிகையாளரின் மனதிலும் அம்மகாவாக்கியம் ஏதோ ஒரு வகையில் பிரதிபலித்து நிற்பதையே உள்ளூர உணரமுடியும்.

ஈழநாடு ஆசிரியர் பீடத்தில் நான் சந்தித்த ஒவ்வொருவருமே தத்தமது தனித்துவத்தைப் பேணி அவரவருக்குரிய பாணியில் பத்திரிகைத்துறையில் ஈடுபட்டதை நோக்க முடிந்தது.

'நமது நோக்கு' என்ற ஆசிரியத் தலையங்கத்தை 'ஈழநாடு' ஆசிரியராகவிருந்த என்.சபாரட்ணம் எழுதுகின்ற பாங்கே அற்புதமானது.

எண்பதுகளின் ஆரம்பத்திலிருந்து படிப்படியாக மாற்றமடையத் தொடங்கிய யாழ்ப்பாணச் சமூக, அரசியல் வாழ்வியல் தன்மைகளை மண்வாசனையோடு மட்டுமல்லாது உலகியல் சார்ந்ததாகவும் அவர் வழங்கியிருந்தார்.

யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரியின் முன்னாள் அதிபராகவும் இருந்த அமரர் என்.சபாரட்ணம் தனது ஆசிரியர் தலையங்கங்களை வழங்கிய பாங்கு 'ஈழநாடு' பத்திரிகையை சர்வதேச தரத்துக்கு உயர்த்திவிட்டிருந்தது என்று குறிப்பிட்டால் அது மிகையாகாது.

இதன் காரணமாகவே அன்றைய யாழ்ப்பாணத்தின் சிவில் சமூகத்தையும், யாழ். பல்கலைக்கழக வட்டாரத்தையும் சேர்ந்தவர்கள், 'ஊரடங்கு வாழ்வு' என்ற ஆசிரியர் சபாரட்ணம் எழுதிய ஓர் ஆசிரியத் தலையங்கத்தை மையமாக வைத்து அன்னாரது பல்வேறு தலைப்பிலுமான உள்ளூர் - சர்வதேச விவகாரங்களை அணுகியிருந்த ஆசிரியத் தலையங்கங்களை ஒரு நூல்வடிவமாக தொகுத்து வெளியிட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் பத்திரிகையொன்றின் ஆசிரியத்தலையங்கங்கள் இவ்வாறு முதல்தடவையாக இலங்கையில் நூல்வடிவம் பெற்றிருந்தமை ஈழநாடு பத்திரிகைக்கு மட்டுமல்ல, தமிழ்ப்பத்திரிகை உலகுக்கே பெருமை சேர்த்திருந்தது.

ஈழநாடு ஆசிரியர்பீடத்தில் பதில் ஆசிரியர் கே.ஜி.மகாதேவா, வாரமஞ்சரிக்குப் பொறுப்பாகவிருந்த சபாரத்தினம் (சசிபாரதி) ஆகியோர்

சூழவிருக்க செய்திகள், கட்டுரைகள் என அன்றாடப் பணிகளை மேற்கொள்வதே ஓர் அலாதியான இன்பமாகும். ஏனெனில் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட அனைவருமே நீண்டகால பத்திரிகைத்துறை அனுபவம் பெற்றவர்கள்.

செய்திகளை லாவகமாகக் கையாள்வது, செம்மைப்படுத்துவது, மொழிபெயர்ப்பது என அனைத்திலும் கைதேர்ந்திருந்தனர்.

செய்தித்துறையில் கே.ஜி.மகாதேவா தினமும் தலைப்புச் செய்திக்காக தன்னை முழுஅளவில் ஈடுபடுத்தும்விதம் அசாதாரணமாகவே இருக்கும். இதுதவிர 'ஊடுருவி' என்ற புனைபெயரில் 'இப்படியும் நடக்கிறது' என்ற தலைப்பில் அவர் தினமும் சுருக்கமாகத் தருகின்ற சுவாரஸ்யமான வியப்புக்குரிய விடயங்களுக்கென்றே ஒரு வாசகர் வட்டம் இருந்தது.

வாரமஞ்சரி ஆசிரியர் 'சசிபாரதி' சபாரத்தினம் 'புள்ளிகளை ஆண்ட மன்னன்' என்று வர்ணிக்கப்பட்டவர். தமது கரங்களுக்கு வருகின்ற எந்த வொருவிடயத்தையும் மிகக்கச்சிதமாக அணுகி அழகுதமிழில் அற்புதமாக வெளிவரவைப்பதில் 'சபா'வுக்கு நிகர் அவரே எனக்குறிப்பிடலாம்.

இந்தியப் பிரதமர் இந்திராகாந்தி மறைந்தசமயம் ஈழநாடு பத்திரிகை சார்பாக எனது முயற்சியில் இந்திராவின் சிறுபராயம் முதல் அவரது இறுதிக்காலம் வரையிலான அரிய புகைப்படங்களடங்கிய சிறப்பிதழைத் தயாரித்தேன். அச்சமயம் அச்சிறப்பிதழைத் தயாரிப்பதில் எனக்கு உறுதுணையாக இருந்தார் 'சசிபாரதி' சபாரத்தினம். அதுமட்டுமல்லாது அச்சிறப்பிதழ் வெளிவந்தபோது என்னை அவர் வாயாரப்பாராட்டியதையும் என்னால் மறக்கமுடியாது.

ஈழநாடு ஆசிரியர் பீடத்தை அலங்கரித்த மற்றுமொரு பத்திரிகையாளர் பாமா ராஜகோபால். ராஜகோபாலின் பத்திரிகைத்துறை பங்களிப்பைப் பொறுத்தவரை ஈழத்தமிழரின் ஒரு மாபெரும் வரலாற்றுச்சிறப்பைப் பாதுகாத்த பெருமை அவரையே சாரும் எனக்குறிப்பிடலாம்.

'வல்வெட்டித்துறையிலிருந்து அமெரிக்கா வரை' என்ற 'அன்னபூரணி' பாய்மரக்கப்பலின் கடற்பயணத்தை அற்புதமாக எழுத்துருவில் தந்து, பின்னர் அன்னபூரணியின் கடலோடிய வரலாற்றை ராஜகோபால் நூல் வடிவிலும் தந்திருந்தார்.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் வல்வெட்டித்துறையைச் சேர்ந்த கப்பலோட்டிகள் தமது கைப்படவே தயாரித்த 'அன்னபூரணி' பாய்மரக் கப்பலை அமெரிக்காவரை கொண்டு சென்று அதனை வாங்கிய அமெரிக்கரிடம் ஒப்படைத்த வரலாற்றை மிக உயிரோட்டமாக எழுதியிருந்த

ராஜகோபால் அப்பாய்மரக்கப்பலை நிர்மாணித்து அதில் பயணித்த வல்வெட்டித்துறை மாலுமிகளைப் பேட்டிகண்டு எழுதியவிதம் பிரமிக்கத் தக்கதாகவே இருந்தது.

'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் பாமாராஜகோபால் பணியாற்றிய காலப்பகுதியிலேயே 'அன்னபூரணி' நூல்வெளியீடு நல்லூர் கல்யாண மண்டபத்தில் இடம்பெற்றது.

அவ்விழாவில் ராஜகோபாலின் கல்விக்கூடமான சுன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயாவின் அதிபராகவிருந்த கல்விமான் அமரர் 'ஒரேற்றர்' சுப்பிரமணியம் பிரதம விருந்தினராகப் பங்குபற்றி அன்னபூரணி நூலை வெளியிட்டுவைத்தார்.

என்னைப் பொறுத்தவரை அதுவோர் வரலாற்று நிகழ்வு. ஏனெனில் பாமாராஜகோபால் 'அன்னபூரணி' பாய்மரக்கப்பலின் சரித்திரத்தை அன்று தந்திராவிட்டால் அன்னபூரணி பாய்மரக்கலத்தில் உலக சமுத்திரங்களையும் பெருங்கண்டங்களையும் வெற்றிகொண்டு சாதனை படைத்த வல்வெட்டித்துறை கடல்விற்பன்னர்களின் வரலாற்றை நம்மவர்கள் அறிந்திருக்கவே முடியாது.

ஈழநாட்டைப்பொறுத்தவரை மற்றுமொரு பத்திரிகையாளரும் மனதை விட்டு நீங்காத இடத்தைப் பிடித்துள்ளார்.

கொழும்புச் செய்தியாளராகப் பணியாற்றிய இ.கந்தசாமி இலங்கையில் சிறைசென்ற முதலாவது தமிழ்ப் பத்திரிகையாளர் என்றே குறிப்பிடலாம்.

வடக்கு-கிழக்குப் பகுதியிலே தமிழ்த்தீவிரவாதம் படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்ற காலத்தில் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் கொழும்பு செய்தியாளராகப் பணியாற்றினார் இ.கந்தசாமி.

கொழும்பில் கந்தசாமி தங்கியிருந்த 'ஈழநாடு' ஸ்தாபகர் கே.சி தங்கராஜாவின் பம்பலப்பிட்டி இல்லத்தை ஒருநாள் சூழ்ந்துகொண்ட புலனாய்வுப் பொலிஸார் கந்தசாமியை கைது செய்து அவரது பணிகள் தொடர்பாக தடுப்புக்காவலில் வைத்து பலமாதங்கள் விசாரணை செய்த பின்னர் விடுதலை செய்தனர்.

இலங்கையில் தமிழ்த்தீவிரவாதம் முறுக்கேறி தமிழ் பத்திரிகையாளர்கள் பின்நாட்களில் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டும், சிறைவைக்கப்பட்டுமிருந்தனர்.

ஆனால் இலங்கையில் சிறையிலடைக்கப்பட்ட முதலாவது தமிழ் பத்திரிகையாளராக இ.கந்தசாமி விளங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1983 ஆம் ஆண்டு ஜூலை இனக்கலவரத்தின்போது கொழும்புச் செய்தியாளராக இருந்த கந்தசாமியும் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார். பின்னர் இந்திய அரசாங்கம் கொழும்பில் பாதிக்கப்பட்டவர்களை யாழ்ப்பாணத்துக்கு அனுப்பிவைத்த 'கப்பலோட்டிய தமிழர் சிதம்பரனாரின் பெயரைத்தாங்கிய 'எம்.வி.சிதம்பரம்' என்ற ஆடம்பரக்கப்பலில் தாமும் பயணித்து அக்கடல் பயணத்தின்போது தமக்கேற்பட்ட அனுபவங்களை சுவைபட 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் எழுதியிருந்தார்.

அமரர் கா.யோகநாதன் மற்றும்மொரு உன்னதமான 'ஈழநாடு' பத்திரிகையாளர்.

நீதிமன்ற வழக்கு விசாரணைகளை மிகத்திறம்படத்தொகுத்து எழுதுவதில் அசாதாரண திறமையைக் கொண்டிருந்தார்.

அவரது பத்திரிகை எழுத்தாற்றலுக்கு மகுடம் வைப்பதுபோல் 'கோகிலாம்பாள்' கொலை வழக்கு விசாரணைச்செய்திகள் அமைந்திருந்தன.

ஒரு பிராமணப்பெண்ணான கோகிலாம்பாள், அவரது கணவரைக் கொலைசெய்த விவகாரம் தொடர்பான வழக்குவிசாரணையை மிகச்சுவாரஸ்யமாக ஒரு நல்ல தொடர்கதைக்கு நிகரான விதத்தில் நாள்தோறும் எழுதியிருந்தார் யோகநாதன்.

யோகநாதனின் கோகிலாம்பாள் கொலைவழக்கு விசாரணை செய்திகள் ஒரு விவரணச்சித்திரம் போன்று ஆயிரக்கணக்கான வாசகர்களை யாழ்ப்பாணத்தில் கவர்ந்திருந்தது. இதனால் 'தில்லானா மோகனாம்பாள் புகழ்' சிவாஜிகணேசன் என்று கூறுவதுபோல 'கோகிலாம்பாள் புகழ்' யோகநாதன் என்று ஆசிரிய பீடத்தில் அவரை அழைப்பதையும் கேட்டிருந்தேன்.

1983 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் இலங்கையின் தமிழ்ப்பகுதிகளில் இனக்கலகங்கள் அடிக்கடி இடம்பெற்றன. திருகோணமலையில் சிங்களக் காதையர்களால் பாதிக்கப்பட்டு யாழ்ப்பாணத்தில் தஞ்சமடைந்திருந்த தமிழர்களை யோகநாதன் பேட்டிகண்டு அதனை தமக்கேயுரிய பாணியில் ஈழநாடு வாரமலரில் எழுதியிருந்தார். பின்னர் அக்கட்டுரைகளைத் தொகுத்து சிறிய கைநூலாக அவர் வெளியிட்டார்.

அந்நூலுக்கு என்னை ஒரு முகவுரை எழுதும்படி அன்று அந்த கைதேர்ந்த பத்திரிகையாளர் கேட்டபோது மனமகிழ்ந்து அம்முகவுரையை எழுதினேன்.

என்னிடம் அம்மூத்த பத்திரிகையாளர் தனது நூலுக்கு முகவுரை எழுதும்படி அன்று கேட்டுக்கொண்டமை எனக்கு பெருமையளித்தது எனக்குறிப்பிடுவதைவிட எனது பத்திரிகைப்பணிக்கு ஒரு சிரேஷ்ட பத்திரிகையாளர் வழங்கிய ஓர் அங்கீகாரமாகவே அவர் அவ்வாறு கேட்டதை நான் கருதுகிறேன்.

‘ஈழநாடு’ பத்திரிகை தனது 25 வருட பூர்த்தியை முன்னிட்டு ஒரு வெள்ளிவிழா சிறப்பிதழை வெளியிட்டிருந்தது.

அதில் ஈழநாடு நிறுவனத்தில் பணியாற்றிய அனைத்து பத்திரிகையாளரதும் பெயர் விபரங்களோடு மூத்தபத்திரிகையாளர் சிலரது பங்களிப்புகள் மற்றும் சிறப்புக்கட்டுரைகள், ஆசியுரைகள் என்பவை வெளியாகியிருந்தன.

ஆயினும் இளம்பத்திரிகையாளர்கள் என்ற நிலையில் அன்று நானும், எஸ்.சுகநாதனும் வெறுமனே பெயரளவில் மட்டும் அச்சிறப்பிதழில் இடம்பிடித்திருந்தோம்.

‘ஈழநாடு’ பத்திரிகையின் ஆரம்பகால ஆசிரியர்களில் ஒருவராக இருந்த எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினத்தின் கீழ் பத்திரிகைத்துறையில் எஸ்.சுகநாதன் பிரவேசித்திருந்தார்.

‘ஈழநாடு’ வெள்ளிவிழாச்சிறப்பிதழில் இளம்பத்திரிகையாளர்களாக இருந்த எமது பங்களிப்பு இடம்பெறாததால் சுகநாதன் மிகவும் கவலையடைந்திருந்தார்.

ஆயினும் அவர் கலக்கமடையவில்லை. அவர் தாமாகவே ‘ஈழநாடு’ வெள்ளிவிழாவை சிறப்பிக்க ஒரு நூலை வெளியிட்டார். அதில் எனது கட்டுரையையும், வேறு சிலரது ஆக்கங்களையும் வெளிவரச்செய்து மிக அழகுறத் தமது கைவண்ணத்தில் வெள்ளிவிழா சிறப்புநூலை சுகநாதன் வெளியிட்டிருந்தார்.

இந்நூலையும் ஈழநாடு ஸ்தாபகர் கே.சி.தங்கராஜா பார்த்து ரசித்து தமது நிறுவனத்தின் மீது இளம்பத்திரிகையாளர்கள் வெளிப்படுத்திய நல்லபிமானத்தையும் அவர் அன்று பாராட்டியிருந்தார்.

அன்று சுகநாதனுடன் எனக்கு ஏற்பட்ட உறவு இன்றுவரை தொடர்வதோடு பிரான்ஸில் அவர் குடும்பத்தோடு குடியேறி அங்கிருந்தும் அவர் ‘பாரிஸ் ஈழநாடு’ என்ற தலைப்பில் வெளியிட்ட பத்திரிகையின் கொழும்புச் செய்தியாளராகவும் பணிபுரிந்திருந்தேன்.

ஒரு பரந்துபட்ட ஊடகவியலாளராக வானொலி, தொலைக்காட்சி என்பவற்றிலும் தமது கைவண்ணத்தைக் காட்டவேண்டுமென்ற துடிப்பு குகநானிடம் இருந்ததை நன்கறிவேன் .

இதன்காரணமாக பிரான்ஸில் தமிழ்வானொலி, தொலைக்காட்சி என்பவற்றை அவர் ஆரம்பித்திருந்தார்.

இதன்பின்னர் இலங்கையின் முதலாவது பிராந்திய தொலைக்காட்சி சேவை யாழ்ப்பாணத்தில் முதன்முறையாக Dish Asia Network (DAN) என்ற பெயரில் ஆரம்பித்து வடக்கு-கிழக்கு பிரதேங்களுக்கு மட்டுமல்ல, ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் யாழ்ப்பாண மண்வாசனையை குகநாதன் பரப்பி வருகின்றார். எனவே 'ஈழநாடு' என்ற ஆலமரத்தில் கிளைவிட்ட மற்றொரு விழுதாகவே குகநாதனின் ஊடகத்துறைப் பங்களிப்பு விளங்கி நிற்கின்றது.

'ஈழநாடு' பத்திரிகைத்துறையின் அச்சகப்பிரிவு, ஒப்புநோக்குப்பிரிவு என அனைத்துப்பிரிவுகளிலும் கடமையுணர்வோடு திறமைசாலிகளையும் கொண்டிருந்தது.

ஒப்புநோக்காளர் பிரிவுக்குப் பொறுப்பாளராகவும், பின்னர் வார மஞ்சரிப் பொறுப்பாசிரியராகவும் இருந்த புலவர் பார்வதிநாதசிவம் ஒரு சிறந்த தமிழறிஞர் மட்டுமல்ல, உன்னதமான பண்பாளராகவும் விளங்கினார். அவரிடமிருந்த இலக்கண, இலக்கிய தமிழறிவு அபாரமானது. ஆயினும் மிகவும் அடக்கமாக அவர் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் ஆற்றிய பங்களிப்பு சிறப்பானதாவே இருந்தது.

புலவர் பார்வதிநாதசிவத்தோடு அருகே அமர்ந்து ஒப்புநோக்கும் பணியில் அவருக்கு உதவுவது ஓர் அலாதியான அனுபவம். அத்தருணங்களிலெல்லாம் அவரிடமிருந்து தமிழில் பலவற்றைக் கற்றுக்கொள்ளக் கிடைத்ததை பெரும் பாக்கியமாகவே கருதுகிறேன்.

1981 ஆம் ஆண்டு முதல் 1987 ஆம் ஆண்டு வரை ஆறு ஆண்டுகள் ஈழநாடு ஸ்தாபனத்தில் பணியாற்றியிருந்தேன்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நிலவியிருந்த அசாதாரண சூழல் உச்சநிலையை எட்டிய காலப்பகுதியாக 1987 ஆம் ஆண்டு விளங்கியது.

எங்குமே குண்டுவீச்சு, மரணஓலம், இடிபாடுகள், இடப்பெயர்வுகள், துப்பாக்கிச் சண்டைகள் என அமைதியான ஆன்மிகப் பின்னணியைக் கொண்ட யாழ்ப்பாண மண்வாசனையில் படிப்படியாக பிணவாடை வீசத் தொடங்கி யிருந்தது.

1987 ஆம் ஆண்டு இந்திய அமைதிப்படை வடக்கே நிலைகொள்ள ஆரம்பித்தவேளை என்னோடு பணியாற்றிய பத்திரிகையாளர்கள் சிவ கணேசன், செந்தில்நாதன் ஆகியோர் இந்தியப்படை நடவடிக்கைகளை கட்டுரைகளாகவும், செய்திகளாகவும் இக்கட்டான சூழ்நிலைகளில் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் எழுதிய அனுபவங்களும் குறிப்பிடத்தக்கவை.

பிரதம ஆசிரியர் என்.சபாரட்ணத்தின் அன்றைய கால கட்டத்தை தெளிவாக எடுத்துக்காட்டிய ஆசிரியத் தலையங்கங்கள், செய்திப்பிரிவின் ஆக்கங்கள், என ஈழநாடு பத்திரிகையை விடிகாலைப் பொழுதிலேயே வாசகர்கள் முண்டியடித்து வாங்கியதை அக்காலப்பகுதியில் காணமுடிந்தது.

இத்தகைய பின்னணியில் இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தையடுத்து பிரதம ஆசிரியர் என்.சபாரட்ணம் எழுதிய ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் உயரிய ராஜதந்திர அணுகுமுறைகளை வெளிப்படுத்தியிருந்தன.

ஆனால் அன்று 'தமிழீழம்' 'தனிநாடு' என்ற கோஷங்களோடு இரத்தவெறிகொண்டிருந்த யாழ்ப்பாணச் சூழலில், அப்பெரியார் தீர்க்கதரிசனத்தோடு 'நமது நோக்கு' என எழுதியவை குறுகிய நோக்கோடு இருந்தோரால் குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டதால், இந்தியப்படை யாழ்ப்பாணத்தில் நிலைகொண்டிருந்தவேளை, இரண்டாவது தடவையாகவும் ஈழநாடு 1987 ஆம் ஆண்டில் தாக்கப்பட்டது.

1981 ஆம் ஆண்டு 'ஈழநாடு' எரிக்கப்பட்டபோது அந்நிறுவனத்தில் இணைந்து அதனை வளர்த்தெடுக்கத் துணையிருந்த அனுபவத்தோடு என்னையும் ஒரு பத்திரிகையாளராக வளர்த்துக்கொண்டேன்.

அன்றைய கொடிய காலச்சுழற்சியில் 1987 ஆம் ஆண்டு இரண்டாவது தடவையாகவும் 'ஈழநாடு' பத்திரிகை மீது கயவர்கள் தமது கைவரிசையைக் காண்பித்தனர்.

இன்று மூன்று தசாப்தங்களின் பின்னர் பத்திரிகைத்துறையில் பல்வேறு சவால்களையும் பலதரப்பட்ட அனுபவங்களையும் கடந்து வந்த நிலையில் ஈழநாடு நிறுவனத்தின் நிழலில் வளர்ந்த அந்த நாட்களை எண்ணிப் பார்க்கிறேன் .

யோகரின் ஆசி நிறைந்த அந்த நிழலே எனது ஊடகப்பணிகளில் மட்டுமல்ல தனிப்பட்ட வாழ்க்கையிலும் ஒரு கவசமாக இருந்து இன்றுவரை அன்றாடம் என்னை வழிநடத்துவதை உள்ளூர் உணர்ந்து நிற்கின்றேன்.

நினைவில் நிற்பவர்கள்

ச.சபாரத்தினம்

(வாரமலர் ஆசிரியர், ஈழநாடு)

'ஈழநாடு' நிறுவனத்தின் ஆரம்ப காலத்திலும் இடைக்காலத்திலும் அதன் வளர்ச்சிக்காக உழைத்தவர்கள் பலர். அவர்களில் சிலர் இம்மலரில் இடம்பெற்றுள்ள வேறொரு கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளனர்.

ஆரம்பகாலத்தில் கலாநிலையப் பதிப்பகத்தின் பொறுப்பாளராக இருந்து பெரும் பங்களிப்புச் செய்தவர் திரு. எஸ்.எம்.வில்பிரட் அவர்கள். திரு. எம்.எஸ்.பீட்டர் அச்சகப் பகுதிக்குப் பொறுப்பாயிருந்து பெரும் பங்காற்றியவர். இந்தக் காலகட்டத்தில் பணியாற்றிய திரு. ஆர்.சண்முகநாதன், திரு.கே.முருகானந்தம், திரு.ஜெயராஜா ஆகியோரின் உழைப்பும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. வித்துவான் பொன்.முத்துக்குமாரனும் உதவியாயிருந்தார்.

திருவாளர்கள் ஸீ.ரி.சொலமன், மு.கதிரவேலு, ஆர்.எம்.சின்னையா, ஆர்.சிவானந்தன், பி.எஸ்.சுந்தரம், துரைராஜா ஆகியோரும், செல்விகள் பராசக்தி, பொன்னுத்துரை, திருமதி தவமணி நாகராஜா ஆகியோரும் நிர்வாகப் பகுதியில் கணிசமான பங்களிப்புச் செய்தனர். திருவாளர்கள் எம்.நடராஜா, எஸ்.கே.திருச்சிற்றம்பலம், பெரி.சந்தரலிங்கம், நாவலர்தாசன் என்றசரவணமுத்து, கணேசானந்தன், காசிநாதன், காசிலிங்கம், வி.கே.கானமயில்நாதன், ஈ.ஆர்.திருச்செல்வம், திருநாவுக்கரசு ஆகியோரும் செல்விகள் சொலமன் ஜெயமலர், கோமதி, பூரணம், குணமணி கதிரவேலு ஆகியோரும் ஆசிரியர் பகுதியில் நினைவில் நிற்பவர்கள்.

திரு.எஸ்.திருச்செல்வமும், திரு.கிருஷ்ணராஜாவும் காரியாலய நிருபர்களாக இருந்து கணிசமான தமது பங்களிப்பை வழங்கியவர்கள். திருவாளர்கள் கிருஷ்ணசாமி, பொன் பாலசுந்தரம், கே.நடராஜா, சத்தியதாசன், கே.ஜி.நவரத்ன ஆகியோர் எமது கொழும்பு நிருபர்களாயிருந்து சிறந்த பணியாற்றியவர்கள்.

அச்சகப் பகுதியில் திருவாளர்கள் சித்திரவேலு பெனடிக்ற், செல்வ ரத்தினம், சி.பாலசிங்கம், பத்மநாதன் ஆகியோர் நினைவுக்கு வருகின்றனர். திரு.முத்துராஜாவே முதலாவது மெஷின் போர்மனாகவிருந்தார். உதவியாளர்களாகவிருந்தவர்கள் திருவாளர்கள் ஜோசப் இம்மானுவேல், நடராஜா குமாரசாமி என்ற இருவராவர்.

இடைக்காலத்தில் நிருவாகசபைத் தலைவராகவிருந்த திரு.வி.எஸ். துரைராஜாவும், அவர் காலத்தில் நிர்வாகப் பணியாற்றிய திரு.பி.கே. பொன்னம்பலமும் அதன் பின்னர் சபைத் தலைவராக வந்து நிர்வாகப் பொறுப்பேற்ற சட்டத்தரணி ஆர்.யோகராஜா ஆகியோர் பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக்காக பெரிதும் முயன்றவர்களாவர். ஆசிரியர் ஏ.சரவணமுத்து அவர்கள் இன்று பெரிதும் நினைவுகூரப்படவேண்டியவர். அவரது மேற்பார்வையில்தான் 'ஈழநாடு' கட்டடம் எழுந்தது.

(நன்றி: ஈழநாடு 25வது ஆண்டு நிறைவு சிறப்பு மலர், 11.2.1984)

கே.பி. ஹரன்

இலங்கையின் தலைசிறந்த பத்திரிகையாளர்களில் ஒருவராகவும், நல்லதொரு சமயவாணராகவும் திகழ்ந்தவர் கே.பி.ஹரன். தனது 23வது வயது முதல் பத்திரிகைத்துறையில் பணியாற்றியவர். முதல் பத்து ஆண்டுகள் சென்னையில் 'தமிழ்நாடு', 'ஸ்வராஜ்யா', 'தாருல் இஸ்லாம்', 'ஹனுமான்', 'ஹிந்துஸ்தான்' ஆகிய பத்திரிகைகளிலும் பின்னர் இலங்கையில், 'வீரகேசரி'யில் (1939-1959) இருபது ஆண்டுகள், 'ஈழநாட்டில் (1959-1979) இருபது ஆண்டுகள் என்று தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகில் ஐம்பது ஆண்டுகாலம் பணியாற்றியவர். இரு இதழ்களிலுமே அவர் பிரதம ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். வீரகேசரியில் 'ஊர்க்குருவி' என்ற பெயரில் இவர் தினமும் எழுதிய கட்டுரைகள் தமிழ் மக்கள் பல ராலும் பாராட்டப்பட்டவை. அதே போன்று 'ஈழநாடு' இதழில் 'ஐயாறன்' என்ற பெயரில் எழுதியவையும் சிறப்பானவை. சில நேரங்களில் 'கே.பி.எச்' என்ற பெயரிலும் எழுதியுள்ளார்.

17.10.1906இல் தஞ்சை மாவட்டம் திருவையாற்றில் பிறந்த இவருடைய இயற்பெயர் கிருஷ்ணசுவாமி பிராணதார்த்தி ஹரன் என்பதாகும். 1959இல் யாழ்ப்பாணத்தில் கே.சி.தங்கராஜா மற்றும் டாக்டர் கே.சி.சண்முகரத்தினம் ஆகியோரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஈழநாடு இதழின் முதலாவது பிரதம ஆசிரியர் இவரேயாவார். 1979இல் சென்னை திரும்பிய அவர் தனது எழுபத்தைந்தாவது வயதில் 14.10.1981 அன்று சென்னை மயிலாப்பூரில் காலமானார்.

‘சுயநலப் பற்றற்று நாட்டிற்கு நற்பணிபுரியும் பரந்த மனப்பான்மையுடன் பத்திரிகையாளன் செயற்படும்போதுதான் பத்திரிகைகள் நாட்டுக்கு பயனுள்ள சேவை செய்யமுடியும்’ என்ற மகாத்மா காந்தியின் வரை விலக்கணத்தை தாரக மந்திரமாகக்கொண்டு ஐம்பது ஆண்டுகள் நற்பணியாற்றியவர் கே.பி.ஹரன்.

இனிது நீடுழி வாழியவே என்ற தலைப்பில் கி.வா.ஐகந்நாதன் அவர்கள் ஈழநாடு பத்திரிகையின் பத்தாண்டு நிறைவையொட்டி எழுதிய வாழ்த்துச் செய்தி:

இலங்கையில் தமிழர் இலங்குறும் வளஞ்சார்
யாழ்ப்பாண நன்னகரக் கண்ணே
துலங்குறும் ஈழ நாடெனும் பெயரைச்
சூடியே நாளிதழாக
நலங்கொள்ச் செய்தி விரித்தறி வினையே
நயம்பெற விளங்குகட் டுரைகள்
கலங்களு ரொழிக்கும் சமயத்தின் விளக்கம்
காட்டியே மலர்வதொன் றுண்டால்

பன்னெடுங் காலம் நாளிதழ் சமைக்கும்
பணியினில் அணிபெற ஓங்கி
நன்னய முறவே தலையங்கம் சமய
நலஞ்சொலும் கட்டுரை யாதி
இன்னிய லுடனே எழுதுதல் வல்லார்
இயற்பெயர் அரனெனும் பெரியார்
மன்னிய நல்லா சிரியரென் றமைந்து
வளர்வதிந் நாளிதழ் இனிதே!

இத்தகு பெயர்கொள் ஈழநா டிப்போ
திலகிய பத்தாண்டு நிரம்பி
வித்தக முடனே தமிழர்கள் போற்ற
விளங்கியே நலம்செய்து வளரும்
சத்தியங் கரந்தான் முருகவேள் அருளால்
தாரணி யிற்புகழ் பெருக்கி
எத்திசை யினரும் போற்றமே லோங்கி
இனிது நீ டுழிவா ழியவே!

(நன்றி: விருபா இணையத்தளம், 29.09.2006)

நினைவலைகளில் நானும் ஈழநாடு நாளிதழும்

ஊரெழு அ.கனகசூரியர்

(உதவி ஆசிரியர், தமிழ்நாடம்)

1962 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதி அது. நான் பாடசாலை மாணவனாக இருந்த போது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்து கொண்டிருந்த 'ஈழநாடு' நாளிதழில் செவ்வாய்க்கிழமை தோறும் மாணவர்களுக்காக 'மாணவர் மலர்' என்ற ஒரு பகுதி வெளிவந்து கொண்டிருப்பதை அவதானித்தேன். அதில் ஒவ்வொரு வாரமும் 'மூளைக்கு வேலை' என்ற பெயரில் அம்சமொன்று இடம் பெற்று வந்தது. புத்தி சாதூரியமான வகையில் அல்லது விவேகத்துக்குரியதாக அமைந்த கேள்வி யொன்று கேட்கப்படும். அதற்கு சரியான விடை எழுதும் அனைவரினதும் பெயர் முகவரி என்பன மறு வாரத்தில் பிரசுரமாகும். நானும் அதற்கு விடை எழுதி அனுப்பி வைப்பதை வழக்கமாக கொண்டிருந்தேன். இப்படியாக பல வாரங்கள் தொடர்ந்தன. விடை எழுதுவதுடன் நின்று விடாமல் "மாணவர் மலர்" பகுதிக்கு சிறுசிறு விடயங்களை எழுதவும் ஆரம்பித்தேன். அத்துடன் 1962 ஆம் ஆண்டிலிருந்து ஒவ்வொரு வாரமும் "மாணவர் மலர்" பகுதியை கத்திரித்து தொகுத்து வைக்கவும் தொடங்கினேன்.

1966 ஆம் ஆண்டில் க.பொ.த சாதாரண தர வகுப்பில் படித்து கொண்டிருந்தேன். ஒரு சனிக்கிழமை காலைவேளை 'மாணவர் மலர்' பகுதிக்கு பொறுப்பான ஆசிரியரை சந்திப்பதற்கு விரும்பி நான் சேகரித்து வைத்திருந்த மாணவர் மலர் தொகுப்பையும் எடுத்துக்கொண்டு 'ஈழநாடு' அலுவலகம் சென்றிருந்தேன். அப்போது அங்கிருந்த ஒருவர் என்னை வரவேற்று அன்பாக உரையாடினார். பின்னர் 'ஈழநாடு' அலுவலகத்துக்கு முன்னாலிருந்த உணவகத்துக்கு அழைத்துச் சென்று காலை உணவும் தேநீரும் வாங்கித் தந்து அனுப்பி வைத்தார். இந்த நிகழ்வு, 'ஈழநாடு' நாளிதழின் மீதுள்ள எனது அபிமானத்தை மேலும் அதிகரித்ததுடன்,

பத்திரிகை துறை மீது எனக்கிருந்த ஆர்வத்தையும் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலைமையையும் தோற்றுவித்தது என்பதை என்நென்றுமே மறக்கமுடியாது.

நான் அன்றைய தினம் 'ஈழநாடு' நாளிதழ் அலுவலகத்தில் சந்தித்துக் கொண்டது 'மாணவர் மலர்' பகுதிக்கு பொறுப்பாகவிருந்த திரு.கே.ஜி. மகாதேவா அவர்களைத்தான் என்பது பின்னரே எனக்குத் தெரிய வந்தது. இவர் தொடர்ந்து சில வருடங்கள் 'மாணவர் மலர்' பகுதிக்கு பொறுப்பாக இருந்து வந்தார். 1967 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் கண்டியில் இருந்து வெளிவந்த 'செய்தி' என்ற வார இதழில் கடமையாற்றச் சென்று விட்டதால் 'ஈழநாடு' நாளிதழின் உதவி ஆசிரியராகக் கடமையாற்றி வந்த திரு.ஈ.கே. ராஜகோபால், திரு. எஸ்.கே.காசிலிங்கம் ஆகியோர் பின்னர் 'மாணவர் மலர்' பகுதியை தொகுத்து வழங்கி வந்தார்கள்.

1973 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில் 'ஈழநாடு' நாளிதழுக்கு செய்தி நிருபர் தேவை என்று ஒரு அறிவித்தல் வெளியாகியிருந்தது. ஊரெழு கிராமத்தின் நிருபராக நானும் அதற்கு விண்ணப்பித்திருந்தேன். நேர்முகப் பரீட்சைக்கு அழைக்கப்பட்டு அங்கு சென்றபோது, 'ஈழநாடு'வில் மீண்டும் இணைந்துகொண்டிருந்த திரு. கே.ஜி.மகாதேவா நேர்முகப் பரீட்சையை நடாத்திக் கொண்டிருந்ததைக் காணமுடிந்தது. பத்து வருட காலத்திற்கு முன்னர் 'மாணவர் மலர்' ஊடாக எழுத்துத் துறையில் எனக்கு ஊக்குவிப்புத் தந்த மகாதேவா அவர்களை மீண்டும் அங்கே கண்டதும் எனக்கு ஆச்சரியமாகப் போய்விட்டது. நான் பேசுவதற்கு முன்னரே "நானே உங்களை இன்ரவியூ செய்யவேண்டிய நிலை வந்துவிட்டது" என்று அவரே நகைச் சுவையாகச் சொல்லிவிட்டார்.

நேர்முகப் பரீட்சையில் தெரிவு செய்யப்பட்டு செய்தி நிருபராக பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த வேளையில் பல்வேறு பட்ட செய்திகளை அனுப்பிக் கொண்டேயிருந்தேன். எனது பகுதிக்குட்பட்ட பொலிஸ் நிலையம், புகையிரத நிலையம், அஞ்சலகம், பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கம், பாடசாலைகள், சந்தைப்பகுதி, இலங்கை மின்சார சபை, அஞ்சல் அலுவலகம், பொது நூலகம் போன்றவைகளுடன் நெருங்கிய தொடர்புகளைப் பேணி வந்ததன் ஊடாக அங்கிருந்து உடனுக்குடன் செய்திகளை சேகரித்துக் கொள்வது எனக்கு சுலபமாக இருந்தது. 1979 அல்லது 1980 என நினைக்கின்றேன். யாழ் குடாநாட்டில் பகல் வேளை

களில் பரவலாக சிறு சிறு கொள்ளைகள் இடம்பெற்று வந்தன. ஒருநாள் பிற்பகல் நேரம் கே.கே. எஸ். வீதி வழியாக தெல்லிப்பழை, சுன்னாகம், மல்லாகம் போன்ற இடங்களில் இருந்த பல நோக்கு கூட்டுறவுச் சங்க சில்லறை விற்பனை நிலையங்களில் இருந்து இனந்தெரியாதவர்கள் சிலர் முகாமையாளரை மிரட்டி விற்பனை மூலம் கிடைத்த பணத்தை கொள்ளையிட்டுக்கொண்டு சென்றுவிட்டனர். இந்த விடயத்தை கேள்விப்பட்டு மாலை 5.00 மணியளவில் சுன்னாகம் பல நோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்துக்கு சென்றபோது குறிப்பிட்ட கிளை முகாமையாளர் வீடு திரும்பி விட்டார். உடனடியாக அவரது வீட்டுக்குச் சென்று கொள்ளை தொடர்பான விடயங்களை அவரிடமிருந்து அறிந்து கொண்டு அதனை ஒரு செய்தியாக வடிவமைத்து ஒரு நண்பர் மூலமாக மாலை 6.30 மணியளவில் 'ஈழநாடு' நாளிதழ் அலுவலகத்துக்கு அனுப்பி விட்டேன்.

மறுநாள் 'ஈழநாடு' நாளிதழின் முன் பக்கத்தில் தலைப்புச் செய்தியாக "நேற்றுமாலை யாழ் குடாநாட்டில் பரவலாக கொள்ளை" என்று குறிப்பிட்டு தெல்லிப்பழை தொடக்கம் யாழ்ப்பாணம் வரை கே.கே.எஸ் வீதியில் அமைந்திருந்த விற்பனை நிலையங்கள் சிலவற்றில் நிகழ்ந்த விற்பனைப் பணம் கொள்ளை தொடர்பான செய்திகள் வெளியாகியிருந்தன. சுன்னாகம் விற்பனை நிலையத்தில் நடந்த கொள்ளை சம்பந்தப்பட்ட செய்தியில் "நமது ஊரெழு நிருபர் தெரிவிப்பதாவது ....." என்று குறிப்பிட்டு எனது செய்தி முன்பக்கத்தில் வெளியாகியிருந்தமையிட்டு பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன்.

1983 ஆம் ஆண்டு பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தியின் மறைவின் ஒரு மாத நிறைவின் போது 'ஈழநாடு' அவருக்கு அஞ்சலியாக சிறப்பிதழ் ஒன்றை வெளியிட்டிருந்தது. அவரைப் பற்றி பலரும் சிறப்புக் கட்டுரைகள் எழுதியிருந்தார்கள். எனது கட்டுரை மிகவும் தரமானதாகவும் சிறப்பாகவும் இருந்ததால், அதனை சிறப்பிதழில் முதலாவது கட்டுரையாகப் பிரசுரித்ததாக அந்த சிறப்பு மலரை வடிவமைத்து வெளியிடுவதற்கு பொறுப்பாக இருந்த திரு. மகாதேவா என்னிடம் தெரிவித்திருந்தது எனக்கு பெருமை தந்தது. 1971ஆம் ஆண்டு 'ஈழநாடு' நாளிதழின் பத்தாண்டு நிறைவை யொட்டி பத்திரிகை ஊடாக பல்வேறு போட்டிகள் நடத்தப்பட்டன. அதில் ஒன்று வேடிக்கையான பெயர் குட்டும் போட்டி. அதாவது அப்போது செயற்பட்டு வந்த நிறுவனங்கள் ஏதாவது ஒன்றின் முதல் எழுத்துக்களை

பயன்படுத்தி நகைச்சுவையான அல்லது வேடிக்கையான பெயரை குறிப்பிட்டு எழுதவேண்டும். ஒருதடவை 'கொழும்பு கல்யாணத் தரகர் சங்கம்' என்ற பெயரிலுள்ள முதல் எழுத்துக்களை (கொ,க,த,ச) வைத்து வேறு ஒரு பெயரை தரும்படி போட்டியில் கேட்கப்பட்டது. அதற்கு நான் 'கொளுவிவிட்டு கண்குளிரும் தலைவர்கள் சங்கம்' என்று எழுதி அனுப்பி இரண்டாவது பரிசைப் பெற்றுக் கொண்டேன் என்பது இன்றும் என் நினைவலைகளில் பதிந்துள்ளது.

இலங்கையில் இந்திய இராணுவம் வருகை தந்தபின் ஏற்பட்ட போர்ச் சூழ்நிலைகள் காரணமாகவும், அதே நேரத்தில் நான் வேறு ஒரு நிரந்தர தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்ததினாலும், 'ஈழநாடு' செய்தி நிருபர் பதவியி லிருந்து 1987ஆம் ஆண்டு இறுதியுடன் ஒதுங்கிக் கொண்டேன்.

தலைநகரத்திற்கு வெளியே, ஒரு மாகாணப் பத்திரிகை என்ற வகையில் முதன்முதலாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த நாளிதழ் என்ற பெருமையைப் பெற்றுள்ள 'ஈழநாடு' பத்திரிகை எனது எழுத்துத் துறைப் பிரவேசத்திற்கு பிள்ளையார் சுழியாக அமைந்தது. 'ஈழநாடு' செய்தி நிருபர் என்பது சிறிய அளவிலாவது ஊதியம் பெறக்கூடியதாக எனது வாழ்க்கையில் கிடைத்த முதலாவது பதவி என்பதையும் சொல்லத் தான் வேண்டும். இதனைத் தொடர்ந்து பத்திரிகைத் துறைக்கு அப்பால் காலத்துக்குக் காலம் வெவ்வேறு பதவிகளை வகிக்கும் நிலை எனக்கு ஏற்பட்டது. 1997ஆம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ச்சியாக பதின்மூன்று வருடங்கள் கொழும்பிலுள்ள அகில இலங்கை இந்து மாமன்றம் என்ற சமய நிறுவனத்தின் தலைமையகத்தில் நான் பணியாற்றச் சென்றபோது, அங்கிருந்து வெளிவந்த "இந்து ஒளி" என்ற காலாண்டு ஆன்மீக சஞ்சிகைக்குப் பொறுப்பாகவிருந்து கடமையாற்றும் சந்தர்ப்பம் எனக்கு கிடைத்தது. அதன் பின் 2011ஆம் ஆண்டில் இலங்கையின் தேசிய பத்திரிகைகளை வெளியிடும் 'லேக்ஹவுஸ்' நிறுவனத்தின் மாத வெளியீடான 'வண்ண வானவில்' என்ற சஞ்சிகையின் ஆசிரிய பீடத்தில் இணைந்து ஒரு பத்திரிகையாளராக யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள லேக்ஹவுஸ் கிளை நிறுவனத்திலிருந்து பணிபுரிந்து வருகிறேன்.

இதேவேளையில் 2012ஜூன் மாதம் தொடக்கம் அதே வருடம் நவம்பர் மாதம் வரை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த "தமிழ் நாதம்" என்ற நாளிதழின் உதவி ஆசிரியராகவும் நான் கடமையாற்றக் கிடைத்த

சந்தர்ப்பமும் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. எனது பன்னிரண்டாவது வயதில் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் ஒரு மாணவ எழுத்தாளராக எழுத ஆரம்பித்து, ஒரு செய்தி நிருபராக நியமனம் பெற்று, பின்னாளில் ஒரு பத்திரிகையாளராகவும், நாளிதழின் உதவி ஆசிரியராகவும் கடமையாற்றக் கூடிய ஒரு தகுதியை எனக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தது 'ஈழநாடு' தான் என்பதை பெருமையாகச் சொல்வதுடன் என் வாழ்நாளில் என்றென்றுமே மறக்கமுடியாத வகையில் அது அமைந்திருப்பதையும் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். அன்று 'ஈழநாடு' மூலம் எழுத்துத் துறையில் ஊன்றிய வேர் பல்வேறு பரிமாண நிலைகளைக் கடந்து இன்று விழுதாக காணப்படுகிறது என்பதே உண்மையாகும்.

ஈழநாடு நிருபர்கள், ஊழியர்களின் பார்வையும் பதிவும்

என்.செல்வராஜா (தொகுப்பு)

(திரு. எஸ்.ஆர்.ஞானசுந்தரம் 1966ம் ஆண்டு தொடக்கமே 'ஈழநாடு' நிருபராகப் பணியாற்றி வந்தவர்.)

செய்திப்பணி இலேசான காரியமல்லவென்று தெரிந்தும் பத்திரிகைத் துறையில் ஏற்பட்ட ஆர்வம் காரணமாகவும், 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் மீது கொண்ட அபிமானம் காரணமாகவும் செய்தித்துறையில் ஈடுபட முன்வந்தேன். 12.9.1966இல் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் அளவெட்டி நிருபராக நான் நியமனம் பெற்றபோது அன்று ஆசிரியராக இருந்த திரு.கே.பி.ஹரன் அவர்கள் கடுமையான நேர்முகப் பரீட்சையின் பின்னரே நியமனம் வழங்கினார். பின்னர் மாவிட்டபுரம் நிருபராக மாற்றம் செய்யப் பட்டுக் கடமையாற்றி வருகிறேன்.

செய்திகளைக் குறிப்புகளாகச் சேகரிப்பது, அதைச் செய்தியாக எழுதுவது, அதனைப் பத்திரிகாலயத்தில் சேர்ப்பிப்பது, முக்கிய செய்திகளைத் தொலைபேசியில் கொடுப்பது என்பவை மிகுந்த நிதானத்துடனும், கடமையுணர்ச்சியுடனும், துரித முயற்சியுடனும் செயற்படவேண்டிய பணிகளாகும்.

செய்திகளை எழுதும்போது ஆதாரபூர்வமாகவும், வாசகர்களுக்கு எளிதில் விளங்கக் கூடியதாகவும், செய்தியின் கரு மாறுபடாத விதத்திலும் எழுதுவது அவசியமானதாகும். பரபரப்பூட்டும் செய்திகளை அதற்கேற்ற அமைப்பிலும், ஏனைய செய்திகளைச் சாதாரணமாகவும், சில விடயங்களைத் தவிர்த்தும் எழுதவேண்டிய செய்திகளை அதற்கேற்ற முறையிலும் எழுதுவதில் தான் நிருபரது திறமை மிளிரமுடியும். கூட்டங்களில் பேசப்படும் பேச்சுக்களைச் செய்தியாக எழுதும்போது, பேச்சின் கருத்து மாறுபடாமலும், பத்திரிகைக்கு ஏற்ற முறையிலும் அதனைச் சிருஷ்டிப்ப

தென்பது கஷ்டமான காரியமாகும். பேச்சாளர் பேசியதை அப்படியே எழுதுவது செய்திக்குச் சுவையைத் தராது. அவர் கூறிய கருத்தைப் பத்திரிகைக்கு ஏற்றபடி செய்தியாக அமைப்பதற்குத் திறமை இருக்க வேண்டும்.

நிருபர் தொழில் மிகவும் பொறுப்புவாய்ந்ததாகவும் கஷ்டமானதாகவும் இருக்கின்றபோதும் அவர்களுக்குச் செய்தியால் கிடைக்கும் வேதனம் அவர்களது கடமைக்குப் போதுமானதல்ல. இருந்தபோதும் கஷ்டப்பட்டுச் சேகரித்து எழுதி அனுப்பிய செய்திகள் பத்திரிகையில் வெளிவரும்போது அவர்கள் மனதில் எழும் மகிழ்ச்சிக்கு அளவில்லை. அதே நேரம் அவ்வாறு கஷ்டப்பட்டு அனுப்பிய செய்தி வெளிவராமல் போகும்போது ஏற்படும் மன உளைச்சல் சொல்லில் அடங்காத ஒன்றாகும்.

ஒருமுறை செய்தியொன்றை எழுதி அதனை நேரில் கொண்டு சென்று அன்றைய 'ஈழநாடு' செய்தி ஆசிரியர் திரு. எஸ்.எம். கோபாலரத்தினம் அவர்களிடம் கொடுத்தபோது அவர் அச்செய்தியை வாங்கி வாசித்தபின் கசக்கி குப்பைக் கூடையினுள் போட்டதை என்னால் இன்றும் மறக்கமுடியாது. அச்செய்தி நிச்சயம் வெளிவரவேண்டும் என நான் விரும்பினேன். ஆனால் அது பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கக்கூடிய செய்தியல்ல என்ற விளக்கம் கிடைத்தபோதே மனதை சமாதானப்படுத்திக் கொண்டேன்.

ஆபாசச் செய்திகள், மக்களைத் தவறான வழியில் இட்டுச்செல்லும் செய்திகள், பிரச்சினைகளைத் தோற்றுவிக்கும் செய்திகள், மோதல்களை உண்டுபண்ணும் செய்திகள் என்பன தொடர்பாக எப்படி நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதை 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் மூலம் நான் கற்றுக்கொள்ள முடிந்தது.

மாவை ஆலயப் பிரவேசப் பிரச்சினையின்போது செய்தி சேகரிக்கச் சென்ற சமயம் பொலிசாரின் கண்ணீர்ப் புகைக்குண்டு வீச்சுக்குள் சிக்கியதும், ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி அரசாங்க காலத்தில் வட பகுதிக்கு வந்த அமைச்சர் ஒருவருக்குப் பலாலி விமான நிலையத்தில் கறுப்புக்கொடி காட்டிய சமயம் ஏற்பட்ட பதட்டநிலையில் அகப்பட்டுக் கஷ்டமடைந்ததும், தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு அசம்பாவிதத்தில் சிக்கி உயிர்தப்பியதும் நிருபர் பணியில் ஏற்பட்ட மறக்கமுடியாத சம்பவங்களின் சிலவாகும்.

கஷ்டங்களின் மத்தியிலும் கடந்த 17 ஆண்டு காலமாக இத்துறையில் கடமையாற்றியதுடன் எனது குடும்பமே பத்திரிகைத்துறையில் ஈடுபட்டுச் செயற்பட வழிகாட்டியாகவும் இருந்துவந்துள்ளேன்.

(நன்றி: ஈழநாடு 25வது ஆண்டு நிறைவு சிறப்பு மலர், 11.2.1984)

(திரு. சூ.யோ.பற்றிமாசரன் 1976-1978 காலப்பகுதியில் 'ஈழநாடு' வில் பணியாற்றியவர். தற்போது ஊடகவியலாளராக, திறனாய்வாளராக லண்டனில் இயங்குகின்றார்.)

"...என் முதற் படைப்பு 1967 வைகாசி தமிழ் இளைஞனில் இடம்பெற்றது. 'வள்ளுவனுக்கு விழாவெடுப்போம்' என்ற கட்டுரை பின்னர் 'சுடர்' இதழில் வெளிவந்தது. தொடர்ந்து சுடர், புதிய உலகம், போன்றவற்றில் ஆக்கங்கள் வளர்ந்தன. 'ஈழநாடு' தான் என் படைப்புகளை மக்களுக்கு அறிமுகம் செய்து என்னை எழுத்தாளனாக்கியது. என் களம், 1976முதல் 1978வரை 'ஈழநாடாகவே'யிருந்தது. அங்கு பத்திரிகைப் பகுதியில் கடமையும் ஆற்றினேன். எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம், எஸ்.சபாரத்தினம், பி.எஸ்.பெருமாள், கே.ஜி.மகாதேவா, எஸ்.கந்தசாமி, ரி.வெற்றிவேற் பிள்ளை, எஸ்.நாகேஸ்வரன், ஏ.பி.மாணிக்கம். ஸ்ரீ நடராசா, ஐயா சச்சி தானந்தம், எஸ்.குகநாதன். கே.இரவீந்திரன் என என் எழுத்துலகப் பிரவே சத்திற்கு இவர்களாற்றிய உதவிகள் ஏராளம்."

(நன்றி: பத்திரிகையாளன்: வட இலங்கை பத்திரிகையாளர் சங்க வெளியீடு, மலர் 1, இதழ் 1, பெப்ரவரி 1984)

(புகைப்பட பத்திரிகையாளர் எஸ்.கதிர்வேலு)

"தமிழினத்தின் உரிமைக்குரல் எமது மண்ணில் அஹிம்சை வழியில் சத்தியாக்கிரகமாக நடைபெற்றுக்கொண்டிருந்தது. நாட்கள், வாரங்களாக, மாதங்களாக அது நடைபெற்றது. சத்தியாக்கிரகிகளை அடக்க அரசாங்கம் அவசரகால நிலையைப் பிறப்பித்தது. இன்றைய காலம்போல் அன்றில்லை. அவசரகால உத்தரவுகளையும் மீறி சத்தியாக்கிரகம் நடைபெற்றது.

அஹிம்சைவாதிகளை கலைக்க இராணுவம் மைதானத்திற்கு வந்தது. மக்களோ இராணுவத்தை இரசனையோடு பார்த்தனரேயொழிய பயம் கொள்ளவில்லை. இராணுவ கொமாண்டர் 'அட்டென்ஷன்' என்றதும், மரண ஓலங்கள் வாளைப் பிளந்தன. இரும்பு மனிதர் நாகநாதனுக்கு

அடி. ஏதோ ஒரு மூலையில் நானும் அதனை 'பிளாஷ்' செய்துகொண்டேன். என்னையறியாமல் துள்ளிக்குதித்த என்னை நோக்கி சிப்பாய் ஒருவன் ஓடிவந்து எனது கமராவைப் பறித்து எடுத்தான். உடைத்து நொருக்கினான். கையில் இருந்த துவக்கால் என்னை துவம்சம் செய்தான்.

மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்ட நான், ஐந்து மாதங்களின் பின்னரும் ஒரு கண்ணின் பார்வையைப் பெற முடியவில்லை. இன்று 32 வருடங்கள் உருண்டோடியும் பத்திரிகைத் துறையில் இருந்து என்னைப் பிரிக்கமுடிய வில்லை. நான் கூறுவதெல்லாம் "பத்திரிகையாளனுக்கு இதுவும் வரும் இன்னும் வரும்; எதற்கும் அஞ்சக்கூடாதென்பதுதான்."

(நன்றி: பத்திரிகையாளன்: வட இலங்கை பத்திரிகையாளர் சங்க வெளியீடு, மலர் 1, இதழ் 1, பெப்ரவரி 1984)

(பத்திரிகையாளர் எஸ். திருச்செல்வம். தற்போது கனடாவில், அகிலன் அசோஷியேற்றல் என்ற நிறுவனத்தின்மூலம் "தமிழர் தகவல்" என்ற மாத இதழை நடத்திவருகிறார்.)

1965ஆம் ஆண்டைத் திரும்பிப் பார்க்கிறேன். அமரர் கே.பி.ஹரன் ஈழநாட்டின் பிரதம ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த காலம். பத்திரிகைக்கு ஏழு வயது. ஆனாலும் சத்தியாக்கிரகம், கோகிலாம்பாள் வழக்குச் செய்திகளை சுடச்சுட வெளியிட்டதால் 'ஈழநாடு' கொடிகட்டிப் பறந்துகொண்டிருந்தது.

காலியாகவிருந்த அலுவலக நிருபர் பதவி ஒன்றிற்கு நானும் ஒரு விண்ணப்பதாரி. ஒன்று மட்டும் எனக்குத் தெரியும். நேர்முகப் பரீட்சைக் குழுவில் திரு. ஹரன் இருப்பாரானால் எனக்கு வேலை கிடைக்காது.

எட்டு மாதங்களுக்கு முன்னர் ஈழநாட்டில் நான் நடத்திய திருவிளையாடல் ஒன்றே அதற்குக் காரணம். நான் செயலாளர் பதவி வகித்த சங்க மொன்றின் செய்தியைப் பிரசுரம் செய்விப்பதற்காக இரவுநேரம் ஈழ நாட்டுக்குப் போயிருந்தேன். அருகிலுள்ள வாசஸ்தலத்திலேயே ஆசிரியர் தங்கியிருந்தார். செய்தியுடன் நேரில் சென்று விஷயத்தைச் சொல்லி, என்னையும் அறிமுகப்படுத்தினேன்.

செய்தியைப் படித்தார். என்னை ஒருதடவை உற்றுப் பார்த்தார். சால்வையால் மேலும் ஒரு தடவை உடலைப் போர்த்தினார். "உதவி ஆசிரியரிடம் கொடுங்கள்; அவர் பார்த்துச் செய்வார்" என்று சீரியஸில்லாமலேயே திருப்பித்தந்தார். என் மூளை தீவிரமாக வேலைசெய்தது. நண்பன் பாமா ராஜகோபால் இன்றிரவு உதவி ஆசிரியர். "முதற் பக்கத்தில்

போடுமாறு ஆசிரியர் சொன்னார்” என்று சொல்லி செய்தியைக் கொடுத்து விட்டுப் போய்விட்டேன்.

நண்பரும் என்னை நம்பி அடுத்தநாள் பத்திரிகையில், முதற்பக்கத்தில் இரண்டு கலம் தலைப்புடன் செய்தியை வெளியிட்டிருந்தார். ஆசிரியரிடம் நண்பர் வாங்கிய ஏச்சுப் பேச்சுக்களைத் தெரிந்துகொண்ட பின்னர், வேலை கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கை எப்படி ஏற்படும்?

ஆனாலும் எனக்கே நியமனம் கிடைத்தது. ஆசிரியர் என்னை மறந்து விட்டதாகவே நினைத்தேன். சிலவேளை அவர் அடையாளம் கண்டு விடுவாரோ என்ற பயத்தினால் அவரைத் தனிமையில் சந்திப்பதைத் தவிர்த்துக்கொண்டே வந்தேன். ஆறுமாத தகுதிகாண் காலம் முடியும்போது, ஆசிரியர் அறைக்குள்ளிருந்து அழைப்பு வந்தது. இனிமையான உபசரிப்பு; திறமையான வேலைக்குப் பாராட்டு: இடைக்கிடையே புத்திமதிகள்; நிரந்தரமாக்கப்பட்டேன்.

கடைசியில் ஹரன் சொன்னார்: “எனது பத்திரிகையில் என்னையே ஏமாற்றிச் செய்தி வெளியிட்டவரல்லவா நீங்கள். பத்திரிகைத் தொழிலுக்கு உங்களைப் போன்றவர்கள் தான் தேவை. அதனால் தான் உங்களைத் தெரிந்தெடுத்தோம்.”

இன்றும் அந்த உயர்ந்த பத்திரிகையாளனை நினைவுபடுத்திப் பார்க்கின்றேன். ஈழநாட்டிலிருந்து 1969இல் விலகி, வானொலி, தினகரன் ஆகியவற்றில் நான் பத்திரிகையாளனாகப் பணிபுரிய அவர் தந்த ஊக்கமும் உற்சாகமுமே எனக்குக் கைகொடுத்தது. ஆனால் அதற்குப்பின் நான் பொய் சொன்னது கிடையாது தொழிலில்!

(நன்றி: பத்திரிகையாளன்: வட இலங்கை பத்திரிகையாளர் சங்க வெளியீடு, மலர் 1, இதழ் 1, பெப்ரவரி 1984)

(பத்திரிகையாளர் கா.யோகநாதன்)

கோகிலாம்பாள் வழக்கு வடக்கை ஒரு கலக்கு கலக்கியது. அக்காலகட்டத்தில் 1963இல் தான் ‘ஈழநாடு’ அலுவலக நிருபராகச் சேர்ந்தேன். சாவகச்சேரி நீதிமன்றத்தில் கோகிலாம்பாள் வழக்கு விசாரணை நடந்துகொண்டிருந்தது. வழக்கு விசாரணையை எடுப்பதற்கு நீதிமன்றம் சென்றிருந்தேன். அப்பொழுது தான் எனக்கு ஆரம்ப அனுபவம்.

அன்று முக்கிய சாட்சி வராததினால், கோகிலாம்பாள் வழக்கு விசாரணை நடைபெறவில்லை. கொழும்பு பத்திரிகை படப்பிடிப்பாளர் கோகி

லாம்பாளை படம் எடுக்க முயற்சித்தார்கள். அது கைகூடவில்லை. பின் கோகிலாம்பாளின் மாமனையும் மகளையும் படம் எடுத்தார்கள். நான் படப்பிடிப்பாளரைக் கூட்டிச் செல்லவில்லை.

மறுநாள் கொழும்பு பத்திரிகைகளில், படங்கள் வரப்போகின்றன. என்ன செய்வதென்று புரியவில்லை. பஸ்நிலையத்தில், கொலையுண்ட காசிலிங்க சர்மாவின் மைத்துணர் ரட்ணசர்மாவை சந்தித்தேன். கதையோடு கதையாக, அவர் தங்கள் வீட்டில், காசிலிங்க சர்மா, கோகிலாம்பாள் ஆகியோரின் பாஸ்போர்ட் இருப்பதாகச் சொன்னார். அவற்றைத் தருவதற்குச் சம்மதித்தார். உடன் ஒரு வாடகைக் கார் பிடித்து சங்கத்தானை சென்றோம். அவர் இரு படங்களையும் எடுத்துத் தந்தார்.

மறுநாள் 'ஈழநாடு' முன்பக்கத்தின் பகுதியில் கொலையுண்ட காசிலிங்க சர்மா, கோகிலாம்பாளின் படங்கள் வந்திருந்தன. எங்கும் பத்திரிகைக்கு மக்கள் அலைந்தார்கள். ஆசிரியர் மறுநாள் "பலே, பலே" என்று பாராட்டினார்.

கோகிலாம்பாள் வழக்கு யாழ் நகரமண்டபத்தில் உள்ள வடபகுதி அசைஸ் நீதிமன்றத்தில் மூன்று மாதம் நடைபெற்றது. தினமும் நகர மண்டபம் நிரம்பி வழிந்தது. விசாரணை முழு விபரமும் 'ஈழநாடு' இதழில் வெளிவந்தது.

தீர்ப்பு வெளிவந்த தினம் சுமார் 20000 பிரதிகளுக்கு மேல் அச்சானது. நண்பகல் வரை அச்சியந்திரம் இயங்கிக்கொண்டிருந்தது. 'ஈழநாடு' காரியாலயத்துக்கே பத்திரிகை வாங்க படையெடுத்து வந்தார்கள்.

கொடிகாமத்தில் மட்டும் அன்று 1000 பிரதிகள் விற்பனையாகின. அப்போதெல்லாம் இரண்டு பதிப்பு அச்சடிப்பதுண்டு. நான் தீர்ப்புவெளிவந்த தினம் 500 முதல் பதிப்பு பத்திரிகை கட்டுடன் கடைசி பஸ்சில் நள்ளிரவு 12 மணிக்கு கொடிகாமம் பஸ் நிலையத்தில் இறங்க நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் பத்திரிகைக்காக காத்திருந்ததை இப்பொழுதும் மறக்க முடியாது. கோகிலாம்பாள் தீர்ப்பைக் கொண்ட 'ஈழநாடு' பத்திரிகைக் கட்டொன்றை கோப்பாய் ராக்கியை வழிமறித்து எடுத்துச் சென்றுவிட்டார்கள். எனது பத்திரிகைத்துறை அனுபவத்தில் என்றும் கோகிலாம்பாள் வழக்கை மறக்கவே முடியாது.

(நன்றி: பத்திரிகையாளன்: வட இலங்கை பத்திரிகையாளர் சங்க வெளியீடு, மலர் 1, இதழ் 1, பெப்ரவரி 1984)

(பத்திரிகையாளர் எஸ்.ஜெகதீசன்)

“பத்திரிகைத் தொழில் சுவை நிறைந்தது; சுவாரஸ்யம் வாய்ந்தது. என்றுமே புதுப் புதுச் செய்திகள், எப்பொழுதுமே புதுமையான சம்பவங்கள். பத்திரிகையாளர்கள் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது வாழ்வில் பற்பல அனுபவங்களை அடைகிறார்கள். அதனால் நாட்டை நன்கு வழிநடத்தும் ஆற்றல் பெறுகின்றார்கள். பத்திரிகைத் தொழில் மூலம் பலருடன் பழகினேன். பலதரப்பட்டவர்களுடன் உரையாடினேன். இதயங்களைப் பேசவைத்து அந்த அனுபவங்களுடன் உறவாடியது எளிதில் மறக்கமுடியாத வொன்று.”

வில்லியம் மேதரைக் காலமாக்கினேன்.

வேலையின் அவசரத்தில் மூழ்கியிருந்தவேளை பிரதம ஆசிரியர் எனது மேசைக்கருகே வந்து தனக்கே உரித்தான ஒரு தனிப்பாணியில் என்னை நோக்கி “ஐஸே ... இந்த வில்லியம் மேதர் காலமாகி விட்டாராமே....மிக நல்ல மனுஷன்... மட்டக்களப்பிலை...மானிப்பாயிலை எல்லாம் கடமை புரிந்தவர்... மறக்காமல் நாளைய பேப்பருக்குப் போட்டுவிடும்” என்று கூறிச் சிறு குறிப்பு ஒன்றையும் காட்டிச் சென்றார். நானும் அவ்விதமே செய்து மறுநாள் செய்தியில் அவரைக் காலமாக்கினேன். செய்தி வெளிவந்தபின் தவறு தெரிந்தது. ஆம்! பிரதம ஆசிரியர் என்னிடம் தந்து சென்றது மேதரின் பிறந்தநாட் குறிப்பு. ஏதோ ஞாபக மறதியில் அவர் என்னிடம் கூற, குறிப்பை வாசிக்காமலேயே நான் செய்தியை எழுத, அது பிரசுரமாக, கொழும்புப் பத்திரிகையொன்று எம்மைப் பார்த்துக் காப்பியடிக்க, அடுத்தநாள் நாம் தவறுக்கு வருந்த, ஒருவாறாக “வில்லியம் மேதர்” என்ற பெரியார் செத்துப் பிழைத்தார்.

நேர காலமில்லை

1965ஆம் ஆண்டு யாழ். முற்றவெளியில் பலத்த மழையின் மத்தியில் எம்.ஜி.ஆரையும் சரோஜாதேவியையும் ஏராளமான சனக்கூட்டத்திற்கு மத்தியில் திக்குமுக்காடியபடி பார்த்த என்னை, லண்டன் மாநகரில் கொட்டும் பனியில் அதிகாலை நாலரை மணிக்குப் பேட்டிக்காகச் சந்திக்க வைத்தது ‘ஈழநாடு’. ஜெமினி கணேசனை வீதியோரத்தில் கண்டு சந்திப்புக் கட்டுரையை உங்களுடன் பகிர் வைத்ததும் ‘ஈழநாடு’. நாதஸ்வர மேதை

எம்.கே.பத்மநாதன், குமரகுரு குழுவினரை நடுநிசிவரை எனக்காகக் காக்கவைத்ததும் 'ஈழநாடு'.

ஒரு கௌரவம்

தமிழக அரசின் நிதி மந்திரியாக இருந்த நாஞ்சில் மனோகரனை பேட்டிக் காக சந்தித்தபின் மறுநாள் நடந்த பகிரங்கக் கூட்டமொன்றில் உரையாற்றிய அவர் எங்கோ ஒரு மூலையில் இருந்த என்னை மேடைக்கழைத்து சிறிதுநேரம் பேசவைத்து கௌரவம் தேடித்தந்ததும் 'ஈழநாடு' தான்.

வாரியார், பித்துக்குளி, பாலமுரளி, எம்.எல்.வசந்தகுமாரி, சீர்காழி கோவிந்தராஜன் போன்ற பிரபலமானவர்களையும் சந்தித்து அவர்களின் அரிய கருத்துக்களை உங்களுடன் பகிரவைத்ததும் 'ஈழநாடு' தான்.

(நன்றி: பத்திரிகையாளன்: வட இலங்கை பத்திரிகையாளர் சங்க வெளியீடு, மலர் 1, இதழ் 1, பெப்ரவரி 1984)

(பத்திரிகையாளர் ஈ.கே.ராஜகோபால். தற்போது லண்டனில் புதினம் பத்திரிகை ஆசிரியராக இருக்கிறார்.)

பதினேழு வருடங்களுக்கு மேலாக இந்தப் பத்திரிகைக் காட்டில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன்! நடுவழியில், ஏதோ ஒரு வெறுப்பில் வெளிநாட்டுக்குப் போனேன். அப்போது, நான் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்த 'தினகரன்' பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியர் திரு. இ.சிவ குருநாதன் என்னைத் தடுத்து, 'ஜெர்னலிஸ்ட்' என்ற இந்தப் பெயரை எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டு, வேலை செய்து, அந்த அனுபவம் பெற்றாய்! டாக்டர், என்ஜினியர், எக்கவுண்டன், அட்வகேற் போல, ஒரு மதிப்புமிக்க தொழில். நன்றாக யோசித்து முடிவுசெய்!" என்று என்னிடம் கூறினார். அப்போது என் மனைவியும் கூட இருந்தாள்.

அப்போதிருந்த மனநிலையில், அவர் சொன்ன அந்த வார்த்தைகளை நிதானமாக இருந்து கேட்க முடியவில்லை! ஆனாலும், அவர் 'ஜெர்னலிஸ்ட்' என்று குறிப்பிட்டுத் தந்த கடிதம்தான் நான் எவ்வித கஷ்டமுமின்றி லண்டன் செல்ல உதவியது.

லண்டன் சென்றபின்னர் 'சிவா' சொன்ன வார்த்தைகளின் பெருமை களை உணரத் தொடங்கினேன். 'தினகர'னில் இருந்த சுமார் ஆறு வருடங்கள், நான் 'ஜெர்னலிஸ்ட்' என்கிற அளவுக்கு, என்னென்ன நினைக்க

கிறேனோ அவற்றையெல்லாம் எழுதவைத்து, புதிய அம்சங்களையெல்லாம் வழங்குவதற்கு இடம் தந்த சிவாவின் அருமைகளை நினைத்து நினைத்து மனதுக்குள்ளே புழுங்கினேன்.

ஒன்றரை வருடங்களுக்கு மேல் அங்கிருக்க(லண்டனில்) என்னால் முடியவில்லை. மீண்டும் பிறந்த பூமியை நாடி வந்தேன்!

என்னால் அந்தக் காட்டுக்குள் நுழைந்து அலைந்து திரியாமல் இருக்க முடியவில்லை! தவித்த என்னை அணைத்துக்கொண்டார் பெரியார் கே.ஸி.தங்கராஜா அவர்கள். 'ஈழநாடு' நிறுவனத்திலிருந்து நான் ஒரு காரணத்துக்காக வெளியேறித் தினகரனில் பணிபுரியக் கொழும்பு சென்றபோது, புல்லர்ஸ் வீதியிலுள்ள அவரது இல்லத்துக்குச் சென்று ஆசிபெற்றதை இப்போதும் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். சிரித்துப் பேசி நல்லபடி இருக்க வாழ்த்தினார் அவர்.

மிக உயர்ந்த மனிதர்!

கொழும்புக்குச் செல்லும்போது அவர் இல்லத்துக்குப் போக நான் தவறுவதில்லை.

“எப்ப வந்தது? சாப்பிடுகிறது!” என்று கூறுவார். சாப்பிடுவேன். நூறு அல்லது இருநூறு கையில் வைப்பார். யாருக்குமே அது தெரியவராது. காகிதக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தலைவர் ஆனாலும் அவரிடம் அந்தக் கர்வம் இருந்ததை நான் கண்டதில்லை.

அந்தப் பெரிய மனிதரின் நிறுவனத்தில் நான் பணியாற்றுவதை மட்டுமல்ல, ஆணித்தரமான, மிகக் கனதியான, ஆசிரியத் தலையங்கங்களை எழுதி, 'ஈழநாடு' பத்திரிகைக்கு ஒரு மதிப்பை இப்போது உருவாக்கிவரும் பண்பாளரும், அறிஞருமான திரு.என்.சபாரத்தினம் அவர்களின் கீழ் ஒரு உதவியாளனாகப் பணியாற்றுவதையும் பெருமையாகக் கருதுகின்றேன்!

**(நன்றி: பத்திரிகையாளன்: வட இலங்கை பத்திரிகையாளர் சங்க
வெளியீடு, மலர் 1, இதழ் 1, பெப்ரவரி 1984)**

ஏசினார்கள் எரித்தார்கள் உண்மையை உண்மையாக எழுதுகிறோம்

கே.ஜி.மகாதேவா
(செய்தி ஆசிரியர், ஈழநாடு)

தமிழ்த் தினசரிப் பத்திரிகைகள் பற்றிச் சிந்திக்கும்போது எனக்கு அமரர் ஆதித்தனாரின் நினைவு வருவதுண்டு. காரணம், தமிழ்த் தினசரிப் பத்திரிகை உலகில் அவர் ஒரு முன்னோடி என்றே கூறலாம். ஆதித்தனார் இன்று இல்லை. ஆனால் அவர் நட்பு கன்றுகள் இன்று பெரும் விருட்சங்களாக வளர்ந்து, விழுதுகளும் மரமாகிவிட்டன.

“உடல் மண்ணுக்கு உயிர் தமிழுக்கு” என்று வாழ்ந்த பலரில், செயல் உருவம் பெற்றவர் ஆதித்தனார் என்றால் பொருந்தும். முயற்சி எவ்விதம் திருவினையாக்கும் என்பதற்கு உதாரணமாகத் திகழ்ந்த ஆதித்தனாரை ஓரளவாவது இங்கு நினைவுகூருவது நல்லது. காரணம்: ஏதோ ஒரு வகையில் அவருக்கும் ‘ஈழநாடு’க்கும் தொடர்பு இருக்கிறது.

நாற்பத்து இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் மதுரையில் ‘தந்தி’ எனும் பெயரில் பத்திரிகையை அவர் ஆரம்பித்தார். அப்போது யுத்தகாலம். ‘தந்தி’ வெளிவருவதற்கு பத்திரிகை காகிதத்தை வழங்க அரசாங்கம் கண்டிப்பாக மறுத்துவிட்டது. ஆதித்தனார் என்ன செய்வார்? தனது திட்டத்தை எப்படியும் செயலாக்க முனைந்தார்.

வைக்கோல் வாங்கினார். அதனை அரைத்து கூழாக்கினார். பின்னர் அக்கூழைக் காய்ச்சி காகிதம் தயாரித்தார். வைக்கோல் அரைப்பது முதல் அதைக் காகிதம் ஆக்கி பத்திரிகை அச்சிட்டு வெளியிடும்வரை எல்லா வேலைகளிலும் அவரே நேரடியாக நின்று செயற்பட்டார். பின்னர் பத்திரிகைகளை சைக்கிளில் சுமந்து கடைகடையாக விற்பனை செய்தார். வளர்த்தார்.

1943ஆம் ஆண்டு சென்னையில் பெருமழை பெய்தது. மின்சாரத் தடை. சென்னை முழுவதுமே இருளில் மூழ்கியது. அக்காலகட்டத்தில்

'தந்தி' சென்னையிலிருந்துதான் வெளிவந்தது. ஆதித்தனாருக்கு இருளிலும் வெளிச்சம் தெரிந்தது. எப்படியும் தந்தி அடுத்தநாள் வெளிவந்துவிட வேண்டும் என்று முடிவுசெய்தார் அவர்.

பெற்றோமகல் விளக்கு வைத்து, அச்சியந்திரத்தைக் கையால் சுற்றி தந்தியை அச்சிட்டார். அடுத்தநாள்- சென்னையிலிருந்து வெளிவந்த ஒரேயொரு பத்திரிகை 'தந்தி' தான்.

அந்தத் தந்தி, பின்னர் 'தினத்தந்தி'யாக மாறி, ஆசிய, ஆபிரிக்க மொழிப் பத்திரிகைகளில் அதிக விற்பனையுள்ள தினசரி ஏடாக, ஒன்பது நகரப் பதிப்புகளாக இன்று மலர்ந்திருக்கிறதென்றால்... அவர் பின்னால் நின்ற மகாசக்தியின் கருணைதான் என்ன!

பத்திரிகை வெளியிட அன்று வைக்கோலை நாடிய 'தந்தி'க்கு இன்று ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையே சொந்தமாக இருக்கிறது!

'ஈழநாடு' ஏடு மலர்ந்து பரிணமிப்பதற்கு முன்னோடியாகவிருந்த அதிபர் திரு.கே.ஸி.தங்கராஜா அவர்கள் ஈழத்துக் காகிதத்தின் கர்த்தா என்றால் மிகையாகாது. 'நியூஸ்பிரின்ட்' எனப்படும் பத்திரிகைத்தானை, வாழைச்சேனை காகிதத் தொழிற்சாலையின் மூலம் வெளிக்கொணர்ந்ததற்கு மூலகர்த்தாவாகத் திகழ்ந்தவர் 'கே.ஸி.ரீ.'

அவரது ஆலோசனை, சிறந்த திட்டங்கள் என்பன காரணமாகவேதான் அத்தொழிற்சாலைக்கு வெளிநாட்டு உதவிகள் ஓஹோ என்று கிடைத்தன. அதுமட்டுமல்லாது அவரது திட்டங்களை வெளிநாடுகள் வரவேற்றுத் தங்களுக்கும் பயன்படுத்திக்கொண்டன.

பத்திரிகைக் காகிதம் இல்லை என்றதும் ஆதித்தனார் எப்படி வைக்கோலை அரைத்துக் காகிதம் எடுத்தாரோ-எதை நம்பி பத்திரிகை நடத்தினாரோ அதேமாதிரி வைக்கோலை மட்டுமே மூலப்பொருளாகக் கொண்டு வாழைச்சேனைத் தொழிற்சாலை தோன்றியது. உள்நாட்டுக் காகிதத்தை நம்பிப் பல ஏடுகள் மலர்ந்தன. ஒரு கனவு நனவாகியது.

ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையின் அதிபராக-அதன் மூளையாகச் செயற்பட்ட 'கே.ஸி.ரீ.' அவர்களுக்கு ஒரு பத்திரிகையின் பிறப்பிலும் வளர்ச்சியிலும் பற்று ஏற்பட எல்லா மகாசக்திகளும் அன்று பின்னணியில் இயங்கி இருக்கின்றன. 'குழந்தைகள் இரட்சகர்' கே.ஸி.சண்முகரத்தினம் அவர்கள் எப்படி கண்ணுக்குள் எண்ணையை ஊற்றி செயற்பட்டு 'ஈழநாடு' என்ற குழந்தையை நேரில் கவனித்து வந்தாரோ, அவ்வாறே 'கே.ஸி.ரீ.'

அவர்களும் தலைநகரிலிருந்து ஊட்டச் சத்துகளை அனுப்பிக் குழந்தையின் வளர்ச்சியில் பூரிப்புக் கண்டார்.

1964ஆம் ஆண்டு வடக்கில் பேய் மழையுடன் சூறாவளியும் தாண்டவ மாடிற்று. யாழ்ப்பாணத்திற்கும் தூர இடங்களுக்குமான போக்குவரத்து துண்டிக்கப்பட்டிருந்தது. மின்சாரமும் முழு அளவில் துண்டிக்கப்பட்டிருந்தது. ஈழநாடு வெளிவந்ததா?

‘பெற்றோமக்சிலும் மெழுகுதிரி வெளிச்சத்திலும்’ ஆசிரியர் பகுதியும், அச்சகப் பகுதியும் இரவில் இயங்கியது. விடிந்தது! டாக்டர் கே.ஸி. வந்தார். ‘ஈழநாடு’ இயந்திரத்தில் ஏறி பத்திரிகை வெளிவரவேண்டும். ஆனால் மின்சாரம் இல்லை. ஆற்றல்மிக்க ஊழியர்கள், இயந்திரத்தின் றோலருக்குப் பிடி போட்டுக் கையினால் ஆமை வேகத்தில் ஒவ்வொரு இதழாக ‘ஈழநாடு’ பத்திரிகையை அன்று பிரசவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். முழுப் பத்திரிகையும் வெளிவர அன்று மாலையாகிவிட்ட போதிலும் தலைநகரிலிருந்து எந்தப் பத்திரிகையும் இங்கு தலைகாட்டாத நிலையில், வாசகர்கள் அத்தனை நேரமும் பொறுமையுடன் காத்திருந்து பின்னர் முண்டியடித்துக்கொண்டு ‘ஈழநாடு’வை வாங்கி எமக்குக் கைகொடுத்தனர்.

சத்தியாக்கிரகத்தின் பின் ஓரிரு வருடங்களில் எமது விற்பனையில் ஓரளவு தொய்வு ஏற்பட்டது. அந்தக் காலத்தில் ஒரு புதிய அணுகுமுறையைக் கையாண்டு வாசகர் ‘ஈழநாடு’ தொடர்பில் புதிய அத்தியாயங்களை எழுப்பியதுண்டு.

பட்ஜட் (வரவுசெலவுத்திட்டம்) யோசனைகள், அதாவது, மா, சீனி, பருப்பு, மண் எண்ணெய், விலைகள் ஏற்றம் பற்றிய நிதி அமைச்சரின் அறிவிப்புகள் இரவு நேரம் கழித்துத்தான் வரும். அன்றிரவு யாழ்.நகரிலுள்ள சில முக்கிய, - அதாவது நல்ல படம் ‘ஓஹோ’ என்று ஓடும் தியேட்டர்களின் மனேஜருடன் தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்வோம். புதிய வரிகள் பற்றிக் கூறுவோம். அவர்களும் புதிய செய்தியை முதலில் அறிந்துகொண்ட பெருமையில் “என்ன உதவி வேண்டும்?” என்று கேட்பார்கள். இரண்டாவது படக்காட்சி முடிந்ததும் தியேட்டர் வாசலில் ‘ஈழநாடு’ விசேட பதிப்பு விற்பனைக்குண்டு. புதிய பட்ஜட் வரிகள் இடம்பெற்றுள்ளன என்று ஒரு ‘சிலைட்’ போட முடியுமா என்று கேட்போம். “சின்ன விஷயம்” என்று கூறி இரண்டாம் படக்காட்சி இடைவேளையின்போது, ‘ஈழநாடு’ விசேட பதிப்பு விற்பனை பற்றிய ‘சிலைட்’ போடுவார்கள்.

ஆசிரியர் பகுதியைச் சேர்ந்த நானும், அச்சகப் பகுதி ஊழியர் சிலரும் ரசிகப் பெருமக்களை எதிர்நோக்கி தியேட்டர் வாசலில் அந்த நள்ளிரவு நேரத்தில் காத்திருப்போம். 'ஈழநாடு' குழந்தை எமது தோளில் இருக்கும். விற்பனையும் சூடாக நடக்கும்.

ஈழகேசரி தான் எனக்குப் பத்திரிகை ஆர்வத்தைத் தூண்டியது. பதினொரு வயதிலேயே 'ஈழகேசரி' மாணவர் பகுதிக்கு வாரம் தவறாமல் நான் எழுதிக்கொண்டிருந்தபோது 'கேசரி மாமா' வாகவிருந்த திரு. இராஜ அரியரத்தினம் அவர்களே எனக்கு ஊக்கம் அளித்துவந்தார். நான் 1961ஆம் ஆண்டு சத்தியாக்கிரகக் காலத்தில் 'ஈழநாடு'வில் சேர்ந்தபோது திரு. இராஜ அரியரத்தினம் அவர்களும் 'ஈழநாடு'வில் வாரமலர் ஆசிரிய ராகப் பணியாற்றியது எனக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சியாகவும் உற்சாகமாகவும் இருந்தது. நான் வளர்வதற்கு அவரும் ஒரு காரணம்.

'ஈழநாடு' அலுவலக நிருபராக இப்பொழுது பம்பரமாகச் சுழலும் ஏ.வி.மாணிக்கமும் நானும் 1961இல் ஒன்றாகவே 'ஈழநாடு'வில் சேர்ந்தோம். பத்திரிகை ஆர்வத்துடன் மட்டும் சேர்ந்துகொண்ட எங்களுக்கு சத்தியாக்கிரக காலம் நல்ல தளம் அமைத்துக் கொடுத்தது.

'ஈழநாடு'வில் அன்று ஏதாவது காரமான செய்தி வந்தால், "நேற்றுப் பெய்த மழைக்கு முளைத்த காளான் குஞ்சு" என்றுதான் ஏசுவார்கள். 'ஈழநாடு' ஏணியில் ஏறி வெற்றி கண்டவர்கள்கூட, மேடைகளில் தங்களை மறந்து 'ஈழநாடு' செய்திகளைக் கண்டன விமர்சனம் செய்த காலப்பகுதியும் உண்டு. தங்களுக்குச் சாதகமில்லாத செய்திகள் வரும்போது கன்னா பின்னா என்று ஏசுவார்கள்.

பின்னர் என்ன நடந்தது? 'ஈழநாடு' வளர்ச்சி கண்டு, பொதுமக்கள் மத்தியில் அதற்கு ஏற்பட்ட செல்வாக்கினைக் கண்டு ஆயுதப்படையினர் 'ஈழநாடு'வை எரித்தனர்! ஆனால் பின்னர் என்ன நடந்தது? 'ஈழநாடு' தீக்குளித்த அந்தச் சாம்பல் மேட்டிலிருந்து புதிய வேகத்துடன் மீண்டும் உயிர்பெற்றது. ஏசினை வாய்கள் மூடிவிட்டனவோ? எரித்த கைகள் கட்டப்பட்டு விட்டனவோ? எல்லாமே முடிந்த முடிவுதான்.

இன்று எமது மலரை முகப்பிலிருந்து அலங்கரிக்கும் சிவயோக முனிவர் 'ஈழநாடு'வை அன்று ஆசீர்வதிக்கும்போது, "ஏசுவார்கள் எரிப்பார்கள் உண்மையை எழுதுங்கள் உண்மையாக எழுதுங்கள்" என்றார் தீர்க்கதரிசனத்துடன். ஏசிணார்கள், எரித்தார்கள், ஆனாலும் நாம் அன்றுபோல

இன்றும் உண்மையை உண்மையாகத்தான் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறோம். மக்கள் சக்தி எனும் மகாசக்தி எமக்கு பக்கபலமாக இருக்கிறது.

ஒரு பத்திரிகையை-சஞ்சிகையை எப்படியும் ஆரம்பித்துவிடலாம். எப்படியும் அதனையும் நடத்திவிடலாம். ஆனால் நமது சமுதாயத்தின் நலனைக் கருத்திற்கொண்டு ஒரு மரபுவழிகாத்து இப்படித்தான் பத்திரிகையை நடத்தவேண்டும் என்று வரையறுத்து நடத்துவது ஒரு சவால் மட்டுமல்ல. அது ஒரு விஷப்பரீட்சையும் கூட!

'ஈழநாடு' ஒரு துண்டுப் பத்திரிகை என்று எடை போட்டவர்கள் காலையில் எழுந்ததும் 'ஈழநாடு'வைக் காணாமல் இன்று ஏதோமாதிரி நிற்கிறார்கள். காரணம், அன்றாட உண்மைச் செய்திகளுக்கு 'ஈழநாடு'வைத் தான் மக்கள் இங்கு எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

'ஈழநாடு' மாநிலம் எனும் குறுகிய வட்டத்திலிருந்து வெளியேறி, தமிழரின் தேசிய சொத்தாக இன்று மாறிவிட்டது. அதற்கு வாசகரான நீங்கள்தான் காரணம். இந்தப் பெருமையில் நாங்கள் ஓரளவு நிமிர்ந்து நிற்கிறோம் என்றால் அதற்கும் நீங்கள்தான் ஏணி. இன்னும் எத்தனையோ பணிகள் உங்களுக்காக ஆற்ற இருக்கும் எங்களுக்கு உங்களின் ஆதரவுக்கரங்கள் நீளவேண்டும்.

(நன்றி: ஈழநாடு 25வது ஆண்டு நிறைவு சிறப்பு மலர், 11.2.1984)

வாசகர்களின் மனங்களைக் கவர்ந்து இழுத்த யாழ்ப்பாணத்தின் முதல் நாளேடு 'ஈழநாடு'

ம.வ.காணமயில்நாதன்
(மீரதம ஆசிரியர், யாழ்-உதயன்)

முதன் முறையாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியிடப்பட்ட 'ஈழநாடு' நாளேடு பாடசாலைக்குப் புறப்படுவதற்கு முன்னரே பத்திரிகை விற்பனை நிலையங்களுக்குக் காலையிலேயே வந்து சேர்ந்துவிடும். அதனால் கொழும்புத் தமிழ் நாளேடுகளுக்கு முன்னதாகவே 'ஈழநாடு' பிரதியைப் படிக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

மொத்தத்தில் அன்றாடம் 'ஈழநாடு' வாசிக்காதுவிடில், சாப்பிடாத ஓர் உணர்வு. ஆனாலும் அந்தப் பத்திரிகையின் பணியகத்தில் ஆசிரியர் பீடத்தில் பணியாற்றுவேன் என்று நான் கனவு கூடக் கண்டதில்லை.

அறிவுத் தேடலுக்காகவும், தகவல்களை அன்றாடம் தெரிந்து கொள்வதற்காகவும் ஆவலுடனும், எமது பாடசாலைக் காலத்தில் பாடநூல்களுக்கும் அப்பால் தமிழ், ஆங்கில சஞ்சிகைகளை மட்டுமன்றி பத்திரிகைகளையும் நாளேடுகளையும் வாசிக்கும் பழக்கம் ஆறாம், ஏழாம் வகுப்பு மாணவனாக இருந்த காலத்திலேயே தொற்றிக் கொண்டது.

பாடசாலை முடிந்து வீடு சென்றதும், சனசமூக நிலைய வாசிக சாலைக்கும், சில உறவினர்களின் வீட்டு நூல் நிலையங்களுக்கும் சென்று பல்வகைப் புத்தகங்களையும், பத்திரிகைகளையும் வாசிப்பது பிரதான பொழுதுபோக்கு என்ற தன்மை, எங்களுர் மாணவர்கள் பலரின் வழக்கமாக இருந்தது. வயதில் குறைந்தவனாயினும், நானும் அந்தக் கூட்டத்துடன் சேர்ந்து கொண்டேன்.

அந்த வகையில் நாளாந்தம் மாலையில் தமிழ், ஆங்கில நாளேடுகளை வாசிக்கும் வழக்கமும், பழக்கமும் - தவணை நடைமுறை (routine) ஆகியது. அப்போதெல்லாம் இரண்டு மொழிகளிலும் வெளிவரும் நாளேடுகளை வாசிப்பதற்கு நேரம் கிடையாவிடில், அடுத்த நாள் நீண்ட

வேளை பத்திரிகை வாசிப்பதிலேயே பறந்து விடும். அதனால் அதற்கு கடுத்ததான, விளையாட்டைத் தவிர்த்துக் கொள்வதுமுண்டு.

மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியில் அப்போதைய உயர்தர வகுப்பில் கணிதப் பிரிவில் பயின்று தேறி, முந்தைய யாழ் கனிஷ்ட தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் மாலை நேரப் பொறியியல் வகுப்பில் 1962 ஆம் ஆண்டில் பயின்று கொண்டிருந்தேன். யாழ்ப்பாணம் ஐயனார் கோவிலடியைப் பிறப்பிடமாகவும், எங்களுரைப் புகுந்த இடமாகவும் கொண்ட முன்னாள் அரசு உயர் அதிகாரியான (ஒரு திணைக்களத்தின் நிர்வாக அதிகாரியாகப் பணியாற்றிய மூத்தவர்) பஞ்சாட்சரம் ஐயா அவர்களோடு நட்பு ஏற்பட்ட காலம் அது. அவரது வீட்டின் நீண்டு அகன்ற நூலகத்தில் அரிய பல தமிழ், ஆங்கில நூல்களை எனக்குக் கிடைக்கும் வேளைகளில் வாசிப்பதற்காக அவரது வீட்டிற்குச் செல்வதனை வழக்கமாக்கிக் கொண்டேன்.

அந்த நட்பே 'ஈழநாடு' நாளேட்டில் பணிபுரியும் வாய்ப்பை உருவாக்கித் தந்தது. 'ஈழநாடு' நாளேட்டின் நிர்வாக இயக்குனர் கே.சி. தங்கராஜாவும், பஞ்சாட்சரம் ஐயாவும், யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் பள்ளித் தோழர்கள். அதனால் பின்னவர் தந்த அறிமுகக் கடிதம் 'ஈழநாடு' ஆசிரியர் பீடத்தில் பணி புரிவதற்கு 1962 இல் ஒரு சந்தர்ப்பத்தைத் தந்தது. 'ஈழநாடு' நிறுவனத்தில் பயிற்சிக் காலம் ஆறு மாதங்கள் முடிவுற்ற பின்னர், பொறியியல் கல்வி மாலையிலும், பத்திரிகைப்பணி இரவிலுமாக மூன்று வருடங்கள் கழிந்தன. பயிற்சிக் காலத்தில் செய்திகளை ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு மொழி பெயர்த்தல், செய்திகளை நயமுறத் திருத்தி எழுதுதல், கட்டுரைகளை மொழி பெயர்த்தல், மற்றும் அலுவலகத்திற்குத் தகவல்கள் வழங்குவதற்கு வருவோரைச் சந்தித்துச் செய்தியாக்குதல் ஆகிய நுட்பங்களைக் கற்றுக்கொள்ளும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

பகலில் பணிக்கு வரும் வேளைகளில், ஒப்புநோக்கும் நுட்பங்களை திருவாளர்கள் சபாரத்தினம் (சசிபாரதி), மாணிக்கம் ஆகியோரிடம் பயில முடிந்தது. ஆசிரியர் பீடத்தில் எனக்குப் பின்னர் சேர்ந்துகொண்ட பாமா ராஜகோபாலும் (ஈ.கே.ராஜகோபால்) ஆர்வத்துடன் பத்திரிகைத்துறை நுட்பங்களைப் பயின்று கொண்டார். (அவர் பின்னர் கொழும்பு 'தினகரன்' பத்திரிகைகளில் பணியாற்றினார்). அவர் ஈழநாட்டில் சேர்ந்து ஒரு சில வருடங்களின் பின்னர் சுழிபுரத்தைச் சேர்ந்த கந்தசாமியும் ஆசிரியர் பீடத்தில் இணைந்து கொண்டார். அவர் பின்னர் பத்திரிகையின் கொழும்புச் செய்தியாளராகவும் பணியாற்றினார்.

'ஈழநாடு' ஆசிரியர் பீடத்தில் பிரபல மூத்த பத்திரிகையாளர்கள் கே.பி.ஹரன் (பிரதம ஆசிரியர்), இராஜ அரியரத்தினம் (ஞாயிறு இதழ் ஆசிரியர்), எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம் (செய்தி ஆசிரியர் - பிற்காலத்தில் பிரதம ஆசிரியராகப் பதவி வகித்தவர்), ஆகியோரின் வழிகாட்டுதல்களில் பத்திரிகைப் பணியின் நெளிவு சுளிவுகளைக் கற்றுக் கொள்வதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தது.

பிரதம ஆசிரியர் கே.பி ஹரன், செய்தி ஆசிரியர் எஸ்.எம். கோபாலரத்தினம், உதவி ஆசிரியர்கள் டி.எம்.முருகையா. எஸ்.பெருமாள், சபாரத்தினம் (சசிபாரதி) மற்றும் வேலைப்பகுதியில் பணிபுரிந்த முகாரி நாராயணசாமி, வேலுப்பிள்ளை மற்றும் எழுத்துக் கோர்ப்புப் பிரிவைச் சேர்ந்த பலரும் கொழும்பு 'வீரகேசரி' பத்திரிகையில் பணிபுரிந்த அனுபவ சாலிகள். அவர்களுடன் யாழ்ப்பாண அச்சகங்களில் பணியாற்றி அனுபவம் மிக்கவர்களும் அச்சகப் பகுதியில் பணியாற்றினர். அவர்களில் கிருஷ்ண மூர்த்தி, பாலசிங்கம், பாக்கியநாதன், துரைசாமி, ஆறுமுகசாமி ஆகியோர் நினைவில் நிற்பவர்கள்.

ஆசிரியர் பீடத்தில் க.கணேசலிங்கம் (பின்னாளில் பாடசாலை ஆசிரியர்), கே.ஜி.மகாதேவா (மட்டக்களப்பைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர்), கணேசநாதன் (பின்னர் அரசு உயர் பதவி வகித்தவர்), சி.க.திருச்சிறந்தம்பலம் (முன்னர் அரசு அதிகாரி, மோட்டார் போக்குவரத்துத் திணைக்களம்), செல்வி கோமதி (பட்டதாரி), புலவர் க.பூரணம், ம.மனோகரன் (பின்னாளில் ஆசிரியர்), என்.ஆர்.திருச்செல்வம் (பின்னாளில் ஆசிரியர்), உதவி ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரிந்தனர்.

அனுபவம் வாய்ந்த செய்தியாளர்களாக கா.யோகநாதன், எஸ். சொலமன், க.அரசரத்தினம், எம்.நடராஜா (முன்னாளில் ஆங்கில ஆசிரியர் - அவர் 'டெயிலி மிரர்' பத்திரிகைக்கும் செய்தியாளராகப் பணியாற்றியவர்) ஆகியோர் பணியாற்றினர். பிரபல எழுத்தாளரும், பத்திரிகையாளருமான அ.செ.முருகானந்தம் (அ.செ.மு) இலங்கை வானொலியின் தமிழ்ப் பிரிவின் அதிகாரியாகப் பணியாற்றிய வி.என்.பி. எனப்படும் வி.என். பாலசுப்பிரமணியம், மற்றும் முன்னாள் அரசு அதிகாரி சி.வி.சரவணமூத்து ஆகியோரும் ஆசிரியர் பீடத்தை அலங்கரித்தவர்களில் முக்கியமானவர்கள்; - மறக்க முடியாதவர்கள். திரு இராஜ அரியரத்தினம் 'ஈழநாடு' வாரமலர் ஆசிரியர் பதவியை விட்டு விலகிய பின்னர், அ.செ.மு. அவர்கள் 'ஈழநாடு' வாரமலரின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

எனது தொழில் நுட்பக் கல்வியின் பொருட்டு நான் தொடர்ந்து இரவு நேரப் பணியையே விரும்பிச் செய்தேன். க.கணேசலிங்கம், கே.ஜி. மகாதேவா ஆகியோருடன் இரவுப் பணி செய்து, பின்னர் தனித்துப் பணி யாற்றும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது.

அக்காலத்தில் எமது பத்திரிகையின் கொழும்புச் செய்தியாளராக, மூத்த ஊடகவியலாளரான பி.பாலசுந்தரம் பணியாற்றினார். இரவு பதினொரு மணிக்குப் பின்னரும் பிந்திய செய்திகளைத் தருவார். அதனால் கொழும்புத் தமிழ் நாளேடுகள் ரயிலில் யாழ்ப்பாணம் வந்து சேர்ந்து விற்பனைக்கு வருமுன், எங்கள் பத்திரிகையில் முக்கிய செய்திகள் பிரசுரமாகிவிடும்.

பத்திரிகை விநியோகம் இரண்டு குட்டி வாகனங்களில் பிரதான வழித்தடங்களுக்குச் சென்று விற்பனையான பின்னரே, கொழும்பு நாளேடுகள் முகவர்களை வந்தடைந்த நாள்களே அதிகம் எனலாம். அதனால் எமது கொழும்புச் செய்தியாளர் தரும் செய்திகளை, ஆசிரியர் பீடத்தில் இரவில் பொறுப்புப் பணி செய்த கணேசலிங்கம், மகாதேவா மற்றும் நான் காத்திருந்து பெற்றுப் பிரசுரிப்பது தவிர்க்க முடியாததொன்றாக அமைந்தது.

அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணப் பிரதம தபாலகத்தில் பணி செய்யும் மூத்த அலுவலர்கள் நட்புணர்வுடன் எங்களுக்கு உதவுவார்கள். பிரதம மேற்பார்வையாளர் எஸ்.விக்கினராசா, கல்வயல் வே.குமாரசாமி ஆகியோர்களின் பெயர்களே ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன. அவர்களைப் போன்ற மற்றும் பலரது உதவியினால் நாம் பிந்திய செய்திகளை வெளியிட்டமையும், அதனால் முக்கியமான கொழும்புச் செய்திகளால் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் விற்பனை அதிகரித்ததும் நேற்றுப் போன்று மனதில் நிழலாடுகின்றது.

கோகிலாம்பாள் கொலை வழக்குத் தொடர்பான செய்திகள் வாசகர்களிடையே பரபரப்பையும், பத்திரிகையை நாள் தவறாது வாங்கவேண்டும் என்ற தேவையையும் உருவாக்கியமை மறக்கற்பாலதன்று. அந்த வழக்கு நிகழ்வுகளை தத்ரூபமாக வடித்தவர் எங்கள் செய்தியாளர் கொடிகாமம் கார்த்திகேசு யோகநாதன் என்பதனை 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் பணிக்குச் சேர்ந்த பின்னர் தெரிந்துகொண்டேன்.

யாழ்ப்பாணத்தின் மிக முக்கிய செய்திகளை 'ஈழநாடு' கோட்டை விடாது தவிர்ப்பதில் குடா நாட்டின் ஜும்பவான் செய்தியாளராக விளங்கிய

அமரர் அச்சுவேலி எஸ்.செல்லத்துரை உதவியதை இரவில் பொறுப்பான உதவி ஆசிரியர்களாக இருந்த எம் மூவராலும் மறக்க முடியாது. அவரைப் போன்ற ஒரு செய்தியாய் யாழ். மாவட்டத்தில் உருவாகுவாரா என்பது சந்தேகமே.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியிடப்பட்ட முதலாவது தமிழ் நாளேடு என்ற வரலாற்றைப் பதிவு செய்துள்ள பெருமை 'ஈழநாடு' பத்திரிகைக்கே உரியது. அதற்கு மூல காரணர்களாக இருந்த அமரர் கே.சி.தங்கராஜா, அமரர் டாக்டர் கே.சி.சண்முகரத்தினம் சகோதரர்கள் வரலாற்று நாயகர்கள் எனலாம். 'ஈழகேசரி'யின் பொன்னையாவை விட இவர்கள் பத்திரிகை ஊடகத்துறை வளர்ச்சிக்குப் பெரும் பங்காற்றினர் என்பதும் புகழரையல் எனலாம்.

யாழ்ப்பாணம் (பெரிய) சிவன்கோவில் மேற்கு வீதியில் கலாநிலையம் பதிப்பகமாக இருந்த அச்சகமே, 'ஈழநாடு' தலைமை நிலையமாக மாறியது. அதன் அச்சக முகாமையாளர் சிவானந்தன், தங்கராஜா அவர்களின் சகோதரியின் மகன். அதற்கு முன்னர் கொழும்பின் பிரபல அச்சகம் ஒன்றில் பணி செய்த வேளை இலண்டனுக்குச் சென்று அச்சக கலைத்துறை உயர் படிப்பை மேற்கொண்டவர். நான் தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் எந்திரவியல் படிப்பதாகக் கூறியபோது, சிவானந்தன் அவர்கள் இந்தத் தகவலைத் தெரிவித்த ஞாபகம்.

கால வர்த்தமானங்களால், ஊடகத்துறை நவீன மயமாக்கப்பட்டு பெரு வளர்ச்சி கண்ட போதிலும், அறுபதுகளில் முளைவிட்ட 'ஈழநாடு' நாளிதழ் நாமம் ஊன்றிப் பதிக்கப்பட வேண்டியதாகும்.

நான் பயின்ற பொறியியல் துறைக்கு அப்பால், என்னை ஊடகத் துறைக்கு இழுத்துச் சென்ற பெருமையும் 'ஈழநாடு' நாளிதழைச் சாரும். 'ஈழநாடு' ஆசிரியர் பீடத்தில் பணிபுரிவதற்கு முன்னர், சொந்தப் பெயரிலும், 'வட்டுர் கானம்' என்ற பெயரிலும் கவிதைகள், கட்டுரைகள் பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகளுக்கு எழுதி வந்தேன். அதனால் ஞாயிறு பதிப்பில் விஞ்ஞானக் கட்டுரைகள், கவிதைகளை வெவ்வேறு புனை பெயர்களில் எழுதியதும் உண்டு.

விளம்பரப் பிரிவு மற்றும் விநியோகப் பிரிவுகளில் எஸ். முருகானந்தன், இ.சண்முகநாதன் (சங்கரத்தை), பிரதம கணக்காளராகப் பணிபுரிந்த கனகசபாபதி ஐயர், விதானையார் என அழைக்கப்படும் சிவசிதம்பரம்

(அராலி) ஆகியோர் துடிப்புடன் பணிபுரிந்தவர்களில் சிலர் என்பது எனது ஞாபகம்.

1968 இல் வீசிய பெரும் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு உதவும் பொருட்டு 'ஈழநாடு' நிர்வாகம், கதம்ப நிகழ்ச்சி ஒன்றை வண்ணை வைத்தீஸ்வரக் கல்லூரியில் நடத்தியது. ஆசிரிய பீட உறுப்பினர்கள் ஏதாவது நிகழ்வைத் தயாரித்து வழங்க வேண்டும் என்ற முடிவின் பிரகாரம் - ஆசிரியர் குழுவைச் சேர்ந்தவர்கள், 'கண்ணகி-கோவலன்' கதையை வைத்து கதாப்பிரசங்கம் ஒன்றைத் தயாரித்து வழங்கினோம். பிரசங்கத்துக்கான பாடல்களை நானே இயற்றினேன். நண்பர் கணேசலிங்கம், மகாதேவா, பாமா இராஜகோபால் மற்றும் நான் கதை கூறி இயக்க, இசைக்கு வி.மாணிக்கம் மிருதங்கம் வாசித்தார்.

வண்ணை வைத்தீஸ்வரக் கல்லூரியின் புகழ் பூத்த அதிபர் சி.அம்பிகை பாகன் 'ஈழநாடு' நிறுவனத்துடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டவர். நிர்வாகத்தினருக்கு மட்டுமன்றி ஆசிரியர் பீடத்தினருக்கும் அறிவுரைகள் கூறுவார். யாழ் மத்திய கல்லூரியின் பிரபல அதிபராக விளங்கிய ஏ.ஈ. தம்பர், வைத்தீஸ்வரக் கல்லூரியின் பிரதி அதிபர் து.சீனிவாசகம், யாழ். இந்துக் கல்லூரி ஆசிரியர் அ.சரவணமுத்து ஆகியோரும் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் பெரும் அபிமானிகள். அவர்கள் அடிக்கடி அலுவலகத்திற்கு வந்து சென்றதும் நிழலாடுகின்றது.

பத்திரிகைத் துறையில் தொடர்ந்தும் பணியாற்றுவேன் என்று கனவு தானும் காணாத அடியேன், அதிலிருந்து விடுபட்டு வெளிச்செல்ல முடியாத விதியினால், அத்துறையில் பொன் விழாக் காணும் நிலைக்கு ஆளாக்கிய அத்துறை சார் ஜாம்பவான்களின் (கே.பி.ஹரன், இராஜ அரியரத்தினம், அ.செ.முருகானந்தம், எஸ்.டி.சிவநாயகம், எஸ். எம். கோபாலரத்தினம், கே.கே.இரத்தினசிங்கம், ஆகியோரின்) நினைவுகள் இன்றும் மனதில் நிழலாடுகின்றன.

ஈழநாடு ஓர் ஆலமரம்

எஸ்.கே.காசிலிங்கம்

(ஊடகவியலாளர், பிரான்ஸ்)

யாழ்ப்பாணம் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையை நினைவுபடுத்தி அதன் சேவைகளைப் பதிவுசெய்யும் நோக்கத்துடன் நூல்தேட்டவியலாளர் திரு.என்.செல்வராஜா அவர்கள் இந்நூலை வெளியிடுவதையிட்டு பெருமகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

15 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் இரவுப் பொறுப்பாசிரியராகக் கடமையாற்றியவன் என்ற வகையில் இத்தகவல்களைப் பதிவுசெய்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

ஐம்பதுகளில் தமிழர் சார்பில் செய்திகளை வெளியிடக்கூடிய பத்திரிகைகள் எதுவும் இருக்கவில்லை. அரசாங்க பத்திரிகைகள் என்றும், 'ஏரிக்கரை' (Lake House) பத்திரிகைகள் என்றும் பெயர் பெற்ற 'Daily News', 'Observer', ஆகிய ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளும், தினமின, சிலுமின ஆகிய சிங்களப் பத்திரிகைகளும், தினகரன் தமிழ் பத்திரிகைகளும் வெளிவந்தன. Times of Ceylon (மாலை வெளியீடு), சிங்களத்தில் காலை வெளியீடாக 'லங்காதீப' என்ற பத்திரிகைகளும் வெளிவந்தன. இவற்றுக்குப் பின்னர் 'தவச குரூப்' என்ற பெயருடன் பல சிங்களப் பத்திரிகைகளும், 'Sun' என்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகையும் தமிழில் 'தினபதி' (தினசரி), 'சிந்தாமணி' (வாரப் பத்திரிகை) பத்திரிகைகள் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. 'வீரகேசரி' தமிழ்ப் பத்திரிகை ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து இன்று வரை நடுநிலை பத்திரிகையாக வெளிவந்துகொண்டிருப்பதை அவதானிக்கலாம்.

இலங்கையில் எந்த ஒரு பத்திரிகையும் தமிழின, மொழி, கலாச்சார மேம்பாட்டுக்காகக் குரல் கொடுக்கவில்லை என்பதை உணர்ந்துகொண்ட யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்த பிரபல ஆயுர்வேத டாக்டர் கே.சி.சண்முகரத்தினம் அவர்களும் அவரது சகோதரர் கே.சி. தங்கராஜா அவர்களும் இணைந்து தங்களது சொந்த நிலத்தில் 'ஈழநாடு'க்

கென்றே பிரமாண்டமான கட்டிடம் ஒன்றை நிறுவி 'ஈழநாடு' பத்திரிகையை ஆரம்பித்தனர். வாரப்பத்திரிகையாக ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'ஈழநாடு' குறுகிய காலத்திற்குள்ளேயே, தலைநகர் கொழும்புக்கு வெளியிலிருந்து, அதுவும் தமிழ்ப் பகுதியிலிருந்து வெளிவரும் ஒரே ஒரு தமிழ் தினசரி பத்திரிகை என்ற பெயரைப் பெற்றது.

அறுகுபோல் வேரூன்றி ஆலமரம் போல் வளர்ந்த 'ஈழநாடு' இலங்கை தமிழர்களிடையே மறக்க முடியாத ஒரு நிறுவனமாகும்.

வெளிநாட்டுச் செய்தி நிறுவனங்களான Reuter, BBC, AFP, AP, TTN போன்ற நிறுவனங்கள் இலங்கையில் வாழும் தமிழர்களின் பிரச்சனைகளை வெளியுலகுக்குக் கொண்டுபோகவில்லை. வெளிநாட்டுச் செய்தி நிறுவனங்களில் கடமையாற்றிய அத்தனை பேரும் அரசு செல்வாக்குள்ளவர்களாகக் காணப்பட்டதற்கு இது ஒரு காரணம் என்று கூறலாம். நிருபர்களின் விருப்பு வெறுப்புகள் அரசியல்வாதிகளின் ஆதிக்கம் போன்ற காரணங்களால், தமிழர் பிரச்சனைகளுக்கு இந்த நிறுவனங்கள் முக்கியத்துவம் தரவில்லை.

'ஈழநாடு' ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலப்பகுதியில் இப்போதிருப்பது போன்ற வசதிகள் இருக்கவில்லை. வெளிநாட்டுச் செய்திகளுக்கும் வானொலியை நம்பியிருந்த காலம் அது.

இவ்விதம் ஆரம்பிக்கப்பட்ட 'ஈழநாடு' தமிழ் மக்களை அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி உள்ளவர்களாக மாற்றவேண்டுமென்ற ஸ்தாபகர்களின் நோக்கம் வெற்றி பெற்றதென்றே சொல்லலாம். தமிழ் உணர்வுச் செய்திகள் மட்டுமல்ல, இந்தியா மற்றும் வெளிநாட்டுச் செய்திகளையும் 'ஈழநாடு' மக்களுக்குக் கொண்டு சென்றது.

இந்திய, தமிழ்நாட்டில் உள்ள மக்களுக்கு இலங்கை பற்றிய அறிவு குறைவாகவே இருந்தபோதிலும், இலங்கை தமிழர்கள் இந்திய நடப்புகளில் மிகுந்த அக்கறை உள்ளவர்களாகவே இருந்தனர், இருக்கின்றனர்.

தமிழ்நாட்டில் 1967 மார்ச் மாதம் முதல்வராகப் பதவியேற்ற சி.என். அண்ணாதுரை காலத்துக்கழியாத சில சாதனைகளைச் செய்தவர். 'மதறாஸ்' என்ற மாநிலப் பெயரை 'தமிழ்நாடு' என்று மாற்றியவர். சீர்திருத்தத் திருமணங்களுக்கு சட்ட அங்கீகாரம் அளித்தவர். தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம் என இருமொழித் திட்டத்தை சட்டமாக்கியவர்.

தமிழ் நாட்டில் சி.என்.அண்ணாதுரை அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பதவியேற்றது முதல் அமெரிக்காவுக்குச் சிகிச்சைக்குச் சென்று 3.2.1969

இல் உயிர் பிரியும் வரை தமிழ்நாட்டு உணர்வுகளை ஈழத்தமிழ் மக்களுக்கு கொண்டுசென்றது 'ஈழநாடு'.

நான் இரவுப் பொறுப்பாசிரியராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த வேளைகளில் என்னால் செய்தியாக்கப்பட்ட மறக்கமுடியாத நிகழ்வுகள் பல உண்டு. அதில் இந்திய தமிழ்நாடு முதலமைச்சர் அண்ணாவின் மரணச்செய்தியும் ஒன்று. முதலமைச்சராகி குறுகிய காலத்தில் அவர் ஆற்றிய சேவைகளைத் தொகுத்து வெளியிட்டோம்.

சீன-இந்தியச் சண்டை, மேற்கு-கிழக்கு பாக்கிஸ்தான் சண்டை, பங்களாதேஷ் என்ற புதிய நாடு உதயம், வடகொரியா-தென்கொரியா இழுபறி, ஜப்பான்-சீன பிரச்சனை...இப்படிப் பல முக்கிய செய்திகளையும், அது தொடர்பான ஆசிரியர் தலையங்கங்களையும் 'ஈழநாடு' வெளியிட்டது.

இவ்வளவு சிறப்புக்களையுடைய 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் கடமையாற்றிய அத்தனை பேரையும் இங்கே நினைவுகூர வேண்டுமென்று கருதுகிறேன்.

யாழ்ப்பாணத்தில் முதலாவது இலக்கியப் பத்திரிகை 'ஈழகேசரி'யில் நீண்டகாலமாக ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய இலக்கியவாதியான இராஜ அரியரத்தினம் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு 'ஈழநாடு' முதன்முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்னர் இந்தியரான கே.பி.ஹரன் அய்யர் அவர்கள் (வீரகேசரியில் ஆசிரியராக இருந்தவர்) 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் இணைந்து பிரதம ஆசிரியரானார். இவரைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியில் அதிபராகக் கடமையாற்றி ஓய்வு பெற்றிருந்த என்.சபாரத்தினம் ஆசிரியராக்கப்பட்டார். இதன்பின்னர், நீண்ட காலமாக துணை ஆசிரியராகவும், செய்தி ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்துகொண்டிருந்த எஸ்.எம். கோபாலரத்தினம் பிரதம ஆசிரியரானார். கோபு என்று அன்புடன் அறியப்பட்ட கோபாலரத்தினம் அவர்கள் 'ஈழநாடு' என்றால் கோபு, கோபு என்றால் 'ஈழநாடு' என்ற பெருமைக்குரியவர். 'ஈழநாடு' ஆசிரிய பீடத்தைக் கொண்டு நடத்தியவர் இவரேதான் என்று உறுதியாகச் சொல்லமுடியும்.

உதவி ஆசிரியராக முதலில் நியமனம் பெற்றவர் யாழ்ப்பாணம் கொட்டடியைச் சேர்ந்த கதிரவேலு கணேசலிங்கம் அவர்கள். எஸ். சபாரத்தினம் (சசிபாரதி), எஸ்.பெருமாள், டி.எம்.முருகையா, கானமயில் நாதன், கே.ஜி.மகாதேவா, ஈ.கே.ராஜகோபால், எஸ்.கே.காசிசிங்கம், பண்டிதர் பூரணம், மயில்வாகனன் மனோகரன், இ.கந்தசாமி, எஸ். ஜெகதீசன், செல்வி கந்தையா குணமணி, செல்வி நிர்மலா நாகநாதன்,

செல்வி பிரகதீஸ்வரியம்மாள், கவிஞர் நாகராஜா ஆகியோர் உதவி ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றினார்கள்.

திரு. காமயில்நாதன், கொழும்பு பத்திரிகை ஒன்றில் நியமனம் பெற்றுச் சென்றதால் ஏற்பட்ட வெற்றிடத்தின்போது, ஈழநாட்டில் உதவி ஆசிரியராக நான் நியமனம் பெறும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. காமயில்நாதன் அவர்கள் தற்போது யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவரும் 'உதயன்' பத்திரிகையின் பிரதம ஆசிரியராகப் பணிபுரிகிறார். நான் வெளிநாட்டுக்குப் புறப்பட்ட பின், 'ஈழநாடு'வில் எஸ்.எஸ்.சுகநாதன், சு.யோ.பற்றிமாகரன், என்.கே.துரைசிங்கம், அனந்த பாலகிட்டனர் ஆகியோர் உதவி ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றினர்.

நிர்வாகப் பிரிவில் எஸ்.வைத்தியலிங்கம், கே.வி.மயில்வாகனம் (இந்துக்கல்லூரி ஆங்கில ஆசிரியர்), பின்னாளில் சங்கானை நகரசபைத் தலைவராகப் பொறுப்பேற்ற எஸ்.கே.திருச்சிறம்பலம், யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரி ஓய்வுபெற்ற அதிபர் கே.வி.தம்பர், யாழ்ப்பாணம் வைத்தீஸ்வரா வித்தியாசாலை ஆசிரியர் து.சீனிவாசகம், மகாதேசாதிபதி ஒலிவர் குணத்திலக்கவின் நிரந்தரச் செயலாளராகக் கடமையாற்றி ஓய்வுபெற்றிருந்த எம்.வைரமுத்து, கட்டடக் கலைஞர் வீ.எஸ்.துரைராஜா ஆகியோர் முகாமையாளர்களாக அவ்வப்போது பணிபுரிந்தனர்.

நிர்வாகப் பிரிவில் உதவியாளர்களாக நவமணி, பராசக்தி, சிவசி தம்பரம் (விதானையார்), மீனாட்சி சுந்தரம், கனகசபாபதி ஐயர், ஈஸ்வரி சுப்பிரமணியம் (திருமதி பெருமாள் ஈஸ்வரி), சச்சிதானந்தம், சீதாலட்சுமி, திருமதி நாகராஜா, சுவாமிநாதன், கமலாவதி (ஓட்டுமடம்), நா. தம்பிரத்தினம் (ஓய்வுபெற்ற ஆசிரியர்) ஆகியோர் பணியாற்றினர். விநியோகப் பகுதியில் ராசலிங்கம் (மாவிட்டபுரம்), சச்சிதானந்தம் (இவர் 1981இல் ஈழநாடு எரியூட்டப்பட்டபோது உயிர்தப்பியவர்) ஆகியோர் பணியாற்றினர்.

அச்சகப் பிரிவின் டைரக்டராகப் பணிபுரிந்தவர் எம்.சிவானந்தன் அவர்கள். 'ஈழநாடு' 1981இல் எரிக்கப்பட்டபோது மயிரிழையில் உயிர்பிழைத்த இவர், ஈழநாட்டின் ஸ்தாபகர்கள் கே.சி.சண்முகரத்தினம், கே.சி.தங்கராஜா ஆகியோரின் மருமகன் (சகோதரியின் மகன்) ஆவார். இவரின் கீழ்தான் இயந்திரப் பிரிவும், அச்சப் பிரிவும் இயங்கியது. ஃபோர்மன்களாக சித்திரவேல், கிருஷ்ணமூர்த்தி, முத்துராசா, கரவெட்டியைச் சேர்ந்த வேலுப்பிள்ளை, கல்வியங்காட்டைச் சேர்ந்த துரைச்சாமி, செல்வ

ரத்தினம் (இவரை முதலாளி என்று அழைப்போம்), மறவன்புலவைச் சேர்ந்த மு.ஆறுமுகசாமி, மு.பாலசிங்கம், சோதிலிங்கம், கணேசன், சுன்னா கத்தைச் சேர்ந்த சி.பாலசிங்கம், உரும்பிராயைச் சேர்ந்த சிவனேசன், சித்தன் கேணியைச் சேர்ந்த சின்னையா, ஓட்டுமடத்தைச் சேர்ந்த லீலாவதி, சற்குரு (சுழிபுரம்), சச்சிதானந்தம் (வட்டுக்கோட்டை), தேவராசா (யாழ்ப்பாணம்), புலனேசுவரி (ஓட்டுமடம்), பத்மநாதன் (உரும்பிராய்) ஆகியோர் பணியாற்றினர்.

அச்சப்பிழை திருத்தும் பிரிவில் ஏ.வி.மாணிக்கம், இன்னாசிமுத்து, புலவர் கணகரத்தினம், புலவர் பார்வதிநாத சிவம் ஆகியோர் பணியாற்றினர். காரியாலய நிருபர்களாக கார்த்திகேசு யோகநாதன் (இவர் பிரபல சட்டத் தரணி கார்த்திகேசுவின் புதல்வர்), எஸ்.திருச்செல்வம், கு.வி.மகாலிங்கம், மண்டைதீவு பாலசிங்கம், சோமசுந்தரம் ஆகியோர் பணிபுரிந்தனர்.

இயந்திரப் பிரிவில் இம்மானுவேல் (ஊர்காவற்றுறை), கந்தசாமி (நாவற்குழி), குமாரசாமி (ஆனைக்கோட்டை), பாலசுப்பிரமணியம் (மானிப்பாய்), நடராசா (ஏழாலை), மார்க்கஸ் (ஆனைக்கோட்டை), கோபால், புஷ்பராஜா ஆகியோர் பணிபுரிந்தனர்.

பாராளுமன்ற நிருபர்களாக சிங்களவரான பிரபல பத்திரிகையாளர் காமினி நவரத்னா, நெடுந்தீவைச் சேர்ந்த சு.மகாலிங்கசிவம் ஆகியோரும் சிறிதுகாலம் உதவியாசிரியரான இ.கந்தசாமியும் பணியாற்றினர்.

தொலைபேசி இணைப்பாளராகப் பணிபுரிந்தவர் மானிப்பாயைச் சேர்ந்த செல்வி பொன்னுத்துரை தமயந்தி. காவலாளர் பிரிவில் இராசையா, பெரியதம்பி, நற்குணம் ஆகியோர் பணியாற்றினர். நீண்டகாலமாக காரியாலய பிழுவாகக் கடமையாற்றியவர் செல்லையா.

வெளியூர் நிருபர்களாக ஞானசுந்தரம் (மாவிட்டபுரம்), தில்லைநாதன் (கரவெட்டி), துரைரத்தினம் (பருத்தித்துறை), எஸ்.கே.மகேந்திரன் (புங்குடுதீவு), சவுளி நடராஜா (அனலைதீவு) இன்னும் பலர் பணியாற்றினர்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலிருந்து பத்திரிகைத்துறை பயிலுந் நராக பயிற்சிக்கு வந்திருந்த பலரது பெயர்கள் நினைவுக்கு வரவில்லை. இதில் பாலசுப்பிரமணியம், மாணிக்கவாசகர் என்ற இருவர் இரவு வேளைகளில் நான் கடமையிலிருந்தபோது என்னிடம் பயிற்சிபெற்றவர்கள்.

அரசாங்க அதிகாரிகளான கல்வித் திணைக்கள ஆணையாளர் சிவநாதன், மாணிக்கவாசகம், தணிகாசலம், மீன்பிடித் திணைக்கள அதிகாரி சத்யபாமா இராமநாதன், காணி அபிவிருத்தி அதிகாரி சம்பந்தன், யாழ்ப்ப

பாணத்தில் அரசாங்க அதிபர்களாகக் கடமையாற்றிய விமல் அமரசேகரா, வேர்ணன் அபயசேகரா, வடமாகாண பொலிஸ் சூப்பிரண்டன்ட் ஆர்.சந்தரலிங்கம், உதவி அரசாங்க அதிபர்கள் நடராஜா, தலைமைக் காரியாலய அரசாங்க அதிபர் கந்தையா ஆகியோருடன் பத்திரிகைத்துறை சம்பந்தமாக எனக்கிருந்த தொடர்புகள் மறக்கமுடியாதவை.

'ஈழநாடு'வில் சேவையாற்றியவர்களின் பெயர்களை என் நினைவுக் கறிந்தவரை குறிப்பிட்டுள்ளேன். யார் பெயரேனும் விடுபட்டிருந்தால் பொறுத்தருள வேண்டுகிறேன்.

பின்னாளில் பிரான்சிலிருந்து, சகல ஐரோப்பிய நாடுகள் மற்றும் அமெரிக்க, ஆஸ்திரேலியா கண்டங்களிலும் வெளியான 'பாரிஸ் ஈழநாடு' வாரப் பத்திரிகையைத் தொடங்கவும், அதன் ஸ்தாபக நிர்வாகியாகக் கடமையாற்றவும், இலண்டனிலிருந்து வெளிவந்த 'தமிழன்' வாரப் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகப் பணியாற்றவும், 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் நான் பணியாற்றியபோது பெற்ற அனுபவங்களே பெரும் தூண்டுகோலாக அமைந்தன என்பதைப் பெருமையுடன் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

'ஈழநாடு' பத்திரிகை எந்த நோக்கத்திற்காக யாழ்ப்பாணத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதோ -தமிழ்மொழி, தமிழ் இனம், தமிழர் பண்பாடு, தமிழர் தேசம் - அந்த நோக்கம் தவறாமல் கடைசிவரை தன்னாலியன்ற சேவைகளைச் செய்த 'ஈழநாடு'வை நினைவுகூர்ந்து நண்பர் என்.செல்வராஜா இந்நூலினை வெளியிடுவது மகிழ்ச்சிக்குரியதும் வரவேற்கத்தக்கதுமாகும்.

எழுச்சியும் வீழ்ச்சியும்!

யாழ்ப்பில் ஆரம்பித்த 'ஈழநாடு' வண்ணியில் முடிந்த கதை

கே.ஜி.மகாதேவா

(பத்திரிகையாளர்)

யாழ்ப்பாணம், இல.63 வண்ணார்பண்ணை மேற்கு வீதியில் 'ஈழநாடு அச்சகம்' 1958இல் இயங்கத் தொடங்கியதும், 'ஈழநாடு' முதலில் வார இதழாக 1959-ம் ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் பதினொராம் திகதி வெளி வந்தது. இதன் ஆசிரியராக, சன்னாகத்திலிருந்து வெளிவந்த 'ஈழகேசரி'யின் ஆசிரியர் இராஜ அரியரத்தினம் பொறுப்பேற்றார். பின்னர் 1960-இல் 'ஈழநாடு' வாரம் இருமுறையாகிய வேளை, 1961இல் 'வீரகேசரி'யில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிய கே.பி.ஹரன் 'ஈழநாடு' நிர்வாக ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார். அதே நேரம், வீரகேசரி ஆசிரியர் பகுதியின் ஜாம்பவான் களான எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம், டி.எம்.முருகையா, பி.எஸ்.பெருமாள், எஸ்.சபாரத்தினம் ஆகியோருடன், க.கணேசலிங்கமும் இணைந்து பணி யாற்றத் தொடங்கினர்.

'ஈழநாடு' தினசரியாக 1961இல் யாழ்ப்ப.மண்ணில் கால்பதித்த நான்கு மாதங்களில் நான் ஆசிரியர் பகுதியில் பயிலுநராகச் சேர்ந்துகொள்ள, இரண்டு மாதங்களில் ஏ.வி.மாணிக்கம் ஆசிரியர் பகுதியில் சேர்ந்தார். இதுதான் 'ஈழநாடு' ஆசிரியர் பகுதியின் ஆரம்ப கால நிலைப்பாடு. இது 1960கள் என்றால், 1970கள், 1980கள், 1990கள் என்று நான்கு கட்டங்களில் விலகல்கள், புதிய நியமனங்கள் என்று காட்சிகள் மாறின. ஈ.கே. ராஜகோபால், எம்.வி.கானமயில்நாதன், எஸ்.கந்தசாமி, எஸ்.குகநாதன், பா.அனந்தகிருஷ்ணன், எஸ்.கே.காசிலிங்கம், வி.என்.பாலசுப்பிரமணியம், புலவர் பார்வதிநாதசிவம், கே.பிரபாகரன், ரி.பொன்னம்பலவாணர், ரி.வெற்றிவேற்பிள்ளை, புலவர் பூரணம், ஏ.பீ.சூரியகாந்தன், கே. அருளானந்தம், ஆ.இராஜலிங்கம், பெரி.சண்முகநாதன், என்.கே.துரை சிங்கம், செந்தில்நாதன், எஸ்.சிவகணேசன் என்று 'ஈழநாடு' என்ற விருட்சத்தில் விழுதுகள் ஏராளம்.

வார இதழுக்குப் பொறுப்பாக இருந்த இராஜ அரியரத்தினம் 'தினபதி'யின் வாரசஞ்சிகையான 'சிந்தாமணி'யின் ஆசிரியராகச் சென்றதும், அ.செ.முருகானந்தம் 'ஈழநாடு' வாரஇதழ் ஆசிரியரானார். சிறிது காலம் குணமணியும் எஸ்.சபாரத்தினமும் வாரஇதழ் ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரிந்ததுண்டு. யாழ்ப்பாணம் அரசாங்க அதிபரின் கோரிக்கையின் பேரில், 'ஈழநாடு' நிர்வாக இயக்குநர் ஆர்.இராஜலிங்கம் 1985-ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் 25ஆம் திகதி அவருக்கு 'ஈழநாடு' ஆசிரியர் பகுதியில் அப்போது கடமையாற்றியவர்களின் விபரத்திரட்டினை அனுப்பிவைத்தார். அவ்விபரத் திரட்டில், ஆசிரியர் என்.சபாரத்தினம், பதில் ஆசிரியர் பி.எஸ்.பெருமாள், செய்தி ஆசிரியர் கே.ஜி.மகாதேவா, வாரமலர் ஆசிரியர் எஸ்.சபாரத்தினம், உதவி ஆசிரியர்களாக ஈ.கே. ராஜகோபால், எஸ்.சுகநாதன், ரி.வெற்றிவேற்பிள்ளை, எம்.பார்வதிநாத சிவம், ரி.பொன்னம்பலவாணர், ஏ.பி.சூரியகாந்தன், பா.அனந்தகிருஷ்ணன், என்.கே.துரைசிங்கம், கே.அருளானந்தம், ஆ.இராஜலிங்கம் என்றும், அலுவலக நிருபர்களாக கா.யோகநாதன், ஏ.வி.மாணிக்கம் என்றும் பதினாறு பேரை அடையாளப்படுத்தியிருந்தார்.

இவர்களுடன், ஆரம்பகாலத்திலும் அதன் பின்னரும் ஆசிரியர் பகுதியில் கடமையாற்றியவர்களில் எம்.வி.கானமயில்நாதன் 'தினபதி'யில் கடமையாற்றச் சென்று, அப்பத்திரிகையின் கடைசிக்காலம் வரை அங்கு பணியாற்றிப் பின்னர், யாழ். உதயன் தினசரியின் ஆசிரியரானார். ஈ.கே. ராஜகோபால் 'ஈழநாடு'வை விட்டு 'தினகரன்' பத்திரிகையில் பணியாற்றச் சென்று, பின்னர் லண்டனுக்குப் புலம்பெயர்ந்து, அங்கிருந்து 'புதினம்' சஞ்சிகையை சொந்தமாக நடத்திவருகிறார். எஸ்.சுகநாதன், பிரான்ஸ் சென்று வானொலிச் சேவை ஒன்றை ஆரம்பித்து, இப்பொழுது 'டான் தொலைக்காட்சி'யின் நிறுவனத் தலைவராக இருக்கிறார். பா.அனந்த கிருஷ்ணன், லேக் ஹவுஸ் 'ஓப்சேர்வர்' தினசரியில் கடமை யாற்றி, இப்பொழுது 'சிலோன் டுடே' தினசரியில் செய்திப் பிரிவில் பொறுப்பாக இருக்கிறார். செந்தில்நாதன் அவுஸ்திரேலியாவில் அரசு ஊடகத்திலும், எஸ்.சிவகணேசன் தினக்குரல் செய்திப் பிரிவிலும் கடமையாற்றுகின்றனர். பிரபாகரன் வீரகேசரி வாரமலர் ஆசிரியராக பணியாற்றுகின்றார். இவர்கள் தவிர மற்றைய விழுதுகளின் விபரம் அறிய முற்பட்டபோது, தொடர்பு எல்லைக்கு வெளியே இருப்பதாகத் தகவல் வருகின்றது.

இவர்களைப்போல் நானும் பத்திரிகைத்துறையை என்னிலிருந்து அந்நியப்படுத்த முடியாமல் அதனை ஒரு உன்னத பணியாகவும் ஊழியமாகவும் தமிழகத்தில் இருந்து தொடர்கின்றேன். பதினொரு வயதில் பத்திரிகைத்துறைப் பேனாவைப் பிடித்த கை இன்றும் இலங்கை தினக்குரல், ஞானம், லண்டன் புதினம், என்று எழுதுவதென்றால், இதற்கும் ஒரு கொடுப்பனவு வேண்டும் என்று மனநிறைவு கொள்வதைத்தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

ஹரன் ஐயா மற்றும் பெரியவர் கே.சி.ரி சில புகமையான நினைவுகள்!

1961-இல் 'ஈழநாடு' ஆசிரியர் பகுதியில் பயிலுநராக நான் சேர்ந்த ஆரம்பகாலம். செய்தி ஆசிரியராக இருந்த எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம் என்னை அழைத்து, அன்று வந்திருந்த 'ஹிந்து' ஆங்கிலப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் தலையங்கப் பக்கத்தைக் கொடுத்து அதனை மொழி பெயர்க்குமாறு கூறினார். தமிழ் தமிழ் என்று எழுதிய எனது கைக்கு ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு ஒரு பரீட்சையாகவே இருந்தது. எனது மேசை 'லாச்சி'யைத் திறந்து லிப்கோ ஆங்கில-தமிழ் அகராதியை வெளியே எடுத்தேன். 'ஹிந்து' ஆசிரியர் தலையங்கத்தின் ஒவ்வொரு 'பரா'வையும் இரண்டு மூன்று தடவைகள் வாசித்து வரிக்குவரி அகராதியில் அர்த்தம் கண்டு பதினொரு பக்கங்களில் எழுதி முடித்து கோபாலரத்தினத்திடம் கையளிக்க, அவரோ "ஹரன் ஐயாவிடம் கொடுங்க..." என்றார். ஒருவிதமான பதற்றத்துடன், ஹரன் ஐயாவின் அறைக்குள் நுழைந்தேன்.

"என்ன மகாதேவா..." என்று ஆரம்பித்து, "கையில் என்ன பேப்பர் கட்டு?" என வினாவ, "மொழிபெயர்ப்பு" என்று நான் கூற, "என்ன மொழிபெயர்ப்பு?" என்று ஹரன் ஐயா கேட்க, "ஹிந்து ஆசிரியர் தலையங்கம்" என்றதும் "யார் கொடுத்தது?" என்றார். "கோபாலரத்தினம்" என்றேன். "தமிழ்நாட்டுப் பத்திரிகைகளின் சின்னஞ்சிறு செய்திகளை மாற்றி எழுதப்பழகுமாறு உங்களிடம் கொடுக்குமாறு தானே கோபு விடம் சொன்னேன்! போங்க.." என்றார். முருகனை மனதில் நினைத்து எங்கள் அறைக்குத் திரும்பியதும் கோபாலரத்தினம் "ஹரன் ஐயாவிடம் கொடுத்தீங்களா? பார்த்தாரா?" என்று கேட்டார். "படித்தார்" என்று மாத்திரம் சொன்னேன். அவ்வளவுதான். சிறிது நேரத்தில் நான் மொழிபெயர்த்த அந்தப் பதினான்கு பக்கங்களையும் கிழித்து குப்பைக் கூடைக்குள் போட்டுவிட்டேன். நானன்றி யாரும் அறியார்.

இரவுநேரக் கடமையில் பொறுப்பாக இருக்கும்போது, முதல்பக்க தலைப்புகளை தூக்கலாகவே போடுவேன். அதிலும் சதிவழக்கு, எம்.ஜி.ஆர். செய்திகளின் தலைப்புகளில் அதிர்வுகள் காணப்படும். அது எம்.ஜி.ஆர். மீது எம்.ஆர்.ராதா துப்பாக்கியால் சுட்ட காலப்பகுதி. இந்திய வானொலிகளில் செய்திகளை உள்வாங்கி சுடச்சுட முதல் பக்கத் தலைப்பைத் தீட்டுவேன். ஒரு நாள், வழக்கம்போல் இரவு வேலை முடிந்து, காலையில் ஆறரை மணியளவில் வெளியே (மாடியிலிருந்து கீழே இறங்கி) வந்தபோது, பக்கத்து வீட்டில் தனிமையாக இருந்த ஹரன் ஐயாவிடமிருந்து குரல் கேட்டது. திரும்பிப் பார்த்தேன். ஹரன் ஐயாவே தான். அவர் கையில் 'ஈழநாடு' இருந்தது. "என்ன ஈழநாடு சினிமா பேப்பரா? தலைப்புச் செய்திக்கு எம்.ஜி.ஆர். வந்திட்டாரா? ஈழநாடு கண்ணியமான பத்திரிகை. சினிமாக்காரங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டாம். நீங்க நைட் வந்தாலே அடுத்த நாள் பேப்பரைப் பார்க்க பயமாக இருக்கு" என்று ஒரு பிடி பிடித்துவிட்டார்! ஆனாலும் அவரே பின்னர் எம்.ஜி.ஆர். முதல்வரானதும் தனது 'ஐயாறன்' பத்தியில் தொடர்ச்சியாக பாராட்டு மழையைப் பொழிந்தார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் நடக்கும் கிரிக்கெட் போட்டிகளுக்கு 'ஈழநாடு' முக்கியத்துவம் கொடுத்தது. கிரிக்கெட் செய்திகளை அச்சுக்கோப்பாளரும் 'ஈழநாடு' படப்பிடிப்பாளருமான தேவராஜா விமர்சித்து, கச்சிதமாக எழுதிக் கொடுப்பார். நானும் உயிர்த் துடிப்புடன் தலைப்பிடுவேன். ஒருநாள் ஹரன் ஐயா என்னை அழைத்து "அது என்ன மகாதேவாம் கிரிக்கெட் நியூஸ் தலைப்பில் 'விளாசல்' என்று போடுகிறீர்கள். விளாசல் என்றால் என்ன? அது கிரிக்கெட் வார்த்தையா?" என்று கேட்க, அந்த உணர்வூற்று வடிவத்தை எப்படி அவருக்கு விளக்கலாம் என்று யோசித்து, கூடுதல் 'சிக்சர்' அடித்த மட்டைக்காரருக்கு அந்த வார்த்தை பொருந்தும் என்று நான் 'மந்திரம்' கூறினாலும், ஹரன் ஐயா திருப்தி அடையமாட்டார் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனாலும் அவர்.. அது கிரிக்கெட் வார்த்தையா என்று கேட்டுவைத்தது என்னைச் சமாளிக்கத்தான்!

பயிலுநராகச் சேர்ந்த முதல் மாத வேதனம். ஹரன் ஐயா, அவர் வீட்டுக்கு அழைத்து, என்னிடம் பணநோட்டுக்கள் கொண்ட 'கவரை' கையளித்தபோது "கடவுள் துணை இருப்பார்" என்று வாழ்த்தியதன் அர்த்தம் இப்பொழுதுதான் புரிகின்றது. காரணம், கடவுள் துணை இருப்ப தால்தான் இன்றும் எழுத்தை ஊழியமாகக் கொண்டிருக்கிறேன். அன்று

அவர் கொடுத்த 'கவரில்' எனது மாத வேதனமாக ஐம்பது ரூபாய் இருந்தது. நான் திருமணமானவன்.

ஈழநாடுவில் வேலை பார்த்தபோது, 1967ல் கண்டியிலிருந்த வெளி வந்த 'செய்தி' வார ஏட்டின் ஆசிரியர் பதவிக்கு அழைப்பு வந்து சென்றேன். கட்டடக் கலைஞர் வி.எஸ்.துரைராஜா தனது 'குத்துவிளக்கு' திரைப்படத்தை வெளியிட்ட காலப்பகுதி அது. 'செய்தி' பத்திரிகையில் ஒரு மலர் வெளியிட்டு 'குத்துவிளக்கு'க்கு மலையகத்தில் விளம்பரம் கொடுத்தேன். இதனைத் தொடர்ந்து வி.எஸ்.ரி.க்கும் எனக்கும் நல்ல நட்பு ஏற்பட்டது. கண்டி வரும்போதெல்லாம் 'சூயின்ஸ் ஹோட்டலில்' இருவரும் சந்திப்போம். ஒரு நாள் இவ்விதமான சந்திப்பில் வி.எஸ்.ரி.அவர்கள் "ஈழநாடு நிர்வாக அதிபராக பொறுப்பேற்க இருக்கின்றேன். 'ஈழநாடு'க்கு நீங்கள் மீண்டும் வரமுடியுமா? சம்பளத்தை உயர்த்தலாம்..." என்று தெரிவித்தார். அது 1973ம் ஆண்டு. 'செய்தி'யும் பொருளாதாரத்தில் தள்ளாடியது. 'செய்தி' நிறுவனர் ரா.மு.நாகலிங்கம் அவர்களும் நொந்து போனார். திரு.ரா.மு.நா.விடம் நிலைமையை விளக்கி, அவர் அனுமதியுடன் 'ஈழநாடு' புறப்பட்டேன். அதே ஆண்டில் வி.எஸ்.ரி. நிர்வாக அதிபரானார். ஒருநாள் பெரியவர் தங்கராஜாவிடமிருந்து தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. அலுவலக நேரம். காசாளர் கனகசபாபதி என்னை அழைத்து பெரியவர் பேசவேண்டுமாம் என்றார். தொலைபேசியை காதருகில் கொண்டுசென்றதும் பறந்தவை 'தீப்பொறிகள்' தான்.. "என்ன வீ.எஸ்.துரைராஜாவுக்கு ஈழநாட்டை விற்றுவிட்டீர்களா?" என்று மறு முனையில் 'எரிமலை' வெடித்தது. எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை. ஆனால், உள்ளூர்க்காரர்கள் எனக்கும் வி.எஸ்.ரி.க்கும் முடிச்சுப்போட்டு 'திரியை' நன்றாகப் பற்ற வைத்திருந்தனர். வி.எஸ்.ரி. அவர்கள் ஒரு வருடம் கூட 'ஈழநாடு'வில் நீடிக்கவில்லை. பெரியவரின் முழுக் கட்டுப்பாட்டில்தான் 'ஈழநாடு' நீடித்தது.

அது 1983ம் ஆண்டு. வேலை தேடித் தனது நண்பனுடன் கொழும்புக்குச் சென்ற எனது மகனை வெள்ளவத்தை பொலிசார் 'புலி' என்று சந்தேகித்து (அன்று தமிழ் இளைஞர்கள் எல்லோருமே பொலிசாரின் கண்களுக்கு புலி தான்) கைது செய்த தகவல் அறிந்து கொழும்பு சென்று, பெரியவர் தங்கராஜாவைச் சந்தித்தேன். அங்கு (புல்லர்ஸ் வீதி, பம்பலப்பிட்டி) அவர் இல்லத்திலேயே தங்குமாறு கூறி, பிரபல வழக்கறிஞர் ஒருவருடன் தொடர்புகொண்டார். உடனடியாக அவரைச் சந்திக்குமாறு

பணித்து, கைகளில் பணமும் கொடுத்தார். கல்கிசை சென்று அந்த சிங்கள வழக்கறிஞரைச் சந்தித்தேன். அவர் லங்கா சமசமாய் கட்சியின் முக்கிய மூத்த பிரமுகர். சில நாட்கள் பெரியவருடன் தங்கியிருந்தேன். கல்கிசை நீதிமன்றத்தில் வழக்கு விசாரணைக்கு வந்தபோது, எனது மகனும் அவனது நண்பனும் மகஸீன் சிறையில் இரண்டு வாரங்கள் அடைக்கப்பட்டு, சங்கிலியால் கட்டப்பட்ட நிலையில் நீதிமன்றம் கொண்டு வரப்பட்டனர். “தமிழ் இளைஞர்கள் வெறும் சந்தேகக் கண்களுடன் பார்க்கப்படுகின்றனர். அவர்கள் அப்பாவிகள்” என்று எனது வழக்கறிஞர் வாதாட, நீதிபதி பொலிசாரைக் கண்டித்து அவர்களை விடுதலை செய்கின்றார். நான் மகனை அழைத்துக்கொண்டு பெரியவரிடம் செல்ல, “சிறை வாழ்க்கை... முடி இறக்கி வாறது...” என்று கூறினார். 18 வயது மகனுக்கு முடிவெட்டி, பெரியவர் இல்லம் சென்று குளித்ததும் எனக்கு ஒரு பார்சலை நீட்டுகிறார். உள்ளே இருந்தவை புதிய சேர்ட், வேட்டி! இவற்றை இங்கு நான் ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், என்மீது பெரியவருக்கு வி.எஸ்.ரி. விஷயமாக வெறுப்பு இருக்கவில்லை. பற்ற வைத்த ‘திரி’ புல்வாணமாகிவிட்டது என்பதை குறிப்பிடுவதற்காகத் தான்.

1987ஆம் ஆண்டு குடும்பத்துடன் தமிழ்நாடு சென்ற நான், கொழும்பு திரும்புகின்றேன். பெரியவர் ஆஸ்பத்திரியில் என்று அறிந்து அவர் இல்லம் செல்கின்றேன். உறவினர்கள் அங்கும் இங்குமாக அலைகிறார்கள். உறவுக்காரி ‘பவளம்’ விபரம்கூற ஆஸ்பத்திரிக்கு ஓடுகின்றேன். பெரியவர் சுயநினைவின்றி உறக்கத்தில் இருக்கின்றார். அருகில் இருந்தேன். மூன்று நாட்களில் எனது பணி முடிந்தது என்று அவர் அமரராகிவிட்டார். அவ சரம் அவசரமாக அவரது இல்லம் சென்று, அங்கு இயங்கிய ‘ஈழநாடு’ அலுவலகத்திலிருந்து பெரியாரைப் பற்றி கட்டுரை எழுதத் தீர்மானிக்கின்றேன். ‘தினகரன்’ ஆசிரியர் சிவகுருநாதனுடனும் தினபதி ஆசிரியர் எஸ்.டி.சிவநாயகத்துடனும் தொலைபேசி மூலம் தொடர்புகொண்டு பெரியவரின் மரணச் செய்தியைக் கூறி, கட்டுரை எழுதுகின்றேன் என்றதும். உடனே கொண்டுவாரும் என்றார்கள். நேரமின்மையால் தினகரனுக்கு மட்டுமே என்னால் எழுத முடிந்தது. அடுத்தநாள் ‘தினகரன்’ பத்திரிகையில் எனது கட்டுரை வந்தது. இதே கட்டுரையை ‘ஈழநாடு’ இரண்டாவது நாள், ‘நன்றி’ என்னும் குறிப்புடன் வெளியிட்டிருந்தது. நான்கு நாட்கள் கழித்து யாழ்ப்பாணம் திரும்பி ‘ஈழநாடு’ சென்றதும் ஆசிரியர் ந.சபாரத்தினம் அவர்களைச் சந்தித்தேன்.

“வாரும் மகாதேவா... ‘ஈழநாடு’ ஆசிரியர் பகுதி சார்பாக பெரியவரின் இறுதிச்சடங்கில் கலந்துகொண்டு, உடனடியாக அவர் பற்றி கட்டுரையும் எழுதி உமது நன்றிக் கடனை முடித்திருக்கிறீர். ‘தினகரனில்’ வந்த உமது கட்டுரையை நான்தான் ‘ஈழநாடு’வில் மீள்பிரசுரம் செய்யச் சொன்னேன்...” என்று பெருமையுடன் ஆசிரியர் ந.சபாரத்தினம் என்னிடம் கூறியது இன்றும் ஒலிக்கிறது. உண்மைகள் எப்பொழுதும் உறங்குவதில்லை. பத்திரிகையாளன் தனது கடமை, நன்றியையும் என்றும் மறப்பதில்லை.

நாட்டில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகள் காரணமாக 1990 ஆரம்பத்தில் ஈழநாடுவை விட்டு வெளியேறி குடும்பத்துடன் தமிழ்நாடு புறப்பட்டபோது, என்னுடன் சில ஆண்டுகள் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய எஸ். சிவகணேசன் ஈழநாடு ஆசிரியர் பகுதியில் பொறுப்பில் இருந்தார். இவருக்கு உதவியாக கா.யோகநாதன், பெஞ்சமின் ராஜரத்தினம், என்.கே. துரைசிங்கம் ஆகியோருடன் புதிதாக நியமனம்பெற்ற அலோசியஸ், கணேசராசா, பரமேஸ்வரன், துரைநாயகம் ஆகியோரும் பணியாற்றினர். 1989ல் இந்திய அமைதிப்படை வெளியேறிய பின்னர் ஈழநாடு ஊழியர்களின் சம்பள உயர்வுப் பிரச்சினை காரணமாக அப்பொழுது பொது முகாமையாளராக இருந்த எஸ்.கே.திருச்சிறம்பலத்துடன் மோதல் ஏற்பட்டது. நிர்வாகம் சரிவர இயங்காததால் ஊழியர்கள் உண்ணா விரதத்தில் குதித்து, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தொழிற்சங்க உதவியை நாடினர். 1995 நடுப்பகுதியில் எஸ்.கே.திருச்சிறம்பலம் வேலையை விட்டு வெளியேறியதும், தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் நீதி பரிபாலனத் துறையிலிருந்த தியாகராசாவின் பொறுப்பில் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் ஈழநாடு நிர்வாகத்தை ஏற்றுக்கொண்டனர். இவருக்கு உதவியாக ஈழநாடுவில் நீண்டகால கணக்கு தணிக்கையாளராக இருந்த செல்வேந்திரா பணிபுரிந்தார்.

இலங்கை இராணுவத்தின் நெருக்கடிகள் காரணமாக 1995 அக்டோபர் மாதம் 30ம் திகதி ஈழநாடு தனது இயந்திர சாதனங்களுடன் பிறந்தகத்தை விட்டு, புகுந்த இடமாக வன்னி நோக்கி, முதலில் வலிகாமத்துக்கும், பின்னர் சாவகச்சேரியிலுள்ள கெருடாவிலுக்கும் பயணித்தது. கெருடாவில், ‘ஈழநாடு’ அச்சகமும் ஆசிரியர் பகுதியும் அங்குள்ள ஒரு பாடசாலைக் கட்டடத்தில் இயங்கத் தொடங்கியது. தியாகராசா தனது துணைவியாருடன் அந்தப் பாடசாலையின் ஒரு அறையில் குடிக்கொண்டு,

'ஈழநாடு' ஆசிரியர் பகுதியைப் பொறுப்பேற்றிருந்ததுடன் ஆசிரியர் தலையங்கமும் எழுதினார்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கெருடாவில் வந்திருந்த 'ஈழநாடு' வேலை யாட்கள், பலரும் யாழ். திரும்பிவிட்ட நிலையில், ஆசிரியர் பகுதியில் நீண்டகாலம் பணியாற்றிய ஐயா சச்சிதானந்தம் மற்றும் சிவகணேசன், என்.கே.துரைசிங்கம், ஏ.வீ.மாணிக்கம் ஆகியோர் தங்கள் பணியைக் கெருடாவிலில் தொடர்ந்தனர். வேறு எவரும் இல்லாத நிலையில், வல்வை அனந்தராஜ் புதிதாகச் சேர்ந்தார். திலக், இனியவன், சின்னபாலா ஆகியோரும் இரவு பகலாக வேலை செய்து 'ஈழநாடு' வை வெளியே கொண்டுவந்தனர். ஆசிரியர் பகுதிப் பொறுப்பாளர் தியாகராசாவுடன் ஏற்பட்ட மனக்கசப்பால், நீண்டகாலமாக உயிர்த்துடிப்புடன், பிரதிபலன் கருதாமல் 'ஈழநாடு' க்கு உழைத்த எஸ். சிவகணேசன், 1996இல் யாழ்ப்பாணம் திரும்பிவிட்டார். ஐயா சச்சிதானந்தமும் ஏ.வீ.மாணிக்கமும், என்.கே.துரைசிங்கமும் அங்கு தொடர்ந்து வேலைபார்த்தனர்.

1995இல் தென்மராட்சி நோக்கி இராணுவ நடவடிக்கை விஸ்தரிக்கப் பட்டபோது, சுமார் ஐந்து லட்சம் மக்கள் வன்னிநோக்கி நகரத் தொடங்கினர். 'ஈழநாடு'ம் வன்னிக்குப் புறப்பட்டது. அங்கு செல்லும் வழியில் கிளாலிக் கடலில் தனது முக்கிய அச்ச இயந்திரத்தை தொலைத்துவிட்டாலும் 'ஈழநாடு' வன்னி சென்று சுவாசித்தது. கடைசி நிலையில், சிதம்பர திருச்செந்தில்நாதன் ஆசிரியராகப் பணியாற்றி சில மாதங்கள் தினசரியாக வந்தாலும், 'தேரை' இழுத்துச் செல்ல முடியவில்லை. தினசரி, மீண்டும் வார இதழானது. வன்னியில்தான் தமிழ் மக்களின் புதிய சரித்திரம் எழுதப்படவேண்டும் என்றோ தெரியவில்லை; முப்பது ஆண்டுகளைத் தாண்டி மேலும் சில ஆண்டுகள் யாழ்ப்பாணத்தில் கோலோச்சிய ஈழநாடு, வன்னியில்தான் நிறைவுகொள்ளவேண்டும் என்று நினைத்ததுபோலும்! நாட்டு நெருக்கடி நிலைமையில் தத்தளித்தபோது, தனது 'முடிவுரை'யை 2003 இல் 'ஈழநாடு'வுக்கு எழுதிவிட்டது.

ஈழநாடு 1959 பெப்ரவரி மாதம் புதினொராம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தில் பிரசவமானது. 2003இல் வன்னியில் நிறைவுபெற்றது. இந்த இடைப்பட்ட காலத்தில் இரண்டு தடவைகள் அக்கினிப் பிரவேசத்துக்குள்ளாகி "பீனிக்லானதை" நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். 1981 ஜூன் மாதம் 1ம் திகதி இரவு, ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் சிரேஷ்ட அமைச்சர்களான காமினி திஸநாயக்க மற்றும் சிறில் மத்தியூ ஆகியோரின் நேரடிக் கண்

Daily News

The English Daily with the largest circulation in Sri Lanka

12

WEDNESDAY MARCH 2, 1998

WEDNESDAY MARCH 2, 1998

WEDNESDAY MARCH 2, 1998

IFAP stay away from planned clash and civilian casualties

Tigers blast newspaper office in Jaffna

The office premises of the Jaffna Daily News newspaper were blown up by a group of LTTE paramilitaries in Jaffna.

The Jaffna Daily News newspaper office was blown up by a group of LTTE paramilitaries in Jaffna. The explosion occurred at the newspaper's office premises, which were located in the city center. The LTTE paramilitaries claimed that the newspaper was a target of their attack because it was reporting on their activities. The newspaper's office was completely destroyed and the staff were forced to flee. The LTTE paramilitaries also claimed that they had killed several people during the attack. The newspaper's office was a well-known landmark in Jaffna and its destruction was a major blow to the newspaper's operations.

பத்திரிகை நிறுவனம் குண்டு வைத்துத் தகர்க்கப்பட்டது. இது குறித்து அரசு அதிகாரி ஒருவர் 'டெயிலி நியூசிடம்' தெரிவிக்கையில், இக்குண்டு வெடிப்பைத் தடுக்க இந்திய அமைதிப்படை எந்தவித முயற்சியும் மேற்கொள்ளவில்லை என்றார். இப்படி ஒரு சம்பவம் நடைபெறும் என்று இந்திய அமைதிப் படையினருக்கு முன்கூட்டியே தெரிந்திருந்தபோதிலும், பொதுமக்கள் செத்துமடிவதைத் தவிர்க்க அவர்கள் ஒதுங்கியிருந்தனர் என்று வேறு ஒரு அரசு அதிகாரி கூறினார்” என்று டெய்லி நியூஸ் செய்தி தெரிவித்தது.

வன்னியில் 'ஈழநாடு' தனது கதையை முடித்துக்கொண்டாலும், ராதையனை ஆசிரியராகக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் நாவலர் வீதியில் அமைந்த ஒரு அலுவலகத்திலிருந்து 'நமது ஈழநாடு' என்ற பெயரில் ஒரு பத்திரிகை வெளிவந்து அதுவும் 2005ல் நின்றுவிட்டது. 'ஈழநாடு'வில் கடமையாற்றிய எஸ்.சுகநாதன் பிரான்ஸ் சென்றதும் 'பாரிஸ் ஈழநாடு' என்ற பெயரில் ஒரு பத்திரிகையை ஆரம்பித்தார். என்.கே.துரைசிங்கமும் பிரான்ஸ் சென்று சுகநாதனின் 'ஈழநாடு'க்கு உதவியாகப் பணியாற்றினார். சில ஆண்டுகள் வரை வெற்றிகரமாகப் பயணித்து அதுவும் நின்றுபோயிற்று. கதை இவ்விதமாக இருந்தாலும், யாழ். 'ஈழநாடு'வின் விழுதுகள் வேராகி, உலகின் மூலை முடுக்கெல்லாம் பத்திரிகைத் தொடர்புடன், ஊடகத்துறையின் வாயிலாக இன்றும் இயங்கிக்கொண்டே இருக்கின்றார்கள்.

(கே.ஜி.மகாதேவா 29.1.2014.)

ஆசிரியர் ஹரனுடன் அனுபவங்கள் சில

எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம் (எஸ்.எம்.ஜி)

(ஆசிரியர், ஈழநாடு)

திரு ஹரன் அவர்கள் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் பணியாற்ற வருவதற்கு முன்னரே, காரைநகர் மணிவாசகர் சபையின் மூலம் யாழ்ப்பாணத்துக்கு அறிமுகமானவர். காரைநகர் மணிவாசக சபையினர் ஆண்டுதோறும் எடுக்கும் திருவாசகப் பெருவிழாவில் கலந்துகொண்டு கொழும்பு திரும்பிய ஒரு சமயத்தில்தான், திரு. ஹரன் வீரகேசரியுடனான அவரது தொடர்புகளைத் துண்டித்துக்கொள்ளவும் நேர்ந்தது. இதை அவரே "தில்லைக்கூத்தனின் திருவிளையாடலை என்னவென்று சொல்வது?" எனக்கூறுவார்.

"எல்லாம் அவன் செயல்" என்று எதையும் இறைவனிடமே அர்ப்பணித்து வாழ்ந்த திரு.ஹரன் அவர்களுடன் முதலில் 'வீரகேசரி'யிலும் பின்னர் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையிலும் இருபத்தைந்து அல்லது இருபத்தாறு வருடங்கள் பணியாற்றிய பேறு எனக்குண்டு.

1953ஆம் ஆண்டில் வீரகேசரியின் ஒப்புநோக்காளராக நியமனம் பெற்ற நான், 1954ஆம் ஆண்டில் அங்கு ஆசிரியர் குழுவில் ஓர் உதவி ஆசிரியராகத் தெரிவுசெய்யப்பெற்றேன். உதவி ஆசிரியராகப் பதவிபெற்ற அன்றே பிரதம உதவி ஆசிரியராக இருந்த திரு.ஆர்.வெங்கடராம ஐயர், ஆசிரியர் திரு. கே.பி.ஹரனிடம் அழைத்துச்சென்று அறிமுகம் செய்து வைத்தார். என்னைப்பற்றி விசாரித்த திரு. ஹரன் நிறைய வாசிக்கவேண்டுமென்றும் கவனமாக வேலைசெய்து முன்னுக்கு வரவேண்டுமென்றும் வாழ்த்துக்கூறி அனுப்பினார்.

இரண்டு மூன்று தினங்களின் பின் விவேகானந்தசபை மண்டபத்தில் ஒரு விழா. அதில் வாக்கீச கலாநிதி கி.வா.ஜகந்நாதனும் அறிஞர் அ.ச.ஞான சம்பந்தனும் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். அந்தக் கூட்டத்துக்குச் சென்று செய்தி எடுத்து வருமாறு உதவி ஆசிரியர் என்னைப் பணித்தார். அந்நாளில் உதவி ஆசிரியர்களே கூட்டங்கள், விழாக்களுக்குச் செய்தி எடுக்க

அனுப்பப்படுவார்கள். மாலையில் வேலை முடியும் சமயம் கூட்டங்களுக்குப் போகச் சொல்லுவார்கள். ஐம்பது சதத்திலிருந்து ஒன்றரை ரூபாய் வரை தூரத்தைப் பொறுத்து 'அலவன்ஸ்' கிடைக்கும்.

விவேகானந்தசபைக் கூட்டத்துக்குச் சென்றுவிட்டு இரவு ஒன்பது மணிக்குமேல் அலுவலகம் வந்தேன். அன்றிரவு கடமையிலிருந்த திரு. சில்லையூர் செல்வராசன், பத்திரிகையில் ஓர் அங்குல இடம்கூட இல்லையென்று நான் கொண்டுவந்த கூட்டச் செய்தியைப் போட மறுத்துவிட்டு "விவேகானந்த சபையில் நேற்று மாலை நடந்த கூட்டத்தில் திரு.கி.வா. ஜகந்நாதனும், திரு.அ.ச.ஞானசம்பந்தனும் சொற்பொழிவாற்றினார்கள்" என்று மட்டும் நாலு வரியில் ஒரு செய்தியை எழுதிக்கொடுத்தார்.

சில்லையூரும் நானும் ஒரே பகுதியில் தங்கியிருந்ததால் இரவு வேலை முடியும்வரை நானும் காத்திருந்தேன். பொழுதை வீணாக்காமல் கூட்டச் செய்தியை விபரமாக எழுதி எனது மேசை வாச்சியில் வைத்துவிட்டுச் சென்றேன்.

மறுநாள் காலை பத்திரிகையைப் பார்த்த ஆசிரியர் ஹரன் 'வெங்கட் ராமய்யர்' என்று கூப்பிட்டார். அவர் தொனியிலிருந்து ஏதோ பிழை நடந்துவிட்டதென்று தெரிந்தது.

"நேற்றுக் கூட்டத்துக்கு ஒருவரையும் அனுப்பவில்லையா?"

"அனுப்பினேன். கோபால்ரத்தினம் போயிருந்தார்?"

"அப்படி ஒருவர் இருக்கிறாரா?"

திரு.ஹரன் என்னையும் என் பெயரையும் மறந்துவிடவில்லை. நான் சரியாக எனது கடமையைச் செய்யவில்லையென்று நினைத்துத் தனது அதிருப்தியை இவ்விதம் காட்டிக்கொண்டார். அவருக்குக் கோபம் வந்தால் நேரே பார்த்துப் பேசமாட்டார். குத்தலாகத்தான் வார்த்தைகள் வரும்.

பின்னர் என்னைக் கூப்பிட்டதும் இரவே எழுதிவைத்திருந்தவற்றைக் கொடுத்தேன். முழுவதும் வாசித்த அவர் அப்படியே உட்பக்கத்தில் பிரசுரிக்கும்படி பணித்தார்.

செய்திகளுக்குத் தலைப்புப் போடுவதில் என் கை கொஞ்சம் விறு விறுப்பு. இதற்கேற்றாற்போல, ஆக்ரோஷமான அரசியல் கூட்டச் செய்திகளையும், காதல், கடத்தல், கற்பழிப்பு போன்ற செய்திகளையும் தான் பிரதம உதவி ஆசிரியர் திரு.வெங்கட்ராமன் என்னிடம் தள்ளுவார்.

முகத்துவாரம் அழகுராணி கொலை வழக்கு நடந்துகொண்டிருந்தது. நிருபர் ஆங்கிலத்தில் எழுதித்தரும் வழக்கு விசாரணைச் செய்தியை மொழிபெயர்த்துத் தலைப்புப் போட்டுக் கொடுப்பேன். எனது தலைப்பு களைப் பார்த்து என்னைக் கூப்பிட்டுத் தன் தலையில் அடித்துக்கொள்ளவார் ஆசிரியர் ஹரன்.

“நான் அவளை உயிருக்கு உயிராய் காதலித்தேன். அவளோ வெளியே போ நாயே என்றாள்” இப்படி அந்த வழக்கில் கொலைக்குற்றம் சுமத்தப் பட்டிருந்த அழகுராணியின் காதலன் எரிக் பாட்சோ கூறியதாக பெரிய எழுத்தில் தலைப்புப் போட்டிருந்தேன். காலையில் பத்திரிகையைப் பார்த்ததும் என்னைக் கூப்பிட்ட ஆசிரியர் ஹரன், முகத்தை மறுபுறம் திருப்பியபடி உரத்தகுரலில், “இனிமேல் நீங்க அந்த மூன்றெழுத்து வார்த்தையை (காதல்) தலைப்புக்களில் போடக்கூடாது. நான் அதைப் பார்க்கக்கூடாது. தவறினால் எனக்கு கெட்ட கோபம் வரும். நீங்க போகலாம்” என்றார்.

நான் என் ஆசனத்துக்கு வந்துவிட்டேன். பின்னர் செய்தி ஆசிரியர் திரு வாஸ் நண்பகலில் கூப்பிட்டு ஆசிரியர் என்ன பேசினார் என்று கேட்டார். விஷயத்தைச் சொன்னேன். “அவர் அப்படித்தான் சொல்லுவார். பச்சைத்தண்ணி. அதைப்பத்தி நீங்க யோசிக்காதீங்க. கொஞ்சம் குறைச்சக் குங்க. ஆனா சப்புன்னு போட்டுடாதீங்க” என்று ஆறுதல் சொன்னார்.

சாதாரணமாக எந்த உதவி ஆசிரியருடனும் ஆசிரியர் ஹரன் நேரடியாகத் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இருக்கவில்லை. செய்தியில் தவறு அல்லது தலைப்புக்களில் வேறுபாடு இருந்து அது அவர் கண்ணுக்குப் பட்டாலே கூப்பிட்டுப் பேசுவார்.

பரபரப்பு ஏற்படுத்திய வழக்கு

‘காந்தி ஜெயமெனிக்கா-ஹென்றி அபயவிக்கிரம கற்பழிப்பு வழக்கு’ காலி நீதிமன்றத்தில் நடந்தது. உதவி அமைச்சராக இருந்தவர் ஹென்றி அபயவிக்கிரம. இந்த வழக்கு நாட்டில் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தது. காலி நிருபர் ஹேமச்சந்திர நாணயக்காரா வழக்கு விசாரணைச் செய்தி களைத் தந்தியில் அனுப்புவார். மாலையில் வரத்தொடங்கும் தந்திகள் இரவு எட்டு மணிக்குப் பின்னரும் வந்துசேரும். அந்த வழக்குச்செய்தியை நானே மொழிபெயர்த்துத் தலைப்பிட்டுக் கொடுக்கவேண்டும். பகல் வேலையானாலும் பகல் மூன்று மணிக்கே என்னைப் போகச்சொல்லி

மாலையில் மீண்டும் வந்து அந்த வழக்குச் செய்திகளை மொழிபெயர்த்துக் கொடுக்கும்படி செய்தி ஆசிரியர் எனக்குப் பணித்திருந்தார்.

அந்த வழக்கு விசாரணையில் ஜீ.ஜீ.பொன்னம்பலம் சாட்சிகளைக் குறுக்கு விசாரணை செய்தார். கேள்விகளும் பதில்களும் சில விபரமாகவே இருக்கும். என்னால் முடிந்தவரை நாகூக்கான வார்த்தைகளையே உபயோகித்தேன். ஆனாலும் 'இரத்தம் வழிந்தோடியது' போன்ற வார்த்தைகளும் அந்த வழக்கு விசாரணையை பரபரப்பாக்கும் முறையில் நான் போட்ட தலைப்புகளும் ஆசிரியர் ஹரனுக்குப் பிடிக்கவில்லை. என்னை இரண்டு மூன்று தடவைகள் கூப்பிட்டு எச்சரித்தார். கடைசியில் "இது குடும்பப் பத்திரிகை ஏன் இதைக் குட்டிச் சுவராக்க கங்கணம் கட்டியிருக்கீங்களோ தெரியலே" என்று நொந்துகொண்டார்.

குன்றக்குடி அடிகளாரின் பேச்சு

குன்றக்குடி அடிகளார் கொழும்புக்கு வந்திருந்தார். அச்சமயத்தில் தான் சிங்கள தமிழ் மொழிப் பிரச்சினை உச்சக்கட்டத்தை அடைந்துகொண்டிருந்தது. பம்பலப்பிட்டி சரஸ்வதி மண்டபத்தில் அடிகளாரின் சொற்பொழிவு. அன்றிரவு நான் அலுவலகத்தில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தேன். கூட்டச் செய்தி எடுக்கச் சென்றிருந்த திரு. ஏ. ஜீ. இராஜகுமார் (இவர் இப்பொழுது அமெரிக்காவில் இருக்கிறார்) செய்தியைக் கொண்டுவந்தார். குன்றக்குடி அடிகளாரின் பேச்சை செய்தியாக எடுப்பதற்கு கத்தோலிக்கரான இராஜகுமார் சென்று திரும்பியதும் "எனக்கு ஒன்றும் விளங்கவில்லை மச்சான். ஏதோ கொண்டுவந்திருக்கிறேன் பார்த்துச் செய்" என்றார். எனக்கு ஒன்றும் புரியவில்லை. "தமிழ் பற்றி ஒன்றும் பேசவில்லையா?" என்று கேட்டேன். ஒரு வசனம் பேசினார் என்று இராஜகுமார் சொன்னார். மறுநாள் ஞாயிறு பத்திரிகையில் முதல் பக்கத்தில் எட்டுக் கலத் தலைப்பாக கொட்டை எழுத்தில்- "தமிழுக்குச் சிங்களம் சக்களத்தியா? சகோதரியா?" என்று வெளிவந்திருந்தது. இத்தலைப்பை வாசகர் பலர் வரவேற்றுக் கடிதங்களும் எழுதியிருந்தார்கள். திங்கட்கிழமை காலை சற்றுத் தாமதமாகத் தான் ஆசிரியர் ஹரன் வந்திருந்தார். வந்ததும் "குன்றக்குடி அடிகளாரின் கூட்டச் செய்தியை யார் எடுத்தது? அதற்குத் தலைப்பு யார் போட்டது?" என்று வெங்கட்ராமய்யரிடம் கேட்டார். அவர் இருவர் பெயரையும் சொன்னார். இராஜகுமாரை அக்கூட்டத்துக்கு அனுப்பியதற்காக வெங்கட்

ராமய்யர் ஏச்ச வாங்கினார். தலைப்புப் போட்டதற்காக என்னைக் கூப்பிட்ட ஆசிரியர் ஹரன் என்னை நன்றாக நிமிர்ந்து பார்த்தார்.

அவரது அந்தப் பார்வை “உன்னுடைய பிரச்சினையே பெரும் பிரச்சினையாக இருக்கிறதே” என்று கேட்பது போலிருந்தது. பின்னர் முகத்தை மறுபக்கம் திருப்பிக்கொண்டு “ஒரு துறவி பேசிய பேச்சுக்கு சக்களத்தியா? சகோதரியா? என்றா தலைப்புப் போடுவது? அவர் எவ்வளவோ நல்ல விஷயங்களையெல்லாம் பேசினார். அதைவிட்டுவிட்டு அந்த ஒரு வசனத்தை வைத்து இவ்வளவு பெரிய தலைப்புப் போட்டிருக்கீங்களே! அவரை இந்த வம்பிலெல்லாம் மாட்டிவைக்காதீங்க, போங்க” என்றார்.

வீரகேசரியில் ‘கலை அரங்கம்’ பகுதியையும், மாதர் பகுதியையும் நானே நடத்திவந்தேன். கலை அரங்கம் பகுதியில் ஒரு முறை சிங்கள நடிகை நீச்சலுடையில் கடற்கரையில் கயிற்றுப் போரினமீது சாய்ந்திருக்கும் படத்தைப் போட்டதற்கு ஹரன் ஐயாவிடம் மங்களம் வாங்கினேன். மாதர் பகுதியில் அப்பொழுது இந்தியத் தூதரகத்தில் முதற் செயலாளராகப் பணியாற்றிய திரு.சுந்தரதாஸ் என்பவரின் துணைவியாரைப் பேட்டி கண்டு, காலையிலும் மாலையிலும் மற்றும் விசேஷ வைபவங்களிலும் எப்படியான ஆடை அணிவது என்பது பற்றி மூன்று நான்கு படங்களுடன் கட்டுரை வெளியிட்டிருந்தேன். இதற்கு ஏற்பாடு செய்து தந்தவர் செய்தி ஆசிரியர் வாஸ் ஐயங்கார் தான்.

பத்திரிகையில் அந்தக் கட்டுரையையும் படங்களையும் பார்த்த ஆசிரியர் ஹரன் என்னைக் கூப்பிட்டார். “நீங்கதானே இந்தப் பேட்டியை எடுத்து படத்தையும் போட்டீங்க?” என்று கேட்டார். “ஆம்” என்று பதிலளித்தேன். “என்னய்யா அநியாயம் இது. ஒரு சேலைகூடக் கட்டுவதற்கு வழியில்லாம எத்தனை பெண்கள் கஷ்டப்படுகிறாங்க தெரியுமா? நீங்க என்னடாவென்றால் நேரத்துக்கு ஒரு சேலை கட்டுவது பற்றிப் படங்களும் போட்டு கட்டுரையும் எழுதி ஒரு பக்கத்தையும் பணத்தையும் நாசமாக்கி நீங்க” என்றார்.

வசிஷ்டர் வாயால் பிரம்மரிஷி

இப்படி அடிக்கடி குட்டுவாங்கிய என்னை ஆசிரியர் ஹரன் பாராட்டியுமிருக்கிறார். தத்துவப் பேராசிரியர் டி.எம்.பி.மகாதேவன் வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ண மிஷன் மண்டபத்தில் (இப்போதுள்ள பெரிய மண்டபம்

அப்போது கிடையாது) சொற்பொழிவாற்றினார். சிறிய மண்டபத்தில் கூட்டம் நிறைந்திருந்தது. ஹரன் ஐயாவும் முன் வரிசையில் அமர்ந்திருந்தார். பேராசிரியரின் சொற்பொழிவு புரிந்துகொள்வது கஷ்டம். கூட்டத்திலிருந்து வர்களுக்கும் அவ்வளவு புரியவில்லையென்பது முகங்களிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது. பேராசிரியர் தமது பேச்சில் உதாரணத்துக்கு ஒரு குட்டிக்கதை சொன்னார். அந்தக் கதையை வைத்தே இரண்டு மூன்று பத்திகள் செய்தியாக்கியிருந்தேன். இதைப்பார்த்த ஆசிரியர் ஹரன், “அவர் பேச்சு கஷ்டமானதுதான். என்றாலும் நன்னாச் செய்திருக்கார்” என்று வெங்கட்ராமய்யரிடம் பாராட்டிச் சொன்னார். இதைக் கேட்டு வந்த வெங்கட்ராமய்யர் “வசிஷ்டர் வாயால் பிரம்மரிஷி. உன்னை ஆசிரியர் பாராட்டுகிறார்ப்பா” என்றார்.

ஈழநாடு பத்திரிகையில்

ஆசிரியர் ஹரனுடன் வீரகேசரியில் நெருங்கிப் பழகவேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் மிகமிகக் குறைவே. ஆனால் ‘ஈழநாடு’ பத்திரிகையில் அவரும் நானும் பல விடயங்களில் கலந்தாலோசித்துக் கருமமாற்றவேண்டியிருந்தது. ‘ஈழநாடு’ பத்திரிகை 1960ஆம் ஆண்டில் வாரம் இருமுறையாக வெளிவந்துகொண்டிருந்தது. ஆசிரியர் ஹரன் நிர்வாக ஆசிரியராகச் சேர்ந்து கொண்டார். 1960ம் ஆண்டு மேமாதக் கடைசியில் ஆரம்பித்த ‘வீரகேசரி’ ஊழியரின் வேலைநிறுத்தத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களில் நானும் ஒருவன். சமார் மூன்று மாதங்கள் பெரும் கஷ்டத்துடன் சமாளித்துக்கொண்டேன். இனிமேல் முடியாது என்ற நிலையில் ‘ஈழநாடு’ அதிபர் திரு.கே.சி.தங்கராஜா அவர்களைச் சந்தித்து திரு.து.சீனிவாசகம் அவர்களின் சிபார்சுடன் வேலைகிடைத்து விட்டது. இனி யாழ்ப்பாணம் போகவேண்டியது தான். அதற்கிடையில் கொழும்பிலுள்ள ‘ஈழநாடு’ அலுவலகத்தில் (அதிபரின் இல்லம்) ஆசிரியர் ஹரனை ஒருநாள் சந்திக்கச் சென்றேன். “எப்பொழுது யாழ்ப்பாணம் போறீங்க?” என்று கேட்டார். அது ஆகஸ்ட் மாதம். மாத முடிவில் போகிறேன் என்று பதில் சொன்னேன். “அதுவரை தினமும் இங்கு வந்து போனாலென்ன?” என்றார். “வரலாம். ஆனால் நாவினன்னவிலிருந்து தினமும் வந்து போவதற்கு வேலையில்லாமல் இருக்கும் எனக்குக் கஷ்டம்” என்றதும் “அதுவும் சரிதான்” என்று ஏற்றுக்கொண்டார். நான் அப்பொழுது ஒரு குழந்தைக்குத் தந்தை. குடும்ப நிலையை விசாரித்துக் கவலைப்பட்டார். ஆங்கிலத்திலிருந்த ஒரு அறிக்கையைத் தந்து “இதை

மொழிபெயர்த்துத் தருகிறீர்களா?" என்று கேட்டார். "ஆம்" என்று பதில் சொல்லிவிட்டுப் பேனா இல்லை என்றதும் அவர் தனது பேனாவைத் தேடினார். அது கண்ணில் படவில்லை. "இதுவும் ஆண்டவன் சித்தம் போலும். உங்களை வேலைவாங்க வேண்டாம், நீங்க போய் வாங்க" என்று சொல்லி அனுப்பினார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் சத்தியாக்கிரகம் நடந்த நேரம் பல பதிப்புக்கள் போட்டோம். ஆசிரியர் ஹரனுக்குப் பரமதிருப்தி. சிறிமா அம்மையார் வெளிநாட்டிலிருந்து திரும்பி சத்தியாக்கிரகம் பற்றி ஒரு கடுமையான அறிக்கை வெளியிட்டிருந்தார். இதற்குப் பதிலளிக்கும் முகமாக தந்தை எஸ்.ஜே.வி.செல்வநாயகம் ஓர் அறிக்கையை வெளியிட்டார். ஆங்கிலத்திலிருந்து அந்த அறிக்கையை நான் மொழிபெயர்த்திருந்தேன். அதில் ஒரு பந்தி- "1959ம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 26ம் தேதி துப்பாக்கி ஏந்திய ஒருவன் முன் உங்கள் கணவர் எந்த நிலையில் இருந்தாரோ அந்த நிலையில் தான் நீங்கள் உங்கள் படைகளை எங்களுக்கெதிராக ஏவி விட்டால் நாங்களும் இருப்போம் என்பதை நன்குணர்வோம்" என்றிருந்தது.

ஆங்கில அறிக்கையையும் எனது தமிழாக்கத்தையும் பார்த்த ஆசிரியர் ஹரனுக்கு "ஏவி" என்ற பதம் நன்கு பிடித்துக்கொண்டது. மற்றப் பத்திரிகைகளில் இந்தப் பதம் பாவிக்கப்படவில்லை. "நன்னாத்தான் செய்திருக்கிறார்" என்று பாராட்டினார் ஆசிரியர்.

பத்திரிகையாளன் உணர்ச்சிவசப்படக்கூடாது என்று அறிவுறுத்தும் ஆசிரியர் ஒரு நாளிரவு சிவராத்திரி விழாக்கள் பலவற்றிற்குச் சென்று உரையாற்றவேண்டி ஏற்பட்டது. அன்றிரவு அலுவலகத்தில் திரு. க. கணேசலிங்கம் (இப்பொழுது கல்லூரி ஆசிரியர்) கடமையிலிருந்தார். அக்காலத்தில் செய்தி நிருபர்கள் அதிகமில்லை. செய்திகள் கிடைப்பதும் குறைவு. இரவில் ஆசிரியர் அவ்வலகம் திரும்பி "என்ன லீட் நியூஸ்?" என்று கேட்க திரு.கணேசலிங்கம் "அதுதான் சேர் ஒன்றுமில்லாமல் யோசிக்கிறேன்" என்று பதிலளித்திருக்கிறார். பயப்படாதீங்க போடுங்களேன் "நாடெங்கும் சிவராத்திரி" என்று அவர் செய்தியைத் திரட்டாகச் சொல்ல கணேஷும் தலைப்புச் செய்தியாக அதைப் போட்டார்.

மறுநாள் பத்திரிகை அதிகம் விற்பனையாகவில்லை. "பாருங்க, சிவராத்திரி விழாக்களுக்குப் போயிருந்தேன். ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஜனக்கூட்டம் உற்சாகமாகக் கலந்துகொண்டது. நான் உணர்ச்சிவசப்பட்டேன்.

இதற்குத்தான் பத்திரிகையாளன் உணர்ச்சிவசப்படக் கூடாது என்று சொல்றது” என்றார் அமைதியாக.

பறாளாய் கோவில் தேர் பற்றி ‘ஊர்சுற்றி’ கலத்தில் ஒரு சமயம் எழுதியிருந்ததை படித்த ஆசிரியர் கொழும்பிலிருந்து எழுதிய கடிதத்தில் “ஊர் சுற்றி கலம் படித்தேன். நன்றாயிருந்தது. ஆனால் அந்தச் சமையை அமைச்சரிடம் போட்டிருக்கக்கூடாது: பாவம் அவர் தாங்குவாரா? மக்களிடமே விட்டிருக்கலாம்.” என்று பாராட்டுடன் ஆலோசனையும் கூறியிருந்தார். குஷியாக இருக்கும் சமயத்தில் தனது பத்திரிகை வாழ்க்கை அனுபவங்களை எடுத்துக்கூறி நமக்கும் ஆலோசனை சொல்லுவார்.

“தமிழையே தாய்மொழியாகக் கொள்ளாத என்னை தமிழ்த் தொண்டு செய்ய இலங்கைக்கு அனுப்பி, யாழ்ப்பாணத்திலும் இத்தனை வருடம் பணிபுரிய வைத்திருக்கிறதென்றால், இறையருளை என்னவென்று சொல்வது” என்று வியப்பார்.

அரசியல்வாதிகளை விட பத்திரிகையாளன்தான் சிறந்த சமூகத்தொண்டு செய்கிறான் என்பது ஆசிரியர் ஹரனின் உறுதியான நம்பிக்கை. அதே சமயம் அரசியல்வாதியைப் பத்திரிகையாளன் உருவாக்கிவிட, பத்திரிகையாளனையே அவன் மதிக்காமல் விடுகிறான் என்ற கவலையும் அவருக்கிருந்தது.

(நன்றி: ஈழநாடு 25வது ஆண்டு நிறைவு சிறப்பு மலர், 11.2.1984)

தவறான கருத்து நீங்குமா?

இ.கந்தசாமி

(பத்திரிகையாளர், ஈழநாடு)

'ஈழநாடு' என்பது 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், கற்றறிந்த பலர் ஒன்றுகூடிக் கலந்தாலோசித்து, தேர்ந்தெடுத்துச் சூட்டிய பெயர்.

நாட்கள் வாரங்களாகி, வாரங்கள் மாதங்களாகி, மாதங்கள் வருடங்களாகி காலம் தனது கடமையில் இருந்து வழுவாது உருண்டோடி விட்ட நிலையில்- எமது அரசியல் களத்தில் பெரும் மாற்றங்கள், நெருக்கடிகள் ஒன்றுக்குப் பின் ஒன்றாகப் போட்டி போட்டுக் குதிக்க இந்தப் பெயருக்கும் சோதனைகள் ஏற்படத் துவங்கியது.

விரும்பியோ விரும்பாமலோ அந்தப் பெயர் சமீபகாலத்தில் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் சர்ச்சையையும் சந்தேகத்தையும் கிளப்பிவிட்டது. கடந்த ஜூலை சம்பவங்களுக்குப் பின்னர் அம்மக்களிடம் அந்த எண்ணம் சற்றுத் தீவிரமாக இருந்ததை அவதானிக்கமுடிந்தது. இந்நிலையில் கொழும்பில் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் பிரதிநிதியாகப் பணியாற்றும் எனக்கு, எமது பத்திரிகைப் பெயரைப் பற்றிய உண்மையைப் பலருக்கு எடுத்துரைத்து விளங்கவைக்கவேண்டிய பொறுப்பும் எனது கடமையுடன் சேர்ந்துகொண்டுவிட்டது.

சாதாரண மக்கள் மட்டுமல்ல, உயர் அதிகாரிகள்கூட குடைந்து குடைந்து பல கேள்விகளைக் கேட்பார்கள்.

நீதிமன்றக் கூண்டில் நின்று சட்டத்தரணியின் குறுக்கு விசாரணைக்குப் பதில்கூறும் சாட்சியின் நிலை எனக்கு. எமது பத்திரிகையின் பெயரில் வெளிநாட்டுப் பத்திரிகையாளருக்கும் ஒரு காதல். அவர்களிடமும் நான் மாட்டிக்கொள்ளும் நாட்கள் உண்டு.

நீண்டகாலமாக இந்தப் பெயருடன் பரிச்சயமுள்ள சிங்கள நண்பர்கள், இந்தப் பெயரை வேடிக்கையாகப் பயன்படுத்தித் தங்களை ஹாஸ்ய மன்னர்களாக எண்ணி மகிழ்கிறார்கள்.

இதே வேளையில், ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா அவர்கள் இலங்கைக்கு 'ஈழம்' என்ற பெயரும் உண்டா- அவ்வாறாயின் அப்பெயர் வழங்கக் காரணம் என்ன? என்பன போன்ற விபரங்களை அறிய முன்வந்திருக்கிறார். இதுபற்றி ஆய்வொன்றை நடத்தி உண்மையைத் தெளிவுபடுத்துமாறு தொல்பொருள் ஆய்வாளர்களுக்கு அவர் பணித் துள்ளார். இந்த ஆய்வின் பயனாக 'ஈழம்' என்பதன் முழு விபரமும் அச்சொல்லின் பழமையும் சிங்கள மக்களுக்குத் தெரியவரும். அதன் மேலாகுதல் 'ஈழநாடு' மீதான அவர்களின் சந்தேகம் தீருமா? தீரும் என்று நம்புவோம்.

(நன்றி: ஈழநாடு 25வது ஆண்டு நிறைவு சிறப்பு மலர், 11.2.1984)

ஈழநாடும் அதன் இருபத்தைந்தாண்டு இலக்கியப் பாரம்பரியமும்

கலாநிதி க.குணராசா

(செங்கை ஆழியான்- எழுத்தாளர்)

இலங்கையின் தேசியத் தினசரிகளில் ஒன்றாக விளங்கும் 'ஈழநாடு' தனது வெள்ளிவிழாவைக் கொண்டாடும் இவ்வேளையில் அதன் இலக்கியப் பணியைச் சற்று மதிப்பிடுவது ஆரோக்கியமான இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு, இறந்தகாலப் பங்களிப்பாக அமையும். 'ஈழநாடு' தனது இருபத்தைந்தாண்டுப் பயணத்தின் ஒரு கட்டத்தில் நின்றுகொண்டு, பொன்விழாவை நோக்கிச் செல்லத் தொடங்கியுள்ள இவ்வேளையில், அப்பத்திரிகையின் கடந்தகால இதழ்கள் அப்பத்திரிகைக் காரியாலயத்தில்கூட இல்லாமலிருக்கும் துயர் சம்பவத்தின் விழுப்புண் மறையாதிருக்கும் வேளையில், ஈழநாட்டின் இலக்கியப் பணிகுறித்தோ, சமூகப் பணிகுறித்தோ ஆராய்ந்து மதிப்பிடுவது ஆய்வோரின் மனதில் பதிந்த, இதயத்தில் நிலையாக எஞ்சிய எச்சங்களின் கருத்துகளாக அமைவது வியப்பன்று. கால தேச வர்த்தமானங்களைக் கடந்து எஞ்சும் இலக்கிய ஆக்கங்களே சமூகப் பயன் கொண்டவை என்பதும் சத்தியமே. எனினும் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் அதிர்ஷ்டவசமாக யாரோ ஒரு புண்ணியவாளனால் சேகரித்து வழங்கப்பட்டு பேணப்பட்டிருக்கும் 20 வருட இதழ்களை துரிதமாக பரிசீலித்த நினைவின் தாக்கங்களையும், நண்பர்கள் பலருடன் முக்கியமாக செம்பியன்செல்வன், சசிபாரதி, சச்சி ஆகியோருடன் 'ஈழநாடு' குறித்துக் கலந்துரையாடிய கருத்துப் பரிமாறல்களின் விளைத்தாக்கங்களையும் கொண்டு ஈழநாட்டின் இலக்கியப்பணியின் இருபத்தைந்தாண்டுப் பாரம்பரியத்தினை மதிப்பிட முயன்றிருக்கிறேன்.

ஈழகேசரியின் முடிவும் ஈழநாட்டின் தோற்றமும்

'ஈழநாடு' ஆரம்பத்தில், 1959ஆம் ஆண்டில் வார இதழாகவே வெளிவந்தது. திருவாளர்கள் தங்கராஜா, டாக்டர் சண்முகரத்தினம்

போன்றோரின் அயராத உழைப்பாலும் ஆவலாலும் யாழ்ப்பாணத்தில் 'ஈழநாடு' வெளிவரத் தொடங்கியது. அதன் ஆரம்ப ஆசிரியராக திரு. இராஜ அரியரத்தினம் அமர்ந்தார். இலங்கையின் பிரதேசப் பத்திரிகையாக விளங்கிய 'ஈழகேசரி' தனது பத்திரிகை யாத்திரையை நிறைவுசெய்து கொண்டதால், அதன் ஆசிரியராக விளங்கிய இராஜ அரியரத்தினம், ஈழநாட்டின் ஆசிரியராக வந்தமர்ந்ததும், ஈழநாட்டின் இலக்கிய ஆக்கங்களின் பாரம்பரியப் போக்கு முன்னரே வழிநடத்தப்பட்ட பாதையின் போக்கினோடு பொருந்தியதாக அமைந்ததில் வியப்பில்லை. 'ஈழநாடு' தனக்கென ஒரு எழுத்தாளப் பரம்பரையை உருவாக்குவதற்குத் தடையாக இந்த வரலாற்றுண்மை அமைந்தது. ஈழகேசரிப் பண்ணையில் உருவான எழுத்தாளர்களின் இலக்கிய ஆக்கங்கள் ஈழநாட்டில் கூடுதலாக இடம் பிடித்துக்கொண்டன. ஈழகேசரியின் யாத்திரைப் பாதையின் தடத்தில் உருவான மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்களும் ஈழநாட்டில் அதிகம் எழுதியிருக்கிறார்கள். இராஜ அரியரத்தினத்தின் இலக்கியக் கோட்பாடு ஈழகேசரிப் பத்திரிகை யாகத்தில் வெளிவந்த தர்மதேவனாகும். இலக்கிய ஆக்கங்களினால் சமூகத்திற்கு நன்மைகள் இருக்கின்றதோ இல்லையோ என்பதைவிட, அவற்றினால் சமூகத்திற்குத் தீங்குகள் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதில் இராஜ அரியரத்தினம் பிடிவாதமானவர். அதுவே அவர் வரித்த இலக்கியக் கோட்பாடுமாகும். எனவே ஈழநாட்டின் வார இதழ்களில் எழுதியவர்கள் ஈழகேசரிப் பண்ணையிலும் மறுமலர்ச்சிப் பண்ணையிலும் விளைந்தவர்களாக இருந்தனர்.

அ.செ.முருகானந்தம், வ.அ.இராசரத்தினம், நவாலியூர் நடராசன், இரசிகமணி கனக செந்திநாதன், சொக்கன், சு.இராசநாயகம், இ.நாகராஜன், என்போர், ஈழநாட்டின் இலக்கியப் பக்கங்களை நிரப்பினர். இவர்களால் நாவல், சிறுகதை, கவிதைகள் முதலான இலக்கிய வடிவங்கள் ஈழநாட்டில் தொடர்ந்து வெளிவந்தன. ஈழநாட்டின் முதல் சிறுகதையை சொக்கன் எழுதினார். ஈழநாட்டின் ஆரம்ப இதழ்களில் இந்த எழுத்தாளர்கள் கூடுதலாக எழுதியதால், ஈழநாட்டின் இலக்கியப் பக்கத்தைப் புரிந்துகொண்ட முற்போக்காளர் எனத் தம்மை இனம்காட்டிக்கொண்ட எழுத்தாளர்கள் ஈழநாட்டின் பக்கம் தலைவைத்தும் படுக்கவில்லை. அவர்கள் ஈழநாட்டின் பக்கம் சாயாமல் போவதற்குப் பல காரணங்களுள்ளன. அவற்றில் இரண்டு காரணங்கள் முக்கியமானவை. ஒன்று- 'ஈழநாடு' வெளிவரத் தொடங்கிய காலத்தில் மட்டுமின்றி, இன்றுவரை 'ஈழநாடு' எழுத்தாளர்

களுக்கு ஒரு சதமேனும் சன்மானமாகக் கொடுத்தறியாது. இலாபகரமாக இயங்குகின்ற காலவேளையில் கூட ஈழநாடு இலக்கிய ஆக்கங்களுக்குச் சன்மானம் கொடுக்கவேண்டும் என்று எண்ணியது கிடையாது. சன்மானம் பெறாது எழுதுகின்ற பண்பு, இலக்கிய தானம் செய்கின்ற பண்பு முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுக்கில்லை. மேலும் அவர்கள் ஈழநாட்டில் எழுதாமைக்கு இன்னொரு காரணமும் இருந்தது. 'ஈழநாடு' வெளிவரத் தொடங்கிய காலவேளையில் தினகரனின் ஆசிரியராக அமரர் கைலாசபதியிருந்தார். அவர் இவர்களின் எழுத்துக்களை உடனுக்குடன் வெளியிட்டதுடன் சன்மானமும் வழங்கத் தவறவில்லை. அதனால் இவர்கள் கொழும்புப் பத்திரிகைகளை நோக்கித் தமது இலக்கிய ஆக்கங்களை அனுப்பினரேயன்றி, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்த பிரதேசப் பத்திரிகையைத் திரும்பியும் பாராதுவிட்டனர். எவ்வாறாயினும் ஈழநாட்டில் இலக்கிய ஆக்கங்கள் பல வடிவில் வெளிவந்தன.

ஈழநாட்டின் தொடர் நவீனங்கள்

ஈழநாட்டின் முதல் தொடர் நவீனமாக அமைந்த வ.அ.இராசரத்தினத்தின் 'துறைக்காரன்' என்பதிலிருந்து, இருபத்தைந்தாவது ஆண்டில் தொடர் நவீனமாக அமைந்த செங்கை ஆழியானின் 'கிடுகுவேலி' வரை ஈழநாட்டில் பல தொடர் நவீனங்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றின் எண்ணிக்கையைக் கணக்கிட்டுக் காட்டும் முயற்சியின் பயனிலும் அவற்றின் இலக்கிய அம் சத்தைக் கோடு காட்டுவதன் பயன் இலகுவானது. ஏனெனில் நினைவில் நிலைத்த ஆக்கங்களின் விளக்கமாக இக்கட்டுரை அமைவதாலாகும்.

ஈழநாட்டில் தொடர் நவீனங்கள் பல வெளிவந்தன. வ.அ.இராசரத்தினம், செங்கை ஆழியான், சு.இராசநாயகம், அகஸ்தியர் என்போருடன் செ.கதிர்காமநாதன், யோகநாதன், பெனடிக்ட் பாலன், முனியப்பதாசன், அங்கையன் ஆகியோரும் தொடர் நவீனங்கள் அல்லது குறுநாவல்கள் எழுதியுள்ளனர். ஈழநாட்டில் வெளிவந்த தொடர் நவீனங்கள் அனைத்தும் (வரலாற்று நவீனங்கள் தவிர) ஈழத்து மண்ணின் பலத்தையும் பலவீனத்தையும் சித்திரிக்கும் தேசிய இலக்கியங்களாகவிருக்கின்றன. அமரர் கைலாசபதியின் தினகரன் பத்திரிகை வாழ்வின் இலக்கியக் குரலாக அமைந்த 'மண்வாசனை' நாவல்களாக அவை அமைந்தன. எனினும் அவை மனிதனது பொது உணர்வுகளான காதல், அன்பு, பாசம், தியாகம், சமூக உறவுகள் போன்ற மனிதப் பொது உணர்வுகளைச் சித்திரிப்பனவாக

அமைந்தன. புரட்சி, போராட்டம் போன்ற அதீத உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளாக ஈழநாட்டில் வெளிவந்த நாவல்கள் அமையவில்லை. ஈழநாட்டில் வெளிவந்த அகத்தியரின் 'எரிமலை' சற்றுப் புறநடையாயினும், ஈழநாட்டின் இலக்கியக் கோட்பாட்டின் சிறைக்குள் அமைந்த நாவல் குஞ்சுகளாக ஏனைய நாவல்கள் அமைந்தன. முற்போக்கெழுத்தாளர்கள் ஈழநாட்டில் எழுதாமையுக்குரிய மூன்றாவது காரணம் இதுவாகும். சமகால வாழ்வின் நடைமுறைப் பிரச்சினைகளைச் சித்திரிப்பதில் எப்பிரிவு எழுத்தாளர்களுக்கும் ஒத்த மனப்பாங்கு இருக்கின்ற போதிலும், கதையின் சமூகத் தீர்வை முன்வைக்கும்போது, நடைமுறை வாழ்வியலோடு ஒட்டாத கோட்பாட்டுச் சித்தாந்தத்தின் கற்பனாவாத முடிவுகள் ஈழநாட்டுப் பத்திரிகைக்குப் பொருத்தமாக அமையவில்லை.

ஈழநாட்டின் முதலாவது தொடர் நவீனத்தை கிழக்கிலங்கையைச் சேர்ந்த மூத்த எழுத்தாளர் வ.அ.இராசரத்தினம் எழுதியுள்ளார். மூதூர்ப் பிரதேச ஆற்றுத் தீவொன்றில் வாழும் மக்களின் கதையாக இந்த நாவல் அமைந்தது. அத்தீவு மக்களின் மீன்பிடி, விவசாய வாழ்வின் யதார்த்த நிலைகளைச் சித்திரிக்கும் மண்வாசனை நாவலாக 'துறைக்காரன்' உள்ளது. வ.அ. இராசரத்தினத்தின் சிறுகதைகளில் ஈழத்திற்குப் பெருமைசேர்க்கும் சிறுகதையான 'தோணி' ஏற்கனவே வெளிவந்திருந்த போதிலும், அக்கால கட்டத்தில் 'மஞ்சரி' அதனை மறுபிரசுரம் செய்து கௌரவித்திருந்தது. அக் கௌரவத் தாக்கத்தின் விளைவாக அச்சிறுகதை சுட்டும் பகைப்புலத்தில் நாவல் ஒன்றினை இராசரத்தினம் எழுதியதில் வியப்பில்லை. மலையாள நாவல் பண்பின் அடியொற்றி அமைந்த இந்த நாவல் ஈழத்தின் இலக்கியப் பரப்பில் நாவல் துறைக்குப் புதிய பரிமாணத்தையும் கனத்தையும் தந்த தெனலாம். ஈழகேசரியில் 'கொழுகொம்பு' என்ற சாதாரண காதல் கதையொன்றினை எழுதிய இராசரத்தினத்தின் பேனாவிலிருந்து பிறந்த 'துறைக்காரன்' ஈழநாட்டின் இலக்கிய சேவைக்கு முதற்படியாக அமைந்தது.

1960-70 காலகட்டத்தில் ஈழத்து இலக்கியப் பரப்பில் ஆழமாகக் கால்பதித்த பல்கலைக்கழக எழுத்தாளர்கள் ஈழநாட்டை நன்கு பயன்படுத்திக்கொண்டனர். சிறுகதைத் துறையிலும் சரி, தொடர் நவீனத் துறையிலும் சரி ஈழநாட்டை நன்கு பயன்படுத்திக்கொண்டவர் செங்கை ஆழியான் ஆவார். ஈழத்தின் நாவலாசிரியராகத் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொண்ட அவரின் அண்மைக்கால நாவலாக ஈழநாட்டில் வெளிவந்த 'கிடுகுவேலி' வெள்ளிவிழா ஆண்டின் சமகாலப் பிரச்சினையொன்றினைக்

கையாளும் சிறப்பான நாவலாக அமைந்தமைக்கு, ஈழநாட்டில் அவர் ஏற்கெனவே எழுதிய நாவல்கள் 'உள்ளது சிறத்தல்' பண்பின் பரிணாமத்தன்மையைக் காட்டின. ஈழநாட்டில் செங்கை ஆழியான் இரு சரித்திர நாவல்களையும் இரு சமூக நாவல்களையும் எழுதியுள்ளார். நாகநாட்டு இளவரசி, சித்திரா பௌர்ணமி ஆகிய சரித்திரக் கதைகளில் முன்னது நாவல் பண்பினையும் பின்னது குறுநாவல் பண்பினையும் கொண்டிருந்தன. 'ஈழநாடு' தனது பத்தாவது ஆண்டு நிறைவையொட்டி நடாத்திய நாவல் போட்டியில் பரிசில் பெற்ற இரு நாவல்களில் ஒன்றாக செங்கை ஆழியானின் 'போராடப் பிறந்தவர்கள்' என்ற நாவல் அமைந்தது. யாழ்ப்பாண மண்ணின் சுருட்டுக்காரக் குடும்பம் ஒன்றினைச் சுற்றி இக்கதை நிகழ்கின்றது. பின்னர் இந்த நாவல், வீரகேசரி வெளியீடாக 'இரவின் முடிவு' என்ற தலைப்புடன் வெளிவந்தது. ஈழநாட்டில் அண்மையில் எழுதிய 'கிடுகுவேலி' தொடர் நவீனம், ஈழத்து வாசகர் மத்தியில் பரபரப்பையும் செங்கை ஆழியானின் பரந்த வாசகர் கூட்டத்தை மேலும் அகலப்படுத்திய நாவலாக அமைந்தது. தன் சகோதரிகளின் வாழ்விற்காக வெளிநாடு சென்று உழைக்கும் அண்ணன்களையும், அதனால் அத்தகைய ஒருவனின் வாழ்வில் புதியதொரு சிக்கலை ஏற்படுத்தும் மனைவியையும் சுற்றி இக்கதை படர்கின்றது. சமகால யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் கிடுகுவேலிக் கலாச்சாரத்தின் விரைவான மாறும் முகத்தோற்றத்தை புறவாழ்வில் மட்டுமன்றி அகவாழ்விலும் காணமுடிகின்ற வரவேற்கத்தக்க அல்லது ஒதுக்கத்தக்க அம்சங்களை இந்த நாவலில் செங்கை ஆழியான் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். ஈழநாட்டின் முதலாவது ஆண்டில் வ.அ.இராசரத்தினத்தின் 'துறைக்காரன்' தொடக்கி வைத்த தேசிய இலக்கியச் சிந்தனையை, இருபத்தைந்தாவது ஆண்டில் வெளிவந்த 'கிடுகுவேலி' ஸ்திரப்படுத்தியிருக்கின்றது. ஈழநாட்டின் வெள்ளிவிழாப் பாதையில் இது ஒரு இலக்கிய வெற்றியே.

ஈழநாட்டில் பல்கலைக்கழக எழுத்தாளர்களான அமரர் செ.கதிர்காமநாதன், செ.யோகநாதன் என்போரும் பெனடிக்ட் பாலனும் சேர்ந்து இணைந்து 'கேட்டிருப்பாய் காற்றே' என்றொரு முக்கோண நாவல் ஒன்றினை எழுதியுள்ளனர். மலைநாட்டுப் பின்னணியில் அமைந்த இந்த தொடர் நவீனம் அக்கால கட்ட இளந்தலைமுறையின் புதிய சிந்தனைப் போக்கினைச் சூட்டுவதாக அமைந்தது. பத்தாவது நிறைவு விழாவையொட்டி நடாத்திய நாவல் போட்டியில் பரிசில் பெற்ற நாவல்களில் ஒன்றான

மூத்த எழுத்தாளர் சு.இராசநாயகத்தின் 'யாத்திரை' ஈழநாட்டில் தொடராக வெளிவந்தது. ஈழநாட்டின் காத்திரமான நாவல்களில் இதுவொன்றாகும். அனாதை விடுதியொன்றையும் அதில் வாழும் சிறுவன் ஒருவனையும் மையமாகக் கொண்டு சு.இராசநாயகம் இந்த நவீனத்தைப் படைத்துள்ளார். நாவல் பண்புகளின் அம்சங்கள் கூடுதலாக யாத்திரையில் பொதிந்திருப்பதால், அது ஈழநாட்டில் தொடராக வந்தபோது, தொடர்களைப் படித்துப் பழக்கப்பட்ட வாசகர்களால் யாத்திரையை ஜீரணிக்க முடியவில்லை. எனினும் ஈழத்தின் இலக்கிய வரலாற்றில் சு.இராசநாயகத்தின் 'யாத்திரை' நாவலிற்கு ஓரிடம் வழங்கியே ஆகவேண்டும். வெள்ளிவிழாவை முன்னிட்டு இரண்டு நாவல்களை 'ஈழநாடு' வெளியிடுவதாகவிருந்தால் இதில் 'யாத்திரை' ஒன்றாக அமையவேண்டும்.

ஈழநாட்டின் பாரம்பரிய இலக்கியக் கோட்பாட்டை தகர்த்த நாவலாக ஈழநாட்டில் வெளிவந்தது 'எரிமலை'யாகும். எஸ்.அகஸ்தியர் இதனை எழுதியிருந்தார். தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் பிரச்சினைகளையும் தீர்வுகளையும் இந்த நாவலில் அவர் சித்திரித்திருக்கிறார். கருத்துக்களின் தாக்கங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கும் அகஸ்தியர் கையாளும் மொழி சற்று கடினமாயும் கூடுதலான 'வழக்கு மொழியாகவும்' அமைவதால் நிறைய நேரம் ஒதுக்கிய வாசகர்களுக்கே அகஸ்தியரின் எரிமலை சுவைதரும் நாவலாக அமைந்தது.

'ஈழநாடு' கண்டெடுத்த எழுத்தாள முத்துக்களில் முதன்மையாக எண்ணப்படவேண்டியவர் முனியப்பதாசன் ஆவார். மிகக் குறுகிய காலத்தில் ஈழத்திற்குப் பெருமைப்பட்டதக்க சிறுகதைகளை இவர் படைத்துத்தந்தார். திறமைசாலிகள் குறுகிய காலமே வாழ்கிறார்கள் என்பதற்கு இலக்காகிய முனியப்பதாசன் பதினாறு சிறுகதைகளையே எழுதினார். ஆனால் அவை ஒவ்வொன்றும் தரமானவை. சிந்தனையைக் கிளறிவிடும் தன்மையைக் கொண்டவை. முனியப்பதாசன், ஈழநாட்டில் நாவாந்துறை மீனவர்களின் வாழ்வைப் பின்னணியாகக் கொண்டு ஒரு நவீனம் எழுதிவந்தார். அந்த நவீனம் அப்பகுதி மக்களின் எதிர்ப்பிற்குள்ளாகி இடைநடுவில் நிறுத்தப்பட்டது. அந்த நாவல் தொடர்ந்து வந்திருக்கில் ஈழத்தின் சிறந்த நாவல்களில் ஒன்றாக அது அமைந்திருக்கும். ஈழத்து இலக்கியம் கொடுத்துவைக்கவில்லை. மன விரக்தியினால் முனியப்பதாசன் மரணமாவதற்கு முன்னரே, தனது நாவலையும் தான் எழுதிவைத்திருந்த சிறுகதைகளையும் தீக்கிரையாக்கிவிட்டார். முனியப்பதாசனின் எழுத்துக்

களில் ஒரு இலக்கைத் தாக்கும் அம்புக்குரிய வேகம் இருக்கும். சொற்கள் இயல்பாக விழுந்து கோர்க்கப்பட்டிருக்கும் அவரது பார்வை தனித்துவமானது.

ஈழநாட்டின் சிறுகதைகள்

ஈழநாட்டின் வார இதழ்களில் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பலரும் சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளனர். சொக்கன், அ.செ.முருகானந்தம், செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், அங்கையன், செ.யோகநாதன், செ.கதிர்காமநாதன், பெனடிக்ட் பாலன், முனியப்பதாசன், யாழ்வாணன், கே.வி.நடராசன் முதலான பலர் சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளனர். 1960களில் ஈழநாட்டைப் பல்கலைக்கழக எழுத்தாளர்கள் நன்குபயன்படுத்திக்கொண்டனர். சிறுகதைகளில் நவீன உத்திமுறைகள், ஈழநாட்டில் பரிசீலிக்கப்பட்டன. நவீனத்துவத்தின் பிரக்கஞ்சூர்வமான எழுத்துக்கள் சிறுகதைகளாக ஈழநாட்டில் வெளிவந்திருக்கின்றன. பத்தாவது நிறைவு விழாவையொட்டி வெளிவந்த சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசில்களைப் பெற்ற சிறுகதைகள் பின்னர் 'கங்குமட்டை' என்ற பெயரில் நூலுருவில் வெளிவந்தன. ஈழநாட்டின் முன்னாள் நிர்வாகி திரு.சிவானந்தன் அவ்வகையில் பாராட்டிற்றுகுரியவர். செங்கை ஆழியான், செம்பியன் செல்வன், மு. கனகராசன், எம்.ஏ.ரஹ்மான், அப்பச்சி மகாலிங்கம் முதலானோரின் சிறுகதைகள் இந்நூலில் வெளிவந்திருந்தன.

1975-77 காலகட்டத்தில் ஈழநாட்டில் புதியதொரு பரம்பரை பல சிறுகதைகளைத் தொடர்ந்து எழுதியுள்ளது. இன்று வளர்ந்த இளம் எழுத்தாளர்களாகத் தம்மை இனம்காட்டியிருக்கும் காவலூர் ஜெகநாதன், வடகோவை வரதராஜன், கணபதி கணேசன், கோகிலா மகேந்திரன், சு கிர்தராணி, தாமரைச்செல்வி, தமிழ்ப்பிரியா முதலானோர் இக்காலகட்டத்தில் ஈழநாட்டில் பல சிறுகதைகளை எழுதினர். இக்கால கட்டத்தில்தான் காவலூர் ஜெகநாதன் நிறைய எழுதினார். அத்துடன் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட இளம் எழுத்தாளர்களைப் பேட்டிகண்டு அவர்கள் பற்றிய விபரங்களை ஈழநாட்டில் தொடர்ந்து எழுதியதன்மூலம் இளம் எழுத்தாளர்களின் தலைமைப் பதவியைத் தானாகவே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்திக்கொண்டதுடன் இலக்கியத் தவறுகளுக்கும் உள்ளாகவேண்டி வந்தது.

ஈழநாட்டில் காலத்திற்குக் காலம் குறுங்கதைகள் வெளிவந்திருக்கின்றன. அவ்வகையில் சசிபாரதி சபாரத்தினம் குறிப்பிடத்தக்க கதைகளை எழுதியுள்ளார். எவ்வயதினருக்கும் பொருந்தக்கூடிய முறையில் எழுதும் ஆற்றல் சசிக்குள்ளதை அக்கதைகளிலிருந்து அறியமுடிகிறது.

ஈழநாட்டின் கவிதைகள்

முறைசார்ந்த கவிதைகளை வெளியிடுவதில் ஈழநாடு முன்னின்றிருக்கிறது. புதுக்கவிதைகளின் பக்கம் அது தலைசாய்த்தும் பார்க்கவில்லை என நினைக்கிறேன். கவிஞர் காரை. கே.சுந்தரம்பிள்ளை, புலவர் ம.பார்வதிநாதசிவம், கவிஞர் இ.நாகராஜன், கவிஞர் வே.ஐயாத்துரை, அம்பி, கல்வயல் குமாரசுவாமி, இரா.சம்பந்தன், முதலான பலரின் கவிதைகள் ஈழநாட்டில் வெளிவந்தன. பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவையொட்டி நடாத்திய கவிதைப் போட்டியில் முதலாவது இடத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட 'சங்கிலியம்', கவிஞர் காரை.சுந்தரம்பிள்ளைக்கும் ஈழத்துக் காவியத்துறைக்கும் பெருமைசேர்த்ததாகும். யாழ்ப்பாண இராச்சியத்தின் ஒரு பொற்காலத்தைச் சங்கிலியம் பேசுகிறது. புலவர் ம.பார்வதிநாதசிவம் அண்மையில் எழுதிய 'இரண்டு வரம் வேண்டும்' என்ற காவியமும் விதந்துரைக்கத் தக்கதாகும். சமகால எரியும் பிரச்சினையொன்றினை இதில் கவிஞர் தயக்கமின்றி எடுத்துரைத்திருக்கின்றார். ஈழநாட்டின் இலக்கியப் பணிகளில் குழந்தைப் பாடல்களுக்கு அது அளித்துவந்த முக்கியத்துவத்தை மறந்துவிட முடியாது. இ.நாகராஜன், அம்பி, கல்வயல் குமாரசாமி ஆகியோர் இத்துறையில் தக்க பாடல்களைத் தந்திருக்கின்றனர். அமரர் இ.நாகராஜனின் குழந்தைப் பாடல்கள் நூலாகவும் வெளிவந்திருக்கின்றது. மேலும் ஈழநாட்டில் வெளிவந்த தன் கவிதைகளையே வே.ஐயாத்துரை 'வெண்தாமரை' என்ற கவிதை நூலாக வெளியிட்டுள்ளார்.

ஈழநாட்டின் நாடகங்கள், கட்டுரைகள்

ஈழநாட்டின் இலக்கியப் பணியில் நாடகங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவையாயில்லை. பத்தாவது ஆண்டு நிறைவியையொட்டி 'ஈழநாடு' நடாத்திய நாரிப் போட்டியில் முதற் பரிசினைப் பெற்ற செம்பியன் செல்வனின் 'விடிய இன்னும் நேரமிருக்கு' என்ற ஓரங்க நாடகம், ஈழநாட்டின் இருபத்தைந்து வருட வாழ்வில் கிடைத்த நல்ல நாடகமாகும். கலியாணத்திற்காகக் காத்திருக்கும் ஒரு பெண் தன் கலியாணத்திற்காக உழைக்கிறாள். அப்பணம்

தம்பியின் வேலையொன்றிற்குச் செலவாகிறது. அதே வேளை அப்பெண்ணின் தாய் இன்னொரு குழந்தைக்கும் தாயாகிறாள். அதைப் பராமரிக்கின்ற புதிய பொறுப்பும் அவளிடம் சேர்கிறது. பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் செம்பியன்செல்வன் எழுதிய இந்த ஓரங்க நாடகம் இன்னும் எவராலும் வெற்றிகொள்ளப்படாத ஒரு படைப்பாகவே இருக்கின்றது. இந்த நாடகத்தையும் வேறு மூன்று நாடகங்களையும் தொகுத்து ஈழநாட்டுச் சிவானந்தம் புத்தகமாக வெளியிட்டுள்ளார். மு.கனக ராசாவின் “சிலுவையும் குத்துவாளும்”, நல்லை அமிழ்தனின் “தாஜ்மகால்” ஆகிய நாடகங்களும் இத்தொகுதியில் இடம்பிடித்திருக்கின்றன.

ஈழநாட்டின் பத்துறை குறித்த கட்டுரைகள் பல வெளிவந்திருக்கின்றன. ஆரம்பத்தில் இரசிகமணி கனக.செந்திநாதன், ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை, க.சி.குலரத்தினம், க.நவசோதி ஆகியோர் நிறையக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர். ‘ஈழநாடு’ பெருமைப்படக்கூடிய இன்னொரு எழுத்தாளர் க.சி.குலரத்தினமாவார். அரசியல், இலக்கியம், சமூகவியல் போன்ற பல துறைகளிலும் இவர் எழுதியிருக்கின்றார். இன்று ஈழநாட்டில் தொடராக வெளிவரும் ‘தமிழ் தந்த தாதாக்கள்’ க.சி.குலரத்தினத்தின் போற்றக்கூடிய பணியாகும். தமிழுலகம் மறந்துவிட்ட அறிஞர்களைத் தேடி அறிமுகப் படுத்தும் தொடர் அதுவாகும்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் பிறப்பினால் ஈழநாட்டில் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்கள் பலரின் கட்டுரைகள் தொடர்ந்து வெளிவந்தன. வரலாறு, அரசியல்துறை சார்ந்த கட்டுரைகள் கொழும்புப் பத்திரிகைகளை நாடிச் செல்லாது யாழ்ப்பாணத்துப் பத்திரிகையில் வெளிவந்தன. பொ.ரகுபதி, ஸ்ரீதரன், பேராசிரியர் கா.இந்திரபாலா, மனோன்மணி சண்முகதாஸ், கலாநிதி சண்முகதாஸ், சித்திரலேகா மௌனகுரு ஆகியோர் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர். 1976இல் ‘தமிழ் விமர்சன வளர்ச்சி’ பற்றி பேராசிரியர் கைலாசபதி ஈழநாட்டில் தொடர்ந்து எழுதிவந்தார். ஈழத்து எழுத்தாளர்களைப் பேட்டிகண்டு சிங்கைமாகரன் ஈழநாட்டில் எழுதிய கட்டுரைகளும் குறிப்பிடத்தக்கன.

1981-1983 வரை ஈழநாடு

1981 தொடக்கம் 1983 இறுதிவரை ‘ஈழநாடு’ இலக்கியத்திற்கு எதுவிதமான பங்களிப்பினையும் வழங்கவில்லை. 1981இல் நிகழ்ந்த அசம்பாவிதங்களின் பயனாக ‘ஈழநாடு’ பாதுகாப்புப் படையினரால் முற்றாக எரிக்கப்பட்டது.

அதன் கழுவாயாகக் கிடைத்த நஷ்டஈட்டுடன் அது புதிய பொலிவில், வீறுடன் வெளிவரத்தொடங்கிய காலம்வரை அது இலக்கியத்திற்குப் பங்களிக்கவில்லை. காரணம் தேசிய தினசரியாக வெளிவந்த அது, வாரமலரை வெளியிட முன்வராமையேயாகும். ஏறத்தாழ ஐந்தாண்டுகள் 'ஈழநாடு' இலக்கியத்திற்குப் பங்களிக்கவில்லை.

ஈழநாட்டின் இலக்கியக் கோட்பாடு

ஈழநாட்டின் இலக்கியக் கோட்பாடு மிகத் தெளிவானது. இராஜ அரிய ரத்தினம், கே.பி.ஹரன் (ஐயாறன்), கோபாலரத்தினம் (கோபு), பெருமாள், மகான், சபாரத்தினம் (சசிபாரதி), ஆகிய ஈழநாட்டுக் குழுவினரின் மனப் போக்குகளும் ஈழநாட்டின் இலக்கியக் கோட்பாடுகளாக அமைந்தன. அவை:

1. இலக்கியத்தினால் நன்மை கிடைக்கிறதோ, இல்லையோ அதனால் சமூகத்தீமை வந்துவிடக்கூடாது, என்பது.
2. மனிதனது பொது உணர்வுகளைச் சித்திரிக்கும் படைப்புக்கள் வர வேற்கப்பட்டன. அந்த உணர்வுகளைப் பிரதிபலிக்கும் படைப்புக்கள் நிராகரிக்கப்பட்டன.
3. அரசியல், சமூகப் பிரச்சினைகளுக்குள் சிக்கிவிடாது நழுவும் இலக்கியப் பண்பு ஐயாறனிலிருந்து கோபு உட்பட, மகான் வரை உள்ளது. இன்றைய வாரமலர் ஆசிரியர் சசிபாரதியும் அப்பண்பை நழுவவிடவில்லை.

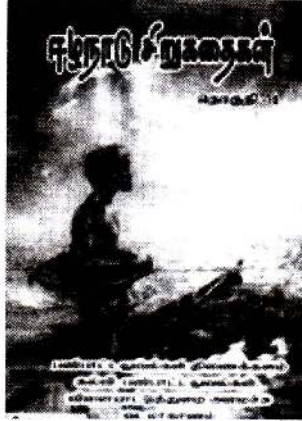
எனவே ஈழநாட்டின் இருபத்தைந்தாண்டு இலக்கியப்பணியை முழுமையாக ஆராயப்படவேண்டிய தேவை வந்துள்ளது. நேரமும் பொறுமையும் ஆய்வுத்திறனும் வாய்ந்தவர்களினால் சுவடிகள் திணைக்களத்திலும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூலகத்திலும் அமர்ந்து ஆராயப்பட வேண்டியதொன்றாகும். நினைவுத் தடத்தின் எச்சங்களைக் கொண்டு மதிப்பிடப்பட்டிருக்கும் இக்கட்டுரை தீர்ந்த முடிவாகாது.

(நன்றி: பத்திரிகையாளன்: வட இலங்கை பத்திரிகையாளர் சங்க வெளியீடு, மலர் 1, இதழ் 1, பெப்ரவரி 1984)

ஈழநாடு சிறுகதைகள்

ஒரு முன்னுரை

கலாநிதி செங்கை ஆழியான் க.குணராசா

ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தினை 1930களிலிருந்து 1958 வரை ஆரோக்கியமாக முன்னெடுத்துச் சென்ற 'ஈழகேசரி' வார இதழின் தொடர்ச்சியாக, இலக்கியப் பணி ஆற்றுவதற்காக வெளிவந்த ஏடு 'ஈழநாடு' என்பேன். 'ஈழகேசரி' தனது வாழ்வை 1958இல் நிறைவு செய்துகொள்ள, 1959 பெப்ரவரி 11இலிருந்து 'ஈழநாடு' வெளிவரத் தொடங்கியது. 'ஈழகேசரி' ஈழத்தின் முன்னோடிப் படைப்பாளிகளுக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்ததைப் போல, அடுத்த கட்ட இலக்கிய நகர்விற்கான களத்தை 'ஈழநாடு' அமைத்துக் கொடுத்தது.

1. 1930ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 22ஆந் திகதியிலிருந்து 1958ஆம் ஆண்டு ஜூன் 06ஆந் திகதி வரை 'ஈழகேசரி' என்ற வார ஏடு வெளிவந்தது. ஈழத்தின் அரசியல், சமூக, பொருளாதார வளர்ச்சியில் மிக்க அக்கறையோடு இருப்பதெட்டு ஆண்டுகள் தொடர்ந்து வெளிவந்தது. 1959ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 03ஆந் திகதிவரை வார ஏடாகவும் அதன் பின்னர் நாளிதழாகவும் தன் செயற்பாட்டினை 'ஈழநாடு'

மாற்றிக்கொண்டது. ஏறக்குறைய முப்பத்தாறு வருடங்கள் இந்த ஏடு தனது அரசியல், சமூக, பொருளாதார இலக்கியப் பணியினை முன்னெடுத்துச் சென்றுள்ளது.

2. ஈழகேசரியும் ஈழநாடும் யாழ்ப்பாணத்தை நிலைக்களனாகக் கொண்டு வெளிவந்தனவாயினும் சகல துறைகளிலும் இலங்கை முழுவதையும் ஒருங்கிணைத்துத் தகவல்களை வெளியிட்டு வந்துள்ளன. இலக்கியப் பகுதிகளைப் பொறுத்தளவில் ஈழத்தின் அனைத்துப் பிரதேசப் படைப்பாளிகளும் இவ்விரு ஏடுகளிலும் தம் ஆக்கங்களைப் படைத்துள்ளனர்.
3. 'ஈழகேசரி' வார ஏட்டினை ஆரம்பித்து வெளியிட்ட பெருமகனாக குரும்பசிப்டி பொன்னையா என்பவர் இருந்தார். அதே போல ஈழ நாட்டினை ஆரம்பித்து வெளியிட்ட பெருமகனாக க.சி.தங்கராஜா என்பவர் விளங்கினார். ஈழத்துப் பத்திரிகை உலகினைப் பொறுத்தளவில் இவ்விரு பெரியார்களும் மறக்கமுடியாதவர்கள்.
4. ஈழகேசரியின் நிறைவுக் காலகட்டத்து ஆசிரியராக விளங்கிய இராஜ.அரியரத்தினமே, 'ஈழநாடு' வார ஏட்டின் முதல் ஆசிரியராக வந்து அமர்ந்தார். அதனால் ஈழகேசரியின் இலக்கியப் பணியைத் தொடர்ந்து ஆற்றுவது சாத்தியமானது. நவீன இலக்கியத்திற்கு ஆரோக்கியமான தடமும் தளமும் அமைத்துக் கொடுத்ததோடு, முன்னோடிப் படைப்பாளிகளை இனங்காணும், ஒரு காலகட்டத்து இலக்கியச் சக்தியாக 'ஈழகேசரி' விளங்கியது. ஆனால் 'ஈழநாடு' தனித்து அப்பெருமையை எடுத்துக்கொள்ள அக்கால இலக்கியச் சூழலில் வெளிவந்த ஏனைய பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள் அனுமதிக்கவில்லை. எனினும் 1959-1995ஆம் காலகட்டத்தின் இலக்கியச் சக்திகளில் ஒன்றாக 'ஈழநாடு' விளங்கியது எனக் கூறலாம்.
5. ஈழகேசரியின் குறிக்கோள் முதலாவது இதழில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது. அடிமைக் குழியிலாழ்ந்து அந்நியர் வயப்பட்டு, அறிவிழந்து, மொழிவளங் குன்றி, சாதிப்பேய்க்கு ஆட்பட்டு, சன் மார்க்க நெறியிழந்து, உன்மத்தராய், மாக்களாய் உண்டு உறங்கி வாழ்தலே கண்கண்ட காட்சியெனக் கொண்டாடுமிக் காலத்தில் எத்தனை பத்திரிகைகள் தோன்றினும் மிகையாகாது. அதற்காகவே ஈழகேசரி ஆரம்பிக்கப்பட்டதென்கிறார். ஈழநாடு தனது முதலாவது இதழில் தன் நோக்கங்களைப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது.

“சிக்கல்கள் நிறைந்த இன்றைய நிலையில் எத்திசை நோக்கிச் செல்லவேண்டுமெனத் தெரியாது தமிழ் பேசும் மக்கள் திகைத்து நிற்கின்றனர். இவ்வேளையில் உண்மை தெய்வீகமானது. தர்மத்தை இலக்காகக் கொண்டு உள்ளதை உள்ளவாறு எடுத்துரைக்கவும் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளவும் ஈழநாடு உதயமாகியுள்ளது. சாதி,மத பாகுபாடுகளால் ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடிகளை நீக்கித் தமிழ் மக்களை ஒருமுகப்படுத்தி ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகளில் வழிப்படுத்துவதற்கு ஈழநாடு பணிசெய்யும்” என க.சி.தங்கராஜா தனது முதலுரையில் ‘நமது நோக்கம்’ என்ற தலைப்பில் எழுதியுள்ளார். அதில் அரசியல், சமூகம், பொருளாதாரம், இலக்கியம் குறித்து விபரித்துள்ளார். ‘சுதந்திர வார இதழ்’ என்ற மகுடத்துடன் ‘ஈழநாடு’ 1959 பெப்ரவரி 09ஆந்திகதி இருபது சத விலையுடன் ஒவ்வொரு சனிக்கிழமையும் பதினாறு பக்கங்களுடன் வெளிவரத்தொடங்கியது.

6. ‘ஈழநாடு’ 1961 பெப்ரவரி 03 ஆந் திகதி வரை வார இதழாக வெளிவந்தது. அதன் பின்னர் 1961 பெப்ரவரி 11 சனிக்கிழமையிலிருந்து 1995 வரை தினசரியாக மாறியது. அவ்வகையில் இலங்கையின் முதலாவது பிராந்திய தினசரிப் பத்திரிகையாக ‘ஈழநாடு’ அமைகின்றது.

‘ஈழநாடு’ இதழின் பஸ்துறைப் பங்களிப்புகள் குறித்து விரிவாக ஆராயமுடியும். எனினும் புனைகதைத் துறைக்கு அதன் பங்களிப்பு யாது என ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாதலால் அதனை மட்டுமே நோக்குவோம்.

ஆய்வுப்பரப்பு

1959ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1995 வரை ஈழநாடு ஏடு யாழ்ப்பாணத்தின் தேசியப் பத்திரிகையாக வெளிவந்துள்ளது. மொத்தமாக 36 வருடங்கள் அது தனது பயணத்தை நடாத்தியுள்ளது. இக்காலகட்டத்தின் அரசியல், சமூக மாற்றங்களும், யுத்த சூழ்நிலைகளும் ஈழநாட்டின் பயணத்தைப் பாதித்துள்ளன. 1981 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் எரிந்தபோது ஈழநாட்டுக் காரியாலயமும் எரியூட்டப்பட்டு அழிவுற நேர்ந்தது. 36 ஆண்டுகள் வெளிவந்த ஈழநாட்டு இதழ்களில், 1961,1973,1974,1975,1976 ஆகிய ஐந்தாண்டு இதழ்கள் எனது ஆய்வுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அவற்றினைப் பெறும்வரை காத்திருக்கில், அலை ஓய்ந்தபின் கடலில் குளிக்கப் பார்த்து

திருக்கும் பரதேசியின் நிலைக்குள்ளாவேன். மேலும் 1961,1967,1968, 1982,1988,1991,1992,1993,1994 ஆகிய ஒன்பது ஆண்டுகள் ஈழநாடு வாரமலர் வெளியிடப்படவில்லை. தினசரி மட்டுமே வெளிவந்தது. ஆக வெளிவந்த 'ஈழநாடு' இதழ்களில், எனது ஆய்வுக்குக் கிட்டாதுபோன ஐந்தாண்டுகளுக்கான இதழ்களை விடுத்து, ஏனையவற்றின் புனைகதைப் படைப்புகள் என் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஈழநாடு ஆசிரியர்குழு

'ஈழநாடு' தாபனத்தின் முதல் தலைவராக க.சி.தங்கராஜா விளங்கினார். அவர் வாழைச்சேனை காகிதத் தொழிற்சாலையின் பிரதம முகாமை யாளராகப் பொறுப்பேற்றுச் செல்ல அரசு பணித்தபோது, ஈழநாடு தாபனத்தின் தலைவராக அவரது சகோதரர் டாக்டர் கே.சி.சண்முகரத்தினம் பொறுப்பேற்றார். அவர் 1966இல் மரணமடைய நேர்ந்தது. அதன் பின்னர் தலைவர் பொறுப்பினை ஓய்வுபெற்ற அதிபர் எம்.வைரமுத்து ஏற்றுக் கொண்டார். அவரின் பின்னர் கட்டடக் கலைஞர் வி.எஸ்.துரைராஜாவும் பிரபல வழக்கறிஞர் எஸ்.சுத்தியேந்திராவும் பணிப்பாளர்களாக விளங்கினர். ஈழநாட்டின் இருபதாவது நிறைவின்போது பணிப்பாளர் சபை சற்று விரிவாக்கப்பட்டது. அதில் கண்வைத்திய நிபுணர் டாக்டர் ஆனந்தராஜா, ஸ்ரீபொன்னம்பலவாணேசர் ஆலய தர்மகர்த்தா ச.பத்மநாதன், தொழிலதிபர் இரா.யோகராசா, பா.சி.சிவானந்தன், ஓய்வுபெற்ற அதிபர் து.சீனி வாசகம் ஆகியோர் அமைந்தனர். சீனிவாசகம் முழுநேரப் பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றியுள்ளார்.

'ஈழநாடு' வார இதழின் முதல் ஆசிரியராக விளங்கியவர் மூத்த இதழாசிரியர் இராஜ.அரியரத்தினம் ஆவார். தினசரியாகிய பின்னர் பிரதம ஆசிரியராக கே.பி.ஹரன் வந்து அமர்ந்தார். அவரோடு வீரகேசரிப் பண்ணையிலிருந்து பெரியதொரு அணியே வெளியேறி ஈழநாட்டில் வந்து இணைந்தது. தினசரியின் ஆசிரியப் பொறுப்பினை எஸ்.எம். கோபாலரத்தினம் (கோபு) ஏற்றிருந்தார். அவரோடு பி.எஸ்.பெருமாள், திருமதி குணமணி, சசிபாரதி சபாரத்தினம் ஆகியோர் காலத்திற்குக் காலம், ஈழநாடு வாரமலரின் ஆசிரியர்களாக அமர்ந்துள்ளனர். சிலகாலம் யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரியின் ஓய்வுபெற்ற அதிபராக விளங்கிய என்.சபாரத்தினமும் ஈழநாட்டின் ஆசிரியராக இருந்துள்ளார். சசிபாரதி சபாரத்தினத்தின் 'ஈழநாடு' வாரமலர் ஆசிரியக் காலம் 1983 ஒக்டோபர்

தொட்டு ஈழத்துப் புனைகதை இலக்கியத்திற்கு ஒரு மறுமலர்ச்சிக் காலமாக அமைந்திருந்தது. ஆ.கந்தசாமி, ரஜனி குகநாதன், மகான் மகாதேவா, பா.மா.ராஜகோபால் முதலானோர் உதவி ஆசிரியர்களாக விளங்கினர்.

ஈழநாடு சிறுகதைகள்

1959 பெப்ரவரி 09ஆம் திகதி இதழிலிருந்து 1995 செப்டெம்பர் 24ஆந் திகதிவரையிலான ஈழநாட்டின் வார இதழ்களில் சில வேளை நாளிதழ்களில் மொத்தமாக 799 சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. அவை எண்ணிக்கையில் அதிகமானவையாயினும் ஈழத்தின் சிறுகதைப் போக்கினைச் சுட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. அவற்றினை பலவாறாக வகுத்து நோக்குவோம்.

1. தமிழக எழுத்தாளர்கள்

ஈழநாடு வார இதழில் தமிழகப் படைப்பாளிகளான சுகி சுப்பிரமணியம் (செயற்கரிய செயல்), வல்லிக்கண்ணன் (மாற்றம்), மாயாவி (காதலி), டி.எஸ்.கோதண்டராமன் (வந்தவள்), நா.பார்த்தசாரதி (தன்மானம்), ரா. பாலகிருஷ்ணன் (சூழ்நிலை), சுத்தானந்த பாரதி (ஒற்றன் உள்ளம் உருகியது) ஆகியோர் தம் சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளனர். இவை குறிப் பிடத்தக்க தரமான சிறுகதைகளல்ல. தமிழ்நாட்டில் பிரசுரிக்க வேண்டா மெனக் கருதியவற்றை இங்கு அனுப்பியது போலப்படுகிறது. அவர்களின் ஆற்றலிற்கு இவை கரும்புள்ளிகள். அவர்களின் தரமான வாசகர்கள் ஈழத்தில்தான் உள்ளனர் என்பதை அவர்கள் மறந்துவிட்டனர் போலும்.

2. ஈழத்தின் முன்னோடிகள்

ஈழத்தின் சிறுகதை முன்னோடிகளில் நால்வர், 'ஈழநாடு' வாரஇதழைத் தம் படைப்புகளால் அலங்கரித்துள்ளனர். சிறுகதை மூலவர்களில் சம்பந்தன், இலங்கையர்கோன், சுயா, அநுசுயா, ஆகிய நால்வரின் சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. தமிழ் சிறுகதைகளில் அழுத்தமான காவிய மரபினைத் தந்தவரெனக் கருதப்படும் சம்பந்தனின் 'மனிதன்' என்றொரு கதை ஈழநாட்டில் பிரசுரமாகியுள்ளது. இவர் கதைகளில் எக்காலத்திற்கும் பொருந்துவதான மனிதனின் அடிப்படைப் பண்புகள் பதியப்பட்டிருப்பதால் இவரின் இலக்கியப் பாங்கு செம்மையானதாகவும், தனித்துவமானதாகவும் அக்காலத்திலேயே விளங்கின. சம்பந்தனைத் தக்க சிறுகதை ஆசிரியனாகத் தமிழுலகம் அறியும். ஆனால் ஈழநாட்டில் வெளிவந்திருக்கும் 'மனிதன்'

சிறுகதையைக் கொண்டு அவரது ஆற்றலை மதிப்பிடமுடியாது. மிக மிக மிகச் சாதாரண சிறுகதையாக மனிதன் உள்ளது.

ஈழத்தின் கனதியான சிறுகதைப் படைப்பாளியான அமரர் இலங்கையர் கோனின் 'கடலில் ஒரு மீன்' என்ற சிறுகதை 'ஈழநாடு' இதழில் வெளிவந்துள்ளது. ஆங்கில இலக்கியத்தின் செல்நெறிகளை இலங்கையர்கோன் நன்கு தெரிந்திருந்தமையால், அவரது சிறுகதைகளில் உணர்வுபூர்வமான சித்திரிப்புகளுக்கு அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும். ஈழத்தின் உன்னதமான சிறுகதைகளில் ஒன்றான வெள்ளிப்பாதசரத்தின் ஆசிரியரால் 'கடலில் ஒரு மீன்' எழுதப்பட்டுள்ளது என நோக்கும்போது பெரும் ஏமாற்றமே எஞ்சுகின்றது. 'ஈழநாடு' இதழின் சிறுகதைக் கோரிக்கைக்காகக் கட்டப்பட்ட ஒரு கதையாகவே இது விளங்குகின்றது.

ஈழத்து முன்னோடிச் சிறுகதையாளர்களில் ஒருவர் 'அனுசயா' என்ற புனைப்பெயரில் எழுதிய அமரர் சு.நல்லையா ஆவார். ஈழகேசரியில் மட்டும் அவர் 38 சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். மிக எளிமையான கதை சொல்லும் பாங்கு இவரிடமுள்ளது. 'ஈழநாடு' இதழில் இவர் எழுதியுள்ள 'நான் விலைமகளா?' என்ற சிறுகதை அவருடைய வழமையான தரப் பாங்கினை ஒத்துள்ளது.

'சுயா' சிறுகதை எழுதிய காலத்திலேயே 'அனுசயா' என்ற புனைப் பெயரில் வேறொரு எழுத்தாளர் எழுதி வந்தமையை நண்பர் தெணியான் தனது கடிதம் ஒன்றின் மூலம் என்னைத் தெளிவுபடுத்தியிருந்தார். வரலாற்றில் தவறுகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்ற நோக்கோடு, அனுசயா என்பவர் ஈழத்தின் கவிஞர்களில் ஒருவரான அல்வாயூர் மு.செல்லையா எனத் தெரிவித்திருந்தார். அவர் தன் புனைப் பெயரில் 'கதையின் கதை' என்றொரு படைப்பையும், அல்வாயூர் மு.செல்லையா என்ற சுயபெயரில் 'காதல் காற்சட்டை' என்றொரு சிறுகதையையும் 'ஈழநாடு' இதழ்களில் எழுதியுள்ளார். இவை மிகச் சாதாரண சிறுகதைகள். கவிஞருக்குச் சிறுகதைத்துறை கைவரவில்லை.

3. இரண்டாந்தலைமுறை படைப்பாளிகள்

ஈழத்தின் சிறுகதை வரலாற்றில் முன்னோடிகள் விட்ட இடத்தினைச் சிறப்பாக எடுத்துச் சென்ற பெருமை, இரண்டாந் தலைமுறை எழுத்தாளர்களான படைப்பாளிகளைச் சாரும். 'ஈழநாடு' இதழ்களில் வ.அ.இராச ரெத்தினம், சொக்கன், தேவன்-யாழ்ப்பாணம், மயில்வாகனன், சு.வே.,

அ.செ.முருகானந்தன், கனக.செந்திநாதன் முதலான 07 எழுத்தாளர்கள் 17 சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளனர். இச்சிறுகதைகளில் காணப்படுகின்ற பொதுப்பண்பு யாதெனில் கனக செந்திநாதன், சொக்கன், இருவரைத்தவிர ஏனைய படைப்பாளிகள் தமது முன்னைய படைப்புகளில் எட்டிய உச்சத்தினை இவற்றில் எட்டவில்லை என்பதே.

அமரர் வ.அ.இராசரெத்தினம், ஈழத்தின் இலக்கியத்திற்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்தவர். ஈழத்தின் உன்னதமான சிறுகதையாக அவரின் 'தோணி' மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வ.அ.இராசரெத்தினத்தின் புனைகதைக் கருத்தியல் மிகத் தெளிவானது. தான் வாழும் கொட்டியாரத்துப் பிரதேசத்தின் அழகும், அங்கு வாழ்கின்ற மக்களின் பலமும் பலவீனமும் அவரது சிறுகதைகளில் மிளிரும். 'ஈழநாடு' இதழில் அவர் 'வீரனின் துயர்' என்றொரு சரித்திரச் சிறுகதையையும், 'வெந்தணலால் வேகாது' என்றொரு புராணக் கதையையும் எழுதியுள்ளார். இச்சிறுகதைகளில் இராசரெத்தினத்தின் கம்பீரமான உரைநடையைக் காணலாம். 'வெந்தணலால் வேகாது' என்ற புராணச் சிறுகதை விபீஷணனின் துரோகத்தனமான இலங்கைச் சிம்மாசன அபகரிப்பினையும் மனச்சாட்சியின் உறுத்தலால் அவன் தற்கொலை செய்வதையும் விபரிக்கிறது. இவ்விரு சிறுகதைகளும் தரத்தில் மிகச் சாதாரணமானவை.

ஈழகேசரியில் 1947இல் 'கனவுக் கோயில்' என்ற வரலாற்றுச் சிறுகதையுடன் அறிமுகமாகும் சொக்கன் தான் மரணமாகும்வரை எல்லாக் காலகட்டங்களிலும் சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். 'ஈழநாடு' இதழ்களில் அவரின் நான்கு சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றில் 'கரையில் துடிக்கும் மீன்கள்', 'விடிவு' ஆகிய இரு சிறுகதைகளும் 1995இல் எழுதப்பட்டவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கவை. 'ஒரேயொரு நிமிடம்', 'குரு' என்பன ஈழநாட்டில் வெளிவந்த ஏனைய இரு சிறுகதைகளாம். இவற்றில் 'குரு' ஒரு தரமான சிறுகதையாகும். படித்துவிட்டு கமம் செய்து முன்னேறிய ஒரு மாணவனை ஆசிரியர் சந்திக்கின்றார். ஆசிரிய-மாணவ உறவில் கல்வியுலகில் ஏற்பட வேண்டிய மாற்றங்களை இச்சிறுகதையில் சொக்கன் கூறிவிடுகிறார். 'ஈழநாடு' பிரசுரித்த நல்ல சிறுகதைகளில் "குரு" ஒன்றாகும்.

ஈழத்தின் பல்பரிமாணப் படைப்பாளியான தேவன்-யாழ்ப்பாணம், 'ஈழநாடு' இதழில் 'இருதார மணம்' என்றொரு சிறுகதையை எழுதியுள்ளார். அவரின் முழுமையான ஆற்றலை அவரின் நாடகப் பிரதிகளில் நன்கு அவதானிக்க முடியும். அவருடைய முன்னைய சிறுகதைகளான 'பேரில்

என்ன கிடக்கு', 'மாமி' ஆகிய சிறுகதைகளில் விழுந்துள்ள பாத்திர வார்ப்பு, உத்தி என்பவற்றை இருதார மணம் என்ற 'ஈழநாடு' சிறுகதையில் காணமுடியாது.

ஈழநாட்டில் இரு சிறுகதைகளை எழுதியுள்ள மயில்வாகனன், 'ஈழகேசரி' மூலம் அறிமுகமான படைப்பாளி. ஈழகேசரியில் அவர் எழுதியுள்ள 'ஏழையின் கொடை' பலரது கவனத்தைக் கவர்ந்த சிறுகதை. 'ஈழநாடு' இதழில் 'புது வாழ்வு', 'புயல்' என்றிரு சிறுகதைகளைத் தந்துள்ளார். எழுபது வயது வயோதிபரையும் புயலையும் ஒப்பிட்டு மிக எளிமையாகப் 'புயல்' என்ற சிறுகதையை எழுதியுள்ளார். ஓர் உணர்வின் பரிமாணமாக இச்சிறுகதை அமைந்துள்ளது.

ஈழகேசரிப் பண்ணையில் முகிழ்ந்த முன்னோடிச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான சு.வே. எனும் சு.வேலுப்பிள்ளை முக்கியமானவர். ராஜாஜியால் பாராட்டப்பட்ட உருவகக் கதை எழுத்தாளரான சு.வே., 'ஈழநாடு' இதழில் 'இரு தொண்டர்கள்' என்ற ஓர் உருவகக் கதையை தந்துள்ளார். மண்புழுவையும் வண்ணத்துப் பூச்சியையும் பாத்திரங்களாக்கி, எளிமையும் இனிமையும் அதேவேளை கம்பீரமும் சேர்ந்த நடையில் இரு தொண்டர்களை விபரித்துள்ளார்.

ஈழத்துச் சிறுகதைப் படைப்பாளிகளில் ஒருவரான அமரர் அ.செ. முருகானந்தனின் (அ.செ.மு.) சிறுகதைகள் கலைப் படைப்பாகவும், வாசிப்பவர்களின் நெஞ்சை சுர்ரெனத் தாக்கும் மனிதநேயப் படைப்பாகவும் விளங்குவன. ஆனால் 'ஈழநாடு' இதழில் அவர் எழுதியிருக்கும் வசந்த மாளிகை, வளையல் ஒலி, இலக்கிய வட்டம், அமுதகானம், சோமலதை, தளராவளர் தெங்கு, கன்னி நிலா ஆகிய சிறுகதைகளில் அவருடைய முன்னைய சிறுகதைகளில் காணப்பட்ட படைப்பாற்றலை தரிசிக்க முடியாதுள்ளது. ஈழத்தின் ஓர் இலக்கிய இயக்கமாகத் திகழ்ந்தவர் இரசிகமணிகனக செந்திநாதன் ஆவார். பத்துறை ஆளுமையுடைய அவர் ஈழநாட்டில் 'பிட்டு' என்றொரு அற்புதமான சிறுகதையை படைத்துள்ளார். ஆலயத்தில் பிட்டுக்கு மண் சுமந்த சிவனின் புராணப் படிப்பு நடைபெறுகின்றது. யாருமற்ற பொன்னம்மாக்கிழவியின் குடலில் அதன் 'பொருள்' நடைபெற்றுக்கொண்டிருப்பதை கனகசெந்திநாதன் அற்புதமாகச் சித்திரித்துள்ளார். 'ஈழநாடு' இதழின் இன்னொரு சிறப்பான சிறுகதையாக பிட்டு உள்ளது.

4. மூன்றாந் தலைமுறை எழுத்தாளர்கள்

ஈழத்தின் மூன்றாந் தலைமுறைப் படைப்பாளிகளில் ஒன்பது எழுத்தாளர்கள் 'ஈழநாடு' இதழில் 23 சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளனர். இ.நாகராஜன், கச்சாயில் இரத்தினம், தாழையடி சபாரத்தினம், கே.டானியல், பரம், எஸ்.அகஸ்தியர், புதுமைலோலன், ம.ஜீவரெத்தினம், கே.வி.நடராஜன் ஆகியோரே அவர்கள் ஆவர்.

ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் நிச்சயம் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டியவர்களில் ஒருவர் அமரர் இ.நாகராஜன் ஆவார். அவர் கவிதை, சிறுகதை, நாவல் ஆகிய துறைகளில் ஈடுபட்டுள்ளார். அவரது சிறுகதைகளில் யாழ்ப்பாண மாந்தர்களின் வாழ்க்கையின் உணர்வுநிலைகள் உருக்கமாகச் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கும். 'ஈழநாடு' இதழில் மர்மம், ஆத்மா, கண்காட்சி, நியதி, தத்துவங்கள் என ஐந்து சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். இவற்றில் கண்காட்சி குறிப்பிடத்தக்க படைப்பு. பண்ணைப் பாலத்தில் தூண்டிவிட்டு மீன் பிடிக்கும் ஏழைக் கிழவனின் ஏக்கத்தை தத்ரூபமாக கவிதாநடையில் 'கண்காட்சி'யில் சித்திரித்துள்ளார்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் சுமார் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேல் நூற்றுக்கணக்கான சிறுகதைகளை எழுதியுள்ள எஸ்.அகஸ்தியர் 'ஈழநாடு' இதழில் உள்ளூர்வா, அன்பாய்ப் பேசி, ஒரு நெஸ்பிறேயும் இரு சினேகிதிகளும் என மூன்று சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். அகஸ்தியரின் சிறுகதைகள் யதார்த்தமானவை. மண்வளம் மிக்கவை. பேச்சு வழக்கு அவரது சிறுகதைகளில் மிகவும் தூக்கலாகக் காணப்படும். அகஸ்தியரின் 'உள்ளூர்வா' வர்க்கச் சிந்தனையோடு சிறப்பாக எழுதப்பட்டுள்ளது. இச்சிறுகதையில் வரும் பாத்திரங்கள் யாழ்ப்பாண மண்ணின் பிரதான ஏழைத் தொழிலாளர்கள் தாம். அகஸ்தியரின் படைப்பனுபவத்தினைப் புரிந்துகொள்ள 'உள்ளூர்வா' சிறுகதையை மிகப் பொறுமையோடு வாசிக்கவேண்டும்.

சிறுகதைகள் பலவற்றினை எழுதியுள்ள கச்சாயில் இரத்தினம், 'வன்னியின் செல்வி' என்றொரு நாவலையும் எழுதியுள்ளார். 'ஈழநாடு' இதழில் 'கடமை கடமை', 'சித்திரை நிலவு' ஆகிய இரு சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். தாயின் மரணப் படுக்கையிலும் கடமையைக் கண்ணெனக் கருதும் டாக்டர் ஒருவரின் பணிப் பொறுப்பை தக்கவாறு தனது கடமை கடமை சிறுகதையில் சித்திரித்துள்ளார். புதுமைலோலன் 'ஈழநாடு' இதழில் மஞ்சள் கயிறு என்றொரு சிறுகதையைத் தந்துள்ளார். அவரின் முன்னைய

சிறுகதைகளின் தரத்திற்கு இச்சிறுகதை அமையவில்லை. பரம் என்ற எழுத்தாளர் மூன்று சிறுகதைகளும், ம.ஜீவரெத்தினத்தின் ஒரேயொரு சிறுகதையும் 'ஈழநாடு' இதழில் வெளிவந்துள்ளன. இவை சாதாரணமானவை. மனதைக் கெளவவில்லை. ஈழத்தின் நல்லதொரு நாவலாசிரியராகக் கணிக்கப்படும் அமரர் கே.டானியல் பல சிறுகதைகளையும் படைத்தளித்துள்ளார். சுதந்திரன் நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் 'அமரகாவியம்' எனும் கதைக்கு பரிசில் பெற்றதன் மூலம், எழுத்துலகிற்கு வந்து இன்று தன்னைச் சிறந்ததொரு நாவலாசிரியராக நிலைநிறுத்தியுள்ளார். சமூகவியற்பண்புகள் அவரது படைப்புகளில் அதிக அவதானிப்புடன் இருக்கும் என்பதை 'ஈழநாடு' இதழில் வெளிவந்த பரம்பரை, சாநிழல், ஒன்பது சதக்காரன், நான்காவது வீடு ஆகிய நான்கு சிறுகதைகளிலும் காணலாம். சாநிழல் பின்னர் குறுநாவலாக அவரால் விரித்து எழுதப்பட்டது. ஒன்பது சதக்காரன் சமூகத்தில் அக்கால வேளையில் வாழ்ந்த ஒருவரை கதாபாத்திரமாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டமையால் பலரின் கண்டனத்திற்குள்ளாகியது. 'சாநிழல்' நல்லதொரு சிறுகதையாகவுள்ளது. சுடலை என்றொரு தோட்டியின் மனைவி காளி மீது சலனமடையும் வைத்தியர் ஒருவர், நாளாந்த சச்சரவுகளுக்கிடையே அவர்களுடைய அந்நியோன்யத்தைப் பார்த்து விலகிக்கொள்கின்ற கதை 'சாநிழல்'.

ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் கே.வி.நடராஜனின் பங்கினைக் குறைத்து மதிப்பிடுவதற்கில்லை. ஈழத்தின் தரமான சிறுகதைகள் சில வற்றினை அவர் படைத்துள்ளார். இவருடைய சிறுகதைகள் ஒரு காலகட்டத்து யாழ்ப்பாண சமூகத்தைப் படம்பிடித்துக் காட்டுவன. ஈழநாடு இதழில் சங்கமம், கள்ளும் கருப்பநீரும் என்றிரு சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். வழங்கு தமிழை நன்கு பயன்படுத்தி எழுதப்பட்ட சிறுகதைகளும் கருப்பநீரும் ஆகும். இரு பிள்ளைகளின் தாயான பாறுபதிப்பிள்ளை மரணப்படுக்கையில் கிடக்கிறாள். அவள் கணவர் கணபதிப்பிள்ளை நனவோடையில் மிதக்கிறார். கதை விரிகின்றது. தாயைப் பராமரிக்கும் மூத்த மகள் பரமுவும், படித்த திமிருடன் தாயின் சடலத்தைப் பார்த்து அருவருப்படையும் தம்பி சண்முகமும் கள்ளும் கருப்பநீருமாக உருவகப்படுத்தப்படுகின்றனர். நல்லதொரு கதை.

5. நான்காந் தலைமுறை எழுத்தாளர்கள்

ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் நான்காந் தலைமுறை எழுத்தாளர்களாக மதிப்பிடத்தக்க எண்மர் பதினொரு சிறுகதைகளை ஈழநாடு இதழில் எழுதியுள்ளனர். ஜோவலன் வாஸ் என்பவர் 'வெறி, எரிமலை, ஆணிவேர்' என மூன்று சிறுகதைகளைத் தந்துள்ளார். அ.ஈ.தம்பிரத்தினம் 'நேசம் மறக்கவில்லை நெஞ்சம்' என்றொரு சிறுகதையையும், இ.பொன்னையா 'பாசம்' என்றொரு கதையையும் க.ராசாஆறுமுகம், எஸ்.ஆர்.யேசுதாசன், ஏ.எஸ்.எம். ஆகியோர் தலைக்கு ஒவ்வொரு சிறுகதையையும், 'ஈழநாடு' இதழில் எழுதியுள்ளனர். அவை குறிக்கும்படியான தரத்தினவல்ல. வன்னியூர்க் கவிராயர் என்றழைக்கப்படும் எஸ்.எல்.சுவந்தரநாயகம் நல்ல பல சிறுகதைகளை எழுதியவர். விவசாயிகளின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளையும் அவர்களது மனத் துயர்களையும் தன் சிறுகதைகளில் சித்திரித்துள்ளார். 'ஈழத்துக் காவிய தீபகம்' என்றொரு சிறுகதைத் தொகுதியையும் வெளியிட்ட சுவந்தரநாயகம், 'ஈழநாடு' இதழில் 'அபேட்சகர் அம்பலத்தார்', 'தியாகம்' என்றிரு சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். அபேட்சகர் அம்பலத்தார் எள்ளலோடு கூடிய நல்லதொரு சிறுகதை.

6. ஐந்தாந் தலைமுறை எழுத்தாளர்கள்

'ஈழநாடு' தனக்கென ஒரு எழுத்தாளர் கூட்டத்தை உருவாக்கிக் கொண்டமைக்கு ஐந்தாம் தலைமுறைப் படைப்பாளிகளே தக்க உதாரணமாவர். ஈழத்துச் சிறுகதை உலகின் இன்றைய பிரபல்யங்கள் இப்பட்டியலில் அடங்குகின்றனர். இவ்வகையில் 42 எழுத்தாளர்கள், 151 சிறுகதைகளைத் தந்துள்ளனர்.

1. நல்ல பல சிறுகதைகளைப் படைத்த ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன் 'ஈழநாடு' இதழில் 'முழுமை' என்றொரு சிறுகதையை எழுதியுள்ளார். ந. கிருஷ்ணசிங்கம் என்பவர் 'கனவு', 'மரபு', 'தந்தையின் மனம்' எனும் மூன்று சிறுகதைகளையும், சு.துரைசிங்கம் 'இதயம் தாங்குமோ?' என்றொரு கதையையும், ஈழத்துச் சிவானந்தன் 'தித்திப்பு' என்றொரு கதையையும், இரா.சிவச்சந்திரன் 'ஒரு வழிப்பாதை' என்றொரு கதையையும், 'ஈழநாடு' இதழ்களில் எழுதியுள்ளனர். இ.செ.கந்த சாமி, 'நினைவும் நிழலும்', க.யோகநாதன் 'மனச்சாந்தி', கு.இராமச்சந்திரன் 'தீயின் பசி', மனோகரன் மயில்வாகனன் 'இதயத்தில் நீ',

வட்டுரீகானம் 'கருகிய மொட்டு', பிலிப் ஜேக்கப் 'தானம்' ஆகிய சிறுகதைகளை ஈழநாட்டில் எழுதியுள்ளனர். ஈழத்தின் பிரபல்யங்களான ஈழத்துச் சிவானந்தன் (கனடா), இரா.சிவச்சந்திரன் (பேராசிரியர்), வட்டுரீகானம் (கானமயில்நாதன்- உதயன் ஆசிரியர்), கா.யோகநாதன் ('ஈழநாடு' அலுவலக நிருபர்) ஆகியோரும் ஒவ்வொரு சிறுகதை எழுதி முயன்றுள்ளனர். வி.என்.பி. (திரும்பி வந்த லட்சுமி), சிவா சுப்பிரமணியம்; (மஞ்சள் மலர்கள்) ஆகியோரது சிறுகதைகளும் ஈழநாட்டில் வெளிவந்துள்ளன.

2. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கிய ஆற்றல்மிகு படைப் பாளிகளான செங்கை ஆழியான், செம்பியன்செல்வன், செ. யோகநாதன், செ.கதிர்காமநாதன், அங்கையன் கைலாசநாதன், துருவன் க. பரராசசிங்கம், சிதம்பரபத்தினி, பவானி ஆகியோருடைய படைப்புகள் ஈழநாடு இதழ்களை அலங்கரித்துள்ளன.

ஈழத்தின் முக்கியமான நாவலாசிரியராக இன்று முகிழ்ந்திருக்கும் செங்கை ஆழியான், 'ஈழநாடு' இதழில் 'திருவன், கந்தையாண்ணை, விழிப்பு, அந்தி மயக்கம், ஒரு கண மனிதன், கங்குமட்டை, ஊர் பார்க்க வந்த யானைகள், நக்ரோமா, கொள்ளி விறகு' முதலான ஒன்பது சிறு கதைகளை எழுதியுள்ளார். இவற்றில் 'கங்குமட்டை' விதந்துரைக்கத்தக்க சிறுகதையாகும். பிள்ளைகளின் கட்டுப்பாடுகளை உடைத்தெறியும் சகோதர வாஞ்சையைக் 'கங்குமட்டை' கலாபூர்வமாகச் சித்திரிக்கிறது. 'ஈழநாடு' இதழின் பத்தாண்டு நிறைவுச் சிறுகதைப் போட்டியில் முதற் பரிசில் பெற்ற இரண்டு சிறுகதைகளில் 'கங்குமட்டை' ஒன்றாகும். இக்கதையும் பரிசில் பெற்ற ஏனைய சிறுகதைகளும் 'கங்குமட்டை' என்ற பெயரில் சிறுகதைத் தொகுதியாக 'ஈழநாடு' வெளியிட்டது. செ.யோகநாதன் பின்னர் தொகுத்து வெளியிட்ட 'வெள்ளிப் பாதசரம்' என்ற ஈழநாட்டுச் சிறுகதைத் தொகுதியில் இச்சிறுகதையும் இடம் கொண்டிருந்தது.

அமரர் செம்பியன் செல்வனின் இரு சிறுகதைகளான 'ஞாயிற்றுக்கிழமை, பூவும் கனியும்' என்பன 'ஈழநாடு' இதழில் வெளிவந்துள்ளன. பூவும் கனியும் பத்தாண்டு நிறைவுச் சிறுகதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்ற சிறுகதைகளில் ஒன்று. தன் எழுத்து காலத்தை உணர்த்தி நிற்க வேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார் செம்பியன்

செல்வன். பத்துறை இலக்கியப் பரிமாணம் கொண்டவர். 'ஞாயிற்றுக் கிழமை' என்ற சிறுகதையில் ஒன்று கூடிக்குடித்து கும்மாளமிட்டு ஏற்றத்தாழ்வின்றிப் பழமும் அலுவலக ஊழியர்கள் வெறி முடிந்ததும் உயர்வு தாழ்வு காட்டுவது நன்கு சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது.

அமரர் செ.கதிர்காமநாதன், ஈழத்தின் சிறந்ததொரு படைப்பாளி. அவரது சிறுகதைகளில் யாழ்ப்பாணக் கிராமங்களே பகைப்புலமாக அமைந்திருக்கும். 'ஈழநாடு' இதழில் அவரின் 'நினைவு மின்னல், தாய்' என்ற இரு சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. 'தாய்' என்ற சிறுகதையில் கல் கிளறி களனியாக்கும் ஒரு தொழிலாளியின் அவலம் சித்திரிக்கப் பட்டுள்ளது. அமரர் அங்கையன் கைலாசநாதன் 'ஈழநாடு' இதழ்களில் 'நெஞ்சோடு நினைவு, வீரம், சுவீப், நிலவு இருந்த வானம், நாதங்கள் கோடி' முதலான சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார்.

ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் முக்கியமான ஒருவரான செ.யோகநாதன் ஈழநாடு இதழில் 'வடு' என்றொரு சிறுகதையை எழுதியுள்ளார். செ.யோகநாதனின் சிறுகதைகள் சமூக வாழ்வின் விமர்சனங்களாக விளங்குகின்றன என்பர். இளம் வயதிலேயே அமரராகிவிட்ட துருவன் பரராஜசிங்கம் சொற்ப கதைகளே எழுதியுள்ளபோதிலும் மனதைக் கவரக் கூடியனவாக அவையுள்ளன. ஈழநாட்டு இதழ்களில் மரபு, வியாபாரம்' என்றிரு சிறுகதைகளை இவர் எழுதியுள்ளார். ஈழத்தின் நல்ல சிறுகதைகளின் வரிசையில் சேர்க்கப்படவேண்டிய சிறுகதைகளில் ஒன்று 'வியாபாரம்' ஆகும்.

ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் பெண்ணிலை வாதத்தை முதன்முதல் முன்வைத்தவர் பவானி ஆழ்வாப்பிள்ளையாவார். பவானியின் சிறுகதைகள் பலவற்றிலும் குடும்ப உறவு நிலை, காதல் உறவுகள் என்பன பாரம்பரியச் சிந்தனைகளுக்கு முற்றிலும் புதிதாகக் கட்ட விழ்ப்பாகச் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கும். 'ஈழநாடு' இதழில் பவானி 'ஜீவநதி' என்றொரு சிறுகதையை எழுதியுள்ளார். அது அவரது முழு ஆற்றலையும் வெளிப்படுத்தத் தவறிவிட்டது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் இன்னொரு பெண் படைப்பாளி சிதம்பரபத்தினி எனும் பத்தினியம்மா திலகநாயகம் போல் ஆவார். சிதம்பரபத்தினி தன் சிறுகதைகளில் பல்வேறு குணவியல்புகளுடைய பெண்களை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளார். பெண்விடுதலை, ஆண்களின் அடக்கு

- முறைகள் என்பன இவரின் சிறுகதைகளின் ஊடாக முன்வைக்கப் படுகின்றன. அவர் 'ஈழநாடு' இதழில் ஐந்து சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். 'மெய்ஞ்ஞானி, கர்த்தரின் இராச்சியம், தெய்வம் யாவும் உணர்ந்திடும், சாந்தி, தெளிவு' என்பன அவையாம். 'தெளிவு' நல்லதொரு சிறுகதை.
3. எழுத்தாளர்கள் பெனடிக்ற்பாலன் (சுமைதாங்கி), துரை சுப்பிரமணியம் (தர்மபூமி), மருதூர்க்கொத்தன் (உத்தியோக நாற்காலி), கே.எஸ். ஆனந்தன் (கலங்கரை விளக்கம், வாழ்க்கைச் சுழல்), வண்ணை சிவராஜா (போட்டி, நீர்க்குமிழி, பெற்ற தாயும்), எம்.ஏ.ரஹ்மான் (சிறு கை நீட்டி) ஆகியோரது சிறுகதைகள் 'ஈழநாடு' இதழ்களிலே வெளிவந்துள்ளன. 1954களில் பல்கலைக்கழகத்திற்கு வெளியே ஒரு சிறுகதை எழுத்தாளராகத் தன்னை இனங்காட்டிக் கொண்டவர் பெனடிக்ற்பாலன் ஆவார். துரை சுப்பிரமணியம் முழுமையாகச் சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்றினை வெளியிடுமளவிற்குத் தரமான சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளார். "எப்படியும் என் பயணத்திற்குள் என் சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்று வெளியிடவேண்டும் என்ற மன நெருடல் உண்டு" எனச் செங்கை ஆழியானுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்த அவர் ஆசை நிறைவேறாது போய்விட்டது. கிழக்கிலங்கை தந்த சிறுகதையாளர் மருதூர்க்கொத்தன் ஆவார். கே.எஸ்.ஆனந்தனின் சிறுகதைகள் குடும்ப உறவு, இனத்துவ உணர்வு சார்ந்தவை. எல்லாக் கால கட்டங்களிலும் சிறுகதைகள் எழுதியுள்ள வண்ணை கே.சிவராஜா, வர்க்கியம், தலித்தியம் என்பனவற்றில் தன்னை நுழைக்காது சமத்துவம், இனத்துவம் பற்றிய கருத்தியல் நிலைகளில் தன் சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளார்.
4. ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் எம்.ஏ.ரஹ்மான் குறைவாகச் சிறுகதைகள் படைத்துள்ள போதிலும் சிறுகதை உலகில் தன்னை அடையாளம் காட்டிக்கொண்டவர். 'ஈழநாடு' இதழில் வெளிவந்த அவரது 'சிறுகை நீட்டி' தரமான ஒரு சிறுகதை.
5. பொ.சண்முகநாதன், எஸ்.சண்முகநாதன், பெரி.சண்முகநாதன் ஆகிய மூன்று சண்முகநாதன்கள் 'ஈழநாடு' இதழ்களில் பத்து சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளனர். அவற்றில் 'வேட்டைப்புலி' தக்கதொரு சிறுகதை யாகும். எஸ்.சண்முகநாதன் பன்னிரண்டு சிறுகதைகள் வரையில்

‘ஈழநாடு’ இதழ்களில் எழுதியுள்ளார். அவற்றில் ‘முடிந்த வாழ்வு’ நல்லதொரு சிறுகதையாகும். பெரி.சண்முகநாதன், ‘முரளி கானம், பசுமையான அந்த நினைவு, அழிவும் ஆக்கமும், வதா, ஓ பூக்கள் விழுமின்றன, நெஞ்சில் ஒரு முள்’ ஆகிய சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார்.

6. ஈழநாட்டின் ஆசிரிய பீடங்களை அலங்கரித்த ஸ்ரீரங்கன் என்ற புனைப்பெயரில் சிறுகதைகள் எழுதும் கோபாலரத்தினம், பன்னீரன் என்ற புனைப்பெயரில் சிறுகதை எழுதும் பெருமாள் ஆகியோர் ‘ஈழநாடு’ இதழ்களில் நிறையவே எழுதியுள்ளார். “குழந்தைகள், தெய்வப்பூ, இல்லாள் இல்லாமை, ஒருநாள், பெருமை, அப்பா, கணநேரம், நெஞ்சம் மறப்பதில்லை, இதயங்கள் இரண்டு, பாவத்தின் நிழல், இதயத்திற்கு அப்பால், மைதிலி” ஆகிய பன்னிரண்டு சிறுகதைகளை ஸ்ரீரங்கன் எழுதியுள்ளார். இவை ஒரு தொகுதியாக வெளிவரின் ஈழத்துச் சிறுகதை உலகிற்கு ஒரு பங்களிப்பாக அமையும். ‘நினைவில் வாழ்பவள், சிரிப்பு வராதா, மயக்கம், பிறந்த மண், ரோசா மலர் போன்ற அவன் மனைவி, வேலைக்காரச்சிறுமி வீட்டிற்குப் போகிறாள், உள்ளும் புறமும், அன்னபூரணிக்குப் பைத்தியம்’ முதலான சிறுகதைகளைப் பன்னீரன் எழுதியுள்ளார். சோடை போகாத சிறுகதைகளாக இவை விளங்குகின்றன.
7. ‘ஈழநாடு’ இதழை நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்ட இன்னொரு எழுத்தாளர் தையிட்டி அ.இராசதுரை ஆவார். விமர்சகர்களின் கவனத்தை அதிகம் கவராத கனதியான எழுத்தாளர். அண்மையில் ‘அகதி அரிசி’ என்ற பெயரில் அவரது சிறுகதைகளைத் தொகுத்து ஒரு சிறுகதைத் தொகுதியை செங்கை ஆழியான் வெளியிட்டுள்ளார். ‘ஈழநாடு’ இதழ்களில் அவர் 10 சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். யாழ்ப்பாண மக்களின் குடும்ப உறவுகளைச் சித்திரித்துள்ளார். ‘ஒரு சோடி காப்பு, சமநீதி, குழாயடிச் சண்டை’ என்பன ஈழநாட்டில் அவர் எழுதிய சிறுகதைகளில் சிறந்தவை.
8. ஈழநாட்டிழில் நல்ல பல சிறுகதைகளைப் படைத்தவர்களில் து. வைத்திலிங்கம் ஒருவராவார். ‘அஸ்தமனம், காலம் தான் மாறாதோ, முற்பகலும் பிற்பகலும், கிணறு’ முதலான பத்து சிறுகதைகளை ‘ஈழநாடு’ இதழ்களில் அவர் படைத்துள்ளார். ‘கிணறு’ ஓர் உன்னதமான சிறுகதை. ஈழத்தின் மூத்த பெண் எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான பா.

பாலேஸ்வரியின் 'பெண்களின் பெருமை, அர்த்தங்கள் ஆயிரம்' ஆகிய இரு சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. நல்ல உலகச் சிறுகதைகளை தமிழாக்கி வழங்கும் வ.சுகசர்மாவின் 'பாடும் பறவை, ஒளியும் இருளும், மனமுறிவு' ஆகிய மூன்று சிறுகதைகள் ஈழநாடதழில் எழுதப்பட்டுள்ளன.

9. ஈழத்தின் மூத்த படைப்பாளியான ஆரையம்பதி ஆ.தங்கராசாவின் 'ரிஷிமூலம், சருகு தளிர்ந்தது, அவளுக்கு வயது வந்தபோது, இரவு விடிந்தது, ஒரு பசு' ஆகிய சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. கிழக்கிலங்கையின் சமூகத்தின் பல்வேறு உணர்வுகளை ஆரையம்பதி ஆ.தங்கராசா தனது சிறுகதைகளில் காட்டியுள்ளார். யாழ்ப்பாணத்தின் மூத்த நாடகாசிரியரான அராலியூர் ந.சுந்தரம்பிள்ளையின் 'அவலம், மலர்கள், எங்கே போவது?, தன்வினை, மொட்டுக்கள்' ஆகிய ஐந்து சிறுகதைகளை ஈழநாடு இதழ்களில் எழுதியுள்ளார். மிகுந்த அவதானிப்போடு சுந்தரம்பிள்ளையின் சிறுகதைகள் அமைகின்றன. 'அவலம்' தமிழ்-சிங்கள உறவுநிலைகளை எடைபோடும் நல்லதொரு சிறுகதை. 'ஈழநாடு' இதழ்களில் அமரர் மு.கனகராஜன், 'காதல் எனும் அடிவானில், அமராவதிச் சிலை, ஊடுருவி, சுண்டுவிரல் மெட்டி' ஆகிய சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார்.

7. ஆறாந்தலைமுறை எழுத்தாளர்கள்

ஈழநாடு இதழின் சிறுகதைப் பகுதியில் ஆறாந்தலைமுறையைச் சேர்ந்த 94 எழுத்தாளர்கள், 302 சிறுகதைகள் எழுதித் தள்ளியுள்ளனர். எண்ணிக்கையில் இத்தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் அதிகமாகவுள்ளனர். ஆனால் தேறிய கனிகள் சொற்பமே.

1. இரா.யோகேந்திரன், திக்கம் எஸ்.யோகன், பூரடன், நாகபூஷணி பாலசுப்பிரமணியம், கா.யோககுமார், சத்தியன், சர்வானந்தன், கோலவேலவன், ஆ.தேவராஜன், சோ.சுகானந்த சர்மா, வை.முத்துக் குமாரசுவாமி, கே.ரி.இராஜசிங்கம், பிறைசூடி, நா.யோகேந்திரநாதன், வீணைக்கொடியோன், வை.நாகராஜன், க.கணேசலிங்கம், சிவப்பிரியா, எஸ்.வன்னியசூலம், வியாறன், புங்குடுதீவு ராஜன், நா.முருகதாஸ், ந.அரியரத்தினம், எஸ்.கே.எஸ்., பூநகரி மரியதாஸ், அச்சவேலி பொ.வாதலூரான், ராஜகோபால், காரைகலா, சுகநாயகி கனகசபை, பூவை. இரா.சம்பந்தன், நவாலியூர் நடேசன் ஆகியோர் ஈழநாடு இதழ்களில்

ஓரிரு சிறுகதைகளோடு ஈழத்துச் சிறுகதை உலகிலிருந்து காணாமற் போயுள்ளார்கள்.

2. ஆறாந் தலைமுறைப் படைப்பாளிகளில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாக எஞ்சியோர் முனியப்பதாசன், வே.தனபாலசிங்கம், மா.பாலசிங்கம், பாமா.ராஜகோபால், தி.ஞானசேகரன், மலையமான், அராலியூரான் (நகுலன்), அப்பச்சி மகாலிங்கம், த.இந்திரலிங்கம், அன்ரனி இராசையா, தெணியான், ச.ம.அச்சுதன், குப்பிளான் ஐ.சண்முகம், நந்தினி சேவியர், நெல்லை க.பேரன், மு.திருநாவுக்கரசு, உடுவை தில்லை நடராசா, திமிலைக்கண்ணன், வீ.சீத்தாராமன், கே.ஆர்.டேவிட், எஸ்.பி.கிருஷ்ணன், இராஜம் புஷ்பவனம், வீ.எம்.சுகராஜா, வல்லை ந.அனந்தராஜ், காவலூர் எஸ் ஜெகந்நாதன், ச.முருகானந்தன், முருகு, புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோன், கீழ்க்கரவை பொன்னையன், கோப்பாய் எஸ்.சிவம், கோகிலா மகேந்திரன், தமிழ்ப்பிரியா, இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன், ஆனந்தி, தாமரைச் செல்வி, சி.சுதந்திரராஜா, சிவமலர் செல்லத்துரை, செ.குணரெத்தினம், கே.விஜயன், துரை எங்கரசு, மாத்தளை வடிவேலன், கவிதா, யோகேஸ் கணேசலிங்கம், ஆதிலட்சுமி இராசையா, வாகரைவாணன், இ.யோகேஸ்வரி, இலக்குமிகுமரன், சரவணையூர் மணிசேகரன் ஆகியோராவர். இவர்களில் பலர் தொடர்ந்தும் எழுதிக்கொண்டிருக்கின்றனர். சிலர் தமது பங்களிப்பாகச் சில நல்ல சிறுகதைகளைத் தந்துவிட்டு ஓய்வாகிவிட்டனர்.

3. ஈழத்துச் சிறுகதை உலகின் தன்னிகரில்லாத படைப்பாளி முனியப்பதாசன் எனும் சண்முகநாதன் ஆவார். எண்ணிக்கையில் மிகச் சொற்பமான சிறுகதைகளைப் படைத்துவிட்டு முப்பது அகவைகளில் அமரராகிப்போன அற்புதமான எழுத்தாளன் முனியப்பதாசன் ஆவார்.

ஈழநாடு இதழ்களில் 'சந்திரிகை, பிரவாகம், வெறுமையில் திருப்தி, சத்தியத்தின் குரல், அழிவும் தேய்வும், நிமிடப் பூக்கள், புதிய உயிர், ஆகிய ஏழு சிறுகதைகளை 'ஈழநாடு' இதழ்களில் எழுதியுள்ளார். தேர்ந்தெடுத்த சொற்கள், உள்மனவெளி ஆய்வு, ஆத்மார்த்தமான தேடல் என்பன முனியப்பதாசனின் சிறுகதைப் பண்புகளாம். சிறுகதையின் முழுமை என்பதை அவரின் சிறுகதைகளில்தான் காணலாம். எழுதத் தொடங்கும் புதிய எழுத்தாளர்கள் முனியப்பதாசனின்

‘சந்திரிகை’ சிறுகதையைப் படித்துப்பார்க்க வேண்டும். நல்லதொரு சிறுகதை எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பதை அச்சிறுகதையில் இருந்து புரிந்துகொள்ளலாம்.

4. ஏற்கெனவே நல்ல சில சிறுகதைகளை எழுதியுள்ள வே.தனபால சிங்கம் ஈழநாட்டில் ‘பிரார்த்தனை, நாய்கள், வர்க்கம்’ என மூன்று சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். அதேபோல நல்ல சிறுகதைகளைத் தந்த மா.பாலசிங்கம், ‘மழை, புயலில் ஒரு கொடியும் கொம்பும், தரிசுகள்’ என மூன்று சிறுகதைகளை ஈழநாட்டில் தந்துள்ளார். அவற்றில் தரிசுகள் குறிப்பிடத்தக்க படைப்பாகவுள்ளது. நாவலாசிரியராக மலர்ந்துள்ள தி.ஞானசேகரன், ஆக்கபூர்வமான நல்ல பல சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ளார். சிறுகதைப் படைப்பாளியாக மிளிர்ந்த மலையமான், ‘மின்னல், அன்பின் வழியது, கன்னிப்பெண்’ ஆகிய நல்ல சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார்.
5. அடக்கியொடுக்கப்பட்ட மக்களின் உரிமைகளுக்காக இலக்கியம் படைக்கும் தெணியான், ‘ஈழநாடு’ இதழ்களில் ‘செத்தவீடு, சரணம் தாயே, அவனுள் அவன், நான் தோற்றுவிட்டேன்’ ஆகிய சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். சாதியம், வர்க்கியம் ஆகிய உணர்வுகள் இச்சிறுகதைகளில் மிக்கு நிற்கின்றன. குடும்ப உறவுகளை மென்மையான இறுக்கத்துடன் பிணைத்து எழுதுவதில் அவர் வல்லவர். ‘நான் தோற்று விட்டேன்’ என்ற சிறுகதை மூலம் தெணியான் குறிப்பிடும் ஆசிரிய உலகம் சிந்திக்க வைக்கிறது.
6. எழுத்தாளர் ச.ம.அச்சுதன், ‘அவருக்கு முட்டை வேணும், காதல் சின்னம், காதல் வந்தபோது, இல்லறப் பரீட்சை’ முதலான சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். அவை விதந்துரைக்கத்தக்கனவாக இல்லை. நந்தினி சேவியரின் ‘வேட்டை, மேய்ப்பன், முதலும் கடைசியும்’ ஆகிய மூன்று சிறுகதைகள் ஈழநாட்டில் வெளிவந்துள்ளன. ‘வேட்டை’ ஒரு புதிய களத்தையும் அனுபவத்தையும் தருகின்ற சிறுகதை. ஒரு மனிதனுக்கும் அவன் வளர்க்கின்ற நாய்க்கும் இடையிலான உறவை வேட்டையோடு இணைத்து நன்கு சித்திரித்துள்ளார். குப்பிளான் ஐ.சண்முகத்தின் இரண்டு சிறுகதைகளாக ‘பைத்தியங்கள், நீ ஏன் அமுதாய்’ என்பன ‘ஈழநாடு’ இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன.

7. ஈழத்து சிறுகதை எழுத்தாளர் வரிசையில் நெல்லை க.பேரன் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டியவர். இளவயதிலேயே ஷெல்லிற்ருக் குடும்பத்துடன் பலியான நெல்லை க.பேரன் என்ற இப்படைப்பாளியின் சிறுகதைகள் 'ஒரு பட்டதாரி நெசவுக்குப் போகிறாள்', 'சத்தியங்கள்' என்ற இரு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. தனது நித்திய தரி சனங்களை அவர் தன் சிறுகதைகளாக்குகின்றார். 'ஈழநாடு' இதழ்களில் 'சொக்கட்டியின் மகன், யோகத்தின் யோகம், தேவைகள், வெற்றி வீரனாய்...' முதலான சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. சொக்கட்டியின் மகனில் சாதி வேறுபட்ட இரு உள்ளங்களுக்கிடையிலான காதலையும் அதனால் ஏற்படும் பிரச்சினைகளையும் முடிவையும் துயரத்துடன் சித்திரித்துள்ளார்.
8. மு. திருநாவுக்கரசு என்ற எழுத்தாளர் 'ஈழநாடு' இதழ்களில் 'மனையறம் இழந்தாள், மணமகள் ஒருத்தி, புனித சங்கமம், நீறுபூத்த நெருப்பு, சொந்தம்' முதலான சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். கணிப்புக் குரிய படைப்பாளியாகக் கருதப்படும் உடுவை தில்லை நடராஜாவின் 'சன்னதிக் கோயில் சாப்பாடு' என்ற ஒரேயொரு சிறுகதை 'ஈழநாடு' இதழில் வெளிவந்துள்ளது. தாய்மை வெளிவேஷத்தில் இல்லை. மனதில் தான் இருக்கின்றது என்பதை இச் சிறுகதை சிறப்பாகக் கூறுகின்றது. கே.ஆர்.டேவிட்டின் 'ஊர்வலம் செல்கின்றது', டானியல் அன்ரனியின் 'வாழ்வு மலர்ந்தது', டீ.சீத்தாராமனின் 'உழைப்பைத் தேடி' முதலான சிறுகதைகளும் 'ஈழநாடு' இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன. ஆனால் குறித்த ஆசிரியர்களின் ஏனைய சிறுகதைகளின் தரத்திற்கு 'ஈழநாடு' கதைகள் கிட்டவும் வரவில்லை. அதே போன்றே எஸ்.பி.கிருஷ்ணன் (காதல் பொய்ப்பதில்லை), ந.அரியரெத்தினம் (இருள்), வீ.எம்.குகராஜா (யார் சொந்தம், துரோகத்தின் பரிசு), இராஜம் புஷ்பவனம் (பகை, நிர்ப்பந்தம்), தேவகாந்தன் (யுதிஷ்டிரன்), வல்வை ந.அனந்தராஜ் (பிரிவும் துயரும், அவன் என்ன செய்தான்), கலைவாதி கலீல் (சபலம், அவள் கூறிய பதில், நான் ஒரு குடை வாங்கினேன்) ஆகியோரது சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன.
9. ஈழத்தின் சிறுகதைப் படைப்பாளிகளில் காவலூர் எஸ்.ஜெகநாதன் மிக முக்கியமானவர். ஈழத்துச் சஞ்சிகைகளிலும் தமிழகச் சஞ்சிகை களிலும் நிறையவே தன் குறுகிய வாழ்நாளில் எழுதி நிறுவியவர்.

ஈழநாட்டில் 13 சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். இவற்றில் 'சுயரூபங்கள்', 'அடிமைகளாய் அல்ல' எனும் இரு சிறுகதைகள் சிறந்த தரத்தன வாயுள்ளன. வளவை வளவனுடைய ஐந்து சிறுகதைகளும், கணபதி கணேசனுடைய நான்கு சிறுகதைகளும், முருகுவின இரண்டு சிறுகதைகளும் 'ஈழநாடு' இதழ்களில் பிரசுரமாகியுள்ளன. இவை மெச்சுந்தரத்தனவாகவில்லை.

10. டாக்டர் ச.முருகானந்தன் இன்று சிறுகதை உலகில் ஒரு முக்கிய விடத்தினைப் பெற்று வருகிறார். ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் நன்கு அறியப்பட்ட எழுத்தாளர் 'ஈழநாடு' இதழ்களில் 'திரைகள் விலகு கின்றன, தம்பியின் சவடால், மனிதர்கள், இன்னும் எத்தனை யுகமோ?', இலவு காத்த கிளி, காலம் மாறும்போது, புதிய சிற்பிகள்' ஆகிய ஏழு சிறுகதைகளை எழுதியிருக்கிறார். இவற்றில் திரைகள் விலகு கின்றன, புதிய சிற்பிகள் என்பன சிறந்த படைப்புகளாக விளங்குகின்றன.
11. புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோன் ஈழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றில் தனிக் கவனிப்புக்கு உரியவராக மாறி வருகின்றார். 'விடிவு இப்படியும் பிறக்கும், வழி பிறந்தது, புத்தொளி' ஆகிய மூன்று சிறுகதைகள் 'ஈழநாடு' இதழ்களில் எழுதியுள்ளார். உள்ளடக்கம், செப்பனிட்ட படிவம் என்பவற்றில் கூடிய கவனம் செலுத்தும் இரத்தினவேலோனின் அன்றைய கதைகளில் அவற்றினைக் காணமுடியாதுள்ளது. கீழ்க் கரவைப் பொன்னையனின் மூன்று சிறுகதைகளும், கோப்பாய் எஸ். சிவத்தின் ஆறு சிறுகதைகளும் ஈழநாட்டில் வெளிவந்துள்ளன. சி.சுதந்திரராஜா (பாதார விம்பங்கள்), மட்டக்களப்பு எழுத்தாளர் செ. குணரெத்தினம் (ஏழைகளும் ஆசைகளும், அளவுகோல்), கே. விஜயன் (கறோல் கீதங்கள், விபத்து), துரை எங்கரசு (உழைத்துக் கொடுக்கும் மாடுகள், நெருடல்), மாத்தளை வடிவேலன் (பூபாள ராகங்கள்), இலக்குமி குமாரன் (ஒளி பிறந்த வேளை, வானில் கலைந்த கனவுகள், அருந்ததி பார்த்து), வாகரைவாணன் (அம்மா), சரவணையூர் மணிசேகரன் (அபிராமி ஒரு தொடர் கதை) ஆகிய ஈழம் அறிந்த சிறுகதைப் படைப்பாளிகளின் சிறுகதைகளும் 'ஈழநாடு' இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன.

12. ஈழநாடு இதழ்களில் ஈழத்தின் பிரபல்யம் பெற்ற பெண் எழுத்தாளர்களான கோகிலா மகேந்திரன், தமிழ்ப்பிரியா, ஆனந்தி, தாமரைச் செல்வி, சிவமலர் செல்லத்துரை, கவிதா, யோகேஸ் கணேசலிங்கம், ஆதிலட்சுமி இராசதுரை என்போரது சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. இவ்வெழுத்தாளர்களுக்கு 'ஈழநாடு' தக்க களமாக விளங்கியிருப்பது புலனாகின்றது. கோகிலா மகேந்திரனின் 10 சிறுகதைகள் வெளியாகியுள்ளன. ஒவ்வொன்றும் ஏதோ ஒரு வகையில் சிறுகதையின் செல்நெறியைப் புரிந்துகொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளன. 'புதுயுகம் விடிகிறது, நாளைய நாங்கள், வெளிச்சத்திற்கு வருவோம்' ஆகிய சிறுகதைகள் மிகச் சிறப்பானவையாகவுள்ளன. கோகிலா மகேந்திரனின் கதைகளில் பெண் விடுதலை, தலைமுறை இடைவெளி, கல்வியுலகு என்பன கருப்பொருளாக அமைந்திருக்கும். ஒரு காலகட்டத்தில் ஆர்வத்துடன் சிறுகதை உலகில் காணப்பட்ட ஆனந்தி, ஈழநாட்டில் 'வழிபாடு, இழப்பு, வழிதப்பிப் போனவர்கள்' முதலான சிறுகதைகளைத் தந்துள்ளார். இன்று முக்கியமான பெண் படைப்பாளியாகக் கருதப்படும் தாமரைச்செல்வி, 'இழப்புகள், சுமை, எதிர்ப்புகள், நிழல், பாவை' முதலான சிறுகதைகளை ஈழநாட்டில் எழுதியுள்ளார். சிவமலர் செல்லத்துரையின் 'அந்தக் கடிதம், ஒற்றைக் குயில் அலறி ஓய்ந்தது' முதலான ஐந்து சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. கவிதாவின் 'ஒரு மலர் உதிர்கிறது', யோகேஸ் கணேசலிங்கத்தின் 'கரையும் ஏக்கங்கள்', ஆதிலட்சுமி இராசதுரையின் 'கடமைக்கு இரையான கற்பனைகள், இவர்கள்' முதலான ஆறு சிறுகதைகளும் ஈழநாட்டில் வெளிவந்துள்ளன. இவை சிறுகதைகளாக வாசிக்கும் தரத்தின.
13. ஈழத்து புனைகதைத் துறையில் கணிப்பிற்கு உள்ளாகியிருக்கும் இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதன் 'மனதின் மாயங்கள், விழிப்பு, பொறுமை' முதலான ஒன்பது சிறுகதைகளை ஈழநாட்டில் எழுதியுள்ளார். அவருடைய இன்றைய சிறுகதைகளில் அவருடைய பார்வை ஆழமாயும் மிகச்சிறந்த அவதானிப்புடனும் அமைந்திருக்கின்றன.

8. ஏழாந் தலைமுறை எழுத்தாளர்கள்

'ஈழநாடு' இதழ்களில் சிறுகதை எழுதியதன் மூலம் ஈழத்துச் சிறுகதை உலகிற்கு அறிமுகமாகியிருக்கும் ஏழாந் தலைமுறை எழுத்தாளர்கள்

எண்ணிக்கையில் 223 பேராவர். அவர்கள் வழங்கியுள்ள சிறுகதைகளின் எண்ணிக்கை 330 ஆகும். இவர்களில் ஒரிரு கதைகளோடு காணாமற் போயிருக்கும் எழுத்தாளர்களின் பட்டியலைத் தரில் இக்கட்டுரை நீண்டு விடும். ஆதலால் இன்னமும் தொடர்ந்து ஏதோ ஒரு வகையில் தமது பங்களிப்பினை தருகிறவர்களில் காங்கேயன், குமார் தனபால், ந. பாலசுப்பிரமணியம், குகன், புலவர் தமிழ்மாறன், அனலை ஆறு. இராசேந்திரன், வ.ந.கிரிதரன், எஸ்.கே.சுப்பையா, வடகோவை வரதராஜன், கந்தர்மலிங்கம், சிங்கை திவாகரன், செங்கதிர், வன்னியூர் அன்றனி மனோகரன், ஐ.சண்முகலிங்கம், மண்டைதீவுக் கலைச்செல்வி, வவுனியூர் இரா.உதயணன், திக்கம் சிவயோகமலர் ஜெயக்குமார், சி.கதிர்காமநாதன், சந்திரா தியாகராசா, இயல்வாணன், தேவி பரமலிங்கம், ந.இரத்தின சிங்கம் முதலானோரைக் குறிப்பிடலாம்.

1. ஈழநாடு இதழ்களில் நிறையவும் எழுதியவர் காங்கேயன் ஆவார். 'பொங்கிற்றாம் புயல் கடல், வெள்ளி மல்லிகை, அட்டமிச் சந்திரன், கலைமான் கொம்பு, இன்ப நிலை, பசும்புல், ஒரே ஒரு கோட்' என்பன அவரின் எழுத்துக்களாம். இவரை இப்பொழுது எப்பத்திரிகைகளிலும் காணமுடிவதில்லை.
2. குமார் தனபாலை ஏழாந் தலைமுறையில் அடக்குவது கடினம். அவர் ஈழநாட்டில் 'காவோலை, உயிர் ஒரு தூசு' முதலான ஆறு சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். சுப்பிரமணியம் (நிறைவு, பாசக்கயிறு, டாக்டர் சுந்தரம், ஆணிவேர்), குகன் (ஆடிக் குழப்பம், அழிவுப் பாதையில், நந்தாவதி), செந்தாரகை (முருக்கம்பூ, அவள் பெண்மை), புலவர் தமிழ்மாறன் (நான் ஒரு அனாதை, பிரம்மதேவன் பென்ஷன் எடுக்கிறான்), வ.ந.கிரிதரன் (இப்படியும் ஒரு பெண், மணல் வீடுகள்), எஸ்.கே.சுப்பையா (அவனுக்கும் உலகம் புரிகின்றது, கனவுகள் கலைகின்றன) ஆகியோர் எழுதியுள்ளனர். இவர்கள் இப்பொழுது எங்கே?
3. இவ்வரிசையில் கவன ஈர்ப்பிற்கு உள்ளாகுபவர்கள் அனலை ஆறு இராசேந்திரன், சிங்கைத் திவாகரன், தேவி பரமலிங்கம், கந்தர்மலிங்கம், த.சண்முகசுந்தரம், மண்டைதீவு கலைச்செல்வி, திக்கம் சிவயோகமலர் ஜெயக்குமார், சி.கதிர்காமநாதன் ஆகியோராவர். அனலை ஆறு. இராசேந்திரன் 'ஈழநாடு' மூலம் தன்னை நல்லதொரு எழுத்தாளராக

இனம்காட்டிக் கொண்டவர். 'பாசத்தின் தீர்ப்பு, மலர்ந்தும் மலராத வாழ்வு, சேவலும் பேடும், நிலம் நோக்கும் நாள் எதுவோ?, ஒன்றுக்குள் ஒன்று' ஆகிய குறிப்பிடத்தக்க சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். சிங்கைத் திவாகரன் அவருக்கு இணையாகக் 'கடலலை ஏன் உறங்கவில்லை, எங்கே போவது?, நிழல் தரும் காலம் வரை, ஓ இந்த மனிதர்கள்' முதலான சிறுகதைகளை வரைந்துள்ளார். க. தர்மலிங்கம், "கல்நெஞ்சன், அவன் செய்த காரியம்" முதலான ஐந்து சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். வடகோவை வரதராஜன் ஓர் அற்புதமான படைப்பாளியாகத் தன்னை இனங்காட்டியவர். 'பாசத்தின் விலை, கோடை தகர்ந்தது, உயிரின் ஆராதனை, பழியும் பாவமும், பிச்சைக்காரிகள், நீலமணி, போகாத பாதைகள், முன்னிரவும் பின்னிரவும்' முதலான சிறுகதைகளைத் தரமாக 'ஈழநாடு' இதழ்களில் எழுதியுள்ளார். த.சண்முகசுந்தரம் மிக மூத்த நாடகாசிரியர். எனினும் சிறுகதைத் துறையைப் பொறுத்தளவில் ஈழநாட்டில் இவர் பிற்காலத்திலேயே இணைந்தார். அவர் 'காட்டுக்கோழி, நடுத்தர வாழ்க்கை நடக்கிறது' முதலான சிறுகதைகளைத் தந்துள்ளார். மண்டைதீவுக் கலைச்செல்வி நல்லதொரு படைப்பாளியாக முகிழ்ந்தவர். 'ஈழநாடு' இதழ்களில் 'அவள் துயில் கொள்ளுகிறாள், அவளுக்குக் கொரு கண்ணீர்ப்பூ, அவளுக்கொரு வாழ்வு, கரை காணாத கப்பல்' முதலான சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். திக்கம் சிவயோகமலர் ஜெயக்குமாரின் நல்ல சிறுகதைகளாக 'அவள் அகதியில்லை, மயங்குகிறாள் ஒரு மாது, மலர் தாவும் வண்டுகள்' என்பன வெளிவந்துள்ளன. அவ்வகையில் ஜனனி சபா புஷ்பநாதனின் 'நினைவில் நிற்கும் நெஞ்சங்கள், அவளுக்கு வேறென்ன தகுதி தேவை' ஆகிய சிறுகதைகள் அமைந்துள்ளன. சி.கதிர்காமநாதன் ஈழத்துச் சிறுகதை உலகிற்கு ஒரு நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக உருவாகி வருகிறார். அவரின் 'எங்கள் கூட்டினுள்ளே, மணலெடுத்து, தாய்' முதலான சிறுகதைகள் ஈழநாட்டில் வெளிவந்துள்ளன.

4. 'ஈழநாடு' இதழ்களில் நல்ல சிறுகதைகளைத் தந்த இன்னும் சிலரைக் குறிப்பிட்டே ஆகவேண்டும். கு.ராதா ரமணன் (அறை), தேவி பரமலிங்கம் (செய்திவேட்டை), மயிலை சிவசண்முகநாதன் (மனப்புயல்), சி.புண்ணியமூர்த்தி (தெளிவு), எஸ்.எம்.பாஷிர் (கங்கை கடலை

நோக்கி ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது), செல்வி ஜி.ஜோ.செல்லத்துரை (ஒரு பட்டதாரி சம்பளம் எடுக்கிறாள்), வன்னியூர் அன்றணி மனோகரன் (பிடிவாதக்காரன், தண்டவாளங்களும் சிலிப்பர்கட்டைகளும்), ஐ.சண்முகலிங்கம் (சிறிய மனிதர்கள்), அகலாங்கன் (தீக்கு எரிப்பு), வவுனியூர் இரா.உதயணன் (அந்த இரண்டு பைத்தியங்கள்), ஜனகமகள் சிவஞானம் (தீர்வு), இயல்வாணன் (தாகம்), பா.சிவபாலன் (அகதி முகாம்), ந.கிருஷ்ணசிங்கம் (அந்த நாய் வந்தது), ஆகியோர் அவர்களாவர்.

9. பெண் எழுத்தாளர்கள்

'ஈழநாடு' இதழ்களில் 44 பெண் எழுத்தாளர்கள் தமது சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளனர். அவர்களுள் இன்று எழுத்துலகில் எஞ்சியுள்ளவர்கள் கோகிலா மகேந்திரன், பா.பாலேஸ்வரி, தாமரைச்செல்வி, யோகேஸ்வரி கணேசலிங்கம், சிவயோகமலர் ஜெயக்குமார், ஆகிய ஒருசிலராவர். சிதம்பரபத்தினி, இராஜம் புஷ்பவனம், தமிழ்ப்பிரியா, ஆனந்தி, சிவமலர் செல்லத்துரை, மண்டைதீவுக் கலைச்செல்வி, ஆதிலட்சுமி இராசதுரை ஆகியோர் அண்மைக்கால எழுத்துலகில் இருந்து காணாமல் போய் விட்டனர்.

10. வேற்றுமொழிச் சிறுகதைகள்

'ஈழநாடு' இதழ்களில் 31 வேற்றுமொழிச் சிறுகதைகள் தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டு வெளிவந்துள்ளன. அவ்வகையில் 'ஈழநாடு' பயனுள்ள பணியைச் செய்துள்ளது.

1. சி.வி.வேலுப்பிள்ளையின் ஆங்கிலமொழி மூலமான 'நாடற்றவனும் நாயும்' என்ற சிறுகதையை வி.என்.பி. தமிழில் தந்துள்ளார். மலை நாட்டு அவலத்தினைச் சித்திரிக்கும் கதை.
2. வேறு ஆங்கில மொழிக் கதைகளான சுதர்ஷனின் 'நாகரிகப் பொய்' (தமிழாக்கம்-சாம்பவி), தாகூரின் 'வெற்றிச் சின்னம், அனிச்சம், இந்திரா, திருக்கூத்து' ஆகிய சிறுகதைகள் பிரசுரமாகியுள்ளன. முதலிரு சிறுகதைகளை சரோஜினி நடராசனும், இந்திராவை வை. முத்துக்குமாரசுவாமியும், இறுதிக்கதையை பெரி.சண்முகநாதனும் மொழிபெயர்த்துள்ளனர்.

3. டால்ஸ்ராயின் 'மண்மணம், மயங்குகின்றான் ஒரு மனிதன்' ஆகிய சிறுகதைகளும், மாப்பசானின் 'நிலவு' (வ.குகசர்மா) சிறுகதையும் மொழிபெயர்ப்பிற்குள்ளாகியுள்ளன.
4. அதிக எண்ணிக்கையில் சிறுகதைகளை மொழிபெயர்த்து ஈழநாட்டில் வெளிவரச் செய்தவர் வ.குகசர்மா ஆவார். மூலத்தை அறிந்து உணர்ந்த தமிழாக்கம் இவருடையவை. நெதானியர் கவுதேமாணியின் பல்கேரியக் கதையான 'யவணகல்பம், முதிய கன்னி', கால்மன் மிக்சாத்தின் ஹங்கேரிச் சிறுகதையான 'பச்சைப் பூச்சி', எ.பி. செக்கோவின் ருஷியச் சிறுகதையான 'பகைவர்கள்', அல் பெட்ரோ மொறாவியாவின் இத்தாலியச் சிறுகதைகளான 'ஏழாவது குழந்தை, மிகுபசி', ஈர்வின் ஜோன்சியின் ஆங்கிலச் சிறுகதையான 'தேவவீணை', வில்லியம் பிலேமாவின் 'விதியின் சிரிப்பு', ஆர்.கே.நாராயணனின் 'பதிவுக் கடிதம்', கே.ஜீ.மல்லையாவின் 'அந்த மரம், சூரிய தேவன்', சங்கவின் 'அன்னை பகவதி' என்பன குகசர்மாவின் மொழிபெயர்ப்பில் வெளிவந்துள்ளன.
5. கே.பி.டி.விக்ரமசிங்கவின் சிங்களச் சிறுகதையான 'சமூக சேவகி' (யாழ்வாணன்), நரேந்திரநாத் மித்தாவின் 'டிக்கட் டிக்கட்' (மு.க.ராஜா), ஏ.டபிள்யு உவைசின் 'நீதி ஒன்று கைகள் மூன்று' (மு.க.ராஜா), பொகூமில் ஹீறபாலின் 'தொழிற்சாலைக் காற்று' (கே.ரி.ஆர்.), பியசேன ரத்தவிந்தனவின் சிங்களச் சிறுகதையான 'நினைவுகள் ஆயிரம்' (பெரி.சண்முகநாதன்), ஷியூ வின் சீனச் சிறுகதையான 'பனித்திரைக்குள் அவள் இருந்தாள்' (பன்னீரன்), உவில்லியன் சரோஜனின் 'ஆடு மேய்ப்பவனின் மகன்' (கே.கி.பத்மநாதன்) ஆகியவை 'ஈழநாடு' இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன. பிற மொழிக் கதைகளின் போக்கினை அறிந்துகொள்ள இவை உதவுகின்றன.

11. ஈழநாடு புனைகதைகளில் தேறுபவை

'ஈழநாடு' இதழின் 36 வருட வரலாற்றில் 17 நாவல்கள், 12 குறுநாவல்கள், 799 சிறுகதைகள் வெளிவந்துள்ளன. ஈழத்தின் புனைகதை முன்னோடிகளிலிருந்து இளம் எழுத்தாளர்கள் வரை இதில் பங்கேற்றுள்ளனர். இவர்களில் ஈழத்தின் புனைகதைக்குப் பங்களிப்புச் செய்தவர்களை இனங்காண்பது அவசியமான இலக்கியப் பணியெனக் கருதுகின்றேன்.

1. 'ஈழநாடு' இதழ்களில் வெளிவந்த நாவல்களில் வ.அ.இராசசெரத்தினத்தின் 'துறைக்காரன்', க.இராசநாயகத்தின் 'பிரயாணி', செங்கை ஆழியானின் 'கிருகுவேலி, கடல் கோட்டை', து.வைத்திலிங்கத்தின் 'பூம்பனி மலர்கள்', தெணியானின் 'பரம்பரை அகதிகள்', கோகிலாமகேந்திரனின் 'தூவானம் கவனம்' என்பன தேறும்.
2. 'ஈழநாடு' இதழ்களில் வெளியிட்ட குறுநாவல்களில் து.வைத்திலிங்கத்தின் 'ஒரு திட்டம் மூடப்படுகிறது' என்ற குறுநாவல் விதந்துரைக்கத்தக்கது.
3. 'ஈழநாடு' இதழ்களில் வெளிவந்த சிறுகதைகளில் உருவம், உத்தி, உள்ளடக்கம், கலாநேர்த்தி, சமூகச் செய்தி என்பனவற்றில் தேறுகின்ற சிறுகதைகள் சொற்பமானவையே. சிறுகதையின் ஒவ்வொரு அம்சத்தில் குறிப்பிடத்தக்க சிறப்பினைப் பல சிறுகதைகள் கொண்டுள்ளன.
4. ஈழநாட்டிதழில் எழுதிய முன்னோடிச் சிறுகதையாளர்களின் எச்சிறுகதையும் தேறவில்லை. இரண்டாந் தலைமுறைப் படைப்பாளிகளில் சொக்கனின் 'குரு', இராசிகமணி கனக செந்திநாதனின் 'பிட்டு' ஆகிய இரு சிறுகதைகளும் கலாநேர்த்தி கொண்டவை.
5. மூன்றாந் தலைமுறைப் படைப்பாளிகளில் இ.நாகராஜனின் 'கண்காட்சி', கே.டானியலின் 'சாநிழல்', கே.வி.நடராஜனின் 'கள்ளும் கருப்பநீரும்' சிறந்த சிறுகதைப் படைப்புகளாகவுள்ளன.
6. நான்காந் தலைமுறைப் படைப்பாளிகளில் எஸ்.எல்.சுவந்தரநாயகத்தின் 'அபேட்சகர் அம்பலத்தார்' குறிப்பிடத்தக்க சிறுகதையாகவுள்ளது.
7. ஐந்தாந் தலைமுறைப் படைப்பாளிகளில் செங்கை ஆழியானின் 'கங்கு மட்டை', செம்பியன் செல்வனின் 'பூவும் கனியும்', துருவன் க.பரராசசிங்கத்தின் 'வியாபாரம்', செ.யோகநாதனின் 'வடு', செ.கதிர்காமநாதனின் 'தாய்', அங்கையன் கைலாசநாதனின் 'நிலவு இருந்த வானம்', நகுலனின் 'இலட்சியம்', பொ.சண்முகநாதனின் 'வேட்டைப் புலி', வண்ணை கே.சிவராஜாவின் 'நீர்க்குமிழி', தையிட்டி அ.இராசதுரையின் 'ஒரு சோடிக்காப்பு', பெரி.சண்முகநாதனின் 'நெஞ்சில் ஒரு முள்', மருதூர்க் கொத்தனின் 'உத்தியோக நாற்காலி', து.வைத்திலிங்கத்தின் 'கிணறு', எஸ்.சண்முகநாதனின் 'முடிந்த வாழ்வு', பெனடிக்ட் பாலனின் 'சுமைதாங்கி', பூரீரங்கனின் 'தெய்வப்பூ',

அராலியூர் ந.சுந்தரம்பிள்ளையின் 'அவலம்', ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரனின் 'முழுமை', மலையமாளின் 'பாசம்', பிலிப் ஜேக்கப்பின் 'தானம்' ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

8. ஆறாந் தலைமுறைப் படைப்பாளிகளில் முனியப்பதாசனின் 'சந்திரிகை, பிரவாகம், வெறுமையில் திருப்தி, சத்தியத்தின் குரல், அழிவும் தேய்வும், நிமிடப் பூக்கள், புதிய உயிர்', தெணியானின் 'நான் தோற்றுவிட்டேன்', நந்தினி சேவியரின் 'வேட்டை', உடுவை தில்லை நடராஜாவின் 'சந்நிதி கோயில் சாப்பாடு', துரை. சுப்பிரமணியனின் 'தர்ம பூமி', காவலூர் எஸ்.ஜெகநாதனின் 'சுமை தாங்கி சுமைதாங்கியாகிய போது', ச.முருகானந்தனின் 'புதிய சிற்பிகள்', புலோலியூர் ஆ.இரத்தினவேலோனின் 'வழி பிறந்தது', கோகிலா மகேந்திரனின் 'வெளிச்சத்திற்கு வருவோம்', செ.குண ரெத்தினத்தின் 'ஏழைகளும் ஆசைகளும்', ஆனந்தியின் 'அழகின் குரூரங்கள்', சிதம்பரபத்தினியின் 'தெளிவு', மா.பாலசிங்கத்தின் 'புயலில் கொடியும் ஒரு கொம்பும்', ஞானசேகரனின் 'சுமங்கலி', நெல்லை.க.பேரனின் 'சொக்கட்டியின் மகன்', கே.ஆர்.டேவிட்டின் 'ஊர்வலம் செல்கிறது', தமிழ்ப்பிரியாவின் 'பார்வைகள் கோணலாகும் போது', கவிதாவின் 'ஒரு மலர் உதிர்கிறது', ச.முருகானந்தனின் 'திரைகள் விவகுகின்றன', இணுவையூர் சிதம்பர திருச்செந்திநாதனின் 'விழிப்பு' முதலான சிறுகதைகள் அடங்குகின்றன.
9. ஏழாந் தலைமுறைப் படைப்பாளிகளில் த.சண்முகசுந்தரத்தின் 'காட்டுக்கோழி', மாத்தளை வடிவேலனின் 'பூபாளராகங்கள்', குமார் தனபாலனின் 'நான் ஒரு சண்டியன்', ச.சுப்பிரமணியத்தின் 'ஆணியேவர்', செந்தாரகையின் 'முருகம்பூ', தேவி பரமலிங்கத்தின் 'செய்தி வேட்டை', வடகோவை வரதராஜனின் 'உயிரின் ஆராதனை', கோப்பாய் எஸ்.சிவத்தின் 'இரசனைகள்', த.இந்திரலிங்கத்தின் 'அவன் மனிதன்', காங்கேயனின் 'அட்டமிச் சந்திரன்', பரமின் 'சுயரூபம்', அனலை ஆறு இராசேந்திரனின் 'சேவலும் பேடும்', சி.கதிர்காமநாதனின் தாய், இயல்வாணனின் 'தாகம்', ந.கிருஷ்ணசிங்கத்தின் 'அவன் மட்டும் வீடு திரும்பவில்லை', வ.ந.கிரிதரனின் 'மணல் வீடுகள்', சிங்கைத் திவாகரனின் 'எங்கே போவது', செங்கதிரின் 'வாயும் வயிறும்', க.தர்மலிங்கத்தின் 'காலம் காத்திருப்பதில்லை', மண்டைதீவு

கலைச்செல்வியின் 'அவள் துயில் கொள்கிறாள்', சிவயோகமலர் ஜெயக்குமாரின் 'அவள் அகதியில்லை' என்பன நல்ல சிறுகதைகளாகத் தேறுகின்றன.

'ஈழநாடு' புனைகதைத் துறையை ஒரு காலகட்டத்தில் முன்னெடுத்துச் சென்றுள்ளது என்பது மறுப்பதற்கில்லை. ஆனால் ஈழத்துப் புனைகதை இலக்கியத்துக்குரிய அதன் பங்களிப்பினை வருங்காலமே முடிவுசெய்ய வேண்டும்.

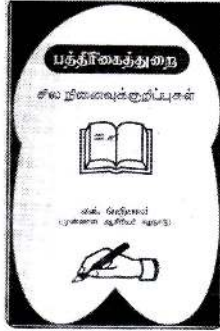
நன்றி: ஈழநாடு சிறுகதைகள்: தொகுதி1. செங்கை ஆழியான்.

திருக்கோணமலை: இ.இளங்கோவன், செயலாளர், கல்வி பண்பாட்டலுவல்கள் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சு, வடமாகாணம், 1வது பதிப்பு, 2008.

பத்திரிகைத்துறை சில நினைவுக் குறிப்புகள்

எஸ்.பெருமாள்

(முன்னாள் ஆசிரியர், ஈழநாடு)

(ஈழநாடு பத்திரிகையில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த எஸ்.பெருமாள் மலையகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ஆரம்பத்தில் 1957இல் வீரகேசரி பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர். பன்னீரன், வர்ணம் பேனா, பி.எஸ்.பி. ஆகிய புனைபெயர்களில் ஏராளமான படைப்பிலக்கியங்களைத் தந்த இவர் ஒரு படைப்பாளியும் கூட. இவரது பரந்துபட்ட பத்திரிகைத்துறை அனுபவங்கள் “பத்திரிகைத்துறை: சில நினைவுக் குறிப்புகள்” என்ற நூலில் பதிவாகியுள்ளன. அதில் காணப்படும் ‘ஈழநாடு’ பற்றிய அனுபவங்களின் தேர்ந்த தொகுப்பாக இப்பதிவு அமைகின்றது.)

இந்நூலிற்கு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் இரா. சிவச்சந்திரன் 5.11.2002இல் வழங்கிய அணிந்துரையிலிருந்து சில வரிகள்:

எனது இளமைக்காலத்தில் நான் ஒரு பத்திரிகையாளனாக வர வேண்டுமென்ற இலட்சியம் கொண்டவனாகவே இருந்தேன். இன்றுவரை அந்த விருப்பு உண்டு. பத்திரிகைகள் மெய்மையை உரைக்கவேண்டும். மக்களை நல்வழிப்படுத்தவேண்டும். சத்தியம் என்பதே பத்திரிகைத்

தர்மமாக இருத்தல் வேண்டும். எவர்க்கும் அஞ்சாமல் நேர்வழியில் மக்கள் சிந்தனைகளை வழிநடத்திச் செல்லவேண்டும். நல்லவை எவை? தீயவை எவை? என இனங்காட்டி மானுட நேயத்துடன் பத்திரிகையும் பத்திரிகையாளரும் செயலாற்றவேண்டும் என்பன போன்ற இலட்சியங்களே பத்திரிகைத்துறையை நான் நேசிக்கக் காரணமெனத் தோன்றுகின்றது.

பத்திரிகைத்துறை பற்றிய எனது இளமைக்கால எண்ணங்களை யதார்த்தமாகத் தரிசிக்கவைத்த ஈழத்துப் பத்திரிகைகளாக அக்காலத்தில் 'வீரகேசரி', 'ஈழநாடு' போன்ற தினசரிகளை இனங்காண முடிந்தது. தமிழ்மொழி நடையைச் செம்மைப்படுத்துவனவாக, தமிழரின் சிந்தனையை ஆழமாகவும் அகலமாகவும் வளர்த்தவையாக இலட்சியம் ஒன்றை நோக்கி ஆளுமையுடன் சென்றவையாக இவை மிளிர்ந்தன....

...தமிழ்த் தேசியத்தின் வளர்ச்சிக்கும் தமிழ்ப் பிரதேசத்தின் பொருளாதார, சமூக, கலாசார வளர்ச்சிக்கும் இவை பெருமளவு பங்காற்றின. இவ்வாறான மதிப்புப்பெற்ற இரு பத்திரிகைகளிலும் பணியாற்றிய திரு. எஸ். பெருமாள் அவர்கள் "பத்திரிகைத்துறை: சில நினைவுக் குறிப்புகள்" எனும் நூலை ஆக்கியதன் மூலம் மெய்யாகவே மக்களை நேசித்த அப்பத்திரிகைகளின் மனச்சாட்சியின் குரலை பதிவுசெய்துள்ளார். இது காலத்தினால் செய்த நன்றி. ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

பழம்பெரும் பத்திரிகையாளரான திரு. எஸ். பெருமாள் அவர்கள் பற்றியும், திரு. கோபாலரத்தினம் (கோபு) அவர்கள் பற்றியும் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக மெய்யியல்துறை முன்னாள் விரிவுரையாளரான கலாநிதி எஸ். வி. காசிநாதன் அவர்களின் மூலம் நான் எழுபதுகளிலேயே அறிந்திருந்தேன். திரு. காசியும் சிலகாலம் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் பணிபுரிந்தார். சத்தியம், நேர்மை பற்றி எமக்கெல்லாம் போதித்தவர் அவர்தான். அவர் ஈழநாட்டில் பணிபுரிந்தபோது மிகவும் மதிக்கத்தக்க பத்திரிகையாளரென திரு. பெருமாள் அவர்களையும் திரு. கோபு அவர்களையும் குறிப்பிடுவதோடு தனது அன்றாட சம்பாஷணைகளில் அவ்விருவரது சிறப்பியல்புகள் பற்றியும் அடிக்கடி குறிப்பிட்டமை இன்றும் என் நினைவுகளில் நிலைத்துள்ளது.

'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் சிறப்பும் மேன்மையும் இன்று 50, 60 அகவை காண்போரால்தான் மெய்யாகவே உணரமுடியும். 'ஈழநாடு' பத்திரிகைத் தலையங்கங்களின் தொகுப்பாக வெளிவந்த 'ஊரடங்கு வாழ்வு' நூலை வாசிக்கும்போது தமிழ்மக்களின் வாழ்வில் அப்பத்திரிகை

கொண்டிருந்த அக்கறையை எண்ணி மெய்சிலிர்க்கின்றது. இவற்றையெல்லாம் எமது இளம் தலைமுறையினருக்கு எளிமையாகவும் கதை கூறுவதுபோல் இனிமையாகவும் திரு.பெருமாள் அவர்கள் இந்நூல் மூலம் எடுத்துச் சொல்கிறார்.

எஸ்.பெருமாள் எழுதிய 'பத்திரிகைத்துறை: சில நினைவுக் குறிப்புகள்' நூலிலிருந்து...

1961ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் என்று நினைவு. வீரகேசரியில் இருந்து விலகிய பின்னர், யாழ்ப்பாணம் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் வந்து சேர்ந்தேன். எனக்கு முன்பே திருவாளர்கள் எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம், டி.எம்.முருகையா போன்றவர்கள் வீரகேசரியிலிருந்து வந்திருந்தார்கள். 1959ஆம் ஆண்டு வாரமலராக ஆரம்பிக்கப்பட்டிருந்த 'ஈழநாடு' 1961ம் ஆண்டுதான் தினசரியாக மாற்றப்பட்டிருந்தது. அதுவரை ஆசிரியராக இருந்துவந்த திரு.இராஜ அரியரத்தினம் அவர்கள் தொடர்ந்தும் அதே பதவியில் இருந்து வந்தார். திரு.கே.பி.ஹரன் நிர்வாக ஆசிரியராகவும், திரு.எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம் செய்தி ஆசிரியராகவும் பொறுப்பாக விருந்தார்கள். திரு.எம்.முருகையா வெளிநாட்டுச் செய்திகளுக்குப் பொறுப்பாகவிருந்தார். திரு.க.கணேசலிங்கம் மற்றும் சிலர் ஏற்கெனவே பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தார்கள். திரு.கே.ஐ.மகாதேவா, திரு.எம்.மாணிக்கம் ஆகியவர்கள் பயிலுநர்களாக எடுக்கப்பட்டார்கள். திரு.எஸ்.சபாரத்தினம் வீரகேசரியில் ஒப்புநோக்காளராகவிருந்து அனுபவம் பெற்றவர். அவரும் எங்களுடன் இணைந்துகொண்டார். வேறு பலர் இருந்திருக்கலாம். இப்பொழுது நினைவுக்கு வரவில்லை.

நிர்வாக ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்றிருந்தவரான திரு.கே.பி.ஹரன் அவர்கள், பலகாலம் வீரகேசரி பத்திரிகையில் நிர்வாக ஆசிரியராக இருந்து அனுபவம் பெற்றவர். வீரகேசரி நிறுவனர் செட்டியாரால் இந்தியா விலிருந்து அழைத்துவரப்பட்டு ஆசிரியராக்கப்பட்டவர். செட்டியாருக்குப் பின்னர், அங்கு ஏற்பட்ட நிர்வாகச் சிக்கலின் காரணமாக பதவி விலகிய அவரை திரு.கே.ஸி.தங்கராஜா அவர்கள், யாழ்ப்பாணம் அழைத்துவந்து வாரமலராகவிருந்த 'ஈழநாடு' பத்திரிகையை நாளேடாக மாற்றி நடத்தும்படியான பொறுப்பினை அவரிடம் வழங்கினார். அதன் பிரகாரம் 'ஈழநாடு' நாளேடாக மக்கள் யாவரும் போற்றும்படியாக சிறப்புடன் நடைபெற்றுவந்தது.

'ஈழநாடு' பத்தாவது ஆண்டின் நிறைவினையொட்டி 1968ஆம் ஆண்டு மிகப்பெரிய இலக்கியப் போட்டிகள் நடத்தப்பட்டன. அப் போட்டிகளில் வெற்றிபெற்றவர்களுக்கான பாராட்டு வைபவமொன்றில் பேசிய இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் அவர்கள், 'ஈழநாடு' இலக்கியப் போட்டி நடத்தினாலும் திரு. ஹரனுக்கு தமிழ் இலக்கியம் பற்றி ஒன்றும் தெரியாது என்றொரு கருத்தைக் கூறினார். கூட்டத்துக்கு தலைமைவகித்த திரு.ஹரன் அவர்கள், பின்னர் அதற்கு விடையளித்தபோது, "திரு.கனக செந்திநாதன் அவர்கள் கூறியதுபோன்று எனக்கு இலக்கியம் தெரியாது தான், ஏன் தமிழ்கூடத் தெரியாத என்னை இந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராக நியமித்திருப்பதானது ஏதோ ஒரு சக்திதான் இதற்குக் காரணம். இறைவன்தான் இதனைச் செய்கிறான்" என்றார்.

முகமன் பாராது எதையும் மறைத்து வைக்காமல் வெளியிடுவது, திரு.கனக.செந்திநாதன் அவர்களின் போக்கு. எதையும் இறைவன் தலையில் போட்டுவிடுவது திரு. ஹரன் அவர்களின் போக்கு. தமிழ் சமய நூல்களைக் கற்றிருந்த அளவுக்குத் தமிழ் இலக்கியம் குறிப்பாக ஈழத்து இலக்கியத்தில் திரு.ஹரனுக்கு அதிக பரிச்சயம் இருக்கவில்லை என்பது உண்மைதான்.

யாழ்ப்பாணத்தில் அப்பொழுது அரசியல் போராட்டம் உச்சகட்டத்தை அடைந்திருந்தது. இந்த நிகழ்வுகள் பற்றிய செய்திகளை 'ஈழநாடு' உடனுக்குடன் சுடச்சுட பிரசுரித்தது. அதே சமயம் வெளிநாட்டுச் செய்திகளையும் கோட்டைவிடாமல் வானொலியைக் கேட்டுப் பிரசுரித்தோம்.

சத்தியாக்கிரகமும் ஈழநாடும்

சத்தியாக்கிரக செய்திகளைத் தமிழ்மக்கள் பேரார்வத்தோடு படித்தார்கள். வாரமலராகவிருந்து வாரம் இருமுறை என்று மாற்றப்பட்ட 'ஈழநாடு' மக்கள் காட்டிய ஆர்வம் காரணமாக அன்றைய தேவையை ஒட்டித் தினசரியானது. சில சமயங்களில் காலையில் ஒரு பதிப்பும் மாலையில் இன்னொரு பதிப்பும் கூட தினசரி வெளியிட வேண்டிய கட்டாயம் இருந்தது.

இந்தக் காலகட்டத்தில் ஆனந்தா அச்சு உரிமையாளர் திரு.வரதராசன் (வரதர்) அவர்கள் 'புதினம்' என்றொரு செய்திப் பத்திரிகையை வெளியிடத் தொடங்கியிருந்தார். அதற்கும் நல்ல வரவேற்பு இருந்ததாகவே அறிந்தேன்.

ஆனால் அதனைத் தொடர்ந்து நடத்தாமல் சிறிதுகாலத்திலேயே அவர் நிறுத்திவிட்டார்.

New என்ற சொல்லிலிருந்தே News என்ற சொல் பிறந்ததாகக் கூறப் படுவதுண்டு. அதாவது புதிய என்ற சொல்லிலிருந்து புதினம் கிடைப்பது போல (What is New is News) புதியது எதுவோ அதுவே புதினமாகிறது என்பதாகும். இந்தப் புதினம் என்ற பெயரைக் கொண்டே ஒரு புதினப் பத்திரிகை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவந்தமை கவனத்திற்குரியது.

சத்தியாக்கிரகத்தில் மக்கள் தினமும் திரள்திரளாகக் கலந்து கொண்டார்கள். நாட்டின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் தமிழ் மக்களும் தலைவர்களும் வந்து சத்தியாக்கிரகத்திற்கு ஆதரவளித்தார்கள். திரு.கோபாலரத்தினம், சத்தியாக்கிரக நிகழ்வுகளை அவ்வப்போது சென்று பார்த்து செய்திகளை விபரமாகவும் மக்கள் மனம் கவரும் வகையிலும் எழுதி வெளியிட்டு வந்தார். யாழ் கச்சேரியடியில் மிக விஸ்தாரமாக இடம்பெற்று வந்த சத்தியாக்கிரகத்தை சில சமயங்களில் வேலைகள் முடிந்த பிறகு நானும் வேறு சில நண்பர்களும் போய் பார்த்து வருவதுண்டு.

இவ்வாறு சென்றிருந்த வேளையில் ஒரு தினம் எனது பழைய ஆசிரியர் ஒருவரைக் கண்டேன். அவர் தமது சமயப்பிரிவின் பேரால் சில துண்டுப் பிரசுரங்களை சத்தியாக்கிரகிகள் மத்தியில் விநியோகித்துக் கொண்டிருந்தார். அத்துண்டுப் பிரசுரங்களில் சிலவற்றை என்னிடம் கொடுத்து செய்தியாக்கிப் பிரசுரிக்கும்படியும் கேட்டுக்கொண்டார். காரியாலயம் திரும்பிய பின்னர் அந்தத் துண்டுப்பிரசுரங்கள் பற்றிய சுருக்கமான செய்தியொன்றை எழுதி பிரசுரத்துக்குக் கொடுத்துவிட்டுப் போய்விட்டேன். அச்செய்தி வெளியான தினம் காலையில் திரு.ஹரன் என்னை அழைத்து அச்செய்தி பற்றி விசாரித்தார்.

சத்தியாக்கிரகத்தின்போது சாதி, சமய, கட்சி வேறுபாடுகளின்றி சாரிசாரியாக மக்கள் வந்து கலந்துகொண்டிருந்தார்கள். தீச்சட்டிகளுடன் ஊர்வலங்களும் வந்தன. பல காவடிகள் வந்தன. தீவட்டி ஊர்வலங்களும் வந்ததாக நினைவு. அதேபோல் கவிதைகள், கட்டுரைகள் கொண்ட சிறு நூல்களும் துண்டுப்பிரசுரங்களும் அச்சடிக்கப்பட்டு விநியோகிக்கப்பட்டன. அவ்வாறான ஒரு பிரசுரமாகவே அந்த ஆசிரியரின் பிரசுரத்தையும் நான் கருதினேன். அவைகளில் சமயப் பிரச்சாரம் இருந்ததா இல்லையா என்பது எனக்குப் பிரச்சினையாக இருக்கவில்லை. அவைகளில் செய்தியின்

தன்மை ஏதாகிலும் இருந்ததா என்பதைக் கவனித்து அந்த அளவுக்கு செய்தியாக்கியிருந்தேன் அவ்வளவுதான்.

இந்த நிகழ்வு எனது மனதைக் குழப்பிவிட்டிருந்தது. மேலும் இரவு பகலென்று வேலை செய்ததில் உடல் தளர்வும், வயிற்றுக் கோளாறும் ஏற்பட்டு ஒருதினம் மயக்கமும் ஏற்பட்டது. இந்நிலையில் கொழும்பிலிருந்து அவசரமாக ஓர் அழைப்பு வந்ததால் சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு அங்கு சென்றவன் திரும்பி வரவில்லை. அக்காலத்தில் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸ் ஆதரவில் நடைபெற்றுவந்த தொழிலாளர் கருத்தரங்குகளில் கலந்து கொள்வதற்காக வந்திருந்த அனைத்துலக தொழிலாளர்நல ஸ்தாபனத்தின் பிரதிநிதி திரு.ஜே.வி.மொரின் என்பவருக்கு மொழிபெயர்ப்பாளராகப் பணிபுரிந்தேன். எனினும் பத்திரிகைத்துறை நோக்கியே மனம் ஓடிக்கொண்டிருந்தது. இக்காலத்தில் தினகரன் வாரமலரில் எனது சிறுகதைகள் பல 'பன்னீரன்' என்ற புனைபெயரில் வெளிவந்திருந்தன. இதே காலத்தில் நான் எழுதிய இரண்டொரு நாடகங்களும் இலங்கை வானொலியில் ஒலிபரப்பாயின. திரு.டொமினிக் ஜீவாவின் மல்லிகையிலும் ஒரு சிறுகதை வெளிவந்தது.

இந்தக் காலத்தில்தான் குணசேன நிறுவனத்தினர் தமிழ்ப் பத்திரிகை யொன்றையும் வெளியிடுவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அப்பத்திரிகையில் சேர்வதற்கு முயற்சி செய்யலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தபோது, யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த திரு.கோபாலரத்தினத் துடன் ஒரு தினம் தொலைபேசியில் தொடர்புகொள்ள நேர்ந்தது. அவர் யோசனை கூறியதன்பேரில் கொழும்பில் திரு.ஹரன் அவர்களிடம் சென்று அவரைச் சந்தித்தேன். 'ஈழநாடு' நிறுவனத்தில் தேவைக்குமேல் ஆட்கள் இருப்பதாகவும், தேவை ஏற்படின் தெரிவிப்பதாகவும் சொல்லி என்னை அனுப்பிவிட்டார் அவர். ஆனால் கே.ஸி.தங்கராஜாவிடமிருந்து அழைப்பு வந்தது. அவரது இல்லத்திற்குச் சென்று அவரைப் பார்த்தேன். நான் கேட்ட அளவிற்கு சம்பளம் தருவதாகவும் அங்கு இரவு வேலைக்குப் பொறுப்பாக இருக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லி யாழ்ப்பாணம் செல்லும்படி கூறினார் திரு.தங்கராஜா.

1966ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் மீண்டும் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் சேர்ந்தேன். அப்பொழுது திரு.கே.கணேசலிங்கம், திரு.கே.ஜி.மகாதேவா, திரு.வி.எம்.மாணிக்கம் ஆகியோர் தொடர்ந்து சேவையில் இருந்தார்கள். திரு.இராஜ அரியரத்தினம், திரு.டி.எம்.முருகையா முதலியவர்கள்

விலகிச் சென்று விட்டதாக அறிந்தேன். திருவாளர்கள் எஸ்.கே.திருச்சிற்றம்பலம், (பாமா) ராஜகோபால், திரு.கானமயில்நாதன் முதலியவர்கள் எனக்குப் புதியவர்களாய் இருந்தனர். இவர்களில் பலர் காலத்திற்குக் காலம் வேறு இடங்களுக்கு மாறிச் சென்று விட்டனர். கானமயில்நாதன் கொழும்பு 'தினபதி' பத்திரிகைக்கும் திரு.மகாதேவா கண்டியில் 'செய்தி' பத்திரிகைக்கும், பின்னர் திரு. ராஜகோபால் தினகரனுக்கும் சென்றனர். திரு.கணேசலிங்கமும் புலவர் பூரணமும் கல்வித்துறையில் ஆசிரியர்களாகப் பதவிபெற்றுச் சென்றனர். திரு.திருச்சிற்றம்பலம் நிர்வாகப் பகுதிக்கு மாற்றம்பெற்று பணியாற்றிப் பின்னர் சங்கானையில் பலநோக்குக் கூட்டுறவு நிறுவனத்தில் பதவி பெற்று அங்கு சென்றுவிட்டார். பிற்காலத்தில் 'ஈழநாடு' நிறுவனத்தின் பொது முகாமையாளராகவும் இவர் பணியாற்றினார்.

நான் இரண்டாம் முறையாக 'ஈழநாடு'வில் சேர்ந்த சிலநாட்களின் பின் திரு. ஹரன் யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். தாம் இடமில்லையென்று சொல்லியிருக்க அவருக்கு முன்பே (அங்கு பணியாற்ற நான் வந்துவிட்டதைக் கண்டும் காணாமலும்) விட்டிருப்பாரோ! அந்தக் காலத்தில் திரு. ஹரன் அவர்கள் கொழும்பில் சில நாட்கள், யாழ்ப்பாணத்தில் சில நாட்கள் என்று போய்வந்துகொண்டிருந்தமையால் ஸ்தாபனத்தின் அன்றாட நடைமுறைக் கஷ்டங்கள் தெரியாமல் இருந்திருக்கலாம். அதனால் இப்படியான நியமனங்களும் அவருக்குத் தெரியாமலே நடந்திருக்கலாம். பொறுப்பாக ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்க அவருக்குத் தெரியாமலே ஆட்களை எடுப்பதென்பது சம்பந்தப்பட்டவருக்கு தர்ம சங்கடத்தை ஏற்படுத்தும் நிலைமையல்லவா? பிற்காலத்தில் ஆசிரியப் பகுதிக்கு பொறுப்பாக நான் நியமிக்கப்பட்டிருக்க எனக்குத் தெரியாமலே சிலர் நியமிக்கப்பட்ட சமயம் எனக்கு ஏற்பட்டிருந்த மனச்சங்கடங்களை உணர்ந்தபோதுதான் திரு. ஹரனுக்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய மனக்கஷ்டத்தை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடிந்தது. எதுவானாலும் திரு. ஹரன், திரு. தங்கராஜாவின் தம்பியாரான டாக்டர் கே.சி.சண்முகரத்தினம் அவர்களிடம் இதுபற்றிக் கூறியிருந்தார். அவரும் என்னை அழைத்து திரு. ஹரன் முன்னிலையிலேயே விசாரித்தார். திரு. தங்கராஜாதான் என்னை இங்கே அனுப்பியிருந்தார் என்பதை அறிந்தபின் திரு. ஹரன் அமைதியானார். திரு. கோபாலரத்தினம் தான் தம் விருப்பம்போல என்னை திரு. ஹரனுக்குத் தெரியாமல் எடுத்திருந்தார் என்ற கருத்தும் அன்றுடன் ஒழிந்தது.

தனிப்பட்ட நபர்களைப் பாதிக்கும் செய்திகள்

இரண்டாம் முறை நான் 'ஈழநாடு'வில் சேர்ந்தபொழுது சில நண்பர்கள் அதை விரும்பவில்லை என்பது எனக்குத் தெரிந்திருந்தது. நேராகவே அதை இரண்டொருவர் என்னிடம் கூறியுள்ளார்கள். மறைமுகமாகவும் சிலர் சில காரியங்களைச் செய்தார்கள். அவைகளை நான் கொஞ்சமும் பொருட்படுத்தவில்லை. இவ்வாறு இருக்க ஒருதினம் முதல் பதிப்பில் பிரசுரமாகியிருந்த செய்தியொன்றை எடுத்துவிட்டு இரண்டாம் பதிப்பில் வேறு செய்தியைப் போடும்படியான நிலைமையொன்று எனக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. நான் அவ்வாறு செய்தது தவறு என்றும் பத்திரிகை விற்பனையைப் பாதிக்கும் செயல் என்றும் நிர்வாகம் என்னை விசாரித்தது. அச்செய்தியை அகற்றியதன் மூலம் பத்திரிகைக்கு ஏற்படவிருந்த அபகீர்த்தியைத் தவிர்த்தது மட்டுமன்றி அச்செய்தியால் ஓர் இளம்பெண்ணின் எதிர்கால வாழ்வு பாதிக்கப்படாமலிருக்கவும் உதவியுள்ளேன் என்று விளக்கம் அளித்தேன்.

ஒரு பாடசாலை மாணவி பலவந்தத்துக்குள்ளாக்கப்பட்டதான செய்தி அது. குறித்த சிறுமியின் பெயர், ஊர் மற்றும் விபரங்கள் எல்லாம் அச்செய்தியில் கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்கு மட்டும் அனுப்பப்பட்ட முதற்பதிப்பில் மட்டுமே அச்செய்தி வெளிவந்திருந்தது. யாழ்ப்பாணத்திற்குரிய பதிப்பில் அது அகற்றப்பட்டுவிட்டமையால் அது இடம்பெற்றிருக்கவில்லை. என்றாலும் அப்பெண்ணின் உறவினர் களுக்கு அச்செய்தி வெளிவந்திருந்த 'ஈழநாடு' பிரதியொன்று கிடைத்திருந்தது. அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் 'ஈழநாடு' மீது இழப்பீடு கேட்டு வழக்குத் தொடர்ந்திருந்தார்கள். தங்கள் பிள்ளையின் பெயருக்கும் குடும்ப கௌரவத்துக்கும் பங்கம் விளைவித்து விட்டதாக வழக்கில் குற்றஞ்சாட்டியிருந்தார்கள். வழக்குக்கான அழைப்பாணை வந்தபோதுதான் 'ஈழநாடு' நிர்வாகம் விழித்தெழுந்தது. செய்தியை யார் போட்டவர், யார் அதை எழுதியவர், யார் அனுப்பியவர் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்தபோது முதல் பதிப்பில் மட்டுமே அது பிரசுரமாகியிருந்தமையும், இரண்டாம் பதிப்பில் அது நீக்கப்பட்டிருந்தமையும் வெளியாயிற்று. அதனால் வழக்கின் தாக்கம் பெரிதாக இருக்கமாட்டாதென்பதும் புரிந்தது. சம்பந்தப்பட்ட நிருபரை விசாரித்தபோது, அவர் அச்செய்தியை பொலிஸ் நிலையப் பதிவேட்டிலிருந்து பெற்றதாக அறிவித்தார். அப்படியான புகார் எதுவுமே பதியப்பட்டிருக்கவில்லை என்று பொலிஸ் தரப்பில் கூறப்பட்டிருந்தது.

எனவே குறித்த செய்தி வேண்டுமென்றே பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்ததாக விவாதிப்பதற்கு வழக்காளிகளுக்கு போதுமான நியாயம் கிடைத்திருந்தது. பத்திரிகையின் சார்பில் தோற்றிய வழக்கறிஞர்கள் குறித்த செய்தி கொழும்பு விளம்பரதாரர்களுக்கு மட்டுமே அனுப்புவதற்காக பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்த ஒரு சில எண்ணிக்கைகளைக் கொண்ட முதற் பதிப்பில் மட்டுமே வெளியிடப்பட்டதென்றும் ஏனைய (மட்டக்களப்பு, யாழ்ப்பாணம்) இரு பதிப்புகளிலும் அச்செய்தி வெளியிடப்படவில்லையென்றும் வாதித்து வழக்கை சமாதானமாகத் தீர்த்துக்கொண்டதாக பின்னர் அறிந்தேன்.

தம்பர் கொடுத்த பயிற்சி

திரு. ஹரன் அவர்கள் அடிக்கடி கொழும்புக்கு சென்று வந்ததால், அவர் இல்லாத நாட்களில் ஓய்வுபெற்ற யாழ்.மத்திய கல்லூரி அதிபர் திரு.ஏ.ஈ. தம்பர் அவர்கள் ஆசிரியர் பகுதி ஆலோசகராக இருந்து வந்தார். உதவி ஆசிரியர்களுக்கு குறிப்புகளைக் கொடுத்து அவர் ஆசிரிய தலையங்கம் எழுதுவதற்குப் பழக்கினார். அந்த வகையில் அவருடன் கூடி பல தலையங்கங்களை நான் எழுதிப் பயிற்சி பெற்றேன். பிற்காலத்தில் திரு.என்.சபாரத்தினம் அவர்களுடன் சேர்ந்து யார் எழுதியது என்றே சொல்லமுடியாத அளவுக்கு என்னால் தலையங்கங்கள் தீட்ட முடிந்தமைக்கு திரு. தம்பர் கொடுத்த பயிற்சியே காரணமாகவிருந்தது.

அறுபதுகளின் பிற்பகுதியில் டாக்டர் கே.ஸி.சண்முகரத்தினம் அவர்கள் காலமானதால் அரசாங்கத்துறையில் நிரந்தர செயலாளராகவிருந்த ஓய்வு பெற்றவரான திரு.எம்.வைரமுத்து அவர்கள் நிர்வாகத்தைப் பொறுப்பேற்று சிறப்பாக நடத்திவந்தார். ஆனால் இவர் இடைநடுவில் விலக நேர்ந்ததால் ஓய்வு பெற்ற வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி ஆசிரியரான திரு.து.சீனிவாசகம் பொது முகாமையாளரானார்.

எழுபதுகளின் முற்பகுதியில் திரு.வி.எஸ்.துரைராஜா நிர்வாகத்தின் பணிப்பாளரானதையடுத்து பல பிரிவுகளிலும் பலவிதமான மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டன. பதில் ஆசிரியராகவும் செய்தி ஆசிரியராகவுமிருந்த திரு.கோபாலரத்தினம் பெரும் நெருக்கடிகளுக்குள்ளானார். திரு. கே.ஜி. மகாதேவா கண்டியிலிருந்து அழைக்கப்பட்டு செய்தி ஆசிரியராக நியமிக்கப்பட்டார்.

பத்திரிகையின் செல்வாக்கை வெளிப்படுத்தும் அம்சம்

பருத்தித்துறையில் நடைபெற்ற ஒரு அரசியல் கட்சியின் மகாநாட்டைப் பார்ப்பதற்கு நானும் திரு. கோபாலரத்தினமும் போயிருந்தோம். அன்றைய 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் அந்த மகாநாடு பற்றிய செய்திகளே பெரும்பாலும் இடம்பெற்றிருந்தன. ஆசிரிய தலையங்கம்கூட அந்த மகாநாடு பற்றியதாக இருந்தது. ஆனால் முதற்பக்கத் தலைப்பில் ஒரு எழுத்து பிழையாக அச்சிடப்பட்டிருந்தது. செய்தியின் உள்ளடக்கத்தில் எதுவித தவறும் இருக்கவில்லை. அச்செய்தியை முழுமையாகப் படித்தவர் எவரும் தலைப்பில் அச்சுப்பிழை (ஒப்புநோக்காளர் கவனயீனமாக விட்டது) ஏற்பட்டிருந்ததை புரிந்துகொண்டிருப்பார். ஆனால் கூட்டத்தில் இருந்தவர்கள் அனைவரும் 'ஈழநாடு' வேண்டுமென்றே குறித்த பிழையை விட்டிருந்ததாகக் கற்பனையுடன் விளாசிக் கொண்டிருந்தார்கள். மேடையில் ஒருவர் அன்றைய பத்திரிகையில் வெளிவந்திருந்த செய்திகளை வாசித்துக்காட்டிக் கொண்டிருந்தார். மேற்படி செய்தியை வாசித்து தலைப்பில் ஏற்பட்டிருந்த தவறினைச் சுட்டிக்காட்டியபோது, கூட்டத்தில் ஆரவாரம் ஏற்பட்டது. நாங்கள் அமர்ந்திருந்த இடத்தில் இருந்தவர்கள் உரத்துக் கத்தினார்கள்.

“ஈழநாட்டில் கோபு என்று ஒருத்தன் இருக்கிறானாம். அவன்தான் இதெல்லாம் செய்கின்றவன். அவனைத் துலைத்தால்தான் இதெல்லாம் சரிவரும்” என்று ஒருவர் கூறினார். கோபு என் பக்கமாகத் திரும்பி புன்னகை செய்தார். நானும் பதிலுக்கு முறுவலித்தேன். நாங்கள் யார் என்பது அவர்கள் எவருக்குமே அப்போது தெரிந்திருக்கவில்லை. தெரிந்திருந்தால் நொறுக்கியிருப்பார்கள். கூட்டத்தில் சலசலப்பு அதிகரித்தது. நாங்கள் மெதுவாக எழுந்து நழுவுவதற்கு ஆயத்தமானோம். அந்தச் சமயம் பார்த்து 'ஈழநாடு' நிருபரும் குறித்த கட்சியின் ஆதரவாளருமான ஒருவர் எங்களைக் கண்டுவிட்டு அந்த இடத்துக்கு வந்தார். அதனால் நாங்கள் 'ஈழநாடு'வில் இருந்து வந்தவர்கள் என்பதை கூட்டத்தினர் புரிந்துகொள்ளவும் வாய்ப்பு உருவாகிவிட்டிருந்தது. நல்லகாலம் மகாநாட்டுத் தலைவர் எழுந்து பேசலானார். 'ஈழநாடு' மகாநாடு பற்றி நல்லபடியாகவே செய்திகள் வெளியிட்டிருந்தது என்றும், தலைப்பில் ஏற்பட்டிருந்த பிழை, தவறுதலாக ஏற்பட்டிருந்த அச்சுப் பிழைதான் என்றும் அவர் விளக்கியதன் பின்னர்தான் கூட்டம் அமைதியடைந்தது.

தமிழ் மக்களின் கருத்து வெளிப்பாட்டுக்குக் களம்

திரு.கே.பி.ஹரன் சுகவீனம் காரணமாக ஓய்வுபெற விரும்பியதனால், ஓய்வுபெற்ற முன்னாள் இந்துக் கல்லூரி அதிபர் திரு.என்.சபாரத்தினம் அந்த இடத்துக்கு நியமிக்கப்பட்டார். பத்திரிகையின் அன்றாட செயற்பாடுகளை பயிற்சிபெற்ற பத்திரிகையாளர்கள் நடத்திச் செல்லக்கூடியதாய் இருக்க மேல்மட்டங்களில் அரசாங்கத் துறையிலிருந்தும் கல்வித் துறையிலிருந்தும் ஓய்வுபெற்றவர்களை நியமிப்பது என்பது திரு. தங்கராஜாவின் வழக்கமாக இருந்து வந்துள்ளது. இதன் சரி-பிழை பற்றி நான் இங்கே விவாதிக்க விரும்பவில்லை.

இந்த நிலையில் பத்திரிகையின் நிர்வாகப் பணிப்பாளர் சபையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டதால், ஆசிரியர் பகுதியிலும் மீண்டும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இதன்பேரில் பதில் ஆசிரியராக என்னையும் செய்தி ஆசிரியராக திரு.மகாதேவாவையும் நியமித்தார் திரு. தங்கராஜா.

'ஈழநாடு' ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது, அதற்கான காரணங்களை விளக்கி முதல் பத்திரிகையிலேயே திரு.தங்கராஜா எழுதியிருந்தார். தமிழ் மக்களின் கருத்து வெளிப்பாட்டிற்கும், சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு மேம்பாட்டிற்கும் பணியாற்றக்கூடியதாக யாழ்ப்பாணத்திலிருந்தே பத்திரிகை வெளிவருவது அவசியம் என்று அவர் கருதியிருந்தார். இதேபோல் கிழக்கிலங்கையிலும், மலையகத்திலும் பத்திரிகைகள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும் என்பது அவரது விருப்பமாகவிருந்தது. பத்திரிகையைப் பயன்படுத்தி பெரும்பணம் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்பதோ, பத்திரிகையின் செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி பதவிகளைப் பெறவேண்டும் என்பதோ, அவரது நோக்கமாக இருக்கவில்லை. தமிழ் மக்களும் அவர்களின் மேம்பாடுமே அவரது எண்ணமாக இருந்துவந்தது. மேலும் சாதி, சமய, பிரதேச வேறுபாடுகளை அவர் கொஞ்சமும் கருத்தில் எடுக்கவில்லை.

இளைஞராகவிருந்த காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் மிகத்துடிப்போடு செயல்பட்ட வாலிப காங்கிரஸ் (Youth Congress) என்ற அரசியல் அமைப்பும் அவ்வமைப்பின் முக்கிய பிரமுகர்களின் நட்பும் அவரது வாழ்க்கையில் பெரும் தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருந்ததாக அறிய முடிகின்றது. அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் பெரும் மதிப்போடு இயங்கி வந்த 'கலாநிலையம்' என்ற பண்பாட்டு அமைப்பில் இவருக்கு நெருங்கிய தொடர்பும் ஈடுபாடும் இருந்துள்ளது. கலைப்புலவர் க.நவரத்தினம், எஸ்.அம்பிகைபாகன், ரி.சீனிவாசகம், கே.குமாரவேலு, என்.பத்மநாதன்,

எம்.கதிரவேலு, ஏ.ஈ.தம்பர், கே.ஸி.தங்கராஜா ஆகியவர்கள் அக்காலத்தில் 'கலாநிலைய நண்பர்கள்' என அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளார்கள் என்றும் தெரியவருகின்றது.

எழுபதுகளின் முற்பகுதிகளில் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் அச்சு எழுத்துக்கள் யாவும் மிக மோசமாகத் தேய்ந்து போய் பத்திரிகை வாசிக்கவும் முடியாத நிலையடைந்திருந்த வேளையில் நான் கொழும்பில் இருந்தேன். பத்திரிகையைத்தொடர்ந்து நடத்துவதா இல்லையா என்பது பற்றி அவர் தீவிரமாக ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தார். ஒருதினம் சில நண்பர்களுடன் இதுபற்றி அளவளாவிக் கொண்டிருந்த திரு.தங்கராஜா என்னை அழைத்து அவர்கள் முன்னிலையில் "பேப்பர் எப்படி இருக்கின்றது?" என்று வினாவினார். "எழுத்துக்கள் எல்லாம் படுமோசமாகத் தேய்ந்துபோய் படிக்கவே முடியாமல் இருந்த போதிலும், சுமார் நாலாயிரம் மக்கள் தொடர்ந்தும் பேப்பரை வாங்கிப் படித்து வருகிறார்கள்." என்று நான் கூறினேன். திரு.தங்கராஜா, சட்டென, "That's enough, we'll continue the paper" (அது போதும் நாம் தொடர்ந்து பத்திரிகையை நடத்துவோம்) என்றார்.

தரக் குறைவான விடயங்கள், படங்கள், முதலியவை 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் வெளிவருவதை திரு. தங்கராஜா விரும்பவில்லை. அனுமதித்ததுமில்லை. வருமானம் குறைந்தாலும், தரக்குறைவான விளம்பரங்களைத் தவிர்க்கும்படி அவர் பணித்தார். துரையப்பா விளையாட்டரங்கில் நடைபெற்ற களியாட்டமொன்றில் காபரே நடனம் ஒன்று நிகழ்ச்சியாக அறிவிக்கப்பட்டு இருந்தது. அந்த நடனத்தை ஆடவிருந்தபெண்ணின் அரைகுறை ஆடையுடனான விளம்பரப் படமொன்று 'ஈழநாடு' முதல் பதிப்பில் முதல் பக்கத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டு விட்டது. அவ்வேளையில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த தங்கராஜா அவர்கள், உடனடியாகவே அவ்விளம்பரத்தை அகற்றும்படி பணித்தமை நினைவுக்கு வருகிறது. தமிழர் பிரதேசத்தில் இருந்து வரும் பத்திரிகை, தமிழ் பண்பாட்டுக்கு முரணான விடயங்களைப் பிரசுரிக்கலாகாது பண்பாட்டு விழுமியங்களைத் தொடர்ந்தும் வளர்த்துப் பேணவேண்டும் அதற்கு தமிழ்ப் பத்திரிகைகள் உதவவேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார்.

ஆசிரிய தலையங்கத்திற்கு சிறப்பளிக்கும் அம்சம்

அறிவுக் களஞ்சியமாக விளங்கிவந்த யாழ்.நூலகமும் அதுபோன்ற வேறுபல நிறுவனங்களும் ஆயுதப் படையினராலும் தென்னிலங்கையிலிருந்து வந்திருந்த காதையர்களாலும் 1981ம் ஆண்டு எரித்து நிர்மூலமாக்கப்பட்ட பொழுது, 'ஈழநாடு' கட்டடமும் எரியூட்டப்பட்டது. அதன் காரணமாக காங்கேசன்துறை வீதியில் ஓர் இடத்தில் தற்காலிகமாக பத்திரிகை அச்சிடப்பட்டுவந்தது. இக்காலத்தில்தான் திரு.என்.சபாரத்தினம் மிகத் துணிச்சலாகவும் ஆழமாகவும் ஆணித்தரமான கருத்துக்களுடன் ஆசிரியர் தலையங்கம் தீட்டத் தொடங்கியிருந்தார். அத்தலையங்கங்களை வாசிப்பதற்காகவே வாசகர்கள் பலர் பத்திரிகை வாங்கினார்கள் என்று கூறினால் அது மிகையன்று. எவ்வளவு காரமாகவும் தாக்கமாகவும் எழுதினாலும் கண்ணியக் குறைவாக சொற்களை அல்லது சொற்றொடர்களை அவர் பயன்படுத்தியதில்லை. அதுவே 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் பாரம்பரியமாகவும் இருந்துவந்துள்ளது. பழைய கட்டடம் திருத்தப்பட்டதும் பத்திரிகையும் அங்கேயே அடிபடலாயிற்று. அக்காலத்தில் வாரத்தில் மூன்று நாட்கள் திரு. சபாரத்தினமும் மூன்று நாட்கள் நானும் ஒன்றுவிட்டு ஒருநாள் தலையங்கம் எழுதுவதென்று ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருந்தோம். இதனால் நாளாந்த காரியாலயக் கடமைகளுடன், மூன்று நாட்கள் தலையங்கம் எழுதும் கடமையும் என்னில் சார்ந்திருந்தது. திரு.சபாரத்தினம் தலையங்கம் எழுதுவதற்குக் கையாண்ட பாணியைப் பின்பற்றி நானும் எழுதலானேன். உன்னிப்பாகக் கவனித்தவர்களுக்கன்றி எவருக்கும் வித்தியாசம் தெரிந்திருக்க மாட்டாது. ஆனால் வைத்தீஸ்வரா வித்தியாலய முன்னாள் அதிபர் திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் இந்த வித்தியாசத்தைத் துல்லியமாக அவதானித்து எங்களுக்கு தமது கருத்துக்களை எழுதிவந்தார்.

1986இல் திரு.சபாரத்தினம் கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டு ஆஸ்பத்திரியில் தொடர்ந்து சிலநாட்கள் சிகிச்சைபெற்றுவந்தார். இதன் காரணமாக அவர் எழுதவேண்டிய நாட்களிலும் நானே தலையங்கம் எழுதவேண்டியிருந்தது. ஒரு தினம் ஆஸ்பத்திரியில் அவரைப் பார்க்கச் சென்றிருந்தேன். தன்னைப் பார்க்கவந்த நண்பர்கள் பலர் "ஆஸ்பத்திரியில் இருந்துகொண்டே எவ்வாறு இம்மாதிரி தலையங்கங்களை எழுதுகின்றீர்கள்" என்று தம்மைக் கேட்டு வியந்தார்கள் என்று என்னிடம் கூறிப் பாராட்டினார்.

1988இல் 'ஈழநாடு' மீளவும் தாக்குதலுக்குள்ளானதையடுத்து நான் தொழில் இழக்க நேர்ந்தது. எனது இந்த நிலைமைக்காக அவர் மிகவும் வருந்தினார்.

'ஈழநாடு' திரும்பவும் பணிகளை ஆரம்பித்தபொழுது என்னை அவர்கள் புறக்கணித்துவிட்டார்கள். என் நிலை பற்றி அவர்கள் என்ன முடிவு எடுத்திருந்தார்கள் என்பதை நான் அறிய முயன்று கடிதங்களும் அனுப்பினேன். பதில் இல்லை. நான் அங்கு மீளவும் சேர்ந்துவிடாமல் பார்த்துக்கொள்ள உள்ளே இருந்தும் வெளியில் இருந்தும் சில அன்பர்கள் பெரும்பாடுபட்டதாக அறிந்து ஆச்சரியப்பட்டேன்.

எழுந்தாவர்கள் இருவர்

'ஈழநாடு' ஆசிரிய பீடத்தை அலங்கரித்தவர்களில் இரு பெரியவர்களை இங்கு நினைவுபடுத்துவது என் கடமை என்று எண்ணுகின்றேன். அவர்களில் ஒருவர் அ.செ.முருகானந்தம் அவர்கள். மற்றவர் வி.என். பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள். முன்னையவர் கதை எழுதுபவர் மற்றவர் கட்டுரை வரைபவர்.

திரு.பாலசுப்பிரமணியம், இலங்கை வானொலியின் தமிழ்ப் பிரிவில் பணிபுரிந்துவிட்டு இளைப்பாறியவர். அவர் திறமைக்கத்தொரு கர்நாடக சங்கீத வித்துவானும் கூட. நகைச்சுவையாகவும் இரண்டு கருத்துப்படவும் எழுதக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றவர். திரு.ஹரன் அவர்கள் எழுதிய 'ஐயாறன் பத்தி' வெளிவராத நாட்களில் 'நாடும் நடப்பும்' என்ற பத்தியை திரு.வி.என்.பி. எழுதுவார். நறுக்குத் தெறித்த மாதிரியும் மிகச் சுவைபடவும் அது அமைந்திருக்கும். யாழ்ப்பாணத்து மண்வாசனை 'கம்' என்று வீசும்வகையில் அவர் எழுதுவார். சமூக முரண்பாடுகளை குத்திக்காட்டி எழுதும் அவரது நடை அலாதியானது. சிறப்பான மொழிபெயர்ப்புகளையும் அவர் செய்வார். எவ்வளவு சிக்கலான ஆங்கில மொழிக் கட்டுரையானாலும் மிக எளிதான நடையில் செறிவான மொழிஆக்கங்களாக தருவார் அவர்.

இறுதிக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் மூலைமுடுக்குகளில் லெல்லாம் பரவிக் கிடக்கும் சிறுசிறு கோயில்களைத் தேடிச் சென்று அவைகளின் வரலாறு, புதுமை, சிறப்புக்களைப் பற்றி அருமையான கட்டுரைகளை எழுதிக்கொண்டிருந்தார். பின்னர் கதிர்காமக் கந்தப் பெருமானை கால்நடையாகவே சென்று தரிசிக்கவேன்று புறப்பட்டுச் சென்றார். செல்லும் வழியில் தரிசித்த கோயில்களைப் பற்றி கட்டுரைகள்

எழுதி அனுப்பினார். திருக்கோணமலைக்குச் சென்று, அங்கிருந்து கிளிவெட்டிக்கு அப்பால் அவரால் போகமுடியவில்லை. அங்கேயே அவர் காலமானதாகச் செய்தி வந்தது.

அ.செ.முருகானந்தம் அவர்கள் 'ஈழநாடு' வாரமலருக்கு ஆசிரியராக இருந்த காலம் அது. இருவரும் இருவேறு நடையுடை பாவனையுடையவர்கள். அ.செ.மு. வெற்றிலைப்பெட்டி, குடை, சால்வை சகிதம் வேலைக்கு வருவார். வி.என்.பி. மூக்குத்தூள் டப்பியுடன் வருவார். பிற்காலத்தில் குறுந்தாடியும் வைத்திருந்தார். முன்னவர் வெற்றிலை போட்டுக்கொண்டு மேசையில் அமர்வார். பின்னவர் மூக்குப்பொடியை இழுத்துவிட்டு எழுதத் தொடங்குவார். அ.செ.மு.வின் எழுத்து நீளமான வசனங்களையும் வர்ணனைகளையும் கொண்டிருக்கும். வி.என்.பி.வின் எழுத்துக்கள் சுருக்கமாகவும் ஆழமாகவும் இருக்கும். ஆனால் இரண்டுமே வெவ்வேறு வகையில் சுவையுடையனவாய் இருக்கும்.

ஈழநாட்டில் அ.செ.மு. அவர்கள் தமது கடந்தகால நினைவுகளை மிகவும் அழகான கட்டுரைகளாக எழுதிவந்தார். தமது கிராமம் அங்கிருந்த நிலைமைகள் தமது நண்பர்கள் போன்ற பல விடயங்களை அவைகளில் சித்திரமாகத் தந்தார். அந்தக் காலத்தில் எவரும் அதில் அக்கறை காட்டிக் கொள்ளவில்லை. திடீரென அவர் வேலைக்கு வராமல் போனது ஆச்சரியமாகவிருந்தது. சுகவீனம் ஒருபுறம், வயதான தாயார் ஒருபுறம் இவைதான் அவர் வேலைக்கு வராமல் போனதின் காரணமாகவிருந்திருக்கலாம் என்றே நான் நினைத்திருந்தேன். வேலைக்கு வராமல் விட்டாலும், சிலகாலம் கட்டுரைகள் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருந்தன. அவையும் பின்னர் நின்றுவிட்டன.

எழுபதுகளின் பிற்பகுதியில் 'ஈழநாடு' வாரமலருக்கு நான் பொறுப்பாகவிருந்த காலத்தில் அ.செ.மு.வுக்கென ஒரு நிதியை ஆரம்பித்தோம். பணம் அனுப்பியவர்களின் பெயர்கள் பத்திரிகையில் பட்டியலாக வெளியிடப்பட்டு வந்தன. 'ஈழநாடு' பழைய ஏடுகளைப் பரட்டினால் அப்பெயர்களைப் பார்க்கலாம். 'தினபதி' பிரதம ஆசிரியர் திரு.எஸ்.டி.சிவநாயகம் அவர்களும் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை பணம் அனுப்பியிருந்தமை நினைவுக்கு வருகிறது.

ஆயிரம் ரூபாவுக்கும் சற்று அதிகமாக பணம் சேர்ந்திருந்தது. அந்தக் காலகட்டத்தில் அது ஒரு கணிசமான தொகையே. இப்பணத்துடன் 'ஈழநாடு' சார்பிலும் சிறுதொகைப் பணத்தைப் பெற்று அதில் சேர்த்துக்

கொண்டு ஒருநினைவம் அளவெட்டியில் அவர் வாழ்ந்த இடத்திற்குச் சென்றேன். என்னுடன் திரு.கோபாலரத்தினத்தின் இளைய புதல்வன் யாதவனும் வந்திருந்தார். எங்களைக் கண்டு அ.செ.மு. பெருமகிழ்ச்சி கொண்டார். அவரையும் அழைத்துக்கொண்டு சென்று அருகிலிருந்த அஞ்சலகத்தில் அப்பணத்தை வைப்பிலிட்டு “தேவையான சமயங்களில் எடுத்துப் பாவியுங்கள்” என்று கூறி சேமிப்புப் புத்தகத்தை அவரிடம் கொடுத்தேன். அஞ்சலகத்திலிருந்து நாங்கள் திரும்பும்போது அவரது தாயார் எங்களுக்கு பகல் உணவு தயாரித்திருந்தார். நாங்கள் எவ்வளவு கூறியும் அவர்களின் அன்புக் கோரிக்கையை மறுக்கமுடியவில்லை. நாங்கள் மூவரும் வரிசையாக இருக்க, அந்த மூதாட்டி உணவு படைத்தார். தலையும் கைகளும் நடுக்கமுற்றிருந்தாலும் அவரது வாக்கிலும் உறுதியிலும் தடுமாற்றம் தெரியவில்லை. தான் இல்லாதவிடத்து தனது மகளின் நிலை என்னவாகும் என்ற கவலை அவரிடம் காணப்பட்டது. ‘ஈழநாடு’ மூலம் சேகரிக்கப்பட்ட பணம் அ.செ.மு.விடம் சேர்க்கப்பட்ட விபரம் குறித்து கட்டுரையாக வாரமலரில் எழுதியிருந்தேன். பிற்காலத்தில் அ.செ.மு. இடம்பெயர்ந்து யாழ்ப்பாணம் கிலனர் ஒழுங்கையில் தங்கியிருந்தபோது அவரைச் சென்று பார்த்தேன். கடுமையாகச் சுகவீனமுற்றிருந்த போதிலும் படுக்கையில் எழுந்திருந்து உரையாடினார். அப்போது அவர் தாம் இருந்த இடத்தைவிட்டு வெளியேறவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் எங்கே போவது என்று தெரியாமல் இருப்பதாகவும் கூறினார். மேலும் யாழ். பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த திரு.சண்முகலிங்கம் அவர்கள் வருவதாகக் கூறியிருந்ததாகவும் அவரைத்தான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பதாகவும் கூறினார்.

வெகுநேரம் பழைய புதிய விடயங்கள் பற்றி உரையாடிக் கொண்டிருந்துவிட்டு மீண்டும் சந்திப்பதாகக் கூறிக்கொண்டு புறப்பட்டேன். அதற்குப் பின் அவரைச் சந்திக்கவேயில்லை. நாட்டின் நிலைமை மோசம் அடைந்து பலரும் பல்வேறு இடங்களுக்கும் இடம்பெயர்ந்தபோது அவரும் எங்கோ போயிருப்பார் என்று நினைத்திருந்தேன். கிறிஸ்தவ ஆச்சிரமமொன்றில் சேர்க்கப்பட்டு அங்கே பராமரிக்கப்பட்டார் என்றும் பின்னர் திருக்கோணமலையில் காலமானார் என்றும் அறிந்தேன்.

நன்றி

பத்திரிகைத் துறை சில நினைவுக் குறிப்புகள். ஆசிரியர்: எஸ்.பெருமாள். வெளியீடு: வட்டுக்கோட்டை: திருமதி ஈஸ்வரி பெருமாள், அராலி வடக்கு, 1வது பதிப்பு, நவம்பர் 2002. (யாழ்ப்பாணம்: பாரதி பதிப்பகம், 430, காங்கேசன்துறை வீதி). xii,86 பக்கம், விலை: ரூபா 150., அளவு: 21x14.5 சமீ.

ஊரடங்கு வாழ்வு அறிமுகம்

கலாநிதி பொ.இரகுபதி
(பதிப்பாசிரியர்)

(ஊரடங்கு வாழ்வு என்ற நூல், ஈழநாடு பத்திரிகை ஆசிரியர் ந.சபாரத்தினம் அவர்கள், 1984ஆம் ஆண்டு ஈழநாடு பத்திரிகையில் எழுதிய ஆசிரியத் தலையங்கங்களினூடாக அக்காலகட்ட ஈழத்துத் தமிழ்ப்பிரதேசத்தின் அரசியல் நிலவரத்தை துல்லியமாகப் பதிவுசெய்தது. இந்நூலை சென்னை யிலிருந்து, கலாநிதி பொ.இரகுபதி அவர்கள் (தற்போது நோர்வேயில் புலம்பெயர்ந்து வாழ்கின்றார்) தமிழியல் வெளியீட்டுக்காக தொகுத்துப் பதிப்பித்திருந்தார். 1985 ஜூன் மாதம் வெளிவந்த இந்நூல், 192 பக்கங்களைக் கொண்டது. அந்நூலுக்கு கலாநிதி இரகுபதி வழங்கிய அறிமுகம் இது.)

“ஏசுவார்கள்; எரிப்பார்கள்; அஞ்சவேண்டாம், உண்மையை எழுதுங்கள்; உண்மையாக எழுதுங்கள்”- இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், ‘ஈழநாடு’ பத்திரிகை தொடங்கியபொழுது, யாழ்ப்பாணத்துச் சித்தர், யோகர் சுவாமி வழங்கிய ஆசியுரை இது. “உண்மை புனிதமானது, விமரிசனம் விரும்பியபடி செய்யலாம்” என்பது பத்திரிகா தர்மக் கோட்பாடு. செய்தியில் ‘உண்மை’ என்பதன் சார்புநிலையை உணர்த்தும் வாசகங்கள் இவை எனக் கொள்ளலாம்.

ஈழத் தமிழருக்கு இடுக்கண் ஏற்பட்டிருக்கும் இக்காலகட்டத்தில், உண்மையை உண்மையாய் எழுதுவதில் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையின் பங்களிப்பு பாரியது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், 'சிவிலுடை' அணிந்தோரால் இப்பத்திரிகை அலுவலகம் எரியூட்டப்பட்டது அனைவரும் அறிந்ததே.

'ஈழநாடு' ஆசிரியராக விளங்குபவர் திரு. ந.சபாரத்தினம் அவர்கள். பலருக்கு, உத்தியோகத்திலிருந்து ஓய்வு பெறுவதுடன் பொது வாழ்க்கை முடிவடைகின்றது. அசாதாரண ஆத்ம பலமுடைய மிகச் சிலருக்கே ஓய்வுகாலத்திலும் பொதுவாழ்வு மேலும் அர்த்தமுள்ளதாகின்றது. இதில் இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்தவர் எனது ஆசிரியர் திரு. ந.சபாரத்தினம். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டை ஒட்டிய தீவுகளில் ஒன்றான காரைநகரில் பிறந்த இவர், எழுபத்தைந்து வயதை எட்டுகிறார்.

சென்ற நூற்றாண்டில், கல்வி மறுமலர்ச்சியாளர்களால் தோற்று விக்கப்பட்டது யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி. இதன் அதிபராக விளங்கி, 1970ஆம் ஆண்டு இளைப்பாறியவர் திரு.ந.சபாரத்தினம். இந்துக் கல்லூரியும், ஈழநாடும் ஒரு சமூகம் உருவாக்கிய உயர்ந்த நிறுவனங்கள். அவற்றிற்கூடாக இவரது பணிகள் சமூகத்தால் மதிக்கப்படவேண்டியவை.

பன்மொழிப் புலமையூடாகப் பெறப்பட்ட பரந்த அறிவு, பல தசாப்த சமூகப் பிரக்ஞையால் கிடைத்த அனுபவம், அனைத்திலும் மேலாக, 'உள்ளொளி'; இவற்றிலிருந்து பிறந்த வாசகங்கள் இவரது தலையங்கங்கள். இவர், பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட எழுத்தாளர் அல்லர். எழுத்துலகில் இடம்பிடித்துக்கொண்டவர். தனக்கே உரித்தான தனிநபர் தொடர்பற்றுத் தோன்றினாலும் கருத்தின் வலிமையால் உரம்பெற்ற வாக்கியங்கள்; அபாயகரமான நெருக்கடியுள்ளும் வியப்பூட்டும் அஞ்சாமையுடன் மண்ணின் குரலாக எழுதப்பட்ட பத்திகள்; எழுத்துலகில் இத்தன்மைகளுடன் எழுந்த படைப்புக்கள் மிகச் சிலவே. தமிழ்ப் பத்திரிகை எழுத்தில் தனியிடம் இவற்றிற்கு உண்டு. ஈழத் தமிழ் மக்களின் போராட்ட வரலாற்றில் 'உண்மையாய்' எழுதப்பட்ட பதிவேடுகள் இவை. இக்கட்டுரைகளின் ஆழத்தையும் சமூகப் பின்னணியையும், விரிவாக ஆராய்ந்து அச்சிடக்கூடிய நிலை இன்றில்லை. அது வருங்காலத்திற்குரியது.

கலாநிதி பொ.இரகுபதி, சென்னை. ஆனி, 1985

பத்திரிகைப் பணியில் அரை நூற்றாண்டு

எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம்

(முன்னாள் ஆசிரியர், ஈழநாடு)

(ஈழத்தில் அனுபவம்மிக்க பத்திரிகையாளராகத் திகழும் எஸ்.எம்.ஜி. அவர்கள் வீரகேசரியில் ஏழு ஆண்டுகளும், ஈழநாட்டில் இருபத்தியொரு ஆண்டுகளும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். பத்திரிகையாளராகத் தான் வாழ்ந்துபெற்ற அனுபவங்களை “பத்திரிகைப்பணியில் அரை நூற்றாண்டு” என்ற தனது நூலில் சுவையாக விபரிக்கின்றார். வீரகேசரி, ஈழநாடு, செய்திக்கதிர் ஆகிய மூன்று பத்திரிகைகளிலும் பணியாற்றிய தனது பத்திரிகைத்துறை அனுபவங்களை விபரிக்கும் எஸ்.எம்.ஜியின் “ஈழநாடு” அனுபவங்களில் சிலவற்றின் தேர்ந்த தொகுப்பாக இப்பதிவு அமைகின்றது. மூலப்பகுதி மேற்கண்ட நூலில் 22-85 பக்கங்களில் மிக விரிவாக எழுதப்பட்டுள்ளது.)

இந்நூலிற்கு, யாழ்ப்பாணம், ஆனந்தா பதிப்பக அதிபரும், வரதர் வெளியீடு என்ற அமைப்பின்மூலம் பன்னூல்களை வெளியிட்டவரும், எழுத்தாளருமான “வரதர்” தி.ச.வரதராஜன் அவர்கள் வழங்கிய அணிந்துரையிலிருந்து சில வரிகள்:

“...வாசகர்களின் ஆர்வத்தை தமது சொந்தப் பட்டறிவுகளைக்கொண்டு ஓரளவு தீர்த்து வைக்கிறார் புகழ்பெற்ற பத்திரிகை ஆசிரியர் எஸ்.எம். கோபாலரத்தினம். பத்திரிகைத்துறையில் உள்ளவர்களிடையேயும் ‘கோபு’ என்றால் இவரைப் பளிச்சென்று தெரியும்.

நண்பர் கோபு வீரகேசரியில் ஏழு ஆண்டு காலமும், ஈழநாட்டில் 21 ஆண்டு காலமும் ஆசிரியப் பணியாற்றிப் பழுத்து, நிறைந்து நிற்பவர். பலரையும் அனுசரித்துப் போதல், ஒவ்வொருவரையும் சரியாக இனம்கண்டு கொள்ளல், சமயோசித புத்தி, நேர்மை, அஞ்சாமை, ஒரு கதாசிரியனைப் போல் வர்ணிக்கும் திறன், ஒரு கவிஞனைப் போல, எடுத்த எடுப்பிலேயே செய்திகளுக்குக் கவர்ச்சிகரமாகத் தலைப்புகள் போடும் திறன்- இப்படி ஒரு பத்திரிகை ஆசிரியருக்கு இருக்கவேண்டிய தகுதிகள் எல்லாம்,

கோபுவிடம் நிறைவாகவே இருக்கின்றன. அதனால் தான் கடந்த ஐம்பது ஆண்டுக்காலப் பத்திரிகை உலக வாழ்வை அவர் வெற்றிகரமாக வாழ்ந்திருக்கிறார். தமது பட்டறிவுகள் அனைத்தையும் இந்தச் சிறு நூலில் கோபு எழுதியிராதபோதிலும், எழுதியிருப்பவையே அவரை நிறைவாக அடையாளம் காட்டுகின்றன.

கோபுவின் 'பத்திரிகைப்பணியில் அரை நூற்றாண்டு' நூலிலிருந்து...

1960ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தில் 'ஈழநாடு' வாரம் இருமுறை வெளிவந்துகொண்டிருந்தது. வீரகேசரியில் ஊழியர் வேலைநிறுத்தமும் நடந்தது. இதைத் தொடர்ந்து நிர்வாகம் கதவடைப்புச் செய்தது. எனது மூத்த மகன் பிறந்து மூன்று மாதங்கள். எவருடைய உதவியும் இல்லை. குழந்தைக்குப் பால்மா வாங்குவதற்கே கஷ்டம். எனது நண்பன் ஸ்ரீரங்கநாதன் பெரிய ரின் 'பெலாகன்' மா வாங்கிவருவான். மூன்று மாதங்கள் அவஸ்தைப்பட்டேன். இதற்கிடையில் 'வீரகேசரி' பிரதம ஆசிரியராக இருந்த கே.பி.ஹரன் யாழ்ப்பாணம் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் நிர்வாக ஆசிரியராகப் போய்ச் சேர்ந்த செய்தியை நண்பர் வி.பி.ஆதித்தன் சொன்னார். ஹரன் ஐயாவைப் போய்ச் சந்திக்கும்படியும் சொன்னார்.

ஹரன் அவர்களைச் சந்திப்பதற்கு முன் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்த எனது குருநாதர் சீனிவாசகம் மாஸ்டர் அவர்களுக்கு எனது நிலைமையை விளக்கி கடிதம் எழுதியதுடன் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் சேர வாய்ப்பிருக்கிறதா என்றும் கேட்டு எழுதியிருந்தேன். இதற்கு அவர் எழுதிய பதில் கடிதத்தில் 'ஈழநாடு' அதிபர் கே.ஸி.தங்கராஜாவுடன் என்னைப் பற்றிப் பேசியிருப்பதாகவும், பம்பலப்பிட்டியில் அவரைப் போய்ச் சந்திக்குமாறும் எழுதியிருந்தார். பின்னர் ஹரன் ஐயாவையும் போய்ச் சந்தித்து சீனிவாசகம் மாஸ்டர் எழுதிய கடிதம் பற்றியும் சொன்னேன். மறுநாள்; திரு.தங்கராஜா அவர்களுடைய வீட்டுக்கு வருமாறு சொன்னார். மறுநாள் தங்கராஜா அவர்களையும் ஹரன் ஐயாவையும் பம்பலப்பிட்டியில் நியு புல்லர்ஸ் வீதியில் 142ஆம் இலக்க இல்லத்தில் சந்தித்தேன். இருவரும் எனது நலன் பற்றி விசாரித்தபின் எப்பொழுது யாழ்ப்பாணம் போய் வேலையை ஏற்றுக்கொள்கிறீர்கள் எனக் கேட்டனர். மாதம் 175 ரூபாய் சம்பளம் பெறுவதற்கு ஒப்புக்கொண்டு இரண்டு தினங்களில் யாழ்ப்பாணம் போவதாகத் தெரிவித்தேன்.

யாழ்ப்பாணத்தில் 'ஈழநாடு' அலுவலகம் சென்றேன். முன்னர் ஈழகேசரி ஆசிரியராக இருந்த இராஜ அரியரத்தினம் அவர்கள் ஆசிரியராக

இருந்தார். என்னை அன்புடன் வரவேற்று நான் இருப்பதற்கு ஒரு இடமும் ஒதுக்கித் தந்தார். என்னுடன் வைத்தீஸ்வராவில் கல்விக்கற்ற க.கணேசலிங்கம் உதவி ஆசிரியராக இருந்தார். முருகானந்தன் அங்கு எல்லாமாக காட்சியளித்தார். இவரும் என்னுடன் படித்தவர். ஓவியரும் கூட. தங்கராஜா அவர்களின் தம்பியார் டாக்டர் கே.ஸி.சண்முகரத்தினம் அலுவலகம் வந்தார். என்னை ஆசிரியர் அறிமுகம் செய்துவைத்தார். “அண்ணன் (தங்கராஜா) சொல்லியிருக்கிறார்” என்றார். பத்திரிகையை நல்லபடியாக வளர்த்தெடுக்கவேண்டும். விரைவில் தினசரியாக்க வேண்டும் என்று டாக்டர் சொன்னார்.

இரண்டொரு நாளில் ஹரன் ஐயாவும் கொழும்பிலிருந்து வந்துவிட்டார். எனக்கு அதிக வேலை இல்லை. ‘வீரகேசரி’யில் வேலை செய்த எனக்கு இங்கு சும்மா காலம் போவது போலவே இருந்தது.

ஆசிரியர் இராஜ அரியரத்தினத்தின் நண்பர் ஒருவர் இரண்டு தினங்களாக வந்து அவரைச் சந்தித்துப் பேசிவிட்டுச் சென்றார். ஆசிரியர் என்னிடம் வந்து தனது நண்பர் கந்தர்மடத்தில் வசிக்கும் ஒரு அரசாங்க ஊழியர் என்றும், இவர் கொஞ்சம் கோழிகள் வளர்த்து வருகிறார் என்றும் சொன்னார். இவருக்குப் பக்கத்து வீட்டில் வசிக்கும் ஐயர் இவருடைய கோழிகள் அவரது வளவுக்குள் போய் தொல்லை கொடுப்பதால் உணவோடு நஞ்சு கலந்து வைத்துச் சாகடித்துவிட்டாராம் என்றார்.

“இதற்கென்ன ஆதாரம்” என்று கேட்டேன். பொலிசில் புகார் செய்து அவர்கள் வந்து ஐயரை விசாரித்ததாகவும் சொன்னார். இதுவொன்றும் பெரிய செய்தியில்லை. இதைப் பத்திரிகையில் போடுவதா என்று சொன்னேன். “அவன் எனது நீண்டகால நண்பன். வந்து கரைச்சல் கொடுக்கிறான். ஒருமாதிரி செய்தியாக்கிப் போட்டுவிடு” என்ற சொன்ன ஆசிரியர், “இதில் ஏதாவது இங்கே உள்ளுக்குப் பிரச்சினை வந்தால் என்னைக் காட்டிக்கொடுத்து விடாதே” என்றும் கேட்டுக்கொண்டார். “கோழிக்கு விஷம்- பொலிசில் புகார்” என்று ஒரு கலத்தில் சிறிய செய்தியாக எழுதிக் கொடுத்தேன். அது முதல் பக்கத்தில் வெளிவந்துவிட்டது.

செய்தி வெளிவந்த அன்று மாலை, பரமசாமிக் (பரமேஸ்வரக்) குருக்கள் தனது ஒற்றைத் திருக்கல் மாட்டுவண்டியில் அலுவலகம் வந்திறங்கினார். நுணுக்கமான ஆசாரம் பார்க்கும் பரமசாமிக் குருக்கள் கன்னாதிட்டி காமாட்சி அம்மன் ஆலயத்தின் பிரதம குருவாக இருந்தவர். காங்கேசன்துறை வீதியில் நகரத்தாருடைய கதிரேசன் கோயிலுக்கு

முன்பாக 'பரமேஸ்வரா கபே' என்னும் பெயரில் 'பிராமணாள் காப்பி கிளப்' ஒன்றை சிலகாலம் நடத்தியவர். பரமசாமிக் குருக்கள் ஆசிரியர் ஹரனுடன் பேசியபின் போய்விட்டார். ஆசிரியர் இச்செய்தி பற்றி என்னைக் கூப்பிட்டுக் கேட்டார். "இது பொலிஸ் நிலையத்திலிருந்துதான் எடுத்தேன். உள்ளூர்ச் செய்திகள் போடவேண்டும் என்பதற்காகப் பல இடங்களிலும் தட்டிப்பார்த்தபோது இது கிடைத்தது" என்றேன். "ஐயர் அப்படிச் செய்வாரா?" என்று கேட்ட ஆசிரியர், தான் அப்படிச் செய்யவில்லை என்று மறுத்து சத்தியமும் செய்கிறாரே என்றார். "மறுப்புச் செய்தி போடுவோமா" என்று கேட்டேன். "மறுப்புப் போட்டால் இந்த ஐயர் தான் சம்பந்தப்பட்டவர் என்று தெரிந்துவிடும். ஐயய்யோ, அப்படி எதுவும் போடவேண்டாம். இனிமேல் இது போன்ற செய்திகளைத் தவிர்த்துவிடலாம்" என்றார். ஆசிரியர் அரியரத்தினம் சிரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

கிளிநொச்சியில் உருத்திரபுரம் என்ற இடத்தில் காசிலிங்க ஐயர் என்பவர் கொலைசெய்யப்பட்டு விட்டார் என்றொரு செய்தியை நமது நிருபர் யோகநாதன் கொண்டு வந்தார். ஐயரைக் கொலை செய்து எருக் குவியலுக்குள் புதைத்து வைத்ததாகவும் ஐயரின் தகப்பனார் கனவுகண்டு வந்து தோண்டி எடுத்ததாகவும் யோகநாதன் சொன்னார்.

"நல்ல செய்தி. தீர விசாரித்துப் பெரிதாகப் போடுவோம்" என்று சொன்னேன். பின்னர் விபரமாகச் செய்தி எடுத்து வெளியூர்ப் பதிப்பில் முதல் பக்கத் தலைப்புச் செய்தியாக வெளியிட்டேன். இதில் மூன்றாவது தலைப்பாக "மனைவி விளக்குப் பிடிக்க காதலன் குழிதோண்டினான்" என்று போட்டிருந்தேன். வெளியூர்ப் பதிப்பைப் பார்த்த ஆசிரியர் ஹரன் வந்து விசாரித்தார். "இதை முதல் பக்கத் தலைப்புச் செய்தியாகத்தான் போட வேண்டுமா?" என்று கேட்டார்.

"எங்கும் இந்தக் கொலையைப் பற்றித்தான் பரபரப்பாகப் பேசப்படுகின்றது. பத்திரிகை விற்பனை செய்யும் ஏஜென்டும் வந்து இச்செய்தியை முழுமையாகப் போட்டால் தனக்கு ஆயிரம் பிரதிகள் தரும்படி சொல்லி யிருக்கிறார்" என்றேன். ஆசிரியருக்கு மனமில்லை. என்றாலும் "சரி போடுங்க ஆனால் அந்த மூன்றாவது தலைப்பை எடுத்துப் போடுங்க" என்றார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் 1961ஆம் ஆண்டு நடந்த சத்தியாக்கிரகத்தின்போது 'ஈழநாடு' விற்பனையானதை விட, கோகிலாம்பாள் வழக்கு விசாரணை

யின்பொது மிக அதிகமாகப் பிரதிகள் விற்பனையாகின. இருபத்தி யோராயிரம் பிரதிகள் மட்டுமே அடிக்க முடிந்தது. நல்ல அச்சியந்திரம் இருந்திருக்குமானால் இதற்குமதிக்கமாகப் பிரதிகள் விற்பனையாகியிருக்கும்.

1967ஆம் ஆண்டில் தமிழ்நாட்டில் (அப்போது சென்னை மாகாணம்) சட்டசபைக்குப் பொதுத் தேர்தல் நடந்தது. முடிவுகள் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன. பகல் நான் வேலைக்குப் போகவில்லை. பிந்திய பதிப்பு ஒன்று வெளியிடப்பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது ஹரன் ஐயாவுக்கு நல்ல விருப்பமில்லை. பிந்திய பதிப்பில் வெளிவந்த தலைப்புகளும் நன்றாக இருக்கவில்லை.

மாலையில் நான் வந்ததும் தேர்தல் செய்திகளை எடுத்து “அண்ணா தலைமையில் புதிய ஆட்சி” என்ற முறையில் தலைப்புப்போட்டு காமராஜர், கக்கன் தோல்வி என்று எழுதிக் கொடுத்தேன். பக்கப் படிவத்தைப் பார்த்த ஹரன், “என்ன இப்படிப் போட்டிருக்கிறீங்க. தலைப்புச் செய்திக்கு வேறு ஒன்றும் இல்லையா, வேறு ஏதாவது இருந்தால் போடுங்க” என்று சொல்லி விட்டுப் போய்விட்டார். மாடியிலிருந்து கீழிறங்கிச் சென்றவர் அடுத்த வளவிலிருந்து “கோபு” என்று கூப்பிட்டார். யன்னலால் எட்டிப் பார்த்தேன். நீங்க போட்ட தலைப்பையே போட்டு அப்படியே தலைப்புச் செய்தியாகவே விடுங்க” என்று சொன்னார்.

காரணமில்லாமல் சிலருக்கு சிலரைப் பிடிப்பதில்லை. இது கிரகதோஷமோ தெரியாது. 1960ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் கடைசியில் நான் ‘ஈழநாடு’ பத்திரிகையில் சேர்ந்தேன். அச்சமயம் நிர்வாக இயக்குநராக டாக்டர் கே.ஸி.சண்முகரத்தினம் இருந்தார். அச்சகப் பகுதி மனேஜராக திரு.சி.வில்பிரட் பணியாற்றினார். நான் போய்ச் சேர்ந்த சமயத்தில் இவர் பதவி விலகி நகரில் பஸ் நிலையத்துக்கருகில் வர்த்தக நிலையம் ஒன்று தொடங்கினார்.

அச்சக வேலைகளை மேர்ப்பார்வை செய்து கவனிக்கும் பொறுப்பு எம்.எஸ்.பீற்றர் என்பவரிடமிருந்தது. திரு.தங்கராஜாவின் மருமகன் (சகோதரியின் மகன்) பா.சிவானந்தன் லண்டனில் அச்சகம் (Printing) சம்பந்தமாகப் பயிற்சிபெற்றுத் திரும்பியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நான் அங்கு சேர்வதற்கு மூன்று தினங்களுக்கு முன்னர்தான் அவருக்கு கொழும்புத்துறையில் திருமணம் நடந்தது. 1958ஆம் ஆண்டில் உதவிப் பரீட்சை ஆணையாளராக இருந்த வே.சதாசிவம் அவர்களின் குடும்பத்துடன் நானும் நண்பர் ஸ்ரீரங்கநாதனும், கல்கிசை டி.சொய்சா அவென்யூவில்

தங்கியிருந்தோம். இந்த வீட்டுக்கு நேர் எதிர்வீட்டில் டாக்டர் சண்முகரத்தினம் அவர்களின் சகலன் குகேந்திரா (புகையிரத நிலைய அதிபர்) அவர்களுடன் பா.சிவானந்தனும் தங்கியிருந்தார். அவர் அப்பொழுது கொள்ளுப்பிட்டி யிலுள்ள ஆர்.ஏ.நடேசனின் நடராஜா அச்சகத்தில் அச்சக முகாமையாளராகப் பணியாற்றியிருக்க வேண்டும். அச்சமயம் ஆர்.ஏ.நடேசன் வீரகேசரியில் மனேஜிங் டைரக்டராகப் பதவியேற்றிருந்தார். அவரின் மருமகன் ஏ. இராமநாதன் வீரகேசரியின் பொது முகாமையாளராகப் பதவியேற்றிருந்தார். இது வீரகேசரி நிர்வாகத்தில் மாற்றமேற்பட்ட காலம். சிவானந்தன் எங்களுடன் நெருங்கிப் பழகியதில்லை. இரண்டொரு தடவைகள் கதைத்திருக்கிறோம். இராமநாதன் பற்றி விசாரித்தபொழுது, அவர் நல்ல நிர்வாகியாக இருக்கிறார் என்று சொல்லியிருந்தேன். இந்த நிர்வாகத்துக்கு முன் ஈஸ்வர ஐயர் மனேஜிங் டிரெக்டராக இருந்து மிகச்சிறந்த முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்தியவர். அவருக்கு உதவியாக சங்கரநாராயணபிள்ளை என்பவர் இருந்தார். இதையும் சிவானந்தனிடம் சொல்லியிருக்கிறேன்.

1958 இனக்கலவரம் வந்தபொழுது இதே வீட்டில் தானிருந்தோம். அங்கிருந்துதான் எல்லோரும் சரஸ்வதி மண்டபத்துக்கு அகதிகளாகச் சென்றோம். என்ன காரணமோ எங்களுடன் சிவானந்தன் மனம்விட்டுப் பழகிக்கொள்ளவில்லை.

நடராஜா அச்சகத்தைவிட்டு சிவானந்தன் 'ஈழநாடு' அலுவலகத்துக்கு வந்து சிலநாட்கள் பணியாற்றினார். பின்னர் ஹோர் அன் கொம்பனி, எயிட்கன்ஸ் ஸ்பென்சர் கம்பெனி என்று போய் பணியாற்றிவிட்டு மீண்டும் ஈழநாட்டுக்கே வந்து அச்சக முகாமையாளராகப் பணியாற்றினார். டாக்டர் சண்முகரத்தினம் மறைந்து, எம்.வைரமுத்து நிர்வாக அதிபராக வந்து விலகிச் சென்ற பின் சிவானந்தனும் ஒரு இயக்குநராக நியமிக்கப்பட்டார் என்று நினைக்கிறேன்.

எங்களிருவருக்கும் இடையில் கிரகப் பொருத்தம் இல்லையோ என்னவோ நான் எவ்வளவுதான் ஒத்துழைப்புக் கொடுத்தபோதிலும், எங்களுக்குள் ஒற்றுமை ஏற்படவில்லை.

இதே சமயம் நான் வேலைக்கு எடுத்து, அவர்கள் வேலையில் சேர்ந்து முன்னேற்றம் பெற்றதும் அவர்களில் பெரும்பாலானோர் எனக் கெதிராகச் செயற்படுவர். சிலர் எதிராகச் செயற்படாவிட்டாலும் எதிர் நடவடிக்கைகளுக்குத் தலையாட்டிக்கொள்வர். இதுவும் எனது கிரகபலன்.

ஈழநாட்டிலும் சிவானந்தனுக்கு இப்படி நண்பர்களும் உதவியாக இருந்தார்கள். இதனால் எங்களுக்குள் இறுதிவரை முறுகல் நிலையே இருந்தது. நான் எவரைப்பற்றியும் கவலைப்படவில்லை. பல சூழ்ச்சிகளும் சதித்திட்டங்களும் எனக்கெதிராக மேற்கொள்ளப்பட்டன. எல்லாவற்றையும் தனியாகவே எதிர்த்துச் சமாளித்தேன். என்னை இராணுவ விசாரணைக்குட்படுத்தவும் முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டன. பின்னர் நானாகவே 1981ஆம் ஆண்டில் விலகினேன்.

1973ம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன். கட்டடக் கலைஞர் வி.எஸ். துரைராஜா 'ஈழநாடு' நிறுவனத்தின் நிர்வாக அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார்.

யோகேஸ்வரன், மு.ஆலாலசுந்தரம் வேட்பாளர்களாக நிறுத்தப்பட விருக்கிறார்களென்ற செய்தியை தலைப்புச் செய்தியாகப் பிரசுரித்ததில் ஏதோ பின்னணி இருக்கவேண்டுமென்று நிர்வாகத்தினர் முடிவுக்கு வந்தனர். இதுபற்றி விசாரணை செய்து அறிக்கை சமர்ப்பிப்பதற்கு செட்டியார் அச்சக அதிபர் நண்பர் இ.சங்கர் அவர்களை விசாரணை அதிகாரியாக நியமித்தனர். திரு.சங்கருக்குத் தர்மசங்கடம். ஒருநாள் வந்து என்னிடம் ஏதோ கேட்டார். நட்புரீதியாகத்தான் நானும் பதில் சொன்னேன். அதன்பின் அவர் வரவில்லை.

இப்படி 'ஈழநாடு' நிர்வாகத்திற்கும் எனக்கும் முறுகல்களும் மோதல்களும் ஏற்பட்டன. இருபத்தியொரு வருடங்கள் 'ஈழநாடு'வில் பணியாற்றினேன். ஊன் உறக்கத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாது இரவு பகல் பாராது பத்திரிகையை வெளிக்கொண்டுவர உழைத்தேன். டாக்டர் சண்முகரத்தினம் இன்னும் சில காலம் உயிர்வாழ்ந்திருந்தாலும், எம். வைரமுத்து (CCS) தொடர்ந்து சில காலம் நிர்வாக அதிபராக இருந்திருந்தாலும் 'ஈழநாடு' பெரும் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கும்.

1981ஆம் ஆண்டு மார்ச் 31ஆம் திகதியுடன் நான் விலகியபோது நான் சேவைக்கு எடுத்தவர்கள்கூட எனக்கு ஒரு பிரிவுபசார வைபவத்துக்கு முன்வரவில்லை. சேவைக்கால நன்கொடைப்பணம் பெறுவதற்குக்கூட நான் நீதிமன்றத்தை நாடவேண்டியேற்பட்டது. இந்தப் பணத்தைக்கூடத் தவணைமுறையிலேயே தந்தார்கள். அதுமட்டுமல்ல எனது மூத்த மகளின் சடங்குக்கென திரு. தங்கராஜா அன்பளிப்பாகக் கொடுத்த மூவாயிரம் ரூபாவையும் கூட இதிலிருந்து கழித்துக்கொண்டார்கள். திரு.தங்கராஜாவும் அதற்கு ஆட்சேபம் தெரிவிக்கமுடியாத நிலையிலிருந்தார்.

நான் விலகிய அடுத்த சில மாதங்களில் 'ஈழநாடு' (ஜூன் 1981) சேத்துக்குள்ளானது. பின்னர் லயனல் பெர்னாண்டோ ஆணைக்குழு நல்ல தொகையை நஷ்டஈடாகக் கொடுத்தது. இதன் பின்னர் 'ஈழநாடு' நிறுவனத்தில் முதல் தடவையாக போனசும் கொடுத்தார்களாம். நான் யாழ்ப்பாணத்தில் தானிருந்தேன். நான் வேலைக்கு எடுத்தவர்கள் கூட போனஸ் பற்றி எனக்கு ஒரு வார்த்தையும் சொல்லாமல் மௌனமாக இருந்தார்கள்.

நான் இன்னமும் பத்திரிகையாளனாகவே செயற்படுகின்றேன். இன்றும் சமூகத்தில் நடைபெறும் பொது நிகழ்ச்சிகளிலே இடம்கொடுத்து கௌரவிக்கப்படுகின்றேன்.

வீ.எஸ்.துரைராஜா நிர்வாக அதிபராக வந்தபின் எனக்கு நிர்வாகத்திலுள்ளவர்கள் பல தொல்லைகள் தந்தார்கள். அவற்றையெல்லாம் தனி ஆளாகவே எதிர்கொண்டேன். சிவானந்தனும் பி.கே.பொன்னம்பலமும் 'கமலம்' என்ற பெயரில் ஒரு வார சஞ்சிகை தொடங்கத் திட்டம் போட்டார்கள். என்னை அதற்குப் பொறுப்பாசிரியராக நியமித்தார்கள். வெளிவராத சஞ்சிகைக்கு ஆசிரியராக இருந்த பெருமையும் எனக்கிருக்கிறது.

இதற்கிடையில் பணிப்பாளர் சபைக்குள் பிரச்சினை எழுந்தது. எனக்கு இழைக்கப்பட்ட தொல்லைகளே இதற்குக் காரணம் என நினைக்கிறேன். டாக்டர் எஸ்.ஆனந்தராஜாவும் யாழ் மெற்றல் கே.இராஜலிங்கமும் என்னை ஆதரித்து வாதாடினார்கள். கைகலப்பு ஏற்படும் நிலைகூட ஏற்பட்டது.

1973 ஆம் ஆண்டு முடிவுடன் நிர்வாக சபைத் தலைவர் பதவியிலிருந்து வி.எஸ்.துரைராஜா விலகினார். மற்றும் சிலரும் 'ஈழநாடு' விலிருந்து விலகினர். வி.எஸ்.துரைராஜா 'ஈழநாடு' நிறுவனத்துடன் தனது தொடர்புகளை துண்டித்துக்கொண்டார். பொது முகாமையாளராகப் பணியாற்றிய பி.கே.பொன்னம்பலமும் அதன்பின் 'ஈழநாடு' பக்கம் வரவில்லை. ஆசிரியர் பகுதியிலிருந்து மகாதேவாவும் விலகிச் சென்றார். ராஜகோபாலும் போனார்.

1974ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் மூன்றாம் திகதி யாழ்.நகரில் நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு ஆரம்பமானது. இந்த மாநாடு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெறுவதற்கு அன்று ஆட்சிபீடத்திலிருந்த சிறிமா அரசு பல இடையூறுகளைச் செய்தது. இதனால் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டு மக்கள் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டையொட்டி மூலைமுடுக்கு

கனிலெல்லாம் வாழை, கமுகு ஆகியவற்றை நட்டும் மகர தோரணங்கள் கட்டியும் தமிழுக்கு பெரும் விழா எடுத்தனர்.

தமிழாராய்ச்சிக் கழகத்தின் யாழ்ப்பாணக் கிளைக்கும் வி.எஸ். துரைராஜாவே தலைவராக இருந்தார். விழா வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் ஆரம்பமானது. மூன்றாம் திகதியிலிருந்து பத்தாம் திகதி வரை பல்வேறு மண்டபங்களில் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பித்து விவாதிக்கப்பட்டது. வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் கலை நிகழ்ச்சிகளும் நடைபெற்றன. ஒன்பதாம் திகதி பிற்பகல் யாழ் நகரின் முக்கிய வீதிகள் வழியாக ஊர்தி பவனி வீரசிங்கம் மண்டபத்தை வந்தடைவதற்கு ஒழுங்குசெய்யப்பட்டிருந்தது.

இந்த ஊர்தி பவனிக்குப் பொறுப்பாக இருந்த பி.கே.பொன்னம்பலம் பவனிக்குத் தலைமைதாங்கிச் சென்றார். இந்த பவனி 'ஈழநாடு' அலவலகம் வழியாகவும் வந்தது. மாலையில் மழையும் கொட்டத் தொடங்கியது. இந்த ஊர்தி பவனி மணிக்கூட்டு வீதி வழியாகச் சென்றுகொண்டிருந்தபோது ஊர்தியொன்றில் கட்டப்பட்டிருந்த இரும்புக்குழாய் மின்சாரக் கம்பியில் தொட்டதால் மின்சாரம் பாய்ந்து இருவர் மாண்டனர்.

மறுநாள் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் முதல் பக்கத்தில் செய்தியாக இது வெளிவந்தது. ஊர்தி ஏற்பாட்டாளர்களின் கவனக்குறைவுதான் இதற்குக் காரணம் என்ற ரீதியில் செய்தி அமைந்திருந்தது. இச்செய்தியைப் பார்த்ததும் இது விஷமத்தனமான செய்தி என்றும் தாம் 'ஈழநாடு' மீதுகடும் நடவடிக்கை எடுக்கப்போவதாகவும் வீ.எஸ்.துரைராஜா எனக்குத் தொலைபேசியில் கடுமையான வார்த்தைகளால் மிரட்டினார். இதற்குத் திருத்தம் போட்டு மன்னிப்புக் கேட்கவேண்டுமென்றும் என்னிடம் சொன்னார். "அப்படியா, பார்ப்போம்" என்று நான் பதில் சொன்னேன்.

இதன் பின்னர் திடீர் மரணவிசாரணை அதிகாரி நடராஜாவுடன் தொடர்புகொண்டு மரண விசாரணை அறிக்கை பற்றிக் கேட்டேன். இது ஊர்தி பவனி ஏற்பாட்டாளர்களின் கவனக்குறைவினால் ஏற்பட்ட மரணங்கள் என்பதே தமது தீர்ப்பு என்று மரண விசாரணை அதிகாரி சொன்னார். ஊர்தி பவனிக்குப் பொறுப்பானவர்களை அவர் தமது அறிக்கையில் கண்டித்திருந்தார். ஊர்தி பவனிக்குத் தலைமை தாங்கிச் சென்ற பி.கே.பொன்னம்பலத்தை விசாரணையில் ஆஜராக வேண்டுமென்றும் உத்தரவிட்டிருந்தார். பின்னர் பொன்னம்பலத்தைக் கைதுசெய்து ஆஜராக்கும்படி ஆணையும் பிறப்பித்திருந்தார். இது மறுநாள் 'ஈழநாடு' பத்திரிகையில் முன்பக்கச் செய்தியாக பெரிதாக வெளிவந்தது.

வி.எஸ்.துரைராஜா பின்னர் என்னுடன் தொடர்புகொள்ளவில்லை. பொன்னம்பலம் பின்னர் (யாழ்ப்பாண மேயர் அல்பிரட்) துரையப்பாவைச் சந்தித்துச் சமாளித்துக்கொண்டார்.

பத்தாம் தேதி மாநாட்டின் இறுதிநாள் நிகழ்ச்சி வீரசிங்கம் மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. அன்றையதினம் மாநாட்டில் நடந்த துப்பாக்கிச் சூட்டுச் சம்பவங்களைத் தொடர்ந்து போக்குவரத்துச் சேவையும் நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. சைக்கிள்களில் மாநாட்டுக்குச் சென்றவர்கள் கூட சைக்கிள்களை அங்கேயே விட்டுவிட்டு உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காக ஓடித் தப்பினர்.

மாநாட்டில் நடந்த சம்பவம் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு வீட்டிலுள்ளோர் தகவல் பெறுவதற்கு அவதிப்படுவார்கள் என்பதால் அவர்களுடன் தொடர்புகொள்வதற்கு 'ஈழநாடு' பற்றித் தெரிந்த பலர் அலுவலகம் வந்து குவிந்தனர். தொலைபேசியில் தொடர்புகொள்ளக்கூடியவர்களுக்குத் தொடர்பு ஏற்படுத்திக் கொடுத்தேன். வந்தவர்களில் பலரும் போகவேண்டிய வழிகளில் பொலிஸ் தொல்லைகள் இல்லையென்பதைப் பல இடங்களிலும் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு அறிந்து அவர்கள் தங்கள் இடங்களுக்குப் பயமில்லாமல் போய்ச் சேரலாம் என்பதை உறுதிசெய்து பலரை அனுப்பிவைத்தேன். இதற்கிடையில் மாநாட்டு நிகழ்ச்சிச் செய்திகள் எடுக்கச் சென்றிருந்த நமது அலுவலக நிருபர் யோகநாதன் மற்றும் நிருபர்களும் வந்துசேர்ந்தனர். அவர்கள் எழுதிக் கொடுத்த செய்திகளை அன்று இரவு கடமையிலிருந்த காசிலிங்கம் சரிபார்த்துக்கொண்டிருந்தார். நான் போனதும் அவற்றை எனக்கு அனுப்ப நான் அவற்றிக்கு உபதலையங்கங்கள் போட்டு அச்சுப் பகுதிக்குள் அனுப்பிக்கொண்டிருந்தேன்.

இரவு பத்தரை பதினொரு மணியிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபரும் தகுதிவாய்ந்த அதிகாரியுமான வேர்ணன் அபயசேகரா தொலைபேசியில் என்னுடன் தொடர்புகொண்டார். "நான் வந்து பார்த்து சரியென்று சொல்லும்வரை நீங்கள் பத்திரிகை அடிக்கக் கூடாது" என்று சொல்லிவிட்டு தொலைபேசி அழைப்பைத் துண்டித்துக் கொண்டார்.

"அரசாங்க அதிபர் வரும் நேரம் வரட்டும் நீங்கள் செய்திகளை அச்சுக்கோர்த்து தயார் செய்யுங்கள்" என்று வந்த செய்திகள் எல்லா வற்றுக்கும் உபதலையங்கங்கள் போட்டு அனுப்பிக்கொண்டிருந்தேன். முதற் பக்கத்துத் தலைப்புச் செய்திக்கு முதற் பந்தி எழுதியபோதிலும்

தடித்த எழுத்தில் அச்சடிக்காமல் கொஞ்சம் சிறிய எழுத்தில் அச்சுக்கோர்க்கச் சொன்னேன். முதல் பக்கத் தலைப்புப் போடவில்லை.

நள்ளிரவு 12 மணியும் கடந்து ஒருமணியாகியும் அரசாங்க அதிபரிடமிருந்து எத்தகவலும் வரவில்லை. நான் அவரைத் தொடர்புகொள்வதற்கு கச்சேரிக்கும், அவரது இல்லத்துக்கும் தொலைபேசி அழைப்பு எடுத்துக் களைத்துவிட்டேன். பொலிஸ் நிலையத்திலும் முயற்சி செய்தேன் பயனில்லை. அதிகாலை இரண்டு மணியாகிவிட்டது. அரச அதிபரின் இல்லத்துடன் மீண்டும் தொடர்புகொண்டேன்.

திருமதி அபயசேகரா தான் பேசினார். மணி இரண்டுக்கும் மேலாகிவிட்டது. இனியும் தாமதமானால் நாளை பத்திரிகையை வெளியிட முடியாது போய்விடும் என்று சொன்னேன். இதன் பின்னர் தான் “நீங்கள் யாழ்ப்பாணம் பொலிஸ் நிலையத்துடன் தொடர்புகொண்டு பாருங்கள், சில சமயம் அவர் அங்கே இருக்கக்கூடும்” என்றார். மீண்டும் யாழ். பொலிஸ் நிலையத்துடன் தொடர்புகொண்டு அரச அதிபருடன் கதைத்தேன்.

“நாளைய பத்திரிகையில் என்ன போடுகிறீர்கள்? மாநாட்டுச் சம்பவம் பற்றி என்ன எழுதியிருக்கிறீர்கள்?” என்று அபயசேகரா கேட்டார்.

“அங்கு நடந்த சம்பவங்களை எழுதியிருக்கிறோம்” என்று சுருக்கமாகச் சொன்னேன். “மாற்றுத் தரப்புச் செய்திகளைப் போடவில்லையா?” என்று கேட்டார். நீங்கள் சொன்னால் போடலாம் என்றேன்.

“கூட்டத்திலிருந்தவர்கள் அங்கு அமைதிகாக்கச் சென்ற பொலிசார் மீது கற்களையும் செருப்புகளையும் வீசிக் கலகம் செய்தார்கள். இதன்பின் தான் பொலிசார் பாதுகாப்புக்காக நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். இதை முதலில் நல்லமுறையில் போடுங்கள். இதை நான் சொன்னதாகப் போடவேண்டாம்” என்று அவர் சொன்னார்.

முதல் பக்கத் தலைப்புச் செய்தியின் முதற் பந்தியில் அரச அதிபர் சொன்னதைப் போட்டுத் தலைப்பும் எழுதிக் கொடுத்தேன். இந்த முதல் பந்திச் செய்திக்குப் பின் நடந்த சம்பவங்கள் அனைத்தும் விபரமாக உபதலைப்புகளுடன் பிரசுரமாயின. இவை முதலிலேயே செய்யப்பட்டு ஆயத்தமாக இருந்தன.

மறுநாள் பத்திரிகையில் வெளிவந்த தலைப்பும் முதற்பந்தியும் மக்கள் மத்தியில் அதிருப்தியைத் தோற்றுவித்தபோதிலும் மக்கள் பின்னர் அதன் காரணத்தை விளங்கிக்கொண்டார்கள். அத்துடன் நடந்த சம்பவங்கள் விபரமாக இடம்பெற்றிருந்ததில் திருப்தியும் அடைந்தனர்.

டாக்டர் சண்முகரத்தினம் இருந்தபோது நடந்த சம்பவம் இது.

1965ஆம் ஆண்டு தேர்தல் காலம். 1964ஆம் ஆண்டு டிசம்பரில் யாழ். குடாநாட்டில் வீசிய கடும் புயலால் பெரும் அழிவு ஏற்பட்டது. இதற்கு உதவுவதற்காக 'ஈழநாடு' பொது மக்களிடமிருந்து நிதி சேகரித்தது. நான் ஆசிரியர் குழுவினரும் 'ஈழநாடு' ஊழியரிடமும் சம்மதம் கேட்டு 'கதம்ப நிகழ்ச்சி' ஒன்று நடத்த முன்வந்தேன். கலைஞர்கள் முழு ஒத்துழைப்புத் தந்தார்கள். நுழைவுச் சீட்டுகள் அடித்து விற்பனை செய்தோம். ஆசிரியர் பகுதி, ஊழியர்கள் மற்றும் சிலர் உண்மையாகவே இதில் முழு ஒத்துழைப்புக் கொடுத்தனர்.

நமது நிருபர் கா.யோகநாதன், கொடிகாமம் புறக்டர் கார்த்திகேசுவின் மகன். தந்தையைப் பின்பற்றி இவரும் தமிழ்க் காங்கிரஸ் ஆதரவாளர். காங்கிரசாருடன் நெருங்கிப் பழகுவார். தேர்தல் சமயத்தில் காங்கிரஸ் அலுவலகத்துக்குள் கதம்ப நிகழ்ச்சி நுழைவுச் சீட்டுகளுடன் நுழைந்த யோகநாதனிடம் அங்கிருந்தவர் ஏதோ சொல்ல இவர் உரிமையுடன் அவரை எதிர்த்து ஏதோ சொல்ல யோகநாதனை அவர் பிடித்து வெளியே தள்ளிவிட்டார்.

யோகநாதன் என்னிடம் வந்து "காங்கிரஸ்காரர்கள் என்னை அடித்துப்போட்டார்கள்" என்று சொன்னார். நான் காங்கிரஸ் அலுவலகத்துக்குத் தொலைபேசியில் தொடர்புகொண்டு விசாரித்தேன். அங்கிருந்து பதிலளித்தவர் விறைப்பாகத்தான் பேசினார்.

நான் எங்கள் பத்திரிகையில் அதைச் செய்தியாகப் போடவில்லை. கொழும்பிலுள்ள சுதந்திரனைத் தொடர்புகொண்டு செய்தி கொடுத்தேன். மறுநாள் அது முதல் பக்கத்தில் பெட்டிச் செய்தியாக வெளிவந்தது. இதற்கிடையில் கட்சி அலுவலகத்தில் நடந்த இச் சம்பவம் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட புறக்டர் தா.சங்கரப்பிள்ளை என்னுடன் தொடர்புகொண்டு "அலுவலகத்திலிருந்த ஒரு மடையன் தெரியாத்தனமாக நடந்துகொண்டான். நாங்கள் அது சம்பந்தமாக நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். பேப்பரில் ஒன்றையும் அவசரப்பட்டு போட்டுவிடாதையுங்கோ" என்ற கேட்டுக் கொண்டார். பின்னர் எஸ்.ஆர்.கனகநாயகம் மற்றும் சிலரும் 'ஈழநாடு'வில் இதுபற்றிச் செய்தி போடவேண்டாமென்றே கேட்டுக்கொண்டனர்.

இச்சம்பவம் நடந்த அன்று யோகநாதன் வந்து சொன்னதுமே டாக்டர் சண்முகரத்தினம் அவர்களிடம் தெரிவித்து விட்டு "இதைச் சும்மா

விடக்கூடாது, பத்திரிகைக்காரன் மீது கைவைப்பதற்குக் கடும நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் பத்திரிகைக்கு மதிப்பிருக்காது” என்று சொன்னேன்.

“நீங்கள் எது சரியென்று நினைக்கிறீர்களோ அதை நீங்கள் செய்யுங்கள். ஆனால் என்ன செய்யப் போகின்றீர்கள் என்பதை எனக்குச் சொல்லிவிட்டுச் செய்யுங்கள். எனக்கும் தெரிந்திருக்கவேண்டும்” என்றார் டாக்டர். தன்னை அடித்து வெளியேற்றியவர் தன்னிடம் என் முன்னிலையிலும் கட்சிக்காரர் முன்னிலையிலும் மன்னிப்புக் கோரவேண்டும் என்று யோகநாதன் பிடிவாதமாக நின்றார்.

கட்சி அலுவலகத்தில் யோகநாதன் மீது கைவைத்த இராமலிங்கத்தையும் அங்கு நின்ற மற்றைய கட்சித் தொண்டர்களையும் தலைவர் ஜீ.ஜீ. பொன்னம்பலம் கடுமையாகக் கண்டித்தாராம். பின்னர் யோகநாதன் சம்பவம் தொடர்பாக காங்கிரஸ் கட்சியினர் டாக்டர் சண்முகரத்தினத்திடம் சமரசம் பேசினர். டாக்டர் என்னை விட்டுக்கொடுக்கவில்லை. ஆனால் கட்சி அலுவலகத்தில் மன்னிப்புக் கேட்காமல் இராமலிங்கம் என்பவர் டாக்டர் சண்முகரத்தினத்தின் மெயின் வீதிக் கிளை வைத்தியசாலையில் வந்து மன்னிப்புக் கோர முன்வந்தார். டாக்டர் என்னையும் யோகநாதனையும் மருத்துவமனைக்கு அழைத்தார். டாக்டர் முன்னிலையில் எங்களிடம் நடந்த சம்பவத்துக்கு வருத்தம் தெரிவித்து இராமலிங்கம் மன்னிப்புக் கோரினார். கதம்ப நிகழ்ச்சிக்கு பெரும் தொகையான டிக்கற்றையும் வாங்கிச் சென்றார்.

டாக்டர் சண்முகரத்தினத்தின் நிர்வாகத்திற்கும் பின்னர் நான் குறிப்பிட்ட இயக்குநரின் நிர்வாகத்துக்குமுள்ள வேறுபாட்டுக்கு இது ஒன்றே பொதும்.

நன்றி

பத்திரிகைப் பணியில் அரை நூற்றாண்டு. கோபு (இயற்பெயர்: எஸ்.எம். கோபாலரத் தினம்). யாழ்ப்பாணம்: பாரதி பதிப்பகம், 430 காங்கேசன்துறை வீதி, 1வது பதிப்பு, நவம்பர் 2003. (யாழ்ப்பாணம்: பாரதி பதிப்பகம்). xvi, 140 பக்கம், தகடுகள்., விலை: ரூபா 150., அளவு: 20x15 சமீ.

பிரமுகர்களின் பார்வையில் ஈழநாடு

என்.செல்வராஜா (தொகுப்பு)

கொழும்புக்கு வெளியில் இருந்து பிரசுரிக்கப்படும் ஒரேயொரு மாகாண நாளேடாகத் தன்னை இனம்காட்டி, 1956ஆம் ஆண்டு கால்கோள் இடப்பெற்ற 'ஈழநாடு' தனக்கென ஒரு அச்சகத்தை 1958இல் நிறுவிக்கொண்டது. அதன் படிமுறை வளர்ச்சியாக 1959ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரி 11ம் நாள் 'ஈழநாடு' தனது முதலாவது வார இதழை வெளியிட்டது. 1959 ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் 19ம் திகதி வரையறுக்கப்பட்ட கொம்பனியாகப் பதிவுபெற்றபின்னர், அதுவரை வார இதழாக வெளிவந்த 'ஈழநாடு', 1960ம் ஆண்டு முதல் வாரம் இருமுறையாக வெளிவரத் தொடங்கியது. பின்னர் 1961இலிருந்து அது நாளேடாகப் பரிணமித்தது. அதன் இருபத்தைந்தாண்டுப் பயணத்தின் வெற்றியைக் குறிக்கும் வகையில் 1984 பெப்ரவரி 11ம் திகதி ஒரு சிறப்பு மலரை 'ஈழநாடு' வெளியிட்டது. அன்றாடம் வெளிவரும் அதே அளவிலும் அதே வடிவமைப்பிலும் 54 பக்கங்களில் வெளிவந்த இச்சிறப்புமலரில் இடம்பெற்ற பிரமுகர்களின் வாழ்த்துச் செய்திகளின் வழியாக 'ஈழநாடு'வின் மக்கள் அபிமானமும், சமூகப் பொறுப்பும் பதிவுசெய்யப்பட்டிருந்தன. அப்பதிவுகளின் தேர்ந்த வரிகள் சில கீழே தொகுக்கப்பெற்றுள்ளன.

முன்னாள் எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைமைச் செயலாளருமான திரு.அ.அமிர்தலிங்கம் அவர்கள்:

“தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் தூரதிருஷ்டியோடு 'ஈழநாடு' என்ற பெயர்கூட்டி ஒர் பத்திரிகையை ஆரம்பித்த திரு.கே.சி.தங்கராஜாவின் தீர்க்கதரிசனமும் இனப்பற்றும் போற்றுதற்குரியன. 'ஈழநாடு' முதல் வெளிவந்த நேரம் தமிழினம் தன் மொழி உரிமைக்காக கத்தியின்றி இரத்தமின்றி போராடிக்கொண்டிருந்த நேரம். 1961ஆம் ஆண்டு கச்சேரி வாசல்களில் மறியல் போராட்டம் நடத்திக்கொண்டிருந்த எமக்கு மக்கள் ஆதரவைத் திரட்டித் தருவதில் மக்களுக்குப் போராட்டச் செய்திகளைச் சுடச்சுடக்

கொடுத்து எழுச்சியை ஏற்படுத்துவதில் 'ஈழநாடு' சிறப்பான பணிபுரிந்தது. ஈழநாட்டுக்கும் அப்போராட்டம் ஓர் சிறந்த செல்வாக்கைத் தேடிக்கொடுத்தது.

யாழ்ப்பாண நூலகம் 1981ம் ஆண்டில் அரசுக் காவல் படையினரால் தீக்கிரையாக்கப்பட்ட போது 'ஈழநாடு' தேடிக் கொளுத்தப்பட்டது. எத்தனை இன்னல்களுக்கு மத்தியிலும் 'ஈழநாட்டை' ஈழத்தமிழ் மக்களின் குரலாக நடாத்திவரும் இந்தப் பணியைப் பாராட்டுகிறேன்."

தமிழ்க்காங்கிரஸ் பொதுச் செயலாளர் திரு. குமார் பொன்னம்பலம் அவர்கள்:

"தமிழ்மக்களின் பாரம்பரியத் தாயகத்திலிருந்து தமிழ்த் தேசிய இனத்திற்காக வெளியிடப்படும் ஒரே ஒரு தமிழ் தினசரிப் பத்திரிகையான 'ஈழநாடு' தனது 25ஆவது ஆண்டு நிறைவினைக் கொண்டாடுகின்ற இந்த நல்வேளையில், எமது நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். யாழ்ப்பாணத்துச் செய்திகளை உடனுக்குடன் சுவையாக சுடச்சுடத் தருவதில் முந்திநிற்கும் பத்திரிகை என்ற பெருமை 'ஈழநாடு' பத்திரிகைக்கே உரியது. அரசியல் செய்திகளையும், ஏனைய செய்திகளையும் பாரபட்சமின்றித் தரக்கூடிய தமிழ்ப் பத்திரிகையொன்று தமிழ் மக்கள் மத்தியில் இல்லாதிருந்த குறையைத் தீர்க்கும் விதத்தில் 'ஈழநாடு' பத்திரிகை வெளிவருகிறது. மக்கள் அனைவரும் அது எங்கள் பத்திரிகை என்று சொந்தம் கொண்டாடக்கூடிய விதத்தில் இது வளர வேண்டும். புதுப்பொலிவுடன் தொடரவேண்டும்."

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன்:

"ஈழநாடு' தமிழர் வாழ் பிரதேசங்களிலே மிகப் பிரபலம் வாய்ந்த செய்தி ஏடாகத் திகழ்ந்து வருகின்றது. ஒரேயொரு மாகாணத் தமிழ்ச் செய்தி ஏடென்ற வகையில் மாத்திரமன்றி, வேறு பல காரணங்களினாலும் அது மக்களிடையே பேராதரவினைப் பெற்றுள்ளது. இருபத்தைந்து ஆண்டுகளை நிறைவுசெய்யும் 'ஈழநாடு' பல சோதனை மிகுந்த காலகட்டங்களையெல்லாம் தாண்டி நடைபோடுகின்றது. என்ன நடந்தாலும் பத்திரிகாதர்மத்திலிருந்து சிறிதேனும் தவறாது தன் பணியினை அது ஆற்றிவந்துள்ளதை யாவரும் அறிவர்.

தனியே செய்தி ஏடாக மாத்திரமன்றி மக்களுக்குப் பயன்படும் பல்வேறு துறைசார்ந்த கட்டுரைகள், விமர்சனங்கள், சித்திரங்கள் ஆகியவற்றுடன் சிறுகதை, கவிதை ஆகியவற்றை வெளியிடும் சாதனமாகவும் அது திகழ்ந்து வந்துள்ளது. தமிழ் எழுத்தாளர் பலருக்கு எழுத்துக்களம் அமைத்துக் கொடுத்துள்ளது. இளம் எழுத்தாளர்கள் பலரை உருவாக்கியுள்ளது. இந்த வகையிலே பத்திரிகைகள் தமிழுக்காற்றிய தொண்டு என்னும் பொருள் பற்றிச் சிந்திக்குமிடத்து, ஈழநாட்டின் கணிசமான பங்களிப்பினை இலக்கிய வரலாற்றாசிரியர்கள் கருத்திற் கொள்வர். இப்பங்களிப்பினைப்பற்றி இலக்கிய வரலாற்று மாணவர்கள் ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளவும் கூடும். அவ்வேளையில் அப்பங்களிப்பின் பண்புகளையும் தன்மைகளையும் நாம் விரிவாக அறியலாம்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் பற்றிய செய்திகளை உடனுக்குடன் பிரசுரித்தும், பல்கலைக்கழகப் பிரச்சினைகள் பற்றி ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் தீட்டியும் நிர்வாகத்திற்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் மாணவர்களுக்கும் ஊக்கமளித்து வந்துள்ளது. பல்கலைக்கழக நிர்வாகி என்ற முறையிலும், பேராசிரியன், இலக்கியகர்த்தா என்ற முறையிலும், இருபத்தைந்தாவது வயதினை எட்டியுள்ள 'ஈழநாடு' பத்திரிகைக்கு இவ்வாழ்த்துச் செய்தியினை எழுதுவதில் மிகுந்த மதிழ்ச்சியடைகின்றேன்."

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை:

"மிக்க நெருக்கடியான காலங்களிலும் ஆங்காங்கே முளைகொள்ளும் புதிய புதிய பிரச்னைகள், அவை முளைகொள்ளும்போதே 'ஈழநாடு' அறிந்து விடுகின்றது. ஈழநாட்டின் முதற் பக்கத்தில், தடித்த எழுத்தில்; அமைந்த தலையங்கங்களைப் பார்க்கும்போதே, ஆங்காங்கு தோன்றும் பிரச்னைகளைக் கணப்பொழுதில் அறிந்துவிடலாம். அதனால் சூரியன் உதிக்கும்போதே வாசகர்கள் கையில் 'ஈழநாடு' உதயமாய் விடுகின்றது.

'நமது நோக்கு' என்ற தலையங்கத்தில் வரும் பத்திராசிரியர் உரை, ஊன்றிச் சிந்திக்கற்பாலது. அவ்வப்போது எழும் மனமாற்ற நோய்களையும் நோய்களுக்கேற்ற மருந்துகளையும் அவ்வுரையிற் காணலாம். அதனைப் படிக்கும்போது 'யாதும் ஊரே' என்று தொடங்கும் புறநானூற்றுப் பாடலில் இரண்டாவது அடியாகிய 'தீதும் நன்றும் பிறந்தர வாரா' என்ற அடி நினைவுக்கு வரலாம்.

தலையங்கத்தின் மேலே காணப்படும் 'மணிவாக்கு' தலையங்கத்தின் மணிமுடி எனலாம். ஞாயிறு வாரமலர் இலக்கிய இரசிகர்களுக்கும்

ஆய்வாளர்களுக்கும் அரியதொரு விருந்து. 'ஈழநாடு' பத்திரிகையை எண்ணும்போது, 'ஈழகேசரி'யின் ஞாபகம் வருகின்றது. பத்திராதிபர் திரு. நா.பொன்னையா அவர்கள் நம் மனக்கண்முன் தோன்றுகின்றார். 1930இல் ஆரம்பமான 'ஈழகேசரி' பத்திரிகை உலகில் தலைநிமிர்ந்து நின்று அரிய கல்விப் பணியை வளர்த்ததுடன் வெள்ளிவிழாவையுங் கண்டது.

ஈழத்தின் வடபால் 'ஈழகேசரி'யைத் தொடர்ந்து வெளிவந்த 'ஈழநாடு', 'ஈழகேசரி' இல்லாத பெருங்குறையை, வாசகர்களிடையே போக்கிவிட்டது எனின் மிகையாகாது. 'ஈழநாடு' கால் நூற்றாண்டுப் பருவத்தையடைந்து பத்திரிகை உலகில் இன்று கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்கின்றது. நல்வழி காட்டியாய் வாழ்க 'ஈழநாடு'."

யாழ்.மறைமாவட்ட ஆயர் அதிவந்தனத்துக்குரிய கலாநிதி வ. தியோகுப்பிள்ளை ஆண்டகை:

"யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து பிராந்தியத் தமிழ்த் தினசரியொன்று வெளியிடுவதன் பயன்களை இற்றைக்கு 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே உணர்ந்து 'ஈழநாடு' இதழை வெளியிடும் நற்பணியைத் தொடங்கிவைத்தவர்களது முன்யோசனையையும் செயற்றிறனையும் பாராட்டுகின்றேன். சென்ற 25 ஆண்டுகளாக எத்தனையோ இன்னல்களைக் கடந்து இப்போது வெள்ளி விழாக்காணும் பேற்றினை எய்தியுள்ள 'ஈழநாடு' பத்திரிகையைச் சோர்வின்றி வெற்றிப்பாதையில் நடத்திவந்துள்ள நிர்வாகிகளையும் ஊழியர் மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட அனைவரையும் வாழ்த்துகின்றேன்.

எத்தனையோ நெருக்கடியான காலகட்டங்களிலும் தொடர்புசாதனைக் கோளாறுகள், போக்குவரத்துத் தடைகள், உண்மைச்செய்திகளை வெளியிடுவதில் உள்ள சிக்கல்கள், பத்திரிகை வெளியிடுவதற்கு அவசியமான மூலப் பொருள்கள் உபகரணங்களைப் பெறுவதில் உள்ள சிரமங்கள் யாவற்றையும் சமாளித்து மக்கள் பணியாற்றி 25ஆம் யூபிலி ஆண்டில் காலடி வைத்துள்ள 'ஈழநாடு' பத்திரிகை மேலும் சிறப்பான முறையில் சேவைசெய்ய வேண்டுமென்று ஆசிக்கின்றேன்.

'ஈழநாடு' நாளிதழ் உண்மைச் செய்திகளை வெளியிடுதல் மூலமும், மக்கள் அறிவு வளர்ச்சிக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் உரிய கருத்துக்களைப் பிரசுரிப்பதனாலும் தலைசிறந்த சமூகத் தொடர்பு சாதனமாக மேலும் பல்லாண்டுகள் மக்களை வழிநடத்திச்சென்று நற்றொண்டு புரிய இதய பூர்வமாக விரும்பி, எனது நல்லாசிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்."

நல்லை திருஞான சம்பந்தர் ஆதீன முதல்வர் குருமஹா சந்நிதானம் ஸ்ரீலஸ்ரீ சோமசுந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசார்ய ஸ்வாமிகள்:

“பெரும் உரிமைக் குரலை உள்ளடக்கிய நாமம் ‘ஈழநாடு’. இதையே தலையங்கமாகக் கொண்டு கால் நூற்றாண்டு நிறைவெய்திய ‘ஈழநாடு’ செய்தித்தாளின் சேவையை எவரும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. விஷயிகள் எரிவைத்தபோதும் இன்னும் எழில்குன்றாது இயங்குவதொரு அற்புதம். கல்விமாள் பெரியார் ஹரன் அவர்கள் தொடக்க ஆசிரியராக அமைந்து சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் ஆற்றிய சேவைகளை யாவருமறிவர். அவர்களைத் தொடர்ந்து வந்தவர்களும் இப்பத்திரிகையின் வளர்ச்சிக் கான அரிய தொண்டுகளாற்றியுள்ளனர். தமிழின் உயர்வே அவர்களின் உயிர்நாடி. ஒரு பத்திராதிபருக்கு இருக்கவேண்டிய பண்புகள் அவர்களிடம் நிறையவுண்டு. ஆசிரியரின் பகுதியான ‘நமது நோக்கு’ நாம் குறிப்பாகக் கொள்ளவேண்டிய விமர்சனம். நடுநிலைநின்று ஜாதிமத பேதமின்றி, உயர்வு தாழ்வுக்கிடமின்றி, தமது கருத்துக்களை நெஞ்சாரப் பொய்யின்றி வரைவது பாராட்டுக்குரியது. குற்றம் காண்பது மட்டும் குறிக்கோளாக இல்லாது புகழ்ந்து ஏற்கவேண்டியவற்றையும் எடுத்துக்காட்டி நல் லாட்சிக்கான அறிவுரைகளையும் பேனாவினால் வடிப்பது யாவர்க்கும் எளிதன்று. சிவயோக ஸ்வாமிகளின் நல்லாசிகளுடன் தோன்றிய ‘ஈழநாடு’ பல்லாண்டு காலம் குறைவிலா நிறைவுடன் வளர்ந்தோங்கி தமிழ் மக்களுக்குச் சேவைபுரிய வேண்டுமென எல்லாம் வல்ல பெம்மாள் பொற்பாதம் வந்தித்து ஆசீர்வதிக்கிறோம்.”

மல்லிகை ஆசிரியர் டொமினிக் ஜீவா:

“தலைப் பட்டினங்களில் இருந்துதான் தமிழ், சிங்கள, ஆங்கிலத் தினசரிகள் கடந்த காலங்களில் இலங்கையில் வெளிவந்துகொண்டிருந்தன. தலைநகரில் இருந்து வருவதுதான் சிறந்தது என்ற ஒருவித மயக்கமும் தமிழ் மக்களிடம் மனப்பதிவாகியிருந்தது. கடந்த கால்நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் ‘ஈழநாடு’ யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளிவரத் தொடங்கியதும் இந்த எண்ணம் உடைத்தெறியப்பட்டது. இப்படியொரு பிரதேசத்திலிருந்து சிங்கள நாளிதழ்கள்கூட வெளிவருவதில்லை என்ற யதார்த்த உண்மையைப் பின்னணியாக வைத்துத்தான் நாம் இதைப் பார்க்கவேண்டும். இலங்கையில் ஒரு பிரதேசத்தின் தலைநகரிலிருந்து ஒரு தினசரியை வெற்றிகரமாக நடத்தலாமென்பதை நடைமுறைச் சாத்தியமாக்கிய ஈழநாட்டின் வெள்ளி

விழா மலருக்கு எனது மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

'ஈழநாடு' தினசரியாக வெளிவந்து வெற்றிகரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் சூழ்நிலையைத் தமிழ்மக்களின் மன ஆர்வத்தை-புரிந்துகொண்டதினால்தான் என்னைப் போன்றவர்கள் 'மல்லிகை' போன்ற மாத சஞ்சிகைகளையும் வெற்றிகரமாக நடத்தும் மனத்துணியை ஏற்படுத்தியது. இப்படியான மனத்துணிச்சலைத் தந்துதவியதற்காகவும் நாம் 'ஈழநாடு' தினசரிக்குக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

'ஈழநாடு' வாரமலரில் எழுதிப் பிரபலமான எழுத்தாளர்கள் இன்று மக்கள் மத்தியில் இலக்கியச் செல்வாக்குடன் திகழுகின்றனர். அந்த வகையிலும் ஈழத்து இலக்கியத்திற்கு 'ஈழநாடு' பெரும் தொண்டாற்றி இருக்கின்றது.

செய்தித்துறையைப் பொறுத்தவரை ஒரு பிரதேசப் பத்திரிகை என்றில்லாமல் தேசிய தினசரிக்கு இருக்கக்கூடிய பொறுப்புணர்ச்சியுடன் செய்திகளைப் பிரசுரித்துவந்துள்ள ஈழநாட்டின் சமீபத்திய ஆசிரியத் தலையங்கங்கள் காலத்துக்கு ஈடுகொடுத்து நின்று நிலைக்கக்கூடிய கருத்தாழம், எதிர்காலத்தை ஊடுருவிப் பார்த்து நிர்ணயிக்கத்தக்க எதிர்காலப் பார்வையும் கலந்ததாக அமைந்துள்ளது பாராட்டத்தக்கதுடன் பத்திரிகை உலகம் பின்பற்றத்தக்கவைகளுமாகும்.

ஆரம்பகாலத்திலிருந்தே நானொரு 'ஈழநாடு' வாசகன். அதன் வளர்ச்சியை மிகப் பொறுப்பாக அவதானித்து வருபவன். அதன் அலுவலகம் எரிக்கப்பட்ட காலத்தில் எனது சொந்த மனையே எரிக்கப்பட்டதுபோலத் துயரத்தால் துடிதுடித்தவன். இந்த வகையில் எனது உணர்வுடன் ஒன்றுகலந்த 'ஈழநாடு' தினசரியின் வெள்ளிவிழா மலர் வெளிவருவதைக் காணும்போது எனது மகளுக்குத் திருமணம் நடைபெறும் மகிழ்ச்சியையே மனதால் அனுபவிக்கிறேன். அதன் ஊழியர்களின் அயராது உழைப்பும் முயற்சியும் நேசிப்பு மனப்பான்மையும் நான் அறியாததல்ல. இந்த மகிழ்ச்சியான நிலையில் எனது மனப்பூர்வமான சந்தோஷத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்."

வட இலங்கை பத்திரிகையாளர் சங்கம்:

'வெள்ளிவிழா'க் காணும் ஈழநாட்டினை நாம் மனமார வாழ்த்துகின்றோம். இப்பிரதேச பத்திரிகைத்துறை கலைஞர்களினதும், ஆர்வலர்களினதும்

ஒரு பாசறையாக கடந்த கால் நூற்றாண்டுக் காலம் திகழ்ந்த 'ஈழநாடு' தனது கலை, இலக்கியப் பண்ணையில் பலரின் ஆற்றல்களை நாடறிய வித்திட்ட 'ஈழநாடு' எமது பிரதேச மக்களின் செய்திப் பசிக்கு தீனிபோட்ட 'ஈழநாடு' இன்னும் பல காலம் தமிழ்ப் பத்திரிகைத் துறைக்குப் பணிசெய்யவேண்டுமென வேண்டுகிறோம். பிரார்த்திக்கிறோம்."

க.சி.குலரத்தினம் அவர்கள்:

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் சிவபெருமானின் கீர்த்திப் பிரபாவத்தை அருளிச் செய்தவிடத்தில் 'ஐயாறதனிற் சைவனாகியும்...' என ஒரு கீர்த்தியைப் பாடியருளுவார். யாழ்ப்பாணத்து ஆறுமுக நாவலரவர்களின் ஞானபரம்பரையில் சைவம் பயின்ற ஈசான சிவாசாரியார் வடக்கே காசி பல்கலைக்கழகத்தில் மாளவியா தலைமையிலே சைவம் வளர்த்த பெருமைக்குரியவர். ஈசான சிவாசாரியார் ஈழம் வந்து கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் சைவம் வளர்த்த வேளையில், முன்னாட் பிரதமர்களான கௌரவ டட்லி சேனநாயக்கா, பண்டாரநாயக்கா ஆகியோர் அவரை முறையாக வணங்கித் தங்கள் மாளிகையில் சிவபூசை செய்வித்து மகிழ்ந்த துண்டு. ஈசான சிவாசாரியாரை வீழ்ந்து வணங்கி ஆட்பட்டவர்களுள் வீரகேசரிப் பத்திரிகையின் முன்னாள் ஆசிரியர் ஹரன் ஐயா அவர்களும் ஒருவர். ஹரன் ஐயா அவர்கள் அக்காலத்தில் வீரகேசரியில் 'ஊர்க்குருவி' என்னும் பத்தியில் ஊர்ப்புதினங்கள் உள்நாட்டுச் செய்திகள் முதலியவற்றை இலகுநடையில் எழுதிவந்தார். இந்த முயற்சியைக் கருத்தூன்றிக் கவனித்த சிவாசாரியார் அவர்கள், ஹரன் ஐயாவிடம் இந்த எழுத்தோவியங்களை முடிக்கும் இடங்களில் நல்ல தேவார திருவாசகங்களை ஒவ்வொன்றாக எழுதிவந்தால் நன்மைபயக்கும் என்றுகூறி ஆசீர்வதித்தார்.

சிவாச்சாரியாரின் ஆசீர்வாதம் பெற்ற ஹரன் அவர்கள், வீரகேசரியை விட்டு 'ஈழநாடு' பத்திரிகையை அலங்கரித்த காலத்தில், 'ஐயாறன்' என்னும் அழகிய புனைபெயர் புனைந்து, நாடு நகரப் பதினங்களை நகைச்சுவையோடு எழுதிவந்ததோடு திருமுறைச் செல்வத்தையும் நாட்டவர் சுவைக்குமாறு சைவனாகித் தமிழ் வளர்த்துவந்தார்.

சிவாச்சாரியாரவர்கள் கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் பேசிய வற்றைக் குறிப்பெடுத்து இரவிரவாக விரிவாய் எழுதிய பின்னரே நித்திரைகொள்ளும் வழக்கத்தைக் கொண்டபோது, ஒருநாள் சிவாச்சாரியார் எம்மை அருகழைத்து எழுதியவற்றைக் கருத்தூன்றிப் பார்வையிட்டு, 'அட்சரம் தவறாமல் சாங்கோபாங்கமாக எழுதியுள்ளீர்கள்' எனப் பாராட்டி

வாழ்த்தித் திருநீரளித்தார்கள். ஈசான சிவாசாரிய சுவாமிகள் 1963ஆம் ஆண்டில் பூரணத்துவம் அடைந்த நாளில் அவர் கொழும்பிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் ஆற்றிய சைவசித்தாந்தப் பேருரைகளை அட்சரத் தவறாமல் சாங்கோபாங்கமாக வெளியிட்ட பெருமை 'ஈழநாடு' பத்திரிகைக்கே உரியதாகும். இந்த வகையில் சென்ற காலத்தப் பழுதிலாத்திரம் கொண்ட 'ஈழநாடு' இனிவருங் காலத்திலும், தமிழ், சைவம் வளர்ப்பதில் முன்னணியில் நிற்குமென மனமுவந்து வாழ்த்துகின்றோம்."

எழுத்தாளர் எஸ்.பொன்னுத்துரை (எஸ்பொ) அவர்கள்:

'ஈழநாடு' தனது இருபத்தைந்தாவது ஆண்டு நிறைவினைக் கொண்டாடுவது குறித்து என்மனம் மிகவும் களிக்கின்றது. இரண்டரை ஆண்டுகள் கழித்து நான் பிறந்த தமிழ்மண்மீது பாதம் மிதித்ததும் கிடைத்த இனிப்பான செய்திகளுள் இது தனி. இலக்கியப் பயணத்திலாக இருக்கட்டும்; அன்றேல் பிராந்தியத் தொடர்புசாதன இயக்கமாகப் பயன்படுதல் வேண்டும் என்கிற இலட்சிய நோக்கத்திலாக இருக்கட்டும், இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் 'நின்றுபிடித்தல்' என்பது அரிய சாதனையாகும். அந்தச் சாதனையின் நினைவாக விழா எடுப்பதும் மலர் போடுவதும் மிகவும் பொருந்துவதே. அந்த மலர் மணத்தின் சுகந்தத்திலே என்னை இழப்பது போல் இந்த ஆசியினை வழங்கக் கிடைக்கும் இந்தப் பெருமை எனக்கு மிகவும் உவப்பானது. தமிழ்ச்சாதியரின் தமிழ்ப் பயணத்திலே 'ஈழநாடு'வின் பங்களிப்பு என்றும் நிலைத்து நின்றல் தக்கது என உளக்களிப்புடன் வாழ்த்துகின்றேன்."

தெல்லிப்பழை துர்க்காதேவி தேவஸ்தானத் தலைவர் துர்க்காதூரந்தரி செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள்:

பத்திரிகைத் தர்மத்தைப் பேணிக் காக்கும் பண்பான பத்திரிகை 'ஈழநாடு'. இளைஞர்களும் முதியோர்களும் விரும்பிப் படிக்கும் சிறப்புமிக்கது 'ஈழநாடு'. எம்நாட்டுச் செய்திகளை உடனுக்குடன் எமக்கு அறியத்தருவது 'ஈழநாடு'. சமயத்துக்கும், தமிழுக்கும் வரலாற்றுக்கும், வர்த்தகத்துக்கும் வாழ்வியலுக்கும் நல்வழி காட்டுவது 'ஈழநாடு'. அதிகாலை எழுந்தவுடன் எமது யாழ்ப்பாண நாட்டில் அனைவர் கையிலும் மிளிர்வது 'ஈழநாடு'. இன்னும் எத்தனையோ சிறப்பு இப்பத்திரிகைக்கு உண்டு. வீட்டிலும், வீதியிலும், சந்தியிலும், சாவடியிலும், தேநீர்ச் சாலைகளிலும் தெருவோரங்களிலும் இப்பத்திரிகையைப் புரட்டிக்கொண்டிருக்கும் கூட்டம் இன்று

பெருகிவருகிறது. இருபத்தைந்து ஆண்டுகளில் எத்தனையோ சோதனைகளைத் தாண்டி இன்று ஒரு சாதனையைப் பத்திரிகை உலகில் நிலை நாட்டியுள்ளது என்றால் அது ஒரு தனிப்பெரும் சிறப்பென்றே கூறவேண்டும். 'ஈழநாடு' என்ற சொல்லிலே இனிமையும் எழிலும் ஒரு பழமையும் புதுமையும் கலந்து எமக்கு ஒரு எழுச்சியைத் தருகிறது. 'ஈழத்துணவும் காழகத்தாக்கமும்' என்ற தொடர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட பட்டினப்பாலையில் அமைந்துள்ளது. எனவே பழந்தமிழ்ச் சொல்லாக மாத்திரமல்ல, தமிழர் பண்பாட்டைக் காட்டும் சொல்லாக மிளர்கிறது. பெயரின் பெருமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைபவர்கள் 'ஈழநாடு' ஆசிரியர்கள் என்பதையும் இவ்விடத்தில் கூறாமல் இருக்கமுடியாது. இவ்விதழைத் திறந்தவுடன் முதலில் ஆசிரிய தலையங்கத்தைப் படிப்பது எனது பழக்கம். அற்புதமான சிந்தனை மாத்திரமன்று. ஆக்கமும், ஊக்கமும் தரும் சிந்தனை அதில் கலந்திருப்பதை அறிவுடையோர் அனைவரும் அறிவர். பத்திரிகை ஆசிரியர்கள் கடமையைப் படைவீரர் கடமையிலும் பார்க்க மேலானது என்பர். இது முற்றிலும் உண்மை. 'ஈழநாடு' பத்திரிகை இதனை மெய்ப்பிக்கிறது என்றால் அதில் புனைந்துரை எதுவுமின்று. எனவே இருபத்தைந்து ஆண்டுகள் போன்று இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ ஆண்டுகள் எம்மத்தியில் இவ்விதழ் நிலவவேண்டும். எமக்கென்று இதனை உரிமையோடு பேணவேண்டும். எல்லார் கையிலும் தினமும் இவ்விதழ் தவழவேண்டும். இந்த ஸ்தாபனத்தைத் தொடக்கிவைத்த அறச்செல்வர்களுக்கு நாமனைவரும் வாழ்த்துக்கூற வேண்டும்.

பிரபல எழுத்தாளரும் அதிபருமான "சிற்பி" சி.சரவணபவன்:

தமிழ் மக்களின் உள்ளங்களில் நிரந்தர இடம்பெற்றுள்ள 'ஈழநாடு' வெள்ளி விழாக் கோலம் பூணுவதறிந்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். பாரபட்சமற்ற, தெளிவான, சரியான செய்திகளை வெளியிடுவதில் 'ஈழநாடு' முன்னணியில் நிற்பது பாராட்டுக்குரியது. கடந்த சில ஆண்டுகளாக 'ஈழநாடு' வெளியிட்டு வரும் ஆசிரியத் தலையங்கங்கள், கற்றோர்க்கும் மற்றோர்க்கும் பெருவிருந்தாயமைந்து களிப்பூட்டி வருகின்றன. ஆணித்தரமான கருத்து; அழகும் இறுக்கமும் கொண்ட சொற்கள்; அநாயாசமான ஆக்கம்.

தமிழ்ப் பண்பு தழுவிய சொல்லோவியங்களை 'ஈழநாடு' இதழிற் காணும்போது, பல்லாண்டுகளின் முன்னர் 'கல்கி' சஞ்சிகைக்கு ராராஜி வழங்கிய ஆசியுரையின் கீழ்க்கண்ட வரிகள் நினைவுக்கு வருகின்றன.

“குடிநீர் எவ்வாறு சுத்தமாக இருக்கவேண்டுமோ அவ்வாறே இலட்சக் கணக்கில் மக்கள் படிக்கும் பத்திரிகைகளும் பரிசுத்தமாக இருக்கவேண்டும். இல்லாவிடில், எப்படி அசுத்தத் தண்ணீர் உடல் நலத்தைக் கெடுக்கின்றதோ, அப்படிப் பத்திரிகைகளின் அசுத்தப் பண்பும் மக்களின் குணத்தைக் கெடுத்துவிடும்.”

மூதறிஞர் ராஜாஜி இன்று உயிருடன் இருந்தால், தன் கருத்தை அனுசரித்து ‘ஈழநாடு’ பணிசெய்துவருவதை நிச்சயம் பாராட்டுவார்.

வண்ணை சே.சிவராஜா:

ஈழத்து நாளேடுகளின் இலக்கியப் பணிகளில் ஈழநாட்டின் பணியானது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். கடந்த கால் நூற்றாண்டில் உருவான ஈழத்து எழுத்தாளர் பலருக்கு களம் அமைத்துக் கொடுத்த பெருமை ஈழநாட்டிற்கே சாரமென்றால் மிகையாகாது. இன்று பிரபல எழுத்தாளர்களாகவும் நாவலாசிரியர்களாகவும் கவிஞர்களாகவும் பீடுநடைபோடும் நம்மவர் பலரின் அடி அத்திவாரமே ஈழநாடாகும்.

தமிழ்நாட்டில் தோன்றிய மணிக்கொடி பரம்பரை போன்று ‘ஈழநாடு’ பரம்பரையொன்றும் எழுத்தாளரிடையே உருவாகியுள்ளதை எவரும் மறுக்கவோ மறைக்கவோ முடியாது. எனவே தமிழ் எழுத்தாளர் பலர் ஈழநாட்டிற்கு நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டவர்களாவர்.

பொன்விழாக் காணும் இப்பத்திரிகையை நன்றியுணர்வோடு மனமாரப் பாராட்டுவதோடு தனது இலக்கியப் பணியைத் தொடர்ந்து செய்ய ஆண்டவன் அருள்பாலிக்கப் பிரார்த்திக்கிறோம்.

மூதறிஞர் எஸ்.சிவசுப்பிரமணியம்:

‘ஈழநாடு’ பத்திரிகையின் 25-வது நிறைவுதினம் தேசிய முக்கியத்துவமுள்ள ஒரு தினமாகும். இலங்கை மக்களால் பாராட்டப்படவேண்டிய ஒரு வைபவமாகும். இது இலங்கைக்கு மட்டுமல்ல குறிப்பாக இலங்கைக்கு மிக அண்மையிலுள்ள இந்தியாவிற்கும், ஆசியாக் கண்டத்திற்கும் பெருமைக்குரிய விஷயமாகும்.

இந்த நல்ல நிகழ்ச்சி நடைபெறுவதற்குக் காரணம், எமது சமய முன்னோர்கள் செய்த புண்ணியமாகும். இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் மிக அண்மையில் வாழ்ந்த மதிப்பிற்குரிய இப்பத்திரிகை ஸ்தாபகரின் முன்னோரான இலக்கண சுவாமிகள் உட்பட பல பெரும் ஞானிகளும்

யோகிகளும் எங்களுக்களித்த அருஞ்செல்வத்தின் உருவமே 'ஈழநாடு'. 1969ஆம் ஆண்டு 'ஈழநாடு' பத்திரிகை கொண்டாடிய 10-ஆவது ஆண்டு விழாவின்போது எனது ஆசிச் செய்தியில் இப்பத்திரிகை நம் மக்களுக்கும் இந்த நாட்டிற்கும் ஆற்றிய பணியைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளேன். அந்த உரையில் 'ஈழநாட்'டினுடைய சுதந்திரமான பலமுடைய நடுநிலைமைப் போக்கை இங்கிலாந்தில் வெளியாகும் 'யோர்க்ஷயர் போஸ்ட்' என்னும் ஆங்கிலப் பத்திரிகைக்கு ஒப்பிட்டிருந்தேன்.

ஆசியாவின் வரலாற்றில் இடம்பெற்ற துணிச்சல் மிகுந்த சம்பவமொன்றை நான் இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன். 1981-ஆம் ஆண்டு எதிர்பாராதவிதமாக அதிகார வர்க்கத்திலுள்ள சிலர் உட்பட அறிவிலிகள் பலரால் இந்நாட்டில் ஏற்பட்ட பெருந்துன்பமான சம்பவங்களை இம்மதிப் பிரஞ்சுரிய பத்திரிகை பொறுமையுடனும் தைரியத்துடனும் முகம்கொடுத்த பண்பு, அதன் அரசியல் முதிர்ச்சியை நிரூபித்தது.

இப்பத்திரிகையின் நிர்வாகிகள், ஆசிரியர்கள், மற்றும் சகல ஊழியர்களும் மக்களின் ஆழ்ந்த அழியாத நன்றிக்கு உரித்தானவர்கள். 'ஈழநாடு' ஸ்தாபனத்தையும் அது மேற்கொண்டுள்ள சீரிய நோக்கங்களையும் அதனுடன் தொடர்புள்ள சகலரையும் திருவருள் தொடர்ந்தும் ஆசீர்வதிப்பதாக. இதுவே எனது பணிவான பிரார்த்தனையாகும்.

கிராமியத் தொழிற்றுறை அமைச்சர், இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் தலைவர் எஸ்.தொண்டமான்:

ஒரு நாளிதழை அல்லது செய்தித்தாளை நடத்துவதென்பது இலகுவான காரியமல்ல. வியாபாரமுறைக்கு வேண்டிய எல்லா அம்சங்களும், வசதிகளும் இருந்தால் மட்டும் போதாது. புதுமையும் எளிமையும் தினம் தினம் மிளிர்வேண்டும். வேகமும் நுட்பமும் பின்னிப் பிணையவேண்டும். செய்திப் பத்திரிகைகள் சட்டித்தயிர் போன்றவை. தயிரை சுவாரஸ்யமாக உண்டு அனுபவித்தபின் சட்டி வரையோட்டிற்கு ஆகாத பண்டமாகிவிடும். தயிரும் புளித்துப்போனதாய் இருந்துவிட்டால் சுவாரஸ்யப்படாது.

பத்திரிகைகளிலும் பிராந்தியப் பத்திரிகைகள் விலைபோவது அவ்வளவு எளிதல்ல. விண்வெளிக் கோளங்களின் உதவிகொண்டு உலகச் செய்திகளும் அண்டச் செய்திகளும் நொடிப்பொழுதில் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் நவீன வசதிகள் படைத்த இக்காலத்தில் ஒரு பிராந்தியத் துக்கே பிரதானமான சேவையைச் செய்யும் ஒரு பத்திரிகை தனது சேவையில் வெள்ளிவிழாவைக் கொண்டாடுவது என்றால் அதைச்

சாதிப்பவர்கள் செயற்கரிய சாதனைகள் செய்த செயல்வீரர்களாக மதிக்கப்பட வேண்டியவர்கள் என்பதில் ஐயமில்லை.

இன்று அத்தகைய சாதனையைச் செய்து சிறப்பெய்தி நிமிர்ந்து நிற்கிறது 'ஈழநாடு' என்ற தமிழ்ப் பத்திரிகை. மாநில சுயாட்சி பற்றிய சிந்தனையில் நாட்டு மக்கள் எல்லாம் ஆட்பட்டிருக்கும் இவ்வேளையில் வெள்ளிவிழாக் கொண்டாடும் ஈழநாடு இன்னும் சிறந்தோங்கி வளர்க என்று மனம் நிறைந்து வாழ்த்துகிறேன்.

யாழ்.சட்டத்தரணிகள் சங்கத் தலைவர் எஸ்.ஆர். கனகநாயகம்:

'ஈழநாடு' பத்திரிகை 1959இல் வாரமலராக ஆரம்பித்து, பின் தினசரியாகி, இன்று வெள்ளிவிழாவைக் கொண்டாடுகிறது. தமிழர்களுக்குச் சொந்தமான ஒரு தினசரி தமிழ் பத்திரிகை இல்லாதது பற்றி திருவாளர்கள் கே.சி.தங்கராசா, ஏ.ஈ.தம்பர், கே.நவரத்தினம், எஸ்.அம்பிகைபாகன், எஸ்.ஆர்.கனகநாயகம், ஒரேட்டர் சுப்பிரமணியம், ஹண்டி பேரின்பநாயகம், மற்றும் பல முற்போக்கு எண்ணம் கொண்டவர்கள் அந்நாளில் கவலையடைந்திருந்தார்கள்.

தமிழரின் பாரம்பரிய நாகரிகம், சரித்திரம், கலை, கலாச்சாரம், ஓவியம் முதலியவற்றைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கும், வளர்ப்பதற்கும் ஒரு தகுந்த தமிழ்ப் பத்திரிகை இல்லாதிருந்தது பெரும் குறையாகத் தோன்றியது. 'ஈழகேசரி' பொன்னையா அக்காலத்தில் ஹண்டி பேரின்பநாயகத்தை ஆசிரியராகக் கொண்ட ஒரு வார இதழை ஆரம்பித்தார். இதற்கு முற்போக்கு எண்ணம் கொண்டவர்கள் ஆதரவளித்தனர். பின் அவர் சுகவீன முற்றதால் அம்முயற்சி நீடிக்கவில்லை. 'சிலோன் பேற்றியட்' என்ற பத்திரிகை ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதுவும் நீண்டகாலம் நிலைத்து நிற்கவில்லை. தமிழ் பத்திரிகை ஒன்றை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்ற முற்போக்கு எண்ணம் கொண்டவர்களின் ஆவலைப் பூர்த்திசெய்யும் வகையில் திரு.கே.சி.தங்கராசா, அம்முயற்சியில் இறங்கினார். நன்கு அனுபவம் கொண்ட ஆசிரியர் கே.பி.ஹரன் சேவையாகக் கருதி பணியாற்ற வந்தார். 'ஈழநாடு' பத்திரிகை உருவானது. காலத்திற்குக் காலம், பத்திரிகைகள் தோன்றி மறைந்தன. ஆனால் மக்கள் பத்திரிகையான 'ஈழநாடு' தமிழ் மக்களின் ஆதரவுடன் வளர்ந்து 25 ஆண்டுகளை பூர்த்திசெய்துள்ளது பெரிய சாதனை என்று கூறுவது மிகையாகாது. வாழ்க! வளர்க! ஈழநாடு.

சிரித்திரன் சஞ்சிகை ஆசிரியர் சி.சிவஞானசுந்தரம்:

நான் புதினப் பத்திரிகை புனிதப் பத்திரிகையாகப் பவனி வரவேண்டுமென்று விரும்புவன். புதினப் பத்திரிகை மக்களின் சர்வகலாசாலை; புதினப் பத்திரிகை மக்களின் ஆசிரியன்; புதினப் பத்திரிகை உலக மக்களின் ஒரு நாள் வரலாறு. ஆகவே புதினப் பத்திரிகையின் கடமை புனிதமானது.

இப் புனிதப் பணியில் 'ஈழநாடு' தனது பத்திரிகாதர்மத்தில் தவறவில்லையெனத் துணிவுடன் கூறலாம். பதிவிரதாதர்மத்தில் தவறவில்லையெனத் துணிவுடன் கூறலாம். பதிவிரதாதர்மத்தில் களங்கமற்றவளென நிரூபிப்பதற்காக சிதை ஏறி மீண்டாள் சீதை. ஈழநாடும் பத்திரிகாதர்மத்தில் கற்புள்ளது என உலகிற்கு உணர்த்துவதற்கு தீக்குளிப்பு விழா நடத்தப் பட்டது.

தமிழ் மக்கள் கச்சேரிமுன் நடாத்திய புனிதப் போராட்டத்தின் போது, ஒவ்வொரு சத்தியாக்கிரகியும் 'ஈழநாடு' பத்திரிகை வாசித்துக்கொண்டிருந்த காட்சி இன்னும் எனது ஞாபகத்தில் பசுமையான ஓவியமாக இருக்கின்றது. அன்று தொடக்கம் இன்றுவரை நமது நாட்டின் நிலைக்கண்ணாடியாகிய ஈழநாட்டுப் பத்திரிகையில் நாட்டின் நிலையை தரிசித்து வருகிறேன்.

நாட்டின் அரசியல் சீதோஷ்ண நிலைமை குளிர்ச்சியாக இருந்தாலென்ன கொழுந்துவிட்டெரியும் தீயாக இருந்தாலென்ன பக்கம் சாராது 'ஈழநாடு' நீதித் தராசாக இருந்து செய்தி வழங்குவதை வாழ்த்தாமல் இருக்கமுடியாது.

"ஈழநாடு" பற்றி எழுதுகையில் ஹரன் அவர்களைக் குறிப்பிடாமல் விடுவது பண்பாகாது. அவர் ஒரு பண்புப் பூ. அவர் பரப்பிய நறுமணம் இன்றும் பத்திரிகையில் உணரக்கூடியதாக இருக்கிறது. யுத்த மேகங்கள் உலகை இருட்டும் இந்த வேளையில், பத்திரிகையின் ஆசிரிய தலையங்கங்கள் கலங்கரை விளக்கமாக ஒளிகாட்டுகின்றன.

'Lead Kindly Light' என்ற பிரார்த்தனை பாடி 'ஈழநாடு' வாழ்க வளர்க என வாழ்த்துகிறேன்.

நன்றி

பத்திரிகையாளன்: வட இலங்கை பத்திரிகையாளர் சங்க வெளியீடு, மலர் 1, இதழ் 1, பெப்ரவரி 1984).

பத்திரிகையாளர் திரு. காசிலிங்கம் அவர்கள் தன் அனுபவங்களை பத்திரிகை அனுபவங்கள், அரசியல், புலம்பெயர் வாழ்வியல் என்ற மூன்று பிரிவுகளில் வகைப்படுத்தித் தந்துள்ளார். தனது ஈழநாடு பத்திரிகை அனுபவங்களை முதற்பாகத்திலும், இலங்கையில் 1948ம் ஆண்டு முதல் தற்பொழுது வரை இடம்பெறும் அரசியல் நடவடிக்கைகளின் ஆய்வை இரண்டாவது பாகத்திலும், ஐரோப்பிய நாடுகளில்; ஈழத்தமிழர் வாழ்வியல் முறைமைகளையும் வளர்ந்துவரும் தமிழெழுச்சியையும் வெளிப்படுத்தும் வகையில் மூன்றாவது பாகத்திலும் தன் அனுபவங்களையும் கண்டு கேட்ட விடயங்களையும் பத்திரிகையாளரின் அனுபவத்திற்கூடாகத் தொகுத்தளித்திருக்கின்றார்.

பத்திரிகைப் பணியில் அரை நூற்றாண்டு. கோபு (இயற்பெயர்: என். எஸ். கோபாலத்தினம்). பாழ்ப்பாணம்: பாரதி பதிப்பகம், 430 காங்கேசன்துறை வீதி, 1வது பதிப்பு, நவம்பர் 2003. (பாழ்ப்பாணம்: பாரதி பதிப்பகம்).

xxvi, 140 பக்கம், தர்புகள்; விலை: ரூபா 150., அளவு: 21x15 சமீ.

ஈழத்தில் அனுபவம் மிக்க பத்திரிகையாளராகத் திகழும் எஸ்.எம்.ஜி. அவர்கள் வீரகேசரியில் 7 ஆண்டுகளும், ஈழநாட்டில் 21 ஆண்டுகளும் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். பத்திரிகையாளராகத் தான் வாழ்ந்துபெற்ற அனுபவங்களை இந் நூலில் சுவைபாக விபரிக்கின்றார்.

பத்திரிகைத் துறை சில நினைவுக் குறிப்புகள். எஸ். பெருமாள். வட்டுக்கோட்டை: திருமதி ஈஸ்வரி பெருமாள், அராவி வடக்கு, 1வது பதிப்பு, நவம்பர் 2002. (யாழ்ப்பாணம்: பாரதி பதிப்பகம், 430, காங்கேசன்துறை வீதி) xii, 86 பக்கம், விலை: ரூபா 150., அளவு: 21x14.5 சமீ.

ஈழநாடு பத்திரிகையில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த எஸ்.பெருமாள் மலையகத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். ஆரம்பத்தில் 1957இல் வீரகேசரி பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர். இவரது பரந்துபட்ட பத்திரிகைத்துறை அனுபவங்கள் இந்நூலில் பதிவாகியுள்ளன. பன்னீரன், வர்ணம் பேனா, பி.எஸ்.பி. ஆகிய புனைபெயர்களில் ஏராளமான படைப்பிலக்கியங்களைத் தந்த இவர் ஒரு படைப்பாளியும் கூட.

ஈழ மண்ணில் ஓர் இந்தியச் சிறை. எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம். மட்டக்களப்பு: World voice Publications 1வது பதிப்பு, ஆகஸ்ட் 2000. (மட்டக்களப்பு: ஈஸ்வரன் கிராபிக்ஸ் அச்சகம்) 170 பக்கம், விலை: ரூபா 150., அளவு: 21.5x15 சமீ.

இந்நூலில் பத்திரிகையாளர் எஸ்.எம்.கோபாலரத்தினம், தான் ஈழமுரசு பத்திரிகையில் பணியாற்றிய காலத்தில் இந்திய அமைதிப்படையினரால் கைது செய்யப்பட்டதன் பின்னரான தனது இரண்டு மாத சிறை அனுபவம் பற்றிக் கூறுகின்றார். கைது செய்யப்பட்டதிலிருந்து விடுதலையாகும் வரை நடந்த நிகழ்வுகள், சிறையில் சந்தித்தவர்கள், அவர்களிடமிருந்து கேட்டறிந்தவை அனைத்தும் பதிவுக்குள்ளாகியுள்ளன. இடைக்கிடையே அவரது நீண்டகாலப் பணிப்புலமான ஈழநாடு பற்றிய குறிப்புகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

விலை: சதம் 60

**உறுதியான
பொலித்தின் பாக்கி**

100 மில்லியன் ரூபாய்
அகலம் 10 பார்செல் அகலம்
10 கைப்படி
பெரிய அளவு
நல்ல விலை
பெரிய அளவு
பெரிய அளவு
பெரிய அளவு
பெரிய அளவு
பெரிய அளவு

உயர்வாகவும் புத்தாளமும் பெற
பாக்கியாக!

அண்ணு கோப்பி
பெரிய அளவு
உயர்வாகவும்
புத்தாளமும்
பெறப்படுகிறது

அண்ணு கோப்பியை
பெரிய அளவு
உயர்வாகவும்
புத்தாளமும்
பெறப்படுகிறது

அண்ணு கோப்பிக் கடை
யாழ்ப்பாணம் - கள்ளக்குடி

மார்ச் 23 மார்ச் 32 ஷப் பார் 11 திழை 120
யாழ்ப்பாணம் குரவிறங்கியுமை 14-6-1981

யாழ்ப்பாணம் இடம்பெற்ற வன்முறைகளின் போது (1) 31-05-1 இரவு தீக்கொடியான யாழ்ப்பாணம், (2) 1-06-81 இரவு தீக்கொடியான யாழ்ப்பாணம், (3) 1-06-81 இரவு தீக்கொடியான யாழ்ப்பாணம். (4) 1-06-81 இரவு தீக்கொடியான யாழ்ப்பாணம். (5) 1-06-81 இரவு தீக்கொடியான யாழ்ப்பாணம். (6) 1-06-81 இரவு தீக்கொடியான யாழ்ப்பாணம். (7) 1-06-81 இரவு தீக்கொடியான யாழ்ப்பாணம். (8) 1-06-81 இரவு தீக்கொடியான யாழ்ப்பாணம். (9) 1-06-81 இரவு தீக்கொடியான யாழ்ப்பாணம். (10) 1-06-81 இரவு தீக்கொடியான யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாணத்தில் உயர்மட்டப் பொலிஸ் குழுவினர்:

முழு அளவில் விசாரணை; இன்று இடங்களை குழு பார்வையிடும்

சேதவிடாங்களும் மதிப்பீடு செய்யப்படும்

தமிழர் கூட்டணி எம். பிக்கள் உண்ணாவிரதம்!

(யாழ்ப்பாணம்) யு.கே.என்.சி.யின் தலைநகரான யாழ்ப்பாணம் நகரில் இன்று காலை 10 மணிக்கு தொடங்கிய உண்ணாவிரதம். இது நேற்று இரவு தீக்கொடியான யாழ்ப்பாணம் நகரில் இடம்பெற்ற வன்முறைகளின் போது சேதமடைந்த இடங்களை குழு பார்வையிடும். சேதவிடாங்களும் மதிப்பீடு செய்யப்படும்.

(யாழ்ப்பாணம்) மாண்புமிகு உயர்மட்டப் பொலிஸ் குழுவினர் இன்று மாண்புமிகு உயர்மட்டப் பொலிஸ் குழுவினரின் முன்னிலையில் இடங்களை குழு பார்வையிடும். சேதவிடாங்களும் மதிப்பீடு செய்யப்படும்.

மாண்புமிகு உயர்மட்டப் பொலிஸ் குழுவினர் இன்று மாண்புமிகு உயர்மட்டப் பொலிஸ் குழுவினரின் முன்னிலையில் இடங்களை குழு பார்வையிடும். சேதவிடாங்களும் மதிப்பீடு செய்யப்படும்.

புங்குடுதீவில் கரைஓதுங்கிய இந்தியப் படகில் திருட்டு!

(யாழ்ப்பாணம்) தென்னிந்தியாவில் உள்ள கரைஓதுங்கிய இந்தியப் படகில் திருட்டு. இது நேற்று இரவு தீக்கொடியான யாழ்ப்பாணம் நகரில் இடம்பெற்ற வன்முறைகளின் போது சேதமடைந்த இடங்களை குழு பார்வையிடும். சேதவிடாங்களும் மதிப்பீடு செய்யப்படும்.

(யாழ்ப்பாணம்) தென்னிந்தியாவில் உள்ள கரைஓதுங்கிய இந்தியப் படகில் திருட்டு. இது நேற்று இரவு தீக்கொடியான யாழ்ப்பாணம் நகரில் இடம்பெற்ற வன்முறைகளின் போது சேதமடைந்த இடங்களை குழு பார்வையிடும். சேதவிடாங்களும் மதிப்பீடு செய்யப்படும்.

(யாழ்ப்பாணம்) தென்னிந்தியாவில் உள்ள கரைஓதுங்கிய இந்தியப் படகில் திருட்டு. இது நேற்று இரவு தீக்கொடியான யாழ்ப்பாணம் நகரில் இடம்பெற்ற வன்முறைகளின் போது சேதமடைந்த இடங்களை குழு பார்வையிடும். சேதவிடாங்களும் மதிப்பீடு செய்யப்படும்.

விளம்பர அறிவித்தல்

விளம்பர அறிவித்தல். இது நேற்று இரவு தீக்கொடியான யாழ்ப்பாணம் நகரில் இடம்பெற்ற வன்முறைகளின் போது சேதமடைந்த இடங்களை குழு பார்வையிடும். சேதவிடாங்களும் மதிப்பீடு செய்யப்படும்.

303, G.E. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம். தொலைபேசி: 7707

விலை: சதம் 60

ஈழநாடு

THE EELANADU

மார்ச் 23 ஆனி 1
சுபாயம் 12
இதழ் 121
சென்னை
திரு. வி. தாமஸ் 15-6-1981

முதலாம் படத்தில் காணப்படுகிற ஆயிரக்கால் மண்டபம் என்று என்னிலிபத்திக்கம். இம்மாதம் 1-ந் திகதிக்குப் பின்னர் 'யோடில் பூவும்' இழந்தாகட்டி அளக்கும் யாழ்ப்பாணம் மருமய மண்டபம் இடையில் இருக்கிறது. இரண்டாவது படத்தில் யாழ்ப்பாணம் மண்டபத்திற்கு முதல் தரையிலிருந்து பாராந்தரம் கட்டிவைக்கப்பட்டது.

மேலிஸ் விசாரணை ஆரம்பம் 'யோகேஸ்' இன்று சாட்சியம்

(யாழ்ப்பாணம்)
யாழ்ப்பாணத்தில், கடந்த மாதம் 31-ந் திகதிக்குப் பின்னர் சில தினங்கள் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்று வந்திருந்த விசாரணைகள் தொடர்மாக இப்பொழுது விசாரணை செய்யவும் வரும் உயர்மன்றம் பெரலிஸ் குழு முன்பாக இருப்பதைத் தடுத்து அங்குமாவர்கள் நேற்று சாட்சியமளித்தனர்.

இன்று காலை யாழ்ப்பாணம் எம். பி. திரு. வெ. யோகேஸ்வரன் சாட்சியமளிப்பார்.
சாட்சியமளிக்கப்பட்டு யாழ்ப்பாணம் பெரலிஸ் குழு விசாரணை வட்டியிலிருந்து பெரலிஸ் மார்ட்டின் அலுவலகத்திற்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பற்றி செய்தி வெளியிடப்பட்டது.

“சேதம் பற்றி தெரிவிப்புகள்”

(யாழ்ப்பாணம்)
யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள வடக்கு மண்டலம் பற்றி செய்தி வெளியிடப்பட்டது. இது பற்றி செய்தி வெளியிடப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணம் பற்றி செய்தி வெளியிடப்பட்டது. இது பற்றி செய்தி வெளியிடப்பட்டது.

யாதிக்கப்பட்ட இடங்கள்

பெரலிஸ் குழு நேரில் பார்வையிட்டது

“வந்ததற்கான கருத்து பாதாங்குபு அளிக்கப்படும்”

(யாழ்ப்பாணம்)
யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள பெரலிஸ் குழு நேரில் பார்வையிட்டது. இது பற்றி செய்தி வெளியிடப்பட்டது.

மின்சார வெட்டு நீக்கப்பட்டது!

(கொழும்பு)
மின்சார வெட்டு நீக்கப்பட்டது. இது பற்றி செய்தி வெளியிடப்பட்டது.

லோகாமை இடைத்தீர்த்தல்

ரஜிஸ் காந்தியை எதிர்த்த பீய்சிஸ் தாக்கப்பட்டார்!

(புறநாடு)
லோகாமை இடைத்தீர்த்தல். இது பற்றி செய்தி வெளியிடப்பட்டது.

முதல்முடிவு இ. காங்கிரஸுக்கு!

(புறநாடு)
முதல்முடிவு இ. காங்கிரஸுக்கு. இது பற்றி செய்தி வெளியிடப்பட்டது.

கோய்யாத்தொகுதிக்கு

‘ஆலாஸ்’ தெரிவு பற்றி எழுதினாரை மகிழ்ச்சி

(புறநாடு)
‘ஆலாஸ்’ தெரிவு பற்றி எழுதினாரை மகிழ்ச்சி. இது பற்றி செய்தி வெளியிடப்பட்டது.

விலை: சதம் 60

உற்பாதம் பத்திரிகையாளர்களின் அனுபவப் பதிவுகள்

அண்ணு கோப்பி

மின்னல் செய்திகள்
உள்ள அனைத்து செய்திகளையும் வழங்குகிறோம்.

அண்ணு கோப்பியை
பெரிய அளவில்
பெற்றுக்கொள்ள
விருப்பமுள்ளவர்கள்.

அண்ணு கோப்பியின் கவன
பாற்ப்பாணம் - கன்னடம்

சனம் 23 - சூன் 21 - மார்ச்சு 2 - சிபி 141

சுழந்தாடு பத்திரிகையாளர்களின் அனுபவப் பதிவுகள் 5-7-1981

கிடைக்கக்கூடிய
பரிசீலனை செய்தும்
பரிசீலனை செய்தும்

மிகக் குறைவான
பரிசீலனை செய்தும்
பரிசீலனை செய்தும்
பரிசீலனை செய்தும்

மேலும் அனுப்பி
பரிசீலனை செய்தும்
பரிசீலனை செய்தும்

மிகக் குறைவான - யாழ்ப்பாணம்

யாழ்ப்பாணம் வன்செயல் ஜனநாயகக் கமிஷன்

கூட்டணிபுகிஷ்கரிக்கவேண்டும்

தமிழ் இளைஞர் பேரவை
வவுனியாவில் கூடி தீர்மானம்

(வவுனியா)

யாழ்ப்பாணத்தில் அண்மையில் நடைபெற்ற வன்செயல் சம்பவங்கள் தொடர்பாக விசாரணை செய்வதற்கு ஜனநாயகக் கமிஷன் நியமிக்கப்படும் கமிஷனை தமிழர் கமிஷனாகக் கூட்டணி புகிஷ்கரிக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு தமிழர் விடுதலைக் கமிஷன் தலைவர் கிட்டப்பா சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறினார். மேலும் இவ்வாறு கூறும்போது தலைவர் கிட்டப்பா சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறினார். மேலும் இவ்வாறு கூறும்போது தலைவர் கிட்டப்பா சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறினார். மேலும் இவ்வாறு கூறும்போது தலைவர் கிட்டப்பா சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறினார்.

சீன விவளியறவு அமைச்சர் இன்று நாடு திரும்புகிறார்

(கொழும்பு) சீன விவளியறவு அமைச்சர் இன்று நாடு திரும்புகிறார். இவர் நாடு திரும்பும் போது சீன விவளியறவு அமைச்சர் இன்று நாடு திரும்புகிறார். இவர் நாடு திரும்பும் போது சீன விவளியறவு அமைச்சர் இன்று நாடு திரும்புகிறார்.

ஸ்ரான்லி வீதியில் கூட்டணி அய்யல்சகம்?

(வவுனியா) ஸ்ரான்லி வீதியில் கூட்டணி அய்யல்சகம் நடக்கக்கூடும். இவ்வாறு கூறும்போது தலைவர் கிட்டப்பா சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறினார். மேலும் இவ்வாறு கூறும்போது தலைவர் கிட்டப்பா சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறினார்.

1982ம் ஆண்டு வாகனப்பதிவு

(கொழும்பு)

1982ம் ஆண்டு வாகனப்பதிவு செய்து கொடுக்கப்படும். இவ்வாறு கூறும்போது தலைவர் கிட்டப்பா சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறினார்.

வங்கிகள், கைத்தொழிலாளர்களுக்கு வங்கிக்கடனை நிதிநிறுவனம் மலர்...

மகாராஜா நிதிநிறுவனம்

மதுரையிலே கைத்தொழிலாளர்களுக்கு, தொழிலாளர்களுக்கு...

வவுனியா உண்ணியிரதத்தில்

அடமாண கன்வசதிகளை வழங்குகின்ற நகு.

மகாராஜா இன்வெஸ்ட்மென்ட் லிமிடட்

122, கே. கே. எஸ். வீதி, யாழ்ப்பாணம். தொலை: 8367

இவ்வகையில் ஆட்கள் கூடிய, தொழிலாளர்களுக்கு கொண்டு வரப்படும் நிதிநிறுவனம். மகாராஜா இன்வெஸ்ட்மென்ட் லிமிடட், 51, பாக்டர் வீதி, கொழும்பு 11.

அட்டன், அனாராதபுரம் பிரதிநிதிகள்!

இன்று உண்ணியிரதம்

யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த உண்ணியிரதம் தொடர்பாக அட்டன், அனாராதபுரம் பிரதிநிதிகள் கூட்டணி புகிஷ்கரிக்க வேண்டும். இவ்வாறு கூறும்போது தலைவர் கிட்டப்பா சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறினார்.

இடமாற்றம்

"பத்திரிகை" லிருந்து இடமாற்றம் செய்யப்படுகிறது. இவ்வாறு கூறும்போது தலைவர் கிட்டப்பா சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் கூறினார்.

விலை: சதம் 60

க. நாகமும் புத்தனாரும்பெற
பாவிபுகைகி

அண்ணா கோப்பி

மின்சார சேலுட்கள்
உ. ச. ச. ருளவிலைகள்
வறுத்து அரைத்த

அண்ணா கோப்பியை
வேண்டிய அளவில்
பெற்றுக்கொள்ள
விழுவதற்குரியவர்கள்.

அண்ணா கோப்பிக் கடை
யாழ்ப்பாணம் - கன்னகம்

மார்ச் 23 ஆனி 28 நம்மாசி 9 திழி 148

யாழ்ப்பாணம் ஓராயிற்றுக்கீழமை 12-7-1981

ஒட்டிகுடலானில்
சகாயவிநியுபை

15-7-81 ஒட்டிகுடலானில்
தான்தொன்றி சல்வரர் சேலில்
தேர்த்துவிழாவில் மிக்கவழி
தாரிப்புகளில் பரவும் சகாய
விநியுபை அளவியப்புகளும்
வழங்கப்படும். மிக்கவழி தாரிப்
புகளில் சேலுரைக்க சேலித்து
வைத்துவிடுபார் அளவியப்புகள்
15-7-81 ஒட்டிகுடலானில்
மார்ச் 23 ஆனி 28 நம்மாசி 9 திழி 148

மிக்கவழி - யாழ்ப்பாணம்

“சுழத்தமிழர் பிரச்சனை குறித்து ஜெர்மன் அரசிடம் விளக்குவோம்”

புகலிடம் கோரும் உரிமை அரசியல்சட்டத்தின் கீழ் நிகுயர்கள் மாநாட்டில் ஜெர்மன் அமைச்சர்

(கொழும்பு)

“அரசியல் புகலிடம் கோரி மேற்கு ஜெர்மனிக்கு இலங்கைத் தமிழர்கள் மட்டுமல்ல, உலகின் எத்தக பகுதிகளிலிருந்தும் வரும் வரலும், இலங்கைத் தமிழ் மக்கள் பிரச்சனை குறித்து எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. அ. அமிரதலிங்கத்துடனும் மற்றும் இரண்டு தமிழ் எதிர்க்கட்சி எம். பி. க்களுடனும் விரிவாக ஆராய்ந்தேன். அவர்களது பிரச்சனை உள்நாட்டுப் பிரச்சனை. இதுபற்றித் தகுந்தத் தெரிவிக்கவோ அவற்றில் தலையிடவோ நான் விருப்பம் வில்லை. ஆனாலும்: இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் பிரச்சனைகளை நாடி நிரும்பியதும் எனது அரசுக்கு எடுத்துரைப்பேன்.”

இலங்கை உத்தரவையேற்ற ஜெர்மன் அரசுக்கே அமைச்சர் ஜெர்மன் மாநாட்டில் சேலுத் தமிழ் பத்திரிகையாளர்கள் மாநாட்டில் பேசினார்கள்.

தமிழ் இனக்கு
பிரச்சனை

சென்று மேற்கு ஜெர்மனிக்கு
மாநாட்டில் இலங்கைத்
தமிழ் மக்கள் பிரச்சனை
குறித்து இரண்டு உள்நாட்டுப்
பிரச்சனைகளை “ஒப்பிவை”
பற்றித் தெரிவிக்க வேண்டும்
என்று கோரியது ஜெர்மன் அரசு
மாநாட்டில் சேலுத் தமிழ்
பத்திரிகையாளர்கள் மாநாட்டில்
பேசினார்கள்.

திறப்புகழ் அமைப்பிற்கு கற்பகம்

கொள்து திரு. சி. இராசசுனர பா. உ.
பிரேசு அறிவிருத்தி அமைச்சர்
அறிவிக்க
244, காலி வீதி, கொழும்பில்
“கற்பகம்”
பணம் பெறும் அறிவிருத்திச்சொல்
விநியுபை

14-7-1981 செல்வாக்கீழமை
காலி 10-30 மணிக்கு நிறைந்து மக்கள் பிட்டு
உள்நாட்டுப் பத்திரிகை பணம் பெறும் அறிவிருத்தி
மிக விரிவாக செயல்பட்ட அமைச்சர் பொருட்டையும்
மற்றும் அமைச்சர் உணர்ச்சிப்பெறும் அறிவிருத்தி
உதவி செய்துள்ளார். மலர்ச்சி பெற்றுள்ளது

அறிவிக்க
அறிவிக்க
அறிவிக்க

அளிப்புகள் அறிவிக்க
அறிவிக்க

என். பி. ஜெகநாதன்
கலைர்
பணம் பெறும் அறிவிருத்திச்சொல்

244, காலி வீதி,
கொழும்பு - 4
8-7-1981

‘சுழநாடு’ தீக்கிரை: ஜெர்மன் அமைச்சர் கவலை

(கொழும்பு)

ஜெர்மன் அமைச்சர் கவலை
இலங்கை உத்தரவையேற்ற ஜெர்மன் அரசுக்கே அமைச்சர் ஜெர்மன் மாநாட்டில் சேலுத் தமிழ் பத்திரிகையாளர்கள் மாநாட்டில் பேசினார்கள்.

பட்டியுப்பு - அம்பாறை எல்லை: வன்செயல்கள்: ஐந்துபதி செயலாளர் தேரில் விஜயம்

பொலீஸார் மீது புகார்

(கொழும்பு)

பட்டியுப்பு - அம்பாறை எல்லை: வன்செயல்கள்: ஐந்துபதி செயலாளர் தேரில் விஜயம்

‘தமிழர் மத்தியில் சுகத்திரி உயர்வை ஊட்டியவர்’ ‘செல்வா’

(யாழ்ப்பாணம்)

‘தமிழர் மத்தியில் சுகத்திரி உயர்வை ஊட்டியவர்’ ‘செல்வா’

அறிவித்தல்

வன்செயல்கள் (13-7-81) நிகழ்வதற்கு
நாளை (13-7-81) நிகழ்வதற்கு
வன்செயல்கள் (13-7-81) நிகழ்வதற்கு
நாளை (13-7-81) நிகழ்வதற்கு

விலை: சதம் 75

டில்லா வாச் வேக்ஸ்
Dilka Watch Works
 வாழ்நாள் உடைமணிக்குரிய நிகர்தகவம் புரிதல் வாங்கவும் விழும் செயல்புகும்.

டில்லா வாச் வேக்ஸ்
 உலக சிறிய வளி மணி மாடக ஆய்வுத்திட்டி, வாழ்நாள்மணி, சென்னை-5174

ஈ.டி.நாடு
THE EELANADU

எண் 23 சூழ 10   தமிழன் 22   கிடை 161
 யாழ்ப்பாணம்   சனிக்கிழமை   25-7-1981

தாதினிய சிறுத
 மான் - முயல் - வரிக்குதிரை
 யானை - மிளக்கு
 சந்திரிக்கா - பூ
 புலிமாரக் குஞ்சியை
 யாழ்ப்பாணம்
 மு.தா.பொன்னம்பலம்

36, 38, 40, எம். சித்
 யாழ்ப்பாணம்
 போன்: 7197

★ வெஷ்டன், தொண்டமான் வரக்களிப்பில் கலந்துகொள்ளவில்லை

“தனிநாடு கோரும் உரிமை

“தமிழருக்குண்டு” “அரசியலமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும்”

சமையல் தொண்டமான்

“ஐயுதிபதியின் நல்நோக்குக்கு குந்தகம் வேண்டாம்” நெயில் வாந்தத்தில் “தொண்டா” சாட்டல்

(முடிபு திருமுல் ஈ. மகாவிக்கிரமம்)

“தனிநாடு கோரும் உரிமை தமிழ் மக்களுக்கு உண்டு. இன்றைய ஐக்கி இலங்கையின் அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு யுள்ள இரண்டு பெருபார்வை மலத்தான் திருத்தம் ஒன்றைக் கொண்டு வந்தும், சாஹுஜன் வாக்குரிமையின் முடிவும் தனிநாடு அமைக்கும் உரிமை தமிழ் மக்களுக்கு உண்டு. “தனிநாடு” கோரும் நிகராக அவர்கள் தள்ளப்பட்டனர் என்று ஐ. தே. கட்சியின் கடத்த தேர்நல் விஞ்ஞாபனத்தினையே குறிப்பிட்டுள்ளது. அவர்களது போராட்டம் சாதகமானது என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.”

இந்தப் போராட்டம் 2000 க்கு மேலும் உட்கொண்டால் 775 க்கு மேல் கிழைக்க வேண்டும் என்று கோரியும், தொண்டமான் சென்று யாழ்ப்பாணத்தில் சந்திக்கப்பட்டார். இங்கே அவர் அங்குள்ள அரசியல் தலைவர்களை சந்தித்து, அவர்களின் கருவிகளை அறியும் முயற்சி செய்தார். அவர்கள் அவர்களை சந்தித்து, அவர்களின் கருவிகளை அறியும் முயற்சி செய்தார். அவர்கள் அவர்களை சந்தித்து, அவர்களின் கருவிகளை அறியும் முயற்சி செய்தார்.

‘சுட்டினியின் போராட்டம் சாதகமானது’

தான் கோரும் நிகராக இங்கே தள்ளப்பட்டார். நாட்டில் நிகராக இங்கே தள்ளப்பட்டார். நாட்டில் நிகராக இங்கே தள்ளப்பட்டார். நாட்டில் நிகராக இங்கே தள்ளப்பட்டார். நாட்டில் நிகராக இங்கே தள்ளப்பட்டார்.

தாற்றுக்கு நூறு சிறுத்த முறையில் ஸ்ரீரீதியோ போனிக் ஒளி அமைப்பில் உட்கள்ள விருப்பத்திற்கு பாட்களிய பதியு செயல் விழுவம் செயல்புகள்!

விக்ரம் அன் சன்ஸ்

100, ஸ்ரீரீதியின் விதி, யாழ்ப்பாணம்.

1. பெரும்பேட்டை திரைப்படம், பிளாசுத்திரை இலகுவம் வரும் பாணியில் செய்தல் உட்கள் திரைப்படம் திரைப்படம் செய்தல்.

2. சிறுட் பாணியைக்குத் திரைப்படம் பிளாசுத்திரை செய்தல் இலகுவம் செய்தல்.

3. சிறுட் பாணியைக்குத் திரைப்படம் பிளாசுத்திரை செய்தல் இலகுவம் செய்தல்.

தொலைபே: 73 8 0

சமநாயகர் பதில் ஐயுதிபதி

(சொழியு) ஐயுதிபதியின் அரசியல் அமைப்பைப் பற்றி சமநாயகர் பதில் ஐயுதிபதி கூறுகிறார். இலங்கையின் அரசியல் அமைப்பைப் பற்றி சமநாயகர் பதில் ஐயுதிபதி கூறுகிறார். இலங்கையின் அரசியல் அமைப்பைப் பற்றி சமநாயகர் பதில் ஐயுதிபதி கூறுகிறார்.

கொழும்பில் மகாநாடு நடத்த அணுகுமுறை!

கொழும்பில் மகாநாடு நடத்த அணுகுமுறை! கொழும்பில் மகாநாடு நடத்த அணுகுமுறை! கொழும்பில் மகாநாடு நடத்த அணுகுமுறை!

ஜெர்மன் பத்திரிகையாளர் திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர்

ஜெர்மன் பத்திரிகையாளர் திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர். ஜெர்மன் பத்திரிகையாளர் திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர். ஜெர்மன் பத்திரிகையாளர் திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர்.

பிரேரணை

பிரேரணை நன்றியுறுதியுடன். பிரேரணை நன்றியுறுதியுடன். பிரேரணை நன்றியுறுதியுடன்.

‘ஆலாவுக்கு’ இன்று வரவேற்பு

‘ஆலாவுக்கு’ இன்று வரவேற்பு. ‘ஆலாவுக்கு’ இன்று வரவேற்பு. ‘ஆலாவுக்கு’ இன்று வரவேற்பு.

விலை சதம் 75

ஈழநாடு

THE EELANADU

வாரம் 23 காத்திரை 16 ஸப் 2 கிழம் 289
சாத்திரை செவ்வாய்க்கிழமை 1-12-81

சனிநாள் வெயர்
(SANTARY WARE)
இறக்குமதி செய்கிறோம் - Comrade
செயற்குழு
புர 873-ல் உள்ள
வாழிடம்
இறக்குமதி செய்கிறோம் - Comrade
செயற்குழு
புர 873-ல் உள்ள
வாழிடம்
இறக்குமதி செய்கிறோம் - Comrade
செயற்குழு
புர 873-ல் உள்ள
வாழிடம்

விமானப்படை
விமானத்தின்
கூட்டுணி எம். பிக்கர்
[செயற்குழு]
பாணமலை
கூட்டுணி எம். பிக்கர்
[செயற்குழு]
பாணமலை

★ யாழ். மாநகரசபையில் காரசாரமான விவாதம்!

பகிரங்க விசாரணை வேண்டும்:

உறுப்பினர்கள் கோரிக்கை!

சுமமூக்குந்து பலர் சம்பளம்

வரலாற்றுக்கு உதவிமேயர் குற்றச்சாட்டு
யாழ். மாநகரசபை
யாழ். மாநகரசபை
யாழ். மாநகரசபை
யாழ். மாநகரசபை

நகரம் - புதுவகுட
யாழ். மாநகரசபை
யாழ். மாநகரசபை
யாழ். மாநகரசபை
யாழ். மாநகரசபை

பாராளுமன்ற அதிகாரிகள் இரும்பு பெரும் பணமோசடி செய்துள்ளனராம் சபையில் பதுகி எம். பி. தகவல்

பாராளுமன்றத்தில் இரண்டு அதிகாரிகள் பெரும் பணமோசடி செய்துள்ளனர் என்று பதுகி எம். பி. திரு விளக்கம் உயல் நேற்று பாராளுமன்றத்தில் குற்றம் சுமத்தினார்.
[செயற்குழு]

★ திருப்பத்தூர் இடத்தேர்தல்: இந்திராகாங்கிரஸ் அமோக வெற்றி!

இந்திராகாங்கிரஸ் அமோக வெற்றி!
திருப்பத்தூர், நவ. 30
இந்திராகாங்கிரஸ் அமோக வெற்றி!

பாராளுமன்ற அதிகாரிகள் இரும்பு பெரும் பணமோசடி செய்துள்ளனராம் சபையில் பதுகி எம். பி. தகவல்

பாராளுமன்றத்தில் இரண்டு அதிகாரிகள் பெரும் பணமோசடி செய்துள்ளனர் என்று பதுகி எம். பி. திரு விளக்கம் உயல் நேற்று பாராளுமன்றத்தில் குற்றம் சுமத்தினார்.
[செயற்குழு]

மாவுட்ட அபிவிருத்திசபைத் தேர்தல்: தேர்தல் ஆணையாளரை உதாசீனம்செய்து தேர்தல் நடத்தினார்கள்!

தேர்தல் ஆணையாளரை உதாசீனம்செய்து தேர்தல் நடத்தினார்கள்!
சனாயில் 'அமிர்' குற்றச்சாட்டு
[செயற்குழு]

தேர்தல் ஆணையாளரை உதாசீனம்செய்து தேர்தல் நடத்தினார்கள்!
சனாயில் 'அமிர்' குற்றச்சாட்டு
[செயற்குழு]

நூலாசிரியர்

ஈழத்துத் தமிழ் மக்களின் நூல் பண்பாட்டை வளம்படுத்துவதில் ஒரு நிறுவனத்திற்கிடாக செயற்பட்டு வருபவர் திரு. என். செல்வராஜா அவர்கள். தமிழ் மக்களுக்கென ஒரு தேசிய நூலகம் இல்லாத குறையைத் தனது ஆற்றல்மிக்க செயற்பாடுகளால் இவர் பூர்த்திசெய்து வருகின்றார். தனது நூல்தேட்டம் தொகுதிகளுடாக ஈழத்து நூல்களை இவர் பட்டியலிட்டதின் மூலம் அவற்றைப் பற்றிய விபரங்களை இன்றும் எம்மால் உயிர்ப்புடன் வைத்திருக்க முடிகின்றது.

தமிழகம் உட்பட மொத்தத் தமிழ்ச் சூழலிலேயே இவரைப் போன்ற நூல் நலன் சார்ந்த செயற்பாட்டாளர் வேறொருவரும் இல்லை எனலாம். நூல் உலகின் அனைத்து மட்டங்களிலும் முழுவீச்சுடன் இயங்கி வருபவர். பயிற்றப் பட்ட, புதிய சிந்தனைகளைக் கொண்ட, அப்புதிய சிந்தனைகளை நூலகச் சூழலில் அமுல்படுத்திய ஒரு நூலகர் என்ற வட்டத்திற்கும் அப்பால் எழுத்தாளனாக, வெளியீட்டாளனாக, நூல்களை வெளியிட உதவும் இணைப்பாளனாக, நூல் தொகுப்பாளனாக, வாசகனாக, விமர்சகனாக, ஆவணக் காப்பாளனாக என நூல் உலகின் அனைத்து மட்டங்களிலும் தீவிரமாக இயங்கிவரும் நூல்நேசர் இவர். இத்தகைய அற்புதமான நூல் உலகு சார்ந்த செயற்பாட்டாளனின் தன்நலமற்ற சேவையின் மற்றொரு மைல்கல்லாக இந்நூல் அமைகின்றது.

ஈழத்தின் முதலாவது பிராந்தியத் தமிழ்த் தினசரியான ஈழநாடுவின் வரலாற்றை அந்த ஆலமரத்தின் விழுதுகளின் வாயிலாகவே பதிவு செய்திருக்கிறார். ஈழத்தமிழரின் குறிப்பாக வடபுலத்தமிழரின் மனதில் மட்டும் வாழ்ந்துவந்த ஒரு பத்திரிகையின் வரலாற்றை உலகத் தமிழரின் பார்வைக்குக் கொண்டுசென்று சேர்ப்பதுடன் அதனை ஒரு வரலாற்றுப் பதிவாக்கும் முயற்சியே இதுவாகும். நூலகவியலாளர் செல்வராஜா முன்னர் யாழ்ப்பாணப் பெரு நூலகத்தின் வரலாற்றையும் இவ்வாறு பதிவுசெய்துள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

- க. குமரன்
பதிப்பாளர்

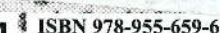
வது ஆண்டை நிறைவு
பதிவு. கலாநிதி ஜேம்ஸ்
தாசன் இரத்தினம் அவர்
ரால் தன் அன்பு மனைவி
ரதி இவ்வின் அம்மையார்
ர்களின் ஓர்பகார்த்தமாக
ம் ஆண்டு மே மாதம் 10ம்
ர நிறுவப்பட்ட இக்கப்
பாட்டியல் ஆய்வு நிறுவ
கடந்த 9 ஆண்டுகளாகத்
றப் பிரசுரத்தின் அறிஞர்
ஒன்றுகூடி உரையாடும் கள
இயங்கிவருகின்றது. கலா
ஜேம்ஸ் ராக்ஷன் மானியப்
ய பிறப்
ர். துணை
ர் கொழும்
ர் சேர்ந்
யாற்றுய்

அவர்கள்
டைய பொறுப்பில் இயங்கி
வந்த இந்நிறுவனம் பின்னர்
அவரின் தொடர் ககளினம்
காரணமாக 1986 இறுதிப்
பகுதியில் யாழ்ப்பாணக் கல்
லார்க்குக் கையளிக்கப் பட்
டது. அதன்பின் யாழ்ப்பா
ணக் கல்லூரியினால் நியமிக்கப்
பட்ட நிர்வாகக் குழுவொன்
ரினால் இந்நிறுவனம் நிர்வகிக்
கப்படுகின்றது. இதன்கொளவ
இயக்குநராக யாழ்ப்பாணப்
பல்கலைக்கழக வரலாற்றுத்
துறைப் பேராசிரியர் கலாநிதி
சி. பத்மநாதன்
சேவையாற்றுவதன்
இவ்வ நூலகராக
வரலாறு அவர்
யாற்றுகின்றார்.

பண்பாட்டியல் சம்பந்தமான
ஒரு தரமான அறிவியல் சஞ்
சிகையின் வெளியீடுவதாகும்.
அதற்கான ஆரம்பக்கட்ட
டவடிக்கைகள் மேற்கொள்
ளப்பட்டு வருகின்றன.
கலாநிதி ஜேம்ஸ் இரத்தினம்
அவர்கள் 1988 கலாப்பரில்
அமராரணத்தை தொடர்ந்து
விறுவன்

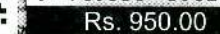
எங்கட புத்தகங்க...

ஈழநாடு
Rs.950.00

521

ISBN 978-955-659-622-9

9 789556 596229

Rs. 950.00

புத்தக
டகார்த்
கா சந்
வடிக்கை
முதலா
கடந்த
டம்பெற
பல்கலைக்
ப் பேரா
வேலுப்
ரை அன்
புத்தகியாக

ஆய்வு விடயம்: நாடகம்
த்தினம் காட்டிய ஆர்வம்.
ரை இந்த நிறுவனத்தின்
ர் நாடியாக விளங்கும்

நூலகச் சேவை தரை இந்த
நிறுவனம் மாதந்தந்த் குருத்
தரங்குகளையும் க்கொருபுத்தக்சி
களையும் வழங்குகின்றது வரு

இடம் பெற்றது.
இந்நிறுவனத்தின் அங்கத்த
வராகச் சேர்வதற்குக் கட்டுப